

ජාතක අවුළා
ගැටළු.

ජාතික අටුවා ගැටපදය.

ශාස්ත්‍රාචාර්ය

සර් ඩී. ඩී. ජයතිලක අධ්‍යක්ෂ මහතාණන්

විසින් සංශෝධිතයි.

කොළඹ-බොරැල්ලේ

ලබ්‍යාභිකව විශ්‍රාම යනුරාලයෙහි මුද්‍රිතයි.

ප්‍රයතාවතාව

ජාතකටස්කථා නම් ජාතකපාලී අජීවණීතාවෙහි ඇතැම් පද යන් විසාරකිරීම් වශයෙන් ලියන ලද ජාතක අටුවා ගැටපදය කවර කාලයක විසූ කිතම් ආචාර්යවරයෙකු විසින් කරන ලද්දක් දැයි නිශ්චයකිරීමට ප්‍රමාණවත්වන කරුණු මේ දක්වාම සොයාගත නොහැකිවී තිබේ.

ජාතකටස්කථාව අජීකථාවායඝී බුදුබුදුසොම මහා සඨවිරපාද යන් වහන්සේගේ කෘතියකි යනු පරම්පරාගත මතය බව මේ ජාතක අටුවා ගැටපදයෙහි “සඵවාදීහ කුමහවිදලන සමජ්ඣායෙහි විඤ්ඤාන වනු වුඩාමණී බුදුබුදුසොමාචාර්යපාදයෝ තමන් විසින් පුරබධ ග්‍රන්ථයෙන්.....” යනාදී පාඨයෙන්ද ප්‍රකාශිතයි. එසේද වුවත් නවීන පෞර්විකයන් අතර ජාතකටස්කථාව බුදුබුදුසොමගේ කෘතියක් නොවේයයි සලකන්නෝද වෙති; ජාතකටස්කථාව බුදුබුදුසොම මහා සඨවිරපාදයන්ගේ කෘතියක් වුවත් නුචුවත් එහි කතීවරයා පාලිභාෂාව හා බුදුබුදුසොම පිළිබඳ විශාරද බුදුබුදුසොම ඇති පඬිවරයෙකු බව නිසැකය. ඒ මේ පාලිජාතකටස්කථාව සිංහල භාෂාවට පෙරලන ලදුව ජාතක පොත තමන් ඉතා ප්‍රසිද්ධව පවතී. ජාතක පරිවර්තනය කෙලේ කවරෙකු විසින් ද යනුත් මත හෙද සහිත කරුණකි. ඒ පිළිබඳ විසාර විවේචනයක් සර් ඩී. ඩී. ජයතිලක මැතිතුමන් විසින් ප්‍රකාශයට පවුණු වන ලද ජාතක පොතේ ප්‍රථම භාගයේ ප්‍රයතාවතාවෙහි ඇතුළත් වේ.

ජාතක අටුවා ගැටපදය ධම්පියා අටුවා ගැටපදය මෙන් ම සිංහල ග්‍රන්ථපද වණිතා ග්‍රන්ථ අතර විශේෂතමක් උසුලයි. එසේ ද වුවත් මෙහි භාෂාව දතවන ශතවර්ෂයෙහි රචිත ධම්පියා අටුවා ගැටපදයේ භාෂාව තරම් පැරණි නොවේ. මේ ග්‍රන්ථයෙහි භාෂා විලාසයට අනුව මෙය රචනා කළ කාලය පොළොන්නරු අවධියේ අවසාන භාගය තරම් යභි සිතිය හැකිය.

ජාතක අටුවා ගැටපදය දෙළොස්වෙනි ශතවර්ෂයට අයත් අභිධම්මාචාර්යසංග්‍රහසන්නයට හා කාලනියමයක් ඉදුරා තිය නොහැකි ජාතක භාෂා සන්නයට බොහෝ සේ හුරුය. රාජමුරාරි නම් ව්‍යක්ත බහුලාභ පඬිවරයෙකුගේ කෘතියක්වූ ජාතකභාෂා සන්නය මෙන්ම මෙම ජාතක ගැටපදය ද සංස්කෘත භාෂිතය ගැදුරිම සමකාලීනව 12 වන ශතවර්ෂයේ සිට ලක්දිව ඇති වූ මහෝත්සාහයට ආභාෂව පවතී.

සිංහල භාෂාවේ ක්‍රමවිකාශය දැනගැනීමට උත්සාහ ගන්නා ආධුනිකයන්ට ධම්පියා අටුවා ගැටපදයෙන් පමණ විනෝදයක් හෝ ධෛර්යයක් ජාතක ගැටපදයෙන් නොලැබෙතත් මේ පොත පරිශීලනය කිරීමෙන් ලද හැකි ප්‍රයෝජනය අනලය.

බොහෝ කලක පවත් සිංහල උගතුන් අතර අභියඟ් නිරුක්තියක් අවිනිශ්චිතව නානාප්‍රකාර මතභේදයන්ට හොදුරුව පවත්නා: “මරුට සේවුවන්” ආදී ප්‍රයෝගයන්හි පෙනෙන “සේවු” ශබ්දය “වෙනකවටක” යන පාලි වචනයෙන් බිඳී ආ බවක් අතික් වුවුවත් තමා වෙතට මෙහෙයවා වැද්දු අතට පත් කරවන පුරුදු කල වටුවට ව්‍යවහාර කල බවක් මේ ග්‍රන්ථයෙන් ඔප්පුවේ.

මේ පොත කියවන විට වැටහෙන ප්‍රධාන කරුණක් නම් මේ ගැටපදය නිෂපාදනය කල අවධියෙහිදී සිංහල භාෂාවෙහි සංස්කෘත තත්‍වය ඉබ්ද නිදහස් ලෙස බහුල වශයෙන් ප්‍රයෝගයට පැමිණෙමින් තුබූ බවයි. මේ වනාහී ධම්පියා අටුවා ගැටපදය තැනූ අවස්ථාව ගැන කිය නොහැකි ලක්‍ෂණයකි. ඒ අවස්ථාවෙහි පාලි තත්‍වය ඉබ්දයන්ගේ බහුල ප්‍රයෝගයම පැවතුණු හෙයිනි.

ග්‍රන්ථපද විවරණයක් වශයෙන් මේ පොත සම්ප්‍රකාරයෙන්ම ප්‍රයෝජනවත්ව සැපයීමට ගත්කරු ගත් උත්සාහය විශාලය.

ආසාදනසංඝරණ¹¹³, දසවාස 47¹², විමුත්තිපටිසමන්දා¹⁶¹, සත්තතිංසබොධපක්ඛියධමම 206¹, සත්තආසඤ්ඤමම 207¹⁹ යනාදී ධම් විඤ්ඤ පඤ්චප්‍රකාර මිමැසි34², ලදපස්මල්35¹¹, අපො දඤ්චිද්‍රුසථාන 72¹, පඤ්චසුගඤ්ච 72²², පඤ්චාවුධ 73⁵, කුමාරිකා ධම්98⁵ ආදී ශාස්ත්‍රීය විඤ්ඤ ද ග්‍රන්ථය අනුශීලනය කරන්නන්ට ඉතා උපකාර වේ.

මේ ගැටපදයේ අභි නියමන බොහෝසේ ධම්පියා අටුවා ගැට පදයට හුරුය. එක වචනයකට පයභාස වචන දෙකකින් අභි දීම මෙහි සිරිතය.

“රහොගනො, තොරඹුරට ගියේ-විවෙකගන වුයේය යනුයි. 9¹³, උදගාහිනිං, දිය වදනාවු කෙවත් දිය උතන්නාවු10²², ඔදහිනා, හෙලා කෙවත් බහාලා 13¹⁴, ගාරමොරොපනං, බර මිදීම-පුසුතිය යනුයි 20³², අගඝකාරපනා, අග කරන්නේ-අග කැමි වුයේ 58²⁰, අබ්බන්ධං, අවාමට-විනාශයටය යුතැත් 109²³” යනාදී වශයෙනි.

සමහරවිට ගැටපදයට අභි දී ග්‍රන්ථානුරාග්‍රයෙන් විඤ්ඤරද ගෙන කැර පාති: “අනුදසසිනා, වැඩ දක්නහු විසින් නොහොත් නොයාචි නිතාචාදි අම් දක්නහු විසින්, නොයාචි නම් ඥානයෙන් කැහෙන අභිය, නිතාචි නම් ඉබ්දයෙන් කැහෙන අභිය², පුතිකායං, පුතිශරීරය, තදහුජාත කැණහිල්ලුද ‘ජරසිගාල’ය යන නම් ලබන හෙයින්.....රන් වන් සිරුරු හොඳුද පුතිකාය යයි කියනු ලැබේ 9²⁰, වනනා චනනං, වනාවත්, වනන නම් මහ වන; අවනන නම් කුඳු වනි. නොහොත් වනන නම් කුඳුවන; අකාර වාඤ්ඤාචි බැවින් අවනන නම් මහ වනි. 30¹³”

සිංහල භාෂන විඤ්ඤ ලිමේදි පාලි-සංස්කෘත ග්‍රන්ථයන්හි පාඨාදිය දක්වා ලිමෙන්ම නුවනිනි: අභිඤ්ඤබලං,

“ඉදිරිවිධං දිබ්බසොතං පරචිත්තවිජානනං
පුබ්බෙතිවාසානුසානි දිබ්බවකඛුති පඤ්චධා”යි

කියන ලද අභිඤ්ඤාවට 11²⁸, දසමාසො, “පඤ්චබ්බ විපජනිණො
හොති..... සුවිච්ඡිකතපඤ්ඤො හොති”යි කියන ලද දසවිධ අරියවාස
යෙහි වුන්වූ වාසයන් 47¹², විලාස නම්:-

අනවසථානමඛගසස රූපයොචනවිහුමා:
තතො විලචනඤ්චෙති විලාස ඉති කීර්තිතා. 13²³

සමහර තැනක ධම්පියා අටුවා ගැටපදයෙහි මෙන් පාළියෙන්
අවිඤ්ඤා ‘යුතැන්’ ආදියක් යොදති. “භාරෙනබෙබ්බා, ‘භරිතබෙබ්බා’
යුතැන් 93³¹, ‘වාතුරනනං, ‘වතුසාගරනනං’ යුසේසි 189²⁷, ඉද්වු
භුනායස, ‘සතතුභුතසස’ සිතැන් 193²³, ජඤ්ඤරූපං, ‘ජඤ්ඤාකාරං’
යුසේසි 199¹⁴, ගොරාචිකලකඛණෙන, ‘සාසේයසලකඛණෙන’
යුසේසි 201¹¹ යනු මෙහි.

ධම්පියා අටුවා ගැටපදය මහාබෝධිවංසගැටපදය ආදී පැරණි
සිංහල අතී වර්ණිතාවල මෙතම මෙහිත් පාළි ශබ්දවල විග්‍රහ
වාර්තා හා ධාතු බොහෝසෙයින් සංසකාතයෙන් දක්වා තිබේ.

“සඛගහං-සංග්‍රහ බවට, ‘පෘථග් විසේනිණිනාමි එකත්‍රොපසං
සංග්‍රහා:’ 4²³, අනුසං වණ්ණනං, අනුච්චාඛානාසයි.
‘වණ්ණතෙ’ තෙතානී ඉති වණ්ණනම්” යනු වේ 5²⁰, පමුදිනො,
සොමිතස් වුයේය. මුද-හමේ යන ධාතුවයි. 15¹⁰, අභුජන්ති,
භාතිලෙයි. භුජ-කොටිලොස යන ධාතුවයි 19³¹, වරාපෙත්‍රා-
කවා; වර-භතිහණ්ණයො: යන ධාතුවයි 40³⁷ යනුමෙහි.

අතැමි තන්ති ධාතු හා විග්‍රහ පාඨාදිය පාළිභාෂ වෙන්ද දක්වා
තිබේ. “නාථ-යාවනොපනාපියසිරියාසිංසතෙසු යන ධාතුවයි 3¹⁶,
අලං-පරියන්තිවාරණභුසණෙසු යන ධාතුවයි 15²⁵, ලොකී
යති එත් සුභාසුභං තපථලඤ්චාති ලොකො 2³¹, ගුණෙහි
අතතානං පුරෙත්තිති පුරිසා මහනතා ව තෙ පුරිසා වෙති.....මහා
පුරිසවරියානං යු සෙස්” 5¹³

අතැමි විට ධම්පියා අටුවා ගැටපදයේ මෙන්ම පැරණි බව
හඟවන යෙදුම් හා වචනද පෙනේ. ‘අඤ්ඤං-කණු කටු කසවු 15¹⁶,
එවරාවෙසෙස් රුවක් කවරි තැනෙක්හිදු තැත් බැවින් රුවිති
අවසන් පත් 16²⁹, ලොකවිදු-සත් සබර ඔවස් ලෝ දත් 18¹⁴, බතා
ධිතමානසා-පලපත් සිත් ඇත්තානු 23²⁹, සවඤ්ඤණ 22²⁶, ධාන්
219¹⁴, නිධන් 22²⁴, බ්‍රම්භරවස්” 227⁴ යනු මෙහි. මේහැර දෙහිවිලි
13¹⁵, පවා 30¹⁷, කසාලි 5¹², තෙරිවිම් 67²³, සියුකු 108²⁷, සකුස් 164²¹,
ආදී ඉතා පැරණි ශබ්ද ද මෙහි බහුලව තිබේ. පෙර පටන් අද
දක්වාම අමුතු තොවී පවත්නා ශබ්ද ද මේ පොතේ සුලභය. අතු
63¹⁹, පස්වරා 64²³, කුලි 67¹¹, පන්දුව 68¹⁵, ඇද 105³³, ඇපය 128²⁸,
තැන්ද 131⁷, වොක්ක 143³⁰, ලීද 150⁶, වත්ත 184⁷, කොල්ලා 204⁴
ආදියෙහි ද්‍රවිඩ භාෂාව සිංහලයෙහි බලපාවැත්වූ අයුරුද මෙහි පැහැ
දිලිව පෙනේ. කවටලය 39², පොදු 71²⁵, අඛනාණි 94¹⁹, පණම්
99¹³, කාහි 209²⁷ ආදී ද්‍රවිඩ වචන රාශියක් මෙහි තිබීම ඊට
නිදර්ශකයි.

මේ කරුණු අනුව ජාතික අටුවා ගැටපදයේ හානුව දෙළොස් වන ශතවර්ෂයේ ලියූ අතිධර්මානු සංග්‍රහ ව්‍යාධාරව හා සමාන කොට සැලකිය හැකිය. එමෙන් මේ ගැටපදය නිපදවූ ආචාර්ය චර්යා පාලී අනුකූලා ප්‍රකරණ ග්‍රන්ථයන්ගෙන් මෙන්ම සංස්කෘත කොෂ ග්‍රන්ථයන්ද සුදුසු තන්හි පාඨාධාරණය කල විශාරද බුද්ධිමතෙකු ලෙස ද හිමිකර හැකිය.

ධර්මපියා අටුවා ගැටපදය ධර්මපදවත් කථාවේ පාඨශෝ ධනසෙති ප්‍රා ඉවහල් වන්නේ යම්සේද එසේම ජාතිකවත් කථාව සංශෝධනය කිරීමට මෙම ජාතික අටුවා ගැටපදය අතිශයින් උපකාර වේ.

මුද්‍රිත ජාතිකවත්කථාවෙහි හා ජාතික අටුවා ගැටපදයෙහි පාඨ පිළිබඳව බොහෝ වෙනස්කම් දක්නා ලැබේ. ඒ සියල්ලම ඒ ඒ ස්ථානයෙහි අධෝලිපි වශයෙන් දක්වා ඇත. එයින් සමහර පාඨයන්හි අඵයෙන් නොව ස්වරූපයෙන් පමණක් වෙනස්කම පෙනේ. ගැටපදයෙහි තිබෙන “නියුජං 233²⁹, අද්වයිවයසා 221²⁴, සට්ඨිනිඤ්ඤොසිති 217⁸, මනුසානඤ්ඤාව 201⁶, නිධනං 200²⁶, කාරණකරං 184⁸” යන මේ පාඨ මුද්‍රිත ජාතිකවත්කථාවෙහි “නිපථනනි, 3-304²⁹, අද්වයිසකායා 3-256²⁷, කුපිතිඤ්ඤො සිති 3-241³⁵, පුරිසානඤ්ඤාව 3-181⁴, බ්‍යසනං 3-178²⁶, බ්‍යකා ගාරං 3-87²⁶” යි ශබ්දයෙන් බොහෝ දුරට වෙනස්ව අඵයෙන් වැඩි වෙනසක් නොමැතිව පෙනේ.

සමහර පාඨ අඵ ස්වරූප දෙකෙන්ම වෙනස්ව පෙනේ. ගැට පදයෙහි එන “භාරවෙනෙවමාන 190²⁵, සකිං 197¹, අලමනො 197²³, පඤ්චතාප 198³, අසමිසාං 199²⁰, පනතිකා 201²², වෙටකෙ 204³, සාවෙනො 211¹⁰, බරාටකං 211²⁴” යන මේ පාඨ මුද්‍රිත ජාතිකවත්කථාහි “රාගවෙගෙනෙවං ආහ 3-128⁵, දෙව සිකං 3-159²⁷, අපඵනො 3-163²⁸, පඤ්චතපං 3-164¹⁶, අසුචි මිසාං 3-171²⁰, හනතිකා 3-155⁸, වොරඝාතකෙ 3-197¹⁴, සංවෙ ජෙනො 3-218²⁰, වරාටකං 3-221¹⁶” යි අඵ ස්වරූප දෙකෙන් ම වෙනස්ව පෙනේ.

ගැටපදයෙහි එන ඇතැම් පාඨ මුද්‍රිත ජාතිකවත්කථාවෙහි පාඨයන්ට වඩා අඵවත්ය. තැනට සුදුසුය. “සෙදපෙඤා 183²¹, පරිභුතනාමනසෙඤ්ච 185³, වාරං පරිභණනනො 188⁵, මුතෙන පවාහෙඤා 190⁵, කිං නිකකමමා අච්ඡාම 195⁸” යන මේ ගැටපද යෙහි එන පාඨ හා “දුපෙඤා 3-85², පරිභුතනමනනසෙඤ්ච 3-91³⁸, වොරං ගරභහො 3-107¹², මුතනෙන පවාහෙඤා 3-122⁷, කිං නිකකමමා ගච්ඡාම 3-160⁵” යන මුද්‍රිත ජාතිකවත්කථා පාඨ සසඳ බැලීමෙන් එය වටහා ගත හැකිය.

මුද්‍රිත ජාතිකවත්කථාවෙහි නොපෙනෙන බොහෝ පාඨ ගැට පදයෙහි තිබේ. “නියාමෙඤා 181¹⁹, කුපගො 184¹³, වෙච්චනානි 186⁹, මොවෙඤා 191², සො ඉති ඉමෙසං පදනං 197⁹, න ලට්ඨකො 197¹⁸, මුනියානං 200²⁶, ආමිසසංචිභාගො 201²², ගදුභො 203²¹, අලං 215²¹, උභකා 226²², පඤ්චාරං 239¹³” මේ ජාතිකවත් කථාවෙහි නොපෙනෙන මෙහි එන පාඨ කීපයකි.

ධම්මදන්ත භාෂාදන්ත වැඩිදියුණුකර ගැනීමට ඉතා උපකාරී වන මේ ග්‍රන්ථය ශත වර්ෂ ගණනක් මුළුල් ලෙසීම අභාවිත වූ බව පෙනේ. තොටගමුවේ ශ්‍රී රාහුල මාහිමියන් පඤ්චකාප්‍රදීපයෙහි සඳහන් කළ ග්‍රන්ථ අතර ජාතක අටුවා ගැටපදයද ඇතුළත් වේ. කෝට්ටේ අවසියයන් පසු ඉතා මෑතක් වන තුරුම ජාතක අටුවා ගැටපදය අප්‍රකාශිතව පැවතිණ. මේ අතර වර්ෂ 1911 දී කරුමල්ගොඩ සුමංගල සථවිරයන් වහන්සේ විසින් ශුද්ධකොට ජාතක 76 කින් පරිමිතව කොටසක් පළකරවන ලදී. එහි තවත් කොටසක්ද ඊට පසුව පළකරවන ලදී. මෙසේ එම සථවිරයන් වහන්සේ විසින් ජාතක 284 කින් පරිමිතව සිරි ජාතකය අවසන් කොට පිටු 160 කින් යුක්ත කාණ්ඩ දෙකක් ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී. පැරණි සිංහල ග්‍රන්ථ පිළිබඳ ඒ කාලයෙහි පැවැති පුරුද්ද මෙන්ම වැටහීම ගැන සලකා බලන විට ඒ උගත් සථවිරයන් වහන්සේගේ උත්සාහය ප්‍රශංසනීය. එසේද වුවත් එකල පැරණි සිංහල භාෂාව පිළිබඳ දැනීම අත්‍යවශ්‍ය. සිංහල ශබ්දකෝෂයේ කටයුතු ආරම්භවීම නිසා ධම්පියා අටුවා ගැටපදය, ශුද්ධමීරනනාවලිය ආදී විශිෂ්ට ග්‍රන්ථ කිපයක් ශුද්ධ කිරීමෙන් පසුව ජයතිලක මැතිතුමාට ජාතක අටුවා ගැටපදය සංශෝධනය කිරීමේ අත්‍යවශ්‍යකමක්ද වැටහිණ. පුජ්‍යෝක්ත ග්‍රන්ථ දෙක මුද්‍රණය කරවූවාට පසු එතුමාගේ විවේක කාලය බොහෝ සෙයින් යොදන ලද්දේ ජාතක අටුවා ගැටපද පුස්තකොල පොත් සපයා ගැනීමට හා ඒ පොත සංශෝධනය කිරීමටය. මේ සඳහා ශ්‍රී ධීපාන දෙරටින් සොයා ගත් පුස්තකොල පොත් හා ඒ වෙනුවට මෙහි අධොලිපිවල යොදන ලද සබේකත කම්:

- A ලබ්කාතිලක විහාරේ පුස්තකාලයට අයත් පොත.
- B වැලිගම අග්‍රබොධි විහාරේ " "
- C බම්බලපිටියේ වජිරාරාමයේ " "
- D දෙඩන්දුවේ ගෛලතිබ්බාරාමයේ " "
- E කොළඹ කෞතුකාගාරයේ " "
- F ලොන්ඩොන් නුවර බ්‍රිතාන්‍ය කෞතුකාගාරයේ ප්‍රාචීන පුස්තකාලයට අයත් පුස්තකොල පොතින් ගන්නා ලද පිටපත යනුයි.

මේ පොත් අතර මේ ශුද්ධයෙහි ලා ඉතා උපකාර වූයේ A පොතයි. මේ පොත් සමකර බැලීමේදී A පොත එක පරමපරාවකටත් අනික් පොත්පසම අන්‍ය පරමපරාවකටත් අයත් බව හැඟේ. දෙවැනිව කී පොත්වල ඇතැම් තැනක සවලා අන්‍යෝන්‍ය විසදු ශක්තියක් පෙනෙතත් ඒ පොත් පසම එක් මුල් පොතකින් ආරබ්ධ වූ පරමපරාවකට අයත් බව වැදගත් කරුණු දෙකකින් නිශ්චිත වේ. එනම් A පොතෙහි විද්‍යමාන පාඨ රාශියක්ම මේ පොත් පසෙහිම අඩුව තිබීම හා එම පොත් පසෙහිම එකසේ විද්‍යමාන ඇතැම් පාඨ මේ A පොතෙහි අඩුව තිබීමත්ය. කරුමල් ගොඩ සුමංගල සථවිරයන් වහන්සේ විසින් පළකරවන ලද

කාණ්ඩ දෙක්හිද මේ උනන්දුව පෙනෙන හෙයින් උන්වහන්සේට ලැබුණු පුස්තකොල පොත්ද අසමපූර්ණ බැව් නිසාකසි.

කරුණු මෙසේ බැවින් ධම්පියා අටුවා ගැටපද සංශෝධන යෙහිදී මෙන්ම මේ ජාතක අටුවා ගැටපද ශුඛියෙහිදීත් ජයතිලක මැතිතුමාට සම්පූර්ණ එක පුස්තකොල පොතක්වත් සපයා ගන්ව පුළුවන් වීම මහත් භාග්‍යයකි. මේ පොත අව්‍යක්ත ලිපිකරුවෙකු විසින් ලියන ලද්දක් බව බොහෝ තැන්වල පෙනෙන අශුඛ පාඨ වලින් පැහැදිලි වේ. එසේ ද වුවත් මේ පොතේ ආධාරයෙන් උන ස්ථානරාශියක්ම පිරවීමට පුළුවන් විය.

5, 73, 74, 76, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 83, 84, 85, 86, 91 164, 168, 173, 203, 210 වැනි පිටු බැලූ කල මේ උනපුරණයෙහි ප්‍රමාණයත් ප්‍රයෝජනයත් සලකා ගත හැකි යි.

සර් ඩී. බී. ජගතිලක මැතිතුමාට ඉතාම අනවකාශ කාල යෙක්හි මේ සංශෝධන කාර්යයෙහි නියුක්ත වන්නට සිදුවීම නිසා මේ කාර්යයෙහි මූලපවත්ම අපට සමබන්ධ වීමටත් ශුද්ධ පත්‍රාදිය සම්පාදනය කිරීමටත් සිදුවිය.

විදුලංකාර පිරිවෙන්නි උපාචාර්ය ධුරන්ධර පණ්ඩිත මාදෙව්ට ඤාණානන්ද සථවිර පාදයන් වහන්සේ හා සිංහල ශබ්ද කොෂයේ ප්‍රධාන කතීෂ ධුරන්ධර ජේ. ඩී. ද ලැනරෝල් මහතාත් මේ සංශෝධන කාර්යය පිළිබඳව උපකාරී වූ බැව් මේ ප්‍රස්තාවයෙහි ප්‍රකාශ කළ යුතුය.

එසේම පුස්තකොල පොත් සපයා දීමෙන් මේ සංශෝධන කාර්යය සඳහා උපස්තමහකවූ සියලු හිඟිපැවිදි හවතුන්ට ජය තිලක මැතිතුමාගේ හෘදයඛනම සතුතිය හිමි වන බවද මෙයින් ප්‍රකාශ කරමු.

යක්කඩුවේ ප්‍රඥාරාම.

1943 ජූලි මස 1 වෙනි දින
පැලියගොඩ විදුලංකාර පිරිවෙන්නිදී ය.

සුවි පත්‍රය

	පිට				පිට
ප්‍රකාශනාව	i	25	තිත්‍ය ජාතකය		65
සුවිපත්‍රය	vii	26	මහිලාමුඛ	"	66
ශුචිපත්‍රය	xiii	27	අභිණත	"	"
නමසකාරාදී ප්‍රාරම්භ ශාථා	1	28	නන්දවිසාල	"	"
හිදුන කථා.		29	කණත	"	67
දුරෙතිදුත	5	30	මුනික	"	"
අවිදුරෙතිදුත	32	31	කුලාවක	"	"
සනතිකෙතිදුත	43	32	නවව	"	68
1 අපණණක ජාතකය	51	33	සමෝදමාන	"	"
2 වණණුපථ	53	34	මවජ	"	"
3 සෙරිවාණිජ	55	35	වටක	"	"
4 චූලල සෙට්ඨි	"	36	සකුණ	"	"
5 තණ්ඩුලනාළී	58	37	තිතතිර	"	"
6 දෙවධමම	"	38	බක	"	69
7 කට්ඨ භාරි	60	39	නන්ද	"	"
8 ශාමණී	"	40	බදිරබ්භාර	"	"
9 මබාදෙව	61	41	ලොසක	"	70
10 සුබවි භාරි	"	42	කපොත	"	"
11 ලකබණ්ණමග	"	43	වෙළක	"	"
12 නිග්‍රොධමීග	"	44	මකස	"	71
13 කණ්ණිත	63	45	රොහිණි	"	"
14 වාතමීග	"	46	ආරාමදුස	"	"
15 බරාදිය	"	47	වාරුණී	"	"
16 නිපලලන්මග	"	48	වෙදබහ	"	"
17 මාලුත	64	49	නකබතන	"	"
18 මතභහතන	"	50	දුමෙධ	"	72
19 ආයාචිතභතන	"	51	මහාසීලව	"	"
20 නලුපාත	"	52	[චූලලජනක]	"	"
21 කුරුබ්භමීග	"	53	පුණණපාති	"	"
22 කුකකුර	65	54	කිම්පකක	"	73
23 භොජාජාතීය	"	55	පඤ්චාචුඛ	"	"
24 ආජ්ඤාඤා	"	56	කඤ්චනකබ්ඛ	"	"

	පිට		පිට
57 වානරිඤ්ඤ ජාතකය	73	92 මහාසාර ජාතකය	90
58 තයොධම්ම	74	93 විසාසාසභොජන	91
59 හෙරිවාද	"	94 ලොමහංස	"
60 සඛ්ඛධම්ම	"	95 මහාසුදස්සන	93
61 අසාතමනන	"	96 තෙලපතන	"
62 අකිභුත	75	97 නාමසිද්ධි	96
63 තකක	76	98 කුටවාණීජ	"
64 දුරාජාන	77	99 පරොසහස්ස	"
65 අතභිරතී	"	100 අසාතරූප	"
66 මුදුලකඩණ	"	101 පරොසත	97
67 උච්ඡඛත	78	102 පණ්ණීක	98
68 සාකෙත	"	103 වෙරී	"
69 විසවනන	"	104 මිනවිඤ්ඤ	"
70 කුඤ්ඤ	79	105 දුබ්බලකච්ඡ	"
71 වරණ	"	106 උදකුච්ඡි	99
72 සීලවනාග	80	107 සාලිතතක	"
73 සච්චංකීර	"	108 බාහිඤ්ඤ	"
74 රුකධම්ම	81	109 කුණ්ඩපුච්ඡ	100
75 මච්ඡ	"	110 සබ්බසංඝාරකපඤ්ඤ	"
76 අසඛිකිය	82	111 ගදුහපඤ්ඤ	"
77 මහාසුපිත	"	112 අමරාදෙවීපඤ්ඤ	"
78 ඉලලීස	84	113 සීගාල	"
79 බරස්සර	85	114 මිතවිනතී	101
80 හිමසෙත	86	115 අනුසාසික	"
81 සුරාපාන	"	116 දුබ්බච	"
82 මිනවිඤ්ඤ	87	117 තිනතීර	"
83 කාලකණ්ණි	"	118 චට්ටක	102
84 අත්ථස්සඤ්ඤාර	"	119 අකාලරාචී	"
85 කිම්පකක	88	120 බකිනමොකක	"
86 සීලවීම්මංස	"	121 කුසනාලී	103
87 මඛහල	"	122 දුමමධ	"
88 සාරමහ	89	123 තඛහලීස	"
89 කුහක	"	124 අමඛ	104
90 අතතඤ්ඤ	90	125 කවාහක	"
91 ලිතන	"	126 අසීලකඩණ	105

		පිට			පිට
127	කලාසූක් ජාතකය	106	161	ඉදුසුමානගොතන ජාතකය	121
128	බිලාරවන	"	162	සන්ච	122
129	අගනික	"	163	සුසීම	"
130	කොසිය	107	164	ගිජක	"
131	අසම්පදන	"	165	නකුල	123
132	පඤ්චගරුක	108	166	උපසාලන	"
133	සතාසන	"	167	සම්ඳධි	124
134	කොනසොධන	"	168	සකුණගනි	"
135	විදුහ	"	169	අරක	125
136	සුවණණභංස	109	170	[කකණවක]	"
137	බබ්බු	"	171	කලාණධම්ම	126
138	ගොධ	110	172	දඤ්ඤ	"
139	උභතොහට්ඨ	"	173	මකකව	"
140	කාක	"	174	දුතිය මකකව	"
141	ගොධ	111	175	ආදිවුපට්ඨාන	"
142	සීගාල	"	176	කලායමුට්ඨි	"
143	වීරොචන	"	177	කිදුක	127
144	නඹගුට්ඨ	"	178	කච්ඡප	"
145	රාධ	112	179	සතධම්ම	"
146	කාක	"	180	දුඤ්ඤ	128
147	පුපාරතන	"	181	අසදිස	"
148	සීගාල	"	182	සඛගාමාවචර	"
149	එකපණණ	113	183	වාලොදක	129
150	සඤ්චිව	114	184	ගිරිදත්ත	"
	එකක නිපාත වණණනා		185	අකභිරති	"
	නිට්ඨනා.		186	දඛිවාහන	"
151	රාජොවාද ජාතකය	116	187	වතුමට්ඨ	130
152	සීගාල	"	188	සීභකොඤ්චක	"
153	සුකර	117	189	සීභවම්ම	"
154	උරග	118	190	සීලානිසංස	"
155	ගගන	"	191	උගක	"
156	අලීනවිතන	"	192	[සිරිකාලකණණි]	"
157	ගුණ	119	193	වුලපදුම	"
158	සුභනු	120	194	මණිවොර	131
159	මොර	"	195	පබ්බතූපඤ්චර	"
160	විනීලක	121			

	පිට		පිට	
196	වලාහස්ස ජාතකය	131	232 විශ්වාජුත ජාතකය 141	
197	මිත්තා, මිත්ත	132	233 විකණණික ,, 142	
198	රාධ ,,	132	234 අසිතාභු ,, ,,	
199	ගභපති ,,	132	235 වච්ඡනඛ ,, ,,	
200	සාධුසීල ,,	133	236 ඛක ,, ,,	
201	බන්ධනාගාර ,,	133	237 සාකෙත ,, 143	
202	කෙලීසීල ,,	133	238 එකපද ,, ,,	
203	බන්ධවතන ,,	133	239 හරිතමාතු ,, ,,	
204	වීරක ,,	134	240 මහාපිඞහල ,, ,,	
205	ගෛඛග්ග ,,	134	241 සබ්බදුඨ ,, 144	
206	කුරුඞගමිග ,,	134	242 සුතඛ ,, ,,	
207	අස්සත ,,	134	243 ගුත්තීල ,, ,,	
208	සුංසුමාර ,,	135	244 විභිච්ඡ ,, 145	
209	කකකර ,,	135	245 මූලපරියාය ,, 146	
210	කන්දගලික ,,	135	246 තෙලොවාද ,, ,,	
211	සොමදත්ත ,,	135	247 පාදඤ්ජලී ,, ,,	
212	උච්ඡිඨහත්ත ,,	135	248 කිංසුකොපම ,, ,,	
213	හරු ,,	135	249 සාලක ,, 147	
214	පුණණනදී ,,	136	250 කපි ,, ,,	
215	කච්ඡප ,,	136	දුකතිපාත වණණනා	
216	මච්ඡ ,,	136	නිට්ඨිතා.	
217	සෙගු ,,	137	251 සඛකප්ප ජාතකය 147	
218	කුට්වාණීජ ,,	137	252 තිලමුට්ඨි ,, 148	
219	ගරභිත ,,	137	253 මණිකණ්ණ ,, ,,	
220	ධම්මඤ්ජ ,,	137	254 කුණ්ඩකකුච්ඡිසිඞ්ඛ 149	
221	කාසාව ,,	138	255 සුක ,, ,,	
222	චූලලනඤ්ඤ ,,	139	256 ජරුදපාත ,, 150	
223	පුච්ඡනත ,,	139	257 ගාමණීවණ්ඛ ,, ,,	
224	කුමහීල ,,	139	258 මකුභු ,, 151	
225	බන්ධනවණණන ,,	140	259 නිරිච්චච්ඡ ,, ,,	
226	කොසිය ,,	140	260 දුත ,, ,,	
227	ගුඵපාණක ,,	140	261 පදුම ,, ,,	
228	කාමනීත ,,	140	262 මුදුපාණි ,, 152	
229	පලාසි ,,	141	263 චූලපලොහක ,, ,,	
230	දුතිය පලාසි ,,	141	264 මහාපතාද ,, ,,	
231	උපාහත ,,	141	265 බුරප්ප ,, 153	
			266 වාගග්ගසිඞ්ඛ ,, ,,	

	පිට	පිට	
267 කකකවක ජාතකය	153	309 ඡවක ජාතකය	"
268 ආරාමදුසක	"	310 සයන	"
269 සුජාත	154	311 පුච්ඡද	171
270 උලුක	"	312 කසාපමඤ්ඤ	"
271 උදපාකදුසක	155	313 බනනිවාදි	172
272 ව්‍යග්ග	"	314 ලොහකුමභි	"
273 කච්ඡප	"	315 මංස	173
274 ලොල	156	316 සස	174
275 රුවිර	"	317 මතරොදන	"
276 කුරුබමම	"	318 කණවෙර	"
277 රොමක	157	319 නිනනිර	175
278 මභිස	"	320 සුවච්ඡ	"
279 සතපතත	"	321 කුච්ඡුසක	176
280 පුච්ඡුසක	158	322 දදුග	177
281 අබහනතර	"	323 මුගමදනත	178
282 සෙය්‍යංස	159	324 වමමසාවක	"
283 වච්ඡිකිසුකර	"	325 ගොධ	"
284 සිරි	160	326 කකකාරු	179
285 මණ්ඩුකර	161	327 කාකාභි	"
286 සාලුක	162	328 අනනුසොචිය	180
287 ලාභගරග	"	329 කාලුබාහු	"
288 මච්ඡදාන	163	330 සීලවිමංස	181
289 නානාව්ඡද	"	331 කොකාලික	"
290 සීලවිමංස	"	332 රථලට්ඨික	"
291 හදුසව	164	333 ගොධ	"
292 සුපතත	"	334 රාජොවාද	182
293 කායවිච්ඡද	"	335 ජමබුක	"
294 ජමබුබාදක	"	336 මුභාජතත	"
295 අනත	165	337 පීඨ	183
296 සමුදද	"	338 ථුස	"
297 කාමවිලාප	"	339 බාවෙරු	184
298 උදුමර	"	340 විසයන	"
299 කොමායපුතත	166	341 කණ්ඩිරි	185
300 වක	"	342 වාතර	"
කිකනිපාත වණණනා		343 කුනතති	"
නිට්ඨිනා.		344 අමබවොර	"
301 චුලලකාලිඛන ජාතකය	167	345 ගජකුභ	186
302 මහාඅසායාරොහ,	168	346 කෙසව	"
303 එකරාජ	"	347 අයකුච	187
304 දදුර	"	348 අරකුඤ	"
305 සීලවිමංස	"	349 සනීහෙද	"
306 සුජාත	169	350 [දෙවතාපසු]	"
307 පලාස	"	වතුකක නිපාත වණණනා	
308 ජවසකුණ	170	නිට්ඨිනා.	

		පිට			පිට
351	මණිකුණ්ඩල ජාතකය	188	390	මයහක ජාතකය	209
352	සුජාත	"	391	ධජවිහෙස	" 210
353	ධොතසාව	"	392	හිසපුප්ඵ	"
354	උරග	189	393	විසාස	" 211
355	සත	"	394	වටක	"
356	කාරණිඨය	"	395	කාක	"
357	ලටුකික	190	ජනක නිපාන වණනානා		
358	චුලලධම්මපාල	"	නිට්ඨිනා.		
359	සුවණණමිග	"	396	කුකකු ජාතකය	212
360	සුසොනානිඨය	191	397	මනෝජ	" 213
361	වණණාරොහ	"	398	සුතනු	"
362	සීලවිමංස	192	399	හිජ්ඣ	" 214
363	භිරි	"	400	දබහපුප්ඵ	"
364	බජේජාපතක	"	401	දසණණක	" 215
365	අභිගුණසීක	"	402	සතකුහතත	" 216
366	ගුමබ්ඨය	193	403	අට්ඨිසෙත	" 218
367	සාලිය	194	404	කපි	"
368	තවසාර	"	405	බකබුගම	" 219
369	මිත්තවිඤ්ඤ	"	406	ගඤ්ඤාර	" 221
370	පලාස	"	407	මහාකපි	" 223
371	දිසිතිකොසල	195	408	කුමහකාර	" 224
372	මිගපොතක	"	409	දළකධම්ම	" 225
373	මුසික	"	410	සොමදත්ත	" 226
374	චුලලධනුග්ගක	"	411	සුසීම	"
375	කපොත	196	412	කොට්ඨිච්චලී	" 228
පසචක නිපාන වණනානා			413	බුමකාරී	"
නිට්ඨිනා.			414	ජාගර	"
376	ආචාරිය ජාතකය	196	415	කුමාසපිණ්ඩ	" 229
377	සෙතකෙතු	197	416	පරන්තප	" 232
378	දර්මබ	198	සත්තක නිපාන වණනානා		
379	තෙරු	199	නිට්ඨිනා.		
380	ආසඛක	200	417	කව්චාති ජාතකය	233
381	මහාලොප	"	418	අට්ඨසඤ්ඤ	"
382	සිරිකාලකණණී	201	419	සුලසා	" 234
383	කුකකුට	202	420	සුමඛනල	" 235
384	ධම්මඤ්ඤ	"	421	ගඛගමාල	" 236
385	නන්දියමිග	"	422	වෙතිය	" 238
386	බරපුත්ත	203	423	ඉන්ද්‍රිය	" 239
387	සුවි	204	424	ආදිත්ත	" 241
388	තුණ්ඩල	205	425	අට්ඨාත	" 243
389	සුවණණකකකටක	209	426	දිපි	" 244
			අට්ඨක නිපාන වණනානා		
			නිට්ඨිනා.		

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ

පිට	පෙළ	අශ්‍රව	ශ්‍රව
1	10	මහලු ප්‍රණාමයෙන්	මහලු ප්‍රණාමයෙන් A
"	23, 25	කල	කල
2	29	හිත එළවා දුක් හරනේ	දුක් හරනේ A
4	5	රාශාදක්‍රමවත්ද	රොශාදක්‍රමවත්ද A
"	8	විසින්	විසින්; සුරා, පෙර, A
"	23	වෙති	වෙති
6	1	නඤ	නඤ
9	9	සබබය	සඤ
15	22	දත්	ගෙවා දත්
16	22	කණ්ඩුලයෙහි	කට්ටලයෙහි
20	22	අහිමුඛ ව;	අහිමුඛව, ය,
22	10	සාහුයෙහි	සාහුයෙහි A
"	16-17	මෙමුත්තියානුයෙන්	මෙමුත්තියානුයෙන්
"	26	සවඤ්ඤ	සවඤ්ඤ
23	5	නෙලියන්	නෙලියන්
24	11	බොධි"සි	බොධි" ජනබොධි"සි
"	30	මහත් රුඤ්ඤ	මහත් වූ A
27	15	එකක්ඛට	එකක්ඛටමෙ A
"	22	නිරුක්ත	නිරුක්ත
29	15	ආදීන්	ආදීන්ගේ
"	21	නොහෙලා	නොහෙලා එව් A
30	1	පනතුණුණදෙයෙහි	පනතුණුණදෙයෙහි
31	11	නොවෙත්	නොවෙත්
35	8	එව්	එව්
36	10	වන	තහවා
"	14	ගස්	ගස
41	28	පිරිමැදි	පිරිමැසි
43	18	මැදව	මැනව
"	30	කියනු	එහි කියනු A
46	22	උඛ	උස්වැ
46	35	යාග	යාග තම් A
47	11	නිකබසුවණණා	නිකබසුවණණා
49	12	බදනේ	බදනේ
50	18	උස්ගුණසු	උස්ගුණසු
52	18	කනනාරං,	කනනාරං, කතර;
58	5	ගෙය;	ගෙය; ආකුලං, අලොලං;
"	22	අභුච්චි නුවර	අභුච්චි
59	29	අගසව්වන්	දෙඅගසව්වන් A
"	31-33	සුදුසු නොවෙයි	සුදුසු නොවන්නේ වේදසි

66	30	බන්	බන්
68	16	පරිනතාසනා	පරිනතාසනා
71	21	පෙසනාකවොරා	පෙසනාකවොරා
„	29	ජිනනාහිඳිකා	ජිනනාහිඳිකා
73	21	ගිහිබවට;	ගිහිබවට; ආවනාහිසාමි
			නවත්මි; A
73	21	සචිනේ දත්	සචිනේ ගෙවං දත්තා
„	22	කලවා සා;	කලවයක් සා මහන
			ඇඬි හෙවත් වට ඇඬි; A
74	18-19	ගෙරිමස්කත්තම් බෙරගසත්තම් උභ	ගෙරිමස්කත්තෝත් සමෙක් බෙරගසත්තම් උසිත්
76	25	බස්	බසින්
77	28	ජිනනනපෙ	ජිනනනපෙ
80	12	තොපගේ	මේ තොපගේ A
„	„	උන්ටත්	උන්ටත් කොටසක් A
108	21	විතෙතකාග්‍රහා	විතෙතකාග්‍රහා
126	15	හැකුලුණේ	හැකුළුණේ
128	7	කැණක්	කැනක්
139	14	දනච්චි	දනච්චි
143	25	ගොච්චෙක්	ගොච්චෙක්
158	18	කලවිටි	කලවිටි
161	15	රූපි	රූපි
163	7	පිරුළන්	පිරුළන්
164	9	මහලු	මහළු
„	21	පරිවොකක	පරිවොකක
166	27	චිසලලිනෙ	චිසලලිනෙ
168	17	ලහිකා	ලහිකා
169	11	වොකකා	වොකකා
173	8	ඵනුදෙද්දහකං	ඵනුදෙද්දහකං
174	21	අහි	අහි
181	2	ගණහනනානං	ගණහනනානං
182	5	භවජනෙත	භවජනෙත
184	25	සංගමනෙතසාව	සංගමනෙතසෙසාව
193	3	චුනෙතා	චුනෙතා
194	18	නිපිසමානං	නිපිසමානං
„	27	කීවාමැ	කීවා
209	5	භුණන්	භුණන්
„	6	පුණණමියෙහි	පුණණමියෙහි
213	23	ඵනිමිගො	ඵනිමිගො
224	27	මැණික්	මැණික්

'A' ලකුණ දරන ශුද්ධ පාඨ A පොතෙහි ආධාරයෙන් ශුද්ධ කර ගත් බවත් එම ලකුණ ඇති පැමනැන්හිම අශුද්ධ පාඨ වශයෙන් සදහන්වන්නේ අතික් පොත්වල ඒ වෙනුවට තිබෙන පාඨ බවත් සැලකිය යුතුයි.

ජාතික අටුවා ගැටපදය

නමො නසස භගවතො අරහතො සමමා සමබුද්ධස්ස.

නක්ඛා වජ්ඣානුකූලං සංඝාපවග්ගසුඛදායකං
ජාතිකට්ඨකථාගණිපදත්ථං වණණ්ණයාමහං.

සඵවාදිහභුමහ විදුලන සමඤ්ඤායෙහ විදාජ්ජන වක්ඛු චූඩා මණි බුද්ධසොභාවායථිපාදයෝ නමන් විසින් 1 ප්‍රාරඛධ ග්‍රන්ථයා ගේ අවිසනායෙන් පරිසමාපතිය පිණිස ජාතිකාචසංවණිනාදි 5 යෙහි ඉෂටදෙවතා නමසකාර දක්වන්නාහු “ජාතිකොට්ඨකසෙස හි” යනාදි කිහු. එහි

“පුජ ව පුජනීයානං එතං මඛගලමුක්ඛමං”

යනාදි ගාථාවෙන් පුජ්‍යයනට කළ පුජා උතුම් මභූලාභි වදුළු බැවින් ආරමභයේ කළ මඛගලප්‍රණාමයෙන් උපන් පුණ්‍ය 10 විශෙෂයෙන් ආධ්‍යාතමිකවුද 2 බාහ්‍යවුද සියලු අන්තරාය තාක් පුරුකොට නමන් විසින් ප්‍රාරඛධ ග්‍රන්ථයෙහි නිෂ්ඨාව දක්නා පිණිස එසේ ඉෂටදෙවතා නමසකාර දක්වන්නාහු “ජාතිකොට්ඨකසෙස හි” යනාදි පුළුවරිතගුණ ගෙන කිහු.

ජාතිකොට්ඨකසෙසහි, 3 ව්‍යුතිප්‍රතිසන්ධිත් 4 පිරිසුන් බව 15 කෙළ 5 දහස්හි නොහොත් දූකෙළ 5 දහස්හි පටන් ගෙන. “අබ්බොච්ඡන්තං කඛා” යනු අධ්‍යාහාර කොට යොදනු. නොහොත් ජාතිකොට්ඨකසෙසහි, දූ කෙළදහස්නෙහුද අපරිච්ඡි න්‍ය කාලයෙහි. “අපි” ශබ්ද ලුප්ත නිර්දේශව කොට “ජාතිකොට්ඨක සෙසහිපි අපරිච්ඡිනෙහ කාලෙ”යි යොදනු. නොහොත් ජාතිකො 20 ට්ඨකසෙසහි, ජාතිකොට්ඨකසුයන් කරණකොටගෙන. “ජායනං ජාති”යි භාවප්‍රධාන කොට විකාරොපචාර විසින් ගතයුතු. “ජායනති එතාති ජාති”යි ආධාරකාරකයෙහි 6 සිඬු කළ අවකාශොපචාර විසින් ගතයුතු. “ජායනති ජාති”යි කතීකාරකයෙහි 6 සිඬු කළ මුඛ්‍ය විසින් 3 ව්‍යුතිප්‍රතිසන්ධිත් පිරිසුන් සකකපඤ්ච 25 කය ජාති නම් වේ. මෙතැන පස්කඳම ගන්නේ. “කොට්” ශබ්ද

1 ප්‍රාරඛධවු A B C. 2 බාහිරවුද A. 3 වුහි O E F. 4 පිරිසුන් B. 5 සුවහස්හි-හාම.
6 සිඬු කළ A B O E F.

1 “වැස්කොට්” යනාදී ස්ථානයෙහි සතලිසක් කියා. “කපපකොට්”
 යනාදී ස්ථානයෙහි සියක් සුවහස් කියා. “සුඛබා කොට් න පඤ්ඤ
 යති” යනාදී ස්ථානයෙහි කෙළවර කියා. මෙතැන වනාහි සියක්
 ලක්ෂය කියා. “ජාතිනං කොට් ජාතිකොට්, ජාති ඵල වා කොට්
 5 ජාතිකොට්” යනු වේ. “ජාතිකොට්තං සහස්සාති ජාතිකොට්
 සහස්සාති, ජාතිකොට්ඨො ඵල වා සහස්සාති ජාතිකොට්සහස්සා
 ති, තෙහි ජාතිකොට්සහස්සෙහි.” “පමාණෙත රතිතං අපෙන
 නති පමාණරතිතං”. කිනතං? හිතං. පමාණරතිතං, ප්‍රමාණාති
 ක්‍රාන්තවු; හිතං, දනශීලාදී දසපෙරුම් විසින් ඵල; දන, ප්‍රිය
 10 වචන, අඵවය්‍යා, 2 සමානානමතා යන සතර සඛ්‍රහ වසතුන්
 විසින් ඵල;

“අන්තං පානං 3 යානං වැස්මා මාලාගනිවිලෙපනං
 සෙය්‍යාවසඵපදීපෙය්‍යං දනවක්ඛු ඉමෙ දස”

යන දස දනවස්තු විසින් ඵල;

15 “දනං සීලඤ්ච භාවනා පතති 4 පතනානුමොදනා
 වෙය්‍යාවච්චාපවායඤ්ච දෙසනා සුති දිට්ඨිජු”

යන දස පුණ්‍යක්‍රියා වසතු විසින් ඵල;

“වරසුතධනහරියානං අඛිතානං ජ්චිතස්ස ව”

යන පඤ්ච මහාපරිත්‍යාගාදී විසින් ඵල ඒ ඒ වැඩ. නොහොත්
 20 ජාතියෙන් පරිවර්තනවූ කාලයම “ජාති” යයි ගතහොත් 5 “පමාණ
 රතිතං” යි කාලයම ගතයුතුය. එගත් කල්හි වාක්ශෙෂයුකතී
 න් “කාලං” යනු අධ්‍යාහාර කොට අවචනකසංයෝගයෙහි දව්තියා
 කොට “පමාණරතිතං කාලං” යි යොදා ගතයුතු. 6 ද කෙළ 7 දහස්
 සියලු කල් තුළ නොපිරිසුණේ ද පිරිසුන් කල්හි ය යු නැති. “දුක්ඛං
 25 හිංසනීති හිතං”. “හිසි හිංසායාමි” යන ධාවුහු කෙරෙන් කතී
 කාරකයෙහි 8 කතප්‍රත්‍යය කෙළේයි. නොහොත් “සුඛං දධාති විදධා
 තීති හිතං”. 9 “ධා ධාරණේ” යන ධාවුහට 10 හිකාරකොට “හිතං”
 යනුවේ. දුක් නසා සුව ධරානුසි යුසේයි. ව්‍යාධිහර ඔෂමධ රොගී
 හට හිත නම් වන හෙයින් සුව ඵලවා දුක් හරනේ හිත නම් වේ.

30 නොහොත් ලේ මස් වඩන රසයින් කයට හිත නම් වන හෙයින්
 සුව ඵලවන්නෙකුදු හිත නම් වේ මැයි. “ලොකීයති ඵස්ස සුභා
 සුභං තපඵලඤ්චාති ලොකො”. අනුමාන විසින් කුශලාකුශලකම්

1 මනෝරථසුරණී 864 වැනි පිටුව. 2 සමානානමතාය-හැම. 3 වැස්මා යානං C E F.
 4 දනානු මොදනා A O. 5 “පමාණ රතිතං කාලං” යි කාලයබදය අධ්‍යාහාර කොට
 අවචනකසංයෝගයෙහි විභිසාකොට “පමාණරතිතං කාලං” යි යොදා ගතයුතු B O
 D E F. 6 “ද කෙළ..... යු නැති” යන මේ පාඨය A හි පමණක් පැවතේ. 7 සුවහස්.
 8 කප්‍රත්‍යය; C, E. 9 බර C E F. 10 හකාර කොට A F.

යද ප්‍රත්‍යක්‍ෂ විසින් ඉෂටානිෂට විපානද මේභි, සිට බලානුසි සනි සනතාන ලොක නම්. නොහොත් 1“ලුඤ්ඤි පලුඤ්ඤිති ලොකො.” 2 දැසින් ඉපැද 3 ජේරෙන් දිරා මරණින් මිරිකෙන බැවින් සනි ලොක නම්. මෙයින් ජරාමරණාදීන් පිහිනවු සනිවතියා කුලුණින් දැක වැඩ වැඩුසේ දැක්වුවානු වෙන් “නදස් ලොකස්ස” 5 යනු හිතයෝගයෙහි වතුර්පිසි. ලොකනාමේන, තිලෝ පිලිසරණ වු. ප්‍රතිෂ්ඨාපියෙන් නාථ නම් වෙයි. නොහොත් යාවන: උපතාපන ඉස්සරිය ආසිංසන යයි කියනලද සතර නාථාඛගයෙන් යුක්ත බැවින් නාථ නම. “ධමමං වො භික්ඛවෙ දෙසිස්සාමි, තං සුණාථ සාධුකං මනසි කරොථ” යනාදි ආයාවනායෙන්ද ශික්‍ෂාපද ප්‍රඥ 10 පවිත් ව්‍යතික්‍රමණකෙලයයන් තවන බැවින්ද සමස්ත ලොකය හට අග්‍රපුදාලව සඵධම්මයෙහිද සියලු සනියන් කෙරෙහිද ඉසුරු වන 4 බැවින්ද 5 සසර වසන සවි සතුන් කිකලෙක්හි සසර දුකින් මුදන්නෙම් හොසි හිත පසස්තා බැවින් දැසි කියා “යාවනො පතාපනිස්සරියාසිංසන” යයි කියනලද සතර නාථාඛගයෙන් 15 යුක්තබැවින් හෝ “නාථ” නම්. “නාථ යාවනොපතාපිස්සරියා සිංසනෙසු” යන ධාතුයි. මහෙසිනා, 6 මහත්වු ශීල සමාධි ප්‍රඥ විමුක්ති විමුක්තියද නදභීතසකකිය යන පඤච ගුණරාශින් සොයා සිටි හෙයින් මහෙසි නම්.

නස්ස පාදෙ, ඔහුගේ පාදපදමයන්; නමස්සිකා, හය 20 7 ලාභ 8 කුලාවරිය හෙයින් 9 කරන වතුර්විධ ප්‍රණාමයෙන් විනිර් මුක්තව හුදෙක් ආදරයෙන් වැද; “සමමා පටිපනො සතො වතුසු අපායෙසු අපතමානෙ කත්‍යා ධාරෙතීති ධිමෙමා”, සතර මාභී සතර ඵල නිවන් පෙලය යන දශවිධ දහම්; අඤ්ජලිං කාමා, 10 අඤ්ජලි පගහ කොට-නමස්කාර කොටය යනුයි. සබ්බ 25 සමමානභාජනං, හැම සත්කාරයට භාජනවු. “සබ්බං ච පතිමා නෙකා” යන සබද. පනිමානෙකා, පුද - වැදය යනුයි. “සීල දිට්ඨිසාමඤ්ඤෙහි 11 සංගතත්‍යතා සබ්බො”, 12 තං සබ්බං. නමස්ස නාදිනො, නමස්කාරාදිවු නොහොත් ‘නමස්සන’ ශබ්දයෙන් 30

1 ලුජ්ජනපලුජ්ජනටෙඨන ලොකො C E F. 2 ‘දැසින් ඉපැද’ යන්න පටන් 7 වෙනි පෙළේ ‘යාවන උපතාපන’ යන්න දක්වා පාඨය A හි නොපැවැත්. 3 ජරෙන් B C F. ජරායෙන් D. 4 ‘බැවින්ද’ යන්නට අනතුරුව ‘ව්‍යසනප්‍රාප්ත සත්‍යයාගේ ව්‍යසන දුරුකරන බැවින්ද’ යන පාඨයක් A හි දක්වා ලැබේ. 5 ‘සසර’ යන්නෙහි පටන් 17 වැනි පෙළේ ‘නාථ නම්’ යන්න දක්වා පාඨය A හි නොපැවැත්. 6 මහෙසි නාම මහපනන B O E F. 7 ලොභ-හැම. 8 කුලාවාර A C E. කුලාවාර යෙන් D. 9 කරණ ලද C. 10 අඤ්ජලිපකොට A B C. 11 සබ්බතත්‍යතා-හැම. 12 ‘තං සබ්බං’ යන්නට අනුව 4 වැනි පිටේ “සබ්බං උපදද්දම” යන්න දක්වා A හි පැවෙන පාඨය මෙසේයි: - ‘සබ්බ සමමාන භාජනං’ යනු විභකිත් පෙරලා ෂ්ඡඨස් තන කොට යොදනු. නමස්සනාදි යන තැන ආදි ශබ්දයෙන් අඤ්ජලිකම් පනිමාන වන්නු.”

බුද්ධිරතනයට කල නමසකාර ගෙන 'ආදි' ශබ්දයෙන් ධර්මයට කල අඤ්ඤාලිකම් සඛ්ඛාත නමසකාරයද සඛ්ඛරතනයට කල ප්‍රතිමානන සඛ්ඛාත නමසකාරයද ගෙන නමසනාදීහු සමබන්ධි වූයයි කියා හෝ අභී ගතයුතු. සමබල උපද්දවෙ, 1 අධ්‍යාතමික
 5 2 රාගාදුෂ්‍යපද්‍රවයන්ද බාහ්‍යවූ තිඤ්ඤාදි උපද්‍රවයන් ද; භෙධා, නසා-දුරුකොටය යනුයි. නං නං කාරණං, 3 දන් සිල් පැන ඇ ඒ ඒ කරුණට නොහොත් ඒ ඒ අලොතපතනියටය යුසේයි. ජනිමනා, රූපශ්‍රී ඥානශ්‍රී ඇත්තහු විසින්. "යානි යෙසුචිරං" යන්නෙහි "යානි" යනු ආදි ගාථාවට යොදා "අපණණකාදීති
 10 යානි පුරා ජාතකානි"යි සමබන්ධිකොට කියනු.

"අනාගතෙ සතති කෘෂෙට තථානිතෙ චිරනනනෙ කාලදායෙ'පි කචිති; පුරා ශබ්දෙ නිපාතානෙන"යි

යු බැවින් මෙතැන 'පුරා' ශබ්ද අතීත චිරනනනාචයෙහි ලැබේ. "යෙසු" යන තැන "යෙසු ජාතකෙසු"යි යොදනු. චිරං, බො
 15 හෝ කලක්. "සදෙවකෙ ලොකෙ සාසති අනුසාසතිති සසා" යනු වේ. "ශාසු අනුශිෂෙට්ඨ" යන ධාතුවයි. ලොකනිඤ්ඤානි කො, ලෙච් 4 සංසාර සයුරෙන් තරන සිත් ඇත්තේ—නිවන් පවුණුවන සිත් ඇත්තේය යි තැන්. අනිතෙන, දන් ඇ එකෙ කිත්ම පිරිසේ තැනි බැවින් අපමණවූ; බොධිසම්මානෙ, සඵඤ
 20 තාඤ්ඤප්‍රතිලාභයට කාරණවූ දශ පාරමිතා 5 ධර්මයන්. මෙහි බොධිපයඤ්ඤා මාභීඤ්ඤා සඵඤ්ඤා නිවනය යන මේ බොධි නම. කිසෙති යන්? "අබුධ්‍යතාත්‍රෙතාසධිකරණෙ බොධි ඵ්ඤා, සවයමබුධ්‍යතෙ'නෙන වෙති කතීකරණයො; බොධි මාභී; බුද්ධිවානිති කතීර් බොධිර්ඤ්ඤාං, අබුධ්‍යතෙති කමණි
 25 බොධිර්භිඵ්ඤාමි සාක්කාත් කභීව්‍යතාත්"යි දන්තේයි. පටිපා වෙසි, මිහිකිරිවීද-හැමසෙසින් බලගැන්වීද යු තැන්. "බු පව්ඡ පාකෙ" යන ධාතුවයි. භානි සබ්බානි, ඒ සියලු ජාතකයන්; එක ජකං, එක් තැන්හි නොහොත් එක් කොට; සඛ්ඛනං, සඛ්ඛන බවට. "පෘථග්විසෝඤ්ඤාතාමි එකත්‍රොපසංභාරො සඛ්ඛනා" යනු
 30 වේ. සඛ්ඛනං, එකක-නිපාතාදි විසින් 6 සඛ්ඛායනා කරන ලද්ද නොහොත් රැස්කොට කියනලද්ද. එනසු බුද්ධිමංසසු, මේ බුද්ධිමංසසුයෝ-මේ අපණණකාදි වූ සියලු 7 ජාතකයන්ගේය යනුයි. 8 සඵඤ්ඤායන්ගේ ජාතිපරමපරායෙන් ආ අපණණකාදි වූ ජාතකයෝද බුද්ධිමංස නම් වෙන්නුයි මෙතැන අපණණකාදිවූ

1 අදඇතිවූ A D. 2 රාගාදීන්ද A. 3 දන් සිල් ආදි ඒ ඒ කාරණයට A. 4 සංසාර සොරුන්ගෙන් තෙරණ B E. සංසාර සාරුතෙන් තෙරණ C සංසාර සො රුන්ගෙන් තෙරණ F. 5 'ධර්මයන්' යන්නට ඉක්බිති "බොධිසම්මාන නම දස පැරැමි" යන පාඨය A හි පැනේ. 6 සඛ්ඛන කරන ලද්ද A. 7 සඛ්ඛායන්ද C E F. 8 සඵඤ යාගේ C.

ජාතක බුද්ධවංශ නම් වේ. එහෙයින් කීහු “බුද්ධවංසස”
 යි. අසඬදසසිනා, 1 වැඩ දක්නනු විසින් නොහොත් තෙයාචී
 නීතාචාදි අචී දක්නනු විසින්. තෙයාචී නම් ඥානගෙන් හැඟෙන
 අචීය, නීතාචී නම් ශබ්දගෙන් හැඟෙන අචීයි. නොහොත්
 එනම් වූ. අසංසට්ඨ විභාරෙහ, 2 දහර මහණ ආදීන් හා අමිත්‍ර වූ 5
 විහාර ඇති-කායවිවේක ඇත්තාවූය යනුයි. “සද අසංසට්ඨවිභා
 රෙහ” යුතැන්. සද්ධිවිභාරිනා, සද්ධිවිභාරිකවූ - නොහොත් “සද”
 යනු “සද්ධිවිභාරිනා” යනු හා යොදා “සද සද්ධිවිභාරිනා” යි
 ගන්නේයි — හැම 3 කලම එක්ව වසන්නාවූය. යනු අචීයි.
 මහිංසාසක වංසමනි, මහිංසාසක නම් රජතුමාගේ වංශගෙහි නො 10
 හොත් මහිංසාසක නම් පරපුරෙහි; සමභූතෙහ, වූ; නයඤ්ඤනා,
 එකතන නය, නානතන නය, අඛ්‍යාපාර නය, එවං ධම්මතා
 නය යන වතුර්විධ නය දන්නා වූ. “ගුණෙහි අතතානං පුරෙ
 නතීති පුරිසා, මහනතා ව තෙ පුරිසා වෙ”ති මහා පුරිසා, මහාපුරි
 සානං වරියා මහාපුරිසවරියා.” කෙ තෙ? දුතසීලාදගො. “තෙසං 15
 මහාපුරිසවරියානං” යුගේයි. විජේජානගයනගස, පහල කරන්
 නාවූ; 4 ජාතකසස, ජාතකයාගේ. “ජාතතතා ජාතකං, ජාතිතතා
 වා ජාතකං”. ‘ජාතතතා ජාතකං’ යනු පෙර වූ ඒ ඒ ජාතියෙහි
 වරිතයි. ‘ජාතිතතා ජාතකං’ ඒ ඒ ජාතියෙහි කල සුවරිත බුද්ධ
 භාවය ඉපැදවූ හෙයින් ජාතක නම්. අසඬසස වණණනං, අචී 20
 ව්‍යාඛ්‍යානගයි. “වණ්ණතෙ” නෙතාචී ඉති 5 වණ්ණනම්” යනු
 වේ. “මහාවිහාරවාසිනං වාවනාමග්ගනිසසිතං” යනු ධම්මරූපි
 සාගල නම් වූ බගිරි දෙනා වැස්සන්ගේ ඇපරොල් වෙන් කල
 බැවින් කීහු. වාවනාමග්ගනිසසිතං, පෙල මහ ඇසිරු කලා වූ—
 පාලිබසින් මෙ යුතු වූය යුගේයි. “වණ්ණනං” යි සබද. නොහොත් 25
 වාවනාමග්ගනිසසිතං, පාලිමාභීය ආශ්‍රය කොට. හාසිසසං,
 කියම්—පෙලෙහි පැවැති 8 සද ඇර අචීය හොබවම් යු. තැන්.
 සාධවො, සුජනගෝ; සාධු ගණනනතු, එකග සිතින් කස්
 බජනෙහි සිංහතෙල් මෙන් නොනස්නාකොට ගතින්වා.

සමුද්‍යගමනො පට්ඨාය, ආදියෙහි පටන්; සසමා, යම් කරු 30
 ණේකින් මොනවට දනගු වූ වේද ඒ කරුණෙන්; පටිවෙජ්ඤ, අවධි
 ය — මෙතැන සිට මෙතැනට දුරෙ නිදනග යනාදීන්
 නිදනගන්ගේ හිම නියමය යනුයි. බොධිමණේඛ, බෝමා
 ඛෙහි—උතුම් බෝපලක්භිය යු තැන්. නෙසු නෙසු ධානෙසු,

1 “වැඩ දක්නනු විසින් නොහොත්” යන්න A හි පමණක් දක්නා ලැබේ.
 2 දහරාදීන් හා A. 3 ‘කලම’ යන්නට ඉක්බිති ‘මෙහෙකරු’ යන පාඨය හැම පොත්
 හිම පැවේ. 4 ‘ජාතකසස’ යනු පටන් 20 වෙනි පෙළේ ‘ජාතක නම්’ යන්න දක්වා
 පාඨය A හි පමණක් පැවේ. 5 වණ්ණනා-නැම. 6 සද හැර B C D. සමුද්‍ය හැර F.

(සැවැත් රජගහා ඇ) ඒ ඒ තැන්හි. හබ්, ඒ තුන් නිදන්හි; ඉදං, මේ මත්තෙහි කියන්නේ; කප්පසනසහසාධිකානං, කප් සුවහස් ඉතිරි කොට ඇති. “කප්පියති සාසප්පබ්බතා දිති උපමාහි කෙවලං සංකප්පියති න මනුස්සදෙව සංවච්ඡරාදි 5 ගණනාය ගණීයනීති කප්පො” යි කී කපිත්. වතුනානං අස ඉඛියානං මඤ්ඤෙ, සතර අසඛියයකින් මත්තෙහි — බබ්බෙති යනුයි. අසඛිය නම්:—

“එකං දස සතඤ්ඤව සහසං දසසහසංකං
 1 සතසහසං දසසතසහසං කොටි අට්ඨමී
 10 එවමෙව පකොටී ව තථා කොට්ඨපකොටී ව
 නහුතා ව නිනනහුතා අබ්බුදු ව නිරබ්බුදු
 අබ්බා අට්ඨා වෙව අහගා කුමුදුති ව
 සොගනීකං උප්පලඤ්ඤ පුණ්ඩරිකඤ්ඤ පදුමකං

කථානං මහාකථානඤ්ඤ සඤ්ඤපා ගණනා නහිං
 15 තතො උපරිමා භූමි අසඤ්ඤයාති වුවවති”

වරියාපිටකයෙහි අසඤ්ඤය නම් සථානානතරයෙක. එහෙ
 යින් “සඛිංතුං න සකකාති අසඤ්ඤයං” යනු හා නොයෙ
 දෙයි. අසඤ්ඤයයයි භූමියනතරයක් වීනම් 2 එයට මේ අසඛිය
 නි වීරුඤ්ඤ නොවෙයි නිරාකරණ කොලෝ. අසඛියභාවය ගෙන
 20 අසඛියනිය වීනම් වතුර්විධිතිය කෙසේදැයි කියන්. සතර
 තැනෙක්හි අසඛියනිය පසස්තාලද බැවිනැයි ඒ දක්වන්
 නාහු:—

“දීපඛිකරස්ස භගවතො කොණ්ඩඤ්ඤස්ස ව සඤ්ඤානො
 එනෙසං අනතරා කප්පා ගණනාතො අසඛිඛියා.
 25 කොණ්ඩඤ්ඤස්ස අපරෙන මඛගලො නාම නායකො
 තෙසමපි අනතරා කප්පා ගණනාතො අසඛිඛියා.

සොභිතස්ස අපරෙන අනොමදසසී මහායසො
 තෙසමපි අනතරා කප්පා ගණනාතො අසඛිඛියා.
 නාරදස්ස භගවතො පදුමුතතර සඤ්ඤානො
 30 තෙසමපි අනතරා කප්පා ගණනාතො අසඛිඛියා.”

මෙසේ ගණනාතීතයෙන් අසඛියනියක් ඇතද සතර සථා
 නයෙක්හි මහාකලපයන්ගේ ගණනාතීත ක්‍රමයෙන් 3 වතුර්විධි
 නිය ඉෂටයයි කීහ.

1 එකං සහසහසං-හැම. 2 එට A C F. ඊට B. 3 වතුර්විධි-හැම

සංසුද්ධගහණිකො, පරිශුද්ධ වූ මාතෘගභීවකාශ ඇත්තේ
 යි. මාතෘකුක්ඛියෙහි මුත්‍රපුරිෂාදීන් අපවිත්‍ර ස්ථානයෙහි ප්‍රතිසංකී
 ග්‍රහණය කළ සත්‍යතම රූපවණිදීන් සමපන්න නොවන්
 නේය. පරිශුද්ධ ස්ථානයෙහි ප්‍රතිසංකීග්‍රහණය කළ සත්‍යතම රූප
 වණිදීන් සමපන්න වන්නේය. එහෙයින් මෙතෙම මාතෘ 5
 කුක්ඛියෙහි පවිත්‍ර ස්ථානයෙහි ප්‍රතිසංකීග්‍රහණය කෙළේනුයි “සං
 සුද්ධගහණික” නම් වේ. නොහොත් හීන ජාතීන් සංසථීයක්
 නැතිව යමෙක් 1 පවිත්‍රව සිටියේ ද එසේ වූ බ්‍රාහ්මණයාගේ මවු වූ
 බ්‍රාහ්මණිය හා සංසථීය ගෙවුකොටගෙන මාතෘකුක්ඛියෙහි ප්‍රති
 සංකීග්‍රහණය කෙළේනුයි සංශුද්ධවූ ප්‍රතිසංකීග්‍රහණය ඇත්තේය. 10
 එහෙයින් හෝ “සංසුද්ධගහණික” නම් වේ. ඡන්ධ්‍යාදෙන, ජාති
 වාදයෙන්—කුල පිලිබද නෙපුලෙන් යනුයි. අකඛිනෙතා, කුල
 ගණන තන්හි මෙසේවූ හීන කුල ඇත්තේය. ඇයි කුමට ගණවූ
 දැයි කියා මෙසේ 2 නොදුම්ය හැකි වූයේ—නොහැරිය හැකි වූයේ;
 අනුපකාකුටෙඨා, අනිඤ්ඤාවූයේ වී; අහිරුපො, මිනිස්වෙස් ඉකුත් 15
 වෙසෙස් රූ ඇත්තේ; දසසනියො, අතෘපතිකර දසුන් ඇති
 බැවින් දක්නට හැකිවූයේ; පාසාදිකො, දුටු දුටුවනට ප්‍රසාද ජන
 වන බැවින් පහද උපයන්නේයි; චණණපොකඛරනාය, වණි
 සමපන්නීන්; නොහොත් ඡවිසමපන්නීන් හා සංසථාන සමපන්න
 යෙන්; බ්‍රාහ්මණසීපසමෙම, බමුණන් තික්මියයුතු ශිලාම. “3 ෂඛි 20
 ධම්මා බ්‍රාහ්මණසා—දුන ප්‍රතිග්‍රහණ යජන 4 යාජන අධ්‍යයන
 අධ්‍යාපන ඉති”යි කියු ෂඛිධම්මයෝ එවී; ත්‍රිවෙද එවී. රාසිවධු
 කො අමච්චො, අය වියදම්කොට වසතු රක්ෂාකරන්නාවූ භාණ්ඩා
 ගාරික ඇමැති; ආයපොඤ්ඤාං, ද්‍රව්‍ය ඇ කැකැස් පන් ගෙවන්
 ලේකම්. 5 අයසකපයසකාදිනං, මුතුන් මිමුතුන් ඇ. ශාව සත්‍ය 25
 මා කුලපටිච්චො, සත්වන කුලපරම්පරාව දක්වා; පටිපජ්ජා
 හීනී, අනුභවකර යි; සංහරිතො, රැස්කොට; එකං කභාපණ
 මපි, එක කභවණුවකුත්; 6 ගමනාකරණං, ගමනක්‍රියාව; ගාථා
 බන්ධනදීපකෙහි චවනෙහි සද්ධං, ගාථා බන්ධන හභවන්නා වූ
 වාක්‍ය හා සමභ. ගාථාවෝ තුමුම ගාථාබන්ධනක්‍රම හභවත්තුයි 30
 ගාථාබන්ධනදීපක වචනයෝ නම් ගාථාවෝමැයි. “අමරවනිති
 ච”යි දිව්‍යයන් හා සම මනුෂ්‍යයන් ඇති හෙයින් කියේයි; නො
 හොත් “අමර” යනු මසුන් නම; “චනි” යයි පවුරෙහි නම;
 අමර නම් වූ වණ්ඩ මකසයන් විසින් ගැවසිගත් පරිබායෙන් හා

1 පිත්‍රුව A. 2 නොදුරිය හැකිවූයේ B O. 3 මනුසමානි I. 88 බ. 4 යාඥ-හැම.
 5 අයසකපයසකානං-මු. අ. ක. 6 ගමනාකාරණං-මු. අ. ක.

කිසි රිසන් උස පවුරෙන් පිරිබෙච් ලද හෙයින් හෝ “අමරවතී”
යයි කීයේයි. නොහොත් අමරවතීනිව, බුද්ධවංසපාලියෙහි “නග
රෙ අමරවතියා” යි කී බැවින් “අමරවතී” යි කියාද; අමර
නිව, “අමරං නාම නගරං” යි කී බැවින් “අමර” යයි කියාද;

5 ¹ලදබනාමං, ලද නම් ඇති.

කපෙස ව-පෙ-අසබ්බියෙ, කප්පානං සත්ඝසංඝාධිකානං
වතුනාං අසබ්බියානං මසකෙ—කප්ලක්ඛයක් අධිකකොට
ඇති සාරාසබ්බිය කපකින් මත්තෙහි; දසසන්තයං, අතුරු වේ
²සියුකු පවුරු දෙරටු ගටලු අටුණු තොරණ ඇඟින් දක්නාහට
10 ³හැකි වූ; මනෝරමං, දුටු ඇසුවන් සිත් ඇලවනු වූ; අනන්ත,
බජ්ජහොජ්ජාදි වූ ආහාරයෙන් ද; පාන, (සුරා.ආදිවූ) පාන
වර්ගයන්ද. පිටස්සුරා ඇරහද පුප්ඵාසව ඇ මෙරයද මනා දියද
පියයුතු බැවින් පානයයි කීයේයි. රථසද්දන, රියෙහි නිම
හඬින්; හෙට්ඨසද්දන, එක්තල ඇ ⁴නැටුම් බෙරහඬින්; මුනිබ්බ
15 සද්දන, මිහිඟු බෙරහඬින්; ⁵සමමසද්දන, ⁶මනුෂ්‍යපට හඬින්;
නාලසද්දන, කුළුතලම් හඬින්. “අසනාථ” යි ආලොපකොට
කන දූ අපෙක්ඛායෙන් කීහ. “බාදථ” යි කඩ කඩා කන දූ අපෙ
ක්ඛායෙන් කීහ. “අසනාථ පිචථ බාදථ” යි තුන එක්කොට ගෙන
“දසමෙන සද්දන” යි කීහ. හෙට්ඨසබ්බරථානි ව, යනු ‘හෙරි
20 සබ්බ රථානං සද්දං’ යි තැන්. සබ්බබ්බසමපනනං, පවුරු පිරි ඇ
හැම නුවර පිරිවරින් යුතු වූ; සබ්බකාම, රූපශබ්දදි පස්කම්
ගුණෙන්; සන්තරනන, රන් රිදී මුතු මැණික් ශබ්ධ ශිලා ප්‍රචාලය
යන සත්රුවනින්; නානාජනසමාකුලං, නන්ජැ නන් ගොත්
නන් සිප් නන් වෙස් නන් බස් මහාජන විසින් හටුල් වූ—නිර
25 තුරු වූය යනුයි. දෙවනගරංව, දෙව්නුවරක් මෙන්; දෙවතාවන්
ගේ ආලකමකු නම් රාජධානිය මෙන් ය යනුයි. සමිද්ධං, මනුෂ්‍ය
පරිභොගයට එලඹියයුතු සමෛපකරණයෙන් යුතු බැවින්
සමාඬු වූ; “පුඤ්ඤකම්මිනං දෙවානං ආවාසං දෙවනගරං විය
සමිද්ධං” යි යොදනු මෙ. “පුඤ්ඤකම්මිනං ⁷තරානං ආවාසං දෙව
30 නගරං විය සමිද්ධං” යි හෝ යොජනු මෙ. “අනෙකකොට්ඨසනානි
වයො” යනු නිධානකොට තබන ලද නොඑක් කෙලෙහණන්
වසතුරාශි ගෙන කීහ. පඤ්ඤාධිකාසද්දනා, බොහෝ වූ මුක්තා
මාණිකාදි වූ ධන හා ශාලිව්‍රිහාදි වතුර්විධ ධනය ඇති.
මෙයින් අනිධානගත වසතු කීහ. අජකාසකො, හදුරන්නා වූ—
35 ශාසත්‍ර පිරිවන්නාවූය යු තැන්. මහනධරො, මනුබරවූ-අථච්ඡ

1 ලබනාමෙත-හැම. 2 සියුකු B O D E F. 3 කී හැකිවූ A. 4 නටුම් A 5 අබ්බ
සද්දන-මු. අ. ක. 6 මනුෂ්‍යපට AB. 7 නග.රානං D.

වෙද දන්තාච්චය යු නැත්. නිණණං වෙදගං පාරගු, සාත්වෙදය
 යජ්ඣේදය සාමවෙදය යන මේ තුන්වෙදයෙහි පරතෙර හියා වූ;
 ලකඛණේ, ¹සැටපන්දහසක් ඇති ලක්ෂණ ශාසත්‍රයෙහි; නොහො
 ත් දෙලොස් දහසක් ඇති මහා පුරුෂ ලක්ෂණ ශාසත්‍රයෙහි. “ආ
 දස ²සහසාගන්ධපමාණං ලකඛණසන්ධං” යෙත් මේ. නැවත 5
 “සොලස සහසා³ගාථාපදපරිමාණො බුද්ධිමනො” යෙත් මේ.
 ඉතිහාසෙ ම, “ඉතිහ ආසඉති”-“ඉතිහ ආස” යන මේ පද හා යුත්
 ශාසත්‍රයෙහිද; නැටුම් ශාසත්‍රයෙහි එව්; පුරාණ ග්‍රන්ථයෙහි එව්;
 සධ්මමම, ⁴සවකිය බ්‍රාහ්මණ කුලධර්මයෙහි; සබ්බන්ධ යෙත් මේ-
 හසති අශව රථඵරා ධනුශඬිලා ව්‍යුසුයඝීතක්ෂත්‍ර වර්ත⁵ උල්කාපා 10
 න සවපන ලක්ෂණ ලෙබ මුද්‍රා ගණන ඇ සියල් දිසාපාමොක් සිප්
 හිය යුතැත්. ⁶මහාඋපජිනලෙ, උතුම් උස් බුමුයෙහි; උතුම් පාති
 උස්බුමුයෙහි එව්; රහො ගනො, ⁷තොරඹුරට ⁸හියේ-විවෙකගත
⁹වුයේය යනුයි. පලලබ්බං, තුන්සකියක් ඇති ¹⁰බසරබජ් අසු
 න්-හසරමිණි; ආභුජිකා, අවුළුවා-බැඳය යනුයි. සර්වහෙද 15
 නං, සිරුරැහිදුම් යන මරණි; අජරං, ජරා නැති බැවින් අජර නම්
 වූ; සීනලං, කෙලෙස් පරිලාභ නැති බැවින් සීහිල්වූ; අමන, ¹¹මර
 ණ නැති බැවින් අමා වූ; එකොන මගොන, එක් මහෙකින්;
 නොහොත් එකොන මගොන, උතුම් මහෙකින්; හවිනබ්බන්ති,
 විය යුතුයයි-එක් මහක් ඇත මැනවැයි යු තැත්; පුතිකායං, පුති 20
 ශරීරං. තදනුජාන ¹²කැණහිල්ලු “ජරසීභාල” ය යන නම
 ලබන හෙයින් ¹³තදනුජාන වූ කිදිවැල් “පුතිලතා” ය යනු ලබන
 හෙයින් රන්වන් සිරුරැ හොඳු පුතිකාය යයි කියනු ලැබේ.
 අනපෙවො, ඇලුම් නැත්තෙමි; ¹⁴අනජිකො, නොකැමැත්
 තෙයිමි; නොහොත් කායඝී නැත්තෙයිමි; හෙහිති, ‘හවිසාති’යි 25
 තැත්; නි හෙතුසෙ, නිහවිතුං-නොවන්නට; නි සක්කා, නො
 පිලිවන-වුව මැනවි. “අජ්ඣ” කියා ප්‍රත්‍යක්ෂකොට හඟනා බැව්
 දක්වන්නාහු කිහු. අනුමන් බැව් හඟවන්නාහු “හෙහිති”යි යුහු.
 අනුමන් නම් අප්‍රත්‍යක්ෂවන බැවින් ¹⁵නොසතිටුහන් ව හඟනා
 බවයි. “න හෙතුසෙ න සක්කා” යනු දුක් පෙනෙන බැවින් එයට 30
 පිලිවක් වැ තිවන්නෙක් අවසිපියයි හඟවන්නාහු කිහු. අනවජ්ජ
 ධමමො, කුසල්ධර්ම; සබ්බජාතිකොපනනො, සියලු ජාති ගෙව
 න හෙයින්-සියලු ජාතීන්ගේ ක්ෂය භාවය කරන හෙයින් යනුයි.
 හමෙ, සංසාරප්‍රවාතතිය; විහමොපි, සංසාරප්‍රවාතතියගේ නිව්‍ය

1 සැට පද දහසක් E F. 2 සහසාගන්ධපමාණං-හැම. 3 ගන්ධපරිමාණො E.
 4 සවකීය කුලධර්මයෙහි C. 5 උපපාන A. 6 උපර්පාසාදවරනලෙ-මු. අ. ක. 7 පනා
 රමමොරට B D E. තොරඹුරට C F. 8 හියෙමි B C D E F. 9 වුයෙමි-හැම.
 10 මරබජ් C F. 11 මර කැහි බැවින් C. 12 කැණහිල්ලු E. 13 තදනුජානදමු A.
 14 අනපෙවො-හැම. 15 නොසතිටුහන් හඟවන බවයි E.

තනියයි කියනලද නිජාණයද. ඉවත්වනබොහෝ යනු සවාසී
 ගෙහි කපුතාසයයි: නිවිධගහි, රා දෙය මොහ තුන් ගිනි; පඤ්ච
 වණණපදමසඤ්ජනනං, පදුම, පුඤ්ඤරික, රාජීව, ශතපත්‍ර, කුච
 ලය යන පස් පියුමෙන් ගැවසී ගත්. වණිභබදය ජාතියෙහිදු වැ
 5 ටෙක බැවින් නෙළුමු, උප්ප්ලේ, කුඹුදු, මහනෙල්, ඇඹුලු කිව දෙය
 නැත්. සිවෙ මගෙහ, සෙත්මහ; බ්‍යාබිනිකිවජනො, රොහ පිලිද
 ගිනා. කිලෙසවිනාසකසස, කෙලෙස් නසන්නාහු-අභාවයට ගෙ
 න යන්නාහුය යි නැත්. "1 ශුභතනි නං, ශුභතනෙ වා ශුඛං" යනු
 වේ. නි ගවෙසනි නං නලාකං, ඒ නලාකය නොසොයාද-ඒ නලා
 10 කයට යන මාගීය නොසොයාද යනුයි. නලාක යයි විල් කියත්.
 අර්භි, සතුරන් විසින්; පරිරුද්ධො, පිතිකොට ගන්නාලද්දේ-
 වටකොට සිසාරා ගන්නා ලද්දේය යනුයි; අඤ්ජ සසස, මාගීයට;
 සිවමඤ්ජසෙ, සිවයස අඤ්ජසස-නිජාණ මාගීයාගේ; පනිපිලි
 නො, දුකින් පෙළෙන්නේ; මණ්ඩනජාතිකො, සෑදුම් සොව.
 15 "මණ්ඩනසායං" යන බාහුයි. ආසනනං, බදනාලද; උඤ්ඤාභුමි
 උඤ්ඤාභුමි-මුහුපුර්ණකවචර විසගීසානායෙහිය යනුයි; උච්ඡ
 උච්ඡාභුමි, ගිණින් එව්; නාමිකා, වෙණදහු; කරජකායො,
 පාඨා කවා පොවා වැඩුහෙයින් හෝ නොහොත් කර නම්වූ
 උච්ඡාභුමි න දෙකින් සඤ්ජාත හෙයින් කරජ නම්වූ මේ ගර්භය;
 20 සෙරි, තමා කැමැති නියාගෙන් පවත්නේ; සයං මසී, තමා වගහ
 වූයේ; ජජ්ජරං, දුරුව ගිය-හෙවත් මහලු; පලුගහං, බැති පිපි
 ර ගියාඩු-නොහොත් සිදිබිදී ගිය; උදගාහිනිං, දිය වදනාඩු-
 හෙවත් දිය උනන්නාඩු; නිකාමමුපසංගිනං, නිවන් හා එක්
 වූ-නිවන් පිලිබැඳිවූය යි නැත්; පබ්බජ්ජාවද කියත් මෙ. අපජිම
 25 නං, පිරිසේ නැති; භොගකාමිනං, දුඛ රැස්. "කපණදානාදි
 නං" යන්නෙහි ආදී භබදයෙන් වණිබ්බක යාවකයන් ගත්නාහු.
 එහි කපණයෝ නම් දුගි දිලිඳු මිනිස්සුයි. අදානකයෝ නම් මගී
 හුයි. වණිබ්බකයෝ නම් දුන්නෙහි ඉපටකානාමනාපාදී
 විසින් අනුසස් කියා යාවඤ්ජකරන්නාහුයි. යාවකයෝ නම් යාවඤ්ජ
 30 මතු කරන්නාහුයි. කිලෙසකාමෙ ව යනු වන්කම් විකුම
 ඇ පියු සෙයින් එමෙ අරමුණුකොට පවත්නා සදරා ඇ
 කෙලෙස්කමුදු පියන බැවින් එව් නොහොත් කිලෙස්හි විර
 කතව නිකුත් බැවින් තදභග විසින් පී බැවින් එව් කියත්. පඤ්ච
 හි නිවරණදෙසෙහි, 10 කාමච්ඡදා, ව්‍යාපාද, විනම්ඛා, උභාවචක
 35 කකුච්ච, විවිකිච්ඡාය යන පස් නිවරණයන් කෙරෙත්; අට්ඨාහි කා
 රණගුණෙහි, අභිඤ්චට කාරණවූ "එවං සමාහිතො විතො පරිසු

1 ශුභතනනි C. 2 පිරිපිටුහු A C E F. 3 වෙදනාහු E F. 4 අනින් අනින් B C
 E F. 5 දෙදරුව B E. දෙදරුව C D F. 6 මැති C. 7 උදකානාතිං A E. 8 පුම
 ජනාවද C I E. 9 සදරා B D. සදරා E F. 10 කාමච්ඡදාවාපාද විනිසා උභාව
 කකුච්ච-හැම.

දො පරියොදනෙ අනඛගණේ විගතොපකකිලෙසෙ මුද්දහනෙ
 කමම ණීයෙ ආනෙඤ්ජ පපතෙන" යන අට ගුණෙන්; ඔඤ්ඤවිභ
 නී, ¹ධාන්යයෙන් කලාවු - ධාන්යමුවා වූය යු නැත්. පවතන
 ඵලභොජනො යන මෙයින් බුහමවාරි ගාහසථ ශාසන
 ප්‍රවුජිත වානප්‍රසථ පරිබ්‍රාජක සතර තවුසත් අතුරෙන් වාන 5
 ප්‍රසථ බව කීවෙත්; අධිනිනං සමාපනනීතං, රූපාරූප අට
 සමවතුන්; පඤ්චනිනඤ්ච අභිඤ්ඤාණං, දිවසක් දිවසෝ
 පුබ්බෙතිවස් ඉද්ධිවිධ වෙනොපරියඤ්ඤාණය යන පස් අභිඤ්චන්;
 නාථානාථානං, සපිලිසරණ අපිලිසරණුන්ට; නොහොත් පො
 හොසතුන් නොගන්නා බැවින් "අනාථ අනාථානං" යි තැන් 10
 ඵව; නොහොත් නාථො, මහාජනහට පිලිසරණ වූයෙමි; අනාථා
 නං, අපිලිසරණුන්ටය යි තැන් ඵව; අවිදුරො, ඉතා ²නුදුරු-හමු
 යෙහිය යු නැත්; ඔමමහො නාම පබ්බතො, හැම බෝසතුන්
 තවුස් පැවිදිව ඵපව ඔම වටන බැවින් ධම්මක නම්වූ ³පබ්බත
 යෙක් විය. දිය රුක් පල සපන් සම සුදුවැලි තෙලෙන් ⁴වොරජනා 15
 බිම්පියෙස් ඇති ඒ ධම්පව් වන ⁵ගෙලෙහි; අසුමො, "අසසුසු
 අසමසුසු සමකරණනො, විසමානං වා කායවච්චිමනොකමමානං
 සමකරණනො, කසිකමමාදිපරිසුමරහිතතතා වා, අසසිතානං
 සුබදයකතතා වා අසුමො" යි කියූ අසපුයෙක්. නසථ, ඒ ධම්පව්
 වන ගෙලෙහි කල අසපුයෙහි. "වඛකමං නසථ මාපෙසිං" යනාදි 20
 ගාථාවෙහි "අධිගුණසමුපෙහං" යන්නට "අසුමං මාපෙසිං"
 යන්නක් අධ්‍යාහාර කරනු. වාපිනං, වපුල; රොපිනං, පැල හිදුටු;
 පවතනඵලං, විලිකුන් ⁶තුච්චුයෙන් සැව ගිලිහී බිම හුණු සවය
 වපතිත ඵල. පධානං, වියරී; පදහිං, අතිත්‍ය දු:බ අනාතව ගෙ
 යින් නිරතුරෙන් ⁷හැවිම් වශයෙන් කෙලෙමි; අබ්බහාරමහි 25
 සත්තාහෙ, "සත්තාහසුසු අබ්බහතරෙ යෙව" යි තැන්; අභිඤ්ඤා
 බලං,

“ඉද්ධිවිධං දිබ්බසොනං පරචිතතවිජානනං
 පුබ්බෙතිවාසානුසුති දිබ්බවකඛුති පඤ්චධා.” යි

කීයනලද අභිඤ්ඤාවට; අජෙකාගහෙනා, වැද; ⁸ඵදධවිසමනා, 30
 හකුරු පහණ බිහිලිව කොරොස් බැව් හා වලගොබව විසම බැව්
 ය; ගහණච්ජනනා, දෙපසින් සක්මනට බලා අරා සිටි ලැහැ
 බින් වැලින් පිලිසන් බැව්. අතිසමබාධනා, දිගින් ප්‍රඵලින් හක
 බැව්; නොහොත් ඉතා ලුහුඹු බැව්; අතිවිසාලනා, දිගින් පුඵ

1 ධාන්යයෙහි-හැම. 2 නොදුරු. 3 පච්චයෙක් A D. 4 මරජනා A O F F.
 5 ගෙලෙහි B F. සලෙහි E. 6 තුච්චයෙන් A. 7 හැවිත් B. හැවිම් F. 8 පදමු
 මුතා A F. පිඨවිභුමතා C.

ලීන් මහත් බැව්; නොහොත් දුකා පලල් බැව්; රූජනිති, රෙදෙ
 කි; පොටා, පොලහු; නොහොත් ¹බිබුළුහු; විපජ්ජනි, නසී;
 පටිහසුසුදනි, ගැසේ; අඛණ්ඩනනිහෙ වා, රියන් භාගයක් පමණ
 ඇත්තාවූ හෝ; පටිවෙජ්දෙ, හිමි පිණිස එබූ ගල්කොඳු ආදියෙ
 5 හි; දිංඛණ්ඩනනං, යෙළු රියන් පලල; දිපපසසාදක, ලක්දිවි
 පැහැදවූ; අනවජ්ජ²පිණ්ඩපටිසෙසයනාමො, කුහන ඇතොමුසු
 නිවරද පිඬු පිරියස්න්ත් බැව්; නිබ්බුක³පිණ්ඩහසුසුනාමො,
 පස්දිකු පිඬු වලදන බැව්; පරහිංසා පරපිඬා නොකොට දැහැමෙ
 න් සෙමෙන් සොයා ලත් ආහාරය අනුභවකරන බැව් එව්; ධන
 10 සාරං වා, රන් රිදී ඇ දුවහ එව්; සීසකභාපණාදිනි වා, හිස් කහ
 වණු ඇ එව්-⁴තිසකට මස්සක් දුනමැනවැයි නොහොත් හිසකට
 මෙතෙක් රන් දුන මැනවැයි කියා මෙසේ මිනිසුන් අතින් ගන්
 නා හිස් රනැයි සේසි. ⁴ආදි ශබ්දයෙන් රිදී අමුණු සැල කහවණු
 සෙනහ පිළි ඇ ගත්තු. ගණනනෙහි රාජකුලෙසු, යටොනන
 15 කුමයෙන් මෙසේ රජදරුවන් ගන්නා කල්හි; ⁵රට්ඨකිලෙසානා
 මො, රටවැස්සන් විදුනා දුක් තමහට නැති බැව්; උපකරණ
 සු, ගාභොපකරණයෙහි; නිවජ්ජරාගභාමො, ඇලුම් නැති බැව්.
 අපපටිහනනාමො, සතර දසට යන් ⁶බහයක් නැති බැව්;
 අනිවචනො, ⁷වැ නොවන විසින්; දුකඛනො, උදවියෙන් පෙළෙ
 20 න විසින්; ආරහිකො, කොට; ථාමප්පනනං, ⁸බලපත්-සවිරබවට
 පැමිණිය යනුයි. ආනුජුබ්බිකථා, අනුජුඵකථා-අනුකුම දිපකවූ
 කථාය යු තැන්; කුචි, ⁹තෘණකුටිය; ලෙණ, කටාර කෙටු ගල්
 ගුහාය; අපගන ¹⁰ව්‍යාල මිග හිංසනක සකුණං, කසවුසැඬුමුට
 රැවි බිය ¹¹ජනවන ලිහිණියන් ඇති; ආලමබ්බිමලකං, එල්බ
 25 වැතිර සිටි පුවරුව; සංවිධාය, සංවිධාන කොට; ජවාමණඛල, දළ
 මඩුලු; පානියකුට, පැන්කළ; පානියසඛබ, පැන්සක්; පානිය
 සරාවානි, පැන් මලා; අඛණ්ඩකපලලං, අඟුරු කබල්; හිසිකඤ
 රානුසාරෙහ, හිරිකඳුරු ¹²ඇසුරුව යෙමින් හිරිකඳුරු හොස්සේ
 ගොස්ය යනුයි. “කං චුච්චති උදකං; කෙන ¹³දුරිතතතා කඤ්ජරං”
 30 යනුවේ. නදිනිවනනනො, හෝවක්හි; සකකදනනිසං, සක්දුති-
 ශක්‍රයා විසින් දෙන ලද්දවූය යනුයි; ¹⁴ධ්‍රවශාමෙ, ආසනන ගම්
 හි; අනිවිස විරායනනි, ඉතාම ලස් වෙති-තව දක්වා පත්සල ඇ
 තුලෙන් මැනට නොඑති; පරපටිබද්ධනාය උපපජ්ජනනාමො,

1 චුච්ච B. 2 පිණ්ඩපන-මු. අ. ක. 3 ඉසකර මස්සක් B D E F. 4 “ආදි
 ශබ්දයෙන්” යන්න පටන් 17 වැනි පෙළේ ‘ගාභොපකරණයෙහි’ යන්න දක්වා
 පාඨයේ A හි නොපැහැන්. 5 රථපිලන කිලෙසානාමො මු. අ. ක. 6 සහයක් A.
 සංගුහයක් B C D E F. 7 ව-නැම. 8 බලවන් A. බලපත් C. 9 නිණකුටිය C.
 10 වාල-මු. අ. ක. 11 ජනවදන A E F. 12 ඇසුරුව A. ඇසුරුව C D E F. 13 බාද්
 ආනුකා-නැම. 41 ධුරගාමෙ-මු. අ. ක.

පරා පිළිබඳ බැඳීන් උපදනා බැව්-මෙරමාගෙන් උපදනා බැව්
 යනුයි; තුනනං වා, හිදියම් එව්; අගභලදානං වා, කඩ ලීම් එව්;
 දුරහිසමහවහාවො, දුලදභැති බැව්; පවච්ඡිකානං, සොරැන්
 හා; 1 විභුසණධර්මානභාවො, සාදුමට කාරණ බැව්; චක්ඛනාර
 මහිවජ්ඣාවො, දසරුයෙන් ඇද හාර 2 පිරිරන මහ ඉස් ඇති 5
 බැව්; හිරහිරං කකා, හිරිහිරි කොට; ගජෙසුධා, ගොතා; සණ්
 කං, සෙමෙන්-යුනු නොවය යනුයි; වාකචිරං, වැහැරි සිවුරු. "විර
 යතෙති විරං" යනු වේ. ලග්ගිනං, එල්ලු; අනොජ්ජුපඨදමසදිසං,
 කටුකරඹු මල්දමක් බඳු; තිත්ත මල්දමක් බඳු වූය යෙත් මෙ.
 පුනනාගපුපඨසඤ්ජදිසං, දෙමමල් පතරක් බඳු-දෙමමල් ඇති 10
 රියක් බඳුය යෙත් මෙ. පටිමුඤ්චිධා, හිස හෙළා; චූලාය සඬං,
 සිල හා සමඟ-හිසකේ වැටිය හා සමඟය යනුයි; නිවචලනාවකර
 ණඤං, නිසල්බැව් කරන්නවස්. සාරසුචිං, දල හිද්ද නොහොත්
 3 හර හිද්ද; ඩිකකාය, සාල්ලෙහි; ඔදහිධා, හෙළා හෙවත් බහා
 ලා; තිසු ධානෙසු චඩකං, තුන් තැනෙක්හි වක්වු; අඛකුස, දෙ 15
 හෙට්ලි; පච්ඡි, පිරිවැසි; වාචිනාරං, කත්බර - පිරිකර ලු කදය
 සිතැන්; විරජුපිසෙහි, උත්සාහ ඇති පිරිමිනින් විසින්; වාචිකා
 ජං, තවුස් පිරිකර කද; චඩකමනාවෙමජෙඤ්ඤ, සක්මන් මැද එක
 ත්පස්හි; බිදලමඤ්චකපසෙස, වේපත් මංහැද මහවෙලෙහි; ක
 ච්ඡිකාය, දඹුමැස්සෙහි; සරිරං උතුං ගාහාපෙධා, ශරිරය 20
 සතු ගන්වා-ශරිරය සතපාගෙනය යනුයි; බලවපච්චුසෙ, බිලි
 අලුයම්හි-පැසිම් යම්හිය යුතැන්; මච්ඡාචිනකකමකබ්බා, කාම
 ව්‍යාපාද විහි-සා විතකී නම් ඇති මැස්සෝ; අනුබ්‍රැහෙතං, වඩ
 න්නව; මනාපා, සිත් වඩන්නිය-සිත් හසුරුවන්නිය එව්; පචින
 ණඤකනා, පිරිබඩ කළ-නොහොත් මට කළ; භුමි, ගෘහභූමි නො 25
 මෝ; බෙලුචපකකචණණා, බෙල්පක් පැහැබඳුවා නිල; කපාන
 පදවණණං, පරවිගන් පය පෑ බඳු පැහැ ඇතිව-රතැයි යනුයි;
 පදරච්ඡනං, පුවරු සෙවෙහි ඇති; විචිතනඤ්ජවණණා,
 විසිතුරු ඇතිරි ඇත්තක්නු බඳුය - මල්කම් නවම් ඇති විසිතුරු
 එඵලොම්මුවා ඇතිරි අතුරන ලද්දක්නු වැනිව 4 සුබසෙය්‍යාවට 30
 යොග්‍යව පිලියෙලව තුබුයේය යනුයි; 5 එනෙතාව, මෙඬින් මෙ-
 බෙලුවඵලව ණී පරිහඤ්චකාන භූම්‍යාදීන් මෙය යනුයි; ගෙහසමප
 ද, ගෙසපුව; 6 අභිරෙකනාරා විස, අධිකයායේ; 7 මහාසමාරමෙහ
 න, මහාවිග්ගියෙන්-මහා උත්සාහයෙන්ය යනුයි; දබ්බසමනාර,

1 විභුසනාවො-හැම. 2 පිරිහරණ C. පිරිසරණ E. 3 හල හිද්ද A. 4 භුමි
 ග්‍යයාවට A. 5 එනෙතා-මු. අ. ක. 6 අභිරෙකනාරා විග්‍ය ම- E. F. 7 මහාසමාරොනා-
 A B E F. සමනාරොණව-D.

ගෙට වුවමනා තෘණලතාලට්ඨි ආදිවු ද්‍රව්‍යසමභාරයන්; කරණ
 පටිශෙසනිභාවො, කරන්නන් පිරියස්තා බැව්; නාසං, ඒ තෘණ
 ආදීන්; පුත්‍රපපුත්‍ර ධෛවනබ්‍රහ්මාය, නැවත නැවත වගුල තැන
 හුණු තැන තිබියයුතු බැවින්; පටිසානෙන, නැසීමෙන්; ගරහා
 5 පටිවජාදනිභාවො, වරද පිළිසන් කරන බැව්; [ස] දුකියක, දෙ
 වන්නකු හා සමඟ; උඉකා, උකුණුවෝ; මඤ්ඤාණ, මකුණුවෝ;
 සරණොලිඛ, ¹ගෙසුහුණුවෝ-සිකනළු එව්; ජනනං, ගෙය; අප්ප
 සමාරම්භනා, සව්‍රපවු උත්සාහයෙකින් සිදුවන බැව්; භායං න
 සන්ධමෙහනිති, කය තැදී නොගන්වානුයි-කය දැඩිකොට රුක්‍ෂ
 10 තොකෙරේනුයි යනුයි; අසන්ධමනිභාවො, නො තැදී ගන්නා
 බැව්; පටිගහභභරණාභාවො, මාගේයයි කියා මමායන කොට
 පරිග්‍රහකිරීමක් නැති බැව්; පටිජගතිස්සාමි නං, මම ඒ රුක් මුල්
 පිළිදනිමි; නිකම්මථානි, තෝ ඉන් පලා යායි; නිගරණභාභාවො,
 තෙරකක්හු නැති බැව්; වසනායං සප්පිනිභාවො, රුක්මුල්
 15 හි වසන්නකටද ²පිහි හරන බැව්; 'මානමද පුරිසමදෙ වඛෙසිති'
 යනුයෙහි මානමද නම් "සෙය්‍යස්ස සෙය්‍යොහමසම්" යනාදි විසි
 න් උපදනා මන් මානමද නම් වේ; පුරිසමද නම් මාමුත් පිරිමි
 කවුරුදැයි කියා මෙසේ පිරිමිනි බැව් නිසා උපදනා මන් පුරිස
 මද නම් වේ-රාග කියත්මැයි; ³ඝට්ඨෙනා, තැත් කරන්නේ;
 20 සංඝමපි, කමපාවු; සමපඝමපි, විශෙෂයෙන්ම කමපාවු - වෙ
 වුලා ගිය යු තැන්. "කපි-වලනෙ" යන ධාතුයි; ඝාඝනෙ, හවු
 ය් සස්තෙහි; උප්පජ්ජනෙ ව, මවු කුස පිළිසිද ගන්නා කල්හි-
⁴ව්‍යතිප්‍රතිසක්ඛිග්‍රහණයෙහිද; ජායනෙ, මවු කුසින් බිහිවන
 කල්හි-ප්‍රසූතියෙහිද; බුජ්ඣනෙ, වතුස්සනාචබොධය කරන
 25 කල්හි-සනාචබොධයෙහිද; සමපට්ඨො, යුක්ත වූයෙමි; සප්පි,
 හිතෙල්. ⁵"පසුතො ගො වා සප්පනිති සප්පි" යනු වේ; නිවනිනං,
⁶වෙඹුරු; වජ්චජාදනානි, සිවුරු පිළි- "අවජාදනාය වජ්චානි"
 යු තැන්; නහනිනනා, දුරදීම ගෞරවයෙන් නමනව; නප්පො
 30 ණා, ඉන් ඔබ්බෙහි එයට වඩා නමනව; නප්පබ්‍රාහ්මා යුක්ඛා,
 සම්පසථව විශෙෂයෙන් හකතිප්‍රමානිගෞරවයෙන් නමනව;
 ඤානනාය, සෙට දවස් කටයුතු වූ ආහාර අනුභවය පිණිස-
 නොහොත් සෙට දවසට වියයුතු ප්‍රීතිප්‍රමොදය පිණිස; සප්ප
 ඤා, පිළියෙල කොට; උදඝනිනනට්ඨාගොසු, දියෙන් බුන් තන්
 හි; ලාජානි වෙච පුප්ඵානි ව, විලදද මල්ද යුතැන්-නොහොත්

1 ගෙසුහුණුවෝ A. 2 පි හරන බැවු A. පිහි හරන බැවු E. 3 හටනො A E F.
 4 වුතිප්‍රතිසක්ඛිග්‍රහණයෙහිද-හැම. 5 පසුගත විසප්පනිති අප්පි-A. පසුගත අප්පි
 හි අප්පි-C D E F. 6 වෙඹුරු E.

ලදපස්මල්ලය යු වැන්; නානාචිරාගෙහි, නන් පැහැ ඇති; පව්ව
 නනදෙසවිසමය, පසන් දනවුයෙහි 1 පිහිටි වු වරෙහි; මහා මණ්ඩ
 ලයෙහි සාර බැවින් කියත්; හඨාගනං, “නඨා ආගතනනා-නඨා
 ගතනනා- නඨලකකිණනනා-නඨා අභිසමබ්බුධනනා-නඨා වාදිතාය
 නඨාකාරිතාය යනාදි අව අභිසමයෙන් නඨාගත නම්වූ සඵඥයන්; 5
 ආගමනං; ඉයයුතු. “ආගව්ඡති එඤ්ඤා ඵනෙතාති වා ආගමනං” ය
 නුවේ; සකස්සමා, සවකියවූ ආශ්‍රමයෙන්; චාකචිරානි, වැහැරීමෙ
 සිවුරු; බුනිනෙතා, ගමන වෙගයෙන් කමපා කරන්නෙහිම-සල
 න්තෙහිමය යනුයි. “බු-කමපනෙ” යන ධාතුයි; අමෙරෙ, අභස්
 හි; මහාජනො, මහාජනතෙම; 2 තුට්ඨහටෙඨා, තුටුපහටුය; පමුදි 10
 නො, සොමිනස් වූයේය. “මුද-3 හමේ” යන ධාතුයි; නොහොත්
 සමක වූයේයි. “මුද-සංසගේ” යන ධාතුයි. වෙදඤ්ඤො, උපන්
 තුමටි ඇත්තේය - නොහොත් “න කඤ්ඤො නරජො න වාරි
 ලීපපති” යනු සෙසින් “තුට්ඨහටෙඨා පමුදිනො වෙදඤ්ඤො මහා
 ජනො” යනු තෘතීයාචියෙහි ප්‍රථමා කොටගෙන තෘතීයාචියෙන් 15
 කියනු; අඤ්ඤං, කණු කටු කසවු; චමුමායනං, ගොඩ වල කස
 වූ; නොහොත් අඤ්ඤං වටුමය අතක යයි කියනලද; මහො,
 මහ; කස්ස, කහට; ඤාබියනි, ඉඳුකරනු ලැබේදැයි විවාලෙමි;
 බුද්ධස්ස,

“ අභිසමබ්බුධං පරිසමබ්බුධං භාවෙතබ්බුධං පභායකෙ, 20
 සච්ඡිකාතබ්බුධං ධමෙම ව බුද්ධො බුද්ධො නඨාගතො” යි

යු හෙයින් සචිතේ දත්; හගවනො,

“ හතිනි හගවා හාති හාජි ඉති විහතතවා
 වනතගමනතතා හවෙසු හගගමකාසි ඉති වාදිනො.” යි

කීයනලද හගවත්තට; පගෙව, පලවුමැයි-කැලම දුලබය යනුයි; 25
 කායවෙය්‍යාචමමං, කාය 4 කලකුරුවා කරන මෙහෙයක්-කාය
 සොල්වා මෙහෙයක්ය යනුයි; අනලකිකනෙයම, නොසැදු සදෙ
 හිම-නොසදන තුරුමය යු වැන්. “අලං-පරිඨතනි 5 වාරණ භුස
 ඤෙසු” යන ධාතුයි. දිබ්බසංඛිතෙසු, දිව ගදෙව්; මනොසිලා
 හලෙ, 6 රත්ගල් මුදුනෙහි; අකතීනි උමමලෙකා, ඇස් නහා; 30
 දවනතිං සමහාපුටි සලකා ඤාපනිම ඤාසිනං, සුපපතිට්ඨිතවාදතා,
 වකකඛනිතවාදතා, උසස්සඛිවරණතා, දීඝභිගුලිතා, බුහමස්සරතා,
 බුහමුඤ්ඤිගතතා, 7 ආජාණුකරතා, නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලකායතා,

1 පිටිනුවරෙහි D. 2 තුටුපහටු B D E. 3 හමිණේ E. 4 කලකුරුවා C.
 5 ධාරණ-හැම 6 රත්ගල් A E. රත්ගල් B D F. 7 ආජනුතරතා B D E F.

සුබ්‍රමච්ඡිතා, කඤ්චකසන්තිහත්තවතා, වන්තාලීසදන්තතා,
 සිනිඤ්ඤාදන්තතා, අවිරලදන්තතා, සුසුකකද්‍රව්‍යතා, උණුණාහමු
 කතා, සීහපුබ්බඤ්ඤායතා, විතන්තරංසතා, එණිජඝ්ඝතා, සීහහ
 නුතා, පනුතජ්චතතා, සුරන්තහත්ථපාදතා, ජාලහත්ථපාදතා,
 5 ආයතපණතිතා, කොසොභිතවත්ථගුය්‍යතා, රසග්ගසග්ගතිතා,
 සමවත්තකකකිතා, උණනිසසීසතා, අභිනීලනෙත්තතා, එකෙ
 කලොමතා, උඤ්ඤලොමතා, සත්තුසස්සදතා, ගොපට්ඨමතා ය
 යන දෙකිස් මහා පුරිස්ලකුණෙන් හෙබියාවූ. “ලකඛ්‍යතෙ ඉති
 ලකඛණං, ලකඛති අනෙතාති වා ලකඛණං” යනු බැවින් ලකුණු
 10 නම. අසීනීයා අනුබ්‍රහ්මදේවතී, තමබන්ධතා, තුඛහන්ධතා,
 සිනිඤ්ඤාතවතා, වට්ටවිතඛ්‍යලීතා, අනුපුබ්බඛ්‍යලීතා, අනුපු
 බ්බවිතඛ්‍යලීතා, තමබහත්ථපාදතා, ¹ ආයතසිනිඤ්ඤාවේගත්ත
 පාණිලොචනා, අනුපුබ්බවිතන්ධානුතා, සුවිසුඤ්ඤිකා, මට්ඨ
 ගත්තතා, පදකඛිණාවත්තලොමතා, සිනිඤ්ඤානීලනනුරුගතා,
 15 කුණඛලාවත්තකෙසතා,ගමභීරතාභිතා, පදකඛිණාවත්තතාභිතා,
 නාගනාසුරුතා, පඤ්චපපසාදසුත්තවිලොචනතා, සිනිඤ්ඤාවිසාල
 නෙත්තතා, සිතසිනිඤ්ඤාදන්තතා, තමබජ්චතතා, තුඛහන්ධතා, ආ
 යතකණ්ණතා, පුඵලලාවතා, වට්ටසීසතා, සංගන්තාසිතා, නීලසී
 රොරුගතා, සිනිඤ්ඤාකෙසතා, සණ්ඨකෙසතා, අපුලිත කෙසතා,
 20 යනාදිවූ අසුඅනුබ්‍රහ්මදේවතී; ² මාඤ්ඤිකං, තැවරිගිග-සැදුණා
 වූය යු තැන්; බ්‍රාහ්මප්පභාය, බ්‍රාහ්මප්පභායෙන්-හාත්පසින් සිසා
 රා බ්‍රාහ්මයක් කණ්ණිලයෙහි බුදුසිරුරු වටා සිටි ශරීරප්පභාමණ්ණ
 ලයෙන්-සිරුරු පැහැයෙන යු තැන්; ආවෙලාවෙලභුතා වෙම,
 25 සරල් සරල් ³ සැහැටි වූද-බවුනොවුන් වැලද අක්ඛමුරු ආකාර
 වූද යු තැන්. නොහොත් කැන් කැන් ³ සැහැටි වූ; නොහොත් දම්
³ සැහැටි වූ; සුගල සුගල භුතා ව, සහල සහල ³ සැහැටි වූද; දෙදෙ
 රස් එක්වැ රැස් රැස්ව හැසිරෙන බැවින් නිමුල් නිමුල් බදු රස්
 හ සිතැන්; ජබ්බණ්ණ, නීලපීතලොභිතාවදන්තමාඤ්ඤිකප්පභායව
 රය යන ඡවිප්පකාරවූ; රූපගහප්පන්තං, එ වරා වෙසෙස් රුවක්
 30 කවර් නැතෙක්හිදු නැති බැවින් රූවිහි අවසන්පත්; මණ්ඨලක
 භෙදානුමෙහි අකාමනෙහි විස, ⁴ මිණිල් පුවරු ගෙයක් ඇක්
 මෙන්තක්නු සෙසින්. මුහුකල ⁵ මිණිල නිල රත්වන් වේදු.
 දීපඛකරො, “දීපො වීග අකුකාරං ඤාණාලොකෙන අවිජ්ජකි
 කාරං විධම්බන්තො දීපඛකරො”; ජිනො, සිවු මරුන් දිනුයේ;
 35 පීනි, බුදුක, බණික, ඔකකන්තික, උබ්බග, එරණ යන පඤ්ච
 ප්‍රකාර ප්‍රීති; පවෙදසීං, වින්දෙමි; සංවිග්ගමානසො, “හා, මෙ
 තෙක් කල් සඵඤ්ඤාන් ලොකයෙහි උපන් බව තොදන් නියා” සි

1 ආයතසිනිඤ්ඤා A. 2 අනුබ්‍රහ්මදේවතී-වූ. අ. ක. 3 සැහැටි A B D. 4 මිණිල්
 E F. 5 මිණිල E F.

කියා මෙසේ සංවේගයට පැමිණී සිත් ඇත්තෙමි; ඉබ්, මේ අරි
 අටහි මහ මඩ කෙතැ - දිවකුරු බුදුන් සස්තෙහි; බිජානි,
 සතර විධින් සිටි විපුල ඵල දෙනු වූ සැදුහැ බිජුන්; නොහොත්
 කුසල් බිජුන්; බණ්ණා, බණ සපුව - අභව අක්ෂණ වර්ජිත නව
 වන බුද්ධෝත්පාදක්ෂණය යු නැත්. මෙ යනු නිපාතයි. ඡලහි 5
 ඡෙද්දහි, පස් අභිඤ්ඤා ආසුච්ඡායකර ඤාන ඇත්තවුන් විසින්;
 පච්චුග්ගමනා, පෙරගමන්හු. "දෙවා මනුසෙස පසුනනි" යනාදි
 ලොකවිවරණ පෙළහැර වූ බැවින් කියත්. පඤ්ඤාලිකා, පගත්
 අඤ්ඤාලි ඇත්තාහු; දෙවා, ගදෙව්¹ ගල වාසි දෙවියෝ; දිබ්බෙහි
 භූමියෙහි, අටසැටදහසක්² අවුස් නැතෙන අහස්හි අටසැට 10
 දහසක්³ සමජු මඩුලු කොට නැටුම් හි ගදෙව් දක්වන්නාහු;
 මනුසසා, මිනිස්සු⁴ අවුස් රැස්කොට අටලොස්දහසක් සමජු
 මඩුලු බැඳ. "මානුසකෙහි භූමියෙහි වර්ජනනා නපාගතං
 අනුයනනි" යන සබ්ද. වජ්ජයනනා, වගන්තාහු; දිබ්බං මඤ්ඤා
 රමං පුප්ඵං, දිවමදුරුමල්; දිබ්බං පදුමං, ⁴නඤ්ඤා⁵ පොකුරුණින් 15
 දිවපිපුම්; පාඨිච්ඡනනාං, පරසතුමල්; ඛකිරනනි, පුද විලසින්
 ඉස්නාහුයි. "කාං-විකේශපණේ" යන බාහුයි. ආකාශගහනනා,
 ගැඹුරු අහස්හි පිහිටි; නොහොත් නභ සබ්බාන ආකාශයෙහි
 සිටි; මරු, දෙවියෝ; වමපභ, සපු; නිප, බක්මි මල්; පුනනාග,
¹කිණ්දෙඹ; උකඛිපනනි, උර්ධවකේශපණය කෙරෙත් - උඩට 20
 නභා ඉස්නාහුය යනුයි; භෙසෙ, නිස් රියන් දලමබලන්; අව
 කුප්ප්පා, කිබිසිති වූයෙමි; මා අකාමිකේශා, නභමක් ඇක්
 මේවා. ගං යනු නිපාත හෝය. නොහොත් "නං⁶ අනකකමනං
 හිතාය මෙ භවිසුහි"යි කිවද දෙස් නැති; ඒ මඩෙහි නො
 ඇක්මිම මට හිත පිණිස වන්නේයි යේයි. කුමපෙකා, අර 25
 හත් මහ ඤාණින් අනුභවනනික කොට; අඤ්ඤානාවෙසෙන,
 අප්පසිඤ්ඤා වෙසින්; මෙ වෙතෙසා, ම සිත්; ඵවං ආසි, මෙසෙ
 ගින් පැවැත්තේයි; සදෙව්ගෙ, දෙවියන් සහිත ලෙව්හු;
 ඵකෙන නිකේශනනා, එකලාව එතෙරව යාමෙන්; ඵාමදසසිනා
 පුච්ඡෙනා, සියල්ලෝ සසරින් එතෙර කරන්නට සුදුසු ශකති මා 30
 කෙරෙයි ඇතැයි කියා මෙසේ වියදී දක්නා පුරුෂයා විසින්.
 ඵාමදසසිනා මෙ පුච්ඡෙනා, ශකති දක්නා ම පිරිමිනිහු විසින්
 කරන ලද; ඉමිනා⁷ අධිකාරෙනා, මේ විශේෂ ක්‍රියායෙන්-ඒවිත
 පරිත්‍යාගයෙන යුසේයි. නොහොත් ඡන්ද්‍රියයෙහි තෘතීයා ඵච්චි.
 "ඵාමදසසිනො මෙ පුච්ඡසු ඉමිනා අධිකාරෙන" යු සේයි- 35
 ශකති දක්නා ම පිරිමිනිහුගේ මේ විශේෂ ක්‍රියායෙන යි තැන්.

1 ගල B D. 2 අවුස් B D. 3 සමජු D. 4 නඤ්ඤා-හැම. 5 පොකුණින් D.
 6 වොකිරනනි E. 7 දෙම D. 8 අකකමනා-හැම. 9 පවිකාරෙන B C D E.

බහු ජනනං, බොහෝ ජනසමූහයා; නාරෙමි, කෙලෙසින් මුදු සසරකතර තරවමි; සංසාරසොනං ජීවිතො, අනමනග්ග සසර දුක් රැස්කරන තෘෂ්ණා නැමැති නදීශ්‍රෝතස සිද; විදබංසිතො නයො හවෙ, තුන් හවයන් විදහා - හවත්‍රය විෂයවූ නිකානති 5 නසාය යනුයි. හෙතු, ඒ ජාතියෙහි රහත් වන්නට නිසි පින් ඇතිබැවි; ජනෙදො, රිසි; උසාහො, උනසාහ; වායාමො, වැර; පටියෙට්ඨි, බුදුකුරු බවුන් සෙවීමි; පනවිතො, පිනා; විසුභිතො, 1 දෙඅත්කොට පිරා; සනතිසො ආහොටෙට්ඨො, අඛයටි උඩු මුවාකොට 2 හිදුවා; සනතිඵල, 3 සන්තලයෙන් - ශසත්‍රමුඛයෙන් 10 යනුයි. විනවතික, පහවූ 4 පාලා ඇති. 5 "පනවිතො" යනු උදක ගෙන කීහ. "ගනතො" යනු සෙස්ස ගෙන කීහ. අනාග නංසං ඤාණං, අනාගතකොට්ඨාස විෂයවූ ඤාණය - අනාගත කොටස් දන්නා නුවණය යනුයි; උග්ගනපං, මහත්වූ තපස් ඇති; අග්ගසාමකො, ප්‍රථම ශ්‍රාවක තෙම; ළොඛපිදු, 6 සත් 15 සබර මවස් ලෝ දත්. ආහුනිනං, [පටිග්ගහො,]

"අනනං පානං යානං වත්ථං මාලාගනිවිලෙපනං, සෙය්‍යාවසඵපදීපෙය්‍යං දුතවත්තු 7 ඉමෙ දස." යි

කීයනලද දශප්‍රකාරවූ දත්වතුන්-8 පිළිගන්නට යොග්‍යවූ-අභීන් වූ; උසසිසහෙ, හිස්දොරහි; ජටිලං, ජවාධරවූ; උග්ගනාපනං, 20 9 දරුණු කෙලෙස් තවන්නාවූ; 10 කපිලවහසෙ රමෙම, රමාවූ කිඹුල්වත් නම් නුවරෙක්හි; අහු-හවිසසනි,(මෙතෙම)වන්නේයි; හෙවත් එනම් නුවරෙක් මෝහට නිවාසස්ථාන වන්නේය; නිකඛ මිතො, ඒ නුවරින් නික්ම; නොහොත් මහතිනික්මන් නික්ම; අජ පාලරුකඛමුලෙ, යන්නෙහි එනස 11 එළ ගොවුවන් එළවත් 25 රක්තා තැන් බැවින් අජපාල නම් වී. 12 නෙරජරාභි රාය නිරෙර, නිල්තරා හෝතෙර; 13 ආදිය, වළඳ; පටියනන, දෙවියන් විසින් පිළියෙල කළ; "බොධිමුලං හි" යනුයෙහි හි යනු නිපාතයි. "බොධිමුලං එහිති"යි යුසේයි-බොධිමණ්ඩලයට එළඹෙයි යු තැන්; ජනිකා, ජනෙතනිවූ-වැදූවා වූ යනුයි; මානා, මවු. "මාන- 30 පුජායාමි, මානසන ඉති මානා" යනු වේ. පිනා, පිණේ. "පා-පා නෙ, රක්තණ වා, පිවති, 14 පාතීති වා පිනා" යනු වේ. සමාහිනා, එකඟවූ සිත් ඇති; බුද්ධබ්විසකුගෙ වානි, බුද්ධත්වටෙක් ල, බුදු පාලයෙක් ලයි; නොහොත් බුද්ධබ්විකුරො කිරාති, බුදුඅකුරෙක්

1 දෙඅත්කොට C. 2 හිදු සිටුවා C. 3 සන්තලයෙන් A E F. යන්නයන් D. 4 ජවා මාලා ඇති-හැම. 5 පඤ්චකා B C D E F හරිතා-මු. අ. ක. 6 සංඝාර මවස් B C D E. සදසකර මවස් F. 7 දසා ඉමෙ A D E F. 8 පිළිගන්නට යොග්‍යවූ B C D E F. 9 කෙලෙස් තවන්නාවූ E F. 10 කපිලවහසා. රමෙම-මු. අ. ක. 11 එළගොවුවන් රක්තා බැවින් O D E F. 12 නෙරජරාභිරෙ E. 13 ආදිය-මු. අ. ක. 14 පාසතිහි-හැම.

ලයි. “අති-ලක්ෂණේ” යන ධාතුයි. “අඩිති අඩකුරෝ” යනු වේ. පදකිණිං කාමා, නොවැද පැදකුණුකොට; පමිකකනන කාලෙ, ගිය කල්හි; බොධිසත්තං, බෝසත්තු. වතුර්විධ මාගීඥන යද සඵඥනාඥනායද බොධි නම් වෙයි. එහි ඇලුණු බැවින්ද බුදුන් කෙරෙන් ලත් ව්‍යාකරණ ඇති බැවින්ද එකැත්තෙන් 5 බුද්ධිකත සත්‍යයද බොධිසත්‍ය නම්. පුනිහි, හමුයෙහි කියන ගුණෙන්. අහිංසුහිංසු, වැනුහු - කීහු එව්; උකකුට්ඨිසදද, උකුටු කුල්හඬුහු. ප්‍රිහිහරිතවැ කිල නැගී මහත්කොට පවත්වන මහභවුහු යි නැත්. අපෙපාපෙහනි, වමන හකුඑවා දකුණතිත් ආසෙථාටනයද කරන්නාහ; හසනා ව, 1 සනොනාම හසනයද 10 කරන්නාහ; අදබානො, කල්හි; හෙසාම සමමුඛා ඉමං, “ඉමසා සමමුඛා හෙසාම” යි යු නැත්; පමිතිකං, 2 හමු තොට-ඉදිරි තොටය යනුයි; මම කමමං, මා කල කමිහි නිපත්; ම කම් එව්; පකි නොනො, සමතිස් 3 ආකාරයෙකින් ව්‍යාකරණ කොට කියා; ජින පුනතා, සවුචෝ; පදකිණිමහංසු යනු නොවදනා බැවින් කිහු. 15 පදකිණි කොළෝ- දකුණත් කොට ගියේය යනුයි. ගකිබ්බා යන්තෙහි ගකිඵයෝ නම් ගි නැටුම් පවත්වන දෙවතාවෝයි; හපෙසින විනොන, සොමිතස්චු සිතින් යුක්තව; ආසනා, හොත් තැනින්; සුබෙහ, කායික වෙනසික සුවෙන්; පාමො ජෙජන යනුවෙහි 4 ප්‍රමොද නම් ප්‍රිහිමෙ බැවින් කුදු මහත් 20 ප්‍රිතින්ය යුනැත්; නොහොත් තරුණ ප්‍රිතින් එව්; පිනියා ව, බලවත් ප්‍රිතියෙන්ද. “සුබෙන” යි කිවද “පිනියා” යෙමින් සුවවු තැනපු පි නොනියන බැවින් කියු වෙන්. අහිසානොනා, තෙමුණෙම්, පිනා ගියෙම්-නොහොත් ප්‍රිතියෙන් ගැලුණෙම්; සාහසසි කමහි ලොකමහි, දහසක් සක්වලෙහි-නොහොත් දසසහසසි 25 මහි ලොකමහි, දසදහසක් සක්වලෙහි; ඉසයො, නවුසෝ- බාහිර නවුස් පැවිජ් ගෙන කියත්; දසසහසාධිවාසිනො, දසදහසක් සක්වල වැසිදෙවියෝ. “යා පුබෙබ්” යනාදි ගාථායෙහි “යා” යනු “යාති” යි ගෙන “නිමිත්තාති” යනු හා සමබකි කරනු. උප සමමති, සන්තිදෙන්තේය යු නැත්; නිරාකුලා, ආකුල නැතිවූ 30 නොහොත් එක් එළිවූ; සවනනියො; ගංහු; න සන්දනනි, මුව දෙරින් ප්‍රභවයෙහි පටන් පිරිසිටිනා බැවින් නොපවතිත්; එලිනා, ගත් පක් ඇත්තාහු; ජොනනනි, බබලත්. 5 අහිසරනනි, මිසුරු හඬ පවත්වත්-මධුර හඬද කෙරෙහි යනුයි; ආහුජනි, හැකි ලෙයි; තරඹගවෙග රහිතව සන්තිදෙන්තේය යු නැත්. “භුජ- 35 කොට්ඨෙය” යන ධාතුයි. උභල් වෙග නොති මුත් හිඟුල් හඬ

1 සනොනාමකර D. 2 හමුකොට ඉදිරිකොටය O E F. 3 ආරයකින් O. 4 ප්‍රමොදන-හැම. 5 අහිසරනනි-මු. අ. ස. 6 නැති බවමුත් B O D.

වූකලී ඇත්මැයි. හේ “තෙපඡ්ඡුභො අභිරවනති” යනුයෙන්
 ගැනේ. 1 දසසහසසීමිති, දසදහසක් සක්වල එවි; දස යොදුන්
 දහස් ඇත්තාවූය යෙන් මෙ. 2 අනොවටෙට්ඨන, නොවටියෙන්ම-
 වැසි නොවැසීමය යනුයි; උබ්භිජ්ජී, නාංගේයි. නාරාගණා, තරු
 5 ගණහ; නිකඛනනා, “නකඛතතාති” යු තැන්. නකත් තරු
 ගණහ යන මොහු; බිලාසයා, භූමි ගුහායෙහි - බිම් සිදුරෙහි -
 හෝනා සකියෝද; දජ්ඣයා, ගල් ගුහායෙහි - ගල් සිදුරෙහි -
 හෝනා සකියෝද; සඛාසයා, තමන් තමන් වසන තැනින්;
 ඡුද්ධා, එක පැහැර නික්වුණාහ; අරනී, උකටලී; නදු පසමමනනී,
 10 “නදු උපසමමනනී”යි යු තැන්. “දෙසො මොහො විතසසති”
 යනු තනුකු ගෙන කිහු. තෙන ලීඛෙගන, ඒ සලකුණෙන්;
 උද්ධං, උඛට; නුද්ධංසනී, න උද්ධංසනී, නො උද්ධා - උඛට නො
 නැගෙන්නේය යු තැන්. අනිට්ඨගනෙකා, දුගද; පසකමනී,
 දුරුවෙයි; ධසසිකා අරුපිනො, යනු 3 අරු බබ්බල වැසි බ්බභ
 15 යන් රු නැති හෙයින්මෙ වක්කුගීමය වණ්ණියතන නැති බැවින්
 කියත්. ඤාචනා නිරයා නාම, වැඩ කසවූ බැවින් ආසවාද රහිත
 බැවින් නිරය නම්වූ යම් පමණ අපාය කෙනෙක් ඇත්ද; කුඛඩා,
 කොඛවරබිත්; ආචරණා නි භොනනී, රුපගත වසතුන් ප්‍රකාශ
 විය නොදී ප්‍රවඡ්ඡනකොට නොසිටිනාහ. ආඛාසගුණා, ඇවිටිලී
 20 නැති බැවින් අහස් සැඟවීයහ. උපපනනී ව, යනු එකෙකෙහි
 මියන්තවූන් නැති හෙයින්මෙ උපත් නැති බැව් සිද්ධවන බැවින්
 කියත්. අභිකාම, අභිමුඛ ව; නොහොත් නොපසුබසු; ගියො
 සොමනනාය, බොහෝ සෙයින්-වඩාලාය යනුයි. “බුද්ධසස”යනාදී
 ගාථායෙහි “උභයං” යනු “උභයෙසං”යි කියා ගෙන “බුද්ධසස ව
 25 දසසහසසිතං වාති උභයෙසං වචනං සුත්වා”යි යොදනු. අදෙව
 ඡකච්චනා, දෙබසක් ඇත්තාහු නොවෙත්-සබාය බොරුය යන
 දෙබස ඇත්තාහු නොවෙති-සත්‍යවූම තෙපුල් ඇත්තාහුය යනු
 යි; විනථං නඡ්චි බුද්ධානං, “බුද්ධානං 4 කථාය විනථං තඡ්චි” යු
 තැන්. ධුමසසසනං, එකානනයෙන් පෙරඑම් නැත්තේය යු තැන්.
 30 නිකඛනනසසනසස, හොත් තැනින් නික්වුණාවූ - නොහොත්
 වසන තැනින් නික්වුණාවූ; ආපනනසනනානං, ගර්භිණීන් ගේ;
 භාරමොරොපනං, බර මිදීම් - ප්‍රසුතිය යනුයි; නි පච්චාහරනී,
 5 ඇතුලෙහි 6 මද ජලයකුත් අවශ්‍යව නොකෙරේද - නොහොත්
 එසේ වමාරාපී ජලය නැවැත නොගනීද; සසං චා, පරිවාර හෝ;
 35 හඤ්ඤ, එබැවින්; නොහොත් එකැතියෙන්; විවිනාමි, සොයම් -
 නොහොත් පරීක්ෂා කෙරෙමි-තීරණය කෙරෙමි; ඉනොවිනො ව,

1 දසසහසසි-මු. අ. ක. 2 අනොවටෙට්ඨන-මු. අ. ක. 3 අරුප A. E. 4 කථා-
 හාම. 5 අතුරලෙහි A. අතුරලෙහි D. ඇතුරලෙහි B E F. 6 මනා B

1“ඉතො ඉතො”සි යු සේසි; උදබං, දෙවිලෙවිහි; අඛො, මිනිස් ලෙවිහි. දසදිසා සි කියා දෙවිලෝ මිනිස්ලෝ ඇතුළුකොට දසදිසා කිහු. යාවනා ධම්මධාතුසා, සියලු 2කම් වැජරි රුවාරු වැජරි ධමුන් කෙරෙහි නොහොත් යම් පමණ ධම්මයන්ගේ ප්‍රවෘත්තියා නයද එපමණ සියලු ස්ථානයෙහි; “විවිකාමිහි විනොසි” යන 5 සබද. පුබ්බසෙහි, ඉකුත්වූ; මහෙසිහි, සිල් ඇසිදු කිවනුදු එසකය කරන හෙයින් මහෙසි නම්වූ මහර්ෂින් විසින්; අනුචිණ්ණං, හැසිරෙනලද; මහාපඨං, සමාසක්සමෙධායට මහාමාභිවූ; පඨමං, සතුන් දිවි 3 උවාරණ බැවින් පලමුවූ. “පාරමිතා” යනුයෙහි ස්වාභාවයෙහි භාවප්‍රත්‍යය දක්නේ. නිසෙසං, සිටියක් නැතිකොට-නොතබාය 10 යනුයි. දුනිසං, දුන සිලා සිටා දියයුතු බැවින්ද 4 කුසල් ධම් සිල් මුල් බැවින්ද දෙවනු වූ; යථාපි, යම්සේ; වමථි, වමර්තොමෝ; කියමිවි, කණටකාදි කිසිවෙක්හි; පටිලග්ගිනං, ලගනවූ; හෙවත් ඇලුණු; වාලං, වාලබිය - නොහොත් වාලබියෙහි රොමය වාල ය කැසියේදෙහෝසි යන හයින් කොප නොකරන්නීද; නසඨ 15 මරණං උපෙති, 5 වාලය යම් නැතෙක්හි ලගන වීනම් එ නැතම සිට මියන්නීද; වාලබිං න විකොපෙති, වාලය හා මිසි වාලබිය නොතසන්නීද; චතුසු භුමිසු, ප්‍රාචිමොක්ඛ ඉන්ද්‍රිය ආජව ප්‍රත්‍යය පයෙහිමණයයි කියනලද සියු බුමුයෙහි; නනිසං, සීලපඨවියෙහි සිට පිරිස යුතු බැවින් තුන්වනුවූ; අනුසරෙ, සිරගෙහි; චතුසං, 20 සදුණින් පිරිස්සා නෙකබමයට යායුතු බැවින් සතරවනුවූ; “භිත මජ්ඣමුක්ඛකටෙඨසු” යනු ජාතාදීන් භිතභාදිය ගෙන කිහු. “භිතාදිභෙදෙසු” යනුත් ජාතාදීන්මෙ භිතභාදිය ගෙන කිහු. ගිකබ්බෙහො, සිහන්තේ; එවං, මෙසේ; මෙම ක්‍රමයෙන්-මේ ආකාරයෙන් සිහන්තේය යනු වේ. සබ්බකාලං, හැම කල්හි; “කාලය 25 ‘භිති කාලො, බිපති විදුබංසයති සත්තානං ජීවිතමිති අතො”. සබ්බවෙසු, උපනුපන් සියලු භවයෙහිද; පසඛමං, පැනගෙන් කටයුතු පිරිසිදුනාට කරුණු බැවින් පස්වනුවූ; පග්ගහින, හිටියාවූ; නොහැකුළුණාවූ; නොපසුබටුවාවූය යු නැත්. මනො, සිත් ඇත්තේවේද; සමමානනො, ආදරයෙහිද; අවමානනො, අනාදර 30 යෙහිද; ජට්ඨං, වියවියෙන් අනුත් කරනලද ආදර අනාදර ක්‍රියා සහන බැවින් සවනුවූ; අදෙවජ්ඣමනසො, ආදරකලවුන් කෙරෙහි සෙතන වශයෙන් හා අනාදර කලවුන් කෙරෙහි ප්‍රතිසවශයෙන් හා මෙසේ දව්ධා 7 ප්‍රවෘත්තවූ සිතක් නැත්තෙහි. “යථාපි පඨවි නාම” යනාදි ගාථාවෙහි “සුචිමපි අසුචිමපි සබ්බං” යනු 35

1 ඉති ඉතිසි යුසෙසි A D F. ඉතිසි යුසෙසි E. 2 කම්මරුජරි රුචුරුජරිභමුන් A. කම්මරුජරිදෙටුරුජරි ධමුන් B. කම්මරුජරිරුචුරුජරිභමුන් E F. 3 මමාරුණ A B. ඉමාරුණ E. F 4 බම් O. දම් E. 5 වාලබිය D. 6 කාලං-හැම. 7 ප්‍රවෘත්තවූ-හැම.

“සුචිතොපි අසුචිතොපි සබ්බසං”¹ යි ඡායානන්ත වශයෙන් ගෙන
 “යථාපි පඨවී සුචිතොපි අසුචිතොපි සබ්බසං නිකේඛපං සහ
 ති”² යි සබ්බකි කරනු. නිකේඛපං, බහාලීම; දසං, සෙනහ; සමමා
 නාවමානකම්මො, ආදරආනාදර ඤමා කරන්නෙහි; සන්තමං,
 5 යට කියු දුනාදිය වචිසත්‍යයෙහි පිහිටියහට නිපදනා බැවින් සත්
 වනු වූ; අසනියා, සෙණ; ඛසගිනාරකා නාම, ඛගපිතාරකා නම;
 අන්තතො ගමනාපිටිං, තුමා යන වේ; තුලාභුනා, ¹තලගිරි
²සැහැවි වි-හැම කලම තමාගේ වීචියෙන් අතික් වීචියකට නො
 බැස්මෙන් හැම සාභුවට මඳුයසථ විය යනුයි. සමයෙ, සමාදි කාල
 10 යෙහි වේවයි; උතු, හිමත් හිමත් වසන්ය යන සාභුයෙහි වේවයි.
 වයෙස වා, වමිසාභුයෙහි වේවයි-නොහොත් වමිසෙහි වේවයි;
³න පොකකමති, නොකස වේද; ⁴අට්ඨමං, යට කියු දන් ඇ ඉටන්
 විසින් ⁵නිපදනා බැවින් අටවනු වූ; “පබ්බතො” යනු පස් පව්වටදු
 ලැබෙන බැවින් හුදු ගල්පව්වම හඟවන්නාහු “සෙලො”⁶ යි
 15 යුතු. භුසවානෙති, ප්‍රවණ්ඩවාතයෙන්. ⁸“වාතීති වානො”.
 “වා-ගති ⁷බකියො:” යන ධාතුයි. නවමං, හැම තැනම මෙහි
 සථානයෙන් දන් ඇ විපුල ඵල වන බැවින් නවවනු වූ; රජොජ
 ලො, රජස්දුලී; පමාහෙති, දුරුකෙරේද; දසමං, මෙන් සවිසතුන්
 අතුරෙහි මැදහත් වුවහොත් නිපදනා බැවින් දසවනු වූ; ආසෙචි
 20 න, හැම සෙයින් සෙවි; නිසෙචිනං, නියමයෙන් නිදෙස්කොට
 ඵච නිරතුරෙන් ඵච සෙවි; කොපානුනියවජ්ජනා, කොට ආලය
 වර්ජනද; තුලාභුනො, තලහුරා සැහැවි වූයෙහි-සුබයෙහි ඉපිල්ල
 වාසී නොව දු:බයෙහි කපොල නොව - නොහොත් ⁹සුබදු:බ
 යෙහි කමපා නොව - නොහොත් සුබයෙහි සෙනහ නොකොට
 25 ⁸දු:බයෙහි දොෂ නොකොට මැදහත් ආකාරයෙන් යුක්තවූ
 යෙහි යනුයි; ඛොධිපාවනා, ¹⁰සවඤ්ඤ මුකුරුවන්නාවූ. “හද
 යබ්බන්තරො” යනු සින් පිලිබද බැවින් කියු වෙත්. ඛසාසෙති,
 නිමවන්නේය. සෙසු තන්හි බාහ්‍යවසතු පරිත්‍යාග ¹¹පැරුම්, අභ්‍ය
 පරිත්‍යාග උපපැරුම්, ජීවිතපරිත්‍යාග පරමත් පැරුම් කොට කිය
 30 ති. මෙහි වනාහි “බාහිරභණ්ඩපරිච්චාගො උපපාරමියො නාම”¹² යි
 කියන්නාහු අභ්‍යපරිත්‍යාගයට වඩාද ¹²බාහ්‍ය නම් වූ පුත්‍රදර පරි
 ත්‍යාග බිලි තැන් සදහා කියු වෙත්. යමඛගෙලං, දෙනෙලක්;
 ගිනෙල් හා මිනෙල් ඵචී; විනිවට්ඨෙට්ඨො විස, ඵක්රස කොට-
 ඵක් කොට - හනන්නක් හු සෙයින්; මනාමෙරුං මන්ථං ඛසා,
 35 මහමෙර මත්දඬු කොට; වඛකඛාලමහාසමුදදං, සත්වලගලින්

1 තරගිරි A. 2 සැහැවි-හැම. 3 නානිකකමති-මු. අ. ක. 4 අට්ඨමයා D E F.
 5 පදනා බැවින් D E F. 6 වායනීති-හැම. 7 බකියො F. 8 සුබයෙහි E F. 9 සුබ
 යෙහි D. සුචයෙහි E F. 10 යෙච්ඤ්ඤ B. සෙච්ඤ්ඤ D. සෙච්ඤ්ඤ E F. 11 පෙරුම්
 E F. 12 බාහිර,

පිරිසුන් මහමුහුද; ආලෝලෙහෙතා විස, අලලන්තක් හු සෙසින්;
 වතුනහුනාධික, සතර නහුනගක් අධිකකොට ඇති. නහුන
 ගබද දසදහසක් කියා. ගලකලාපො විස, හුණකලමක් සෙසින්;
 උවුක්සහනමව ව, උක්සතුරක් මෙන්ද; කුලාලවහනං විස,
 කුමල් සකක්මෙන්ද; නෙලසහනවකනං විස ව, තෙල්ගත් සක 5
 ක් මෙන්ද; 1 නදුදබං, එයින් මත්තෙහි-ඒ දසපාරමිතාවන් කෙ
 රෙන් මත්තෙහි අන්‍ය පාරමිතා කෙනෙක්ග යනුයි. සභාවසරස
 ලකඛණ-සභාව, සවභාව ලක්ෂණ හා; සරසලකඛණ, සඵඵමි
 සාධාරණ සාමාන්‍ය ලක්ෂණ ඇති-නොහොත් සභාව, සාමාන්‍ය
 ලක්ෂණ හා; සරසලකඛණ, සවභාව ලක්ෂණ ඇති-නොහොත්; 10
 සභාව, පරමානුච්ච; සරසලකඛණ, ලක්ෂණරස සහිතච්ච-
 ලක්ෂණ හා; කෘත්‍ය ඇත්තාවූය යනුයි. ඉමෙ ධමෙම, මේ දස
 පැරැමි ධමුන්; සමමසනො, තුලනාකරන්තාහට; ධමමනෙපේත,
 පාරමිතා තෙජසින්; වසුධා, "වසු" යනු ද්‍රව්‍යය; ඒ 2 ධරන්තේ එම
 ඒ දෙසි එම "වසුධා" නම් වූ පොළොව; සුභනඛාධාන, ප්‍රලය වාත 15
 යෙන්; අඛනාහන, පහරනලද; කුලාලභාජනානි, කුමල්බදුන්;
 නාගාවචෙචා, නාගාවචිතයෙක් හෝ-3 මේ නසින් කල පෙරැළි
 යෙක් දෙහෝසි; 4 නැවැටිලියෙක් දෙහෝසි-නසින් කල විකාර
 යෙක් දෙහෝසි යු නැත්. "භුනසකඛදෙවනාසු" යනුයෙහි භුන
 යෝ නම් වෘක්ෂපඵනාදිනිත්‍රිත යක්ෂයෝග; යක්ෂයෝ නම් සාතා 20
 ගිරාදි බලවත් යක්ෂයෝග; දෙවතාවෝ නම් දෙවිලෝ වැසි දෙවි
 යෝසි. ඉනො නිදනා, මේ කරුණෙන්; බුද්ධිසස පටිවෙසනො,
 බුදුන් වලදනා තැන; පරිවෙසන නම් මෙතැන භක්තාග්‍රයයි.
 කුමගීනං ව සනා බහු, බොහෝ සියගණන් සැලකුද; සඤචුණණ
 මට්ඨනා, සුහුසුහුව මිරිකෙනලදුව - නොහොත් ඇලලී ගියෝ. 25
 "මඵ-විලොලනෙ" යන ධාතුයි. "සවහගාමටිතා" යෙත්මෙ. උබ්බි
 ගතා, විසන පත් වූවාහු. නසිනා, ත්‍රාස පත් වූවාහු; හනනා, එක්
 තැනෙක්හි සඵර තැත්තාහු. "හුමු - අනවසථානෙ" යන ධාතුයි.
 බ්‍යාධිනමානසා, 5 පැල පත් සිත් ඇත්තාහු. මෙහාම 6 බියවිසි
 බැව් හඟවන්තාහු කීහු. වකුම, බුද්ධිවකු සමන්තවකු 7 පඤඤ 30
 වකු දිබ්බවකු මංසවකු යන පස් ඇස් ඇත්තව; සඤඤාපෙසි,
 හැඟවී හෙවත් ගිවිස්වී; විසසනා හොඵ, නිර්භය වචි-බුහුටි වචි;
 සුබ්බකං, 8 පොරොන්. "ධමමං" යනු හා සබද. ඡමඛිනානං වා,
 සිරැරැ 9 තැනිගැන්මෙක් වේවසි; පසිරැදුහංසු, කීහු; අබ්‍යගහ
 නචා, නැගී. "දිබ්බං මානුසකං" යනාදි ගාථායෙහි "ගහෙතා" 35

1 තතුදබං-මු. අ. ක. 2 අධරන්තෙත් A B D. 3 වේ B. 4 නබවලියෙක් B C D E F. 5 පැලපත් A. පලපත් B O D E F. 6 බිය විසින් B D E F. 7 මගහවකු B D F. 8 පොරොන් E. 9 තැදිගැන්මෙක් A.

යන්තක් අධ්‍යාහාරකොට “දෙවමානුසකා උහො දිබ්බමානුසකං
 පුප්ඵං ගහෙතො”¹ යි යොදා කියනු. එම ගාථායෙහි “පුප්ඵෙහි”
 යන්තට “තෙහි” යන්තක් අධ්‍යාහාර කොට “තෙහි පුප්ඵෙහි”² යි
 යොදා කියනු. වූට්ඨිගනනාසං, නැහෙන්නහු; නැහෙන් නැහෙන්
 5 එච්. නො, ඒ දෙවියෝ; සොඤ්චී, සවසන්චවන; පවෙදයනනී,
 දන්වන්; පහලකොට කියති යනුයි. සබ්බිනියො, සියලු පිඩාවෝ.
 ජින යනු බොධිසත්‍වයන්ට ආමන්ත්‍රණයි. මෙහි සඵලොච්චි
 ජිනශබ්දයෙන් නොබුදුවූ බොධිසත්‍වයන්ට ආමන්ත්‍රණය “අගමා
 රාජගහං බුද්ධො” යනු සෙයින් අභූතයෙහි භූතවචනොපචාර
 10 යෙනායි දතයුතු. නොහොත් ජිනබොධියං, හැම බුදුන්ට
 පිහිටවූ බෝමඛමිති. “ජිනානං බොධි”³ යි සමාස දක්වේ. පුණ්ණ
 මාසෙ, පුනුපොහොයෙහි - මැදි පොහොයෙහිය යු නැත්. “මා
 වූවට වනෙ, සො එඤ්ච පුණ්ණොති පුණ්ණමාසො” යනු වේ.
 නාපෙන, ප්‍රභායෙන් හෙවත් රසින්; ¹ලොකං මුඤ්චිතො, සඤ්ච
 15 ලොකයා හැර-ලොක හා අසම්මිශ්‍රව; උන්ට අධිකව යනුයි. බසර
 නතු, හැසිරෙත්වා-නොහොත් යෙත්වා-නොහොත් වදිත්වා.
²ඵුනපසසෙතො, සනුතීකොට ප්‍රශංසාකරන ලද්දවූ-නොහොත්
³හවුයෙහි වණ්නා; ⁴කරන ලද්දවූ; පරාභවුබයෙහි ප්‍රශංසා කරන
 ලද්දවූ; පවනං, මහවලට. “පවදාං වනං පවනං” යනු වේ.
 20 සුමෙධිකථා නිට්ඨිතා.

අනුපාදිසෙසාය, සකකියෙමයක් නැතිවැ; නිබ්බානධාතුයා,
 නිවන් ධරිත්; සාමඤ්ඤං, ශ්‍රමණභාවය; “සමණස්ස භාවො සාම
 ඤ්ඤං” යනු වේ. චතුරො ඵලමුත්තමෙ, “උත්තමෙ චතුරො ඵලෙ”
 යු නැත්. සො කස්සචි අසමෙ ධමෙම වනසෙසා පටිසම්භිද
 25 දෙති, පිලිසිඹියා සෙබාසෙබ්බිමිති නිපදනා බැවින් හෙතෙම
 කිසිවක්හට සතර මග හා සිවුපිලිසිඹියා දක්වා දෙන්නේය.
 නියෙසා විජජායො, දිබ්බවකඤ්ච-⁵පුබ්බෙතිවාස-ආසවකබ්බයඤ්ඤං
 යන මේ ත්‍රිවිද්ධවන්; නොන යොගෙන, ඒ නියෙන්. ඒ ක්‍රමයෙන්
 යනුයි; විජජානං ආසි, මහත් වී; මහාහනු, පරිපුණ්ණි කපොල
 30 ඇති; මහත් රු ඇති - හනුපරියොසාන ඇත්තාවූය යු නැත්.
 උසහකාමකො, වාෂ්ඨරාජයක්කුගේ කදට බඳු කදට ඇත්තාවූ-
 ගොන්රජක්කුගේ කදට බඳු කදට ඇත්තාවූය යනුයි. දිපඛකර
 සනාමකො, “සො දිපඛකරනාමකො” යු නැත්. නොහොත්
 අතීතානාගත බුදුන් හා ⁶එක් නම් ඇතියේ. දුගහනිං, “දුගහති
 35 තො” යි නැත්. බොධිගනාසං, සත්‍යප්‍රතිවේධි කාරවීය යුතු;

1 ලොකා මුච්චිතො-මු. අ. ක. 2 ඵුනපසසෙතො. B D. 3 මුගෙත් E F. 4 කියන
 ලද්දවූ C D F. 5 දිබ්බසෙත A. 6 එක්වන් O.

පඬුමානිසමයෙ, සත්තියන්ගේ පළමුවන සත්තාවබොධයෙහි. බුදුන් නිරන්තරයෙන් දහම් දෙසු කල නිරන්තරයෙන් අභිගම කරන්නන් ඇතද මහා අභිසමය ගෙන—බොහෝදෙනා සත්තාව බොධය කල නැත් ගෙන—ප්‍රථමානිසමයයැ ද්විතීයානිසමයයැ තෘතීයානිසමයයැයි කියනලදී. “සන්තිපාතා තයො ආසුං”යි එක් 5 වන් සන්තිපාත ඇතත් පචාරණාදියෙහි බොහෝ දෙනාගේ මහා සන්තිපාත ගෙන කියනලදී. සමිංසු, රුස්චු; සුදස්සනසිලු චමයෙ, සුදසුන් නම් පව්වෙහි; දසච්ඡසභස්සානං, දසදහසක් පමණ විසිදහසක් පමණ දෙනාගේ; ¹විඤ්චිකං, ඒ ඒ ²දිගත පතල විසින් විසාර විය; බාහුපඤ්ඤං, ³බොහෝ දෙනා විසින් 10 දන්තාලද්දේ විය; ඉදධං, මහාජනයාගේ අභිසමය විසින් සපිරුණේ වී; ජීනං, ⁴අභිඤ්ඤාපුයෙන් පිරුණේ වී; ඝාසනං, තුන් සිට යෙන් සඹහුගවු බ්‍රමිසරසසුන්; අප්පනනමානසා, අප්පාන අතීන් එල ඇත්තාවු; ඡෙඛා, ඡෙඤ්ඤාවු. “යෙ කෙවි මානුසං භවං ජහ නති”යි අනුසකාන කරනු. සුප්පජීනං, අභිඤ්ඤාසුමයෙන් සුපිපි; 15 පාවචනං, ශාසනය; නාදිති, අභිලෝකධර්මයෙහි එකාකාරවු; පියච්චිති, පුලිලයයි; දිපරුඤ්ඤාව, පහන්රුකක් මෙන්; බහුං ජනනං, බොහෝ ⁵ජනසමූහයා—විසිඅසඹය සතියකෙලසුවහස් සත්සැත්තැකෙලදහස් අසුකෙලක් පමණ ජනයන්ග යු නැත්. ජලිකා, බුදුසිරිත් ⁶දිලිහිපියා. “සසාවජකා මහාජනං සන්තාරෙ 20 නා”යි යොදනු මෙ. සවු විනෙසින් සතර අසඹය සතලියකෙල සුවහස් පනස්කෙලදහස් සත්කෙලහු. දෙඅසතින් සුවිසි අසඹය සත්සැත්තැකෙලසුවහස් සත්විසිකෙලදහස් සතසු කෙලහු. ඡො ව යඡො, ඒ පිරිවරද; සමනාරහිනං, ⁷අතුරුධන්වී; ⁸සබ්බ සඹබාරා, සියලු ප්‍රත්‍යයසමුතපන්න ධර්මයෝ; ජිනනා නනු, සිස් 25 හු නො වෙති—සිස්හ යු නැත්.

කොණ්ඩකෙසුඤ්ඤා නාම, ගොත් විසින් කොණ්ඩකෙසු නම්වු; අනනනනෙණේ, සීලසමාධියාදි අනන්තගුණ තෙජසින් හමුවට ⁹ද්‍රයාහැකි බැවින් අනන්තවු ගුණතෙජස් ඇති; අප්පමෙඡො, ගුණ ඉදින් මුද්ධිමත් වුවහොත් දසදහසක් සත්වල පුරන පමණ 30 ගුණ ඇති වන බැවින් අපමණ ගුණ ඇති; දුරාසදො, එලබෙත් මඩුත් සලත් සටත් නොහැකිවු—නොහොත් අනුත් විසින් නො මැඹියහැකිවු; චකාඛනති හුකා, දිවසක්විතිව; මහාදුගං, තුන් මසක් මහදත්; ඝාලකලාණිනාමඡො, සල්කලණ නම් රුකෙක්; “මඛහලසමපන්නියං ජාතොති මඛගලො”. මෙමාතික 35

1 විඤ්චිකං E. 2 දිග C. 3 බොහෝ දෙවියන් දන්තා ලද්දේවිය B C D F. 4 අභිඤ්ඤාපුයෙන් A. 5 ජනසමූහයා විසින්-හැම. 6 දිලිපියා B D E F. 7 අතුරු දන්වී E. 8 සබ්බ සඹබාරා-හැම. 9 පුසහැකි A. ද්‍රයහැකි D E F. දුස හැකි C.

හානා, වෙන මවුන් දරා මල්වු-මවුන් විසින් වෙන් එක පියන්ට
 දු සුඵමවුන් දරා මල්වුය යනුයි; ආනුපබ්බිකාං, දන් ඇ අනුකුම
 දීපක කථා—දුකකථා සීලකථා ආදීවු පිළිවෙල කථාය යනුයි;
 ආකප්පසමපනනා, ¹සථානනිෂද්‍යාදී ඊයතීපථසමපනන වුවානු;
 5 අනනමසො උකඛලී ආදීනි උපාදය, යටත්පිරිසෙයින් සැලී ආදී
²කථ වලන්මෙ ආදීකොට; සුවණණපටටපභිසොනදායා මිය,
 රන්පට පෙරවුවුන් බඳුවුවානු; ³රචන, හඬන; නො නනී,
 නැත්තේ නොවේ. “දෝභ ප්‍රතිමෙධො ⁴ප්‍රකාතභවීඛමයතා”
 යනු හෙයින් ඇතැයි යනු අනීයි. මූලකලාපං මිය, මූලපලා මටක්
 10 සෙයින්-නොහොත් මූලපලා මිටියක් සෙයින්මෙ; උගතිරමානං,
 වැහිරෙන්නාවූ; දණ්ඩදිපකවෙඨනනියාමෙන, දඹුවැට වෙලන
 නියායෙන්-දඹුවැට කඩ වෙලන පරිද්දෙන්මෙ යනුයි; රනන මකු
 ලං, රියකක් පමණ මැද උස් තැන ⁵උක්කෙමි ඇති—කැකුලක්
 ඇතිය යනුයි; උසුමං න ගණනි, හුණු නොහත්තේය; වතුන්
 15 සිතිසොජනසහසමනිකො යනු මෙර එක්ලක්‍ෂ අටසැටදහ
 සක් යොදුන. එයින් දියෙහි සුවාසුදහසක් යොදුන් පමණ තැන්
 ගැලී සිටියේ, සුවාසුදහසක් පමණ තැන් දියෙන් මත්තෙහි සිටි
 යේ. එහෙයින් දියෙන් මත්තෙහි සිටි තැන් ගෙන කිහු. වාසි
 ඵරසුභනො, වැ පොරෝ ගත් අත් ඇත්තේ. “චාදස තෙරස”
 20 යනු අයම්චිතර ගැන කියත්. පුඵල දොලොස් යොදුන, දිග
 තෙලෙස් යොදුන යනුයි. සමකා, කලවටු; ⁶කොතුරුපක්; ⁷අනන
 නෙනන, ⁸අතතින්; කෙලවර කෙලවරය යනුයි. කිඛිඛිණික
 ඡලා, කිකිණිදූල්—රසුදූල්ය යනුයි; පඤ්චඛනිඛසා, ආතනය
 විතනය ආතනවිතනය සනය සුසිරය යන පස් අහක් ඇති;
 25 ගනිදුම නම් සුවද කල්ක වැල ඇටසේ ඉදිකොට කරන ලද්දේ
 යි; ආධාරකානි ව, පාත්‍රාධාරකයෝද—පාත්‍ර වලලුද යනුයි;
 කොණෙ කොණෙ, ⁹කොන්ති කොන්ති; උදඛවාමිසො, පැත්
 සැල; පඤ්චවණණාය පීනියා, ¹⁰ක්‍ෂුද්‍රිකාක්‍ෂණිකොදොගාවක්‍රා
 නනි සුඵරණී යන පස්වනක් ප්‍රීතීන්; පුමං, පිරුණේ; ආගමම,
 30 පැමිණ-නොහොත් දූන; කාමිනො, විස්කම්හු එවා කැරවූයේ;
 කිතනකමපි සමානං, කෙපමණ වූයේත්; අඤ්චිත, යහපත්
 කොට අඳුන් ගහා ¹¹සරහනලද; උබ්බතෙනො, උපුරා; පඤ්ච
 කතාපණමමණානි, ¹²පස්ලක්‍ෂයක් මසුරන්; මපේඛි නගරෙ,
 ‘නගරමජේඛි’ යු තැන්; හාසො, සනෙනාම; ¹³විනනඤ්ඤඵතනං,

1. ෂවිනිපදදී A. 2 වලන්මෙ C. 3 රචනන A B C E F. 4 ප්‍රකාපඛිතමයතා: B
 C D. 5 උක්කෙමි A C F. 6 කොතුරුපක් E C F. 7 අනතරතතරෙ-මු. අ. ක.
 8 අතතිරින්-ගැම. 9 කොන් කොන්ති C. 10 ක්‍ෂුද්‍රිකාක්‍ෂණිකාධාරාවක්‍රානනි සුඵරණි-
 ගැම. 11 පරසනනලද-ගැම. 12 පනස්ලක්‍ෂයක් E. 13 විතනං අඤ්ඤඵතනං-මු. අ. ක.

සිත්හුගේ !අන්ඛවෙක්; නොලමෙඛ, කුඩුවම; නොහොත් සැලෑ;
 ඝනපාභසනෙහි, ²කැකැරී සිදි බොල්ලු; පකකමඬු, කකාල මිය;
 සකකරාචුණණ, ශකීරාසුහුය; සප්පිහි, හිතෙල්ය යන මෙයින්;
 අභිසඛබ්බං, පිලියෙල කල; එකනනනිකා හුඬා, මනුෂ්‍යයන්ට
 ඉක්බිති ඉක්බිතිව වීම් වශයෙන් එකනනරිකවැ-මිනිසුන්ට ඉක් 5
 බිතිවැ දෙවනාවෝය දෙවනාවන්ට ඉක්බිතිවැ මිනිස්සුයයි කියා
 මෙසේ මේ ක්‍රමයෙන් එකනනරිකවයැ යනුයි; නාගරූකෙඛා,
 නාරුකෙක්; ආපරාදන, හැභිම්; පටිදෙවනං, වැලපීම්. හැභිම්
 නම් මහත්කොට හැභිමය. වැලපීම් නම් මහත්කොට නොහඩා
 කඳු එ හැනිම්. නමං, මොහඅඳුරු; ධමෙමාකකං, සියලු ලොක 10
 ගත ප්‍රකෘති අනුකාරය ශරීරාලොකයෙන් නසා සියලුසත්ත්වයන්
 සනතානවර්තීචු මොහකකාර විධමනය පිණිස දහම් නැමැති
 ප්‍රදීපය; නොහොත් සියසස් නැමැති ³සිලි විලක්කුව යනුයි. සුම
 නො නාම, පිලිසද ඇ සුමන මල්වැසි වට බැවින් සුමන නම්වූ;
 උපහාරං, පූජා; පවෙවකං, එකක් එකක්හට; නාගරූකෙඛාව, 15
 නාරුකෙක් මෙ. ⁴සබ්බධමෙමසු අසමො, සියලු ශීලසමාධ්‍යාදී
 ගුණයෙන් අසමය. “නහි ධමෙමා අධමෙමා ව උහො සමවිපාකී
 නො” යනු ⁵සෙයින් මෙතැන ධමිශබ්ද ගුණවාචීයි. රෙවනො
 නාම, උපන් ද සත්ථවන් වැසි වටුයෙන් එවි රතිජනක ආභ
 රණ වැසිවටුයෙන් එවි රෙවන නම්වූ. එසේ වුවහොත් ⁶“රතන 20
 ප්‍රවාසී” කියා එවි “රතිමා” ⁷කියා එවි විග්‍යභු [නො]වේද යත්—
 එසේ විග්‍යභු නැතැ නිරුකතිවිඛින්“රෙවනො”යනු වී. උනනරා
 සබෙගන, උනනරීයයෙන්—උතුරුසඵයෙන්ය යනුයි; නාග
 රූකෙඛාව, නාරුකෙක් මෙ; අතුලො, නොතිලියහැක්කාවූ; සො
 හිනො නාම, ලක්ෂණ අනුබ්‍යක්ෂණ ඇ රූපකාය සුභෙන් හා බල 25
 වෙවෙශාරද්‍යාදී ධමිකාය සුභෙන් හොබනා බැවින් සොභිත නම්
 වූ; මහාදුනං අදුසී, යොදුන් සියයක් පමණ තන්හි බික්සගුන්
 රැස්කොට තුන්මසක් මහදන් දිනි; නාගරූකෙඛාව, නාරුකෙක්
 මෙ; අනොමදසසී, අහිජාහි සත්ථවන් වට බැවින් අනොම රුව
 න් ද්‍රවුයයි එවි දුක්වූයයි එවි අනොමදසසී නම් වී; අට්ඨහිකචු 30
 සන ⁸සහසාහි, අටසුවහසක් පමණ මහරහතන්වහන්සේ;
 මහාදුනං අදුසී, ⁹පිරිසේ නැති බුදුපාමොක් බික්සගුන්ට දිබ්බ
 නතපානගෙන් සතියක් මහදන් දිනි; අප්ප්භරූකෙඛා, ¹⁰කුචුක්
 රුකෙක්; දුරතිකකමො, හික්මපිය නොහැක්කාවූ; පදමො

1 අන්භවෙක් B O D F. 2 කැකැරී C. 3 සිලිවිලක්කුව D. පිලි විලක්කුව E.
 4 සබ්බධමෙමසි A. 5 හෙයින් C D E F. 6 රතනවාසී A. 7 කියා නම එවි-හැම
 8 අභසෙසසි B D E F. 9 යොදුන් සියක් පිරිසේ නැති B O D E F. 10 කුචුක් C D E

නාම, උපන් දවස් අහසින් දණ පමණ පියුම් සියලු දඹදිඳිති වට
 බැවින් පියුම් නම්වූ; පසිරුපාසමාගො, උපසථාන කරන්නේ;
 සොණරුකොඩා, 1මහ හුණු රුකෙක්; නාරදෙ නාම, ප්‍රතිසන්ති
 ග්‍රහණය කළ දවස් පලදනා අහසින් වට. එයින් “නරානං අරං
 5 සීඝං ආහරණං අදාසීති නාරදෙ” යනු වී. ලොහිතවජ්ජගොනා,
 හිමවතින් හළ සතරගුල් අනාගි ගොසී 2සදනෙන්; නොහොත්
 රත් 3සදනෙන්; මහාසොණරුකොඩා, මහ හුණු රුකෙක්; සදු
 මුත්තරො නාම, පිළිසැද පවා 3මවට ඇක්මෙන්තට මහත් නළී
 යක් සා පියුම් නාගි බැවින්, හැම තැනම පියුම් වට බැවින් පියුම
 10 තුරා නම් වී. මහාරට්ඨියො හුඬා, මහරැට්ටා. රට්ඨියයෝ නම්
 රට ලද්දෙයි. සාලරුකොඩාව, සල්ලුකෙක් මෙ; අකොඩාවෙහි,
 නොමැඟිය හැකිවූ; සාගරුපමො, ගුණෙන් මහමුහුදු බඳු වූ;
 සුමෙධො, නුවණැතිව උපන් බැවින් 4නෙමිතතික වූ සද බැවින්
 සුමෙධ නම් වී. නිදහිඬා ධීපිනං, 5නිධානකොට තුබූ; නීප
 15 රුකොඩා, බක්මි රුකෙක්; දුරාසදො, නොලඟවිය හැකිවූ; සුජා
 නො නාම, දිළිඳු දුගීන්ට සුව උපයමින් උපන් හෙයින් සුජාන
 නම්වූ; රට්ඨප්පාදං, 6රට අය; ආරාමිකාඝ්චවං, ආරාමික කම්;
 මහාචෙත්සරුකොඩා, මහහුණ රුකෙක්; මොරපිච්ඡකලාපො
 විය, මොණරපිල්කලඹක් මෙන්; මණ්ඩකප්පමහි, මණ්ඩකප්පි-
 20 එ නම් බුදුන් උපදනා කප්පිය යු තැන්. බුදුන් උපදනා
 කප්පද සාරකප්පය, මණ්ඩකප්පය, වරකප්පය, සාරමණ්ඩකප්පය,
 හඳුකප්පය යන පඤ්චප්‍රකාර වේ. එහි යම් කපෙක්හි එකම බුදු
 කෙනෙක් උපදිත් නම් හේ සාරකප්ප නම් වෙයි. යම් කපෙක
 බුදුහු දෙදෙනෙක් උපදිත් නම් හේ මණ්ඩකප්ප නම් වෙයි. යම්
 25 කපෙක්හි බුදුහු තුන් දෙනෙක් උපදිත් නම් හේ වරකප්ප නම්
 වෙයි. යම් කපෙක්හි බුදුහු සතර දෙනෙක් උපදිත් නම් හේ
 සාරමණ්ඩකප්ප නම් වෙයි. යම් කපෙක්හි බුදුහු පස්දෙනෙක්
 උපදිත් නම් හේ හදුකප්ප නම් වෙයි. 7එහෙයින් කීහ:—

“යත්ථ ගුණසාරරහිතෙ ලොකෙ සාරුප්පාදකො සමමාසමබ්බු
 30 ඤ්චප්පාදො එකොයෙව සො සාරකප්පො නාම; උප්පනාගුණ
 ප්පසාදකෙ දුතියෙ තු උප්පාදෙ මණ්ඩකප්පො නාම; යත්ථ තයො
 උප්පජ්ජනති පඨමො දුතියං දුතියො තතියං ව්‍යාකරොති, තත්ථ
 නතරා ලද්ධිසාසා අත්තනො පණ්ඨිවසෙන වාරෙන්තීති වර
 කප්පො නාම; යත්ථ චත්තාරො උප්පජ්ජනති සො 8පුරිමකප්පො
 35 විසිට්ඨත්තා සාරමණ්ඩකප්පො නාම; පඤ්චත්තං පාතුභාවො
 නාම හඳුකප්පො”යි.

1 මුහුණු රුකෙක්- හැම. 2 සදුනෙන් B D F. 3 මව-හැම. 4 නෙමිතතික
 උසද බැවින්-හැම. 5 නිදහනකොට-හැම. 6 රට අයද-හැම. 7 එසේ හෙයින් O,
 8 පුරිමකො O.

අටඨාරසසනසමසමකො, එක්සියඅටලොස් කපකින් මත්
 තෙහි; පියදසසි, ලොවට 1 පෙළහර දක්වූ බැවින් පියදසසි නම්;
 පච්චොගෙන, විසජ්මෙන්; 2 කඛුරුකො, පුවඟු රුකෙක්;
 සසමභු, 3 අනාචාර්යව තමා විසින්මෙ මුළු ලොව දත්තාවූ; අසු
 දසසි නාම, තුඩු තැන නුදුටු ප්‍රචාර හා අසා සිහි නොකළ අච්ඡාද 5
 පිළිසඳහි දුටු බැවින්—සිහිකළ බැවින්—අසුදසසි නම්වූ. සුජෙ
 සි යනු දණ පමණකොට සතර, දෙසෙහි මල්වැසි වස්වා මල්සත්
 මල්මඩුලු ඇඟැ තොරණ පස්කැන් දම් ඇඟින් පුදමින් ගුණ කිය
 මින් සිටියේ කියනු පිණිස කීහ. වම්පඤ්ඤා, සපු රුකෙක්.
 ධම්මදසසි නාම, මවුකුසින් ප්‍රසූතවූ සද පටන් සුතුරු ලී පොත් 10
 තෙහි අධම්මවචනාර නැතිව ධම්මවචනාරමෙ සිටි හෙයින් ධම්මද
 සසි නම්වූ; රත්තකුරවකරුකො, රත්කරවූ රුකෙක්. බිම්බජා
 ලොනිපි වුවවනි, බිම්බජාල නම් රත්කරවූයෙහි මෙ නම් බැවින්
 කී වෙන්. කණවේරිය යෙත් මෙ. සිද්ධසො නාම, උපන්
 සද දිලිඳු හිලන් ආදින් අභිමතාචාර නිපන් බැවින් සිඤ්චා 15
 නම්වූ; කණ්ණාසාරුකො, කිණ්ණිරි රුකෙක්; අඛුරුකො
 සුච්ඡො යඨා, උදහල් මුදුනෙහි නැගි හිරු මෙන්; නිසෙසා,
 එනම් ඇති; අසනරුකො, පියාගසෙක්; ලොකගගනායකො,
 “ලොකගගනා ලොකනායකො” යි නැත්; ආමලකරුකො,
 ඇඹුලු රුකෙක්; අසමසමො, අතීතානාගත බුදුන් හා 20
 සමවූ; විසසසි නාම, උපන් දවස් ඇසිපිය නොහෙලා නිමල
 කොට එවී බැලූ බැවින් විසසසි නම්වූ; සොමණ්ණමහාපිඨං,
 සත්රුවනින් විසිතුරුවූ මහ රත් පුටුවක්; පාටලීරුකො,
 පලොල් රුකෙක්; සිඛි, උණහිසය සිලක්මෙන් නැගි බැවින්
 එනම් ලද්දවූ; සනතරනනපනිමණ්ණිනං, සත්රුවනින් විසිතුරු 25
 වූ;—සියලු හඤ්ඤාලකාරයෙන් හෙබි; හජිරනනං දසො, ඇත්
 රුවනක් බුදුපාමොක් මහසහනට දනෙක දක්වා දී; හජිර-පෙ-
 අදසි, නැවත විකිණී ගෙන ඇත් පමණ කොට කැප බඩු දිනි;
 පුණ්ණිකරුකො, ඇටඹ රුකෙක්; වෙසසභුනාම, 4 උපදිත්ම
 සොමිනස් ජනවා උසහ නාද බඳු නාද පැවැත්වූ හෙයින් නෙ 30
 මිනකියෝ වෙසසභු නම් කළහ. එහෙයින් වෙසසභු නම් වූ;
 5 විනනිකාර, ආදර හා; සාලරුකො, සල් රුකෙක්; 6 කකුස
 කො, එනම්වූ; අසඤ්ඤාදී, රසඅඳුන් ඇ; මහාසිට්ඨකරුකො,
 මහරී රුකෙක්; කොණාගමනො නාම, උපන් සදැහි පවා සියල්
 දඹදිවිහි පලදනා වැසි වට බැවින් කොණාගමන නම්වූ; මහා 35

1 පෙරහර F. 2 පියඛුරුකො-මු. අ. ක. 3 අනාචාර්යව A. 4 උපදින A D.
 උපදිනම B F. 5 විචිතභාර A. විචිතභාරා B D E F. 6 කකුසකියං-හැල.

දැනට, වස්තුවට ඉක්බිති මහදන්; පතනුණය, පතනුණයදෙයෙහි
 පිළි; වින්සට්ට, වින්සදෙයෙහි පිළි; නොසෙසය, තිතිරි පිළි;
 කමල, එළොම් වුවා පලය; දුකුලාහි වෙව, දුහුල් පිළිද; සුව
 ණයපට්ටකඤ්ච, රත්වන් පිළිද; නොහොත් සෙනාසන සන්න
 5 කාකොට්ඨකිනම් කල ආසාරණාදියද; නොහොත් “සුවණ්ණප
 ට්ටකඤ්ච” සුවණ්ණපාදකඤ්ච”යි නැත්. සියල් දඹදිවි තෙලෙ
 හි දිය දිය තන්හිදු වට්ටාතික කොට රත් පාදනා තබවා
 2 සෙනසුන් පිරිකර පිරිහෝ අනුකොට දෙවිය යු නැත්. උදු
 මබරරුකෙතා, දිඹුල් රුකෙක්; කසපො නාම, එනම් ගොහු
 10 ඇති හෙයින් කාශ්‍යප නම්වූ නොහොත් එනම්වූ; භූමියඤ්ච, මනු
 ඡ්‍යලොකයෙහිද; අනනලිකෙතා ව, දිව්‍යලොකයෙහිද; පාකටො,
 ප්‍රසිද්ධවූ; නොහොත් භූමි ලක්ෂණ දන්නා හෙයින් භූමියෙහිද
 ආකාශ ලක්ෂණ දන්නා හෙයින් ආකාශයෙහිද ප්‍රකටවූ; වන්නා
 වන්නා, වනාවන්. වනන නම් මහ වන; අවනන නම් කුදුවනි. නො
 15 හොත් වනන නම් කුදුවන; අකාර වෘද්ධාසී බැවින් අවනන නම්
 මහවනි. නිලොධරුකෙතා, නුග රුකෙක්; නසමා 3 කප්පනො
 පට්ඨාය, ඒ කප පටා; ධුනිරාගා, නසනලද රාග ඇත්තාහු;
 සනරංසිව, හිරු මෙන්; නොහොත් සියරුලි විදුලිය මෙන්; මහා
 නමවිගොදනා, මහත් මොහ අදුරු දුරුකරන්නාහු; උප්පනා,
 20 උපන්න.

බරහානෙ, කෙලවර—මෑතය යනුයි; එවං, මෙසේ—යථො
 කත ක්‍රමයෙන්. 4 “යෙ පන තෙන” යන තැන “තෙන” යනු මත්
 තෙහි “කතාහිනීභාරෙන” යනු හා සමබන්ධකොට “කතාහිනීභා
 රෙන තෙන”යි කියනු. එහිම “යෙ” යනු මත්තෙහි “බුද්ධිකාරක
 25 ධම්මො” යනු හා යොදා එක්කොට කියනු. ආව වෙසස්නාර
 නතභාමා ආගමි, වෙසතුරු අත්බැව් දක්වා ආයි. “යෙ තෙ
 ආනිසංසා”යි සබද කරනු. එවං, කී ප්‍රකාරයෙන්; සබ්බධගසමප
 නනා, සියලු ගුණාඛගයෙන් සමපන්නවූ; බොධියා, සඵඤ්ජනාඤ
 නයට නොහොත් සඵඤ්ජනාඤනප්‍රතිවෙධයට; නියනා, සනිටු
 30 හන්වූ; නියතව ගියා වූ—බුදුවමුත් නොනවත්තා වූය යු නැත්;
 දීඝමද්ධානං, දික් කල්හි—බොහෝ කල්හි යනුයි; ලොකනන
 රෙසු ව, තුන් සක්වල 5 අතුරෙහිවූ ලෝඥාදිරි මහනරකයෙහිද
 නොඋපදිත්; බ්‍රහ්මපාසා, ක්‍ෂුත්පිපාසාදුඛයෙන් පීඩිත වූ;
 6 නිජකාමනණ්ණිකා ග භොනි, කුක්කුසිලියෙහි පටන් සියල් සිරු
 35 රෙන් නික්මෙන වහන්සැලා ඇති 7 නිධ්‍යාමනාමණිකා ප්‍රෙත්ච

1 රත්පිළිද E. රත්රිදිපිළිද F. 2 සෙනසුන් සෙනසුන්-හැම. 3 කප්පා-මු. 4. ක. 4 යෙන පන තෙන-මු. 4. ක. 5 ඇතුලෙහිවූ C. 6 නිජකාමනණ්ණිකා-මු. 4. ක. 7 නිධ්‍යාමනණ්ණිකා A.

නොඋපදිනාහ; කාලකැපකා හ හොනහි, කාලකැපක අසු
 රද නොවන්නාහ-1 කාලකැපක නම් එක් දුක් විදුනා අසුර
 කෙනකුත් කෙරෙහිද නොඋපදිති යනුයි; දුගගනිං, දුගතියෙහි-
 තිරිසන් යොනියෙහිය යු තැන්; උපපජ්ජනනාපි, උපදිනාහුද;
 මුද්දකා පාණා හ හොනහි, වටුවන්ට කුඩා සත් වැ නොඋප 5
 දිනාහ; ජච්චකා හ 2 හවනහි, මවුකුස්හි මෙ 3 කණ නොවන්නා
 හ; සොනාවෙකලලනා, බිහිරිබැව්; මුගපකඛකා, ගොළුපිළි වුවා
 හු. මේ දෙපද එක්පද කොට මුගයන් කියත් මෙ. ඉප්පිභාවං හ
 ගවජනහි, මාගම් බවට නොයෙත්; උභතොබ්බසුඤ්ඤා
 කා, උභතොබ්බසුඤ්ඤාපණ්ඩක වුවාහු; පටිසංඝතනා හ හව 10
 නහි, පණ්ඩකාදීන් කෙරෙහි අනතභීත නොවෙත්; නොහොත්
 “ උභතොබ්බසුඤ්ඤාපරියාපනතා පණ්ඩකපරියාපනතා ” යු
 තැන්. උභතොබ්බසුඤ්ඤාපරියාපනතා කෙරෙහි අනතභීත වුවාහු
 පණ්ඩකයන් කෙරෙහි අනතභීත වුවාහුය යු සේයි. ආනන්ධාපි
 කෙහි, මාතෘසාතාදි ආනන්ධපරිකාමයෙන්; සුද්ධගොචරා, පිරි 15
 යුද්ධ අදහස් ඇතිවන්නාහ; කම්මකම්මයදස්සනා, කම්මවාදී ක්‍රියාවා
 දීවූ සමාසක්දමට ඇත්තාහු; සුද්ධාමාසෙසු දෙවෙසු, සුදුවස් දෙවි
 යන් කෙරෙහි; සොචු නාම, සුදුවස්හි අනගමියන් උපදනා බැවි
 න් බෝසතුන් අනගමී නොවන හෙයින් සුදුවස්හි බෝසතුන්ගේ
 ඉපදීමට කරුණෙක් නම්; හි විජ්ජනි, නැති-එහි නොඋපදිතියි 20
 යනුයි. නොකම්මනිනනා, බොධිඥානෙහි නිමිතවූ; හවාහවෙ
 මිසංයුතනා, කුදු මහත් හවයෙහි නොඇලුණාවූ; සකතනානං,
 තමාගේ ආතමය; දිව් එව්; සොපපුතෙන, වැදිපුත්‍රයන් කෙරෙ
 හි-නොහොත් වැදිපුත්‍රයන්ට; චජනො, හරන මට; ලගනං,
 ලගන බැවෙක් - ඇල්මෙක්ය යු තැන්; හි හොනි, නොවිය; 25
 හියසබ්බතාය, ඇලුම් නැති බැවින්; 4 පටිච්චනගෙනා, පරික්‍ෂා
 කොට සොයන්නෙයිමි; අනොනාහසනගනං, ඇතුළු 5 පසුම්බියෙ
 හි 6 පිහිවැ හොත්. සඤ්ඤා මානුසා, මා හා කැටිව මුදු මැදට
 පැමිණි සියලු මිනිස්හු; අනිරදසි, තෙර නොදක්නාහු; ජල
 මජ්ජක, සාගරමධ්‍යයෙහි; හනා, තටහ; විතනස්ස මෙ අසුඤ්ඤා 30
 නප්පි, මසින්හුගේ 7 අත්‍ය ප්‍රකාරයෙක් නැත-එසමයෙහි මුහුද
 මැද නොපිහිනියහෙමිසි විය 8 කටනොහෙමිසි යන සිතෙක් මට
 නොවූයේය යනුයි. අවෙනනංව, සිත් නැත්තක්හු මෙන්-මල
 සිරුරක් මෙන්ය යු තැන්; හි මෙ දෙස්සා, 9 මට අප්‍රියයෝ නො
 වෙති-නොකල්හු නොවෙති යනුයි. හි මං කොච්චි උභගසනි, 35

1 කාලකැපකයෝ නම්-හ.ම. 2 හොනහි C. 3 කාරණයෙහි E. 4 විවිච්චනනා-
 මු. අ. ක. 5 පසුම්බියෙහි B C D F F. 6 විච්චිම E. 7 අත්‍යන්ප්‍රකාරයෙක් A C.
 8 ම අප්‍රියයෝ A B D E F.

මං දිස්වා හොව් න උත්තසනී, මා දක කිසිවෙක් ගය නොකරන්
 නේයැ. “මෙන්නාබලෙන” යනු “මෙන්නාබලං” යු නැන්. එහෙ
 යින් මෙන්නාබලෙනුපසුදෙයා, මෙමුත්තිලය වහල් කෙලෙ
 යිම්; නොහොත් මෙන්නාබලෙනුපසුදෙයා, මෙමුත්තිලයෙන්
 5 වහල් ලදුයෙම්-තර වූයෙමිය යු නැන්; පවතෝ, මහවල්හි;
 1 ජවටසිනං, මිනීඇට; උපධානකං, හිස්කන්වසින් පාකන්
 වසින් කොට. “උපධාය” කියාත් පාසයි. අඵ 2 මෙතෙක්මැයි.
 ගොමණ්ඛලා, ගොපල දරුවෝ; නොහොත් ග්‍රාමදරකයෝ;
 රූපං, විසුඵ රූ; නිටසුභනාදිහි වෙම, වෙර කෙල දිම් ආදින්ද.
 10 ආදි ශබ්දයෙන් වෙර පැහැරීම් කන දඹුදිම් ඇ ගත්තු. “සුබං
 දුබං අවිඤ්ඤය පවත්තමානා අවෙත්තා සා අයං පුට්ඨි”යි
 සමබකිකොට කියනු

දු රෙ හි දු නං.

බුද්ධිහලාහලං, බුදුන්ගේ උත්පත්තියට හෙතු වූ සොභා;
 15 කපපුට්ඨානං, කලපවිනාශය; මුත්තසිත්, මුදු පිට හෙළා හිසකේ
 සිළු ඇත්තානු; විකිණණ්ණෙසා, විසුරුවනලද හිසකේ ඇත්
 තානු-විහිදු හිසකේ ඇත්තානුය යනුයි; පුඤ්ජමානා, පිස්තානු.
 3 උසුසුසනී, විශලෙන්තෙයි; 4 උබබහිසනී, දන්තේය. ලොක
 පාලදෙවනා, ලෝ රක්තා දෙවියෝ; ආහිණ්ඛනනී, ඇවිදිත්;
 20 පුබ්බනිමිනොසු, පඤ්චපුච්චිතිමිත්තයන්; වාතුමගාරාජිකා
 යනාදි ඒ ඒ තෙලෙහි 5 ප්‍රධානුන් ගෙන කියත්. උදකෙ දණ්ඛ
 රුජී විශ, දිගෙහි දණ්ඛන් ඇදී හිරි මෙන්; නසා අපරෙත, එය
 ට පරපස්හි-එයට බබ්බෙහිය යනුයි. නතො පරං, එයින් ඇත;
 බරතො, මෑත; මජ්ඣෙ, මධ්‍යම මණ්ඩලයයි; එවං විනයෙ
 25 වුතො පදෙසො, මෙසේ විනයෙහි කියනලද ප්‍රදෙශයයි;
 මධ්‍යම මණ්ඩල නම්. අබ්බනිසානී, දෙසියපනස් යොත්තයි.
 පටිකොපතො, වටෙහි; ඉදකොච්ච කපිලවස්සු නාම නගරං,
 මෙසේ නියමකරනලද මධ්‍යම මණ්ඩලයෙහි දන් කිඹුල්වත් නම්
 නුවරෙක; ලොලා, කාමයෙහි ලොල් වී; කුසලකමමාකාසං,
 30 කුසල්කැමින් ඉපැද්දසුතු පියස්; 6 ඝාරයමානා, සිහිකරවන්නා
 නු; ආසාලනිනකඛනනං සුට්ඨං, උතුරුසල නැකැත් ලද ඇසලි
 මස මැදි පොහොයෙහි කරන උත්සවයට සොභාකරන ලද්දේ;
 පුරෙපුණ්ණමාය, 7 පුණීම් දිනයට පෙරටු-ආදියෙහි; මිඛුනී,

1 ජවටසි-මු. අ. ක. 2 මෙසේ මැයි C. 3 සුසසිසනී-මු. අ. ක. 4 උබබහිසනී
 හි-මු. අ. ක. උබබසහිනී A. 5 ප්‍රධනුන් A C F. 6 සරමානා, සිහිකරන්නානු C.
 7 පුණ්ණවිදියට A C D.

1 සපුයෙන්; උපොසඨඛනානි, අටසිල්; අලඛකනාපටියනාං, සද, පිලියෙල කල; නොසං දෙවියො, සතරවරම් රජුන්ගේ දේවවරු අඹුන්ව; දකඛණපයං. 2 නාලෙඤා, මැණික්ගේ දකුණුලය සමීභයකොට; බ්‍රාහ්මණපාමොක්කං, උතුම් බමුණන්; 3 හරිතු පනනාය, කල පිරිබඩ ඇති; ලාඤ්ඤි, ලද ආදීන්—ලද පස් 5 මලින් යනුයි. ලද පස්මල් නම්: විලදය, සුන්සාල්ය, සිදුහතුය, සමන්කැකුළුය, හිතණය යන මේයි. 4 පටිකුජ්ඣා, පියාලා; අභනවන්ච, 5 හාපිලී; කපිලගාවි, 6 කිඹුල්වන් ගෙරි; අභාරං, ගිහිගෙයි; විවනනව්ඤදො, විහිදි කෙලෙස් සෙවෙති ඇති; සඛකමපි, කල්පිත වූ; සමපකමපි, ප්‍රකෂීයෙන් මෙ කල්පා වූ; 10 “කපි-වලනෙ” යන ධාතුයි. සමපවෙධි, වෙටුලා ගියා; ඔහා ජො, පැහැ; භාසා නං සිඛිං, ඒ ඔහාසයාගේ ශ්‍රිය; උජ්ඣනනා, ඉදි සිරි රු ඇතියාහු; පඛගුලා, පිළුහු; අඤ්ඤකුතාදිති, 7 අඤු බැඳුම් ආදීන්; 8 හසිංසු, කිල්ලෝ; විපසනනා, අහු, ධුම, රජස් ආදීන් විගමනයෙන් ප්‍රසන්න වූවාහු; 9 විසසජ්ඣි, පැවැත්තේයි. 15 “සාඤ්ඤ-ප්‍රවණේ” යන ධාතුයි. නලො, දියපිටු ඇත්තේ; ප්‍රපචිංසු, පිපියෝ. “ප්‍රපච-විකසනෙ” යන ධාතුයි. ඛනෙසු ඛනිපදු මානි යනාදියෙහි පදමයයි ඒ ඒ ගස පිපෙන සවුප්ප මෙ පදුම බාවහාරයෙන් කිහු; නොහොත් පදමමැ හෝයි. ධලෙ සිලාන ලානි, [ගොඩ] අතල ගල්ලන්; වචෙටඤා විසසටඤ, වටා ගෙනු; 20 නොහොත් වටා වුහුහු; 10 මාලාගුලං විස, මල්වට පරිද්දෙන්; උපපිලෙඤා, පෙලා—ඇදය යනුයි; මාලාසනං විස ව, මලස් තක් මෙන්ද; එකමාලාමාලිනි, එක පැහැර මලින් ගැවසී ගත්තී; විපුජනන, පොපියන—සැලෙන්තාවූය යු තැන්; පචි මාසිනා, වාසිත කරන ලද්දී; සොභගහපනනා, කල්බවට 25 පැමිණි—රමණීය බවට පැමිණි එව්; පණ්ඩුසුනනං විස, රත් හුයක් මෙන්; ධමමනා, පියවී යි; පනෙනන නෙලං විස, පාත්‍රය කින් ගෙන යන තෙලක් පරික්ෂා ඇතිව රක්ෂාකොට ගෙන යන් නාසේ; උකඛිපාපෙඤා, 11 නභවා. ගන්නා ඇමැත්තෝ දහසක් දෙනා කැට්වලා සිව්ගෙය ගත්තාහු නොවෙති. දේවීන්ට පිරි 30 වරකොට දුන් බව ගෙන කිහු. මඛගල, 12 සමාදායට කරැණුහු; වැඩ කරැණුහු; සැපත් කරැණුහු; සාලවනං, සල්වනයක්. 13 “වනගතීනි වනං” - නමා සපුයෙන් හකති කරවයි එව්; නමා අතුරෙහි සනා උපයයි එව් වන නම්. සබ්බං, සියලු සල්වනය;

1 සපුයෙන්-හැම. 2 ජාලෙඤා-මු. අ.ක. 3 හරිතුපටිකුජ්ඣා-මු. අ. ක. 4 පටි කුජ්ඣා-මු. අ. ක. 5 තාන්පිලී E. 6 කුඹුල්වන් A. 7 අන්දන-හැම. 8 ගසිංසු B C D E F. හෙසිංසු-මු. අ. ක. 9 විඤ්ඤ-හැම. 10 මාලාගුලා-හැම. 11 සභවා C. 12 සමු කරැණුහු B D E F. 13 වකාතීනි-හැම.

එකපාලිච්ඡලං, නොපිපි රුක් නැතිව එක පැහැර 1 සුපිපියේ;
 පඤ්චවණ්ණමරගණා, 2 කුඹුලු, මහමී, දඹුවෙල්ල, බමර,
 කණවෙය යන පඤ්චප්‍රකාර මීමැසියෝ; 3 ආපානමණ්ඩලං විශ,
 අවන් මඬුල්ලක් මෙන්; නොහොත් කෙළිමඬුල්ලක් මෙන්;
 5 4 සුසෙදිනවෙග්ගණං විශ, මනාකොට හුයනලද වෙයගබ්බක්
 මෙන්; කම්මජ්ඣානා වලිංසු, කමිජ්ඣාන වලින වූ-පහල වූ-
 විලී පහලහ යනුයි; උතුං, විඩා සන්තිදෙන පිණිස ගිත සාතු.

අජීනපපවෙණියා; දෙතුන් පට කල අදුන් දිවිසමින්; දුකුල
 චූමබ්වකෙන, දුහල් සුඹුළුවෙන්. දුහල් සුඹුළුව නම් යහපත්
 10 සිහින් පිලී සුඹුළුවයි. එකඛණානි අහෙසුං, 5 එක් එළිවූ; පද
 විනිභාරෙන, පියවරින්; සෙසරාජකකුඛගණ්ඩනඤ්ඤාති, සෙසු
 6 උණ්භිස, බයන, උපධි යයි කියනලද රාජ කකුඛගණ්ඩ ගත්
 අත් ඇතිව. උණ්භිස නම් නලල්පටයි. උපධි නම් රන් මරුවැහියි.
 පඤ්චරාජ කකුඛගණ්ඩයන් කෙරෙන් ගෙවනවජ්ත්‍රය වාලවීජ
 15 නිය යන මේ 7 දෙක මහාබ්‍රහ්මයා හා සුයාමයා ධරා සිටි හෙයින්
 මේ උණ්භිසාදිවූ තුන 8 ශෛ නම්. එහෙයින් කීනු “සෙස”
 යනාදී. අහෙණා, ප්‍රධානයෙමි; ආසගිංචාචං, අහිත වාක්; ඔසධං
 ගහෙඤ්ඤා වාපියං පක්ඛිපිංසු, ඔෟෂධය ගෙන සැලෙක බහාලු—
 20 ඔෟෂධය හැරැගෙන පැන ගහා ඒ පැන් ආ ආ රොහිත්ව දෙන
 පිණිස සැලෙක වත්කොට තුබුය යනුයි. සඤ්ඤාච්ඡිකං, දහ
 සින් බද පියල්ලක්. භාවුනපපමාණා යනාදී නිධානයෙහි මුව
 විටි පලල. කට මහතට ගෙන කිවත් බට තැන් දියපොළොව
 දක්වායි. වෙළුකඛපාදිනි, හිස්මත්තෙහි පිලී සිසැරිම් ආදී;
 අලඛකනාපටියනං, සද, නිමවනලද; හ මෙ අනානං නාසෙ
 25 තුං සුත්තනනි, මේ කුමාරයා මා වැදවූවානු වී නම් මා මුදුන්
 සත්කඛක්ච පැලෙයි. එහෙයින් මේ කුමාරයා අතින් වැදුම්
 ගෙන මා විසින් මා නසන්නට හෙවත් මා විසින් මා නසා
 ගන්නා බව නොහොත් මාගේ ආනමය නසන්නට සුදුසු නො
 වෙයි සිතා. මොගෙවුං අසකකුණෙසො යනු උපන් සෝවාන්
 30 මහ ඇත්තහට විවසුනෙන් අවසිටි මහ එල 16 නිපතු වූවද සෝ
 වාන් මහ පරතොසොස යොතිසොමනසිකාරාදී ප්‍රත්‍යය නැති
 නැත නොඋපදනා බැවින් කියත්. අරුපපවෙ යනු ආකාසාන
 ඤ්චායනතනල කියන සදහා කියත්. මහනි 11 ඡනි, මහත් හානි
 35 නොනා, විවාරෙනො; 12 ලගෙගඤ්ඤා, එල්ලා; 13 නාලකං පටිපදං,

1 පිපියේ B D. 2 තුඹුළු A D F. 3 ආපණමණ්ඩලං-මු. අ. ක. 4 සුසෙවිත F.
 5 එක්හෙළිවූ A. 6 උණ්භිසය නම් E F. 7 දෙ B D. 8 සෙසය E. ශෛෂ F. 9 වාචිං
 D E F. 10 නිපසුතුව A. 11 හානි A. ඡනි B. 12 ඔලගෙගඤ්ඤා-මු. අ. ක. 13 නාලක
 පටිපදං-මු. අ. ක.

යන්තෙහි නාලකපටිපදා නම්—“මොනෙයං ඊන උපකුද්දි
 සං” යනාදී නයිත් බුදුන් විසින් නාලක නම් තෙරුන්ට දෙසු
 පිළිවෙහි. සනෙතව මාසෙ ආයු පාලෙකා, රහත්වූ තැන්
 පටන් සත් මසක්ම ආයු වලද; සුවණණපබ්බතං භික්ඛාය,
 2 සුරත් වන් ඇති පව්වක් 3 නිසා— “සුරතතවණණපබ්බතං” යි 5
 සේයි. “හිඛුලපබ්බතං නික්ඛාය” යි 4 සුතත්ති කී බැවින් මෙ
 තැන “සුවණණපබ්බතං” යි රන් පව් කිවහොත් දෙක සංසදනා
 නොවන බැවින් සුරත් වන් ඇති පව් යයි හිඟුල්පව්වෙහි එව්
 අරුත් කියනු. රුවැහි පැහැ ඇති බැවින් “සුවණණ” යයි හිඟුල්
 ගතයුතු වෙයි කියත් මෙ. 5 වතුජාතිකගනෙකිහි, “කාලානුසාරී 10
 තභරං කපසුරං හරිවඤ්ඤං” යි කියනලද සිවුදගඳින්; ලාජ
 පසුවමනාහි පුප්ඵාහි, සුන්සාල්, හීතණ, සිදුහතු, සමන්
 කැකුළු, විලදය යන මේ ලදපස්මල්; අසමනිනන, දිය නොමුසු;
 අපසුනතරසනං, අවතුරාසියක්; පටිගගාභාපෙසුං, පරික්ඛා
 කැරැවු; ජලබහවා, ගිණ්ණා, කලප, ව්‍යාකරණ, නිරුකති, ජනෙ 15
 විවිහි, ජ්‍යොතිශශාස්ත්‍රය යන ෂඩ් වෙදබහගන් ඇත්තාවූ;
 “එනෙ අට්ඨ බ්‍රාහ්මණා අහෙසුං” යි අනුසකින කරනු. මහතං,
 ඒ බ්‍රාහ්මණයෝ ලක්ෂණමනු වූ පරිද්දෙන් බොධිසත්වයන්ගේ
 ලකුණු නිපැත්; බ්‍යාභාමිංසුති, ව්‍යාකරණය කලහයි—කියන
 ලද්දහුයි යනුයි; 6 එකව්‍යාකරණං, එක් විශරණක්; එකමෙම 20
 ගතිං, එකම නිපැත්; උරුවෙලං, බොහෝ වැලි හෝ වරදට
 ගෙනා වැලි ඇති හෙයින් හෝ මහත් වැලි රැසක් ඇති හෙයින්
 හෝ උරුවෙලයයි කියනලද පියසට; පධානාය, විශ් කරන්
 නට; අලං වහානි, සමච්චි යයි—විශ්වයෙහි යෙදී වසන්තට
 සුදුසුයයි; එඵ, මා හා කැට්ට එව්; අහං නං පුටිසං අනුපබ්බජී 25
 ස්ඤාමිති, මම ඒ සිද්ධාච්ඡාමාරයන් අනුව මහණවෙමි නි; හද
 පන ගුණ, එසමයෙහි නැවත සුදෙවුන් මහරජාණෝ; ඉස්සමි
 යාධිපවමං, ඵෙඤ්චියච්චි හා ප්‍රධාන බැව් ඇති; වකුචුපඵ, ඇස්
 මිදුලෙහි—ඇස්හමුයෙහිය යනුයි; පටිඤ්චි, දෙමිහි ප්‍රතිඤ්ඤාලේ-
 ගිවිස්සේය යනුයි; පුරකඛන, “පුරතො” යු තැන්; නොහොත් 30
 පුරකඛනපටිවාරිනො, හාම පරිද්දෙන්ම පිරිවරන ලද්දේ—
 හාත්පසින් වටකොට පිරිවරන ලද්දේය යනුයි; බලිවදද, ගො
 න්ග; රසමි, 7 නැහැපටය; භොගෙහගි, විශබදනා රැහැණය යන
 මොවුන් හා සමහ; රජන 8 පටිකඛනාහි, රිදී කසුකම් කරන
 ලද්දහු වෙත්; රසෙඤ්ඤා ආලමබනනබහලං පන, රජ්ජුරුවන් 35
 ගෙන 9 සානා තඟුල වනාහි; සුවණණ 10 පටිකඛනං ගොති,

1 උපනිසංයනනි A. උපනිව්වාසයනනි E. උපනිධායයනනි F. 2 සුපත්වන්
 A E F. සුපත්වන් B D. 3 මැදිය A වග E F. 4 සුත්ති A. සුතත්ති C. 5 වතුජති
 ගනෙකි A O E F. 6 එක. සව්‍යාකරණං.—මු. අ. ක. 7 කැහැටිය—හැම. 8 පරිකඛි
 ත්‍යානි A B D E F. 9 අහන A 10 පරිකඛිතං A E F.

රන් කසුකම් කරන ලද්දේ වන්නේය; බලවද්දනං සිඛනා,
 ගොනුන්ගේ හංද; රසමිපනොදසි, විය රැහැණය කාභාවය
 යන මොහුද; බහලිපලාසො, සනවු පත් ඇත්තේ - ගහනවු
 පත් ඇත්තේය යනුයි; සඤ්චායො, සනවු-අවිරලවු ඡායා
 5 ඇත්තේ; බවිනං, සාදී ගැවසිගත්තේ එවි; නබගලකරණවසා
 නං, නභලෙන් සහන නැතව; කසුකා, සාන ගොවියෝ; සෙස
 නබගලානි, සෙසු 1 දෙසියයක් පමණ නභල් ගත්තු; බරනො
 වා පාරං ගව්ඡනි, මැන සිට හෝ ඇතව සැගෙන යන්නේය;
 ආනාපානෙ පටිගහගෙඤ්චා, වදනා නික්මෙන නොහොත්
 10 නික්මෙන වදනා 2 වාන විෂයවු කමිසානායන් ගෙන; බජ්ජ
 ගොජ්ජනනෙර විවරමානා, කන බොන ද අතුරෙහි ඇවිදිනා
 හු- කාසී ඇවිදිනාහුය යනුයි; 3 විග්ගිංසු, ලස්වුහු; පටිමණ්ඩලා
 හුඤ්චා, පරිමණ්ඩලවැ-හිර 4 නැමුවත් ඡායානොමෝ 5 නොගොස්
 ගස් වටකොට ගෙනය යනුයි; පාටිභාටිංගං, පිළිවක් හරන
 15 විසින් එනම් ලද පෙළහර; පදෙසිඤ්චා, පියෙස්හි 6 පිහිටියේ;
 නොහොත් “සොලසවසෙහි අපදිසිතබෙබා සොලසවසපදෙ
 සිකො” යනු වේ - සොලොස් ඇවිරිදියෙහි කියයුතු වූයේ යු තැන්;
 නිපජ්ජිසෙහි, පිරිමිනින් විසින් නොපගන්-7 නොවැයුයේය යනුයි.
 8 උතුරාවරන, සෘතුවෙන් සෘතුවට; පසුනො, යුක්තය; එභව,
 20 ඒ ඔවුන් කියනුයෙහි; පනතකාලෙ, යුධායක් සැපත් කල්
 හි; කිං මඤ්ඤසි, කුමක් කටයුත්තේයෙහි සිතවුදහි කිහු;
 නොහොත් විවාදෙ කිං මඤ්ඤසි යනු- “කිං කතතබ්බං මඤ්ඤ
 සි”යි යු සේයි; අකඛණවෙධි, අකුණු සනින් ලක් විදුනා; වාල
 වෙධි, එල්වු බටුපක් සනින් වාල විදුනා; බහුගහගෙ, දුනුවා
 25 යන්; කුමුදපනතවණොණ, කුමුදපත්‍රයට බදු පැහැ ඇති - ගෙල
 ඇඹුළු මල්පෙත්තේ පැහැ බදු පැහැ ඇතිය යනුයි; වඛනං, ගෝ
 නසක්සේ වක්ව ගියාවු; බහගහසරීරං, කදවය කට්ටුදෙහය
 දණය යන තුන් තැනින් නැමුණාවු ගරීර ඇති කොට; යනුහි
 නාම, “යෙන නාම කාරණෙන”යි යු සේයි; සංවිගහ, නුවණ
 30 සංවෙසින් සංවේ පත්වු; 9 අලඛකරණකරණං, අලඛකරණ
 ක්‍රියාව; අඛඛරණකමයෙ, මධ්‍යම රාත්‍රියෙහි; කපපකායස හඤ්ච
 නො යනාදියෙහි කපුවා අතින් වෙළුම් පිළි ගත්තේ කපුවා එතැ
 නින් යවන පිණිසය. ඒ මානුසික වසත්‍රාදියෙන් සරහන පිණිස
 නොවෙයි. දිව්‍යවසත්‍රාදියෙන් සැරහී යයි කියත්. වෙඛනදුස්සං,
 35 වෙළුම් පිළි; වෙඛනනා, එක් වෙළුම් පිළියෙකින්; මොලියං,

1 සියයක් A C E F. සියයක් B D. 2 නව-හැම. 3 විතසිංසු A. විතරංසු B E.
 විතරංසු D F. 4 නැමුවත් A. 5 නොහොත් A B D E F. 6 සිටියෙ A. 7 නොපසු
 යේය A. නොවැයුයෙය B D. 8 උතුරාවරන උතුරාවරන-හැම. 9 අලඛකරණ
 කාලං-වු. අ. ආ.

වොටුන්තෙහි; මණිරනනාභාරෙන, ඒ ඒ ස්ථානයෙහි එබු
 මණිරුවන් සැටියෙන්; අබහුගහඤජී, නැංගේ නොහොත් පිරි
 ණී ඇත්තාව නැති පැතියේය යු නැත්; කුචං අබහුගහනාහි
 හී, මෙනෙක් වහුගේ කෙසේ නැංගේදෙහෙයි; සාමලනා
 පුප්පමාණං, පුඛාමලක් සා ඇති වන්නේය; කුතුමබකපුප්ප 5
 පපමාණාහි, තුඛ මල් සා ඇතියාහුයි; කිඤජකඛ, කෙසුරෙන්;
 ගවචජනං, ගැවසීගත්; කුශ්‍යකපුප්පං විශ අපහාසි, බක්මි
 මලක් පරිද්දෙන් වොරජනේ වී. “කුශ්‍යකපුප්ප” යයි කොලඹ
 මල්ද කියත්. සබ්බනාලාවචරෙසු, සියලු වාද්‍ය දන්නවුන්;
 සභාහි සභාහි පටිභානාහි, තමන් තමන්ගේ විද්‍යවන්; 1 සුද, 10
 අරක්කෑමියන්; නොහොත් 3 බමුණන්ට ද, රදුන් බබ හොත් බමු
 ණන්; 3 මාගණිකාදීසු, මුබමඛලිකාදීන් නොහොත් වඤ්භට්ටා
 දීන්; සමභාවෙහෙනසු, සමභාවනා කරන කල්හි-4 සමභවන
 කල්හිය යු නැත්; රාහුලො ජාතො, හැකිල්ලෙක් සභාව විය;
 බකුනං ජානනහි, බකුනගෙක් වියයි. ලොකයෙහි පුත්‍රසෙනහ 15
 ය බලවත් හෙයින් ඒ පුත්‍රයන් කරණකොටගෙන ප්‍රමුච්ඡාවට
 යානොහැකි හෙයින් කිහු. නං චචනං සුඛො, සුදෙවුන් මහරජා
 හෝ “රාහුලො ජාතො” යන බොධිසත්තවයන් කී චචනය දුත
 යන් කෙරෙන් අසා. “ඉතො පට්ඨාය” යනාදි “රාහුලො ජාතො”
 යන බොධිසත්තවයන් කී බසම ගෙන සුදෙවුන් මහරජාණන් 20
 තමන් මුහුබුරාණන්ට රාහුල කුමාරගේ යයි නම් තුබු බැව්
 හභවන පිණිස කිහු. උදුනං, උදන් 5 වැනි-සොමකසින් පරිභා
 විතවු තෙජ්‍ය යු නැත්.

නිබ්බනා භුත, නිව්ය හගිම්; නොහොත් එකැත්තෙන්
 නිවුණු; නාරී, 6 සවචගයට ඇසින් පිරිමිනිහු තුමා විසිබව අරවන 25
 හෙයින් “නරං අරතීති නාරී” යි කියනලද මාගම්; සුඤ්ඤාණං,
 මනා තෙජලක්; ආචර්යභාගො, ඇදුරුබැල; භාරං, මුත්තර;
 අජෙකාඤ්චිඤා, 7 වැනිද; ලාලාකිලිනහගනනා, කුණුකෙයින්
 ආර්ද්‍රවු හෙවත් තෙත්වු සිරිරු ඇත්තවුන්. “කලිද - ආර්ද්‍රී
 භාවෙ” යන ධාතුයි. භාහවජනනියො, කස්තවුන් නොහොත් 30
 නැහැ හබවන්නවුන්; නොහොත් තතනන්නවුන්; බිහවජ, විසු
 එවු; නොහොත් අසුවින් හයානකවු; සමබාධධාරිනා, රහස්
 පියෙස් ඇත්තවුන්, විප්පවිදා, විසුඑ නොහොත් පියනලද-දම
 න ලද්දවුය යනුයි; භජිනං, පිරුණු; බාසිංසු, වැටුණාහු; උප
 ද්දනං, උපද්‍රවගෙන් යුක්තය; උපඤ්ඤා, පිඤ්ඤා-පිඤා ඇත්තේ 35
 ය යනුයි; නොහොත් පෙලනලදී; උමමාගර, එට්ටිපතෙහි; කප්ප

1 සුත-මු. අ. ක. 2 බ්‍රාහ්මණ්‍යං කඤ්ඤාචර්යානං සුතඉතප්‍රවෘතො - අමරකොෂ
 විකා. 3 මාගධාදීසු-මු. අ. ක. මාඝකදිකාසු A. මාඝනඤ්ඤාදීසු B D. 4 සල්වටතා A.
 සමචතා B. 5 කියයුතු-හැම 6 වගයට ඇසින් B. භාගයට ඇසීම C වගයට ඇසීම D.
 ඉඤ්ඤාට ඇසීම D E. 7 පැහැර. B D.

හිනි, ¹සද; ²අසාහණිකං, ³අස්සජ්ජ; ⁴සුමනපට්ඨනානං
 ගෙට්ඨා, ⁵සමන්මල් පිලිවිගන් යව; අසං ඝාසනා, මේ සාදි;
 මහාහසිනං හසි, මහත්කොට කුල්නාද කෙළේයි; නිරුමනිකා
 වලකා; ක්‍රියානි, දිලියේ; සුමනමලලිකාදිනං පුප්පානං, දස
 5 මන් සිනිද්ද ආදි කුසුමයන් සබෙකිවූ; නාරය, එතෙර කර;
 උලලබ්බිකා, පාන; හසෙය්‍ය වා, කුල්නාද කෙළේ නම් වේව
 යි; පදසදදං වා ඝරෙය්‍ය, පියහබ කෙළේ නම් වේවයි; දව්සු
 දවාරකවාටෙසු, දෙර පුවරු දෙකි; නි අවාපුරියනි, නොවැරී
 හියේ නම්; උතුරුහි නිප්පිලෙකා, කල්වගින් පෙලාගෙන-
 10 දෙකලවා හස්සෙන් පෙලාගෙනය යනුයි; උප්පනිකා, පානපියා;
 කුච්ඡයං පටිකතිපනොනා, මහබඩැහි අත්ලා බබමැද දී වටකොට
 හත්තෙමිය යනුයි; උපකච්ඡනනෙර කකා, කිසිදු අතුරෙහි
 කොට; බනාරාපෙට්ඨා, සිදුරු බලන්නේ; අනපභච්ඡනොනා,
 පා නොවන්නේ-සම්පවාරී වූයේය යනුයි; නොගොත් නොන
 15 වන්නේ; අනුබන්ධි, ⁶පසුපස් අනුවා ඇවිද්දේයි.

ධාරාහි විස, වැසිධරින් මෙන්; සමනනොනා, ගාත්පසින්-
 සිසාරා; අට්ඨකුටියානි, අව වගීයෙක බෙරය; සට්ඨකුටියානිනි,
 සැට වගීයෙක බෙරයයි; සමුදදකුච්ඡයං, මුහුදකුස්ති; මෙසඤ්ච
 නිනකාලො විස, මහමේ ගිගුම් පවත්නා කලක් මෙන්; සුභ
 20 කුරකුච්ඡයං, සුභදුරු කුස්ති; සාගරනිගෙසාසකාලො විස,
 මුහුදු හබ පවත්වන කලක් මෙන්; එකරනෙනනෙව, එක රැස
 න් මේ; නෙමවට්ඨං, නිම්වලල්ල; පුඤ්ජ පානරාසමෙව, පෙරවරු
 බත්මැ; සඤ්ජනනං, ගැලුණු; මාලාජටං, මල් අවුල්; පණ්ණියා,
 විලිඛිත්; වාලුකාසුලිනො, වැලිතෙලෙහි; මොලියා සද්ධං, මිණි
 25 සිඵ හා සමභ. හිසකේ වැටියෙහි අලබ්භාර පිණිස පැලදගන්
 නා වූබාමාණිකාය මෙතැන මොලි නම් වෙයි; නොගොත්
 එනම් ආහරණ විශෙෂයෙක් හෝය-ඒ හා සමභය යනුයි. වූලං,
 හිසකේසිල-හිසකේ වැටිය යනුයි; සිසං අලලිසිංසු, හිදිකවු යේ
 උස්ව නොසිට හිස්හි එබී සිට ගත්හ යනුයි; ⁷වූලාමණිවෙට්ඨනං,
 30 මිණින් වෙළු සිල-මිණි සහිතවූ හිසකේ සිලිය යනුයි.

වරගනිවාසිනං, උතුම් සුවදින් වැසගන්වනලද; මොලිං,
 සිඵමිණියෙන් අලබ්භාරවූ කෙස් වැටිය; සහසුනෙනොනො, දහ
 සක් නුවණැස් ඇති-ජන දහස් එව් තෙපුල් දහස්නෙන් පුඵවුත්
 පාන සිටි පියේ සිට කියන නුවණ ඇත්තාවූය යු නැත්. එකං
 35 බුද්ධනෙරං යනුයෙහි බුද්ධානනෙරයෙක් නම් දහසක් හවුරැද්

1 සදද A E F. 2 අසාහණිකං-මු. අ. ක. 3 අස්සජ්ජ A. අස්සජ්ජ E. 4 සුමන
 පට්ඨ-මු. අ. ක. 5 සමන් පිලිවිගන් B D. 6 පසුපස්සෙහි ඇවිද්දේ O. 7 වූබාමණි
 වෙට්ඨනං A O D E.

දෙන් අභලක් වඩනා පොළොව එක් යොදුන් තුන් ගව්වක්
 කව්වලයේ වැඩෙන කලී. ජරං ¹අපතොනග, ²නොනවුවානු;
 බන්ධනං, ³කහබහන්; සුතනගොගස, මහණුගමා යුතුනු; අර
 හදබ්ජං, අභිඤ්ච නම්වූ කහවන්; මානාපිතුනනං යනාදියෙහි
 මානා යනු මහාමායා දේවින් බොධිසත්වයන් උපන් සන්දවසින් 5
 සැව දෙවිලොව උපනද මහාපජාපතිගොනමින් ගෙන කීහු.
 සපදනං, ගෙපිළිවෙළින්; හගන, යනු උවසර නොයුත් අමතුන්;
 නිමුජ්ජිකා, කිම්ද-හැලිය යනුයි; සංහරිකා, අවුලා; සිහා-එක්
 කොට ගෙනය යනුයි; අනනානි, අතුනු ගෙවත් බඩවැල්; ⁴පඨි
 වනනිකා, ඉදිරි; ⁵පෙරළි එව්; අට්ඨියමාගනා, පිළිකුල් කරන් 10
 නේ; නානගගරසෙහි, මධුරාමලතිකතකවුකකණයලවණය
 යන නන් කොටස් ඇති රසයෙන්; ආලාරසච්ච කාලාමං, කාලා
 ම නම් ආලාර නාපසයන් කරාද; උදදකසච්ච රාමපුතනං, රාම
 පුත්‍ර නම් උදුක නාපසයන් කරාද; සමාපනනිගො, ආලාරකා
 ලාමනු නිසා ආකිසච්චසච්චකර්මිපුත්‍ර නිසා නෙවස 15
 සච්චකාසසච්චකර්මි නම් ඇති අරු සමවතුන්; අනලංකරිකා,
⁶ආදර නොකොට; ථාමච්චියසච්චසච්චකර්මි යනුයෙහි ථාම
 නම් කායිකවීර්යය; චිචිය නම් වෛතසික වීර්යයයි; පඨිපෙණ,
 වෙහෙර අගණ මඵ. එකනිලනාණසුලාදිහිපි, දවසකට එක
 තලඇටක් එක සාලාටක් ආදී අනුභවකීර්මෙන්; උපසංහරමා 20
 නා, එළවන්තවුන්- ශරීරයට ප්‍රවේශ කරන්තවුන්ය යනුයි;
 පරමකසිමානපපතන, වෙසෙසින් කෘශභාවයට පැමිණේ; අපප
 කද, එක් කලෙක; අප්පාණකං කානං, ආචාරප්‍රචාරය නැති
 කොට ධ්‍යානය කරන බැවින් අප්පාණකයයි කියනලද ධ්‍යාන
 ය; නොහොත් අප්පාණකං, ආචාර ප්‍රචාරය නැති කොට; අහි 25
 තුගෙනා, මඩනාලද්දේ; ආකාසෙ ගණසිකරණකාලො විය,
 අහස පොළොව ගැටලන කලක් පරිද්දෙන්-නිරතුරුයෙන්ය
 යු තැන්; ආභාගරතුං, අනුභව කරනු පිණිස; ගාමනිගමෙසු
 යනුයෙහි ගාම නම් ක්‍රමය, නිගම නම් අංගණි ඇති මහා
 ග්‍රාමයි; බාහුලිකො එස, මෙතෙම ප්‍රත්‍යය බහුල කොට ඇත් 30
 නේය; නොහොත් විවරාදි ප්‍රත්‍යය බාහුලය පිණිස පිළිපන්
 නේය; පඨානවිබහගෙනා, වීර්යයෙන් පිරිහුණුයේය; සිසං
 නගාසිතුකාමය, හිසින් නහනු කැමැත්තක්නුයේ-හිස් සෝධා
 නහනු කැමැත්තක්නුයේය යනුයි; ⁷උසාච්චිච්චකර්මි නිසා විය,
 පිතිබිඳු තකිණයක් වැන්න-පිතිබිඳුයෙන් නහමිසි සිතිමක් 35
 වැනිය යනුයි.

1 අපතොන-මු. අ. ක. 2 නොනවුවානු A. නොනවුවානු B D. 3 කහබන් A.
 4 පරිවතොකා A. 5 පෙළි O E F. 6 ආදරකොට A E F. 7 උසාච්චිච්චකර්මි
 චිස-හැම

සෙනානිනිගමෙ, එතැන 1 සෙනාබහ සිටි බැවින් එවි
 සුජය පියහු සෙනානිහු ගම් බැවින් එවි එනම් නියම් ගම්හි;
 ලට්ඨිමුක්ඛවනෙ, වැල්මී වනයෙහි; වග්පෙඤා, කවා; “වර—
 ගතිහක්ෂණයෝ” යන ධාවුයි. පඤ්චබෙහුසනානි යනුයෙහි
 5 බෙහුශබ්දයෙන් මෙතැන වැස්සන් කියනු. අඛණ්ඩිනානිනි,
 දෙසිය පනසක් දෙන පොවායයි. ආදි දහසක් දෙනුන් වැල්මී
 වනයෙහි කවා ඔවුන්ගේ කිරි පොවා පන්සියයක් වැස්සන්
 වැඩුක. උන් වැඩුණු කල උන් නැවත වැල්මී වනයෙහි කවා
 ඒ පන්සියයක් දෙනගේ කිරි දෙසිය පනසක් පමණ වැස්සන්
 10 පෙවුකයි යනාදි ක්‍රමයෙන් ගතයුතු; නොහොත් වැස්සන් නො
 ගෙන දෙනුන්මැ හෝ ගතයුතුයි. බිරපට්ඨිවනනනං නාම අකාශි,
 යනුයෙහි ක්ෂීරපරිවහීන නම් ඒ දහසක් දෙනුන්ගේ කිරි පන්
 සියයක් දෙනුන් පෙවීම් ආදීන් කල ක්‍රියාවයි. දුභාපෙසි,
 දෙවු; “දුභ—පුසුරණේ” යන ධාවුයි. එනමුලං, තනය සම්ප
 15 යට; එකසුසිනමපි, එක පෙණකුදු; නොහොත් එක බිඳු
 වකුදු; අලානානි, පෙණෙහෙලි; සමානෙතොනා, ඇතුලු ලන්
 නේ—ලීප ඇතුලට අනන්තේය යනුයි; උපකප්පන, එළඹියයුතු
 නොහොත් අනුභවයට යොග්‍යවූ; දණ්ඩකබදබං, දඹුවැල් බැ;
 මුඛපටලං, සන මී වදයක්; කබලෙ කබලෙ, ආලොපයෙහි
 20 ආලොපයෙහි; දෙවට්ඨානං, දෙවොලය.

පඤ්ච මහාසුසිනෙ දිඤ්චා යනුයෙහි පඤ්චමහා සවපන
 නම්:—මහපොලෝ ශ්‍රීයහන් විය, හිමවන කන්වගින් විය, වමන
 සුඵ සාගරයෙහි පිහිටියේය, දකුණත පශ්චිම සාගරයෙහි පිහිටි
 යේය, ශ්‍රීපාදආචය දකුණු සාගරයෙහි පිහිටියේයි, මේ පලමුවන
 25 සවපනයයි. 2 තිරියා නම් තෘණජාතියෙක් නාහියෙන් නැගී
 ආකාශයෙහි ගැසී සිටියේයි. මේ දෙවන සවපනයයි. ජාතියෙන්
 සුදු වූ කළු වූ හිස් ඇති පණු ජාති කෙනෙක් පත්ලෙහි පටන්
 ගෙන දණ දක්වා නැංගාහ. මේ තුන්වන සවපනයයි. පක්ෂී
 සතර දෙනෙක් නන් නන් වණී ඇත්තාහු සතර දෙසෙන්
 30 අවුත් පාමුල්හි හෙව සඵාබහයෙන් සුදුබවට පැමිණියහ. මේ
 සතරවන සවපනයයි. බොධිසත්‍ව අවස්ථායෙහිමැ සිටියාහු අශුචි
 පඵනයක් මතුයෙහි සක්මන් කලහ. මේ පස්වන සවපනයයි.
 මේ පඤ්චමහාසවපන නම් වේ.

උඤ්චගප්පනනා හුඤ්චා, හුනනබවට පැමිණියාවැ; පඤ්ච
 35 භාජනං ආවජ්ජෙසි, කිරිපිඬු පිසූ බදන අධොමුඛ කොට රන්
 තලියට බලා නැමූ; පටිකුජ්ජෙඤා, පියාලා; නොහොත් වසාලා;

1 සෙනහ O. 2 කිරිය A D F. ක්‍රිය B. ක්‍රියා E.

වසනෙන, හෙළ දුහුලින්; ගනිපුප්ඵවාසිනං, සුවද මලින්
 වාසිත කරන ලද; බලොහෙසි, මේ රත්තලියක් එසේම මව
 දුන්තේදෙ හෝ නුදුන්තේදෙ හොසි දුන් බව නුදුන් බව
 දන්නා පිණිස බැලූ; ආකාරං, බොබිසතෙයන් ඒ රත්තලිය
 තමන්ට දුන් බව නුදුන් බව දන්නා පිණිස බැලූ ආකාරය; 5
 පුග්ග් 1 පණ්ණාසික, පරබලා පතෙක්හි මෙන්; 2 සර්වල
 ඤාණං, ශරීරමල; පටිසොනං, උඩුහෝ බලා; අනුසොනං,
 යටිහෝ බලා; සොනං, දියසිළු; 3 මජ්ඣමජ්ඣනිකානෙතෙව,
 දෙඅසව නොහොස් මැදින් මැදින්මැ; ආවනෙන, සලා වැටු
 මෙක්හි; නිවුජ්ජිකා, ගැලී ගොස්; අනෙහෙති පදසනෙති, 10
 නොඑක් පදසියෙන්-නොඑක් සියපෙදෙන යු තැන්; වණට
 නො, තුවටුයෙන්; පටිපථෙ, අතිවුබයෙහි; බසිදිකා, ගැලී;
 නාහිසා පනිට්ඨන, තැබීන් තුඩු; නෙවච්චන්ති, නොද එබෙන්
 තේය; ක්ලෙසපඤ්ඤා, කෙලෙස් නැමැති මැදිරිය; පොඤ්ඤා
 ඤාණෙ වා, 4 වැලි පෙත්කරුවෙක් වේවයි; ආලිඛිතමසි, ලියන් 15
 තටද; හෙවත් අදතටද. 'අපි' ශබ්දයෙන් "කාතුං ව"යි හත්තේ.
 අවසිසානු, අවශෙච්ච යේවයි; අපග්ගිනපලලකා, කාත්
 විසින් පරාජය කොටපිය නොහැකි පග්ගිකය-අසරම්භීය
 යනුයි; ආහුජිකා, බැඳගෙන.

මාණෙ, තමා විසා ඉක්මෙන්තට පිළිපත් සතුන් මරාසි 20
 මාර නම්වූ මර; උද්දිගන, 5 ඉදිරියෙන නොහොත් පැලියන;
 දිසබ්බසොජනං සතිතං, යෙළසියයක් යොදුන් පමණ; 7 නානා
 යුධානි, අසි සතති තොමර කණය කමපන 8 හෙණ්ඛිවල ඵරසු
 ධනු වනු කුනන 9 මුඛිඵවසු ඇ නත් ආයුධ; නානපසාර
 මුඛා, සිංහමුඛ ව්‍යාසුමුඛාදි නානාප්‍රකාර මුහුණු ඇත්තාහු; 10 ම 25
 මාණො, පුම්නේ; අනිඤ්ඤා පදසනෙන, බුද්ධිගුණ ප්‍රතිසංයුක්ත
 වූ නොඑක් සිය ගණන් දහස් ගණන් පෙදෙන්; භානා වා, මල්බෑ
 යෙක් එව්; පුට්ඨ 11 පටිපනසදිසා, 11 පිරිමැදි හෙවත් පිරිමට
 මෙහෙකරුවන් වැන්නහ; ඵලකං කකා, පිළියක්-නොහොත්
 පලගයක් කොට; වානමණ්ඩලං, වා සලා; පදුලෙකා, හිරා-බිඳය 30
 යු තැන්. උමමුලෙකා, මුලින් උපුටැ; අපෙකානුපිකා, මැඩ
 ගලා 12 කුඹුල්වා; උසාචනිඤ්ඤානට්ඨානමසි, පිහිබිඳෙක් සා
 තැනකුත්-පිහිබිඳෙකින් තෙමුණු තැනක් පමණ තැනකුත්ය
 යනුයි; පහරණවසං, ආයුධවමීවක්; ඵහනොධාරා, එක් දිසා

1 පතෙත O. 2 සර්වලඤ්ඤාණං-මු. අ. ක. 3 මජ්ඣමජ්ඣනිකානෙතෙව A B D F. 4 වැලිපෙත්කරුවෙක්-හැම. 5 ඉදිරෙන A. 6 සතිතං B C D. 7 නානායුධානි-හැම. 8 සිඛිවල A. හෙඛිවල B. 9 මුඛිඵවසු A. මුජ්ඣ F. 10 පරිවන A B D F. 11 මේ පාඨය මිමසිය යුතුයි. 12 කුඹුල්වා B O E F.

යෙකින් මුවහත් ඇති; උභයොධාරා, දෙදිසායෙන් මුවහත් ඇති; අඹි, කඩුය; සනති, අඛයවිය; මුරපපාදයෝ, මැඬහඟු දුනු ගර ආදීහු; ඤාකඤාලමය්සං, හුණ¹ හඵ වම්චක්; වතුරඛන්, සත වතලැව්, මධ්‍යම යාම, ගුණපොහො, මහාමෙස යන මේ

5 සියුරහින්; පඤ්චමහාපට්චවාගා, අඛතපරිත්‍යාගය, ධනපරිත්‍යාගය, පුත්‍රපරිත්‍යාගය, දුරපරිත්‍යාගය, ජීවිත පරිත්‍යාගය යන මේ පස් මහා පරිත්‍යාගයෝ; මුරධාරං, කර මුවහත් ඇති—කර මුවහත් වැනිවූ මුවහත් ඇතිය යනුයි; වංසකලීරෙ වීය, හුණ කිලීල්මෙන් කොට; ගිඤ්ඤනං, කපමින්; “ඡිඤ්ඤනං” යනුත්

10 පාඨයි—කපමින්ය යනුම ඇතීයි. ගීවං, කදට; “ගෘෂ-නිගරණේ” — “නිරතපනපානමිති ග්‍රීවා” යනු වේ. දිනනභාවං, “දිනන භාවෙ” යි තැන්; ඤා සකඛිති, කවරෙක් ඤාණී දැයි—නොහොත් කවරෙක් දෙත්දැයි; අවඤ්ඤමානා වීය, වැනිරෙන්තියක මෙන්—මඛින්තියක මෙන්ය යු තැන්, ගලන්තියක මෙන් එව්.

15 ජණ්ණකෙහි පනිට්ඨාසි, දණෙන් පිහිටි; විදිසා, අනුදිසායෙහි.

සිව්මනො, නුවණ ඇත්තාවූ—නොහොත් රු ඇත්තාවූ; පාපිමනො, පාපිවූ; “පාපං ඉච්ඡතීති පාපිමා” යනු වේ. මහෙසි නො, සඵඤාසත; නාදිනො, තාදිගුණෙන් යුත් මුදුරජත; ධරමානෙ යෙව සුච්ඤෙ, භීරු හඤාසට නොයන තෙක්ම,

20 විධිමනා, පරාජය කොට; ²රතනපමාලදලෙහි වීය, රත්පබළු පෙත්තෙන් මෙන්—නොහොත් පබළුකැබැල්ලෙන් මෙන්; පුබ්බතිමාසඤ්ඤං, පෙර විසූ කදපිලීවෙල දන්තා නුවණ; දිබ්බවකමුං, දිවආඥ නුවණ; චට්චවිචට්චමහෙන, “අවිජ්ජා පච්චයා සඛාරා” යි කියා මෙසේ කම්චට විචාවට කෙලෙස්චට

25 විසින්ද “අවිජ්ජානිරොධා සඛාරනිරොධො” යි කියා මෙසේ නිවාණසඛරාසාන විචට විසින්ද; ද්වාදසකඛනානුං, දෙළොස් පද යට දෙළොස් වටෙක්හි; ධන්තං පමානානං, ධජාදීහු; ධජ අක්ඤ යනුයි. ඵලපිණ්ඩිගාර, පක්කැන් බරින්; දණ්ඩකපද මානි, ³සත්බුමු මහපියුම්; ⁴අඤ්ඤකුණාදිති, අඤ්ඤම ආදීහු.

30 සුනිපපනං ජනි දුකඛා ඉති, නැවත නැවත ජාති දුකැයි; ගහකාරකං, ගරීර නැමැති ගෘහය කරන තෘෂණා නැමැති වඩස්කීහු; ගවෙසනෙනා, සොයන්නෙයිම්; අනිබ්බිසං, මෙතෙක් කල් මහු නොදක්නෙයිම්; අනෙකඤ්ඤාසංසාරං, නොඑක් ජාති සමූහ ඇති සසර; සකුඛිමය්සං, අනුව දිවිම්—ඇවිද්දෙම්

35 යනුයි.

1 අඵ A. 2 රතනපමාලෙහි A B F. 3 සත්බොමු A. 4 අනුබකුණාදිති, අනුබදුම් ආදීහු O.

භහකාරක, තෘණා නැමැති වඩුව; දිවෙකාසි, මා විසින් දක්නා ලදහි; පුනි ගෙහං නි කාහසි, නැවත ශරීර නැමැති ගෙය නොකරන්නෙහි; ණ, තාගේ; සබ්බා ඵාසුකා, සියලු කෙලෙස් නැමැති පරාලනු තාක්; භගගා, බිදපියන ලදහ— නොහොත් බිදුණාහ; භහකුටං, 1 සිරුරු නැමැති ගෙහි අවිදු 5 නැමැති කැණීමටලද; විසබ්බිනං, විහිදුනා ලද-විසුරුවනලද; විසබ්බාරගනං විනගං, සිත තෙමේ නිවන් අරමුණු කෙළේය; නාණානං ඛයං, තෘණාන්තයට; අජකුගා, පැමිණියෙම්-අතීත් ඵල පිළිලදිමිසි යනුයි—නොහොත්; නාණානං ඛයමජකුගා, අරමුණු 2 කරන විසින් නිවනට ගිය සිත් රහත්ඵල පිළිලදිසි 10 සිත් මත්තේ ලබමිවා කියත්මෙ.

අවිදුරෙ නිදනං.

සාවඤ්ඤං, 3 සවසන රුසිහු වුසු තැන කල බැවින්ද ලේ වැහිරෙන ඇට ගිජුහු ගෙන නුවර බිම් ගන්නා තැනට ආ බැවින් ද යන මේ ආදී කාරණයෙන් සාවඤ්ඤ නම් නුවරෙහි; ථෙසා ලීයං, තුන් යලක් පවුරු පිරිවටා මහත් කල බැවින් වෙසාලි 15 නම්වූ නුවරෙහි; කුටාගාරසාලායං, වැඹහිස් ලා 4 කුලාරගේ සෙසින් කල කිලි ඇති වෙහෙරෙහි; සංඝපපා, සඵඤ්ඤාභ්ග යට 5 පමුණු මැදට යන මාගේ සභකප්‍රානාවෝ; ඵකපලල ථෙකන, ආසනය නොඋදුරා ඇවිලවූ ඵක් පලහින්; විමුනති සුඛපටිසංථෙදී, විමුනති සුඛ ඵලසමවත් සුච විදිනේ; ජසකං, 20 මදක්. “ඉමසම්ච න මෙ පලලඛෙක” යන තැනට “නිසිනෙන න” යන්නක් අධ්‍යාගාර කරනු. පලලඛකං කියා ආසනයත් බොධියත් ගෙන කිහු. අහිමසෙහි, නිමෙඡ රහිතවූ—ඇසිපිය නොහෙවූ; හෙවත් නොහෙවූ ඇසිපිය ඇති; ඇසිපිය නොහෙ ලාය යනුයි. අනන්තනියං, අනන්තවූ තය ඇති; සමන්තපට්ඨා 25 නං, ඒ නැමැති ප්‍රකරණය; සන්තනනං පන පකරණානං,

“ධම්මසඛගණී විභඛගඤ්ච කථාවජ්ඣං ච පුගගලං ඛාතු යමක 5 පට්ඨානමහිධම්මොති වුවවති” යි.

කී සත් ප්‍රකරණයන්. තත් ප්‍රහෙදයෙන් බුන් අඤ්ඤෝ 6 ප්‍රකාරයෙන් කියනු ලැබෙන්නුයි යථොක්ඛ ධම්මසඛගණී ආදී 30 ප්‍රකරණ නම් වේ. උගොපෙගන පටියායා, මේ දෙපලම; අජ පාල, ඵඵගොවුවත් හිදුනා; ඛනාරාපෙඛො, සිදුරු සොයන් නෙම්; ඛලීනං, වරදක්; මම ඛයං, මාගේ ආඥාව; සොලස ලෙඛා,

1 සිරුරු D. 2 කරණු O. 3 සවසන A. 4 කුටාකාරසින් B E F. 5 ‘පමුණු මැදට යනු විමසිය යුතුයි. 6 පට්ඨානං අභිධම්මොති A B. 7 ප්‍රකාශයෙන් A B E F.

සොළොස් හිරක්; ¹ආකඩ්ඩි ²ඇන්දේ; ඉඤ්ඤාපරොපජිය
 ඤාණය, සඤ්ඤායාදි ඉඳුරන්ගේ ලා මුහුකල බව දන්නාවු ඤාණ
 යාගේ; ආසයානුසයඤාණය, ආසයානුසයඤාණයාගේ. ආසය
 නම් පෙර පුරුදු කාරණයෙන් ආසෙවනප්‍රත්‍යය ලදින් ශාඛන
 5 උචේද්දදි මිථ්‍යාදූෂි හා බන්ධිසොරව්වාදි සානුලොම සමයක්
 දූෂි ගන්තව සුදුසු වූ සකසනතානය. අනුසය නම් මූෂිකාවිෂ
 යක් සෙසින් ප්‍රත්‍යය ලද කල්හි උපදනව නිසි වූ ³කෙලෙසය. මේ
 දෙක දන්නා නුවණ ආසයානුසයඤාණ නම්. විලිබ්බානං, හිරි
 හදනහ; අමමා, දුරියෙහි; පාදෙ නෙ සමණ පජිවාරෙමානි,
 10 මහණ, තාගේ ශ්‍රීපාදයෙහි මෙහෙ කරමහසි; උපබ්බසිඛායෙ,
 නිවන්හි නොහොත් මාහීඤ්ඤායෙහි; ⁴විමුඛනමානසො, අධි
 මුක්තවූයේ, මිදුණාවූ-කෙලගවිනිර්මුක්තවූ සිත් ඇත්තේ; විවෙ
 කසුබ්බසෙසෙව, රහත්ඵලසුවමේ; උච්චාවචා, නොඑක් සෙසින්
 පවත්නාහ; සනං සනං, කුමාරි අවිජාත සකිංවිජාතාදිවූ අවසථා
 15 නතර වෙෂයෙන් එකක් එකක්ම එකවටම තමාගේ ආනමහා
 වය ⁵කුමාරිකාදි වෙන වෙන වෙසින් සියක් සියක් කොට. කුමා
 රිහු නම් දෙළොස් ඇවිරිදි සහිතයි. අවිජාත සහිත නම් දරුවන්
 නොවැදුවෝයි. සකිංවිජාත සහිත නම් එක්දරුවාවෝයි. දුචි
 ජාත සහිත නම් දෙදරුවාවෝයි. මහිජ්ඣිත නම් මැහැලි සහිතයි.
 20 සථා නං, “සථා”යි නැත්. “සථා-පෙ-විමුඛෙනා න විලොකෙහි
 තථායං භගවාපි න ඔලොකෙසි”යි යු නැත්. අච්චාරාශාදිනං
 යන්තෙහි ආදි ශබ්දයෙන් ⁶අච්චමොහාදීන් ගතයුතු.

සස ජිනං, යමක්හු විසින් දනනලද රාගාදි කෙලෙස්—
 නොහොත් යමක්හු දිනු රාගාදි කෙලෙස්; නාවජීයනී, නැවත
 25 ⁷දනනු නොලැබේද-නොහොත් “සස” යනුයෙහි ඡෂ්ඨි ප්‍රථමා
 ඤීයෙහි දක්නේ. “ජිනං” යනුයෙහි ප්‍රථමා තෘතීයාඤීයෙහි දක්
 නේ. “සො ජිනෙන නාවජීයනී” යි නැත්. එහෙයින්-සස ජිනං,
 යමෙක් තමා විසින් පරදවන ලද කෙලෙස්හු විසින්; නාවජී
 යනී, නැවත පරදවනු නොලැබේද-යම් සඵඤ්ඤායෙක් බෝමැඩහි
 30 පරයනලද සියලු කෙලෙස් සතුරන් විසින් නැවත නොපරද
 වනු ලැබේද යු නැති. ජිනං, දනනලද-හෙවත් පැරයු; කොච්චි,
 කිසි එක් කෙලෙසකුදු; ලොකෙ, ලොකයෙහි; අසස, මෝහට;
 ගො යානී, අනුව නොපවතීද-දනනලද යම්කිසි එක කෙලෙ
 සක් මේ සඵඤ්ඤායන් අනුව මොහුගේ සන්තානයෙහි නොපවතීද
 35 යනුයි. අනන්තගොචරං, අනන්ත අරමුණු සඵඤ්ඤානුකූල

1 කඩ්ඩි-මු. අ. ක. 2 ඇද්දේ A. 3 කෙලෙස B F. 4 විමුඛනමානසො A B F.
 5 කුමාරිකා විලසින් C. කුමාරිකාදි විලසින් E. 6 අච්චමොහාදීන් A B F. 7 දනන
 ලැබේද A B. දන්නා ලැබේද F.

විෂයකොට ඇත්තාවූ; අපදං, රාගාදි කෙලෙස සඛිඛාත පද රහිත වූ; කං බුද්ධං, ඒ සඵඥයා; ඡායානි පදෙන, කවර කෙලෙස් පිය වරින්-හෙවත් රාගාදි කෙලෙස සඛිඛාත කවර නම් පදයකින්; ඡායාසඨ, ගෙන යවුද හෙවත් නොප වසහ කරවුද.

යසස, යම් සඵඥයක්හට—නොහොත් යම් සඵඥයක්හුගේ; 5 කුභිඤ්චි ගොනාවෙම, කිසි යම් භවයෙකි ගෙනයන්නට-කිසියම් භවයකට ගෙනයන්නට නිසිවූය යනුයි. ඡාලිනි විසතනිකා නාණනා, ඡාලිනිය විසතනිකා යයි කියනලද තෘෂණා නොමෝ; නඤ්චි, නැත්ද; හෙවත් ප්‍රතිණද. තෘෂණා නොමෝ දුලක් වැනි හෙයින් ඡාලිනි නම් වෙයි. සියලු සඤ්චිසත්තානෙයෙහි පැතිරෙන 10 හෙයින් විසතනිකා නමුදු වූ.

රාගෙන, රාගය හෙතුකොටගෙන; සුවානාසො, සුවයේ ගෙන ගිය හැක්කේ; න, නොවේ—නමා වසහකොට ගතහැක් කේ නොවේ; මුවලිඤ්චුලං, මිදෙල් රැක්මුලට. හේ මුවලිඤ්චු නම් විල්තෙර වූයෙයි. සත්තාහං, සතියක්; වදදලිකාය උපපනනා 15 ය සනි, 1 වදල ඇතිවූ කල්හි; භොගෙහි, දරණ 2 වැලින්; රාජය නානං, කිරිපලු රැක්මුලට; අගදහර්මං, එකෙණෙහි දෙස් හරනට නිසිවූ අමා අරඵ; සර්වලෙඤ්ඤං අහොසි, සිරුරුමල ඉඳහි වී; උක්කලා, එනම්වූ; ඤ්චිසාලොභිනාය, ඉක්බිති ජනම යෙහි නෑවූ; සනතිරුමහිනා, වලකා—බුදුන්ට ආහාර දෙන 20 පිණිස තමාගේ ආනුභාවයෙන් ගැල් වලකා නොයාහැකි පරිද් දෙන් කොටය යනුයි. “සත්ථ ආහාර 3 සමපාදනෙ” යනාදියෙහි දෙවතා පසුව වෙලදුන්ට 4 සාදායයෙන් පැනී සඵඥයන්ට ආහාර දෙනෙහි වෙලදුන්ට උත්සාහජනනය කළැයි දතයුතු. මන්චං ව, බදහන්ද හෙවත් හත්සුනුද; මඤ්චිණ්ඩිකං ව, සකුරු 25 ගිතෙල් මී යොදු කල බදහන්ද; මුග්ගවණ්ණසෙලමසෙ, මුවන් සලමුවා; පච්චගෙස, වෙන වෙන මා ඇඟිවූ, නොහොත් එකෙණෙහි උපන්—නොහොත් වෙන වෙන පැතෙන මුවවිටි ඇත්තාවූ; දෙවමාවිකඋපාසකා අහෙසුං, සඛිඛරත්තා තව ලොකයෙහි නොඋපන් බැවින් “බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි, ධම්මං 30 සරණං ගච්ඡාමි”යි කියා මෙසේ දෙතෙප්ලෙන් දෙවිටෙක වාග් හෙද කොට දෙසරණ ගිය උපාසක වූහ; පටිච්චිනබ්බට්ඨානං, පූජනීය වසාවක්; බුද්ධානං ආවිණ්ණො, හැම බුදුන්ටම පුරුදු වූ හෙවත් හැම බුදුන් විසින්මෙ පුරුදු කරන ලද. “විතකෙකා” යනු හා සමබකි කරනු. ධම්මො, වතුසත්තා ධර්ම; සත්තාහ 35

1 බලද-හැම. 2 වලින්. A 3 දනෙ A. 4 සදායගෙත්.

කාලකතාවං එතැනට මල සන්දවසක් බවු; අභිදෙසෙ, රු
 මැදුම් යම්හි; මනසිකාරං කකො, සිහිකොට—නොහොත් සිහි
 එළවා—නොහොත් සිහි උපදවා; මිශ්‍රයෙ, මුවන්ට අභය දුන්
 තැන්හි; ආවනනිකො, වැටී—පැවතය යනුයි. නොහොත් ව්‍යාවා
 5 තවැ—නියුක්තවැ යනුයි; ආසනාහිභාරං, ආසනදීම් මාත්‍රය
 කට, නොහොත් අසුන් පාවාදීම් මාත්‍රයකට; අනොදියසක
 මසෙන, කැම සකයන් කෙරෙහි පැවැත්වීම් වශයෙන්; ඔදියසක
 මසෙන, පස්දෙනා නිසා පැවැත්වීම් වශයෙන්; පවුට්ඨානා
 දිහි, දැන හුක්කෙන් නැගීම් ආදිවු; සමුද්වරනනි, පවතින්—
 10 නොහොත් බැවකාර කෙරෙත්. ධම්මවකකපපවනනනසුභන
 නනං යනුයෙහි ධම්මවකක නම් බොධිපයඝිකයෙහි හුන්තා
 හට උපන් ආදශාකාර ආදිවු ත්‍රිවනී ඥානයද ඉසිපතනයේ
 හුන්තාහට උපන් ආදශාකාර පරිපුණ්ණි දෙසුන් පැවැත්වු
 දෙශනා ඥානයද ධම්මවකක නම් වේ. පඤ්චමියං පකඛසා,
 15 පඤ්ඤා සමබන්ධිවු විසේනිය ලද දවස්; නිබ්බිජ්ජිකො, සසර කල
 කිරී; කප්පාසිකවනසණ්ඛ, කැප්පැටිය වනයෙහි; හදදවග්ගිය
 කුමාරෙ, යහපත් හෙයින් හදු වු සමුහව ගෙන ඇවිදිනා හෙ
 සින් වනවු කුමාරවරුන්; අබ්බුඛිඨානි පාටිභාගියසහසානි,
 තුන්දස්පන්සියයක් පමණ ප්‍රාභිභාගීයන්; ගයාසිසෙ, ගයා
 20 නම් හෝ හිස; ආදිනතපටිශාය දෙසනාය, “සබ්බං භික්ඛවෙ
 ආදිනතං” යනාදි දෙශනායෙන්; රාජගහනගරූපවාරෙ, රජ
 ගහා නුවර සම්පයෙහි; ලට්ඨිවනුශ්‍යානං, යටක්සේ උඩ වැඩුණු
 අඹගසක් ඇති හෙයින් හෝ නොහොත් තල්ගස් ඇති හෙයින්
 හෝ නොහොත් වැල්මි ඇති හෙයින් ලට්ඨිවන නම් උභතට;
 25 දවාදසනනුසෙහි, එක්ලක්ෂවිසිදහසක් පමණ. නහුතයෙක් නම්
 දසදහසෙකි. සිරසා හිපනිකො, මුදුනෙන් පුද වැද; වෙතසා
 වෙතනාපටිවිනකකමඤ්ඤාය, සිතින් සිත් දැන.

උරූවෙලවාසි, උරූවෙල්දනවු වැසි; කසස, කාශප
 යෙහි; කිසසෙක, තවුසන්ට; ඔවදගො, අනුශාසනා කරන්නේ;
 කිමෙව දියො, කුමක් නම් දැක; අග්ගං ¹පභාසි, වහනිපුජා
 30 කළද; නව, තා විසින්; අභිනුභංගං, වහනිපුජා.

රූපෙ ව, රූපයන්ද, සදෙද ව, ශබ්දයන්ද; අපො, නැවත;
 රසෙ ව, රසයන්ද; ඉභ්බිසො වාසි, සත්‍රින්ද—නොහොත් ප්‍රභව;
 ව්‍යයන්ද ගකියන්ද; භාමෙ, යථොක්ත මේ පඤ්චකාමයන්;
²සඤ්ඤා අභිවදනනි, යාගයෙන් ³සමභව වෙතී යන්තාහ. යාග

1 කප්පාසිකවනසණ්ඛ_C, 2 ඔපභාසි BEF. 3 ඤ්ඤං A B D F. 4 සමභවෙති-හැම.

මේකැන වහන්සුජාදීහුයි. එහෙ, මේ සියලු පඤ්චකාමය; උප
 බිසු, සකකොපගීන් කෙරෙහි; මලනනි, සකකුයන් කිලුටු
 කොට කරකාදියෙහි හෙලන හෙයින් මලයෙහි කියා; ඤාඤා,
 දැන; වාසමා, ඒ කාරණයෙන්; සිටෙඬා, යාගයෙහි; හුනො,
 වහන්සුජායෙහි; නි අරඤ්චිං, නොඇලිණිමි. 5

අරහානි මඤ්ඤමානො, මම රහනිමිසි සිතන්නාහු; දිට්ඨි
 ජාලං, දූෂට්ඨමුහය නොහොත් දූෂට්ඨ නැමැති දූල; පඤ්චඅස්සා
 සනෙහ, “අභිකකතතං හො ගොතම” යනාදීන් කියනලද පස්
 අස්විසිලිත්.

පුරාණ ජට්ඨෙලෙහි යනු උරුවෙල් කපුප් ආදීන් අවක්ඛා 10
 කී වෙන්; සිඛනීනිකඛසුට්ඨෙණණා, උකා නභා ගත් 1 රන් නික
 කට බදුටු ශරීර වණී ඇති; දසමානෙසා, “පඤ්චබහවිප්පභිණො
 හොති — ඡලඛගසමනනාගතො — එකාරකො — වතුරාපයෙස
 නො — පනුනනාපවෙවකසවො — සමවයසට්ඨෙසනො — අනා
 විලසඛකප්පා — පස්සඤ්ඤාසමායසඛාරො — සුච්චුතතවිනෙතො — 15
 සුච්චුතතපඤ්ඤා හොති.” යි කියනලද දසවිධ අරියවාසයෙහි
 වුත්ඵල වාසයැති; දසබලො, කායබල දසයක් හා ඥානබල දස
 යක් ඇති හෙයින් දසබලවු; දසධම්මවිදු, දසකුලකමීපථයන්
 දන්නාහු; දසභිමුප්පෙණා, “ඉධ භිකුඤ්ඤා අසෙවංස සමොද්ධියා
 සමනනාගතො හොති — සමොසඛකප්පන සමොවාචාය සමො 20
 කමමනෙතන සමොආච්චෙන සමොවායාමෙන සමොසතියා
 සමොසමාධිතා සමොඤ්ඤෙන සමොච්චුතති යා සමොච්චුතති
 ඤ්ඤාණදසසනෙන සමනනාගතො හොති.” යි කියනලද දස
 අසෙක අතින් යුක්තවු; දසසනපට්ඨිමාණො, දසසන් පමණ මහ
 රහතන් පිරිවරකොට ඇති; සබ්බධි දනෙණා, වකුඤ්ඤා සොන 25
 ඤාන ජීවනා 2 කායය යන පඤ්චෙත්ඵියයන් විෂයෙහි හැම පරිදි
 දෙන් 3 දුමැණිද; පට්ඨිමානෙසා, මෙහෙකරැයෙකිමි.

සුච්චුණ්ණගිඛකාගරන, රන්කෙණිකියෙන්; 4 පට්ඨිච්චාසි
 ඤා, එලබැ උපසථානකොට; ගෙතුවප්පභවො, කමාදිහෙතුයෙන්
 උපන්හුද; සඤ්ඤං ඛලොඤාඤාඤා, සඤ්ඤය නම් පරිවුර්ජකයන් 30
 බලා — ඔවුන් අතින් සමුගෙන; නි පච්චාහණිංසු, නැවත ගෙන
 හැරැ නොකිහු; සබ්බසමාධිකො, හැම කටයුතු 5 සාහන;
 සහසංසුකිලිණො, පස්කෙලියෙහි පටා සමහ කෙලි වැහී; සුස්ස
 මාසසුණ්ණමාය, දුරැතුමස 6 මැදිපොහොයෙහි; එහෙණ

1 රන්රන් A. 2 කායමනසාය යන A B F. 3 දුමුණිද B. 4 පට්ඨිච්චාසෙඤා A
 B E F. 5 සහන B F. 6 පැමිණි පොහොයෙහි O E.

පුණ්ණමාසියං, මැදින් මස මැදි පොහොයෙහි; සමමුඛසමමුඛ
ධ්වනනෙහි මග්ගා දිනනා, යනු වනිපරික්ෂෙපයෙන් හැදවූ මං
ඉදිවූ බව හඟවන පිණිස කිනු.

- අධ්‍යායනො, සහපල අකුරෙන් කිහිරගුරුරැස් බදුවහ;
- 5 එලෙසිනො, එල කැමැත්තානු; හෙවත් එල ගතැටිවූවානු—එල
ගන්නට 1 ආසන්නවූවානුය යනුයි; ඡදනං විපසහාස, පුරාණ
පත්‍ර හැර—පත්සලාය යනුයි; නො, ඒ වෘක්ෂයෝ; අවමිමනො
ව, ජාලා සහිත අගුරුරැස්මෙන්; පහාසයනහි, බබලන්නාහ;
- එහෙයින් “දසසනාය” යනුවක් අධ්‍යායනර කොට “හගිරසානං
10 දසසනාය සමයො”යි යොදනු. 2 හගිරස නම් රාජවංශයෙහි ආ
රජදරුවන් දක්නට කලැයි යු සේයි. 2 හගිරස නම් ආදි රාජ
වංශය. ඔහු පරපුරෙන් වූවෝ හගිරස නම් වූහ. “හගිරථානං”
යනුදු පාඨයි. මෙහිදු අභි මෙසේමැ ගන්නේ. නානිදුබහිකබ
ජානකං, දුර්භික්ෂයෙන් වන සායක් යන මහ ඉතා නැත; භූමි,
15 භූමිතොමෝ; සදදලාහගිනා, හි³නණපතින් නිල.

ගමියමනං, සෙනාසනපටිසාමනාදී ගමියවත්; අනුගින
වාගිකං, නොහික්මන් ගමන්; උබ්බවෙට්ඨා, උලා; එනදගහං,
“එසො අගෙහා”යි තැන්; සද්දං, “යො අයං”යි තැන්; පමි
ජග්ගනමිධං, සෙනසුන් නැගුම් ආදී; නාගර, නුවර වැසි; කහි
20 වෙධා, කුඩා මල; හාගිනොගෙහා, බැනාය; නිනා, මුණුබුරුය;
අගිසද්දාපාදකං, අභිඥවට පිහිටවූ; ක්කානං, සිසුතඡකානං; ඡ
සිධාපනො, කෙල පැමිණි නොහොත් විපුලබවට පැමිණි;
පොකබරවසං, පොකුරු පතක්⁴සා වලාකබ අහස්මැද⁵සමුවහ
පැතිර කැමැතියන් නොමා මහත්ව වස්තා වැසි—නොහොත්
25 පොකුරුවැසි—සොදුරු වැසිය යු තැන්. “වණණපොකබරතාය
සමනනාගතො” යන තැනැ සෙයින් පොකබර.ශබද සෞඤ්ඤා
ය කියා. අහො අවජ්ඣං, ඉතා ආශවය⁵—විසමය පත්ව
අසුරු පහරන්නට සුදුසුය යු තැන්. අහො අබහුනනහි,
ඉතා නුවුච්චි යයි—අකියක්නුගේ පබ්බතාරොහණයක් සෙයින්
30 ඉතා අපුච්චි; නොවු චිරු දෙයක් වූයේ යයි යු තැන්. ඉඤ
බිලෙ, දෙරටු එළියෙහි—විසල් එළිපතය යනුයි; උපපටිපාටියා,
උපිලිවෙලින්; ඉසාරජනානං, රජ යුවරජ ඇමැත්තන්ගේ;
සරාහි, ගෙවලට; සපදනවාගිකං, ගෙපිලිවෙලින්; පගගහ
නබ්බා, නැගිය යුතුයයි; කොටියං නිවිට්ඨ, අක්කෙල පිහිටි;
35 නොහොත් කොටියං නිවිට්ඨගෙහනො පට්ඨාය, ආදී වන්

1 ආසන්නවූවානු B E F. 2 හගිරසානං A B F. 3 නණපතින් A. 4 සා පමණ
A B F. 5 සමුඛා A E.

ගෙහි පටන්ගෙන; සිහපසුස්ථර, 1 සීමාදුරු කවුළු; ව්‍යාවච්චො, යුක්ත වූයේ; නානාචිග්ග, නානා රාගයෙන්-නොඑක් පැහැයෙන යනුයි; සමුපගුලහාය, වලදනාලද. “බුද්ධිසිරියා” යනු හා සමබකයි. උණතිසනො පට්ඨාය, මුදුනෙහි පටන් නොහොත් උණතිසයයි කියනලද රත්මුවා නලල්පටින් වෙළවා වැනි 5 නලල් ඇති හිස පටන් ගෙන.

කුඤ්චින, සරල්-2 අක්ඛුරු; සුමිය, හිරුමඛලට බදු; නිමමල, නිමලවූ; නල, ප්‍රදේශ ඇති; අභිනලාචො, යහපත්වූ නලල් ඇති; සුතන, යෙදුණාවූ; තුබ්බ, උස්වූ; මුදුක, මොලොක් වූ; ආසන, දික්වූ; නාසො, - නාසා ඇති; නරසිහො, “එසො 10 තරසිහො” තුංඤ්ඤං පිතා”1 යි තැන්. අභිකම්මිකො, සතුහිකොට; සණ්ඨපෙහො, 3 හදනේ නොහොත් හම්මන්තේ-සඵ එක තින් ගෙන යනුයි; හිකඛාවගේ නාම, බික සිගුචිරියෙක් නම්; අසං, “මහාසමමතවංසො” යු තැන්.

උනතිට්ඨො, ඇවිලිලි අහරෙහි-නික්කාටනය කොට ලද්දවූ 15 මිශ්‍රාභාරයෙන් දිවිපෙවෙන් වැටීමෙහි ය යු තැන්; සුවචිනං ධම්මං, අනෙසුන් පියා බික සිහන සුසිරිධම්; සුඛං ජෙහි, යෙ හෙන් දවස් ලා; දුච්චිනං, ගණිකා ඇ 4 අගොදුරු හැසිරෙන දුසිරි; නං, එවූ; න වරෙ, නුපුරනු.

ගොපථගෙසු, පාසනියෙහි; පාතිසා යු තැන්-නොහොත් 20 ගොප්මසා; පට්ටනොකො, ගවා-නොහොත් සවා; බහුමාන, ආදර; මහාසග්ගායක, උසසුන් මහගසුන්; 5 නට්ටිකාමකොච, ඇතුළු 6 සුනලු හැඳෙක්හි 7 පටුහැඳ එවි; තුච්චං, වහා; 8 අවිසඝ මාගො, 9 නොසහන්තේ; දුග්ග්ගං, ලදයුතු දුග්ග; චට්ටානුගනං, සසර අනුග; සවිසානං, දුක් සහිතය නොහොත් නස්තේය; 25 සත්තවිධං අවිගධනං,

“සඤ්චාධනං සිලධනං හිරිමනනපපියං ධනං
සුතධනකඤ්ච වාගො ව පඤ්ඤමෙ සත්තමං ධනං”යි

කියනලද මේ සඤ්චධවූ ආයතීධනය; අධිමනනං, අධිකවූ; නිවෙදෙකො, දන්වා; සිතචගො, එනම් සොහොන් වෙතෙහි; 30 ජනාපිසන්ධාගො, ජෙන නම් කුමාරයාගේ උයන මුළුල්ලෙහි මසු ගොටින් ගොට ගාවා අතුට එ ක්‍රමයෙන් අතුලු රත් මුළුල්ල දී; කිණ්ණො, විකිණිගෙන; පාටිගෙකකසනානිවෙසගො, වෙන වෙන පිහිටි; ආවාසෙ, ගෙවල්ද; එන කුබ්බසා, එක්දිසාතෙක හිතති ලා සෙසු තැන හිතති නොලා නලු-ගෙවල්ද; දවිකුබ්බසා, 35

1 සීමාදුරු OD. 2 අක්ඛුරු A. අක්ඛුරු OF. 3 බදුනේ-හැම. 4 ගේ දුරහැර සිරෙන A. ගොදුරුහැර හැසිරෙන BOEF. A. 5 පට්ටිකා-මු. අ. ක BODEF. 6 සුඵ BOF. 7 පටුහැඳ-හැම. B.F. 8 අවිසඝමාගො-මු. අ. ක. 9 නොසහන්තේ A. නොසහන්තේ B. නොසහන්තේ CDEF.

දෙදිසායෙක භිතති ලා සෙසු නැත භිතති නොලා කළ ගෙවල්ද; හංසවට්ඨක, ¹හස්වට්ඨගෙයද-හංසවලලු ඇතිකොට කළ ගෙවල් ද යනුයි; දිඝසාලා, දික්කොට නැඟු හොජනශාලාද; අබහුගහ ඤජි, පෙරගමන් විසින් එලඹියේ; සුවණණරසසෙකපිඤජරානි

5 විස, කනකදුවපරිමෙකයෙන් පිඟු වූ බඳුවන්; පටිපජ්ජාමිති, පිළිපදිම්දැයි-වහන්ස, මේ විහාරය කවර සැටියේ පිළිගන්වම්දැයි යි තැන්; ආගනානාගනස්ස, ආ නොආ.

සිතං උණකං, සි හුණු-සීතොෂණ දෙකින් වන පීඩා ගෙනැ කියත්; සිසිරෙවාපි, පිති විසින් වන පීඩාද නොහොත් පොද

10 විසින් වන පීඩාද; වුට්ඨිකො, ඉදිවැ වස්තා වැය්සෙන් වන පීඩාද; පටිහනනි, නසා-ඒ සෙනාසන යථොක්ත පීඩාවන් දුරුකෙරෙයි යනුයි; පටිහඤ්ඤනි, ²නසනු ලැබේ; ලෙණ නං ව, ³පිළිසරණින් ගැලී දවස් ගලවන්නටද; සුඛකං ව, සුව පිණිසද නොහොත් උපදුව පීඩා නැති වන බැවින් සුව

15 විහාර පිණිසද; කුබ්බිකං, ධ්‍යාන භාවනා කරන්නටද; විප සසිකං, විදගීතාවටද-සෙනාසනය සුදුසුවන්නේයි. බහුසුභො, පරියන්ති පිලිවෙත් බහුසුභයන්; ආනාසනානි, මඤ්චපීඨාදි සෙනාසනයන්; උජ්ඣුතොසු, සෘජු වූ සිත් ඇති සවභාව ඇත්ත වූත් කෙරෙහි; දදෙසා, පිහිටුවනු-දෙන්නේය යු තැන්; භො,

20 ඒ විහාරයෙහි වසන භික්ෂුහු; නස්ස, ඒ විහාරය කරවා දුන් උපාසකයාගට; සබ්බදුකඛාපඤ්ඤානං, සියලු දුක් දුරුකරනු වූ.

විහාරමහො, විහාරපුජා; සුවණණිට්ඨික, රන් උළු; සුව ණණචාලසන්ධාරණ, තුන් ගවුචක් පමණ එම තැන සතරන් මග කොට කරනලද රන්පලු හොටින් හොට ගාලා අතුට බිම්

25 මිල දීමෙන්; සුවණණභජීපදසන්ධාරණ, යොදනක් පමණ එම තැන සත රන්මග කොට කරනලද ඇත්පිය ඔටින් ඔට ගාලා අතුට ඒ ක්‍රමයෙන් අතුල සතරන්මග ඇත්පිය මුළුල්ල බිම් මිල දී; ⁴කිණ්ඤා, බිම් ඇත්තවුන්ගෙන් බිම් විකිණී ගෙන; සුවණණඛච්ඡපසන්ධාරණ, ගවුචක් පමණ එම තැන

30 සතරන්මග කොට කරනලද හිදිවුන් ⁵හොටින් හොට ගාලා අතුට බිම් ඇත්තවුන්ට බිම් මිල දීමෙන්; ⁶සුවණණඛට්ඨික, රන් කැටි

සහතිකෙ හිදුනසී.

නිදන කථා නිට්ඨිතා.

1 හස්වට්ඨ AEF. හස්වට්ඨ B D. 2 කියනු ලැබේ B. යනු ලැබේ EF. 3 පිළිසරණ ම නාලින් B. පිළිසරණින් හාලින C D E F. 4 විකිණී කො. A. 5 ඔටින් ඔට. D E. 6 සුව ණණිට්ඨික-මු. අ. ක.

1 තෙසං තිණණමපි විජාරකථා, ඒ තුන්දෙනාගේ විසාර කථා; “පඨමට්ඨකථායං කපිතාව” යනු හා සලකාකරනු. “පඨ මට්ඨකථායං” යි තමන් කරන 2 අටුවායට පෙරටු අටුවා කියත්. පඨමට්ඨකථායං, පලමු අටුවාහි; ඉධි පනා, මේ අටුවායෙහි— තමන් කරන අටුවා කියත්; වාචනාමගො විජාරිතො, 5 3 කථාමාහි විජාරකලදී. “වාචනාමගො විජාරිතො” යි දිව කුරු 4 සඵරනු පටන් කොට ගොසුම් 4 සඵරනු 5 සඵඤ්ඤාප්‍රාජනි ය අවසන් කොට මේ දෙඅතුරෙහි බුද්ධිවංස පාඨ 6 විජරා කියූ තැන් ගැන කියත්. ඡ නිසජ්ජාදෙසෙ,

7 “අව්වාසනනමනිදුරෙ උපරිවාතුනනනෙපි ව 10 අතිසමමුඛාතිපච්ඡා ව න නිසීදනති පණ්ණිතා” යි

කියනලද අභි නිෂද්‍යදෙසෙයන්; එකමනාං, එකත්පස්වැ. භාව නපුංසකයි. බ්‍රහමකායං, බ්‍රහමයාගේ ශරීරයට බඳුනු ශරීරය නොහොත් උතනම ශරීරය; 8 යමකයමකා හුක්ඛා, යුග්ගයුගමවැ; මගොඛිලානලෙ, රත්ගල් මුදුනෙහි; පාචුසසකමෙසො විස, 15 9 ප්‍රාචාණිකමෙසයක් මෙන්—වහරේ මෙසයක් මෙන් යනුයි; ගජො ජනනා විස, ගොතන්තක්නු සෙසින් - අටුණත්තක්නු සෙසින් එවි; අට්ඨබගසමනනාගනොනා, විසසට්ඨ, විඤ්ඤාය, මඤ්ඤ, සවණිය, බිඤ්ඤ, අවිසාරී, ගමහිර, නිත්තාදී යන අපොඛිතයෙන් යුක්තවූ; කමනියෙන, මනොඤ්ඤ; බ්‍රහමසසරෙන, උතුම් හඬින්- 20 පිරිනුන් හඬින් එවි; මුලට්ඨානෙයෙව, නිඵකසථානෙයෙහිමේ; දිබ්බගකිගකිනං, දිවගදින් සුවදවූ; නිච්ඡාරෙනොනා, පතුරු වන්නේ; පටිච්ඡාදෙනුං, සහවන්නට නොහොත් වලඟන්නට; නිවිසං, සරස; අගගමකඛායනී, “අගො ඉති අකඛායනී කපී යති” යූ තැන්; ඉධි වා, මේ ලෙවිහිද හෙවත් මේ මිනිස්ලොවද; 25 හුරං වා, පරලෙවිහිද හෙවත් දෙවිලොවද; යං කිඤ්චි විනාං, යම් කිසි රතනවිශෙෂයක් ඇත්ද - සියලු ඒ රතනයට වඩා සඵඤ්ඤරතනය උතනමයයි කියාද; අගගනො, “අගෙ” යි තැන්; මොකඛවසෙනා, ප්‍රධාන වශයෙන්.

ගනාසෙ, ගියානුද; දෙමකායං, දිව්‍යසටය; භාවිතො, 30 වඩකාලද්දේ; බහුලිහිතො, නැවැත නැවැත මෙතෙහි කරන ලද්දේ; එකනනනිබ්බිදුය, එකානනයෙන් සංසාර ප්‍රවාතනි යෙහි උකටලි පිණිස; විශ්භාය, සසර විරතනවීම පිණිස;

1 පලමුවැනි පෙළේ “තෙසං තිණණමපි විජාරකථා” යන්නෙහි පටන් 6 වැනි පෙළේ ‘වාචනා මගො විජාරිතො’ යනු දක්වා පාලිපාඨ මුද්‍රිත අටුවා පොත්හි නොපැවැත්. 2 අටුවාවට B C E F. 3 කථාමය චිතරකලදී B C D E F. 4 සරණු B C D E F. 5 සබ්බඤ්ඤානා B F. 6 විජරා B O F. 7 අව්වාසනනමනිදුර B C D E F. 8 යමකයමකා B C E F. 9. ප්‍රාචාණි A. ප්‍රවාතන B O E F. ප්‍රවාතනක D.

- හිඟ්ඳාය, කෙලෙසයන්ගේ නිරෝධය පිණිස නොහොත් ප්‍රවා
නති නිරෝධය පිණිස; උපසමාය, කෙලෙසුන් සන්තිදවනු
පිණිස නොහොත් වට සන්තිදවනු පිණිස; අභිකෘද්‍යය, විවට
දන්නා පිණිස නොහොත් වට විවට දෙක දන්නා පිණිස;
- 5 සමමුදාය, 1 වතුසාහසය දන්නා පිණිස නොහොත් මාගීය
පිණිස; හිඟ්ඳාය, අමාමහනිවන් පිණිස. “සංවතනති”
යනු හැමියෙහිමෙ යොදනු. බුද්ධානුසාසනි, බුදුන් විෂය කොට
උපන් සිති; අභිකෘද්‍යා, ගුණකීම් වශයෙන් වණිතා කොට;
- 10 නිකායානං, විරුද්ධානිත්තේ; සිතවයාය, සිංහනෙලින්; සුව
ණණාලීං, රත්නලක්; සතුවසාදං ජනෙතා, සිති එලවා—
දතවා; හිමගබ්බං, වලාගබ්.

- සසුවාහසුලෙ, සත්වා කුලෙහි - වෙලදකුලෙහිය යනුයි;
චණිජජං කඟ්ගෙනො, වෙලදුම් කරන්නේ; පුබ්බනනනො,
පැදුම් දෙසෙන්; ගමනසජ්ජානි කඞ්ඞා, ගමනට යොමු කොට;
- 15 නිපසනෙසසනි, නොසැහෙන්තේය; අභිනෙතනෙව මගෙහ
න, වක්‍රසාතාදීන් බිඳී වල නොවූ මගින්; අනාමට්ඨනිණං,
නොකැ තණ; සුපෙසයපණණං, මාළුපලා-කන පලාය යු තැන්;
පඤ්චනඵදා, 2 මුහුකල තදවැ සිට ගිය; කනතාරං, “කං වුවවති
උදකං තං ගහෙනා අසමා තරනතීති කනතාරං” යනු වේ.
- 20 සෙසු වැලිකතර ආදිය “කනතාරවත් කනතාරං” යනු වේ.
අබ්ධනින, සිටි; මුලබාදනියාදී, අලමුල් ආදිවූ; ඡානකං, රඵ
යක්; කලාපං, හියවුරු; පච්චපඵං, අභිමුඛයට; පඤ්චාරමනුසා
යනු යක්‍ෂයන්ගේ මිනිස් වෙස් ගෙනැ කිහු; භිසමුලාලානි, නෙළු
මුදුල නෙළුදුලි; බුරවානො, අභිමුඛවැ හමන සුලභ; පඤ්චර
25 නො, දුරු කරන්නාහු; පුරනො, සෙසු භෑලට පෙරවුව; පර
නො, පසුකල තැනට; පසනමනමපි, නැලියක් පමණද
නොහොත් පතක් පමණද; පාඨපෙසි, පැදවී; 3 පඤ්චනන
කෙන, විටන විසින්; බකිවායෙ යන්තෙහි බකිවාර නම්
නුවරින් අවුත් අටවිමුඛයෙහි කදවුරු බැඳගෙන හුන් තැනයි;
- 30 අනාපුච්ඡකා යනාදී ගෙනගිය පැන්; නොවිවාරා විසදුම් කෙ
රෙත් නම් වහා පැන් තැහි කොටපියෙහි යන බුද්ධීන් සමමන
කරන්නාහු නියත්; පරනො, ඔබ්බේ; වුට්ඨිවානො, වැසිසුලභ;
මෙසසිසං නාම, වැසිවලා නම්; සකටපඤ්චනනකෙන, ගැල්
වටා තිබීමෙන්; 4 දිගුණනිගුණන, එකට දෙකය තුන යනා
35 දීන් දිගුණ කිසුණුවූ; 5 නිකායානිනො, වරදවා සිතා ගත්තා
හු; 6 අපණණනිනො, අවිරුද්ධ කොට ගත්තාහු.

1 වුත්තය-හිම. 2 මුහුකල වැදව-හිම. 3 පරවනනනකෙන A B O F. 4 දිගු
ණදිගුණෙන B C D E F. 5 නිකායානනිනො-මු. අ. ක්. 6 අපණණකාන
නානිනො-මු. අ. ක්.

අයු, අනෙක—මොහු විසින්; යොනි ව, කාරණ-හෙවත් ඉන්ද්‍රියයෙහි ගුණාදාරතාදිවූ නිෂාණසමප්‍රාපකවූ ප්‍රතිපතති තො මෝ; ආරද්‍රව්‍ය, පටන් ගන්නා ලද්දේද; ජ්‍යෙෂ්ඨය, නොනිදු කරන භාවතා. ජාග්‍ය-නිද්‍රාස්‍යයෙ. නි නිමිගතගහානි,¹හසන යෝ ශොභනායහැ පාදයෝ ශොභනායහැ යනාදීන් ශුභ වශ 5 යෙන් ආලම්බන ග්‍රහණය නොකරන්නේ වන්නේද—ලොභ වශයෙන් නොගන්නේ වේද යනුයි; පටිසංඛ්‍යාය, විවාරා-ප්‍රත්‍ය වෙක්‍ෂා කොට; යොනිසො, නුවණින්; අනුපාද, තෘණො දුෂ්ට වශයෙන් කිසි ගැන්මක් නැතිවැ නොහොත් කිසි ²කෙලශලව යක් නැතිවැ; පටිනිබ්‍රාහ්මණය,³සකකපරිනිෂාණය පිණිස. කාමු 10 පාදනාදීන් කෙරෙහි කිසි උපාදානයක් නොගෙනැ පැවැති අතීත්ඵල අනුපාද පිරිනිවන් නමැයිද යෙත්. නියොසා කුල සමපනානියො, ක්‍ෂත්‍රිය, බ්‍රාහ්මණ, වෛශ්‍ය යන තුන් කුල සමප තතීන්ද; පඤ්චස්‍ය නිවකුලෙස්‍ය, වෙණ, තෙසාද, රථකාර, පුකකුස, වණ්ඩාල නම් ඇති පස් නිව කුලෙහි; චන්‍දාමි සවචානි, 15 දුක්ඛසමුදය නිරොධ මාගීය යන සියුසස්. තෘණොව හැර තෙහු මක ධම් දුක්ඛසත්‍ය නම් වෙයි. ඒ ⁴තෙහුමක පඤ්චසකකිය උපදවන තෘණොව සමුදයසත්‍ය නම් වෙයි. ඒ දුක්ඛසමුදය දෙ දෙනා අපවත් වන [නිරොධය] නිරොධසත්‍ය නම් වේ. පස්කද දුකැයි දන්නා තෘණොව දුරුකරන නිවන් ප්‍රත්‍යක්‍ෂකරන අරි 20 අටහිමක මාගීසත්‍ය නම් වේ. සොලසහි ආකාරෙහි, පිලන, සඛ්ඛන, සන්තාප, ⁵විපරිණාම විසින් දුක්ඛසත්‍යයද, ආයුහන, නිදන, සංයොග, පලිබොධන විසින් සමුදය සත්‍යයද, නිස්සරණ, විවෙක, අසඛ්ඛන, අමත විසින් නිරොධසත්‍යයද, ⁶නිශ්‍යාන, කෙතු, දසසන, ආධිපතෙය්‍ය විසින් මාගීසත්‍යයද යන මේ 25 සොලොස් ආකාරයෙන්.....

1. අපණණක ජානකය.

බය්‍යට්ඨවිජිණං, හල විග්‍ර්‍හ ඇති; විපය්‍යනාවාරං, විදහිනා යෙහි හැසිරීම්-විදහිනා විධියෙහිය යනුයි; බහාසමනනං චා, විද හිනාවට උපකෙලශවූ අවහාස මාත්‍රයකුද; නිමිගතමනනං චා, 30 උදනුහනිමිතන මාත්‍රයකුද මෙසමුඛයෙන් නික්මුණු පුණ්වජ්‍යයා මෙන් උදනුහනිමිතනයෙන් නික්මුණු ශතගුණයෙන් වැටහෙන ප්‍රතිභාගනිමිතන මාත්‍රයකුද; චන්‍දාමො, උග්‍රසටිතඤ්ඤය, විප විතඤ්ඤය, ඤෙය්‍යය, පදපරමය යන සතර; පදපරමෙන

1 ආසට්ඨයෝ B. අසනයෝ A O. ආසනයෝ D. 2 කෙලශාවක් නොහොනැ A. 3 පරිනිෂාණය B C E F. 4 තෙහුමක B. C D E. 5 පරිණාම-හැම. 6 නිෂාණ D.

- යනුයෙහි පදපරම නම් මේ ජනියෙහි අධිගම කරන්නට තොතිසිවෑ පග්භාපතිය ශ්‍රවණධාරණාදි සෙසින් වාසනා කොට මත්තෙහි අධිගම කරන්නට නිසි වූයේයි; සඤ්චයා, දුටුවිරු මිත්‍රයෝ; සමහනනා, දෘඪ මිත්‍රයෝ; සධිගණිකාය, ගණසබගණි
- 5 කායෙහි නොහොත් කථායෙහි ඇලුණු ජනසමූහයා කෙරෙහිය යනුයි; 1 අපසවිපනනිහො ජානොසිනි, නිම් පිලිවෙත් ඇති විහිදුයි. “අසෙබා ධම්මා” යන තැන සෙසින් “අ” යනු නිෂ්ඨා ප්‍රාපතිය කියා. අනිච්ඡමානං, නොකැමැත්තනු; 2 බලා, බලාත් කාරයෙන්; සනතුටෙඨානි වා, ලද ලද පසයෙහි සනොස්බැවින්
- 10 යුක්තයයි කියා හෝ. ඒ සනොනාමයද එකෙකී පසයෙහි යථා ලාභසනොනාමය, යථාබලසනොනාමය, යථාසාරුපසනොනාම යයි කියා සිවුරු ඇ සතර පසයෙහි දෙලොස් ප්‍රකාරවේ. පච්චිනොනානි වා, කාය විනන උපධි විවෙකයෙන් පිරිහුන්නේ යයි කියා හෝ; උපසංමනිනො; වහල් ලදුයේ; එනංස ඵකංස,
- 15 හුදකලා මොහුයේ; සතුපසාදං ජනොධො, සිහි උපදවා.

ගණෙඨ න නිට්ඨනි, සියුම් හෙයින් මිටිහි නොසිටි-අතැ එවි; සකචානි පච්චනනං කඤ්චා, ගැල් වට කොට තබා - ගැල් පිරිවටා-ගැල් මඩුලු බැඳය යුයේයි; එලනියාමහො, ගොඩ නියමු; ආසඤ්චං, දික්භහලා පුටු නොහොත් දික්පා ඇති හැඳ;

20 3 නකඛනනං, නකත්තරු; නිවිට්ඨ, ආදි වැසු තැන්; ආනිණ්ඛ නොනා, ඇවිදිනේ; දබනනිණ්ඛච්ඡං දිඤ්චා, හිතණ පඳුරක් දක; බනමිඤ්චා, කැමී; සොනං බදනිඤ්චා, කන එතැනට කොට නමා; සද්දං ආවජ්ජනොනා, යට දිය යන හඬ ඇත්තේ දෙහෝසි ආවජ්ජනා කරන්නේ-පරික්ඛාකරන්නේය යනුයි; මුලලපට්ඨා

25 කං, සුළුවටුවා හෙවත් බුලත් කවන්නනු; අසකුටං, යකුළු- නොහොත් කුඤ්චිය යෙන්; සොනං, යට යන දිය සිළු-යටින් මඟ යන ජලප්‍රවාහය යනුයි; සහනිරුමනිඤ්චා, නොයාදී වලකා; උදකාවට්චි, ජලධාරා; 4 අකඛසුභාදිනි, අකුරක් විශදඹු ආදීන්; ඛජං, දිය ඇති බවට සලකුණු ධජ.

- 30 නිකොනාසජ්ජා, අකුසිත වුවානු; 5 අනාවටෙ, ඇවිරිලි නැති; පටිසනහාවෙන, බොහු ලබන බැවින්; කායමොනො යාදිසු යනුයෙහි කායමොනොයා නම් කායචාරයෙන් මුනිභාවයයි-මනා බවයි-නොහොත් කායචාරයෙන් පණිත බව-6 නොහොත් ත්‍රිවිධකායදුගවරිත වලකන බව - නොහොත්

1 අපසවිසකිකො-මු. අ. ක. පටිපනතිකො A. 2 අටුවාහි මෙය නොපැවේ. 3 නකඛනෙන-මු. අ. ක. 4 අකඛරසුභාදිනි DE. 5 අනාවටෙ-මු. අ. ක. 6 චොනොනාත් වලකන බව -මේ පාඨය A හි නොපැවේ.

ත්‍රිවිධකායසුවරිතය-නොහොත් කායාරම්මණයෙහි විපස්සනා-
 1 නොහොත් කායපරික්ඛන්ද - නොහොත් පරික්ඛන්දසහගතමන-
 නොහොත් කයෙහි ජ්‍යුරාග නසන බව - නොහොත් කාය
 සබ්බාර කිරොධ කළ වතුන්ඡකාන හෝ කායමොනෙය්‍ය නම්.
 ආදි ශබ්දයෙන් වචිමොනෙය්‍යාදි ගතයුතු විනාශය ව, විනාශය 5
 හේද; හදයරූපස්ස, හදවත්ත; ඉවාසිණ්ණො, මිශ්‍ර වූයේ; ශද
 ඡට්ඨං, තමහට වැඩ; අභගස්ස, උතුම් කිවනට; අකනාගිතිවෙස
 ස්ස, නොකළ අතිතිවෙස ඇත්තාහට-ප්‍රතිවෙධ නොකළ ආය්‍යි
 ධම් ඇත්තාහටය යු තැන්; දෙව වස්සුනි, අතිතප්‍රත්‍යක්‍යප්‍රත්‍ය
 දෙවතුන්.....

10

2. වණ්ණපඨ ජානකය.

කවඡප්පටවාණිජේ, 2 කසැලි වෙලදෙක්-කසැලි වෙලදම්
 කරන ව්‍යාපාරයෙක්ස් යනුයි; අය්‍යකාය, මුත්ත හා; අවසෙසා,
 අවශිෂ්ට; මණිකෙ, 3 වලලු; අදබ්බාසකොපි, දෙවියැටසමාර
 කුත්; මූලං, මල; තුලසව්‍ය, තුලාදණ්ඩද; පටිභාසිඤා, තෙපු 15
 ලෙන් තඡ්න කොට; තුයහං පන සාමිකසද්දෙසා, තා හිමියකු
 වැන්නෙක; මහාජාතිකරො, මහත් භාතියක් කෙලේ; විස
 සෙසී හුඤා, සංඥ නැතියාවැ-“විගතසසෙසී හුඤා”යි යු සේයි;
 වාපිකදදමො විස, වැ මඛක් සෙසින්-දියසුන් වැවැ වලල්මඛක්
 මෙන්ය යනුයි.....

19.

3. සෙටි වාණිජ ජානකය.

ශ්ඡගහං, මහාමකාතු ගොවිඤ්ඤි රජදරුවන් විසින් 1 පිරිගා
 කළ බැවින්-ගත් බැවින්-එනම් නුවර; ජීවකමබ්වනො, දිවි
 දෙන හෙයින් එනම් ලද වෙදහුගේ අභිවෙනෙහි; අගගදවා
 රොන, පලමුකොට වල දෙරින්; ගබ්බවුට්ඨානං, ප්‍රසවවිම්. 25
 “ගබ්බොති සතොනා, තස්ස වුට්ඨානං-නිපනාට්ඨානතො වලනං
 ගබ්බවුට්ඨානං.” පටිසාමෙඤා, තැන්පත් කොට තබා; පටිවිස්ස
 කො, පෙළවැස්සන්-ඉක්බිති ගෙයි ඇත්තන්ය යු සේයි. දුර
 කො නො ලෙඤ්ඤාති යනු ආදි දරුවන් නැති හෙයින් කිහු.
 නවපසඤ්ඤාකමමට්ඨානං යනුයෙහි නවපසඤ්ඤා කම් කෙස 30
 ලොමාදි පසඤ්ඤායයි; දඤ්ඤා, නුවණ තැන්වේ.

5 පානො ජූලං, උදයමෙ පිපියාමු; අවිනගකිං, අවි
 ගතමු ගකි ඇති; සුගකිං, සුවද ඇත්තාමු හෙවත් සුගකු වහ

1 නොහොත්.....නසනබව-A හි නොපැහැන්. 2 කසල B C. කසලී E.
 3 වැල A. වල B C F. වලා E. 4 පරිශ්‍රත B C F. 5 පානො සියා ජූලං-කැම.

නග්ග කරන්නාවූ; කොකනදං පදමං යථා, කොකනද පදමයක් වැනිවූ නොහොත් කොකනද පදමයක් යම්සේ වන්නේ වේද එවැනිවූ. කොකනද නම් හෙළපියුම්; රත්පියුමැයිද කියත්. අනනලිකෙඛ, ආකාශයෙහි; නපනනං, තෙජසින් දිලියෙන්නා වූ; ආදිවච්ච, හිරුමෙන්; විග්ගවමානං, ශරීරප්‍රභායෙන් වොරජනාවූ; අඛිතිරසං, ශරීරයෙන් නැඟෙන රස් ඇති හෙයින් අඛිතිරස යයි කියනලද-නොහොත් අඛිතිරස නම් සඵඥයන්; සසස, බල.

උදෙදසගහණකාලෙ, පෙළ කියවා ගන්නා කල්හි; පඨි 10 භාසකෙලිං, 1 සිනාකෙලි; ගහිනගහිනපදං, වනපොත් කළ කළ පදය; 2 උපපිපදං ගණනනනසං, මත්තේ පදය වනපොත් කළදී; අවිරුලහිධමෙමා, අනභිවෘද්ධිසවරූප ඇත්තේ; විබහ මිතුං, හිඟි වන්නට, පමුණෙ, අගවිරුවැ-නිසවත්තෙහි යනුයි; අහිසඛඛටං, සාද්ධින් මවනලද; පුඨිමපකහිං, පෙර ඇති පරි 15 ශුඛ භාවය; ඛසඛසං යනුයෙහි ඛස නම් හිරිකඳුරෙහි දිය සෙයින් ක්‍රමයෙන් විනාශය; ඛස නම් පවතින් පහරනලද පහත් සෙයින් වහාම නැස්මයි; 3 රජරඤ්ජිනං, රජසින් හැනුණේ-රජසින් මුසු වූයේය යනුයි.

රෙණු, ධූලි; අධිච්චනං, නම්; විප්‍යජහිනා, සමුවෙජද 20 යෙන් නසා; ගිකඛවො, මහණහු; රජොහරණමෙම, කඛමැ; පච්චණා, රහත් බවට හෙතු වූයේ; කොමාරහවෙච්චා, කුමාර පරිහාරයෙන් 4 රජකුමරක්හු මෙන් වැඩු හෙයින් කොමාරහවච්ච නම් වූ; නජ්චි නනු, නැත්තෝ වෙහි; අනනානං, නමා නොහොත් නමාගේ ශරීරය; සහසසකඛනතුං, දහසක් යල් හෙවත් 25 දහසක් කොටැස් කොටින්-දහසක් පමණින් යි නැත්; යාව කාලපපච්චෙදනා, වලදන කල් අරොජන තාක්; මුඛසහසං උට්ඨහි යනු

“එකසමිං භාසමානසමිං සබ්බෙ භාසනාහි නිමමිනා එකසමිං තුණහිමාසීනෙ සබ්බෙ තුණහි භවනාහි තෙ”යි

30 කී බැවින් දහසක් පමණ දෙනා එකවිට බිණු බව ගෙනැ කිනු. එයින් දහසක් දෙනා එකවිට බිණුහ යන අර්ථයි. නං හණ්ඨ ගණන, 5 එසේ කීවුවන් කෙරෙන් එකක්හු අත ගත; සඤ්ඛා ගෙනා, මහාජනයා බබා; ගනුකුච්චපමුණෙ, ගෙදකිලි දොර නොහොත් නිසවත්තෙහි; සුගගොවාදං,

1 සිනාකෙලි B D. 2 උපරිඋපරිපදං-මු. අ. ක. 3 රජොරඤ්ජිනං-මු. අ. ක. 4 රජකුමාරයක්කුමෙන් B O D E F. 5 එසේ හෙයින්-හැම. 6 ගෙදකෙලි A.

“සවෙ භාගථ උක්ඛස්ස සවෙ වො උක්ඛමථප්පියං,
මාකන්ථ පාපකං කමමං ¹ආවි වා යදි වා රහො”.

යනාදි නසින් තථාගත අවවාද; ²සුරගිගඤ්චාසිචාසිනං,
සුගඤ්චාසිචාසිනං මොදයෙන් වාසිනවු; සිහසෙය්‍යං, දුරාසද බැවින්-එළ
බෙන්තට නොපිළිවන් බැවින්-සිංහයක්කු බඳුවා දකුණුලෙයෙන් **5**
³හෙවිම්; සමොසෙට්ඨා, රැස්වැ; සාණං, ⁴කඛතුරා; අනන්තර
භවෙන, අතුරු බතැ; බුද්ධසෙය්‍යාය, වතුන්ජ්ඤානගෙන්; සුර
තනුපච්චං, ගහපත් කොට රැඳු සුරත් දෙපට සිවුර-හදනගයි;
මනනවරවාරණසිහවිකකනනවිලාසෙන, මනනහස්තිරාජයක්
හුගේද සිංහයක්හුගේද ගමන්ලිලායෙන්; හඤ්චකුකුචචං වා, **10**
අත නපුරුකොට තිබිම් හෝ; උක්ඛාසිනසදෙදා වා, සෙම් බහන
හඬ හෝ; බිට්ඨිසදෙදා වා, ⁵කිවිස්තා හඬ හෝ; ආසුකප්පමි,
පරමාසුපරිවෙජ්දද; විප්පකනා, අඩාල කරනලදද; ධවෙමසු,
ශාසනධම්මයෙහි; ධම්මමහනනං, සියුසස්ධම්මන් මහත්බැවි;
නිමිතනානි, උලකාපාත දිශාඛාභාදි නිමිතනයන්; සමාගෙට්ඨා, **15**
⁶සමනා-විචාරා-පරිඤ්ඤාකොටය යනුයි; චක්ඛමනා, නුවණැත්
තනු විසින්; උදුරං, මීයා; ⁷දුරහරණං, අමුවන් පොෂ්‍යකිරිම්;
කාකණ්ණං, කණුවක්; කුමචන, කලයෙන්; උච්චෙකනා,
පැත් ටවින්; අඤ්චාසිනසෙ, සමාරක් කඛාගත්; චූළගෙන
වාසිකො යනුයෙහි චූළ නම් සිටාණන් කී උපදෙශයෙන් සමා **20**
දායට පැමිණි හෙයින් හෙතෙම චූළ නම් සිටුවට අනෙක
වාසික නම් වේනුයි චූළගෙනවාසික නම්; ජලපථකමි
කෙනා, මුහුදුකැමියා හාද හෙවත් මුහුදු කමාහනයෙහි නියු
කනයා හාද-මුහුදු යාත්‍රාකරන්නනු හාද යු තැන්; ජලපථකමි
කයා නම් ගොඛ යාත්‍රා කරන්නේයි; ගොවරං, තණ; නාච **25**
නාලිකං, පිරිවුළු; සච්චකාරං, අත්තිකාරම්-තමා බඩු නො
ගත් සද අනුන්ට බඩු නොදෙන්නට දෙන අත්ලසි-අනුන්ට බඩු
නොදෙන බවට හිම් කොට අත්ලස් කොට තබන වස්තුය යු
තැන්; නතිසෙනා ⁸පාටිභාරෙන, තුන්වන දෙරබායෙන් නො
හොත් තුන්වන දෙරවුයෙහි සිටියවුන් විසින්-තුන්වන හස් **30**
නෙන්ය යු තැන්; පාදමුලිකපුටිසා, නොතොරවන සෙවකයෝ;
දඤා, අත්තිකාරම් තුළු තැනැත්තවුට දී; පනතිකා හුඤා, ඔහු
හා කැටිවැ බඩු ගන්නා පරිද්දෙන් නැවට හිම්වගෙනැ-ගෙරිවැ
ගෙනැය යනුයි; පනතිං, ඒ අත්තිකාරම් තුළු තැනැත්තවුගේ

1 ආචිං-හැම. 2 සුරගිගඤ්චාසිනං-හැම. 3 හෙවුම් U. 4 කඛතුරා A.
5 කිවිස්තා A. 6 සමාගෙට්ඨා U. 7 දුරහරණං-හැම. 8 පටිභාරෙන-මු. අ. ක.
පාටිභාරෙහ D E.

නැවට හිමිබව—එරිබව යනුයි; කුමුඛබස, සැපතව; සන්ධි පෙනී, පිහිටුවා.....

4. වුලලසෙටසි ජාතිකය.

- හතනුදෙදසකො, ¹බත් උදෙසි-බත් සාහන්තේයා යනුයි;
- 5 සලාහගහං, ²ලාපත් ගෙනදෙන ගෙය; සලාකාපවජිං, ලාපත් තිබෙන පැස; අසුකමසසගෙන, අසෝ වසග—අසෝ පාලියෙහි අසෝ දවස් තුන්වස් ඇ ඇත්තවුන් කෙරෙහිය යනුයි; සිනං, පඬිකතින් දිගෙන එමින් සිට තුබුයේ; සිනිතං කතො නොනාපි, සනී කරන්නේද හෙවත් සිටියට සනීය විවාරන්නේ
- 10 ද—එකහෙලා ලාපත් දෙන කල පාලියෙන් පවුණුවා අද අසෝ දවස් තුන්වස් ඇ ඇත්තවුන් කෙරෙහි අසෝ වහන්සේ කෙරෙහි දී සනීයයි සනී කරන්නේද යනුයි; ³සිනිතානි, සිතිකාව සිටියායයි; සිනවෙලාය, හිඤ්ඤත් පඬිකතින් සිටි වේ ලේ ²ලාපත් පවුණුවාගෙන අවුත්; අසං සිනිතා, මේ වරබතෙහි
- 15 සනීයයි—අද වරබත් මුත්වහන්සේ කෙරෙහි සනීයයි; අස නනි, මේ ලාමකහතනයෙහි සිතිකායයි; නොසු—පෙ—හොනි, හිඤ්ඤත් මද කල හිර ⁴යටව සිටි; බහුගරසු—පෙ—හොනි, හිඤ්ඤත් බොහෝ කල්හි හිර මතුව සිටි; පඬිපඬරනොනා, පිලි බහන්නේ.
- 20 අගසසාරකො, අග කරන්නේ—අයකැම් වූයේ; ලුදොධා, ලොහිය; සනාරබාහිරං, ඇතුළු පිටත් සතිතවු—ඇතුළු නුවර හා ඒ නුවරට ඇතුළුවූ නුවර පිටත ජනපදය හා එක් කොටය යනුයි; පාසාරපරිකොපො, ප්‍රාසාරපරිකොපාසානං—සිසාරා සිටි පවුරෙන් ඇතුලතය යනුයි; පසාසාසමපදො, ප්‍රඥසමපතනි
- 25 යක්.....

5. ⁵නණ්ඩුලනාලි ජාතිකය.

විහාරපවමනො, විහාරකෙලවර; පරිවෙණ, ⁶පිරිවෙන් මළයෙහි; විසිසාරමහස, විශ්වකරණයාගේ; ඉමිනා නිහා රෙන, මේ තියමින්—මේ සැටියෙන යනුයි; උපසුමහසමානො,

30 පිටවහල් වන්නාහු; ආබාපිඤා පටිබාපිඤා විවරණකාලො, ඇත මැන දිව පැන ඇවිදිනා සමයෙහි; ⁷පදුමිනිපණණන, පියුම්පතින්; උදකං පවෙසෙඤා, දියට වදවා—දිය ඇතුලට හැර ගෙන ගොස් ය යනුයි. විශ්වනං, ලස්වන්නහු; බගහං සනතයහිඤා, කඩුව බැඳගෙන; වනකමමික, දඩකම් කරන-

35 වල කමානතකොට ඇවිදිනාය යනුයි; කිලිට්ඨගනොනා, නො නැහැ සිරුරැ ඇත්තෙයිමි.

---

1 බත් උදෙසා A. 2 ලාබත් A. 3 ඕනානි C. 4 නිය A B O F. නිසිටිටි D. නිය සිටිටි E. 5 නණ්ඩුලනාලිපා A. 6 පිරිවණ B O F. පිරිමළයෙහි D. 7 පදුමිනි පණණනි-වු. අ. ක.

උචේතනසේනං අධිවචනං, භ්‍රාතරියට මේ නමෙකි. භ්‍රාතරී නම් භගවි. අජකිත්තසමුට්ඨානා, සවසන්තානගෙන් උපදිතිය; නොහොත් සවසන්තානග කරණකොට නිසා උපදිතිය. “නියකජකිත්තං අත්තනො ඛනිපඤ්චකං සමුට්ඨානකාරණං එතිස්සාති අජකිත්තසමුට්ඨානා” යනු වේ. ඛනිද්ධාසමුට්ඨා 5 නං, බාහ්‍යසන්තානග කරණකොටගෙන හෙවත් අනුන් නිසා අනුන් කරණකොටගෙන උපදනා හෙයින් බාහ්‍යසන්තාන සඛ්ඛාන කාරණයෙන් උපදි; සප්පතියසවලකඛණා, ආදර සහිත බව ලදුණු කොට ඇත්තී; වජ්ජ—පෙ—ලකඛණං, වර දෙහි භගපත්වීම හා අපායභග 1 දුක්ම ලක්ෂණ කොට ඇත්තේ; 10 හිනජ්චමානං, හීනජාතිවූ; කෙවට්ටාදිනං, කෙවුළු වැදි ආදීන් ගේ; නාගදිකො, 2 ශුචිප්‍රියවූ ශාඛාරී පුරුෂතෙම; ධුතවාදි සස, රාගචේතාදිවූ පාපධම්මයන්ගේ දුර්කරණයෙහි ගුණ කියත් නාවූ නොහොත් ඒ පාපධම්මයන්ගේ විනාශයෙහි යොග්‍යවූ ධුත සඛ්ඛාන ගුණප්‍රතිපත්ති කියන්නාවූ තව; 3 විජිලිකො, ලජ්ජා 15 ඇත්තේ; ඛකකම්ඛො, බැසැ; 4 යං නන්ධ යනුයෙහි “යං” යනු “අගණහනං” යනු හා සමබකි කරනු. “නං” යන්නක් අධ්‍යාභාර කොට “නං වීය”යි කියා ගතයුතු. 5 ජාතීමහත්තපච්චවෙකඛ නා, පාපකම්ම නම් කෙවට්ටාදිවූ හීනජාතීන්ගේ ක්‍රියාවෙක, එසේ වූ පාප කරණය නා සේවූ ජාතිසමපන්නාගන්ට නුසුදුසු 20 වේදුසි කියා මෙසේ ජාතිමහත්තප්‍රත්‍යවෙක්ෂාය; 6 සක්ඛමහත්ත පච්චවෙකඛනා, බුදුහු නම් තිලෝගුරුහුය. ඒ තිලෝගුරු බුදුන්ගේ වචනාතික්‍රමණ කොටගෙන නා පවු කරන බව සුදුසු නොවන්නේ වේදුසි කියා මෙසේ ශාස්තෘමහත්ත ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා ය; 7 දුගජ්ජමහත්තපච්චවෙකඛනා, තව පිතෘවූ තිලෝගුරු 25 බුදුන්ගේ 8 සප්පතියගන් බොධපාක්ෂිකධම් නාමැති දයාදයට-වසනුවට හිමිව සිට නා පවු කරන බව සුදුසු නොවන්නේ වේ දුසි කියා මෙසේ දයාදමහත්තප්‍රත්‍යවෙක්ෂාය; 9 සබ්බමචාරිමහ ත්තපච්චවෙකඛනාති, සැරියුත් මහමුගලන් අගසව්වන් පරමප රාගෙන් ආ සුපිලිපත් මහාසඛ්ඛසඛ්ඛාන සමුමසරුන්ගේ වංශ 30 යෙහි ඇතුළත්ව සිටියාවූ නා විසින් පවු කරන බව සුදුසු නො වෙයි කියා මෙසේ සමානබ්බමචාරිමහත්ත ප්‍රත්‍යවෙක්ෂායෙනා යි; අත්තානුචාදහං, ඉදින් තෝ පවු කෙලෙහි වී නම් මා කල සේ නපුරුයි කියා තෝම තව අවචාද කරන්නෙහි යයි කියා එසේ නමාම තමහට කරන්නා වූ අවචාදයෙහි භග්‍ය; පරානු 35 චාදහං, ඉදින් තෝ පවු කෙලෙහි වී නම් නිඤ කෙරෙහි කියා

1 දුක්චිම B D. 2 සුචිප්‍රියවූ A. 3 හිලිකො-මු. අ. ක. 4 නන්ධ-මු. අ. ක. 5 ජාති මහත්ත B Q F. ජාතිමහත්ත D. 6 සක්ඛමහත්ත B C F. 7 දුගජ්ජමහත්ත B C F. 8 සහගිංස A. 9 සබ්බමචාරිමහත්ත B O F.

මෙසේ අනුන් තමහට කරන්නාවූ අවවාදයෙහි භයය; දණ්ඩ භයය, ඉදින් තෝ පවු කෙලෙහි විනම් රාජරාජමහාමාත්‍යාදීහු තව දණ්ඩනය කෙරෙහි කියා මෙසේ දණ්ඩනයෙහි කරන භයය; දුගහනිභයනැති, ඉදින් තෝ පවු කෙලෙහි විනම් තර 5 කාදි සතර අපායෙහි දුක් විඳිනෙහි යයි කියා මෙසේ දුගීහි යෙහි කල භයයයි කියා; ආභාරධිනිකා, 1 පසයෙන් සිටුම් ඇත්තාහු.

ශාවනා, යම් පමණ තැනෙකි; වැදීමසුරියා, ව්‍යුහුයඹී යෝ, පරිහරනැති, 2 හැවිදිත්ද හෙවත් පවතිත්ද; විරොචනා, 10 බබලන්නාවූ ඔහු; දිසා හනැති, දිශාවන් බබුළුවත්ද—යම් පමණ තැනෙකි දිගුන් පහන් කෙරෙත්දැයි යු තැන්; නාව, එතාක්—හෙවත් එපමණින්; සහසයධා ලොහො, දහසක් පමණ ඇති ලොකය—දහසක් සක්වල වන්නේය යනුයි. එනම්, මෙහි; මෙපමණ තැන්හි—දහසක් සක්වලය යනුයි; නෙ වසො, 15 තාගේ ඉසුරු නොහොත් තාගේ ආඥාව; චනනැති, පවත්නේ යයි මෙසේ කී තැන.

දෙවැනි, දෙවස්ථානයෙහි තබා දෙවියහයි; 3 සුද්ධිභාවයොසව කාරණනා, ක්‍ෂත්‍රියබ්‍රාහ්මණාදීවූ 4 කුලසම්පන්නයද දෙවලො කොතපන්නයද පිරිසුදු බව සිදුවන බවට නොහොත් සමෘද්ධි වන 20 බවට කාරණ හෙයින්; පුගලාබ්ධිධානාය, පුගල් පිහිට කොට වූ; අසකි, පොහොසත් වී; ආයනාං කාරණා, දෙවලයක් කරවා

6. දෙවබ්බ ජාතිකං.

මුහුනනිකාය, එකෙණෙහි 5 භායඹාසථානයට එලබි; කට්ඨ 25 භාගිකාය, දරකැටියගේ; 6 පුපඵලහොගෙන, මල්පක් අනු භව කෙරෙමින්; අභිගුලිමුද්දිකං, ඇතිල්ලෙහි ලන මුත්ද නො හොත් හස්; සකි, ලකුණු; ඉමං සඤ්ජානාසිති, මේ හැඳින්න මැනැවැයි; උරෙ, ලමැද; ඛෙනනෙණ නාම, පිය වන්නට නිසි තැනැත්තහු අයහි තැන උපන් හෙයින් ක්‍ෂෙත්‍රජ නම්; 7 හප්ඨ 30 බකි, ඇත්ගොවු

7. කට්ඨභාගි ජාතිකං.

8 භාගිකසනනිට්ඨාපි හුධා, සිසක් බැගන්ට බාලවද සිට; අවෙගාසිධා, වෙලෙවි නොවැ; එලෙ, අඵසිද්ධියෙහි; සම්

1 රසයෙන් සියුම් ඇත්තාහු A. පසයෙන් සියුම් ඇත්තාහු D E. 2 ඇවිදිද්ද C. 3 චිහුඹිභාවසෙසව-මු. අ. ක. 4 කුලසම්පන්නයද A E. 5 හරියස්ථානය A. 6 පුපඵලහොගෙන-මු. අ. ක. 7 හැවිවැද B C D F. 8 භාගිකසනන කච්ඡෙට්ඨාපි-මු. අ. ක.

8. ශාමණී 9. මධ්‍යදේව 10. සුඛවිහාරී 11. ලක්ඛණමිග ජානක 61

ජ්ඣනියෙව, ආශාව මුද්‍රත්පත් වේමැයි. ආශාඵල යන්තෙති
 යම් වාද්ධියෙක් මහත්වූ ආශාවෙන් විශ්ඤාන කීපදවා ගන්
 නා ලද්දේ විනම් ඒ මහත්වූ ආශාවෙන් විශ්ඤාන කීපදවූ
 හෙයින් ආශා නොකලහොත් නොවන හෙයින් ඒ ආශාව
 ගේ ඵල නම් වේනුයි මහත්වූ ආශාවෙන් යතන කොට කීපදවූ 5
 අභිසිද්ධිය ආශාඵල නම් වේ. ජලං, යථොක්ඛවූ ආශාඵලය;
 (සුත්‍රවැ විශ්ඤාන කරත්තාහට) නමුදුලිකාය—පෙ—පටිලදා
 නනා, ඒ සතරසඹහුගවසතුන් මුල්කොට ඇත්තාවූ නොහොත්
 මොවුන් මුල්කොට යස සැපත් ලත් හෙයින්

8. ශාමණී ජානකං. 10

පලිනාහි, නර; සුවණණසණ්ඩාසෙන, රත්හඹුයෙන්;
 හරණනො, ගෙනයනහෙයින්; මච්චු, මානසු—මාරසි; දුබ්බං,
 බිලි හිලන්; ව්‍යාධිනසාව, ව්‍යාධිරූපයද; ගනමාසුසඛිඛයං, යට
 හිය ආසු ඇති; මහං, මල රුවද; ඛය්‍යකකමානං, පිරිහෙත්
 නාවූ

9. මධ්‍යදේව ජානකං. 15

අනනානං රක්ඛනෙනා, නමා රක්තේ; අඤ්ඤං ව්‍යාභ
 රොති, රහත්බව කියා; උදිමච, වැහිසිටි; නට්ඨිකං, 1වටපත්
 පැදිරූ

10. සුඛවිහාරී ජානකං.

පඨමො චගෙගා.

¹ශාවඅභිමාරපසයෝජනා, දුනුවාවන් මෙහෙයීම් දක්වා; 20
 පඤ්චවස්සුහි, පඤ්චවස්සු නම්—සියලු හිඤ්ඤන් යාවච්චයෙන් ³ආර
 ණ්‍යක වෘක්ෂමුලික පාංශුකුලික පිණ්ඩපාතික වුවමැනව, මනස
 මාංස නොකැහැක්ක යන මේ පඤ්චවස්සු නම් වේ; පටිච්ඡා
 පෙසි, පාවා දිනි. පටිහරනහි, රකිත්; කිට්ඨසමබ්බො, ⁴ගොයම්
 හකුල ඇති හස්සේ; ඛපානං, වල; පාශාණයනනාහි, ⁵උගුල්; 25
 කුටපාස, සොරමල; ඛබ්බිකනහි, හටවත්; ගමෙහනහි, පමුණු
 වත්; ⁶සුඛසීලනාය, කිකරූ

11. ලක්ඛණමිග ජානකං.

උසස්නන, බලවත්; අනෙනාකුටෙ, ඇතුළු කලෙහි; හරී
 වස්දනමයො, ⁷අභල ලක්ෂ වටනා රත්වත් සලකෙත් නිමියේ; 30

1 වටාපත් A. 2 අභිමාරපසයෝජනා-හැම. 3 ආරඤ්ඤකයා A. 4 ගොයම්
 හස්සේ හකුල් ඇති A. 5 ලුහුල් A. D. 6 සුඛසීලබාස A. සුඛසීලකා B O F.
 7 අභලෙ D.

පුණ්ඩරීක, හෙළපියුම්; අමනෝසධ, ¹අමාඛස්සෙන්; අඵඛො, කිම් පිලියන්; මානාපෙනතිකසමහවො, මවුපියන්ගේ සුකුරු ශ්‍රොණිකයෙන් විය; අභිච්චුච්ඡාදනපඤ්චදෙනහෙදනචිදධංසන ධිමමමො, අනිස් ගද හරතව උලන ²පැල හරතව මචන ඕදෙන

5 විසිරෙන සුලුය; කචසිච්චිච්ඡාදනො, සොහොන් වඩා-පොළෝ හෝ; භිදුනං, කාරණය; චක්ඛු, පිහිටිය; ආලයො, ගෙයය; ³පටිගගනො, පිලිගන්නේය; සිච්චිකපුරාසනො, සොහොන් පිහිටිය

නවමංසච්චෙපනො, සම්මසින් ලිපියේය; ඡවියා, සිව්

10 යෙන්; අනනසුගේ, අතුණෙන්; පිරිණ; උදරසුරො, ආමාගයෙන් පිරිණ; යකපෙලයං, අක්මාකැණින්; චන්චිතො, ⁴වචන් විතීන් ද; හදයං, ⁵හාත්මාංසයෙන්ද; පප්පාසං, පපුගඩුවෙන්ද; චකකං, වකුගඩුවෙන්ද; පිහකං, බඩදිවින්ද; සුරො, පිරිණ; සිඛිකාණිකාය, ⁶මුකුණුයෙන්ද; ලසිකාය, සදම්ඳුලෙන්ද;

15 වසාය, වුරුණුතෙලින්ද; අයං, මේ ශරීරයාගේ; ජකදු, සමහර කලෙක; පිනනං, පිනද; සෙමහං, සෙමද; චමනි, නැගෙන්නේය; සුසිරං, බුහුරුවු; විසරුකං, කිම්පක්ගස්; අනොනා, අතුල; බාහිරනො සියා, පිටත් විනම්; වාරයො චුනා, ⁷වලකනුය හනිම්; උකකරුපමො, කසලගොඩ ⁸උවාම

20 ඉද්දියානං අඤ්ඤඵනනං; වක්ඛුරාදී ඉද්දියන්ගේ විවණ්ඨාදිය; අනුදදයා, කරුණා; අඤ්ඤිපෙකකනි, ඉවසයි; උපපබ්බාපේනං, සිවුරු හරවන්නට; සෙලගුලං, වටගුලක්; පච්චටයමානො විය, හිසට පෙරලන්නක්නු මෙන්; පකඛද්දිකො, පැන නැගී; ⁹ජනිතිකං, හළිය; පටිච්ඡාපෙසි, පාවා දුන්න; උදරපටි

25 යොසානානි, වසානාභි-නනකිස හදන් එව්; සමානොකො, ගැණ බලා; ජනදගහං, හේ උතුම්. අනිරිද්දිච්චවි නපුංසක වි. යද්දං, යො අයං; මනං නාසිනා; ඇසිල්ලකින් නටුවා

මණිගුල, මිණිවට; රතනකම්බලපුඤ්ඤවණණං, රත් පලස් නුවට බඳු පැහැ ඇත්තේය; නිවාපනිණං, තිමකණ-එනම්

30 තණ හෝ; ¹⁰වාගුරං, දෑල්; ගුමඛ, බැද්ද; සනනි, තෙප්; ධම්ම භණ්ඩිකච්ඡාදනො, දම්ගෙඩි නැන. දම්ගෙඩි නම් හිස නබා කපන කොළොම්බුවයි. සමං වරනොනා, සමවරණ වූයේ; පුප්ඵකණණිකසද්දිසං, මල්කැන් හා සම; පණණසඤ්ඤං, පැන්කැලී;

1 අමාත BCDF. 2 පැල හැර. මචනාලද-හැම. 3 පරිගහනො-මු. අ. ක. 4 වචන් B C D F. 5 හාත්මාංසයෙන්ද C. 6 මුකුණුයෙන්ද B D. 7 වලකනිය AB DEF. 8 උචම් D. 9 ජනිතකං-මු. අ. ක. 10 මේපාසභ මුද්‍රිත අටු කපාහි නොපැනේ.

12. හිඳුරාග මිග 13. කණ්ණින 14. වානමිග 15. බරාදිය ජානක 63

විනිවච්චෙට්ඨා, පෙරලා—සිසුසස් දෙසා; අනුසය්ඨි, එකල්හි ඒ පුත්ච්චුතට දුන් මෙය යන අනුසය්ඨි; සමොධානෙසි, නිමව්.

12. හිඳුරාග මිග ජානකං.

පබ්බනෙයාමිඥො, පච්චිකමෙයද වැසි මුවෙක්; පච්චිකන 5 කොටසකෙසු, පිළිසන් කොටුපතා; වානගනියා, පවත්ගනිත්; ඔක්කනනිනිඨා, කපා; සුගනියා, මිනිස්පියෙහි; පසුවච්චිකනි නාදි, ගිනිගත් යහල් අත්පාහි ලෙහිද 1 ගසනු ඇ; ඉඤ්චිකනා යකො, සත්‍රිය ප්‍රධානකොට ඇත්තේ; 2 වනසමං උනනාදෙ නොනා, වනදෙවතාවන් ලවා සාධුකාර දෙවන්තේ; උනනාස 10 උබෙබ්බ යනුයෙහි ශරීර කොපකොට උපදනා භය උනුස නම් වේ. එවිගස ලොමුදු ගන්නා භය උදෙග නම් වේ; කණ්ණිනං, දුනුවා; අනුපච්චිකනමෙඨින, කපා වදන අච්චෙත්; සලලං, 3 සරය; කණ්ණින, ශරයෙන්; 4 කුමුදපනනසණ්ඨානෙන, කුමුදු මල්පෙත්තක් බඳු නල ඇති.

13. කණ්ණින ජානකං. 15

වණ්ණදසී, කැහියක්; උච්චකපිකමං, සැදිබත්; සරක පිකමං, මලාවක් බත්; උපපබ්බාපෙඨා, සිවුරු හරවා; වාන මිඥො, පවත් හා සමජව ඇති මුවෙක්; වරනි, තණ කා; පච්චිකනි ඨා, නමා වසා; සාඛාභබ්බං, අතු; සච්චදරාග, ඇලුම් ඇති වැ; මධුරකෙහි, මිරසයෙන්.

14. වානමිග ජානකං.

දුබ්බම, නොකිකරා; 5 සමනනාවාදෙ අනිකකනෙන, සත් දවසක් අවවාද දෙන තැනට නො ආහිය හෙයින්.

15. බරාදිය ජානකං.

කොසමබ්බං, කොසබ්බ වූ තැනැ කල හෙයින් කොසමබ් 25 නම්වූ; බද්ධිකාරාමෙ, බෙබර අරමිහි; අග්ගාලවෙ චෙතිඥො, උතුම් අලවු යකුගේ 6 දෙව්‍යයනනෙයෙහි කල විහාරයෙහි; උප ධ්‍යානසාලාය, බොහෝ දෙන රැස්වන ශාලාවෙහි; සුරුසුරු පසසාසා, සුරුසුරු යන ශවාස ඇත්තානු; කපපසයා, කෙරේ නම්; උසසිසකරණ්ණාය, හිස තබන්නට; චලකප්ඨන, ශරීරකා 30 නයය කරන; ඔසාචිනානි, එල්වන ලද්දහු; මුච්චිසමමුකප්ඨනං, මිටි මුසුන්; උකකාසි, සෙම් බැව්; අසබ්බමච්චානනනි, අනුත්

1 ගසන ABCDEF. 2 සරය කණ්ණිනමි-හැම. 3 වනසණ්ඨා-මු අ.ක. 4 කුමුද පනනසණ්ඨානච්චෙන-මු. අ.ක. 5 අනිකකනෙන-මු. අ. ක. 6 දෙවසවානෙයෙහි B.

විසින් ගැසිති නැති තැන් යයි; ඡන්දාසි බො පන කො සාප්පුතන,
 ශාරීපුත්‍රය, තෙපි රාහුලයන් විසූ තැන් දනුද; ශාච සිකඛාකා
 මො, ඉතාම සිකාකාමිහ; උහොති පසෙසහි, දෙඇලයෙන්;
 ගොතිසිනනකවසෙන, ගොන් හිදිනා ආකාර වශයෙන්; වාන
 5 සහතිරුමහනෙන, ශාචසවාත වැලකීමෙන්; අහිමුබාකසිඨ
 නෙන, පය ගෙනා හෙළන කල මලාසේ හෙවීමෙන්ද; පවිපස
 නාමනෙන, පය අල්වාගෙනා ඉදිරියට අදනා කල මලාසේ
 හෙවීමෙන්ද; ¹උහනො සංචාරෙන, දෙපාභීවයට හදනා කල
 මලාසේ හෙවීමෙන්ද; උදං²බිපනෙන, උඩ නැගීමෙන් නො
 10 සෙල්වීමෙන්ද; උදුමුමානකං කඛා, උදුම්වාගෙන; විධුනිඛා,
³පොලා.....

16. නිපලකමිග ඡන්දකං.

හවසබෙබපගනනනා, හවයෙහි සැඟවී ප්‍රවෘත්තවැ අපු
 කට හෙයින්; ඡුණනපනෙබ, පෙරබමස්හි; කාලපනෙබ, පසබ
 15 මස්හි; ⁴විජනෙනසෙව, හමනකල්හිම.....

17. මාලුන ඡන්දකං.

පසචබගුලිකං, පිටි පසගුල්; පසචසනිමො, පන්සියය
 පුරා සිටිනා.....

18. මනකහනන ඡන්දකං.

20 ආශාවනනො, ශාදිනියෙන්; පවිසාවනො, ගිවිස්මෙන්.....

19. ආශාවනහනන ඡන්දකං.

සුචිසරකාය, හිදිකද පිණිස; ⁵ලුනරොතිනමිගපොන
 කපපමාණො, ⁶හෝලු මුවකු සා; බහුදෙව දිවසං, මහපස්වරු
 දක්වා; ආවිජබ්ඛා, සිසාරා ඇවිද; පණබරමුබො, සුදු මුහුණු
 25 ඇත්තේ; බිහවජදසසනො, හයබකර දැනින ඇත්තේ; පුමි,
 පිම්බේහි; ⁷හිනොපචාරසස, හිතවිතතය; අනොවසසකං,
 නොතෙමි.....

20. නලපාන ඡන්දකං.

දුනියො වගෙගා.

30 ⁸සිලං පවිජබ්ඛි, ගල් පෙරළී; කුරුබිගමිගො, ⁹නිත්මුවා;
 සෙපණණිරුනෙබ, ඇත්දෙමට ගසකා; බලමබකං ¹⁰වාලෙනො

1 උහනොපසෙසසු සසචරණෙන-මු. අ. ක. 2 උහබිපනෙන-මු. අ. ක. 3 පෙලා
 C D. 4 විජනෙනසෙව-මු. අ. ක. 5 රොතිනමිගපොනකපපමාණො-මු. අ. ක. 6 බිලු
 මුවකු B D F. 7 හිනොපචාරසස A B F. 8 B F හි නොපැනේ. 9 නුජමුවා A.
 10 බිතාරෙනෙනා-මු. අ. ක.

21. කුරුඹගම 22. කුකකුර 23. ගොජාජානිය 24. ආජ්ඤා ජ. 66

විය, ඔලුබු බහන්තක්ඛු මෙන්; විසිණණ, විසුරුවනලද; 1 අවිරමො, නොවැරද්ද.

21. කුරුඹගම ජනකං.

නාචාරූපං කමමං, තිරිසන් යෝනිය උපදවන්තව තිසිකමීයක්; රථවරතනං, රථ වරමදු; 2 නැණිං, වරමදු; නිදාමන 5 මුඛෙන, වාරිමාගීයෙන්; ධාරූණනා, ධාරායෙන් උණවු; සුනිවුතනං, කුණු මුත්ත මි; සුනිලනා, කිඳි ලිය කුණුලිය නමි; සසච්චා න, සමාන ඝාතනය නොවේ; 3 දබ්බනිණං, හිතණ.

22. කුකකුර ජනකං.

අනායනනො, අසානගෙහි; නිවසසික, තුන් හවුරුදු 10 සුවදවු; වතුජාතිගකි නමි:—

“කාලානුසාරී තඟරං කප්පුරං හරිවඤ්ඤං
1 වතුජාතිකගකිනති වදනති වදනං වරා”

යන මේහි; සමොසපින, එල්වනලද; බලුබකගෙසා, සිඤ්ඤා දෙශයෙන් අත්‍ය දෙශයෙහි උපන් කුඩා අඹවි; 5 ගොජාජානිය 15 සිඤ්ඤාවාච ගෙසෙසා, ගොජාජානිය 6 සෙසවියා මෙ උතුම.

23. 5 ගොජාජානිය ජනකං.

සබ්බාමසිගෙස, සබ්බාමගෙහි; වරසිඤ්ඤාවා, සිඤ්ඤාදෙශයෙහි උපන් උතුම අඹ.

24. ආජ්ඤා ජනකං.

20

7 සුවණණකාරපුබ්බකං, පෙර තරුල්දරු; නිමිත්තමනභ මපි, ප්‍රතිභාග නිමිත්තමාත්‍රයකුදු; කිඤ්ඤකං, කෙසුරු; ඝාර දීකං, 8 ඝරා කල්හි-ඝරත් කාලගෙහි-වු; කුමුදං, කුමුදයක්-අශ්‍රුල මලක්; පාණිනා ඉච, අතින් කඩන්තාක් මෙන්; අනගනො සිනෙහං, තා සිත සෙනහය; උච්ඡිඤ, අතීන්මාගීඤ නැමැති 25 9 නාසනයෙන් කඩ; සුගනෙනා දෙසිනං, බුදුන් විසින් දෙසු; නිබ්බා නං, නිවන් පමුණුවන; සනනිමගහං, අරිඅටමග; 10 භාචෙහි-වබ; ගොහං, හේ මම; 11 වුඤ්චාගො, වුසු බබ්බරවස් ඇත් තෙමි; පපිපුණණමානගො, පරිපුණ්චු මතදෙල ඇත්තෙමි; රාහුමුඛා පමුණෙනා, රාහුමුඛයෙන් ගැලවුණු; වඤ්ඤා සථා, 30

1 අවිරමො-හැම. 2 නැණිං-මු.අ.ක. BF. 3 දබ්බනිණානි-මු. අ. ක. දබ්බ නිණං ABDF. 4 ඉදං වතුජාතිගකිනති-හැම. 5 ගොජාජානිය ABDF. 6 සවික වියා BCDF. 7 සුවණණකාරපුබ්බකං-මු.අ.ක. 8 ඝරත් කල්හි BCF. 9 සහගෙසත් A. 10 බුහය-මු. අ. ක. 11 වුඤ්චාගො-හැම.

ව්‍යුහාමෙන්; සමෝනනා, පනල; මොහමහකිකාරා, 1 මොහාකිකාරද; සබ්බමලා, සියලු කෙලෙස්මලද; අසෙසං, සිරිතැතිවැ; විනොදසිං, දුරුකෙලෙම්; ආලොකමුපජානකරො, ආලොක කරන; පහබකරො, ප්‍රහාකරවු; සහසරංසි, දහ 5 සක් රයමින් ඇති; හානුමා විස, සුගතියා පරිද්දෙන්; (මොහමහකිකාරා, මොහාකිකාරය; විනොදසිං, ප්‍රහාණි කෙලෙම්); 2 සිඛිකාච්චාය, සුවිකාමී බැවින්; ධානො, පිරිනේ; පච්ඡන්ති, කැපවීයව.

25. නිසු ජාතිකං.

10 පසව්චාලිපාකසනාති, පත්සියයක් බත්සැලි; 3 උපායා සො, මහදක්; සඋනනච්චායං, අවුළු සහිත නොහොත් මස් ඇඳුණු අවුළු ඇති; අච්චාරසවිධං, බජ්ජකං, සෘතපුරණ සොවසානික කණිපේණකාදිවු අවලොස් මැදුරුම් [කක්ද]; පච්චිකණ්ටකො, 4 විරුඳුවියැ; සන්ධා මා හිකුළු එසු පච්චාරං 15 කච්, මහණ මෙහි තෝ ලෙස නොකර; සඤ්චෙපද, දොරකවුළු කපන-උමං හෝ; නිජ්ජටං, හවුල් නැති; 5 පුරාණං, පලමු.

26. මනිලාමුඛ ජාතිකං.

මහනච්චායං, 6 හනනසිසාති, බත්නුළු; කටුකාකබලං, ලුණු බත්පිඬු; සංසිකුං, උලන්තව; විනිව්චෙට්ඨා, දෙශනා කොට.

27. අභිණන ජාතිකං.

20 බමසවාදං, පරුෂ තෙපුල්; මුංසෙනති, ගරහත්; වමෙහ් නති, හෙලා බෙණෙන්; ඛච්චකුනති, තෙපුල් ශරයෙන් විදිත්; දසති අනෙකාසවස්සුති, දශ ආක්‍රොශ නම්:-ජාති, නාම, ගොත්‍ර, කුල, කමී, ශිලප, ආබාධ, ලිඛිත, කිලෙස, ආපනති යන මේ දශ 25 යයි; සමුද්දව්චනං, කියන්නාහු; ගොදකඛිණා, ගෙරිදත්; සමුච්චරො, සමහාර උසුලන; පොභාවනිං, පොෂණය කලා නව මිල; 7 ධුරං, වියය; ගොච්චනකං, ගවධිතය ඇති; අති බදධං, පච්චිකත් එකාබධ කොට එක්කොට බදනාලද; පච්චෙට්ඨති, අදී; අබහුනං කරොති, පරදු තබ; අකබ්බකින 30 සොගෙනන, අකුරක් බත් යොගින්; එකනො බඤ්චායා ගැලිත් ගැල අකුරක් බැඳ අකුරක් නම් 8 තිකිල්ලයි. පුච්චසකට ධුරො, ආදී ගැල, යෙදු විනෙහි ගැල්හිස; එකඤ්චායං, එක්

1 මොහාකිකාරාදි A B F. 2 සිඛිකාරචායං-මු.අ.ක. සිංහානිකාය BD. 3 උපායා යො-මු.අ.ක. 4 විරුඳුවිය-පිණිසැරිනිය A. 5 පුරාණං ABCF. 6 හනනසිසං ABCF. 7 අටුවාහි නොපැහැන්; 8 තිකිල්ලයි-ABD.

28. නයිවිසාල 29. නණ 30. මුනික 31. කුලාවක ජනක 67

කෙළවරක්, ගැල්කිස හා එක්කොට වියය බැඳ වියබාතින් විය අග දක්වා වෙලා එමැ ලණුව ගෙන ගොස් වියකෙළවර බහා විය කෙළවර හා අකුරක් ඇණ මුල නිසා මුඩක් දී ඒ මුඩ අග හා විය අග දක්වා වෙලා එමැ ලණුව ගෙන ගොස් විය කෙළවර මෙසේ ගොදනු. ධුරගොනොනනි පලිවෙසේනා, වියබාතින් 5 බැඳ; අකුරක් ඇණ මුල නිසා; මුණඩ රැකබදණකිං, මුඩදඩු; වතුදෙසරනිනං, සතර වාග්දෙණ රනිනඩු-මෘෂාවාදදි.

28. නයිවිසාල ජානකං.

¹ මුලන ධුරං, ඉසිලු ධුරය; ² නිවෙසනවෙනනනො [පරිච්ඡි 10 දීනා,] නේකුලියට කඩා; සුභපරමපරාය, වියදඩුපරමපරායෙන්; නොසුනනවිනනනො, ගොසුනු දන්නේ; උදකවිකබලලමහන නාය, දිය මඩ බොහෝ බැවින්; නව නම් ඉවුරසි.

29. නණ ජනකං.

මුලකුමාපිකා නම් වැඩිවයස් පත් සරණ හිදලැවි 15 ගැනයි; කම්මධුරං, කමානන; හානරං, මහාලොහිනං-මහලේ; [නාන,] ² දරුව; පිහං, ආශා; හසං, රඩු.

30. මුනික ජානකං.

නතිගො වගෙගා.

විසුතිනා, පිරා - දෙඅත්කොට; මුසල, තසි; වාපි 20 කහාපණ, රාසාලකට කාවණුයෙකැයි කියා මෙසේ සාලකට මස්සක් බැගින් ගන්නා සාලකහවණු; දණඩ, දඩ; බලි, අය; පනහිං, හෙරි වීම්; නිබණ්ණි, නිරන්තරයෙන් පිලියෙලකොට තුඩුනු; සණකං, සිලවු නෙපුල් ඇති; සබ්ලං, මධුරවු; මවෙජර විනායෙ, මසුරා කෙලෙසුන් දුරුකිරීමෙහි; දිබ්බපානං, දිවසුරා; 25 එමහං, වැඩක්; ⁴ පිපිලිකා විය, ඇඹලයන් මෙන් නොහොත් කසියන් මෙන්; අනුසංචරමානා, නැගෙන්නානු; කරොපි නාමපානනොපනං, එනම් කැයුතු පියයුතු දෙයක්; දුනව ගෝ නම් කුර යන කෙනෙකි; අසං ලාලනො, මේ ජබ ගෙකැ.

30

31. කුලාවක ජානකං.

¹ මුලන ධුරං-මු. අ. ක. මුලන ධුරං BDF. ² නිවෙසනවෙනනො-මු. අ. ක. ³ දරුවා-හැම. ⁴ කිපිලිකා-මු. අ. ක.

ධිධිති, නිඤ්චේවාසි; හිනායාවනොනා, ගිහිබවට පැමිණි
යේ; වාරෙසි, කැමැතිවූ හෙවත් ලැබගත්; 1 විභූපෙච්ඡාණං,
විසිතුරු පත් ඇති.....

32. නවම ජානකං.

චූච්චකලං, සුඹුළු බවර හෙවත් ශාකාරජදරුවන්
5 ගැනුන් පිණිස කල කලහයක්; ලුදුදකො, වටුවැදී; ජාලකි
කො, දල් ඇස්; කුමෙම, තෝමැ; ජාලං උකිප; දූල ඔසව.....

33. සමමොදමාන ජානකං.

මධුරහස්ථරසා, මිරි අත්රස ඇත්ති; ජාලං පරිහරමානා,
දූල වලහන්ති; සබ්බරුහස්සු, සියල්ලවුන්ගේ රැවි දන්තේ;
10 අවසායො, වගල්.....

34. මච්ඡ ජානකං.

දූවගි, ලැවිගිති; පටගිං, ගිති නවතන ගිති; අරණි
සහිතං, ගිතිදඹු; ඛජිලාපිනතිණ්ණකතා විස; ගැලු තණසුලක්
මෙන්; විනිබ්බධනො, දිගින් පලලින්; මහා²ගෙණච්ඡිකපප
15 මාණො, මහත් පන්දුවක් සා නොහොත් බඹරක් සා ³ගැල්
පන්දුවක් සා ගෝ වම්බටු සා ගෝ; පරිතනසනා, රක්තාහු;
පසසු, අහිත්මාහීඤන; විමුතතිස්සණදසසන, ප්‍රත්‍යවෙසනා
ඤන; සොවෙයාං, තුන්දෙරින් සුවිබවය; සවමබලං අපසාය,
විදුමාන සවභාවටු ධර්මලය නිසා-ආශ්‍රය කොට.....

20

35. වටක ජානකං.

කොදුරෙ⁴පාගෙච්ඡා, කුඹුරේ දිය හෙලා; ⁵චුක්ඛ, වපුල
කල්ගි; නිබ්බාසිච්ඡා, නෙලා; ලාසිච්ඡා, දු.....

36. සකුණ ජානකං.

යථාගිරනනං, කැමැතිතාක් කල්; ⁶පලිබුදධනාහි, වලකත්;
25 අපසනිසා, ආදර නැත්තෝ; ධම්මසංවෙගො,
“සබ්බසබ්බතධම්මෙසු ඔත්තපාකාරසණ්ඨිතං,
ස්සුණමොගිතභාරාතං ධම්මසංවෙගසස්සදිතං.”

සාමවිකමමං, ආදරක්‍රියා; නිතනිතො, කැටකුරුලු; ⁷තරුණ
පොනකතාලො, ⁸ලා පැල කල; අනන්තසජ්ඣි, යටබඩ; සමප
30 රෙනබ්බ, මතු පැමිණිය යුතු.....

37. නිතතිර ජානකං.

1 විභූපෙච්ඡාණං-හැම. 2 භෙණ්ඩකකපපමාණො-ABDF. මු. අ. ක. 3 ගැල්
සුඹුළුවක් DF. මේ පාඨය A හි නොපැවතේ. 4 පාතෙච්ඡා ABCF. 5 චුක්ඛ-හැම.
6 පලිබුදධනාහි-මු. අ. ක. 7 තරුණපොනකාලො A. 8 ලාපෙලන කල BDF,
ලාපෙලන කල C.

විවරවඩ්ඪකං, විවරකමානනයෙති දක්ඛෙහිත් සිවුරා මාහැඟි කොට කරන්නාමු; ඝට්ඨන, කැපු කඩ එක්කරන; 1 විවාරණ, අසවල් අත්ත යයි විවාරන; වඤ්ඪිනී, වඩ්ඪි; පිටෙඪා දඤ්ඪන, පිටිදියෙන්; භාණමහාමච්ඡං, කණපද්දකු; ඉච්චනං කුසලං, එසේ වුව මැනවි; වග්ගකතෙන මුඛෙන, වල කටින්; 5 කුමුදනාලං, ඇඹුලුදමු; කප්පනො විය, කපන්නක්නු මෙන්; තෙරාච්චිකාමං, වඤ්චා සවභාවය.

38. බස ජානකං.

උපකාරං, කටයුතු මෙහෙ; 2 දකඛිණගිජ්ජනපදං, දකුණු දෙසෙහි සිටිය දනවුවට-දකුණු දෙස් එව් - නොහොත් ගල් 10 පිහිටි දකුණු දිශායෙහි; ආසයං, අදහස; 3 කුද්දාලපිටකං, කවු ලැසි කුඩා; දුසං, උකඛිපාපෙඤ්චා, දුසයා ලවා ගෙන්වා ගෙන.

39. නන්ද ජානකං.

යථාපිහිනලඤ්චිනාව, පියු වනින්ම-ගස්කල වනින්ම; මහාකමමනතිකයස, අයකැමියාහේ; මුලාය ගහෙඤ්චා, හිසකේ 15 ගෙන; කණාජකං, නිමුමු; බිලඛගදුනීයං, කාචි දෙවනු; අනොමදසසිසු, නිමාණදර්ශිමු; බුද්ධෙසු, සඵඤ්ඤත් කෙරෙහි; අප්පිකා, විපාකවශයෙන් සවලපමු; පාච්චිකා, දුතයෙක්; න කිරප්ඵී, නොම ඇඟි; එකොසපුණ්ණං කඤ්චා විය, පස්මහ නදින්ගේ වතුරා එක්කොට පුරන්නක්නු මෙන්; අනිච්චලං, 20 ප්‍රමාණානික්‍රානනකොට; 4 මණ්ඩසාසනො, උතුම් මාගීඵලයෙන් හෙබියාමු සස්තෙහි; සිජිකා, පිහින්; ආසුත්තකවෙසං, අයකැමි වෙසක්; ඉලඛණී, පන්හින්; පච්චානානි, හිවිස්නියැ; හද්‍රං, ඉඹ වීපාකය; න විපච්චනී, නොවිවස්තේ; පාපො, තුන් දුසිරින් යුත් පුගුල්; හද්‍රො, තුන් පුසිරින් යුත් පුගුල්; හද්‍රානි, ඉඹ 25 විපාකයන්; 5 මකකඛිකිනො, සක්ලකුණෙන් යුත්-හදුන්වන ලද හෝ; 6 පාදෙ නිපතිඤ්චා, 7 පා වැද; විසුද්ධදසසනො, මාගී හෙයින් ආ සමත්දුභවි ඇත්තෙහි; සුබුපකරණෙහි, 8 සුවයට උපකරණමු; නිපච්චාකාරං, වන්දනාදිමු ආදරකියා; පච්චිකම කාරකං, මෙහෙකරුවා; විකමපමානො, මාගේ විභයානික්‍රමණ 30 කරවන වනැසි වෙවුලන්තේ; අනන්තවක්‍රමනී, ගෙදෙරැ; නචො, හිතනියෙහි; වචසසගහඤ්ච නිපානො, සතිටුහන් අචියෙහි නිපානයි; අඛගාරකාසුයා නලනො, අගුරුවල යටින්; අන

1 විවාරණො, අසවල් අත්තයයි විවාරා-හැම. 2 දකඛිණගිජ්ජනපදෙ-හැම. 3 පිටක-හැම. 4 රත්තසාසනෙ-මු. අ. ක. 5 මකකඛිකිනෙසු-මු. අ. ක. 6 පාදෙසු-මු. අ. ක. 7 පාදෙසුහි පනිහමු; A. 8 සුබයට BOP.

සන්නමං, තමා සත්වනු කොට ඇති; මහානුමං¹ මහතං, තිබුණ පමණ.

40. බදිරබ්බාර ජාතියං.

චතුර්වේ වගෙගා.

- 5 උකඛලිඤ්චනසං, බදුන් දෙව් දිය; එකෙකං සිකං, එකි එකි හුළු; උච්චිනිකා; හවුලා; අතිකාරුකුකුපපතො, ඉතා බැහැ වූය; ජිවිතසමන, දිවි යපෙන; සමනිනනිකො හුකා, පිරි; ගෙට්ඨා; උත්චහන්සේ කෙරෙන් ඔබ්බට; අග්නි ස්සරෙ, අගඉසුරු; පහනතො, පියවි සීල ඇත්තේ; සමචනන
- 10 වාසං, බුදුන් වදනු හැම වත් නොහැරු² සාරමසක් සාරමසක් එක ගම වැස; ධුරුගාමෙ, ආසන්න ගම; පඤ්චනො, බිඳිණ; උපට්ඨානවෙලාය, වදිනා සුදනා වෙලෙහි; අපලිබුද්ධිභාවං, නො ඇලුණු බව; ³ පායසං පිටිඤ්ඤානි, ක්ෂීරපායසය බොත්තේ නම්; පකකාවසෙසෙන, තිරයෙහි පැසි අවශිෂ්ටකමීයෙන්;
- 15 හනවමනං, නැගු බත්; නාහිනො උදං, ⁴ පෙකිණියෙන් මත් තට; උදකකුකුප්පක, දියකැඳ නොහොත් දිය වේවයි කැඳ වේවයි; පුකුකුසපං සිකඛනි, ආවායනීයන්ට ආවායනීභාග කොට දීලන්ට සුදුසු වස්තුවක් නැති හෙයින් කුසලට ශිලා උගන්වෙයි; සුසාසනං දුඤ්ඤාසනං, කටයුතු නොකටයුතු-
- 20 මනා නොමනා හසුන්; කොමෙට්ඨා, හැනැ.

41. ලොසක ජාතියං.

- නං නිසාය, තා නිසා; ධුසං - වජ්ඣං, තො පැස; ⁵ ධුසනවාසනං, දුම්හඳ; ⁶ නිණ්ඤානි, තණඇට; අනිවෙලං, කල් යවා; නිනනිණතො, තතනන්නේ; දිපචචං, පහත්පියළි; උසුම
- 25 නිකඛමනනං, හුණුසුම් යවන පිණිස; රසපඤ්ඤාවනකරො පිං, රස පෙරහන කොරමරුව-මලාවක් කියත්; අද්දසිඛිතිවෙරං, අද්දිගුරු; ලොණපිරකාය, ලුණු හා දුරු එක්කොට.

42. කපොන ජාතියං.

- ⁷ ගණසකා, ගණපොණ වැ; සුනිභාවං පකා, සුනිඉට
- 30 සපීයා කුභෙයින් සුනිභාවයට පැමිණ; නිහතො, තසනලද.

43. වෙච්චක ජාතියං.

1 මනො-මු. අ. ක. 2 සාරමස් සාරමස් A. 3 පායසං-මු. අ. ක. 4 පෙකණී යෙන් C. 5 ධුසනවාසං-මු. අ. ක. 6 නිණ්ඤානි-මු. අ. ක. 7 ගණසසනො-මු. අ. ක. 8 වෙච්ච-හැම.

44. මසක 45. රොහිණි 46. ආරාමදුස 47. වාරුණි 49 නකඛනනක්. 71

උසනනො, පිරුණේ; පරං 1 පහරණක, අනුත් මරු;
පලිතවඩිකි, තර ඇති වඩුවෙක්; නමලොහඨාලකපිටසි
සදිසෙ සිසෙ, තඹ තල පිටක්සේ වූ හිස; මුඛතුණකිනොන, මුඛ
හිදින් නොහොත් මුඛසැතින්; 2 පව්වාමිනොනව පණඬිනො
[සෙසො], නුවණැති සතුරාම මැනවි..... 5

44. මසක ජානකං.

විහිපහරණධානො, වි පහරන තැන; විහාමි, අරුත්
පහල කරන්නේ; බාලො, නුවණ නැත්තේ; අනුකම්පනො,
අනුකම්පා ඇත්තේ වි නමුත්; නො සෙසො, උතුම්
නොවේ..... 10

45. රොහිණි ජානකං.

අඛණණධානං, ගෙලි තැන්; ගවෙජ, කුඩා ගස්; මූලපස
මාණෙන, මූල පමණින්. ගස මූල උදුරා ඒ දිග බලා එපමණින්
දිග නකත්ලු. 4 වමම. වෙව 4 සම්පුච්ඡද දුරුකුචෙ ව, පැත්
නකන දඬුකොටුද; අනායනනො, අකාරණයෙහි..... 15

46. ආරාමදුස ජානකං.

වාරුණිවාණිජො, රාවෙලද; ලොණසකඛරා, පැලහු
ලුණුකැටි; වාරුණිපායකා, රා බොන්නාහු; කඨාපාගනං,
තෙපුල් පඬුරු..... 20

47. වාරුණි ජානකං.

පෙසනකවොධං, යවා වහු ගෙන්වන සොරහු; ධිපෙඨ;
සිටුවම්, 5 අඛණ්ණියානි සනානි, දෙසියපනසක්; ඛණං සනායනි
කා, කඬුව හයාගෙන, 6 බජොපෙකා, බනා තබා; විනකං,
දරසෑය; පරනො, ඔබ්බට; සන්ධමිතුං, සනපත්ට ගෙවත් මේ
වහු ඇරගෙන ජීවත්ව හිදිනට; ගණඬිකඛදබසො, පොදි 7 බත්; 25
අපමිදබං, දුමුවනු.....

48. වෙදබන ජානකං.

8 වයකමගනං, වැයට හිය; අවසුසුස, අනාදරකොට;
ජිනනහිනිකා ගහපනිකා; විලි නැති 9 හැවියෝ; අසොච,
සමච වන අඵයම; අසොස, ලදමනා අඵයට; නකඛනනං, 30
නකති.....

49. නකඛනන ජානකං.

1 පහරණ-මු. අ. ක. 2 පව්වාමිනොපි-මු. අ. ක. 3 වච්ඡෙමංකොට්ටි-මු. අ.
ක. 4 සල්සම්පුච්ඡ. CD. 5 අඛණ්ණියානි පුරිසසනානි-මු. අ. ක. 6 බනාපරකා-මු. අ.
ක. 7 බත් AD. 8 වයකමංගනං-මු. අ. ක. 9 හැහැවියෝ C.

අටකාරස්නානං විජ්ජට්ඨානානං, සෘත්වෙදය යජ්ජේදය
සාමවෙදය අඵච්ඡන්වෙදය ¹සමාභි ව්‍යාකරණ නිරුකති ඡන්දෙ
විවිති අපාද්‍යන පුරාණ ග්‍රන්ථ ඉතිහාස නීති තකී වෛද්‍යකාදිවූ
අභ්‍යාදශවිද්‍යාසාධනායන්ගේ. ²තදුක්කමි.

- 5 “ඉඤ්ඤා සමානිච්ඡාකරණං ඡන්දෙවිවිතිරෙවච,
නිරුකති ජේතානිමං ගිණ්ණා මොක්ඛඤ්ජනං ක්‍රියාවිභි:
ධනුච්ඡේදෙ භසතිගිණ්ණා කාමනනවුඤ්ඤා ලක්ඛණමි.
පුරාණමිතිහාසයච නීතිඤ්ඤාකොඵ වෛද්‍යකං,
වදන්තාඤ්ඤාදශෙතානි විද්‍යාසාධානානි පණ්ණිතාය.”

- 10 දෙවනාමධගලිකා, දෙවිමතුලෙහි නියුක්තයහ; අපේලක
තිරෙඵ පලෙඵ; අනාචච්ඡි, අතුණුවාච; දුමමධානං, ප්‍රඥ
තැත්තවුන්; ආශාවනො, දෙවතාරාධනාවෙන්

50. දුමමධ ඡන්දකං.

පඤ්චමො වගෙගා.

- 15 සොලසවස්සපදෙසිතොච, සොලොස් හැවිරිදි වයස සිටි
යේම. “සොලසවස්සන අපදිසිතබෙබ්බා සොලසවස්සපදෙසි
කො” යනු වේ. සොලොස් හැවිරිදි යයි කියයුතු යයි යේයි.
අනෙතපුරෙ ³පදුබ්බිකා, අනන්තපුරයෙහි වැරද; අවාපුරාපස
කා, විවෘත කරවා; පච්ඡාභාහං, පිටිනොල හයා; භාලකබ්බි

- 20 නං, දුබ්බදුමි; නිබ්බණ්ඨ, වලලවි; නික්ඛාමෙසුං, නුවරින්
පිටත් කොලෝ; සනං ආකොච්ඡා, සනකොච නලා; පඤ්ච
සුභණ්ඩි යනුයෙහි පඤ්චසුභණ්ඩි නමි:-කපුරු, තකුල්, ලමහ, තිරි
පුල්, ⁴කසතුරු, යන මේ පසයි; සපථං කකා, දිවුට; සබ්බසණ්ණි
නමි ගකිකාර දුස්සකාරාදි සෙනහයි; සරහපාදකෙ, ව්‍යාභුපාද

- 25 දක්වා කල. ශරහමාගරුද කියත්. පලලබ්බක, ආසනයෙහි;
⁵ආසවෙඡ්ඡනාමමං, ආශාවෙඡ්ඡන ක්‍රියාව; අනනනො,
තමාගේ

51. මහාසිලව ජානකං.

[52. වුලලජනක ජානකං.]

- 30 විසඤ්ඤාකරණං, සිහි නැති කරන; අසොජ්ජනකා, විෂ
නොයෙදු; උපබ්බිසානිකො, අටු පා

53. පුණ්ණපානි ඡන්දකං.

1 ෂඩංග ABOF. 2 මේ පාඨය A හි නොපැවතේ. 3 පදුබ්බිකා O. 4 කසතුරු A.
5 ආශාවෙඡ්ඡන-වූ. අ. ක. 6 මේ ජානකයට අයත් පාඨ සුගම බැවින් ගැටපදයට
නොගත් බැව් හැඟේ.

54. කිම්පන්න 55. පසුවොටුටු 56. කසවුනකකඩ ජානක. 73

එලකුසලං, එල අදුනන; මහාවගනනිඅටවිං, විකුසාවචි නම් වලව; හලාහලවිසං, පිරිංගි විස; කිහනි, කුමකැසි කියා; සොප්පිගමනං, ¹සුවගමන්.....

54. ²කිම්පන්න ජානකං.

[පසුවොටුටුකමෙම යනුයෙහි] ³පසුවොටුටු නම්:-ධනු, කඩු, 5 කණය, මුතුරු, බාහු යන මේ පසයි. වුත්තං හි:-

“අමුත්තං පාණිමුත්තඤ්ච. යනනමුත්තං තථෙව ව,
සබ්බසාධාරණඤ්චෙව බාහුසුඤ්ඤච පඤ්චමං” යනුද

අපරමපි වුත්තං:-

“ධනුමුත්තරබගහඤ්ච කණයමොහණච්චාලකං, 10
³පසුවොටුටුනන් අකබාතං මුනිනා ලොකවකඩුනා.”

සිලෙසලොමයකෙතො, ලා සේ ලොමි අලෙහ යකෙක්, අනනාගං නානෙකකෙනො, නමාගේ ශයනි තවන්මා දන්තේ; කඤ්චමකුල, කඤ්චගෙසීය කැකුළු; සහනසකියො, දුනුදියෙහි ශරය හිදුවා; ⁴අබ්බිනං නාම, සුරාබව්; පසෙවොටුටුනො 15 [පසුවොටුටු ධනෙසු බලෙධාබලමබනොමි], පස් තැනින් බදනා ලද්දේ නොහොත් පස් තැනින් ඇවිණ අහස්හි එළෙන්තේද; ⁵අසබ්බවිනො, නොහැකුළුණු.....

55. ³පසුවොටුටු ජානකං.

රනනසාසනො, බුදුසස්නෙහි; එහවිධො, “එකවිධං” යු 20 තැනි; හිනාය, හිහිබව; බුද්ධසුබුද්ධනාය, සවිනේ දත් නුවණින් මනාකොට දත් බැවින්; ආරාමනපණොහං, කලවාසා; මූලසනනානාසං, ⁶මුල්සමුහයෙක්; ⁷දිවසං යනු දිවාහාගය ගෙනා කියත්; කුමච්ඡරණොය, කුස් රක්තව; විනිවරණො, පහවු නිවරණයන් ඇත්තේය යු තැන්; සහංසියො, නැහැසැ 25 තුඩු “සුවණ්ණං විය” යු තැන්. සප්පනාසං, යනුත් පාසයි—ප්‍රභා සහිතය යන අර්ථය.....

56. ⁸කසවුනකකඩ ජානකං.

⁹දිපණො, දිවසිතෙක්; ඔඤ්චනිරණො, මෙතෙරින්; ¹⁰පිට්ඨි පාසාණො, අතලගලෙක්; නාසස, ‘තෙත’ යු තැන්—¹¹නොහොත් 30

1 යව්වනන්-හැම. 2 එලජානකං-මු.අ.ක. 3 පසුවොටුටු BCDEF. 4 අබ්බිනං නාම-මු. අ. ක. 5 අසංකුට්ඨෙනා-මු. අ. ක. 6 මුල්සමුහය BCDEF. 7 ‘දිවසං’ යන් හෙහි පටන් 25 වෙනි පෙළේ ‘යු තැන්’ යනු දක්වා පාසිය A හි පමණක් ආසේයි. 8 මේ ජානකයෙහි පටන් ජානක භීපයක අවසානයෙහි මාතෘකා ගාථාවෙහි පද ගත සන්තය රාජමුරාරිත්තේ ජානක ගාථා සන්තයෙන් උපුටාගෙන A හි බහා හිසේ ජ මෙහි ඇතුළත් නොකරන ලදී. 9 මේ පාසිය හා අර්ථය A හි පමණක් පැවේ. 10 පිට්ඨිපාසාණ, අතල ගල BDF. A හි නොපැවේ. 11 මෙතැන් පටන් 74 වෙනි පිට්ඨි 5 වෙනි පෙළේ ‘එකකු සෙසින්’ යන්න දක්වා A හි පමණක් පැවේ

'තසං උදක' [සං] සි ගන්තේ; අකිනි නිමිලනි, ඇස් පිහි
යන්තේසි.....

57. වානිජ ජාතිකං.

උප්පාටෙති, උපුරන්තෙසි - උපුට දමන්තෙසි සේසි;
 5 ආලිඛිතනොනා විස, සිපගන්තා එකකු සෙසින්; දෙව කුමුදි
 නිසො, 1 රතාමුල හෙලාමුල; නිසො උප්පලිනිසො, 2 රතන
 සෙවනනිලොඤාල; 3 පඤච පදුමිනිසො, යථොක්ත රත්කුමුදි
 ආදිවු පඤචප්‍රකාර පදුමිනිසු හෙවත් පදමයෝ; පදුමිනිසො
 යනු කුමුදිනි ආදින් කෙරෙහි පදම ව්‍යවහාරයෙන් කිසු. නිරුද
 10 කට්ඨානං, ඒ විලමා එක් දිස සිදි ගිය තැනකට; පරතො,
 එතෙරට; 4 නිරුදකො ආකාසෙ සිනානෙව, දිස නැති අහස්හි
 සිටියානුම. පදම දිස හා අමිශ්‍රවූ දියෙන් මත්තෙහි සිටිනා හෙ
 සින් කිසු. පඤඤපනි පට්ඨාපනාය, කටයුතු පනවන හෙවත්
 දක්වන-නොහොත් කටයුතු පනවනට නිසිවූ; උපායපඤඤාය,
 15 ස්ථානොචිත ප්‍රඥවට; 5 පිනා මං රාජානං. 6 කතතුකාමො, පියා
 ණෝ මා මල් ගෙනා ගිය කල මා රජ කරනු කැමැත්තෝය.....

58. හෙවිවාද ජාතිකං.

හෙවිවාදකකුලෙ, බෙරවාකුලෙහි. ගෙරමස් කත් නම්
 බෙරවාසත් නම් උභ බෙරවායෝසි. සමජජමණෙලෙ, නැටුම්
 මඩුල්ලෙහි; 8 ඉසාරහෙවිං විස, ඉසුරන්ට ගසන බෙර පරිදි
 20 දෙන්; අනතරනතරා, අතුරතුර දක්ව දක්වා-අතරතුරෙහි
 යු තැනි; නො නි වාදෙය්, නොගසන්නේ නොවෙයි; අනි
 ඛනෙනා, අධිකකොට බෙරගැසීමෙන්.....

59. හෙවිවාද ජාතිකං.

25 9 සබ්බධමනකුලෙ, සක්10 පුමුකා කුලයෙහි;

60. සබ්බධමන ජාතිකං.

ජට්ඨා වගෙහා.

11 සබ්බසිපෙසසු, විත්තමි පත්‍රවෙජ්දදි වූ සියලු ශිලා ශාසන
 යෙහි; 12 අග්ගිහවනනං, ගිනිදෙවියා; 13 අසානමනන නම්
 සත්‍රී දෙමසි; මාතරං උකිපිකා, මැණික් උසුලාගෙන

1 රතාමුල හෙලාමුල (DE). 2 රතුපුල හෙලපුල A. 3 මෙනැන් පටන් 14 වෙනි
 පෙළේ 'නිසිවු' යන්න දක්වා A හි පමණක් පැහැන්. 4 නිරුදකාසාසෙ-මු. අ. ක. 5 මේ පාඨය හා අවය A හි පමණකි. 6 කාතුකාමො-මු. අ. ක. 7 හෙරවාදකුලෙ
 A. 8 මෙනැන් පටන් 21 වෙනි පෙළේ 'නොවෙයි' යන්න දක්වා A හි පමණක්
 ඇසේයි. 9 සබ්බධමනකුලෙ-මු. අ. ක. 10 පිහිනා BOEF. 11 A හි පමණකි.
 12 අග්ගිහවනනං-මු. අ. ක. 13 අසානමනනෙය් A.

නොහොත් උසුලුවා ගෙනා; ¹අසා, ²අසනියෝ-නොඋදිනු; ලාමිකා, යටත්නු; පවජිමිකා, ³පශ්චිමයෝසි-නිත වශයෙන් හැම දෙනහට අන්තයෝසි; ⁴සිකනි සද්දො, සක් යන හඩ; පාමි ඡයනෙකා, වෙන්වා; මායා, පුරුෂයන් ⁵වැඩුණු කරන හෙයින් මායාවක් වැන්නා; මට්ඨි, ⁶නැති දෙය ඇත්තාකොට හඟවා ⁵ පුරුෂයන් බදනා හෙයින් මිරිඟුවක් වැන්නා; ඡකානො, යොක යට කාරණ හෙයින් යොකයක් වැන්නා; රොගො ඔ, රොග යට කාරණ වන හෙයින් රොගයකුත් වැන්නා; උපද්දවො යනුත් එසේමැයි; එනා, මේ සත්‍රිනු; ඛරා, කුරුගහ; බකිනා ව, බකිනයක් වැන්නහ; ⁷භූහාසයො, ප්‍රවෘත්තියානගෙහි හට ¹⁰ වන ලද ගෙවත් ප්‍රවෘත්තකොට හටවනලද; මව්චුපාසො, මරුගේ මලහ; සංචරො, වැලැක්මෙක්; කායපාගබ්හිඡයො යනාදියෙහි කායපාගබ්හි නම් කාය ආරාදිත් අසඤ්ඤමනාසි; පගබ්හා, බුහුටිය; හජ්චිමෙණ්ඛ, ඇත්ගොවු; ⁸කායච්චෙකො යන්තෙහි කායච්චෙකා නම් ගණයෙන් කය වෙන් කොට ¹⁵ ගැන්මයි; විතනච්චෙකො යන්තෙහි විතනච්චෙකා නම් කෙලයයන් කෙරෙන් සිත වෙන් කොට ගැන්මයි; ⁹උපබ්ච්චෙකො යන්තෙහි උපබ්ච්චෙකා නම් නිරුපබ්ච්චෙකො යන්තා නම් ඇති නිවාණයයි; විචෙචෙකො, වෙන්කොට

61. අසානමනන ජානක.

රජනච්චෙකො, රිදී ¹⁰පුරවරුයෙහි; සුචණ්ණපාසකො, රත් පස ඇට; අඛනච්චෙකො, ¹¹ශරීර ලක්ෂණ දත්තා ශාස්ත්‍රයෙහි; උඡයො ඡෙකො, අතික් තැනකට යවාපියා; ගකි, සුවද; ධුප, සුවදඋම; චුණ්ණ, වත්සුනු; පසුතනකඛුනනා, ¹²මා මෙසේ කරන්ට වත් කල නෙපි හැම මෙසේ කරවයි මෙසේ කියවයි නියොගකොට ²⁵ උගන්වා සිටුවන ලද ධුතියෝ; ආහසෙසන, ගමන ආදිවූ ආකාරයෙන්—

¹³“ලිඛිතං හජ්චාදිසණ්ඨානං නිමිත්තං මිතිතාදිකං
කුතනං සුප්පාදිතා කිලා ආකප්පො ගමනාදිකං”

කණ්ණාගාණ්ණානි, නොණනොණයන්; සංඛාඛිතිකො, ³⁰ ¹⁴භයා මෑන ලා; පුප්ඵපච්චියා, ¹⁵මල්ගෙනහිස පැසින්; සොධන්තාලො, ¹⁶පලවූවන දොරකඩ රකවල සිටි සත්‍රිය ඒ

1 ආසා ABODEF. 2 අසනීහ BCDF. 3 ඇම දෙනහට අන්තයෝසි CD. 4 සිකනි A. ටනනි-මු. අ. ක. 5 බදනා හෙයින් මායාහ BCDEF. 6 නැති ඉණ හඟවන හෙයින් මිරිඟිහ BCDEF. 7 භූහාසයො, ප්‍රවෘත්තනවු; මව්චුපාසො, මාරයාගේ පාශහ BCDEF. 8 ‘කායච්චෙකො’ යන්තෙහි පටන් 19 වෙනි පෙළේ ‘වෙන් කොට’ යන්න දක්වා A හි ආ සේයි. 9 උපබ්ච්චෙකො, නිවන් BCDF. 10 පෝරුයෙහි BCDEF. 11 ලක්ෂණ ශාස්ත්‍රයෙහි BCDEF. 12 උගන්වා යවු ධුතියෝ BCDEF. 13 මේ ගාථාව A හි නො ආයේයි. 14 මෑන ලා A. හයා මන ලා BCF 15 මල්කසල පැසින් BDF. 16 බලා පරික්ෂා කරන කල BDF.

වලන් සොයන බලන කල; ආරක්ෂිතියා,¹ පලමුවන දොරකඩ රකවල සිටි සත්‍රියගේ; උපති,² හිස් මුදුනෙහි; ³ ස්වෙඩිනි,⁴ ඇට කිපියාම තමා ගෙන යන වලන් නොබලන පරිද්දෙන් දමන්නේ සි ගෙවත් ලත්තෙයි; අටපියමානා,⁵ පෙළෙන්නි-පිහිතවී; ආහ රනි වා,⁶ පිටතින් යමක් ගෙනෙන්නිය වේවයි; හරනි වා,⁷ ගෙන් පිටතට යමක් ගෙනයන්නිය වේවයි; සංඝ්ඛං, සෙමෙන්; ⁸ භාසරෙන, වලමිටින්; වෙදනවෙට්ඨා හුකා, වෙදනායෙන් පිහිතවැ; නපසස, ව්‍යසඛ්ඛානවු තපස් නොගොත් මිථ්‍යාවාර විරමණ සඛ්ඛාන වූ තපස්; අනනනො ජාරා, තමාගේ සොර 10 ස්වාමියා; ⁹ හනා වා පුට්ඨා වානි අනනා, පොෂණය කරන ලද්දේය යන අවසි; හනිනාය වා, පිරුණු බැවින් හෝ; ආමනන කෙසු, ¹⁰ පස්කම් ගුණෙන් අනුභව කරන්නට මෙසේ වරෝ සි කියා කැඳවන්නන්; නිමනනකෙසු, පස්කම් ගුණෙන් ¹¹ පවරන් තන්; [විජ්ජමානෙසු], ඇති කල්හි; න භාගොමි, මම එසේ නො 15 කෙළෙමි; මච්ඡසස උදකො ගනං ඉම, දියෙහි මසුන්ගේ ගමනක් සෙසින්; නාසං, ඒ සත්‍රින්ගේ; මුසා යථා, යම්සේ බොරුද; සච්චං නථා, සබාවන් එසේමැයි. ¹² ඔහු සබා කියත් නමුත් බොරුම කියන්නාහුයි. උන් විෂයෙහි සබාත් බොරුමය. වැළිදු-නාසා, ඔවුන්ගේ; සච්චං යථා, සබාව යම්සේද; ¹³ උන් විෂයෙහි-නථා 20 මුසා, එසේම බොරුත් බොරුමය; ගාචො බහුනිණකෙසුම, ගව්‍යන් තණ බොහෝ තැන් සෙවුනාසේ; චරං චරං උතුම් උතුම් පුරුෂයන්; ඔමසනි, සෙවින්

එනා, මේ සත්‍රිහු නම්; චොච්ඡො, සෙරහැ; කිහිනා, වණඛහැ- දුඛිංගහැ; වාලා, වහල සමානගහ-දුඛිංගහ; ¹⁴ වාපලසකඛරා, 25 වාපලසයෙන් ශරීර මඛිනාහ-මිහිරි බස් සතුරු වැන්නහ; මනුසෙසු, මනුෂ්‍යයන් විෂයෙහි; සං චඤ්චනං, යම් කිසි චඤ්චා ප්‍රයෝගයක් වේද; නා, ඒ සත්‍රිහු; නං, ඒ; කිඤ්චි, කිසිවකුත්; න න ජානනි, නොදන්නාහු නොවෙති-හැම දකිත්.

62. අණකුහ ජානකං.

30 ඉඤ්චනං, ගැනුන්ගේ ක්‍රියා; ඉඤ්චිලිඤං, සත්‍රින්ගේ කවාසාදි ලීලා; නිකාහනියා, මොහොර බැලයෙන්-අනුත් ගේ මොහොර විකොට දීලා ඉන් ලත් බැලයෙන්ය යනුයි;

1 රකවල සිටි සත්‍රියගේ BCEF. 2 මුදුනෙහි BF. 3 ජ්වෙඩිසි-මු.අ.ක. 4 දමාBF. 5 පිහිතවීA.6 ගෙනේද BF.7 ගෙනෙසේද BF.8 A හි පමණකි 9 හනා, පොෂණය කරනලද BEF. 10 පස්කම්ගුණෙන් මෙසේ වරෝසයි කැඳවන BF. 11 පවරන BF. 12 ඔහු සබා යයි යන් නමුත් බොරුමැයි D. 13 මුසා නථා, බොරුත් එසේ මැයි. ඔවුන්ගේ සැබෑත් බොරුමැයි CD, 14 ම භලසකඛරා-මු. අ. ක.

සුසුභනදුසුභනකං, කචයුතු නොකචයුතු; 1[ආවිකවනො එක වසාති], මේ ගාමදාරයෙහි හිදා යන එන්තන් කියන යහපත් හස්තක් වේවයි නපුරා හස්තක් වේවයි තෙපි අපට [කියා වසවයි]; 2හණිකා, පොදි; 3කිකුචදෙව නියසාය, කිසි වක් නිසා-කිසියම් පිටබලයක් කොට ගෙන ය යනුයි; සමපියාය 5 මානා විස, සිතාහැනි බඳුව; නොටසිනෙ, ගැබෑ; 3සපනනං, සතුරකු; උක්කං, සුළු විලක්කුවක්; 3නව හනෙව පානෙසි, හා අන ගෙඵව ගෙවත් තා අත්පත් බවට පමුණුව.

63. නක්‍ෂ ඡානකං.

බුද්ධිමාමනෝ, සවිඥයෝ 4මාගේ යයි කියා මෙසේ මම 10 නිය කරන්නේ; පාඨං, අදහස්; උබ්බානො, පෙළුන ලද්දේ; ඝරණී, ගෘහසත්‍රි; විණණදිවසෙ, සෙවුනා ලද දවස්-කල දවස යනුයි; අවිණණදිවසෙ, මිථ්‍යාවාරයක් නොසෙවුනා ලද දවස්- නොකල දවස යනුයි; නි ගණනහි, කිසිවක් කොට 5 නොනකන්.

15

64. දුරාඡාන ඡානකං.

6හණිනො, කලහ කරන ලද්දේ නොහොත් දුකට පැමිණියේ; 3නසා උපති, ඇ කෙරෙහි; පපා, පැන්වල නොහොත් පින් පැන්. "ජලං පිවති එතාති පපා". ඡයමපනිකා, අඹු සැම දෙදෙන.

20

65. අනභිරති ඡානකං.

3සංකිලෙසං, එක් හිකුචක් හුගේ සනානානෙහි උදහනවු රාගයක්; පච්චනනො, ප්‍රතිපතති පුරන්තට 7පිලිපත්තේ; 9සොගාච්චරො, කම්පානෙහි යෙදුණේ; කායසුඛයක් වේවයි යනුයි; හනනමගසපපිනාගො, වැද්දන් විසින් 25 උගුළුවන ලද බිය පත්ව ඇවිදුනා මාගයන් වැන්නේයි; පරුලො, වැඹි; විකම්මෙහනො, 9බබා; මුණඛපබ්බනකං, කුළු නැති ගල්; 3ජිනනනමෙ විරුලො ගවජං, කැඩුණු ඉවුරෙහි හටගත් ගසක්; ආයසකං, 10අයසට; සණ්ඨපෙචා, 11එලෙන තැන් හකුළුවා තැන්පත් කොට; 12විවිධං ඛාපිං ආදය, නො 30 එක් පිරිකර ගෙන; වටියාවිහාරෙයෙව, ගමනාගමනාදි

1 මෙතැන් පටන් 4 වෙනි පෙළේ 'වසවයි' යන්න දක්වා A හි පමණක් පැවතේ. 2 හණිකා A. 3 A හි පමණකි. 4 මාගේමයයි මමනිය ඇත්තේ BDF. 5 නොසලකන් A. 6 හණිකානො CD. 7 පිලිගත්තේ BDF. 8 මෙතැන් පටන් 27 වෙනි පෙළේ 'වැඹි' යන්න දක්වා A හි පමණක් ආසේයි. 9 හොබා BDEF. 10 අගුණ BDEF, 11 හෙලන BDEF, 12 බාරිකාජමාදය-මු. අ. ක.

ර්ශ්‍යාපථ විහාරයෙහිමැ; 1 චුලලසයනං, කුඩා යහනක් නො
 හොත් කුරු හැඳක්; හසී, බමී; එලකකුරුහෙ, 2 පුච්ච මැඟ්
 සෙහි; 3 පච්චිං, පැසක් නොහොත් කුඩයක්; එකමෙකං ආහරා
 පෙච්චා, එකි එකී වර එකක් එකක් රජ්ජුරුවන් කරා තාපස
 5 යන් යවා ගෙන්වාගෙනැ; නිසිදනං, 4 හිදිතච වන්තවුන්;
 5 දුසිකාසු, දුලියෙහි ගෙනැ; බන්ධනා, 6 නමා; පුච්චිකා
 ඉච්චා, 7 මාදුලකණාවන් හා සබගමය පිණිසවූ තෘණො
 තොමෝ; උපකරණ නම් 8 මඤ්චාදි ගෘහොපකරණයි; උප
 ගොග නම් සමීපයට එළබැ අනුභව කටයුතු වූ උද්භවිමානා
 10 දිසි.....

66. මුදුලකඛණ ජානකං.

අච්චාදනං, පිලී; 9 පච්චානි, 10 වටකොට ඇවිදී; සාමි
 කච්චාදනං, සාමිසබ්බානවු වසනුයක්; හානාව, බැයෙක් මැ
 හෝ මලෙක් මැ; 1 උච්චමෙගයෙච, හිණමැයි; උච්චමෙග
 15 කච්චා, 11 කොඩොක්කුවේ කොට; 1 සාකං 12 උච්චිච්චා,
 පලා කඩා.....

67. උච්චමග ජනකං.

13 අජජනවගෙ, 14 කුඛුක් වෙතෙහි; අනන්තචාරෙ,
 නුවර වාසල් දොර 15 ඇතුලතදී; ගොපමකෙසු, ගොප්මසැ;
 චුලපිනා, කුඩා පියේ; මහාපිනා, මහා පියේ; 16 දියඛිච්චි
 20 සහසං, එක්දේ පන්සියයක් ජාතියෙහි.

68. සාකෙත ජනකං.

පිට්ඨඛජ්ජකං, පිරි කන දෑ; අනිජිතං, ඉතිරිවැ ගියේ;
 අනෙතාගාමගනානමපි, ඇතුළුමට සිහා ගිය හිඤ්ඤන්ටද; ඓර
 25 ස්ස අදංසු, හිඤ්ඤ හැරියුත් මහතෙරුන්ට දුන්හු; විසවෙජ්ජ
 කුලෙ, විෂ හරනා වෙද කුලයෙහි; පච්චාච්චා, පිසැ; ආවා
 හෙච්චා, කැඳවා ගෙනැ; පච්චාච්චිසාමි, නැවත නොගන්මි
 නොහොත් නැවත අනුභව නොකෙරෙමි; 17 පච්චාච්චිසාමි,
 නැවත අදනෙමිද-නැවත කම්දැයි යනුයි.....

69. විසවගන ජානකං.

1 A හි පමණකි. 2 පෝරුමැස්සෙහි BODF. 3 මෙතැන් පටන් 5 වෙති පෙළේ
 'ගෙන්වා ගෙනැ' යන්න දක්වා A හි පමණක් පැවතේ. 4 හිදිතභු BODF. 5 දුසිකාස
 BOF, 6 බිසවුන් නමා කරා නමා A. 7 මාදුලකණාවගේ සමාගමයට ඉච්චාච්ච BEF.
 8 මුඛාදි BD. 9 පරියාචනි A. පරියාචනි BODF. 10 පෙරටකොට යේ BDEF. 11
 හොඩොක්කුවේ B. 12 උච්චිච්චා-මු. අ. ක. 13 අඤ්චනවනෙ-මු. අ. ක. 14 කුඛුක්
 BF. 15 අතුරෙදි BODEF. 16 දියඛිච්චා, යෙලදහස් BEF, 17 පච්චාච්චිසාමි-මු. අ. ක.

මාසදාමාසවචයෙන, මසකින් යෙලමසකින්; සත්තපසක රණිතො, ¹පුහුණුවූ ධම්සතුණු ආදී සභා ප්‍රකරණ ඇතිවැ; ධම්මං වාචෙතො, පෙළ නියවා පුහුණු කරන්නේ;

දුගනිගහහස, නිගුහ නොකොට හැකි; ලහුනො, සැහැල්ලුවූ; සන්ධිකාමනිපාතිනො, යම් නැතෙකැ කැමැතිවැ 5 හෙන; විතතහස, විතතයාගේ; දමථො, දමතය ²නොහොත් අරී මගින් දැමුණුවට; සාධු, යහපති; දනාං විතනං, දැමූ විතතය; සුඛාවහං, සුව ³ගෙන දෙන්නේයි.

පණණිකකුලෙ, පලා වෙලද කුලෙහි; සාකකෙච්ච, තම්පලා ආදී පලාද; අලාචු, ලචුද; කුමහණකි, ⁴කොමුචුපුසුල් ද; එලාචක, කැකිරිද; කුණකුද්දාලං, කෙටි උදුල්ල; ⁵ආමි 10 ජජිචා, සිසාරා; අචජිසනි, පරයනු ලැබේද; සාධු ජිතං න හොති, ⁶මනාකොට ජයගන්නාලද රට තම් නොවන්නේයි; ⁷සධිගාමසිසං ජිනිචාපි, යුද්ධභූමිය දැනැද;

ඥො, යමෙක් තෙමේ; සධිගාමෙ, යුද්ධයෙහි; සහඥොන, දහසක් මිනිසුන් ගෙනැ; සහඥං මානුසෙ, දහසක් මිනිසුන්; 15 ජිනො, ජයගනිද-බිහට වඩා-එකං, හුදකලාවූ; අනනානං, ⁸ඒ තමා; ඡෙසා, යමෙක් ජයගනිද; ඥො, හෙතෙම; ඡෙ, එකා නතයෙන්; සධිගාමජුතනමො, සධිගාමයෙහි දනන්නවුන්ට අග්‍රයි; ⁹පචිසුණිචා, ගිවිසැ; ¹⁰එකපච්චෙච්චදමෙච, එක නියම යමැ; නිහජිචා, ගෙන හැරූ පැ [අසාමපදං භාඡෙත්තා], පත් 20 සල් ආදිය බෙද දී;

70. කුද්දාල ජානකං.

සන්නමො වගෙගා.

11 නාගමාලක නම් නාගස් ඇති මඵවයි; ¹²සලලමාලක නම් සලලගස් ඇති මඵවයි; ¹³ආජානාම, දනුමෝද-ඒ දන් 25 නාවූ අපි; නිඥො අනුමොදනා, ¹⁴මඩහලයෙහිද [අවමඩහල යෙහිද] හකතාග්‍රයෙහිද යන තුන් තැනැ කරන අනුමෙවුන්; ¹⁵අටකනිංසාස කමමට්ඨානොසු යනුයෙහි සම්සතලිය කම්සථා

1 ධම්සධිගණිකාදී සභා ප්‍රකරණ ඇතිවැ BCDEF. 2 නොහොත් අවකිමගින් වුදුව-මෙ පාඨය A හි පමණකි. 3 එලවා BCDEF. 4 කොමුචුද BDEF. 5 A හි පමණකි. ආමිකෙද්චා-මු. අ. ක. 6 මනාකොට දනනා ලද්දේ නොවේ BODF. 7 සධිගාමසිසං, යුද්ධභූමිය BCDF. 8 එක තමා BCDF. 9 පච්චිසුණා-මු. අ. ක. 10 මෙතැන් පටන් 21 වෙනි පෙළේ 'බෙද දී' යනු දක්වා A හි පමණක් පැවේ. 11 නාගමාලක, නාමඵ BCDEF. 12 සලලමාලක, එකම මඵ BDEF. 13 A හි පමණකි. 14 මඩහල අවමඩහල හකතාග්‍රයනු අනුමෝදනා BDF. 15 මෙතැන් පටන් 80 වෙනි පිටි 5 වෙනි පෙළේ 'කිඤු' යනු දක්වා A හි පමණක් පැවේ.

- තඟු අරමුණු විසින් අටතිසක් කොට කීහු; සටනා, පුළු රාත්‍රියෙන් අපර රාත්‍රිය 1 වැනිසා වන්නා කොට පැවතිම වස යෙන් සටනා කරන්නාහු; වාසමනා, උතසාහ කරන්නාහු; විපසනාගාමනං ගාභාපෙඤා යනු විදගීතාව [ගැබ්] ගත්වා-
 5 මානිඵලප්‍රාප්තියට ආසන්නකොට වැඩු විදගීතාව ගෙනැ කීහු; උරට්ඨිකං, කලවේ ඇට; නි සමපනනං, සමාදාන නොවූයේයි.- නොපැමිණියේයි; බ්‍රාහ්මණවාචනං, 2 බ්‍රාහ්මණයන් වලදවා වෙද කියවීම නොහොත් බමුණන් දන් වලදවා වෙද [කියවා] දෙන ලාභ; 3 යාගං 4 පාවෙඤා, කාද පිසවා බී; අමනාසං
 10 පනතකොට්ඨාසං යනු ආචාරීන් නොගියන් ශිෂ්‍යයන් ගෙය වෙද කියා ශාන්ති කල ශාන්ති කල ගෙයි ඇත්තවුන් නොපතේ ආචාරීන්ට ගෙන යවයි උන්ටත් දෙන ගෙයින් කීහු; අලලවරණදරුනි, 5 දිය නොබට වරණ දර; 6 මුඛවානං දදමානාපි, මුවෙන් සුළං හිනීද; ඤාගුපාවිඤා, කාද පිසන
 15 කැනැත්ති-අඹු පිසන මිනිසා

71. වරණ ජානකං.

- රජනපුඤ්ඤානිගො, රිදීපිබක් බඳු; මණිගුලසද්දිසානි, 7 මණිගුල වැත්තාහ; පඤ්ඤායමානා, වෙන වෙන විභාගවා පැතෙන; රතනකම්බලසද්දිසං, රත්පලසක් වැනි; සුමණ්ණඛිඤ්ඤ
 20 පතිමණ්ඩන, රත් බිඳුයෙන් ගෙබිසාවූ නොහොත් හොබවන ලද්දවු; 8 කායමිවෙකසසකාය, කය වෙන් කොට වසනු පිණිස; ආජිවහණධිකං, ජීවත්වීමට සුදුසු වසතු; දනනකාමො, දල ලියන්නවුන්; ඛරකනවං, 9 නික්කණ කියනක්; පාදෙ සමමඤ්ඤා, පය හකුළුවාගෙනැ; ගොනිසිනනං, ගොනු
 25 හුන් පරිද්දෙන්; ආවජ්ජනං කතා, සිත් පවත්වා; ඉණ සොධනමනමෙව ජානං, නග ගෙවන පමණටමැ සැහුණේය; 10 මුලදාසා, මාංසයෙහි හුන් කැන දල; පණ්ඩිතා පහ රනෙනා, විචිතීන් පහරන්නේ; චතු-පෙ-පඤ්ඤා, දෙලක්ක සත ලිය දහසක් යොදුන් පමණ බොල ඇති මහා පාවිච්චි
 30

72. ශිලවතාග ජානකං.

- උබ්බජනිගො, 11 ඇසුදුවන්ට හය උපදවන්නේයි; පෙසසජනං, මෙහෙකරු ජනයා; ඔපිලාපෙඤා, උපුල්ලාපියා; උඤ්ඤො හුතා, මිනිවැ; සොනං, දියසිඵ; අගණොඤා, කිසිවක්

1 විමසිය යුතුයි. 2 බමුණන් නවතා වලදවා වෙද කියවීම A. 3 මෙහාත් පටන් 12 වෙනි පෙළේ 'නිහු' යනු දක්වා A හි පමණක් පැවතේ. 4 පවාපෙඤා-මු අ න. 5 අඹු වරණ දර BCDF. 6 මෙහාත් පටන් 14 වෙනි පෙළේ 'මිඛි' යනු දක්වා A හි පමණක් ආයේයි. 7 මැණික්වට BCDEF. 8 කායමිවෙකසස D. කායමිවෙකසස ආනි සංඝං-මු අ. ක. 9 නිසසනන AC. 10 මුලෙ දාසා A. 11 දුවන්ට ඇසුවන්ට BCDF.

කොට නොසලකා; හිරුකැසූ, 1 අච්චරත්-මසුරනැසී සේසි; ධම්ම
 සුධම්මනාය, සිත ඇති සවභාවයෙන්-සිත අතිකක් නොතබා
 සිත ඇති සැටියේය යනුයි; ආකස්සසමපනාතිං කඤ්ඤා, ඉරියවු
 2 සැපත් කොට; මං සසසිතුං අදනුව, මා දැක්ක නොදීම; වතු
 කෙක, සතර මංසකියෙහි; උනානාසෙඨානි, හිඳුවවයි; ආසා 5
 නානං, සොරුන් මරන තැනට; විසිවනඤ්ඤාය, හිතී තප්තා
 පිණිස; ඉමං-පෙ-ආහගිනාති, මම මට මේ දුක් එළවීමයි; උඨඨ
 භිනා, පාන තැගී-3 වට වසාගෙනැය යනුයි; උසු, ශරය.

73. සවවංකිර ජානකං.

4 සංවෙජ්ඣො, 5 බවා; එතසමිං වෙසාවණේ පටිවනෙන, 10
 ඒ ආදී උපන් වෛශ්‍රවණයා පෙරුළි ගිය කල්හි 6 හෙවත් සැව
 වූ කල්හි නොහොත් ඔහු පෙරුළි අතික් වෙසමුණු රජක්හු වූ
 කල්හි; රුක්ඛ යනාදී නදසථවූ දෙවනාවන් ගෙන කිනු. අපස
 ධංසියාති[අඤ්ඤා], නොනැසිය හැක්කාහසි යන [අවසි.]

74. රුක්ඛධම්ම ජානකං.

කලලභහනං, මඩ අතුරට; කුලලාදසො, උකුසු ආදිහු
 නොහොත් 7 ගිජුලිහිණි ආදිහු; කණ්ණගහසදිසෙහි, තෙප්
 මුණ වැනි වූ නොහොත් සැරතුඩ වැනිවූ; සොපානො ධුංඤා,
 පියගැටෙහි සිට; එකෙනානෙනානා, එක් කොනකින්; ධුරසො
 පානො, ආදී පියගැට; එතං චලාහතං, එක් වැසිපටලයක්. 20
 වැසිපටල නම් දියපටලය. එය ඔහු තමන්ගේ ආනුභාවයෙන්
 ප්‍රකෘති වසතු පරිද්දෙන් 8 නිවාසනාදිය කෙරෙත්. එතංසගනං
 කඤ්ඤා, එකස්කොට බහාලා; ගනුකුචිපටිවෙණේ, ගදකිලි
 පිරිවෙන්හි-මඑයේ යයි සේසි; මණිසොපානාචලකො, මාණි
 ක්‍රමය වූ නොහොත් මැණික් හොබා කරන ලද පියගැට 9 පුව 25
 රුයෙහි; ජලාසසෙසු, විල් ආදියෙහි; ඛපිලාපෙනොනා විස,
 උපුල්වත්තක්හු සෙසින්; චලලිභහනා, වැල්භහනයෙන්
 හෙවත් ගහනව හටගත් බොහෝ වැලින්; අසුජනරුක්ඛසාර
 සවිකවණණ, කපහර ගැටක් බඳු; ලොභිනාධකමණිසදි
 සානි, පියුම්රාමිණි වැනි-ඇස් රත්හෙසින් කිනු; සමාන 30
 ජාතිභානං, මසුන්ගේ; පටිචාරකවෙටකං, මෙහෙකරු

1 හච්චරත් AE. 2 සපත් A. සපත් BCDF. 3 වච වසාගෙන A. වච්චසාගෙන
 CE. වච්චසනෙන් D. 4 සංවෙජ්ඣො A. 5 හවා A. 6 මෙතැන් පටන් 14 වෙති
 පෙළේ 'අවසි' යන්න දක්වා A හි නොපැවතේ. 7 ගිජුලිහිණි AB. ගිජුලිණි CF.
 8 නිවාසනය A. 9 පෝරුයෙහි BCDEF.

ගැන්කකුට; සොකාය රැකෙහි, සොකයට පමුණුව; 1 පමො වය, මොවනය කර

75. මව් ජාතිකං.

- අපේකාකුට්ඨං, සාච්චාතයන් මැඩපියන්තව; වඩක
 5 මඤ්ඤව අධිට්ඨාසි, සක්මන්මැ අධිභ්‍යාන කෙළේ-සක්මන්මැ කෙළේසි යු තැන්; කමමං, ගිය කම් හෙවත් තමාගේ කටයුතු; ආව-පෙ-භගවතා, සඵඤ්ඤන් වහන්සේ විසින් මේ කී නියාය ඉතා යහපතැයි කියා; මං රකඛිසාමිති යනාදියෙන් ඉදින් නිද්‍රොපහත වුවහොත් වෛරොපද්‍රව වෙයි කියා රාත්‍රිය මුළුල්ල
 10 සක්මන් කළ බව කියූ වෙන්; සකෙඨ භිච්චෙට්ඨ, සකටසාරිය කඳවුරු බැඳ හුන් කල්හි; ආරජජං වා, විනෝනාත්‍රාසයෙක් මේ වයි; නිකචතුකකජකානිකානි යනු වතුකක නය හා පඤ්චක නය ගෙනැ කිනු. වතුකක නයෙහි මෙමුත්‍රි කරුණා නිකජකා නික නම් වෙයි. පඤ්චක නයෙහි මෙමුත්‍රි කරුණා වතුකකජකා
 15 නික නම් වෙයි

76. අසඛිකිය ජාතිකං.

- භිඤ්ඤානො, කපිතිද්‍රාවට ගියේ; විනිගාමෙසි, රාත්‍රිය පහන් කෙළේ; සුඛමසසිකානි, යෙහෙන් ඔන්දයි; සොමච්ච, "සො අහං භගපපනෙතො අමභි" යු තැන්; චිට්ඨගිංසු, සැලූ; කා
 20 නොසං නිපච්චනි, ඔවුන්ගේ නිපච්චනය කවරක්ද-උන්ගෙන් වන වැඩ අවැඩ කිමිදැයි යු තැන්; සප්පච්චිකමමා, පිළියමට සුදුස්සෝද-ප්‍රතික්‍රියා කොට සන්තිදවිය හැක්කෝදැයි සේයි; සබ්බවතුකෙකනා, ඇතුන් සතර දෙනකුගැ අසුන් සතර දෙන කුගැ යනාදීන් සියලු ප්‍රාණීන් කෙරෙන් සතර සතර දෙනකු
 25 ගෙනැ මැරීමෙන්; ආරාමෙසාම, ලබ්මහ නොහොත් නිප යම්හ; යඤ්ඤවාවං, යාග කරන වල; ජුණ්ණපනිනෙ කකා, යාගවල මැද හිඳුවනලද යාගසාමායට එළවන ලද්දවුන් කොට; සුපිනනාරං, සවපන කාරණ-නොහොත් සවපන යන්ගේ නානකියැ; අනිප්පගෙව, ඉතා උදසනමැ; ඤාණමුඛෙ, ඥාණමුඛයට නොහොත් ඥාණාරයට; ආපාඨං, හමුබවට හෙවත් අරමුණු බවට

අසුජකිකාව, යුද්ධ නොකොටමැ හෙවත් පොර නොඇන මැ; විපජිවනනමානෙ, පෙරලෙන කල්හි හෙවත් තුබූ සැටියෙන් අතින් සැටියකට පෙරලෙන කල්හි; 4 ඛසාකකනෙන,

1 පව, පාවනය කර-හැම. 2 නෙසං-මු. අ. ක. 3 ආහරාපෙසාම-මු. අ. ක. 4 ඛසාකකනෙ-මු. අ. ක. B. ඛසකකනෙක AE.

මිරිහුණු කල්හි; ඔසහනෙහි යනුත් පාඨයි-1 ගැලුණු කල්හි
 යනු අඵහි; මෙසපාදා, වැසිකකුල්හු; ආනපෙ පක්ඛානං,
 2 අවුයෙහි වැනු; අනෙහා පවෙසිනකාලෙ, ඇතුළතට
 ඇරැගත් කල්හි; ආලිං, මීයර; 3 බුද්දකා රුක්ඛා වෙව, මතු
 මහත්වැලස්වැ වැඩෙන කුඛා පැලගස්ද; බුද්දකා ගව්ඛා ව, මතු 5
 නොලස්වැ වැතිරැ වැඩෙන කුඛා පැලගස්ද; අසමපතනවශාව,
 සොලොස් ඇවිරිදි 4 වයසට නො පැමිණියාවූමැ; පුරිසනගරං
 ගහණා, පිරිමින් කරා සරණ ගොස්; සයමෙව කුටුමිං සංවිද
 හනනා, තුමුම 5 බිරිත්දත් විවාරන්තාහු; ධුරවාහෙ, විය උසු
 ලන්ට නිසිවූ; 6 නරුණගොදමෙම, දමන බර නාඹත්; පවෙ 10
 ණිකුසලානං, අසෝ පරමපරායෙහි අසවලුත් කොට ආයේ
 මෙසේයැ යනාදි පරමපරා වශයෙන් කටයුතු දැනුමිහි සමඵ
 හෙයින් දක්වූ; 7 කමම 8 නිකුරණ, කටයුතු පසිදීමෙහි; යවසං,
 යව නොහොත් යව තණ හෝසි; අක්ඛපවච්ඡිකානං, වසතු
 විෂයෙහි ඔවුනොවුන්ට පසම්තුරැවූ; සමමජ්ජිනා, හැමදිපියා; 15
 සමජ්ජිනා යනුත් පාඨයි. අඵ මේ මැයි. විජාති, නපුරු වූ
 ජාති ඇති; විසිඛාලොලා, විපියෙහි ඇවිදිනා කැමැත්තාහු;
 කිවෙජන, දුකින්; කාසිරෙත, යන්තම් පරිද්දෙකින් නොහොත්
 දෙකින්මැ ඉතාමැ දුකින්තැයි කී නිශායි. සමහනං, රැස්කරනලද;
 ජාරෙහි, 9 විහිර සැමියන් හා හෙවත් සොර සැමියන් හා; 20
 අවධාසිකමපි, ඉතා ඉක්මන්වූද; 10 ගෙහපරිකෙකපසං උපවිහා
 ගෙනපි, 11 ගෙබිත්තක් මත්තෙන්ද හෙවත් 12 බලල්වෑයෙන්ද,
 වනනාරොපි පන වණණා, ක්ෂත්‍රිය බ්‍රාහ්මණ වෛශ්‍ය ශුද්‍ර යන
 සිවුවනක් මිනිස්හුද; පුරිනකුමහමෙව, පිරුණු කල මැ; පුබ්බ
 නන, පෙරවරු වැපිරිය යුතු වී; අපරනන, උදුමුං; ලායනනා, 25
 දන්තාහු; 13 පවෙසනනා, කොටගෙවලැ ලන්තාහු; සනනාහි,
 උච්ඡ්‍රයනුයන්; සනනාහි වාහෙනනා, යනු මඛනාහු හෙවත්
 යකින් උක් මිරිකන්තාහු; 14 ලසව්චිනනකා, අත්ලස්මැ ධන
 කොට ඇත්තාහු; උච්ඡ්‍රගණසිකා විශ, උත්තැට පෙලන්තාසේ;
 බලිං 15 ආසාදෙඤා, අය වඩා තබා; සනවාසො, සනවූ ගේ 30
 ඇති; විදුරෙඤා, තොරකොට; 16 කුමඛියා, සැලියෙහි; අතිකිලී
 නෙනා ගොති, ඉතාමැ විලිස්සුණු වැන්නේයැ; උතනණසුලො,

1 ඇලුහු BCDF 2 අවුච්චි A. 3 බුද්දක A. 4 වසට A. 5 බිරිඤ චිතා
 රන්තාහු A. 6 තරුණ-මු. අ. ක. 7 කමම-මු. අ. ක. 8 නිපතරණ A. නිප
 රණ CD. 9 විසිර සැමියන් B. විහිරමියන් CD. 10 ගෙහෙ පරිකෙකපසං-මු. අ. ක.
 11 ගෙබිණත B. ගෙබිතන් C. ගෙබිත්ත D. ගෙබිත්තන් F. 12 බලල්වෑයෙන් ද B.
 බලල්ලායෙන් ද F. 13 පවෙසනනා-මු. අ. ක. 14 A හි පමණකි. 15 උපපාදෙඤා-
 මු. අ. ක. 16 මෙතැන් පටන් 87 පිටේ 6 වෙති පෙළේ 'දිරිම' යනු දක්වා A හි
 පමණක් ආයේයි.

සාල්.....; රාජසුභතා, රාජාකටයුත්තෙහි නියුක්තයෝද;
 රටිඬ නම් මහාදෙශය; ජනපද නම් ඒ මහාරට එකි එකී ප්‍රදේශ
 යයි; නිකුරණපකෙඛ සිතා, සසරින් නගන පක්ෂයෙහි සිටියාහු;
 අඛිඬ, මසුභාග; පාද, දූත; මාසභාරූපාදිනි, අට වියට ආදී රු;
 5 සිදනනානි, ගැලෙන්තවුන්; පලවමානා අදදසං, ඉපිල්ලෙන්
 නා දිට්ඨි; මුදදකමඬුකපුප්පමාණා, කුඩා මී පුප්සා, 1මංසං
 බාදිකා, [මස්] සපා නොහොත්..... පරිව්ච්ඡදිජානං
 වා, පිළි ආදී උපකරණ සමූහ එවි; කිං තුයනිමනා ව්‍යාපා
 රෙන, තව මේ විචාරයෙන් ප්‍රයෝජන කිමිද; 2දසහි අසද්ධ
 10 මෙමහි, "ධංසි ව පගබො ව 3නිනනිනො ව මහභෞසො ව
 4පලදො ව අකාරුණිකො ව 5දුබ්බලො ව 6ඛරමනා ව මුට්ඨසා
 නි ව 7තෙරසිකො ව" යන මේ අසද්ධමිසි; 8භාදගොවරං, ගම්
 ගොදුරු ගත්තා; නසා, හයපත් වූවාහු; චකා, ව්‍යාසුයෝ
 නොහොත් දිවියෝ; 9අපසුකානා, අප්‍රසිද්ධවූවාහු; 9අභිසුජ්ඣි
 15 ක්වා, සටන් කොට; 8ධම්මසුධම්මනාය, සිත සවභාවයෙන්;
 ආමිසවකක්ඛනාය, හුලැසි බැවින් 10නොහොත් ප්‍රත්‍යයෙහි ලොල්
 බැවින්; අනිකේ, නොතොට හෙවත් නොමහා; පටිජානා
 පෙකා, කැවන දන්වා හෙවත් ගිවිස්වා; පුජිසසුගෙ වනන
 මානෙ, පුරුෂයුගය පවත්වමින් සිටි කල්හි හෙවත් සකු යුගය
 20 මොක්ෂසම්පත්ති යුගය පවත්වමින් සිටි කල්හි.....

77. මහාසුපිත ජනකං.

න සමණබ්‍රාහ්මණානං අකඬං අනුගොනි, මහණ බමුණන්ට
 වැඩ නොසාධා; 8කපලලපුචං, කබලු පු; 9උපපණ්ඩුපණ්ඩුක
 ජනො, පඬුවන් පැහැ ඇතිවූයේ; ධම්නිසන්ධනගනො, කහර
 25 වැල් පතල සිරුරු ඇත්තේ; 8මසුචං උපගුහිකා, හැද
 11වැලදගෙනා; එවං ගනොපි, 12එසේවූ අවසථාවට පැමිණියේද;
 2වචනං පටිභිලනොනා විස, තෙපුල් ගලන්තකුයේ; එඛරච්ඡා
 වාසිනං පනොනං, 13අප හා සමඟ එක වීටියේ වසන ඇත්
 තන්ට සැහෙන පරිද්දෙන්; 8සකලනණ්ඩුලො, මුල්සාල්; උද්ධන
 30 කපලොනි, 14ඉදිනිය හා කබලු පිසන කබල්; 8විසසපේජකා,
 ගෙන් පිටතට යවාපියා; සුචි, හිඳි 15හගුඵ; සචිකා, උභින් හෙලන

1 මෙතැන් පටන් 9 වෙනි පෙළේ 'කිමිද' යනු දක්වා A හි පමණක් පැවතේ.
 2 දසහි අධමෙහි A. 3 නිනනිනො ව C. නිනනිනො ව D. 4 පලදො ව D
 5 දුබ්බලො ව CD. 6 ඛරමනා ව C. ඛරමනා ව D. 7 තෙරසිකා ව CD. 8-A හි පම
 ණකි. 9 අභිසුජ්ඣිකා-මු. අ. ක. 10 මෙතැන් පටන් 21 වෙනි පෙළේ 'මහාසුපිත
 ජාතක' යන්න දක්වා A හි පමණක් පැවතේ. 11 වැලපිස ගෙනා A. 12 එසේවූයේද
 ODE. 13 එකවීටියේ වසන තැනැත්තවුන්ට සැහෙන සේ CD. එකවීටියක ඇත්ත
 වූන්ට සැහෙනසේ E. 14 ඉදිනිකබල් CDE. 15 අගුඵ A. හිගුඵ E.

හගුළු; මණිරූපහං විශ, ඉදුනිල්මිණි රුවක්මෙන්; අපදෙ,
 පිහිට නැති අහස්හි; 1 පදං දසෙසනා, පද වලර දක්වා; දබ්බි
 කණණන, සැදි අගින්; පිපාසා උව්ජ්ජපී, කබලු පුයෙහි ආසා
 සිදිණි; අත්ති දිනනං, 2 දුතය ඇත-දුන් දුතයෙහි එල ඇත; අත්ති
 සිට්ඨං, 3 පුජා ඇත-කල පුජායෙහි එල ඇත; 4 විසාසාදුතං ව, 5
 කවුචනටද-සිහන්නන්ට යයි සේසි; පබ්බාරට්ඨානෙ, නතුචා
 වලචා තිබෙන නැනෙක්හි; විකිඪි, ඉසපි; 5 පතිසලලිනෙ,
 විවෙක ගතවූ [කල්හි]; යථා, යම්සේ; භමරො, හාඩග
 තෙම; පුප්ඨං, පුප්ඨය; වණණගනිං අනෙසයං, වණණගනි
 දෙක නො නසමින්; රසමාදුය, පුෂපරෙණුව නෙතෑ; පලෙති, 10
 යන්තේද; සුරාමාරහං, 6 රාපද්දක්; භොසහං, 7 රහවිත නො
 හොත් මලාව; 8 විහනාසප්පාසො විශ, පෙළා පුළුන්මෙන්; පණ්ඩු,
 සුදුසු; මාසගමනං, 9 කතාවක් නොහොත් අටවියටක් පමණ;
 අනෙතාඋමමාරෙ, ඇතුළුගෙයි-10 එළිපත ඇතුළෙහි; 10 සිනාකාරං
 දසෙසනා, සිනා ආකාර දක්වා හෙවත් මදක් සිලා; නාසා 15
 රජ්ජයං, නැරඟාණෙහි; භොටෙට්ඨා, තලාපියා නොහොත්
 ඇත; එනනාවනා ව, මේ කපපරපුභාරාදියෙන්මෑ; නසස, ඒ
 සිටුහුගේ; වංසපෙසිකාහි, හුණපත්තෙන්; 11 කුණ්ඨසාදු, ලුහුසු
 පා ඇත්තාහු 4 නොහොත් එක් පා එව් කොර ඇත්තාහු;
 කුණ්ඨසාදු, 12 කුරු අත් ඇත්තෝ 13 නොහොත් කොර අත් 20
 ඇත්තෝ. කොරදනෝද අත් එව් එක් අත එව් කුණු නිය
 ඇත්තෝද යෙත් මෙ. විසමඅකම්මණ්ඩලා, වමරැසිවූ ඇස්
 ඇත්තෝ-නපුරු බැලුම් ඇත්තෝ; භොසරා, වමරැස්සෝ;
 4 න පසාමි, නොහදුනම්; 4 පුඤ්ඤා, පිසා

78. ඉලලිස ජානකය. 25

4 පවචනාගාමෙ, පසල් දනව්වෙහි; රාජබලිං ලහිනා,
 රජුගෙන් එගම අය නමාට ලදින්; මනුසෙස ආදුස, එගම
 මිනිසුන් ගෙනෑ; පගෙව, සොරැන් එත්තාට පලවූ; උප
 සනෙතාපසනෙතා විශ, සන්හුන් එකකුමෙන්; විලුමපිනා,
 පැහැරැගෙනෑ; 14 කරමරෙ ගහෙනා, 15 අද මේ ගමට සොරු 30

1 මෙතැන් පටන් 4 වෙති පෙළේ 'සිදිණි' යන්න දක්වා A හි පමණක් ආසේ
 යි. 2 දුන් ද ඇත CDE. 3 පුජාකල ද ඇත CDE. 4 A හි පමණකි. 5 මෙතැන් පටන්
 11 වෙති පෙළේ 'යන්තේද' යනු දක්වා A හි පමණක් පැයේ. 6 රාබද්දක් CDE.
 7 මාලාවක් C. 8 A හි පමණකි. 9 අටවියටක් පමණ CDE. 10 එළිපත් පසියෙහි A.
 10 මෙතැන් පටන් 18 වෙති පෙළේ 'සිටුහුගේ' යන්න දක්වා A හි පමණක් ආසේයි.
 11 කුණ්ඨසාදු-මු. අ. ක. 12 ලුහුසු අත් ඇති CE. 13 මෙතැන් පටන් 23 වෙති
 පෙළේ 'බැලුම් ඇත්තෝ' යනු දක්වා A හි පමණක් පැයේ. 14 කරමරගාහා
 ගහෙනා-මු. අ. ක. 15 සිරකොටගෙනෑ CDE.

එතිසි මිනිසුන් බැණලා කරවුවර ගන්නාසේ ගෙනැ නොහොත්
සුඛකොට පරදවා එසින්ම මිනිසුන් සිරකොට ගන්නාසේ
ගෙනැ; ¹හනසුන්තාය, දරු නැති මවගේ.....

79. වරසාර ජානකං.

- 6 ²විකැච්චං, ³බැදගෙන කියන සුලු නොහොත් වණිනා කරන සුලු; ආසිඛවිලෙපනං, කසිරට විලවුන්; ලුබානි, කොරසැටි; විකැච්චෙනා, ⁴බැදගෙන තමාගේ ජාතාදී වණිනා කරන්නේ; ⁵මමෙහනෙනා, අනුත් ඔබන්නේ; සබ්බ සමයසිප්පානි, අචාරය විදුස්ථානයන් හෙවත් සෙසු සියලු
- 10 ජනයන් කෙරෙහි පවත්නා ශිලා; ඔබනාආරො, මදක් බඩ කැවුණු ආකාර ඇත්තේ; මලකං ඝනා, වහල්කොට; නනන වායසං, ¹විසන්තක්නුගේ; ¹නනනවිනනට්ඨානං, හු විසන නැතට; උපබ්බි, ශරීරසම්පන්නින්; ⁸කොපෙය්, අනාදර කරන්නේ; නිබ්බන්ධනි, නියම කොට තබා දෙන්නේය; සයං
- 15 වුලලබ්බනට්ඨානො හුචා, තුමු ඔහුගේ කුඩා අතවැසි දුනුවා යකුවා; වුලලපට්ඨානො, සුළු අතවැසි; ජබ්බාපෙති, හසර ⁷නොකිරියදී වලකා; ¹උට්ඨිනාභාමං, පැන නැති බව; අමසැඤං, අනාදර; උපරුණිචා, වලකා; හමවෙසං, සුඛවෙළ; ¹නාය්ස මරණහසෙහි, ඔහු මියයෙහි යන භයින්; යොනෙනන,
- 20 පොරොද්දෙන්; ⁵දුසෙසි, නැසී; ඉදං නාව මංගං, මේ ආදී කියේ එකෙක-එසේ නා ආදී කී දෙයට දැන්වූ දෙය අතිකෙක-විසදුගය යනුයි; සරණභාවෙන ව, සිලියෙන බැවින්ද-වැහෙන බැවින්ද යනුයි; සභට්ඨානමෙව, ඔහුගේ ආදී විසන ගමටම.....

80. හිමසෙන ජානකං.

අට්ඨමො වගෙගා.

25

පසුපාලකා, එළඟපලු; ¹පථාවිගො ව, මගීනුද; හදදවනිකාය අවිදුරෙ, එනම් ගමට නුදුරු තැන්හි; ¹ජවි ලස්සමෙ, ජවිලයාගේ ආශ්‍රමයේයි; මකං අසභමාගො, අනුත්ගේ ගුණමකන ලකුණු ඇති-නොහිවසියගෙන ලක්ෂණ

30 ඇති-මකුකෙලෙස් නොඉවසිය හෙන්නේය-කාපොතිකා
1 A හි පමණකි. 2 විකැච්චං-හැම. 3 වණිනා කරන සුලු CDB. 4 වණිනා කරන්නේ CD. 5 මෙතැන් පටන් 10 වෙනි පෙළේ 'ශිලා' යන්න දක්වා A හි පමණක් පැවතේ. 6 මෙතැන් පටන් 16 වෙනි පෙළේ 'දුනුවායකුවා' යනු දක්වා A හි පමණක් ආවේයි. 7 නොකිරියදී වලකා BCDF. 8 මෙතැන් පටන් 23 වෙනි පෙළේ 'ගමටම' යනු දක්වා A හි පමණක් පැවතේ.

සුරා, පරෙවියන් බඳු පහන් රා, පරෙවියන් සුවිහෙසින් ප්‍රසන්න සුරායට උපමා කොළෝ. උදකඳෙහි බුහුනමයි, දියබරණකුදු; වය්‍යානසමයෙ, වමිසමයෙහි; බහිද්වාරගාමෙ, නුවරින් පිටත දොරටුගම; ¹පටිමාටිනිඤ්ඤා, මරනලද නොහොත් සත් හිඳුවනලද වක්‍රුරාදි ඉඤ්ඤායන් ඇත්තාහු; වාටිකාදිනි අවසං 5 ඤ්ඤා, තවුස් පිරිකර ආදිය වැහිඳු-නිදඹු 'කෙණ්ණිකා ඇ තවුස් පිරිකර හා වෘක්‍ෂපාෂාණාදියෙහි වැහිඳු යුතැත්; වානරා නාහුමහ, ³මහවදුරා නුචුම්හ; දිට්ඨා, 'එතදෙව සාධු'-මෙම යහපති; ලාලෙහනා, සලන්නමෝ නොහොත් ලාලෙකා, සලා; සඤ්ඤා, බිම් සංඥ ආදිවු සංඥවත්. 10

81. සුරාපාන ජානකං.

¹උරවක්ක නම් පාෂාණමයවු හෝ මාණික්‍යමයවු හෝ කර මුවහත් ඇති වටවු ගිනිහොන දිලියෙන කර ලු කල කැපෙන මෙයින් සැව පරලොව උපන් පාපි සන්ධ්‍යාහට දුඃඛාව හවු ආයුධ විශෙෂයෙකි; අභිනිච්චෙට්ඨා, ⁵වදනා ලද්දේ නො 15 හොත් එයින් යුක්තවුයේ; අපේකාසංචො, වැහිරෙන ලද්දේ.

82. මනනවිඤ්ඤා ජානකං.

සහපංසුකිලිනො, එක්වැ පස්කෙලියේ; අත්තනො කුටුමබං පච්චජාපෙසී, තමාගේ බිරින්ද රක්‍ෂාකරන පරිද් දෙන් පාවා දිනි නොහොත් තමාගේ වසතු රක්‍ෂාකරන 20 පරිද්දෙන් පාවා දිනි; ⁶යකෙබ්බාපි පලායෙය්‍ය, යකෙකුත් වීනම් පලායන්නේයි-එසේ 'කාලකණණි' යන මේ බඳුය අසා යකුත් පලා යන කල නිරන්තරයෙන් 'කාලකණණි' යන බස අසන්නාවු නොප කෙරෙහි නම්[ලී නොමෝ] කොසි වසන් නිද-ඉතිකින් නොප ලී ⁷නැතිවැ යන්නේයි; ⁸දුරුපෙහො, 25 විසුඵය; ආලිබ්බං, මිහිතුබෙර; සමජ්ජං, රහමචුලු; මෙ කුටුමබං, මාගේ වහු; නාය්‍යහනෙර, සිටාණන් අතුරෙහි-බහුගේ දෙයක්.

83. කාලකණණි ජානකං.

⁸ගුරුනං, ගුරුන්ගේ නොහොත් ප්‍රඥවන්තයන්ගේ; කාරණ 30 නිසයිනං [සුනං], හෙතු ඇසුරු කල [ලාභය]-භාරත සීතා හරණාදි නිරඵක ⁹ලාභය ඇඳ අවශෙෂ කාරණ සහිත සාපික

1 පරමාරිහිඤ්ඤා-මු. අ. ක. 2 කුණ්ඩකා E. 3 වදුරා A. 4 උරවකු CD. 5 වදනා ලද්දවු A. බදනාලද්දේ E. 6 මේ පාඨය හා අටිය A හි නොපැවේ. 7 නැතිවත් නේසි CD. 8 ගුරුනං-මු. අ. ක. 9 භාසත්‍රය A.

ශ්‍රාවය යනුයි. අක්ෂරවිද්‍යාව, හිත ඇසිරු කල; අනිවනා, නො
හැකිලෙන බැවිණි.

84. අක්ෂරවිද්‍යා ජාතිකය.

අනන්‍යතාව, අනුක්‍රම; ප්‍රබන්ධතාව, පැදුන් දෙසෙන්; අපරනතාව,
5 පැල දෙසට; 1 ප්‍රාචීනතාව, කුඳු මහත් පල; අනන්‍යතාව, අනන්‍යතාව
හෙවත් විපාකාවයාවයෙහි-විපාක කාලයෙහි; අනන්‍යතාව, පාකාව
සාවයෙහි-පාකාව යන කල්හි නොහොත් 2 කැ අනන්‍යතාවයෙහි.

85. කිමසකක ජාතිකය.

3 කුලපදෙස, කුලපරපුරු; 4 හෙරකැදිකය, රත්කැමියා
10 ගේ නොහොත් වණණක්කාගේ; ප්‍රකෘතිය, රත් තිබෙන පුළු
රුවෙන්; රාජකුමුමුණ, රාජභාණ්ඩය; රාජකුමුමුණිය, රජ
කෙලෙසියාගේ හෙවත් රජුපුත්‍රයාගේ වණණක්කාගේ;
පමුණ, ප්‍රධාන; දුර්වලතාවය, දැනති බලවත් අදහස් ඇත්
තේ; අතිගුණවත්, සපියන් කෙලවන්නාහු; ගලෙ වෙසෙන්නාහි
15 5 සපියා හැරගෙන තමන් කර වෙලන්නාහ; ආචාරසිල නම්
පසුවසිලයමයි; අනුක්‍රමවත්තාව, අසා එන විසින්.

86. සිලවිමස ජාතිකය.

සාධකලකතණ, වසනු ලක්ෂණ හෙවත් වසනුයෙහි මේ මේ
තැන මුඛිකාදීන් කැ කල නපුරු මේ මේ තැන කැ කල යහ
20 පතැ යනාදීන් පිලියෙහි ලක්ෂණ දන්නා; ගොනුගලමඩග
ලිකො, හෙද මහල හෙද මහලැයි ගන්නේයි-හෙවත් දුෂට
මඩගලය ශ්‍රාවමඩගලය යනාදී වශයෙන් හෙද මහල හෙද මහ
ලැයි ගන්නා හෙයින් කොතුහල මඩගලකය; මහවිමස ගහෙ
කො, මුඛා එන මහ ගෙනා; අභාරසපසං විස, ගෙන් ගත් දිසී
25 ජාතියකුමෙන්; සුගසාධකය, පිලියහල; අනන්‍යවිමසය, අනුරු
වෙය; [මඩගල], නිදු නැගී කිබුල්වන්ගෙරි ගර්භිණී මාග
මුත් දුක්ම දුෂටමඩගල නම් වෙයි. 6 සිරිවඩසන ධනවඩසන
යනාදී ශබ්ද අසනු ශ්‍රාවමඩගල නම් වෙයි. දබ්‍රිතාලප්ලාදිය
අත් පහරවනු මුනමඩගල නම් වෙයි. එහෙ මඩගල
30 සමුච්චිතාව [යනු] 7 යමෙක්තුමු කමියෙන් සිඳිවන්නාවූ අතී
සිඳියට දුෂටමඩගලාදිය පුළුනිමිතන වනබවමුත් වෙන දුෂට
මඩගලාදියෙන් වන අතීසිඳියෙන් නැතැයි නොගෙන ඒ දුෂට
මඩගලාදියෙන්ම අතීසිඳිය වෙයි නියා ගන්නාහු වූ නම්

1 ප්‍රාචීන-මු. අ. ක. 2 විපාකඅනන්‍යතාව A. 3 කුලපදෙස-මු. අ. ක. 4 හිර
කැදිකය-හැම. 5 හැරගෙන A. 6 සිරිවඩසන ධනවඩසන BODF. 7 යපොකතවූ A.

උන්ගේ ඒ ග්‍රහණය දුෂමඛගලාදි විෂයවූ අසද්දුෂටි නම් වෙයි. එසේ වූ දුෂමඛගලාදීන්ගේ අනුසිද්ධිය වෙයි කියා ගැනීම වශයෙන් ප්‍රවෘත්තවූ විපරිත දුෂටියගේ සමූචේදය තනා කිහු. නොහොත් යථොක්තවූ 1 තත් විපරිත දුෂටියගේ විනාශයෙන් දුෂටියථානවූ ඒ දුෂමඛගලාදීන්ගේ විනාශය කලා නම් 5 2 වේනුයි ඒ දුෂමඛගලාදීන්ගේ විනාශය තනා හෝ එතෙ මඩගලා සමූච්ඡිනනා යි කිහු. 3 උපපාත සුපිනාදියෙහිදු මෙම ක්‍රමයි. වෘද්ධගාහො, සද රාහු ගැනුම්; එවරුපො හවි යසනී, 4 මෙබඳු වන්නේයැ හෙවත් සද රාහු ගත් කල මෙසේවූ ඉෂටියෙක් මෙසේවූ අනිෂටියෙක් වන්නේයැ; නිකඛනගගා 10 හො, නක්ෂත්‍රයන්ගේ විග්‍රහය; 5 උකකාපාහො, මහත් තරු හිමි; දිසාධාහො, හිනිගත් කලක් සෙහින් දික් ප්‍රසන්නවිමි; සුහග [ලකඛණං], පින් ලකුණු; මඩගලං වා, ඉෂටියෙක් වේවයි; න පච්චෙති, නොදක්නේද හෙවත් නොපසස්නේද; සබ්බමඩගල දෙසවිනිවනො, යථොක්ත සියලු මඩගල විෂයවූ 6 දුෂටි දෙෂ 15 යත් ඉක්මුණෙයි; ගාගාධො, පළමු උපත් දෝෂය; උපනාහො, බද්ධවෙරය; මහෙඛා, අනුන්ගේ ගුණ මකන ලක්ෂණවූ මකු කෙලෙස් නොහොත් කල ගුණ නසන දෙෂය; පලාහො, අනුන්ගේ ගුණ හා සමවූ ගුණ ඇත්තෙමිසි උපදනා දෙමිනස් සිත්..... 20

87. මඩගල ජානකං.

බමසවාදසිකඛා පදං, හැවිලි පිණිස ජාතෘදීන් සවා බිණිමි 7 නිසා පැනවූ 8 සිකඛාපදය.....

88. සාරමහ ජානකං.

කුචපවිල, කුළු නවුස් වූ; ජවානං—පෙ—පවිනිවනනි, 25 ජවා අතුරෙහි එක් තැනකින් තණ 9 කොන්දක් ගෙනැ රුවා තබා ගෙනැ නැවැත කෙලෙඹියා කරා අයි; 10 සන්තං, ඇලුණෙයි; නිණසලාහං, තණ 9 කොන්ද; නිකඛසන්තං, තික් සියයක්. තිකෙක් නම් රත්රන් පසලොස් කලදෙකි. ඒ එක්දහස් පන්සිය යක් පමණ රත්රනි. අසජ්ඣා, නො නැවැත හැරැගෙනැ; 30 සනෙකාසිනී, ඇලුණෙහිදැයි—ලගන විහිදැයි හෙවත් මේ තිකම් තණකොන්දක් මාතූයෙහි සැකකොට නැවැත්වෙහිදැයි.....

89. කුහක ජානකං.

1 තත් තත් විෂයවූ A. 2 වෙන්නුයි-හැම. 3 උතුපාද BEF. උත්පාද C. 4 මෙමත් නු BCEF. 5 උල්කාපාහො A. 6 දෙෂයන් C. 7 පිණිස BEF. 8 සිකඛාපදය AB. 9 කොන්දක් BCEF. 10 ලගන-වූ. අ. ක.

අදිපිසිසභාසො, නුදුටු විරු යහළු; උටභිනක, උපදනා; 1 කමමික, කමානුතයෙහි යුක්ත. “කමමහතික” යයි කියාත් පාසයි. අච්චේමෙයි; පවමකෙඛන, පසකින්-උන්ගේ රකවල් ඇඳවෑ; සොඉනං වොති, තොපගේ ආගමන යාපතැයි හෙ 5 වත් තොප්ආයේ යහපතැයි; විමකකානි කඛො, සක් නැති කොට-ගැලින් සක් වෙන් කොටය යනුයි; භුමියං ධපෙඤා, 3 සක් ගැලවූ ගැල් නිකම් බිම තබාපියා; කතඤ්ඤා, කරන ලද වැඩ ඇත්තේ; කලාණකෙඛව, කලාණද හෙවත් කාතොපකාරද.

10

90. අහසඤ්ඤ ජනකං.

නවමො වගෙගා.

පටිසංඛාය, පරික්ෂාකොට; සොභිසො, නුවණින්-උපා 15 යෙන්; විචරං, උතුරුවසා සිටුරු; නනන්තං, පයභිපති හෙවත් පෙල; අකඛධුනොනා, අක්ෂයොණබවුයේ-දු කෙලියෙහි ලොල්වැ වූනීවූයේය යනුයි; අකොඛා, වට හෙවත් පසඇට; භොතු, වන්තාවය; පභිරුපං, සුදුස්සක්; වොදෙතුං, වොදනා කරන පිණිස හෙවත් වූ නියාව ප්‍රකාශකොට කියනු පිණිස; ගුලකං, පසඇට; වමනසොගං, නගන්තට සුදුසු ඖෂධයොගයක්; ථාණින, සකුරු; ඉමසමිං කාලෙ, මේ බුදුහමුයෙහි.

20

91. 4 ලිනන ජනකං.

පටිපුණණායනනනා ව, පරිපුණීවූ වඤ්ඤාදී ඉඤ්ඤායන් 25 ඇති බවද; මඤ්ඤාය, පෙට්ටගමෙහි නොහොත් මැදිරියෙහි; නනො යං සකඛිඤාම, ඒ 5 අප ඇසූ ධර්මයන් යමක් උගැන් මට කිය්සමෝද; අනනනමනො, නොසතුටුවූයේ; ආගනාග මො, 6 අධිගම හෙයින් ආ ආගම ඇත්තේ; ඔරකෙන, හිතයකු විසින්; 7 වාවනඤ්ඤාය, හදුරවන්තට; අනෙනාවලඤ්ඤානමනු 30 යෙස, ඇතුළත පරිවාර ජනයා; අසකඛි පන නං ආභරාපෙතු නති, ඒ ගන්වන්තට පොහොසත්විහිදුයි හෙවත් ඒ ගෙන්ව, ගත 8 නිණිදුයි කිවූ; පිණ්ඩදානං, 9 මැටිපිඬු දීමද; පලාලපිණ්ඩං 10 වා, පිදුරු 10 කැරැල්ලක් වේවයි; ආදය, තමන් පසිදිනා පරිද් දෙන් 11 කැරැගෙන; න ඔසකඛිඤාති, පසු නොබස්නේයා; වන

1 කමමහතික-මු.අ.ක. 2 ආයේ ABDEF. 3 ගැලෙන් ගැල් සක් A. ගැලකු ගැල්සක් BCDEF. 4 විතතජානකං BCEF. 5 අතුරු A. 6 අභිගමනස හෙයින් A. 7 පාසිනඤාය CD. 8 නිහිණිදුයි CD. 9 මැටිවටලීමද BCDF. 10 කැබැල්ලක් BEF. 11 පැහැරගෙන BCDF.

92. මහාසාර 98. විශ්වාසගොපන ඡන්දා

හතරාහි විවරිතො, පුෂ්පාරාම ඵලාරාමයෙහි ඇවි-
 පගන්වූපගාදීහි, හිස පලන් කර පලන් ආහරණ අ
 පෙතො, පාවා දී; පවලාසිතුං, හිඳ නිදන්තව හෙවත්
 වනා හිඳ නිදන්තව; මහාමුත්තාහාරං, 1 දලමුත්තර;
 සහනා විශ, සන්තූන්තියකසේ; බලිභාරකපුටිසෙ-
 ඵකෙක් නොහොත් කරවුවර දෙන 2 අය කුඩිටෙ
 විවජාමි නනනි, ඒ මම හත්මිති කියා ගිවිසමිති; මහා
 නං, දලහර පලදනාව; මහාසාරං නාම, දලහර යට
 හරින් කලු හෙවත් මහරුක්හරින් කරන ලද පා අ
 බබසා, හි කියන ඵකකුට; චණ්ණදුසියා, කැනිය
 වෙහසාවට; අනෙතාවලසෙස්, ඇතුලත ඇත්තවුන්
 බහිවලසෙස්, රජගෙන් පිටත වසන්තේය; 4 ප
 මානි, පසිදපියමිහයි; ඛණ්ණං දතො, කන් දී; 5 සහන
 වෙලාය, හැකුඵණු වේලෙහි; මහාසාරං, මහඇඟි
 සාරපාදකං, රුක් හරින් කරන ලද පා ඇති; ගෙණ
 සිරිදමුමය; මකඛං, අනුන්ගේ ඉසුරු ගුණ මකන
 මකුකෙලෙස්; ආහනිනනි, ගන්තාලදුයි; 6 උහනො
 අතින් ඵලබා සිටි හෙවත් දැතින් නහා සිටි; සමමන
 7 විවාරන කල්හි; අවිකිණ්ණවාටො, ඒ ඒ තැන කිසි
 නොවිසුරුණු තෙපුල් ඇත්තේ; අනුමනිතෙර ධම
 යනු අඵ හා පෙල හා ගැඹුරු හෙයින් කියත්

92. මහාසාර ඡන්දා.

මාතුලානියා, තැන්ද විසින්; විශ්වාසා හුතො
 හෙවත් නිරාසඛතාව; කිට්ඨසමබාධසමයෙ, ගොය
 ඇති සමයෙහි; ගොපලලිකං ඛතො, ගහල් බැද;
 කාය සද්ධං, මිහිවින්තක හා; ලෙහිතො, ලෙව; වස
 තෙල්ද; 10 අනෙතො, අනුව ගියාද

93. විශ්වාසගොපන ඡන්දා.

පාවිභාරාමෙ, පාවිකය යන නිවටනුගේ 11 අරු
 කඛනනියසා, ඵනම් නිවටාගේ; උහනටිමනුසාධමෙ
 ධමිගෙන් ප්‍රකෘති මනුෂ්‍යයන්ට සාධාරණ දුනගිලා
 ධමියන්ට අධිකවූ; 12 අලං, ආයතී බව කරන්න

1 දලමුත්තර BCDF. 2 අයකුසෙසින් A.. අසතුදුසියෙක්
 4 නිහාරිසාමිති A. නිජරිසාමිති-මු. අ. ක. 5 සහනිසිනන
 6 උහනොහුලෙහ-මු. අ. ක. 7 විහාරන A. 8 අකුල් BCDF. 9
 අනෙති-හැම. 11 ආරාමයෙහි A. 12 මෙතැන් පටන් 92 වැ
 පෙළේ 'බැවින්' යනු දක්වා A හි නොපැවේ.

නොහොත්-අලං, නිදෙස්වු; ඤාණදසනාවිසෙසො, 1 ඤාණද සුත් විසෙස්. දිව්‍යවක්‍රමය, මාගීඵල පස්විකන නුවණය, සඵලකා ඥානය යන මේ 1 ඤාණදසුත් නම්. නිකායපටිපාටිකා, ආවායානී මුඛයෙන් ගත් දෙයක් නැති බැවින් සිතාගෙන එසේ වන්නේ

5 වෙයි කියා තකීයෙන් පහරනලදුවා කොට; මිමංසානුවර්තනං, එසෙසින් කරත් කියත් වටනේ වන්නේ වෙයි යන නුවණ ඇසිරෙනලදුවා කොට; සංසංපටිපාටිකං, තමාගේ ඥානයෙන් මැවූවා හෙවත් කවි කථාසේ තමාගේ ඥානයෙන්මැ නිපදවා බැඳගත්තා කොට “යසං ව බවාසං අත්ථාය” යනුයෙහි “යසං ව

10 බො අසං අත්ථාය”යි පදවෙජ්ජ කරනු. බො යනු පදපුරණ යෙහි නිපාතය. ව යනු සමුවව්‍යාජිකයෙහි නිපාතයි. යසං අත්ථාය, යමක්නු පිණිස; නිකායරසං, ඒ ධර්මය කරන්නාහට හෙවත් පිළිපදින්නාහට; සො න 2 නියානි, ඒ ධර්මය නොවත් නේයි නොහොත් ඒ ධර්මය නොමුණුවන්නේයි. “සො න

15 2 නියානි” යනාදිය කියන්නාවූ සුනකධනන තෙමේ දුකඩ යාගේ විනාශය පිණිසැ පවත්නාවූ ධර්මයක් ඇතැයි යනු සිත්හි තබා කියානුයි “සො ව 2 නියානි” යනාදියත් 3 කිවා නම්මැ වෙයි එහෙයින් “සො න 2 නියානි-පෙ-භාසති” යි කියනලදි. සධිඅභිඤ්ඤා නම්:-

20 “ඉද්ධිවිධං දිබ්බසොනං-පරචිත්තවිජානනං,
 පුබ්බෙතිවාසානුසාරි-දිබ්බවකුඛි පඤ්චධා”යි
 කියන ලද පසයැ ආශ්‍රවක්‍රමකරඥානයැ යන මේයි. 4 වතුචෙසා රජ්ජ ඤාණ නම්:-

“අනතරායෙ ව නියානෙ-බුද්ධිතෙන ආසවකකයෙ,
 25 එතෙසු වතුසු යානෙසු-බුද්ධො සුට්ඨු විසාරදෙ”යි
 කියන ලද වතුර්විධ සථානයෙහි ප්‍රවෘත්තවූ සොමනස්සමයවූ ඤාණයයි. වතුසොනිපටිවෙජ්ජකඤ්ඤාණ නම් අණකපයැ ජලාබු ජයැ සංසෙදජයැ ඔපපාතිකයැ යන සතර යෝනිය දන්නා නුවණයි. පඤ්චගනිපටිවෙජ්ජකඤ්ඤාණ නම් තියානික් ප්‍රෙන

30 මනුෂ්‍ය දෙව නරකය යන පඤ්චවිධවූ ගති පිරිසිද දන්නා නුවණයි. 5 අපච්චිකාපට්ඨා, නොහැරැ; යථාහනං නිකම් නොනා, ගෙන හැර තුබූ දෙයක් සෙසින්; සුදං යනු නිපාතයි; පරමනාපසි, උතුම් තපස් ඇති හෙවත් අධිකවූ තපස් ඇති; නපසි භොමි, තපස්වී වෙමි නොහොත් 5 තපස්වීම්; පරම

35 ජෙගුවජ්ඣි, පාපයෙහි අධිකවූ පිළිකුල් ඇති; රජොපලලිභො,

1 ඤාණදසුත් BCDF. 2 නියානි BCDF. 3 කියනලද්දහ A. 4 වතුචෙසාරද්‍ය ඥාන A. 5 අපච්චිකාපට්ඨා-මු. අ. ඩා. 5 තපසුච්චි වීම් BF.

රජස්දුලී ධාරුයෙමි. රජස් නම් බාහ්‍යවූ පාවිච්චි රජස් ආදිවූ රජස. දුලී නම් ශරීරසේදයෙන් ඇති වූයේයි. මහාවිකට භෝජනො, නොසකස්මැ හෙවත් මලමැ භෝජන කොට ඇත්තේ; අනන්තරාමිකො, නවාම් මැදින් දින දෙඅතුරෙහි අට දවසෙක්හි-නවාම්මසැ අනන්තයෙන් සතර දවසෙක මැදින්මස 5 ආදියෙන් සතර දවසෙකැයි මෙසේ අතුරෙහි අට දවස්හි යනුයි; නොභොත් අටවක් අතුර හෝ යනුයි; නිනොනා, තෙත් වූයේයි; හිමහානං පච්ඡිමෙ මාසෙ, පොසොත් මසැ අනන්ත දෙ පෝය හා ඇසල මසැ ආදි දෙපෝයෙහි; බ්‍රහ්මවර්ගමෙවෙනං, 1 මේ බ්‍රහ්මවර්ග නම. 2 මොනාඤ්ඤාය, කායමොනෙයසාදිය 10 පිණිස-කායසඤ්ඤාමාදිය පිණිස යනුයි.

94. ලොමහංස ජානකං.

කතනිකපුණ්ණමාය, හිල්මසැ මැදිපොහෝහි; ජානො වරකො, උපන් ගබ්භායෙහි හෙවත් උපන් ගර්භයෙහි; අමා වාසිං, 3 ගුණුමැ පොහෝහි නොභොත් අමාවාසිනම් ගුණු 15 පොහෝහි; බ්‍රද්දකනගරකො, කුඩා නුවරෙහි; විසමෙ, ජලා ශ්‍රයාදිය නැති හෙයින් විෂමවූ; උජ්ජබ්බකනගරකො, රථ නුවරෙහි; සාබානගරකො, මහරැක්හි අතු බඳු කුඳු නුවරෙහි; ජඤං විනොහි, ඇලුම් දුරැකර; නිනි ලකබ්බොනි පඤ්ඤා, අති ත්‍යය දුඃඛය අනාත්මය යන ලක්ෂණත්‍රයට පැමිණ; නඤ්ඤා 20 නඤ්ඤාව, යම් සන්තානයෙක්හි උපන්නාහු වූ නම් ඒ ඒ සඤ්ඤා 4 සන්තානයෙහිමැ; ඉතනරා, ඇසිල්ලක් පවත්නා හෙයින් සවලයහ. වලිනා, අබලයහ නොභොත් වපලයහ; සම්පිනා, කම්පිතයහ; පශානා, යන සුල්ලහ; භාවකාලිනා, 5 පිරිවු ලෙන් ගෙනා දෙයක්මෙන් අසට්ඨකහ; වට්ඨපසමනනො, 25 කම්මට කෙලෙස්වට 6 සිදිමෙන්.

95. මහාසුදස්සන ජානකං.

පරමපාසාවිනී, විශෙෂයෙන් දක්ෂය; හිශොසො මහනාය, වෙසෙසින්; දුක්ඛපට්ඨකකුලො, දුක්ඛ 7 පිළිකුල් කර නුයේ; අනන්තරාමිකො, මහාජනයා අතුරෙහිද 30 හෙවත් මැදින්ද; භාගෙවනෙබ්බො, "ගර්භබ්බො" යු තැන්; උක්ඛි නනාසිකො, නැගු කඩු ඇත්තේ; අමනසිකපිඤ්ඤා, 8 සිහි නො කොට හෙවත් සිහි නැතිවැ; බ්‍රහ්මදා පමාදං ආහරෙය්ඤ,

1 මේ බ්‍රහ්මවර්ගමය A. මේ බ්‍රහ්මවර්ගා නම CD. 2 මොනෙයසාදිය A. 3 ගුණුමැසැහි BCDF. 4 සභාතයෙක්හි A. 5 පිරුලෙන් A. 6 සික්ඛිමෙන් BCDF. 7 ගර්භනුයේ A. 8 සිහිනොඤ්ඤා BCF.

පිටත ප්‍රමාදයෙන් එළවන්නේද-පිටත ඒ ජනපද කලාණ්ඩියන් කෙරෙහි ප්‍රමාදව සිතක් මෙහෙයන්නේද; සුසමාරදා, මනාකොට පවත්ගත්තී; පියබතුසාමා වා හොනි, ප්‍රවතුමල් වන්වූ ශරීර ඡවිය ඇත්තී හෝ වන්තිය; සුවණණසාමාවා,
 5 රන්වන්වූ හෝ ශරීර ඡවි ඇත්තී වන්තිය; මුඛපටියොසානං, අධිරපලුව හෙවත් ඔෂ්ඨය. නහාරු ශබ්දයෙන් මෙතැන නබයි. සුඵසසිනා, සිපි තිබෙන්නාහැ; හිබ්බලිපලිනා, විලිපිලි නැත්තී; වෙළුකෙඛපෙසු, පිලීනැඟු කල්තී; නිගලානි, ගැකිලී; භුනපුබ්බමෙවෙනං, මෙතෙම වූ විරිමැයි හෙවත් මේ පූඪියෙහි
 10 වූ දෙයෙක් මැයි; පටිකපපවසෙන, පරිකලපනාවශයෙන්-සිතා ගැන්මෙන්; අභිසඛ්ඛටං, සාදනලද; පටිභට්ඨා, වලා; සුවණණනාරකාවිචිතනං, රන් තරුයෙන් විසිතුරුවූ; නානා විරාග, නොඑක් පැහැ ඇති; අජකාවාථෙර කතෙ, සමාගම කළ කල්තී; ලොභිනෙනි පගඝරනෙන, ලේ වගුරුව වගු
 15 රුවා; උභනොලොභිනකුපධානෙනි, හිස්දොර පාමුල රත් කන්වසින් ඇති; රුපගොවථො, රුපාලබ්බනයෙහි හිජු; ඔහිසි, පසුචී; සං හොනි නංහොනු, වන දෙයක් වන්තාවය; පුරනො, බොධිසත්‍වයන්ට ඉදිරියෙහි; ඔදනිකාපණං, බත් තබන අංගාණ්ඩි; වරමනෙනා, මහත් පරික්‍ෂා ඇත්තේය නො
 20 හොත් ඉතාම මනත්‍රිය; 1අටවියා පරහාගෙ, අටවියගේ ඇත භාගයෙහි-බොධිසත්‍වයන්ට තව ඉදිරි දසාවෙහි යු තැන්; සො මාරසාමිකො, කුමාරකාලයෙහි සිට මා හිදුවූ සමණෝයි; භවනනං නතෙකකඛා, තොප තකා; අභෙකනාදය, උකු ලෙන් ගෙනා හෙවත් උකුලේ හිදුවා ගෙනා; අත්තනො උප
 25 කපපනිකං, තමහට එළවන ලද නොහොත් තමා කන්තට නිසිවූ; ආභට්ඨා, වලද; එතෙනි පඤ්ඤන පටිවනනිකා, එක් 2ඇලයකින් පෙරැලී හෙවැ; හිප්පිලියමානා විය, විහෙසන ලද්දියක මෙන්; මඛකු හවිසාමි, කර බාමි-3කෙයත් නිත් තේ අස්තෙමි. 4අනොවලුඤ්ඤනිකානං උපටි, ඇතුළු රජ
 30 ගෙහි වසන්නවුන් කෙරෙහි; මම වසං 5වනනනඤ්ඤාය, මා වසනව පවත්නා පිණිස; 6භට්ඨපලිතං කඛා, පිරිබඹගෙනැ; 7වනමාලා බණ්ඩා, වනමල් ගොතා දොරකඩ එල්වා. වන මල් නම් සමන්මල් බෝපත් ආදියයි, අපටියාවනිකං කඛා, නොවතුරුවා; කායගනාසනියා ගොවථෙ වෙව, කාහියාසී
 35 සතිය විසින් පිහිටි අරමුණෙහිද; සමපසුතනසනියා වානි,

1 අටවිය-වු. අ. ක. 2 හැලයකින් BCDF. 3 මුළුපාඨයම A හි නොපැවතේ.
 4 වලුඤ්ඤනානං BF. 5 වනනනාය BCDF. 6 හරිපරතං කඛා BCD. පරහරභං කඛා F. 7 නවමාලා ගනපිඛා A.

කාගියාසී නම් ලද විතතසමප්‍රයුක්ත සමාතියගේ ද; එනසස ගි,
 මේ විතතයාගේ කෙසේවූ විතතයාගේද යත්-දුහනිගහහස,
 නිගුහ ¹කරන්තට නොපිලිවන්වූ; යසංකාමනිපාතිනො,
 කැමැති තැනෙක හෙන්නාවූ, “විතතසස” යනු හා සමකි කරනු.
 දමපො, දුමිමි; දහනං, දුමුණාවූ. “තසමා යොගාවචරො විතතං ⁵
 රකෙකිය” යි යු තැන්. සුදුදදසං, ඉතා නොදැක්ක හැකි; සුභි
 පුණං, ඉතා සියුම්; භුතනං, රැක්කාවූ; ²ඉදමපි, මේද-රක්කවූ
 විතතයාගේ සුඛාවහකියයැ. එහෙයින් යොගාවචරතෙම
 යපොකතකුමයෙන් විතතය රක්ෂා කරන්නේය යු තැනි.

දුරඛගමං, දුර අරමුණු ගන්නාවූ; එකචරං, හුදකලාව ¹⁰
 ඇවිදිනාවූ; අසරීරං, ශරීරයක් නැත්තාවූ; භුභාසයං, ශරීර
 නැමැති ගුහායෙහි වසන්නාවූ; සඤ්ඤමෙසසනාහි, ඒ ඒ අර
 මුණට නොයාදී වලකන්ද; මොකකනාහි මාරඛකිනා, යමෙක්
 මෙසේ විතතසඤ්ඤමනය කරන්නේ විනම් ඕනට මාරඛකින
 යෙන් මුකතියෙක් වන්නේය; ඉනාරසස පන, අනිකාට වනාහි; ¹⁵
 කෙසේවූද යත්-අනාචමනින, වපලවූ; පරපලවපසාදසස, ඉපි
 ලෙන ප්‍රසාද ඇත්තාවූ පුද්ගලයාහට; චිරකමමච්චානසහා
 යසස පන, සචිරවූ කම්සථානය සහාය කොට ඇත්තාහට
 වනාහි; කෙසේවූ ද යත්-අනාවසසුනා, රාගාදීන් නොතෙත්;
 අනනාහනවෙනසො, රාගාදීන් විසින් නොපහරන ලද සිත් ²⁰
 ඇත්තාහට; ජාගරනො, නිදී දුරුකරන්නාහට හෙවත් ප්‍රමාද
 නිද්‍රා දුරුකරන්නාහට. “හයං නස්සි” යනු හා සබද. එනං, මේ
 විතතය; කෙසේවූද යත්-එඤ්ඤං, වෙටුලන; උසුභාරො නෙජ
 නං ඉම, ශර සෘජුකරන්නාවූ හිවච්චකු ශර සෘජුකරන්නාක්
 මෙන්; අනමනගෙහ, නොදනහැකිවූ පුජාපරකොටි ඇති; ²⁵
 අගනපුඛබං දිසං, සවපනගෙහුදු නොගියවිරු දිසා නම් නිවනි.
 පුගාදුරා, පුත්‍රදුරාවෝ; පච්ඡා දිසා, පැසුලු දිසාවහ;
 හෙච්චා, අධො දිසාවහ; උදං, ³උභව දිසාවහ; ⁴අලමනො,
 සමඤ්ඤානාවහ ඇති හෙවත් සමච්ච; කුලෙ ගිහි, කුලෙහි
 වසන්නාවූ ගිහිපුද්ගල තෙම; එනා දිසා, මේ ශ්‍රමණබ්‍රාහ්මණ ³⁰
 සඛ්ඛාතාදිසාවන්; ඉමායො ⁵දසදිසානා, මොහු දසදික්ඛැසවාඤ්ඤ
 යෙහි තාප්‍රත්‍යයයි. ජබ්බිසානං යං, සවනක් රස් විහිදුවන්තා
 වූ දළ ඇති යම් හසනියක්හු; සුපිනො, සවපනගෙහි; අදදසා,
 දිට්ඨි; සො නාගරාජා කනමං දිසං, “කතරසමිං දිසාහාගෙ”;
 නිච්චාහි, “අට්ඨාසි” යු තැන්; අනනදපානවඤ්ඤා, අනනපාන ³⁵
 වසනුදයකවූ; අගාපිනො, යම් ගිහි කෙනෙක් ඇත්ද; එසේවූ

1 කරවන්ට A. 2 ඉද.හි-මු. අ. ක. 3 උභ U. 4 අලමනො-මු. අ. ක. 5 දස
 දිසා-මු. අ. ක.

ඔවුන්වද-අවහාසිකානමපි, අනනපානාදිදයකවු හිතිමිතිසුන්
 කම්වැජරි 1 සපුව කැදවුවන් වැනි හෙයින් 2 ඔවුන්ට කම්
 වැජරිසපුව එලවන හෙයින් අවහාසිකයෙහි කියන ලද මහණ බවු
 ණන්වද; දිසං වදනනි, දිසාව යෙහි කියනි. ණනකෙතු යනු
 5 ආමනත්‍රණයි; ණනකො, අනාසං

96. නෙලපන ජාතිකං.

නාමිසිඬ්ඛිකං, නමින්මැ වැඩ කැමැති; මඩහලං නාමං
 ආභරාපෙතිනි, ඉඞව නමක් එලවන්නේ යෙහි හෙවත් නමහට
 ඉඞව නමක් කරන්නට කියන්නේයයි; හනිං අදදමානං, බැල
 නොදෙන්නිය හෙවත් මෙහෙ බැල නොදෙන්නිය; ආගණා,
 10 දත්තේ. “යෙ ගතපථා: තෙ වුඬ්ඛාපා:” යනු හෙයින් කිහු

97. නාමිසිඬ්ඛි ජාතිකං.

අජිජනෙති, අජිඤ්ඤෙන්; අනිපපකොවා නො කනො,
 නා විසින් ලස්වැ එන ලද; ලඬබබානි, ලැබිය යුතුයයි; පවජි
 ඤානි, 3 පසිදිනැයි; අසිඤ්ඤාමොන, අබදවු වූ හෙවත් අබක්
 15 දුවා වූ; බලමබනොනා, එලෙන්තේ; 4 මනමිති, ඇසිල්ලකින්;
 උපකුලිනො, දැනියෙමි

98. කුටවාණිජ ජාතිකං.

5 පුච්ඡජනපසඬ්ඛිකං පසඬ්ඛං, පුහුදුනන් ආදිකොට රඟ
 තුන් අවසන් කොට ඇති පස් පසඬ්ඛෙහි ඇත්තවුන් සකස්පුර
 20 දොරදී 7 විවෘල ප්‍රශන; ඩසාරනනසමයෙ, වැසි කල්හි; කාල
 කිචියසමයො ජානො, මියන කල සමඟ වී; අබිගමං, ධ්‍යානා
 බිගමය; රොදෙයග්‍රං පච්චෙදෙයග්‍රං, ඉදින් අභියක් දකුම්භෙහි
 කියා කැට්වගෙන හඬන්නාහු වූ නමුත් වලප්තාහු වූ නමුත්

99. ජරොසහසා ජාතිකං.

25 8 කුණබදනවගො, 9 කොඵවෙනෙහි-කුඬුබවු කුඬුවෙලහ
 10 යෙන්මැ; අබිමනනවෙදනාහිතුනනාපි, අබිකවු ප්‍රසවවෙදනා
 වෙන් පිහිතවූද; ඵෙරං, මුහලන් මහතෙරහු; කච්චි ගො බම
 හියනනි, කිමෙක්ද තාගේ ශරීරය ඤමදුහි හෙවත් 11 යපේදුයි;
 ලොහකුමිහිං, මාතාකුඤ්ඤෙහි; උදුහං උදුගොඬා, සංසාර
 30 දුකකියෙන් නමන්වනන්සේගේ මුකහිය නිසා උදන් අනා;
 නසමිං කාලෙ, බොධිසත්‍වයන් රජ කරන කල්හි; බාරාණසි

1 සපුවට ACD. 2 ඔවුන් BF. 3 අසිදිනායි BDF. 4 බණමහි ACD. 5 පුච්ඡජන
 පුච්ඡකා-මු. අ. ක. 6 රාතූන් A. 7 විභාල A. 8 කුණබදන-මු. අ. ක. A. 9 කොඵඵ
 වෙනෙහි BD. කොඵඵවෙනෙහි CF. 10 වෙන් BF. මෙන් CD. 11 සැපදයි BDF.

රසෙසු, බොධිසත්වයන්ගේ; නිදබමනදවාරෙග, වාරිමානී
ගෙන්; සංභවිකා, රුස්කොට; රූඪි, සිසාරා ගති; සසචාරං,
හසර; ශුලදබිං, සකුරු දී.

අමධුරමෙව, අතිඵල විපාකදායක හෙයින් අමධුරවූ අකු
ලෙ කමීයමැ; මධුර-පෙ-අභිවතනනි, මිශුරවූ ආකාරයෙන් 5
ප්‍රමාද සත්‍වයා හික්ම පවත්නේයි. අමධුරවූ අකුලෙකමීය තෙමේ
කරන කාලයෙහි සත්‍වයාහට මධුරාකාරයෙන් වැටහෙන්නේ
යැ. එහෙයින්මැ සත්‍වයෝ අමධුරවූ අකුලෙකමීය මධුරාකාර
යෙන් හෙතැ කොට අපායභාග්වැ මහදුකට පැමිණෙන්නාහ.
එහෙයින් අමධුරවූ කමීය මධුරාකාරයෙන් අපායභාග් කොට 10
දුක්දීමි වසයෙන් ප්‍රමාද සත්‍වයා අභිභවනය කොට හික්ම පවත්
නා නම් වෙයි. “පුබ්බෙ-පෙ-පතිරූපකෙන ගබ්හපරිභරණගබ්හ
වාසසඛ්ඛාතෙන ඉමිනා අසානාදිනා දුකෙකින” යි අනුසකින
කොට කියනු. අසානාදිනා යන්නෙහි ‘ආදි’ ශබ්දයෙන් අපටය
අසුභ දෙක ගත්හ. පුබ්බෙ-පෙ-පතිරූපකෙන, පෙර 15
සාතය ප්‍රියය සුඛ යයි කියා ගෙන කරන ලද 1 නගරරූඪිකය
වැනිවූ. නගරරූඪිකාබ්‍යවූ පාපකමීය වැනිවූ 2 මවට සත්අවුරුද්
දක් මුළුල්ලෙහි ගනීපරිභරණයෙන් වූ දුකකයද සත්දවසක්
මුළුල්ලෙහි මුළුගනීතායෙන් වූ දුකකයද පුත්‍රයාහට සත්අවුරුද්
දක් මුළුල්ලෙහි ගනීවාසයෙන් වූ දුකකයද පුළුඹෙහි දෙදෙනා 20
විසින් කරන ලද 1 නගරරූඪිකය වැනි හෙයින් කිනු. “ඉදුති
සා උපාසිකා පෙමවජ්චුචසෙන පුත්‍රතසඛ්ඛාතෙන සානාදිපති
රූපකෙන දුකෙකින ආදිමහි අපේඛ්ඛාස්ථවා නුචා පුත්‍රපි සත්‍ර
කඛතනුං එවරූපෙ අසෙසුසු සත්‍රපුත්‍රෙන ලභෙය්‍යං ඉචේච්ඡ්‍ය
මෙවාහනති එවරූපං අසානං අපටීයං දුකකං තථා අවච” යි 25
සමබ්බිකොට කියනු. “පුත්‍රතසඛ්ඛාතෙන” යනු පුත්‍රයාත් දුකක
යට කාරණ හෙයින් දුඃඛ යයි ගෙනැ කිනු.

100. අසානරූප ජානනං.

දසමො වගෙගා.

වජුභො ව, වනීමාන වසු අතීත වසු හෙයින්ද; වෙය්‍යා 30
කරණභො ව, ව්‍යාකරණ හෙයින් නොභොත් විසාර කොට
කීම් හෙයින්ද; සමොධානභො ව, අතීත වසු වනීමාන වසු
සටනා කොට නිමවීම් හෙයින්ද.

101. පරොසන ජානනං.

පණණිකං, පලාවෙලද; මූලපණණාදීනි ව, මූල්පලා
 ආදීද; 1 නිවවපහසිනමුඛා, ගැම සදමැ තුටු මුහුණු ඇත්තියැ;
 වාටෙය්‍යක්‍යාය, රැස්වන්තට වස් හෙවත් සරණ 2 බණවන
 පිණිස. අසෝ කුලෙහි අසෝ තැනැත්තවුට මැය 3 රැස්වමිහයි
 5 මවුපියන් හා 4 සමවනුණය වාරෙය්‍ය නමි; කුමාරිකාබමම නමි
 මවුකුසින් බිහිවූ කල් පටන් පුරුෂසංසභීයක් නොකල බවයි
 හෙවත් ගෙයි වඩනා බවයි. මුඛසනෙතාමය පුරුෂසංසභීය කල
 සත්‍රින් කෙරෙහි මුත් නොකලවුන් කෙරෙහි නැති හෙයින්
 නැවැත මැ කෙරෙහි ඒ ගුණය ඇති හෙයින් මැ කෙරෙහි කුමා
 10 රිකා බමිය නැත්තේහෙයි පරික්‍ෂා කෙරෙත්. විරං පට්ඨාය,
 බොහෝ කලෙක පටන්-මාතෘකුණ්ට්‍රසුතියෙහි පටන් යුදෙයි.

102. පණණික ජානකං.

අවිලමිබ්බිනා, නොලසන්තාහු හෙවත් නොලස්වන්තාහු;
 නිමනනනං, නිමතුනු හෙවත් පැවැරු මගුල් බතක්; ශොණ
 15 පාපේනො, හුන් ගැල්රිය අදනා ගොන් බණන්තේ; පති
 ට්ඨිනො හුඬා, ශකති ඇතිවැ; පණ්ඨිවෙවන, නුවණින්.

103. වෙට් ජානකං.

5 අත්‍රිවෂ්ඨාය, මතු මතුයෙහි බලවන්වූ තෘණා ඇති
 හෙයින් ලදුලදු පියා නොලදුයෙහි ප්‍රාචිනායෙනැයි යුදෙයි.
 20 “අත්‍ර අත්‍ර ඉවෂ්ඨිති අත්‍රිවෂ්ඨා, තස්ස භාවො අත්‍රිවෂ්ඨා”යි ශබ්ද
 සිද්ධි 6 දක්නේ. සකලාහෙන, සවකියවූ යථොක්ත 5 විමානප්‍රෙති
 ප්‍රතිලාභයෙන්; අත්‍ර අත්‍ර ඉවෂ්ඨෙනා, මතු මතුයෙහි අතිකවූ
 ලොභකරන්තේ; පුනිපපුනි පනනවසෙන, උඩව නැගී නැගී
 ලාද කර මත්තේ නැවැත නැවැත හිමිවසයෙන්.

104. මිනනවිඤ ජානකං.

7 උත්තසන, හය ගන්තාසුලු; “ආනඤ්ඤකාරණං” යන්
 නෙහි ආනඤ්ඤකාරණ නමි සටන් දුටු කල නොපලනා පිණිස
 8 අඵනෙහි ලා නික්මවන යොගයි; ආලානෙ, සන්තොයෙහි;
 නොමර, කුත්තුකෝල්; විටුහිඬා, හකුළුවා නොහොත්
 30 සලාපියා.

105. දුබ්බලකට්ඨ ජානකං.

1 නිවවපහසිනමුඛා A. 2 වන BEF. 3 පසසමිහයි BEF. 4 සමවනුණ DE.
 5 විමානප්‍රතිලාභයෙන් A. 6 දක්නේ B. 7 උත්තසින-මු. අ. ක. උත්තාසන ABOF.
 8 අඵයෙහි BCDEF.

සිලවාසනං, ශීලවිතාශයට; පජ්ඣායගෙනා, එක්වන් සිතන්නෙහි; චසං ගමෙඤා, වසන බවට පමුණුවා; උදකං උසසිඤ්චනසමිකාස, දිග ඉස්තා ¹තැදුල්ලට; ආකමෙඤ්චි ගෙවැනි, ගෙන්වන්නීමැය යනාණං

106. උදෙසඬනි ජාතකං.

5

හංසපහරණකං, හංසයකු ගැසු; ²සකඛරාවිපනකසිප්පං, අතකුරු ගසන යනු ශීලපය; අසනනං, බොරු; තිශංසං, තුනැස්වූ; සගෙනඤා, ³යනුණයකොට; අනිමුඛරො, දෙබමලු; චච චුපමෙච්ඡදකං, තෙපුල් පසිඳිනාක්කු; උපධාරෙගෙනා, පරික්ෂා කොට බලා සොයන්නේ; පිඨසප්පි, පිඨයි. ⁴“පිඨෙන සප්පති 10 ගච්ඡති පිඨසප්පි”සේයි; නං, ඔහු; රඨකං, රියයකට; නඤර ආරමුලෙ, නුවරදොර සමීපයෙහි; කාකණි-පෙ-කර, ⁵කතා පණම් රන් කාවණු ආදී තමන් අතින් ඕනට දී තලවා අප බලන පරිද්දෙන් මේ නුගගස පත අතකුරෙන් ගසා ඇත්රුවක් කරව; ⁶ඡිද්දච්ඡිද්දානොව, සිදුරු විසිදුරු වී-හෙවත් නොඑක් තැනින් 15 සිදුරු වී. ඡිද්දාච්ඡිද්දානොව යන පාඨ වී තම කුදු මහත් සිදුරු ඇතිය යනු අවිසි. උසාරණගයෙන, රජ්ජුරුවන් සිටි තැනින් මිනිසුන් දුරු කරන කල ඒ දුරුකිරීමෙහි ගසින්; උසාරෙඤා, දුරුකොට; අජලණකිකා, එළබෙටි; ⁷නාලුනලමහියෙව, ඇත මෑත නොපාරවා කටසිදුරෙහිමැ; නාලීශං, නලකට; අඛ්ඛාලක 20 මනනා, දෙනැලියක් පමණ වුවාහු-දෙමනහ පමණ එවි; පිය ඛගුදකං, පුවගුකොල මැහි පැන්; සාලිතනකමගෙනනාපි, ගත කුරු ගැසීම් මාත්‍රයෙකිනුදුණං

107. ⁸සාලිතනක ජාතකං.

කුමාගාරසාලා නම් එක කැණීමචුල්ල නගා කල සාලා 25 වයි; උදුමානකනිමිතනසදිසා, උදුමාතක නම් ඇති අසුහ නිමිතන හා සුදුසු වී. උදුමානක නම් ඉදිමුණු රුයි. අනා කප්පසමපනනා, ගරිරාකෘතීන් සමපනන නොවී-නොසොදුරු විය යු සේයි; එනිසා ච චක්ඛු විසදං ගමිසනි, මැගේ ගරිරය වාතපිපතාදි දෙමයන් අධික නොවැ සමවැ පවත්නා හෙයින් 30 නිමිල වන්නේයැ හෙවත් නිරොගි වන්නේයැ; යනු හි නාම, “ගෙන නාම කරණෙන”යි තැන්; චඤා, එහෙයින්

1 තුදුල්ල AE. 2 සකඛරාවිපණ-මු. අ. ස. සකඛරවිපනක A. 3 යනුකොට B. 4 පිඨෙන සප්පතී ගච්ඡති A, පිඨෙන සප්පතී පිඨසප්පි BCDEF. 5 කණ පමණ රන්ද කාලණ BDEF. 6 ඡිද්දානොව-මු. අ. ස. 7 තාලුමහියෙව BF. 8 සාලිතන-මු. අ. ස. සාලිත ABF. සාලිකී Q.

1 තික්ඛිසුසුචු ශිලා කුමක් පිණිස¹ නොතික්ඛිසු සුචුදුසි කියා; සරිරවලඤ්ජං, පුරිඡයා; ²හනනං, පුරිඡොත්තසීය; සුභනනං නාම, ³සුභනන නම්. “හද-පුරිඡොත්තසීය” යන ධාතුයි.

108. බාහිෂ ඡන්දාසං.

- 5 ගණබ්බිනො, ගණබ්බිනොයෙන් හෙවත් ගණගණවැ ගෙන-⁵සමුභවැ ගෙනැ යනුයි; විපිසභාගෙන, එකී එකී විපි යෙහි ඇත්තෝ එක්ව ගෙනැ-නොහොත් විපියක් සමභවැ ගෙනැ; සඤ්ජනගරං, සීයලු නුවර ඇත්තෝ; ඡන්දාසං සංභ ජිඤා, එක්සිත්වැ ගෙනැ; අකඤ්ජනොනො, වරාපතින්;
- 10 කුඤ්ජලෙ පච්ඤා, උණු හලුයෙහි උයා. “අපේකසමිං” යනාදි යෙහි සැණ නම් දෙවතාවන්ට බලිකමානන වශයෙන් ප්‍රවානන වූ උතසවයයි; උඵඤ්ජනො, එවින්; ජිඤා ඤාතොනො නාසෙමි, මේ කුඤ්ජුව කාරණයක් නැතිවැ කුමට නසමිද.

109. කුඤ්ජලෙ ඡන්දාසං.

- 15 ⁸සබ්බසංභාරකපඤ්ජා, සබ්බසංභාරක පැනග; සබ්බා ඤාතොනො, ⁹හැමයෙන්-විසර විසින්; [උමමගගජානගො ආචි හච්ඤාති], මහා උමමගගජානකයෙහි පහල වේ

110. සබ්බසංභාරකපඤ්ජ ඡන්දාසං.

එකාදසමො වගෙගා.

- 20 ගලුහපඤ්ජා උමමගගජානගොයෙම ආචි හච්ඤාති, ගඤ්ජුපැන මහඋමංදයෙහිමැ පහලවනු.

111. ගලුහපඤ්ජ ඡන්දාසං.

අමරාදෙවිපඤ්ජා නඤ්ජවම, අමරාදෙවි පැන එම දයෙහිමැ පහල වනු.

112 අමරාදෙවිපඤ්ජ ඡන්දාසං.

- 25 ඤානප්පනං, මුදුන් පත්. මේ බුදුන් විෂයෙහි කියන මුසා වාදයෙක් ඇත්නම් මෙයින්මැ නිමි හෙයින් මතු කිමක් නැති හෙයින් කිතු ¹⁰උපොසථා, පාමොක් ¹¹උදෙස්සු; සුඤ්ජනවනො, ¹²මහසොහොනක් සම්පයෙහිවූ මහවනයෙක්හි; නිකඤ්ජනං

---

1 ඉක්ඛිසු සුචු ABE. 2 නොඉල්විය සුචුයහි A. 3 ඡන්දාසං A. 4 සුභනනං A. 5 A හි පමණකි. 6 කිං ඉමං අකාරණො-මු. අ. ක. 7 කුඤ්ජලෙ ඡන්දාසං-මු. අ. ක. කුඤ්ජු ඡන්දාසං A. 8 සබ්බසංභාරකපඤ්ජං-හැම. 9 විසර විසින් ABDEF. 10 උපො සුභනනං ABCDF. 11 උපදෙස්සු ABCF. 12 මහසෙතක් ABOF.

රොසසසි, රොස් ඉපැදවී හෙවත් කිපි වී; නිනනිරො, තිත්වටු
යෙක්; අතිඋගහනා, ඉතා උස්වූ-ඉතා මහත්කොට කියන
ලද්දවූය යනුයි.

117. නිනනිර ජානකං.

- 5 බ්‍රහ්මවණණී, උතනමවු ගරිරවණී ඇති; කනනිකපණ
නකබනෙන, කැති නකත් ලද හිල්මස පුණුපොහොති
කෙළියයුතු සැණ හෙවත් ක්‍රීඩාව සමප්‍රාප්තවූ කල්හි; කනනික
1 රතනිවාරජණො, කැති නකත් ලද පුණුපොහෝද, රූ හැසි
රෙන සැණ හෙවත් පවත්නා ක්‍රීඩාව; නිබණ්ඩො, අර්ඪවැ
- 10 නොහොත් තැත්කොට; සසනිසරං, හෝනා ගෙට; ඉඪ්ඪකුතන,
සත්‍රින්ගේ ක්‍රීඩා; ²ලිලෙහ, ලීලා; පහට්ඨානාරෙනා, සතුටු ආකා
රයෙන්; අගහදනෙන විවට්ඨො, අත්දත් දල්වා හෙවත් දත
මදක් දල්වා; ³අට්ඨසඛබලිකා විස, ඇටසැකිල්ලක් මෙන්;
බසිනං, නිමි; සමානෙට්ඨානි, ගෙනෙවයි; ණ, තට; ඩ්ඪපඨො,
- 15 දෙඅත්හු එක්කොට හුවන විසින් තබා; නොහොත් ඩ්ඪපඨො,
පුනපුන පහරන විසින් තබා; උසාරථ, දුරු වවී හෙවත් පහ
වවී; මානරං පටිපජාපෙඨො, මවට පාලා දී; අවිසසට්ඨ, නො
හළ; ඉමිනා උපාසෙනා, මේ දුකින් මිදුණු මම මහණ වෙමි
කියා මෙසේ සිතූ ධර්මිනතා සඛබ්‍රාත උපායයෙන්. ඔවුන්ගේ
- 20 බනිකයෙන් මුකතියද ඒ ධර්මිනතාමහිමයෙන් වූ හෙයින් කිහු.
කිං-පෙ-වටටකොති, මේ වටු කුමක් කෙළේ දෙහෝසි හෙවත්
කුමක් කොට වැහැරගියේ දෙහෝසි.

118. වටටක ජානකං.

අකාලරාවිං, කල් නොකල් නොහැදිනමැ මුවප්‍රාප්ත ද
25 කියමින් මහා අභීල කරන්නාවූ; උපට්ඨානබබං, ආලායෙභීපා
ධ්‍යායාදීන්ට උපසාදන කටයුතු; ගීවාස වලිනාස, කර ⁴ඇඹරු
කල්හි; අතිරතනිං, ඉතාම රූ-පහන්වන්නට බොහෝ වේලෙක
සිවමය යනුයි; ගහිනට්ඨානමපි, පුහුණු කොට තිමවූ තැනුත්
හෙවත් පිරිවා තිමවූ තැනුත්.

30 119. අකාලරාවි ජානකං.

නෙන, ඒ රජහු විසින්; සංහට්ඨො, රැස්කොට; අභිබ
දෙඨො, තියන තැනැ; දුපපට්ඨානො, නොපස්වැටිය හැක්ක
හෙවත් නොරැක්ක හැක්ක; විපපට්ඨපජජියෙව, අනාවාර කලා
මැයි; ජයකබ්‍රාධාරට්ඨානෙන යන්නෙහි ජයකදවුරු නම් ජය

1 රතනිවාර ජණො-මු. අ. ක. 2 ලිලෙහ-මු. අ. ක. 3 අට්ඨසඛබලිකා-මු. අ.
ක. 4 ඇඹරු A.

120. බකිනමොකඩ 121. කුසනාලි 122. දුමමඩ ජානක 108

ගෙන අවුත් නුවරට ආසන්නයෙහි කදවුරු බැඳ හුන් තැනයි. පාදමුලිකානං, නිතොරවන සෙවකයන්; නබමලඤ්ඤ, නිය සන්; ¹අබතඤ්ඤා, ගභවා නොහොත් ගල්වා; කිලිට්ඨ ධාතුකං, කිලුටු සවභාව ඇති; ලොණසකකරා විය, ලුණුකැපි මෙන්; ආසානනං, දම්ගෙඩියට හෙවත් ²වඩායන් මරණ 5 තැනට; රාජකුටුමං, රාජභාණ්ඩාර; සොඤ්ඤකුලෙ, බමුණු කුලයෙහි; කුභා, කුඩාසිත්තෝ; කිපිලලක, මහසිත්තෝ; හසාවසෙන, කෙලි විසින්; අවසුඤ්ඤා, බොරුයෙන්

120. බකිනමොකඩ ජානකං.

දවාදසිමො වගෙගා.

10

චිව්සමිතනං, කුඳු සබදක්නු-දිලිඳු එව්; කුසනාලිගවෙජ, ³දියමෙරලිය ගසෙක්හි; රුවරුකකා, ⁴මුරුදු රුකෙක්; ⁵මුකකොතිපි වුවමනි, තෙලුමු යසිද කියත්; එකඤ්ඤා සස, එක්පා නම් ඇති; පටිසංඝිකා, සිපගෙනා; රුවායං, තෙලුමුයෙහි

15

121. කුසනාලි ජානකං.

සමකයමකභුනා, යුගමයුගවු; භඤ්ඤාමානො, කියන කල්හි; උසුයං, ඊෂ්ඨා; අනො රූපං, රූපයක් ඉතා විසමය නියාය; ගති, ගමන; ධපෙහිනි, සිටුවයි; පණ්ණාසක සඤ්ඤං අදුසි, විඵමෙන් සංඥ දිනි; පුඤ්ඤදායා යන්තෙහි පුඤ්ඤදායී ²⁰ නම් ධර්මානුභාවනායෙන් නිපන් අභිඤ්ඤාදායීයෙන් වන්නාවූ විකුබ්බකාදිවු සාදායී විනා සවභාවයෙන් කුලෙයෙන් සමභව වන්නාවූ ආකාශගමනාදිවු සාදායී. උපහොගඤ්ඤා, අනුභව පිණිස

122. දුමමඩ ජානකං.

25

නිවොදුමඩසු, උඩුවරින් හෙවත් හිතතින් පිටත; සනී, විචිසනීයෙහි නොහොත් ගෘහසනී හිතතිසනී කලාවසනී යෙහි; සිඛ්ඛාටකෙසු, සතරමංසනීයෙහි නොහොත් තුන්මං සනීයෙහි; දකුපටිසංඝකතො, ⁶සිපිල් වියනී ඇත්තේ නො හොත් ⁷දකුපියෝ ඇත්තේ; ⁸නිවමලාලකො, හැම දවස්මා ³⁰ ජබ වූයේ; ධම්මනොචාසිකො, බැලු නොදියහෙන බැවින් පිනට ශිලා උගන්තේ; මඤ්චපාඨෙ උපඤ්ඤා, ඇඳ පටට

1 අභංගිතවා BCDEF. A හි මේ පාඨය හා අපිය නොපැවතේ. 2 වදයන් A. වඩයන් BF. 3 දියමෙරලිය C. දියමෙතෙරලිය D. 4 මුරුදු රුකෙක්හි A. 5 මොකකො CDF. 6 සිපිල්ලිය A. 7 දකුපියෝ BF. 8 A හි පමණකි.

රුකුල් දී; සෙසයාපාපි නබගලියා, නතුලිසක් වැන්නේයි; නිම නනනො, ශාන්ති කරන පිණිස නිමනුණය කල තැනෙක; 1ලෙසෙන, මදක් ආසන්න කොට; 2ලෙසො, දක්බැවින් මදක් ආසන්න බවෙක්; පක්තිනනභාජනසණ්ඨානානි, 3එවු බදුන් 6 සටහන්හු

123. 4නබගලිය ජානකං.

උරං දක්වා, සිත් දී; ජනනාසර, ගිනිහල්ගෙය; 5චුදදසසු මහාවනෙනසු, ආගනතුක වන ආවාසික වන භක්තාග්‍ර වන සෙතාසන වන ජන්තාසර වන වච්චකුටි වන උපාධාරය වන 10 අනුමොදනා වන පිණිසානික වන ආරඤ්ඤක වන සද්ධිවිහාරික වන අනෙතවාසික වන යනාදීවු තුදුස් මහාවන්හිද; අසිති බකිකවනෙනසු ව, තජ්ජනියාදී ඒ ඒ කම් කල කාලයෙහිද පරිවාසාදී කාලයෙහිද පිරියයුතුවු දෙවිසි කදුවන් ආදීවු අසුමහ කදුවනෙහිද; විතකකමාලකං යනුයෙහි ආදිකොට ඇත්ගම් 15 යනුවා විසින් වසන වෙහෙරින් එතැනට අවුත් කාමවිතකීදී යක් කොසිතිය යුත්තේ යයි සනිටුහන් කොට යායුතු හෙයින් විතකකමාලක නම්. වසන වෙහෙරින් අවුත් එහි සිට බික් සිහන්තට යායුතු තැන් විතකන බැවින් විතකකමෙ නම් වේ යයිද යෙත් මැයි. “විතකෙනනනි එත් පිණ්ඩාය වරිතබ්බාටතා 20 නනනි-විතකකමාලකං” යනු වේ. ධුර්භනනානි යනුත් පාඨයි. එහි ධුර්භනන නම් නිති බනි-නොහොත් එකක්හු ප්‍රධාන කොට දෙන බනි. නිදසො, නියහ; ගෙණිං, අවුණුවක්-8වා ණක් එව්; උසිසිඤ්චිකා, නහා; අබ්බිනෙය්‍යසකටභාරපපමා ණං, දෙගැල්සමාරක් බරයි. ගැලෙක් යාලක් ගත්නි. එහෙයින් 25 දෙගැල් සමාරක් බර නම් දෙයාල දසමුණෙක් පමණය යනු වේ. නිපඵලනාය අභාවනො, අඵල බැව් නැති බැවින්; ඉතිහ ආස ඉතිහ ආසානි, මෙසේ වීල මෙසේ වීලැයි කියා; එවං, මෙසේ; 7ඉතිහිනිහෙන, මෙසේල මෙසේලැයි කියා 8අප්‍රත්‍යක්‍ෂ වශයෙන්

124. අමබ ජානකං.

30 ලෙබං, ලේකම් නොහොත් අකුරු; ගණනං, ගණන්; 9දෙව නයො වොභාරෙ අකාසි, වන පොත් දෙතුන් පොතක් පුහුණු කෙලේයි නොහොත් දෙතුන් 10භාභාවක් පුහුණු කෙලේ; වචනකුසලො, කියවීමෙහි දක්‍ෂයි. ‘වාවන කුසලො’යි

1 A හි පමණකි 2 මෙතැන් පටන් 10 පෙළේ ‘සද්ධිවිහාරිකවන’ යනු දක්වා A හි නොපැවැත්. 3 එබැවින් ධාන්‍ය බදුන් සටහන්හු BCF. 4 නබගලිය BCF. 5 මඤ්ඤමචරාප්‍රභු BCF. 6 වනක් BCF. 7 ඉතිහිඉතිහෙන A. 8 අප්‍රත්‍ය BCDEF. 9 මෙ නයොනි වොභාරෙ අකාසි-මු.අ. ක. 10 භාභාකෙනකුත් BCF.

තැන්. නොහොත් චචනකුසලො, තෙප්ලෙහි දක්ෂි-බිඤ්ඤ
 හෙහි යනුයි; වොහාර, බිඤ්ඤෙහි; ලකුණෙහි අභිකඤා,
 ලකුණෙන් අභික කොට හෙවත් ¹ලකුණු ඔබා-සන් ගසාය යනුයි.
 ආමාහ නම් අනුන්ගෙන් තමන්ට ගැන්මයි; විමාහ නම් තමන්
 ගෙන් අනුන්ට දීමයි; මුද්දිකාය, හස්මුන්දෙන්; ජීවාමි නාම, 5
 ජීවත්වන්නා නම් වෙමි; ²පතිට්ඨපෙසි, ³පිහිටුවාලී-තත් ⁴මහත්
 කෙළේය යනුයි; සාමනෝචලිතං, පිළි හකුළුවන්නට-හදනට
 දෙන පිළි හකුළුවාලා දෙනසේය යනුයි; පිංසිකුං, වටන්නට
 හෙවත් ⁵හඹරනසේ; චක්ඛමමනනිකාදයො, වස්තුකමානනි
 කාදීන්; පුන ආගනතුං, සිටාණන් අවුත් මාගේ ගෙය දෙර 10
 තසාපි කල නැවත මාගේ ගෙටමැ එන්නට; අපචිතිකමමං,
 ආදරක්‍රියා; පචිගහනං, අත් දෙවුනා මලාව හෙවත් අත් දෙවු
 නා විල්; ඛෙලසරණං, කෙලමලාව හෙවත් කෙලගොටු; විජ
 නිමපි, තල්වැටද; සර්වචලස්ඤ්ඤානාලො, මුළුපස් කරන
 කල්හි; උදකාකලසං, අත්පස් දියකොතලා; සසුරං, මසිලාව; 15
 උභාසා, උකුණුවත්; ⁷අපමනෙයනා, නොපමාද-වචන් තමා
 ලැබේද යු තැනි; දුක්ඛසිලොච, දුක් දෙන සුලුමැයි; අපිච, ⁸බල
 එකෙක් ඇත්; හෙ, තිට; අනුමග්ගං ගනකා, පසුමං ගොසින්
 හෙවත් පසුගමන් කොට ගොස්-ගමන් පසුකොටය යනුයි;
 කාචචජුං, සැන්ද; චමනනචචනං, ගරහන තෙපුල්; කසාහිකා 20
 හෙහි, සැමිටි පහරින්; පසිරුද්‍රහාසි, කිවායි; හිහිනමානො,
 පහවු මන් ඇත්තේයි.

125. කතාහභ ජානකය.

අසිලකඛණපාඨකං, ගසුලකුණන් දන්නාවූ; උපසිඛිති
 කා, හිඹපියා; මච්චචුණණං, මිරිස්සුනු; ආකඛිතිකා, කොපු 25
 යෙන් ඇද; උපසිඛිතිනාසං, හිඹනවුහට; බිච්චුකාමනං,
 කිවිස්සැටි බැව් හෙවත් කිවිස්තා කැමැති බැව්; අසිධාරාය,
 කඩුමුවහන්න; පචිගනා, පහරන ලද්දී; පඨනොනා, කියන්
 නේ; ලාඛාය, ලායෙන්; පචිනාසිකං, බොරු නාසාවක්; ⁹මහා
 ඉකඛණිකං, ¹⁰මහයක්දෙස්සියකු ¹¹වට සිටි තැනැත්තී; 30
 චාජනිකාය-පෙ-අනපි, රදුව කෙරෙහි ¹²ඇලවැ ඔත් එක්
 කාලකණ්ණි යක්ෂයෙක් ඇති; මණ්ඩලපිඨිකාය, නහන්නට
 බද පිලෙහි; ¹³හෙට්ඨාමනෙච්ච, යට ඇදහි හෙවත් එහි හිද

1 ලකුණු සහ සන්ගසාය යනුයි BCDEF. 2 පතිට්ඨාපෙසි-මු. අ. ක. 3 පිහිටු
 වාමි BCEF. 4 මහත් කෙළේ BCD. මහත් කෙළේ F. 5 වලෙකා-මු. අ. ක. A.
 6 අඹරන්නටසේ A. 7 අපපනො BCEF. 8 බලඇත් BCDEF. 9 මහාඉකඛණිකා-
 කාම. 10 මහයක්සෙන් දෙස්සකු A. 11 යකුන්ට සිටි තැනැත්තී. BCDEF.
 12 ඇලවැ AG. 13 හෙට්ඨාමනෙච්ච-මු. අ. ක.

නභන්තව හිඳිනා පරිද්දෙන් ලූ ආද යටහි; පවාහෙය්‍යාමි,
 දුරුකෙරෙමි; පටිකුජෙජා හුකා, උච්චතෙල්ලා හෙවැ හෙවත්
 උච්ච බලා හෙවැ; බිපෙය්‍යාසි, කිවුසු; පුට්ඨා, පොෂණය කරන
 ලද හෙවත් වඩනා ලද; ¹පායසෙ ජඩ්ඛින, කිරිබත් මත්තෙහි
 5 මත්; සප්පි විස, ²හෙළගිතෙල්සේ. දෙන්තා ඔටුනොටුන්ට
 සුදුසු බව ගෙනැ කිහු; ³පටිසුජියං ⁴ධකා, හිරුට අභිමුඛව
 හෙවත් හිර බලා සිට; ලාඛා විලිසි, ⁵ලාරසයෙන් කළ බොරු
 නාසාව විරිණි.

126. අසිලකඛණ ජානකං.

10 නිබ්ණහෙසජ්ජ⁶පට්ඨාදිනං, අනුභව කළ කල්හි ශීත
 නොවදනා පරිද්දෙන් කුරුටු බෙහෙත් ලා ⁷කකාරන ලද්දටු;
 දිවසභාගමපි, දවස් භාගයක් මුළුල්ලෙහිත් හෙවත් මුළු හිරිය
 කුත්-මුළු ⁸දවහලක් යනුයි; බිරහණච්ඡිසං, ⁹කිරිකටක් නො
 හොත් කිරිකබලක්-කිරිසුටුක්කක් යනුයි; විකඛාලොකා, මුව
 15 සලා; ¹⁰නුට්ඨුභනි, දමයි; ගිවං පන මෙ වලිකා, මාගේ කර
 අඹරාපියා.

127 11 කලණච්ඡුක ජානකං.

වුද්ධිමනාය, වැඩිවිය පැමිණ; සුභාරවජ්ජපහසදිසො
 හුකා, හුරුපැටවකු වැනිවැ-ඔහු සා ආතිවැ යනුයි; ආසයය්‍ය,
 20 බිලයට; ¹²සංඛාදිකා, ලොමියා හෙවත් සපා නොහොත් කා;
 අජෙකාභජිකා, ගැලපියා; ඉද්දනි සිටිලා, දුන් ¹³තුනුවැ සිටු
 මහ; නය්‍ය උපජි පකඛජ්ජි, බොධිසත්‍වයන් කරා ¹⁴පැන හිනිය
 යු නැති; ධම්මසුධම්මනාය, 'ධම්මසු ධම්මනාය'යි ¹⁵බිදනේයි.
 ධම්මසු, කලාණධම්මයාගේ; සුධම්මනාය න, සුදුරුවහව
 25 යෙන් නොවෙයි-කුමය යු නැතය යත්-නා කරන තෙල තපො
 ධම්ම ධම්මයාගේ සුදුරුවහවයෙන් වූයේ නොවෙයි. ඉදුරා
 ධමාධ්‍යායයකින් වූයේ නොවෙයි-පාපාධ්‍යායයෙන් වූයේ ය
 නැති. ගලනාලියං, ¹⁶බොටුයෙහි.

128. 17 බිලාරවන ජානකං.

30 දවඩාහෙ, ලැවිහිනි; සීසං ආහවම, හිස පැහැර හෙවත්
 හිස ඇත ගෙනැ; සොණ්ඛියං, කෙමිහි; නං මුසිකාදිසං, ඒ

1 පායසෙ-හැම. 2 උච්චතෙල් සේ A. 3 පටිපුර්භං BCF. 4 ධපෙකා A.
 5 ලායෙන් A. 6 පරිභාපිතං A. 7 කරන ලද්දටු A. 8 දවලක් BC. දවලක් F.
 9 කිරිබටක් A. කිරිසකටක් BE. කිරිගමුසා-කිරිබටක් C. කිරිසවටක් F. 10 නිවු
 හනි BCF. 11 කලණච්ඡු BCF. 12 මංසං ඛාදිකා BCF. 13 තනුවැ BCF.
 14 පැකිණිහිදි A. පැනහිනිදිය BCF. 15 බිදනේයි-හැම. 16 මුටුයෙහි A. 17 බිලාර
 ජානකං A. බිලාරජාBCF.

1 මිලෙන; අඛලුට්ඨගණනං, අඛලි ගණන්. හෙවත් අඛලි ලෙන් ගණන් 2 ගිණිම්. අඛලුට්ඨගණන නම් ආදියෙන් ගිණු අඛලුට්ඨ පටන් 3 දැන්

129. අග්‍රික ජානකං.

අනිච්ඡිකා, අනාචාරකොට; හිලානාලයං, හිලන් ආකාර; 5 නිසන්නාමානා, තතනන්ති; ජාරෙහි සද්ධං, සොරසාමියන් හා; හවසඤ්ඤපගනනනා, හවයෙන් මුවා වූ හෙයින්; පඤ්ච පණණාහි, පස්පලාද; 4 ඵලානි ව, එහිම 5 පක්ද; කුචේකා, කකියවා හෙවත් කකාරා; නමබලොභනාජන, තඹ බදු නෙහි; යොනනං වා, යොත් බානක් හෝ; රුකඛලනං වා, 10 රුක්සුමුලක් හෝ නොහොත් ගස් වැලඳගෙන නැගෙන වැලක් හෝ; කපපරෙත, වැලමිටින්; 6 පොච්ඡයාසි, තලව; 7 ධිති, තිඤු වේවායි; යාගුහනනානුච්ඡිකං, තී මාගෙන් අනුභව කරන 8 කැඳව බතට සුදුසු; උසුසුකං, 9 උනසාහයට

130. කොසිය ජානකං.

තෙරසමො වගෙගා.

කෙනවීදෙව 10 කාරණෙන, කිසි කරුණකින්-කිසි හය හෙතුවකින් යුතේයි; පච්චයං, වහල්; 11 පරිච්ඡදපරිචාරං, වසනාදි උපහරණද පරිවාරජනයාද; ඤෙට්ඨිසරණිං, සිටැලුව; නිවාසං, 12 තිම; දසනෙන, දැකන්නී; බහලපලාපනුමබං, බොල් 20 වී තිබක්. බොල් බොහෝ සෙයින් කීනු; ඛපුනාපෙකා, පොලවා; කනච්ඡිනාසකභාවෙන, කල උපකාර නැසූ බැවින්; 13 පරලො පෙන 14 සද්ධං, “අසම්පාදනෙන”යි කිවමනා තැන 15 පරසවර ආකාරයට ලොපය හා සමඟ; අසමපදනෙන යන්නෙහි අපි ‘අගහණෙනාති අනෙචා’ යි තැන්. යසං-පෙ-ලාමකසං, 25 ඔහු විසින් දෙන ලද යම් කිසි ගිනවූද උනතමවූද වසනුයුතේ අග්‍රහණයෙන්; අට්ඨනනං නාලිතං, අට ලාස්සකට; අඛිච්චා නනති, අඛිමාන යයි කියා; චතුනනං, සතරලාස්සකට නම; වනසො නාලිතො, සතර ලාස්සක්; සසනාව, නිත්‍යවීම; කමමනනදසො, කමානන කරන ගැත්තෙක්; උපරවං 10 අභංසු, 30

1 මිබෙන A. 2 බිණිම් BF. 3 මෙහි උභයකසක් පැනේ. 4 හිපලාදිහිව-මු. අ. ක. 5 පන්ද BOF. 6 පොච්ඡයාසිහි, තලහි ABOEF. 7 බිහි-මු. අධිකථාහි නො පැනේ. 8 කැඳබතට BOEF. 9 උස්සාහයට ACF. උස්සායට B. 10 කරණියෙන-මු. අ. ක. 11 පරිච්ඡද ABC. 12 වැටුම් BOEF. 13 සරලොපෙන-මු. අ. ක.-කැම, 14 අනි-මු. අ. ක. 15 පකාරසථ-හැම. 16 අකාසි-මු. අ. ක.

පොළවරහඹ කොළෝ නොහොත් මහත් කොට හැඩු; කුටුම්භං සංඝාසපෙඤා, 1 බාදාය ආදී පරිද්දෙන් තබා ගෙනැ.....

131. අසම්පදන ජානකං.

දදදලලමානා, බබලන්නාහු; පනුදී, පහකෙළේ-පැලවිය 5 යු තැනි; හට්ඨං, 2 තැනින් හිගුළුවුණු හෙවත් ගසින් හිලිවුණු; තුලංච, හිඹුල්පුලුතක් මෙන්; අභිසංඛනං, මැවූ හෙවත් සංසකාර කරන ලද-සරහන ලද්දෙවූය යු තැනි; පයොපජසුං, කොළෝ හෙවත් හී නැවුම් පැවැත්වූ; මෙඝකුච්චනපුට්ඨො, වලාහඹින් පුරනලද; 3 අසභිරුනාය, 4 හයභිරුනාය හෙතු 10 කොට ගෙනැ. අවජ්ඣනනා ව, නොනැවැති බැවින් හෙවත් පසු නොබව හෙයින්ද; නොහොත් අභයභිරුනාය, අභය භිරුනායෙහි; අවජ්ඣනනා ව, පිහිටි බැවින්ද.....

132. පඤ්චගරුභ ජානකං.

ගාමකං, 5 නියර්පිටි ගමක් හෙවත් පිටිසර ගමක්; ජාන 15 සාරනිරො, විල්තෙර. නොකැණී 6 හෙබි ජානසාර නම්. බහලි පහතපලාසං, සතවූ පත් ඇති; උදබනාරොපිනං විය උදභං, උදුනට නැඟ දියක් මෙන්; පඤ්චගරුභං, කකියවාපියා.....

133. සනාසන ජානකං.

අවසෙසසවිත්තකසතො, ධ්‍යානලාභීවූ බ්‍රහ්මාදිවූ අව 20 ශෙෂ [සවිත්තක] සතියන්; බලවච්චෙනෙකගගනාසභාවෙන, බලවත්වූ විතෙකකාත්‍රතා සඛ්ඛාත සමාධි ඇති හෙයින්. තෙව සඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනාදිවූ ධ්‍යානය කොටිප්‍රාණා ධ්‍යාන හෙයින් තත්සම්ප්‍රාපකවූ සමාධිය බලවත් හෙයින් කියන්.....

134. කානිසොධන ජානකං.

25 ගාධනි, පිහිටාද. 'ගාධ-7 ප්‍රතිශ්ඨායාම්' යන ධාතුයි. පටි භාගනසිණං. වඩෙඨ්ඨා යනු කියුණු 8 ප්‍රතිභාග නිමිත්තයි. දුතියෙන කානෙන යන මෙහි සියුතු නියෙන් අවිතක් අවිසර පැසුම් නියෙන් 9 අවිතක් විසර ඇති ධ්‍යාන කියු.....

135. වදාහ ජානකං.

1 බිරිත්ද BCDEF. 2 තණින් හිඹුණු A. 3 අභයභිරුනාය-හැම. 4 භිරුනාය BCF. 5 නියර්චට BCF. 6 හෙබි A. හෙබි BCF. 7 පනිශාං A. 8 පිලිභාගනිමිත්තියා A. 9 අවිතක් අවිසරමතු ඇති A.

ලසුනෙනි, ලුහුනිත්; පවාරෙඤා,¹ රිසි උපයා. 'වර-ඊජසා
 යාමි' යන බාතුයි. දෙව නයො හණ්ඩිකා, දෙතුන් පඳුරක්.
 හණ්ඩිකා ² ගොභ ලුහුනුයි; යථාහනං ලසුනං, ගෙනා ලුහුනු
 හෙවත් ආදි ගෙන හැර තුබු ලුහුනු; නි මනතං ජානිඤා,
 පමණ නොදැන හෙවත් බොහෝ කොට; ආහරාපෙසි, ඉල්ලා 5
 ගතු; උජ්ඣාසිංසු, කිපියෝ නොහොත් උජ්ඣාසිංසු යන මෙහි
 'උත්' යන උපසහීය 'අව' යන අරුත් කියා. අවජ්ඣාසිංසු යු
 සේයි. අවඤු කොලෝය යන අභිධි. මහිවේජා සුගහලො, බො
 හෝ පසස්නා පුගුල්. "මහනතං ඉච්ඡති-මහිව්ජා-තණ්හා, සා
 අසා අච්ඡි මහිවේජා". අප්පියො, අකල්-කල් ඇසින් නොබැ 10
 ලීය යුත්තේය යනුයි-සද උපතට නොවූ සැහැවී එවී; අමනා
 පො, සිත් නොවඩන්නේයි-සිත් නොකැමැතිවිය යුතු වන්නේ
 ය යනුයි; භිගොගාසො මනනාය, බලවත් පමණින්; කොට්ඨන
 සට්ඨනසනාමං, කැපීමට තැළීමට නිසසහැ; කොට්ඨනසට්ඨන
 සහාමානී යි යෙත්මැයි-කැපීමට තැළීමට සුදුස්සහ යනු අභිධි. 15
 පිට්ඨිමංසකොට්ඨියං, ³ පිරිසෙතේ වස්සට කෙලවරෙහි; ⁴ අසාසා,
 අස්වැසුණානු හෙවත් නිදුක් වූවානු; බහපනත, කොක්පත්

136. සුවණ්ණහංස ජානකං.

කාණා යත්තෙහි ⁵ රුවැත්තෙන් දුටුවත් කණ බඳු කරත්
 තෙන් කාණා නම් වූ. ඇගේ මවු කාණමාතා ⁶ නමු. නි සමපජ්ජි, 20
 නොනිපති; උපච්ඡිනනහාපො, ⁷ නැති කොටපි බැව්; පාසාණ
⁸ කොට්ඨකකුලෙ, ⁹ මිණිකරුකුලෙහි-නොහොත් ගල්වඩු
 කුලෙහි; පජියොදනා, ¹⁰ පුහුණු; අබ්බසං, ¹¹ අවාමට-විනාශයටය
 යු තැත්; අපණ්ණනනිකහාමං, නම් නැති බවට; එකෙන මාස
 කෙන, එක් මදැටකින්-මස්සෙන් මදැටක් පමණ ගෙන එයිත්; 25
 සඤ්ඤාපෙඤා, හභවා; නිකමනාසාරපපනනානි, නික්මෙන
 බඳු වූවානු හෙවත් පිටතට යන පමණ වූවානු; [පාපුණ්ඤ],
 පාමිණියානු; මුසිකං වා මංසං වා ලහනි, මීයා හෝ මස් හෝ
 ලබන්නේද-එක් බිලාරයෙක් ආදිකොට මීයා ගොවරව සිටි
 හෙයින් මීයා තමා හෝ නොහොත් ඒ මීයා කෙරෙන් මස් හෝ 30
 ලබන්නේද නොහොත් ලදද; නිපෙ, ඒ මීයා කෙරෙහි; උපප
 ජ්ජනි, පාතුහවිසසනි.

137. බබ්බු ජානකං.

1 සිරිA. 2 ගොභ ලුහුනුයි A. විමසිය යුතු. 3 පිරිසෙසින් BCDEF. 4 අබ්සා-මු.
 අ. ක. | අසා, අස්වැසුණුහුගේ හෙවත් නික්මුණුවානු-හාම. 5 රූපත්තෙන් A.
 6 නම්වූ A. 7 නැති කොට තිබූ බැව් A. 8 කොට්ඨක ABCF. 9 මිණිකර ABF.
 10 පිරිසුදු A. 11 අවාමට BCDF.

ධම්මපසංභිතං, කාරණයෙන් යුත් නොහොත් ධර්මීන් යුත්; අනුපසංභිතං, වැඩිත් යුත්; මකඛිඛා, 1 මැරුහු; සමහාර සුභතං, දුරු මිරිස් ආදී සමහාරයෙන් යුක්තවූ; කඤ්ඤිකපුටිතා, පල්කාති පිරු; විනතසමො විස ව, පිටත සිතියම් කළ කලියක් 5 මෙන්ද; බිම්මටෙඨාව, පිටතින් මට වූයෙහිමැයි.

138. ගොධ ජානකං.

ජවාලානං, සොහොන් ²පෙනෙලි; ³කට්ඨකං, දරකිස හෙවත් දරින් කළමතා කිස; ගොව ඵරති, නොම ⁴සාහා; සාමඤ්ඤකං, ශ්‍රමණ ඵලය. මාගීඵල ආදී වූ පිලිවෙන් ⁵ශ්‍රාමණ්‍ය 10 ඵල නම්. නොහොත් ශ්‍රමණ භාවය හෝ සි; බාලිසිඛා, බිලි වැද්දෝ; ඤාබොහ, ⁶හෙබිහි; පකනිසාපි, සවභාවයෙන්ම-බොහෝ යේ. මෙසින් බොහෝ බිලිවැද්දන් මස් ගන්නා වල සෙස්සන්ට උපද්‍රවයක් නොවැ මෝභටම වූ බව හැඟවූවා වෙන්. පටිවිසඤ්ඤෙහි, ඉක්බිති ගෙසි ඇත්තවුන් හා; උනභවිසාම 15 කං, උතුරුසළුව; හිඤ්ඤි, කණ කොට ගති-නොහොත් සිල් කොට ගති; හතඤ්ඤා අකඛිති ⁷නිපපිලියමානො, අතින් ඇස් ⁸වසාගත්තේ; උකඛලිමසිසා, බඳුන් දැල්ලෙන්; අකොකාසසි, හැවිහි; පටිභාසසි, නිසරු බිණිහි; අට්ඨි කභාපණෙ දණ්ඩා පෙසසාමනි, අට මස්සක් දඩ ⁹ගන්වමිසි; විසොධියමානො, 20 පසිඳුනා කල්හි හෙවත් පසිඳුනා ලබන කල්හි.

139. ¹⁰උභනොගට්ඨ ජානකං.

මඤ්ඤෙ, හිස්හි; සර්වලඤ්ඤං, වළිස්; ¹¹පඤ්ඤාසිසසභි නි, තාගේ කැමිත් සුඛයෙන් හෝ දුකඛයෙන් හෝ යුක්තවැ තෝමැ පැනෙන්නෙහි යයි; ඔලම්බිකං ¹²වාරෙහොනා විස, 25 ඔලඹු බහන්තකු සෙසින්; ඡෙදො, සේද; අලානං, ¹³තිනිපෙන හෙල්ලක්; හතපිට්ඨානි, ඇතුන්ගේ පිටි; කාඛවසා, කවුඩු තෙල්; පකඛඤ්ඤා, පැත නැගී ගොස්; සරණං, සරණ කොට; විසමඤ්ඤා, සැතපි; නිසමම, විවාරා; චෙරවසිකො, චෙර වගහ වූයේ හෙවත් කොපවිසි වූයේ; කඤ්ඤානභද්දපිඨං, රන් 30 බදුපුවක්; ඔමඤ්ඤා, හනා.

140. කාක ජානකං.

වූදදසමො වගෙගා.

1 මරභු BCDEF. 2 පෙනෙහිලි A. පෙනෙලි B. 3 කට්ඨං ABCDEF. 4 සාධා A. 5 ශ්‍රමණ BCEF. 6 හෙබි B. හෙබිහි CF. 7 උපපිලියමානො-මු. අ. ක. 8 මසවාගත්තේ BCDEF. 9 ගන්මිසි BF. 10 උභනොගණ්ඨ A. 11 පඤ්ඤාසිසසභි AB. 12 කාරෙහොනා A. 13 තිනිපෙලෙල්ලක් A.

විපක්කසෙවිං, ප්‍රතිපක්‍ෂ සෙවුනා; ගොඩාපිලලකො, 1
 ගෝපාටවෙක්; අවසරනී, ඔහු අග වැනිරෙන්තෙයි; වාන
 බිලං, සුලං වදනා සිදක් හෙවත් සොරමහක්-ආදී වදනා
 ප්‍රකාතිඡද්‍ර නිබ්බදීමා සොර මහක්සේ අනික් සුලං වදනාට
 යයි කියා සිදක් කරවිය යනුයි; වමමිකමකනිකා, මැරැහු; ආස 5
 යං, වසන තැන; නාසන හසඵනො මුගනා, ඔහු අතින් මිදී
 2 පැලෑ ගොසින්

141. ගොඩ ජානකං.

3 න විජ්ඣි, නොහළී; උපසංඛකමනාමපි, සමීපයට ආවාටුද
 බොධිසත්‍වයන්; ගාලානාරං, මුගුරු තරවාමැ; [පමිකකමිකා], 10
 4 නැවතැ; මනකො නාම න හොසිනී, මුගුරු තරවා ගත්
 හෙයින් මළේ නමුත් නොවෙයි. මලකුසේ ඕනා හෙයින් නොම
 ලෙහි නමුත් නොවන්නෙහි යයි; 5 විරදො, වැරද්දෙහි

142. සිගාල ජානකං.

සුගනාලයසස දසසිනභාවං, සමීඥ ක්‍රියා දැක්වූ බව; අනන 15
 රහින, නටුවාටු; ආවෙණි, වෙන; පමිහාතු, 8 තව වැටහේවා;
 ආභිලායනී, රෙදෙයි; නමහං ආයමිසාමනී, ඒ මම සන්තිදු
 වමිසි-නොහොත් එහෙයින් මම ගෝතෙමිසි; පිටසිකණ්ටකං
 එසසනොනා විස, සැපිණි ඇණයක් ගසන්නකු මෙන්-නොහො
 ත් පෘෂ්ඨකණ්ටකයක් 7 ගසා බහන්නකු මෙන්. 8 පිටසිකණ්ටක 20
 නම් නොඑක් දෑ එල්වන පිණිස 9 ගෙබිත ගසන කණුයි. සිහ
 නාදං, අභිත නාද-උතුම් අඬ එවි; සිහවිසාසමංසං, සිංහයා කා
 හල ඉදුල් මස්; සිබරෙ, මුදුනෙහි; විරොච සාමනී, බබල 10 සාමි
 යි; ඔරමතුං, වලකන්නට හෙවත් තමා කරන්නට සිතු ක්‍රියා
 යෙන් නවත්තට; පාදෙන 11 සඬිසිකා, පසින් කැටි කොටලා 25
 නොහොත් 12 හිලිකොට; මසඵලබ්ගානී, හිස්මුල්

143. විරොචන ජානකං.

උකකුචිකපසධාන, 12 කෙළිල්ලෙන් හිද ඇවිදුනා තප-
 නොහොත් අක්පත්ලෙන් ඇවිදුනා තප; වගුලචන, වවුලන්
 සේ උබ එලෙන තප; කණ්ටකාපසසය, කටුමැස්සේ හෝනා 30
 තප; පසඵනාපනාපනාදිගෙදං, සතර දිසායෙහි දැල්වූ හින්

1 ගෝපාටවෙක් BCE. 2 පලාගොසින්-හැම. 3 මෙතැන් පටන් 15 වෙති
 පෙළේ 'දැක්වූ බව' යන්න දක්වා A හි නොපැවේ. 4 නැවැතු-හැම. 5 විරැඬො
 BCE. 6 බට A. 7 ගසන්නකුමෙන් A. 8 පෘෂ්ඨකණ්ටක BCE. 9 ගෙබිත BCEF.
 10 සාමි AO. 11 සංහරිකා A. 12 A හි නොපැවේ. හිලිකොට BC. 13 එළිල්ලෙන් A.

තෙත් හා උසින් හිරැරසින් තැවීමෙහි කියන ලද පඤ්චනාප
 තපනාදිවූ හෙද ඇති; ජානගහි, දැනි හෙවත් උපන්ද
 පවත් රැකි ගිනි-උපන් දවස් ගෙන නොනිවා නහා තුබූ ගිනිය
 යනුයි; ¹අග්නිජ්භනාදිවසෙන, වහනිපුජාදි වශයෙන්; ගොද
 5 කකිණං ලග්නිකා, ගොතකු දන් ලදින්; අග්නිහගවා, ගිනි බුදුහු;
 ජබ්ඝඤ්ච, ²සිහින් කකුල්ද; පඤ්චරණෙන, පුදන්තාවූ

144. නඛතුට්ඨ ජානකං.

අතිවජිතුං, හික්ම පවත්නට; ඉදුගි හො ජානානි,
 පුඵම යාමයෙහි මෙතෙක් දෙනා ආකල ඉතිකින් මත්තේ
 10 මෙතෙක් දෙන එහි කියා දන් කවුරු දනින්ද; කිනනකාපි
 ආගමිඤ්ඤනනි, කෙපමණ කෙතෙක් එන්නාහුද-ඉතිකින්
 බොහෝ කොටමැ එන්නාහ යනුයි; විලාපං විලපසි, හඬ
 හඬන්නෙහි; සිනොහො වා, මද සනායෙක් වේවයි; පෙමං වා,
 වැඩි සනායෙක් වේවයි

145 රාධ ජානකං.

යථාසභනිගිනං, සපයා තුබූ පරිද්දෙන්-නොහොත් පිළි
 යෙල කල; මධුරභඤ්චරසා, මිසුරු අත්රස ඇත්තියි; ³සංඛා
 දිකා, සපාපියා; ⁴අපේකාභගිකා, ගැලපියා; ගලෙ සුඤ්ඤ
 මානෙ, උතුර වියළී ගිය කල්හි; උට්ඨාසුට්ඨාය, දියේ නැගි
 20 නැගි; හනුසු කිලනෙනසු, ⁵දෙහනුව එලෙන කල්හි; දිනා,
 බැගැවුවාහු; ඛසාරෙම, මුහුදින් ගොඩට බහමිහ

146. කාක ජානකං.

කතනිකරනනිවාරජණො, කැති නකත් ලද ⁶හිල්මසැ
 මැදිපොහෝද රූ පවත්නා උතසවය; ඝන, දලවූ; බහඤ්ජා
 25 පෙකා, බිඳුවා; ⁷සතවලිකං, සියක් නරු නොහොත් සියක්
 පත්; කුසුමහරනනං, වනුක්මලින් රැඳු; කුසුමහවක්ඤ්ඤමිං,
 වනුක් මල්වත්තෙහි; වනිසදදං, වැට මඩනා හඬ; කොටෙට
 කා, හඤ්ජාපාදයෙන් තලාපියා; උතනාසෙඵ, හිඳුවම්; කණ
 යගහසදිසෙහි, තෙජ්හුල් වැනිවූ; ඝනපුඤ්චරන, ඝන කොට
 30 රැඳු වනුක් රත්පට; කණොඨ ආසනන, කර බහාලූ

147. පුඤ්චරන ජානකං.

අනොනානොවිසජ්චාරෙ, කහවුණු ⁸සුලසින් අතුට ගත්
 බිම්පියෙස් ඇතුලත-ඇතුළු දෙවිරම් වෙහෙර වසන බව කී

1 අග්නිජ්භනාදිවසෙන-ගැම. 2 සින් AC. 3 මංසං බාදිකා-මු. අ. ක. 4 අපේකා
 හරි-මු. අ. ක. 5 දෙඅනුව AC. 6 මැදිපොහෝද BCF. 7 සතවලිකා-මු. අ. ක.
 8 කලින් A.

නියේ; අයං, මා සම්පයෙහි වසන භික්ෂුන්ගේ සන්නානයෙහි කෙලයොත්පත්තිය; ගඤ්ඤාපිපට්ඨිකො, ගදකිලි මඵයෙහි; 1 කිලෙසස්ස, කෙලයය; අවාපුරණං, කෙස්ස; පට්ඨෙවණන පට්ඨෙවණං, පිරිවනින් පිරිවනට; සිලාපඨිපියං, සල පොලොව පිහිටි; කුමාගාරකුච්ඡිමනනා, කුඵගෙවල් සාවැ; උප්පා 5 චිත්තච්ඡේදොම, උපුල සිවි සහ ලොමි ඇති; අලලිසිතුං, ඇලෙන්තට; විචචනි, පෙරළේද හෙවත් දුරුවේද; නදී නිරෙ, නදී වැලක්හි; 2 නාඛලිසාය දඨස්සාලො පිය, නතුලිසක් ඛාගාගත් කලක් පරිද්දෙන්; සුප්පකොපියා, කුඵකෙල වරෙක; කුසුමෙ, කොටුවෙක; 3 අස්සාදං අලනනොනා, ආස්වාද 10 රතිතවුයේ-නිරසවුයේ; චක්ක, වකුගවු; හදය, 4 හාන්මාංස; 5 උදරං පඤ්ඤා, 6 උදර මාංසයෙහි වැනි රු නොහොත් උදර මාංසය අතුට; චලියොගණනි, රුලි ගති-හැකිල නියේය යුතැන්; උක්ඛලියං 7 පිටස්සිණ්ඨං පිය, ඇතිලියේ බහාලු පිටි පිඩක්මෙන්; 8 සිජ්ජමානො, තැවෙන කල්හි හෙවත් ඉදෙන 15 කල්හි; සංඝිනනසර්වනනා, හිදී ගිය හරිර ඇති හෙයින්; නාලකඛඤ්ඤිකො, නල්කදක් වැනිවු; ඉතො පුන, මෙයින් තැවැත වාරයකද; නතො පුනනනි චුත්තවාරනො ව, ඒ ගාථායෙහි දෙවනු 'පුන' යන්නෙන් නිර්දේශ වාරයෙහිද; පුන නතොපි ව, තැවත ඒ 'පුනපුනං' යන්නෙන් නිර්දේශ වාර 20 යෙහිදැයි කියා මෙසේ; පුනපුනං, තැවැත තැවැත

148. සිංහල ජානකය.

ගාච්ඡනගාච්ඡනනෙර, ගවුයෙකින් ඔබ්බේ පවුරෙක ගවුයෙකින් ඔබ්බේ පවුරෙකැයි කියා මෙසේ ගවුගවු අතුරෙහිවු; ගොපුර, දෙරවු; 9 අච්චාලක, අචල; කොටස්ස, විවර; නො 25 හොත් අච්චාලකකොටස්ස, කොටුවේ වු අචල හා දෙරවු; උච්චන, පිහිටි; දුදදසිංහං, දුදකිය හැකි; උඛෙඛ්චනියො හුච්චා, හය ඉපැදවිය යුතු වැ; දුතියකච්චනනානෙර, වුනිච්චතයට දෙවන ප්‍රතිසකිච්චනනෙර; 10 ජාලාගිහන, ගින්නෙන් දැහිය; රජ්ජයා උඛෙඛ්චනනි, කර වැල් ලිහි; එකතො-පෙ-පනනනි, 30 එක් රොගයකින් තැහි එක් රොගයෙකින් හෙන්නාහ; එතො චාදෙනොව, එක් අවවාදයෙන්මැ; නිබ්බිසොවනො, පාපවිෂයෙහි නිපොපි වුයේ; අලච්ඡිනොනා, නල උදුල; සමුගගිනන,

1 කිලෙසාන.-මු. අ. ක 2 නාඛලිසා A. 3 A හි පමණකි. 4 හුන්මාංස ABCE. 5 උදරමඵරිකා A. උදරමඵරිකා BCDE. 6 උත්මාංසය ABCE. 7 පිටස්සිණ්ඨං-මු. අ. ක. B. 8 සිජ්ජමානො, තැවෙන්නේ හෙවත් ඉදෙන්නේ ACDE. 9 අච්චාල A. 10 ජාලාගිහන AB.

උගන්නාලද; ආනඤ්ජකාරණ නම් ඇතුන් හික්මවන පිණිස කරන කම්කටුලි; ශාම සුභාසිතං, “අති සුභාසිතං” යි තැන්. මේ ‘හත්තිදමකොන්’ යනාදීන් වදාල පාඨාපෙක්‍ෂායෙන් කිහු. හත්තිදමෙමා, දමුවු හසුනිතෙම හෙවත් දමන තරම් ඇත්;

5 ආච්ඡො, දමා මෙහෙයන ලද්දේ; එකංගෙව දිසං ධාවනී, එක් ජ්‍යෙෂ්ඨාපථයෙන් එක දිසාවකටම දිවන්නේය-අතික් දිගට දිවිය නොහේමය; පුට්ඨදමෙමා, දූමිය යුතුවූ පුරුෂ තෙම හෙවත් දමන තරම් සකුතෙම; ආච්ඡො, දමනලද්දේ නොහොත් දමා¹ මෙහෙයන ලද්දේ. එක ජ්‍යෙෂ්ඨාපථයෙහිම ඉද-අට්ඨ

10 දිසා ධාවනී, අපට විමොක්‍ෂ නැමැති අට දිසාවට දිවේ. අපට විමොක්‍ෂ නම්:-“රූපී රූපාති පසසති-අජ්ඣතතං අරූපසඤ්ඤි බහිඤා රූපාති පසසති-සුභන්ති අබ්බුච්චති-චන්තාරො ආරූප්පා-නිරොධසමාපත්ති” යන මේයි. රූපී, ආධ්‍යාතම්කටු² කෙශා දිවූ නීලකාන්ඝනාදී වශයෙන් උපයන ලද ධ්‍යාන රූප නම්

15 වන බැවින් ඒ ධ්‍යාන ඇත්තේ; රූපානි, බාහ්‍යවූ නීලකාන්ඝනාදී රූපයන්; පසසති, බලා-ඒ විෂය කොට-ධ්‍යාන උපයයි යි තැන්. ගොගගාවට්ඨිතං, ගොග්‍යවූ ආලායභීවරයන් කෙරෙන්; කඤ්චි කාලං, මද කලක්; සුභමන්තදසො, විශදසු පමණක් බලන්නේ; සහසසස්ථිච්ඡිං සිපෙහෙනා විශ, දහසින්

20 බද පියල්ලක් තබන්නක්හු මෙන්. මේ බර දෙයක් ඔසවා සෙමෙන් සන්තිදී තබන්නාගේ ශාන්තවූ පාදවිනාස හෝ තකා කිහු. නොහොත් ඒ ශාන්තවූ ගමන ජ්‍යෙෂ්ඨාපථයෙහි ප්‍රසන්නවූ ජනයන්ට සමථිපවර්ග්‍යමත් දීමෙන් ඒ ජනයා කෙරෙහි දහසින් බද පියල්ලක් තබන්නක්හු වැනිනුයි මේ හෝ අපෙක්‍ෂා

25 යෙන් කිහු. සිහවිජමනිනොන, සිංහ³ වික්‍රාන්තියෙන්; ⁴හෙව චනිකා ගාමමහානී, හිමවන වසන්තම්හයි; වසාරතන, වැසි කල්හි; එහනො-පෙ-පණ්ණහි, එක්දිසාගෙකින් එක්පතෙක එක්දිසාගෙකින් එක්පතෙකැයි කියා මෙසේ දෙපතකින් උපලක්‍ෂිතවූ; එකං නිමබ්පොනකං, එක් දෙපති කොසඹ පැල

30 යක්; නිට්ඨුහි, කාරා දූමි; ⁵පබ්බාජනියකමමං, දෙශනාග කිරීම්; නිමබ්-පෙ-හිනා, කොසඹ පැලය වැනිවූ යම් තාගේ කුරුවූ ගුණයක් ඇත්නම් හැරවියා.

149. එකපණ්ණ ජාතකං.

අසන්තපගගහං,⁶ අසන්තජනයන් වැඩිමි හෙවත් අසාධුටු
 35 දෙවදන්තයන්ට කල අනුග්‍රහ; නිබ්බකාරණ, දූභී කම්කටු

1 වෙහෙසෙන ලද්දේ A. 2 කෙලශාදිවූ BCE. 3 පිකුමයෙන් A. 4 හෙමවනකා-
 ඉ. අ. ක. A. 5 පයොජනිය කමමං E. 6 අසජ්ජනවිසම් A.

ලෙන්; අභිභූතොනා විය, පෙළෙන ලද්දකු මෙන්; අවස්ථානං,
පිහිටාගැන්මෙක් හෙවත් ¹නිශ්චලවැ සිටීමෙක්; පරිශාසනා,
²ලෙසෙකින්; ³රතනිසමපදං, [රාත්‍රිසමපතනී]; යං, යමක්හු
කරා; ⁴පසිරූපාසනො, එළබෙන්නාහට; භො, හවත්ති;
දෙසිනා, අභ්‍රමනිකා ද්‍රුම රජස් රාත්‍රය යන පස්වනක් දෙස ⁵
යෙන් විනිර්මුක්ත හෙයින් අපගනවු දෙස ඇති; රතනි, රාත්‍රි
තොමෝ; **ලක්ඛණ්ණො වහා**, විශෙෂයෙන්මැ සැලකිය යුත්තී යි
හෙවත් උත්තමයෙකි කියා සැලකිය යුත්තීයි; නොහොත් ඉතාමැ
ලක්ෂණයෙන් යුත්තීයි; නොහොත් ඉතාමැ වෛරොජනිය
යනුයි; අභිරූපා, කී දෙස් මුත් සදපහතින් බැබැඵම් හත් ¹⁰
බැවින් මොනොවට රුවැත්තීයි; දසසනිශා, දක්තට නිස්සීයි;
පාසාදිහා, දුටුවන් සිත් පහයනු වී; රමණීයා, මහාජනයා
සිත් අභිරමනු වී; යං, යමක්හු කරා; අඛණ්ඩාලසෙති භික්ඛු
සනෙහි, එක් දහස් දෙසිය පහසක් පමණ භික්ඛුන් හා; කප්පා
පෙඤා, සදවා; ⁶ගනුමණ්ඩලමාලහො, කන්මඩුලු ගන්වා හංස ¹⁵
වට අයුරෙන් කළ කුලාරගෙයි නොහොත් එක්කන් මඩුලු
ගන්වා වටති ⁷වැම් දී කළ වටන්හල්ගෙයි නොහොත් බොජුන්
හල්හි; සනාච්චිමජෙකි, සිසාරා සන්හුන් රළමැදහි; ⁸මහණණ
වං විය, මහාසාගරයක් මෙන්-සිසාරා සන්හුන් රළ ඇති මැද
නිශ්චලවැ සිටිනා සාගර පරිද්දෙනැයි යනුයි. සාගරය තමා ²⁰
සිසාරා කෙළවරින් වඤ්චල බව මුත් මධ්‍යයෙහි නිශ්චලව සිටිනා
හෙයින් කියත්. නොහොත් සනාච්චිමජෙකි මහණණවං විය
හි සත් පරිහණකි පච්චි පිරිසේ මැද ³සිදන්ත මුහුදු එව් සුතෙරපා
මුහුදු එව් ගෙනැ කියුවෙන්. අවිරපකකානායං, ගිය නොබෝ
කලකින්; බහො, කණතලද කුසල්මුල් ඇත්තේ; උපහනො, ²⁵
තටුයේ; මහකුට්ඨාපනා, මලවුන් දිව් ඇත්තවුන්ගේ තහා
සිටුවාපියන; පච්චාහනා, පිලිබහන-තහා සිටුවු මාතරූපය
නාවැන මාතසිරූපයෙන්ම කරන; ගලනාලියං, බොටුයෙහි;
ව්‍යග්ඛුට්ඨාපනො, ව්‍යාඝ්‍රයා තහා සිටුවු

පනතරසමො වගෙහා.

එකකනිපාතවණණනා නිට්ඨිතා.

1 නිශ්චලවැ පිහිටාගැන්මෙක් සිටීමෙක් ABF. 2 ලෙසින් A. ලෙසකින් BD.
3 සඤ්චසමපදං, බුදුන්ගේ ගුණ සමපතනිය ABCFE. 4 පසිරූපාසනානං-මු. අ. ක.
5 ගනුමණ්ඩලමාලෙ-මු. අ. ක. 6 වැම් BRF. 7 මහානාවං විය-මු. අ. ක. 8 සිදන්තර
BOEF. ආනතර D.

රාජෝවාදං, තමන්වහන්සේ¹ රජ්ජරුවන්ට කළ අවවාද;
²ගනිගනං, ³ජ්ඤගති ආදීවූ සතර ගතියෙන් එක ගතියකට
 පැමිණියාවූ නොහොත් පරමපරා විසින් දෙනුන් රදෙල් ගියාවූ
 නොහොත් බැණගත නොගීමෙන් කල් ගියාවූ; අලලභකෝච,
 5 තෙත් අත් ඇත්තේමය-බත් කා අත දිය නොසිදෙන තුරුමය
 යනුයි; භඤ, 'පුළුච්ඡාමි' යි තැන්; දිවා දිවය්ස, දෙවෙනි⁴ දවසල්;
 නං නිරේඛා, ඒ බැණ නිමවා. "යං පුබ්බ-පෙ-අගමංසු
 එතදෙව අවජරියනති වතා" යි සම්බන්ධ කරනු. අනුසාසි, අනු
 ඥාසනා කෙළේයි-බිණිය යනුයි; වොභාරං, යුක්තියි; කුටටට
 10 කාරකා, කුළුසටත් බණන්තෝ-නොගිම්වා ගිම්මගිසි
 බණන්තෝය යනුයි; උපරවො, පොළොව ගැසීම්; අනොනා
 වලඤ්ජනිකානං අනනරෙ, ඇතුළත්හි පරිවාරජනයන් අතු
 රෙහි; බහිවලඤ්ජනකෙ යනු රජගෙයින් පිටත වසන්තවුන්.
 අනොනගරාදි වශයෙන් පරික්ෂා නොකොට එකඟෙලා සාමා
 15 න්‍යයෙන් පරික්ෂා කළ බව ගොනු කිනු. අනොනා නගරං
 යනාදි වශයෙන් වෙන වෙන ඇවිද පරික්ෂා කළ බව නිසා කිනු.
 නිගෙන, වළවූ; උක්කමාපෙහිති, මගින් පහ කොට ගතැයි;
 බලං, ශක්තිබල; සසං, පරිවාර; ගොතන, කෞණ්ඩිනාදි
 ගොනු; කුලපපදෙස, කුලවෙසෙස්; බිපති, බහාලයි නොහොත්
 20 පුරණය කෙරේ; උක්කමාපෙඛා, ඇල කරවා; උපපථෙන,
 නොමගින්-වලිතැයි සේයි; අගුණා පන කීදිසාති, ⁵මේ කිවා
 ගුණ කල අගුණයෝ කෙබන්දේ දැයි-අගුණයෝ නමුත් මේ
 තා කිවානු මැ වෙන්දැයි;⁶ පටිගහභෙඛා, විවාරා ගෙවත් පරික්ෂා
 කොට.....

25 151. රාජෝවාද ජානකං.

නගාපිනාපුතනං, කරනැවැම් පුත්‍රයක්හු; මසුඤ්ජරණ,
 දැලි සිටිවිම්-⁷දැලි කපා සිටිවිම්; කෙසෙසංගායනා, කෙසෙ සිටි
 විම් නොහොත් කෙස් බැසැ සිටිවිම්-තැනින් කපා සම කොට
 සිටිවිම්-නොහොත් කුඩා කුමරුවන් මුදුනෙහි කෙසෙ සිටිවිම්;
 30 ⁸අධ්වජාදධ්වජනාදිති, කියඹු තිබිම් ආදි; මඤ්චං පටිගහඤ්
 ඛා,⁹භාද වල බැඳ ගෙනැ; අච්ඤ්චං, නොතැන්හි හෙවත් ජ්ඤ
 රාග නො කළ මනා තන්හි නොහොත් අකාරණයෙහි; පපන
 කි වමාති, මළවුන් උදෙසා කළ මනා කිස; ඉමාති දිවසාති,

1 රජදරුවන්ට A. 2 අගනිගනං-මු. අ. ක. 3 ජ්ඤ ආදිවූ BCDEF. 4 දහවල් BD
 E. දවල් C. 5 මේ නාමැ කිවුවත් A. 6 පටිගහභෙඛා-භැම. 7 A හි පමණකි.
 8 අධ්වජාදධ්වජනාදිති-මු. අ. ක. 9 භාදවල වලදගෙන A. භාද වලි බැඳගෙන
 B. භාදවලද බැඳගෙන D.

මේ යටතිය දවස; ශ්‍රී ලාංකාමිසපටිසංයුතනං,¹ පස්කම් ගුණෙන්
 යුත්; පනිකුටෙඨා, යටත් හෙවත් ගර්භිනයි; අසබ්බං, සභාමැද
 කියන්නට නුසුදුසුවූ හෙවත් අනුන් නොදැන්විය හැකි-නො
 හොත් අනුන් නොඇසිය හැකි; ස්ගනිරුමහිකා, වලකා; එව
 මෙම, මෙසේ; නි සමබ්බකනිනි, නොබැඳෙන්නී යයි හෙවත් 5
 මා කීවා නොකරන්නී යයි; ආකාසෙ නිපනනා, රිදීපව් චූදු
 තෙහි පිහිටි සඵටිකගුහායෙහි හොත් ශාභාලයා ආකාශයෙහි
 හොත්තාසේ පෙනෙන හෙයින් කියා; පච්චේදනනිපක්ඛාය,
 විවාරා දත්තා නුවණ හෙවත් පරික්‍ෂාකොට දත්තා බුද්ධියක්;
 සාති, සවකියවූ; ඡොචෙනාති, ශෝක කරවත්; අජෙකාහර 10
 ඤ්ණං, ගිලිය යුත්තක්; ඤාණසම්පි, උගුරද. තෘණසිංහයෝ නම්
 තණ කන සිටුපාවෝයි. පාණ්ඩුසිංහයෝ නම් පාණ්ඩුවණී සිටුපා
 වෝයි. කාලසිංහයෝ නම් වලස්සුයි.

152. සිංහල ජානකං.

මණ්ණොපානඵලකං, මැණික් පියගැටෙහි නොහොත් 15
 මිණිලුපුවරුවෙන් කල පියගැට එව්; ආලොලෙකනා, අල
 ලත්තේ; ²අටෙධංකං ඡෙම, නොවිසදිය හැක්කේමැයි-නොවි
 සදිය හැකි කොට හෝ; නිබ්බන්ධනං ඡෙම වා, විසදිය හැක්කේ
 මැයි-නොහොත් විසදිය හැකි කොට හෝ; නිග්ගහෙ වා, නො
 දන්නෙහි යයි කියා නිග්ග කිරීමෙහි එව්; පච්චිග්ගහෙ වා, 20
 නොදන්නෙහි කියා අප්‍රශංසා කිරීමෙහි එව්; විසෙසෙ වා,
 තන්හි තන්හි ඇලුම්කොට පිළිවිස්මෙහි එව්; පච්චිසෙසෙ වා,
 වෙසෙසින් ඇලුම් කොට පිළිවිස්මෙහි එව්; ඉච්චාචාරෙ සිනො,
 තෘණොවිසි බව සිටියේ හෙවත් ලාභසක්කාරවිෂයෙහිවූ තෘණො
 ප්‍රවාතනියෙහි පිහිටියේ; හිනනපදරාය චච්චකුටියං, බිදීගිය 25
 පුවරු ඇති අත්පස් වලෙක්හි; විප්පටිසාරිනො, කලයේ නො
 යෙදෙයි කියා විපිළිසරබවට පැමිණියාහු; උබ්බිලොවිනො
 හුකා, උබඟු සවරුප ඇතිව; පඤ්ඤාපඤ්ඤා, සප්ඨාකොට-සැහැ
 යිය යු තත්; ඤාමදසං, කැමැති පමණ; ⁴චූලසුඛකරො, මහ
 උරෙක්; අවසගනො, කැඳවන්නේ; වානසොගං, මෙකල 30
 මේ සුලභ මේ දෙසින් හමයි කියා මෙසේ වාතයෝගය; ශ්‍රී ඡොසා,
 පසාර; වායසි, පවත්නෙහි.

153. සුඛර ජානකං.

1 මෙතැන් පටන් 119 වෙනි පිටේ 29 පෙළේ 'පැමිණ' යනු දක්වා A හි
 නොපැවේ. 2 ආවේනියායෙවා-මු. අ. ක. 3 නිබ්බන්ධනායෙවා-මු. අ. ක. 4 චූල
 සුඛකරො-මු. අ. ක.

1 සෙනානිහණෙන, සෙනාප්‍රධාන ඇමැත්තන් දෙදෙනකු
 කල කලහයක්; 2 සෙනාපමුඛා, සෙනායෙහි ප්‍රධානවූ; කලල
 විතනනං, නොතිලන්වූ සිත් ඇති බැව්-සමඵල සිත් ඇති බැව්
 ය යු සේසි; අවවසං දෙසෙසා, වරද දෙසා හෙවත් ඔවුනො
 5 වුන්ගේ වරද ඔවුනොවුන්ගේ සමමුඛයෙහි කියා දෙසා; මහා
 සමජ්ජං, මහාතෘතෘමණ්ඩලය; අංසෙ, දසරුයෙහි; නදිපිටෙඨ
 න, ගංපිටින්; 3 දරඨසමමං, ග්‍රිහමයෙන් ඇතිවූ කායපිඩා; මණි
 කඛකිඛණණං, මැණික් කඳක් වැනි සටහන් ඇති. 'පවාල
 මණිකඛකිඛණණානං අත්තභාවං"යි තන්. මෙතැන වණි ගඳ
 10 සංසාන කියා 'පත්තසස තයො වණණා' යන තැන සෙසින්.
 සෙට්ඨවණණං, උත්තම ගුණ

154. උරග ජාතකං.

අත්තනො බිපිතකං, තමන්වහන්සේ කිවිසි කිවිස්මක්;
 4 උව්වාසදදමහාසදදං යනු උස නැගෙන දසට පැහිරෙන විසින්
 15 කියත්. නාලපනහි, 'ජ්වථ' යි කීවවුන්ට නැවත 'ජ්වථ'යි නො
 කියන්නාහ. ඉට්ඨමඛලිකා, මහල් තෙපුල් කැමැත්තාහ;
 ජ්වපටිජ්වං නාම, 'ජ්ව' යි කීවාහට හෙවත් 'ජ්වත්ව' යි කීවා
 හට නැවත 'ජ්ව' යි යන තෙපුල් හෙවත් නැවත 'ජ්වත්ව'යි
 කීම; 5 මණිකඛණණං, 6 වලලුබඩු; 7 උකඛිපිකා, ගෙන්වාගෙනා;
 20 'උකඛිපාපෙකා' යු සේසි; ඵලහෙ, ගොනටු පෝරුයෙහි හෙ
 වත් සාලායෙහි ඕනා පිණිස අතුව තුබූ පුවරුයෙහි; පිට්ඨවංස
 පුණාය, වස්කප නොහොත් වස්ගට; සුඛුමුචුණණං, නාසාවට
 වන් කල කිවිස්තව නිසිවූ සියුම් සුන්තක්. "යකෙකා" යනාදි
 25 බස නොඅසා කන්නට යක්ෂයා නික්මුණු බව ගෙනැ කීහු;
 සරදසනං හි, ශරද්ධාතු සියයකුදු; නමොනමපරායණො, අදු
 රෙන් අදුරමැ පිහිටකොට ඇති එකක්හු මෙන්

155. ගගග ජාතකං.

මංසපෙසිසදිසය්‍ය යනු ලද බව ගෙන කීහු; සකදදං ඛඩ්ඩා,
 30 සලකුණු කොට; ගෙහසමහාරෙ, ගෘහකරණයට උපකරණවූ
 දඹුපත්; පුබ්බං ගණනී, පුභා ගනි; ඛබ්බං ඛඩ්ඩා, ඇළි හෙලා
 හෙවත් හිමිකොට-සිසාරා සම් කපා කුණ ගුඟුකොට; රුකෙඛ
 නිහරනී, කැපූ ගස් ගෙනැ හැර මැන ලන්නේ; වෙජ්ජවෙන
 නඤ්ඤාය, වෙදකමට දෙන කුලී පිණිස හෙවත් මා පයට කල

1 සෙණිහණෙන-මු. අ. ක. සෙනාහණෙන. BCF. 2 සෙණිපමුඛා-මු. අ. ක. E.
 3. දිවාදරඨං-මු. අ. ක. 4 උව්වාසදදං මහාසදදං-මු. අ. ක. O. 5 මණිකඛණණං D. 6 වල
 වලලුබඩු BCEF. 7 උකඛිපාපෙකා-මු. අ. ක.

පිළියමට මිල පිණිස; පුටිසාපි, උත්තම පුරුෂයෝද; අධික
සුකතං, සමහරක් විශාලී; ඔනවිකා, මිටවු නමත් ඇඟිනුත්
සුවද පවත්නා හෙයින් 'අපින් ගනුගසන්න' යන සංඥාවෙන්
නිතියව බැස; නාමාසංඝාටෙහි, හඟුළෙන් නොහොත් එක්
කොට ඇදු නැව් දෙක හෝ නාමාසංඝාට නම; නදිං පකඛඤ්ඤී 5
කා, නදියට පැන හි හෙවත් නදීමත්තෙති ගමන් ගෙන;
කිං කාරාපෙතිනි, අප ලවා කුමක් කරවනු කැමැතිව සිටියි;
පොසාවනිකං, පොෂණය කළවුන්ට මිල; ඔලොහෙකා,
බලා-සමුහෙනා; ඔපමයහං කාකා, මහලැත් කොට හෙවත්
රාජවාහන කොට; අධගවිජ්ජාපාදිකා, අධගවිජ්ජා දත්තාහු 10
හෙවත් සිරුරු බලා ලකුණු කියන්නාහු; ලිනං, පසුබට; පග්ග
ණනනො, හුවන්නේ නොහොත් උත්තාභවත් කරන්නේ;
¹ඔසකකනි, පසුබසී; චමමං, කවචය; අවාපුටිකා, විවර කොට;
චතුදෙසාපගනෙන විජ්ජෙත, උපන් කුසල් නැසීමෙහි අස
මච්චවය නොඋපන් අකුසල් නොඉපැදවීමෙහි අසමච්චවය 15
නොඋපන් කුසල් ඉපැදවීමෙහි අසමච්ච වචය උපන් කුසල් වඩන
බවෙහි අසමච්චවය යන චතුර්විධදෙෂයෙන් දුරුවූ "උප්පත්තා
නං අකුසලානං පභාණාය වායාමො අනුප්පත්තානං අකුසලා
නං අනුප්පාදාය වායාමො අනුප්පත්තානං කුසලානං උප්පාදාය
වායාමො උප්පත්තානං කුසලානං භියොසාභාවාය වායාමො"යි 20
කියනලද සතර සමයක් ප්‍රධාන වීර්යයෙන්; චතුභි ඝොගෙහි,
කාමයොගය භවයොගය දිට්ඨියොගය අවිජ්ජායොගය යන
සතර යොගයන් විසින්; ගෙට්ඨිමමග්ගප්ප්‍රානි, යට තුන්මග
තුන් ඵලයට; දසනනං සංයොජනානං, කාමරාගසංයොජනය
රූපරාගසංයොජනය අරූපරාගසංයොජනය දිට්ඨිසංයොජනය 25
සීලබ්බතපරාමාසසංයොජනය විචිකිල්පාසංයොජනය බ්‍යාපාද
සංයොජනය අවිජ්ජාසංයොජනය උඤ්චවසංයොජනය මාන
සංයොජනය යන දස සංයොජනයන්ගේ; නිබ්බානං ආගමම,
නිවන් පැමිණීම.

පටිගොගසිසෙත, අනුභව වශයෙන්; විනිපාගෙනා,
නසන්නට; මනනිකාලෙපං, මැටිපිඬු ආලෙප; ජනනාසර, හිනි
හල් ගෙය; සුත්තවසෙත, උපකාරවැ සිටි හෙයින්ද යෙදෙන
හෙයින් යුක්ත වශයෙන්; මුඛොලොඛනනිකතං, මුහුණ බලා
දෙන පස; ²සසක, සහවුත්; ³හරිණ, මුව; ඔසිදිකා, ගැලී; 35

1 ඔසකකිති 0. 2 සසකා-මු. අ. ක. 3 හරිණ-මු. අ. ක.

ගුණං භවිස්සාමි, උපකාර කෙරෙමිසි; මානිකා, ඇලු; විසා මිකා, සැතපි; ඛවිජ්ඣකා, විදපියා හෙවත් ලග පලාපියා; ඉමං, මේ ශාභාලිය. “යසමා සරණතො භයං ජාතං තසමා ගමිස්සාම”යි සඛකා කරනු. අමමානං, අනාදර; අනිකකභවකා 5 ලෙසි, හික්වුණු කල්හිදු හෙවත් මල කල්හිදු.....

157. ගුණ ජාතකං.

කුතුහලෙන, කුහුලින්-දෙදෙනාගේ කලහය දැක්ක මැනැව යන උත්සාහ වශයෙන් යනුයි; සංසද්ධිංසු, එක්වුනු; සමිංසු, දැඩුව සමඟවුනු-සතවැ අතුරු නැත්තා වුනු; සබ්බසථ 10 භනා, සියලු කටයුත්තෙහිමැ අසවලත් වුව මැනැවැයි කියා මෙ සේ කැමැති විය යුතුවු; කුචඅසෙසා, කුච අසෙස්; අසුඛාය මාණා, එවුනු හා නොකල් කරන්නේ-නොසහන්නේයැ යු සේයි; ලෙහනනා, ලෝනානු; වයසස, සබද; මෙලඤ්ඤං, හිලන් බවට; සමධාතුකා, සමවූ අදහස් ඇත්තාහ; නංගොවරො 15 ගෙව, එමැ ගොදුරුකොට ඇතිසේ; අස්සානං [උපපි], සෙසු අසුන් මත්තට; පකඛඤ්ඤාලෙන, පනතසුලුවු; පාගබ්හිය, බුහුටි බැවි; ඵනෙසු-පෙ-සද්ධිං, මොවුන් දෙදෙනා කෙරෙන් එක් පාපියක්නු හා සමඟ; 1භුනමුලෙ, 2වූ මිලෙහි හෙවත් ඇති මිලෙහි.....

20

158. සුභනු ජාතකං.

අසමුද්විණණා, නොහැසුරුණු විරු; සමුද්වට්ඨිංසු, සනත, නගෙහි ඇසිරුණානු; යස, නිර්ති; ආයසභාතං, අයසට; කණ් කාරමකුලවණණ, කිණ්හිරි මල් කැඟුලක් වැනි-රන්වන් හෙ සින් කිනු. නිසෙසා පබ්බතරාජියො, පඵනවලලුතුකක්; 25 3දණ්ඩකහිරඤ්ඤ, දණ්ඩකහිරඤ්ඤ නම්වූ; බුහමමනං බකි ගනනා, උත්තම මනත්‍රය බැද නොහොත් උත්තම මනත්‍රය බකි නය කරන්නේ-ගොදුරු ගන්නා බිමදී නමාට උපද්‍රව නොවන පිණිස උත්තම මනත්‍රයෙන් ආරක්ෂා බදනේය යනුයි; ඡස්ඨි විසිට්ඨපට්ඨන, ශ්‍රෙණිාඵයෙන්ද විසිට්ඨාඵයෙන්ද නොහොත් 30 ශ්‍රෙණිාඵයෙන්වූ විසිට්ඨාඵයෙන්; ගනාති, 4දත්තනුයි; නිණණං මාරානං, කම් කෙලය දෙවපුත්‍ර යන තුන් මරුන්ගේ; විමුනනානං, කෙලයයන් කෙරෙන් මුක්තයනට නොහොත් ඒ අහිත් ඵල විමුකතිසම්බතිතට. නදබහවිමුකති නම්-නදබහ ප්‍රභාණයෙන් කෙලයයන් කෙරෙන් මුක්තියි. නොහොත් ඒ

1 භුතමෙවමුලං-මු.අ.ක. 2 බු මිලෙහි A. 3 දණ්ඩකෙ හිරඤ්ඤ, දණ්ඩකිරඤ්ඤ කම්වූ DE. 4 ගත්තනුයි A.

තදඹහ තෙමේම කෙලයයන් කෙරෙන් මූකනියව 1 හෙතුවන
හෙයින් තදඹහවිමුකනි නම්. අකකනන-පෙ-න සසචරනි, මෑඬ
ගෙනැ යන තැන තුබු මල පය නොහෙන්නේයැ; මඤ්ඤාය,
කරඹුයෙහි නොහොත් පෙවටගමෙහි; ජ රාජපට්ටවටා, රාජ
සපරමපරායෙක්; අනනනො, තමහට; හඤ්ඤාලසදදන, 5
අත්තලහසින්; ඩයසනි, හඩාද; පාසයටයිගො 3 ඔරොපෙඤා,
ඉභිලි මල ලා; විසභාගං, බුහමවයනීවට විරුඬවු; සකනි,
දෙයැ

159. 4 මොර ජානකං.

සුගනාලයං, සුගත්ලිලා; විනිලකධාතුකනනා, මදක් 10
5 නිල්වූ සභාව ඇති හෙයින්; නාලගෙහ, තලගෙක්හි
හෙවත් තල්ගසක් මත්තෙහි; ඉමෙසං චසෙන ගිරිදුගහං හජසි,
ඉදින් තෝ මේ වල වසන්නෙහි වී නම් මේ පථිතයන්ගේ වය
යෙන් නොඑක් නොඑක් පථිතයෙන් විෂමවූ මේ ස්ථානය
හජනය කරන්නෙහි-දුගීස්ථාන හෙයින් තා වසන්නට මේ 15
නුසුදුසුය යනුයි

160. විනිලක ජනකං.

පටිමො වගෙගා.

අගහදකනිණ්වානෙන, ආදි දකුණු 7 මෙරෙහි හෙවත්
අක්කරවුයෙහි [සුලහින්]; පහිනනමදෙ හුඤා, වැහෙන මද 20
ඇතිවැ; පාසාණඵලකං, හිඳිනා ගල්⁵ ලැහැල්ල; බිපිඤා,
9 නභා හෙවත් 10 වල දමා; ආලමබනඵලකං, වැතිර හිඳිනා
පොහොරුව; ලුඤ්ඤා, සුනුවිසුනු කොට කඩා දමා; සොණඤා
ය පරාමසිඤා, අතින් ගෙනැ; කාසුඤ්ඤෙහි, කුත්සිත පුරුෂ
යන් හා; නණකාසනඵලං, තෘණායෙන් කරන විශාස හෙවත් 25
කාමරාගයෙන් කරන 11 විසඹ; ආචාරඅභිගො යනුයෙහි
ආචාර ආයතීයෝ නම් යහපත්වූ ආචාර ඇත්තාහුයි. ලිඛග
අභිගො යනුයෙහි ලිඛග ආයතීයෝ නම් තපසවී ලිඛග ඇත්තා
හුයි. 12 සිලඅභිගො යනුයෙහි සිලායතීයෝ නම් යහපත්වූ සිල්
ඇත්තාහුයි. දඤ්ඤාඅභිගො යනුයෙහි දඤ්ඤ ආයතීයෝ නම් 30
දැක්මෙන් අරිනුයි හෙවත් විශෙෂවූ රු ඇත්තාහුයි. පටිමෙඬ

1 යන බැවින් A. 2 රාජපරමපරා සපෙක් A. 3 රොපෙඤා-මු. අ. ක. A. 4 මසුර
ජානකං A. 5 නිල්පැහැ ඇති බැවින් A, 6 මාරුතෙන A. 7 මේරුණයෙන් A.
මෙරයෙහි CF. 8 ලාහැල්ල A. ලාල්ල BF, ලාල්ල CD. 9 දමා A. 10 වල B.
11 විශ්වාස BF. විසම CD. 12 මුද්දින අට්ඨකථාහි කොපැහේ.

අපිගො යනුයෙහි ප්‍රතිවේදියායීයෝ නම් මාගීඵලාගිගම කලා
හුගි. යනෙකව පුගගලං, 'යං එව තු පුගගලං' ගි තන්

161. ඉද්දසමානගොනන ජානකං.

¹අගිනිජුහනං, ගිනිපිදිමක්; ²පොපේචා, ³සපා; බහු
5 සිනෙහෙ, බොහෝ තෙල් ඇති; අවපිඞ්, ගිනිසිපිත්; ⁴සාමං
මිගිං, රන්වන් මුවදෙන්. 'සුවණණසාමං' යු තැන්-හෙලපු මුව
යෙත් මෙ; ලෙහනනිං, ලෝකිය

162 සන්ධ ජානකං.

ජද්දකදනං, ජද්දයෙන් දෙන දන්; මිපිසපාගෙන, විපි
10 කොටසින්; ජද්දකං සංහරිචා, ⁵අදහස් ගැන-එක් අදහස්වැ
යු තැන්; අසසකිඤ්ඤා, නානා ලබ්බි ඇත්තෝ; ⁶යං බහුලං
කරිසසාමානි, යමක් බහුල කරමිහි-දෙපසයක් කොට
තෝරාපියා එසින් යම් තැනකට දෙමිහි කියාය යු තැන්;
⁷සමබහුලනාය කනාය, යථොක්ත ක්‍රමයෙන් සමබහුලනාය
15 කළ කල්හි. 'සමබහුලං' යනුත් පාඨයි. අභි මෙතෙක් මැගි.
හරිමබගලවජණො, ඇතුන්ට මගුල් කිරීම් වශයෙන්
පවත්නා උත්සවය; හරිසුත්තං, ඇත්සුතුරු-ඇත්වේදය යු
තැන්; ඔසකකිසසනි, නස්තෙය; අවමාසිකනනි, ඉක්මනැගි;
එකෙනෙව ⁸උදදසමානනනි, එක උදෙසමානුයෙන්ම
20 හෙවත් එකවට කී මාත්‍රයෙන්ම; ⁹සබ්බං, සියලු අභිපාඨයි; පඨි
සනනිං, පෙල; පට්ඨපෙචා, හදුරා නොහොත් හදුරන්තට
පටන් ගෙන; පදං පව්වාහට්ඨං, පද පෙරුලිය නොහොත් පද
පෙරලාලියේ; සජ්ඣායමුලනට්ඨානං, හැදෑරීමට මුල්වන තැන්-
පෙළ හුණු තැන්-නොහොත් අභි හුදු වූ තැන්-¹⁰චාධිකායනං
25 කිරීමෙන් නොදන හැකිවූ අභි ඇතිවැ මුසවැ තිබෙන තැන්;
ආවණණං, සිරිත්

163. සුසිම ජානකං.

මා උජ්ඣාසිඤ්ඤා, නහමක් කීපෙචි; ගිජකගොනියං, ගිජු
ලිගිණි ජාතියෙහි; ¹¹අනොවසසනට්ඨානෙන, නොතෙමෙන
30 තැනෙක්හි; ගොසුසානං, මල ගෙර් අදනා තැනකට; කාලෙ

1 අගිනිජුහනං-හැම. 2 යපෙචා B. ඔපේචා C. ඔපේචා DF. 3 සමා BCDF.
4 සාමාමිගිං-මු. අ. ක. 5 එක අදහසට A. 6 සමබහුලං-මු. අ. ක. 7 සමබහුලාය
කපාය-මු. අ. ක. 8 උදදසමගෙහන-මු. අ. ක. 9 සබේබ-හැම. 10 අජ්ඣායනං
A. සමායනං CD. 11 අනොවසසනට්ඨානෙන ABF. අනොවසසනට්ඨානෙන-මු. අ. ක.

සරීරා, සවසඵවු ශරීර ඇත්තාහු; අයනා විය, උතුස්සත්සේ; ආකාසමහණ, දොර නොහොත් සදල්ලෙහි.

164. ගිජක ජානකං.

අසණ්භණ්ඩනං, සෙනහ නියුක්තයන්ගේ ඔබර; උඤ්ජා වර්ණය, හැවිලිලි ඵලාඵල සෙවීමෙන්-ඇවිලිලි ඵලාඵල සොයා 5 අනුභව කිරීමෙන් යනුයි; නකුලො, මුගටියෙක්; රුක්ක ජාලෙ, රුක්වුල් වදලෙක්හි. රුක්කබලෙ යනුත් පාඨසි-රුක් සිදුරෙහිය යන අර්ථයි. න අවජානිනානෙබ්බා, මේ කුමක් කොට ගත හෙයිදැයි නොම හිතකොට දැක්ක යුතුයි; සමුප්පනනං හයං, උපත්තාවු හය නෙමේ; මිනනසස, මිත්‍රයාගේ; සබ්බ 10 රක්ඛානං, සියලු සිදුරු-දොරෙහි සේයි; මූලසමවාස, මූලිත් මිත්‍රයාගේ පිණිස හෙවත් ජීවිත විනාශය පිණිස.

165. නකුල ජානකං.

සුසානසුද්ධිං, අනුත් නොදුටු තැනක් වුවමැනැවැයි කියා 1 මෙසේ සොහොන් ශුද්ධි කැමැති; දීට්ඨිගනිකනනා, 15 දූෂි පිහිටකොට ඇති බැවින්; ධුරවිහාරෙ, ආසන්න විහාර යෙහි; අඤ්ඤාසස චසලසස, අතින් වඤ්ඤාලයක්හු හෙවත් අතින් හිත සන්ධියක්හු-නමා මුත් සෙස්සවුත් මුළුල්ල හිත කොට ගෙන කියා; අනුච්ඡිට්ඨි, නොඉදුල්-නොදුටු තැනෙය යු සේයි; බොධනෙසාබන්ධිමඛ, දූමියයුතු තැනත්; සිසානං අභිවෙසි 20 නට්ඨානං වා, මිනිඉස් නොතුටු තැනෙක් වේවයි; උපසාලක කනාමානං, උපසාලකය යන නම් ඇති-නොහොත් උප සාලකය යන නම් ඇති ආනම්භාවයන් සබ්බන්ධිවු; සහස්සාති චතුදදස, තුදස් දහසක් දෙනා; මනට්ඨානං, මල තැන; උප වාරවචනෙන, පියෙස්හි මරණ² වොහරින්; ³මනානති වුවමනි, 25 'මන' යයි කියනු ලැබේ. 'උපවාරවසෙන' යනුත් පාඨසි- ⁴මලේ යි කියා ගැන්මෙන් නොහොත් මෙලේ නම් වෙයි සිතාගැන්මෙන්; චතුසච්චවස්සුභං, සිවුසස් වසනු කොට ඇති; පුබ්බනාග, පුළුභාගවු; ⁵සච්චඤ්ඤං, ⁶සත්‍යඥනෙද හෙවත් විදර්ශනාඥනෙද.

166. උපසාලක ජානකං.

1 වෙහසා ගොසින් සුද්ධි කැමැති A. අනුච්ඡිට් මෙසේ බොහෝ සුද්ධි කැමැති BCDF. 2 පෙරහරින් A. 3 අමනනති-මු. අ. ක. 4 නොමලේයයි ABCDF. 5 සත්‍ය ඤ්ඤං BCDF. 6 සච්චඤ්ඤෙද A.

නපොදුරාමෙ, හුණුදිය අරමිති; අනන්තවාසකං, හද
 නාව; උත්තරාසඛකං, පොරෝනාව; සුපටිකමකනා, මනා
 කොට කිමවන ලද්දු වූ; ¹සුකුමාල, සිටුවලි; කාසිගාමකො,
 කසිරට ගමෙක්ති; චක්කලං, වල්කලා; සරීරං වොදකං කිරො
 5 නොනා, සිරුරෙහි දිය සිඳුනේ; ජීවිතං, මෙතෙක් කල් පවත්
 මිසි නොදත හැකි හෙයින් ජීවත්වන කලද; ව්‍යාධිකාලො ච,
 අසෝ පුළාභ්‍යාදියෙහි [අසෝ ව්‍යාධියෙන්] සඞ මියෙයි කියා
 නොදත හැකි හෙයින් ව්‍යාධියද කාලයද; ඤෙහනිකෙකපනං,
 මෘතශරීරයාගේ නිකෙපණසථානයද හෙවත් දමන දවන
 10 තැන්ද; ගනි, අසෝ දිව්‍යගතියෙහි උත්පත්තිය වෙයි අසෝ
 මනුෂ්‍ය ගතියෙහි උත්පත්තිය වෙයි කියා නොදත හැකි හෙයින්
 ඉපැද්ද යුතු ගතියද; අනිමිතනා, සලකුණක් නැත්තාහ හෙවත්
 හිමක් නැත්තාහ; කාලො, පුළාභ්‍යාදි කාලයෙහි වේවයි; එස
 කාලො ජනොනා, මේ මියන්ට නිසි කල ප්‍රවෘත්තය-නොපා
 15 නෙයි යනුයි.

167. සුමද්ධි ජාතකං.

අනන්තකාසයං, තමන් වහන්සේගේ අදහසින්මැ දෙසු;
 ගොවරෙ, කාශගතාසනි සඛ්ඛ්‍යාත ගොවරසථානයෙහි; අගො
 වරෙ, අගොවරසථානයෙහි-අවිෂ්‍ය සථානයෙහිය යු තැන්;
 20 ²ලාපකසකුණයොනියං, ³ලඹවටු පක්ඛි යොන්ති නොහොත්
 කැටකිලි යොන්ති-ගොමවැරැටි ලිහිණියෝය යෙන් මේ;
 නඛලකට්ඨකරණෙ, සාට තැන්ති; ලෙඛිට්ඨානො, කැට
 ඇති තැන-කැට අතුරේ එව්; සකුණගති, ලිහිණියෙර නම්
 පක්ඛි. 'සකුණෙ හන්ති-සකුණගති' යනුවේ-නොහොත් පියා
 25 හුස්සෝසි-උකුසු, දිවවටුල් එව්. අජකප්පනනා, පැමිණ; අල
 කතිකා, ශ්‍රීතැත්තමු; පෙනනිකො, පියන් සතු; විසයො, අප
 විෂයවු ගොවරසථානයෙහි; සහො බලො ⁴අපකුද්ධා, තා
 කොසි ගිතන් මම් අල්වා ගන්ට පොහොසත්මිසි කියා මෙයේ
 සවකියවු තමාගේ ශකතියෙහි පිහිටියේ නොහොත් දුභවුයේ;
 30 උගො පහොක සණ්ඨාය, දෙපියාය හිඳුවාගෙනැ හෙවත් පහරා
 ගෙනැ; අජකප්පනනා, හවුන් වනු; යද-පෙ-අසුසුසි, යම්
 කලෙක්ති කැට කුරැලු මේ සකුණගතික තෙම මා කරා ආස
 න්‍යව ආයයි ඔහු දන්ද; පව්වාපාදි, අවුන් වනි; උරං පව්ව
 නාලෙසි, ලිය ගැසි හෙවත් ලිය තලා ගනි; නොන කාරණෙන,
 35 ආදි කැට කුරැල්ලා ගෙන හැරපියා නැවත ගනිමි කියා

1 සුසුකාල-මු. අ. ක. 2 ලාපකකුණ BCDF. 3 ලවවටු A. ලඹවටු CDF.
 4 පඤ්ඤා A.

විනාශයට ගිය හෙයින් යනුයි; අපෙහසනතු, පහවු සතුරන් ඇත්තෙමි.....

168. සකුණගසී ජානකං.

ආපසවිනාශ, සෙවුනාලද; බහුලිකතාය, බහුල කරන ලද-නැවැත නැවැත වඩන ලදය යු තන්; ආනිකතාය, යුක්ත 5 යානාවක් මෙන් කරන ලද; චක්කුකතාය, පිහිට කරන ලද; අනුට්ඨිතාය, අනුව සිටිනා ලද; පඨිවිනාය, පුරුදු කරනලද; සුසමාරද්ධාය, ¹මොනොවට ආරමභ කරන ලද හෙවත් ¹මොනොවට පටන් ගන්නා ලද; මෙතනාය වෙතොවිචුතනියා, මෙමුත්තියානායාගේ නොහොත් මෙමුත්තියානියාගේ. 10 මෙමුත්තියානියා නිවරණයන් කෙරෙන් විමුක්ත හෙයින් වෙතොවිචුතනි නම්. පාමිකඛ්ඛා, පැසැස්ස යුත්තානුයි; නි කමනි, නොවදී හෙවත් නොපැමිණේ-ඔහු ඇඟ නොගන්නී යි තැන්; තුච්චං, වහාම; උතනනිං අපපටිවිජ්ඣකෙනා, අහිත්ඵල ප්‍රතිවෙධ නොකටගෙනුයේ; බද්ධසකභනොදිසසකචසෙනා, උදෙ 15 සන නොඋදෙසන විසින්. බද්ධසක නම් හිමි තබනු; අනොදිසසක නම් හිමි නොතබනු. සංචට්ටකලප නම් කස්තා භාගයයි හෙවත් කප නස්තා කාලයයි. හෙද මහාකප සතර භාගයකින් එක්භාගයක් ²කට්ටලය. විචට්ටකලප නම් ගවගන්නා භාගයයි හෙවත් කප ගවගන්නා කාලයයි. හෙද මහාකප සතර 20 භාගයෙන් එක්භාගයක් කට්ටලයයි. එසේවූ සංචට්ට විචට්ට කප් දෙකක් යු තැන්. අරකො නාම සන්ථා හුඤා, අරක නම් ආසනාව; භිනං විතනං, හිතවූ යම් විතනයක් ඇද්ද හෙවත් රූපාවචර කමීයෙක් ඇද්ද; ³නන්ථ, එහි; උසසදෙ, සොලොස් ඔසුපත් නරකයෙහිද; අවෙරා, දොළ නැත්තානු; අඛ්ඛාප 25 ජකා, දෙමිතස් නැත්තානු; අනිසා, කාසික දුක් නැත්තානු; පඨිහරනතු, පවත්වනලද වෙත්වා; අසංහිරමානං, කමපා නොකරනලදවා [නාවසිසනි] නොතිබෙනු වූයේ.....

169. අරක ජානකං.

170. කකණ්ඩක ජානකං.

දුතියො වගෙහා.

1 මොනවට B. 2 කාලය BF. තතු-මු. අ. ක.

බබිරසසුං, බිහිරි නැන්දක; ¹සසු, නැදි; ¹බබිරධාතුකා,
බිහිරි සවහාව ඇත්තී; භතකසමදං, භතකාලසාය; ජාමානා,
බැනේ; ²නගරං යනු නුවර වෙතට යයි සේයි; විරාධෙතො,
වරදත්තට-නසත්තට; සුඤ්ඤමමා, ප්‍රච්ඡාදනම; ධුරං,
5 පිළිවෙත් ධුරං

171. කලාණධම්ම ජානකං.

පදනාණං, පෙල පිරවීම්-උසුරුවන බණ; භණ්ණනී, පිරි
වන්තාහ; ³අනනනො ⁴නුවස්භාවං, තමා සිස්වූ සැලකි වැනි
බව; ⁵කණ්ණකාරණධම්මණ්ණං, කටුකරඹුමල පැහැ වැනි;
10 සාරජජං, ශරීර කළාවට-පිරිස්බිරු බඳු එවි; ඛකකම්, වනි;
උදහසිඤා, කියා; නි පසෙසි, සදහන් නොකෙළේ; අපකකමම,
පහවැ

172. දදදර ජානකං.

ආධාවිඤා පටිධාවිඤා, ඉඳුරා දිව-වටකොට දිව; විසි
15 වනනා, තප්තේ; ⁶සබ්බකුමනො, හැකුලුණේ; චම්පසාගනෙඤ
නිපානො, නිඤායාචයෙහි නිපාතයි; උමමුකකං, පෙනෙ
හෙළි

173. මකකට ජානකං.

⁷වනනනිමහාමගෙහ, අටවි මහමගෙකි; උදපානො,
20 පැත් වලෙක්; වාරගොන, කෙණ්ඩියෙන්; ඉද්දන්සා, කොටු
යෙහි; ⁸උකකාපෙඤා, නහා; ආකිඤ්ඤා, එව-හිස හෝ; මුඛ
මකකමිකං, මුහුණු හැකුලුවා දත වැර කරන විකාර; කිකිනනි
සදදං, 'කිකි' යන අනුකරණ හඬ; උගහවච, කිලුටු කොට-
සිරුරු ⁹මල විහිද

25 174. ¹⁰දුඛියමකකට ජානකං.

උනනිණානි, විහිදු තණ ඇත්තවුන්; නපවරණං චර
නොනා විස, තපස් කරන්නක්නු මෙන්; අච්ඡුසමිං, නොපැ
හැදිය යුතු තත්ති; උගහනනං, ¹¹වර්ගස් කොට නසන ලද

175. ආදිච්චුපට්ඨාන ජානකං.

30 වසානො යෙව, වහරේ කල්ගිමැ; කිඤ්ඤ, මහකඳුරු;
පදරාදයො, කුදු කඳුරැළි ¹²පැත් කෙමි ඇ; සමපරාසිගෙහන,

1 මේ පාඨදවය හා අට හැම පුස්තකාල පොත්වලම නිශ්චක ජානකයෙහි වැටී තිබේ. 2 තට යනු වරබතටයයි සේයි-හැම. 3 මේ පාඨය හා අටය A හි පමණකි. 4 නුවස්කුමනාව-මු. අ. ක. 5 කණට කුරණක-මු. අ. ක. කාරණක, රත්කරමු BCDF. 6 සබ්බකුමනො A. 7 මේ ජානකයට අයත් පාඨ හෝ අට A හි නොපැවැත්. 8 උකකාවෙඤා-මු. අ. ක. 9 හඬ-හැම. 10 දුඛිය මකකට ජානකං-මු. අ. ක. මකකටජානකං A. 11 වර්ගකොට A. 12 කෙමි ආදියෙන් පැළි වචරමු BCDF.

176. කලායමුලි 177. කිඤ්ඤ 178. කවචප 179. සනධමම ජා. 127

1 පරලෝ වැඩිත්ද; 2 දිට්ඨධම්මකොන, මෙලෝ වැඩිත්ද; 3 අබහු ගහ වජ්ජමානා, සුඤ්ඤාදි යන්තානු; කලාය, මුං-සැණ හෝ; කච ම; හෝ; සෙසදකො, හුයා; කාලරාජමාය, කච මහ ම; ඛුං භායාම, බොහෝ අභියෝග් පිරිගෙමිහ; අවකිඤ්ඤා, 4 විසුරවා. "කා-විකේපණ".....

5

176. කලායමුලි ජනනං.

වසනි, ගම වෙසෙයි; 5 උඛකනි, වල වෙසෙයි; කිඤ්ඤ රුකකො, කිඛිරිරුකෙක්; 6 උඛකනිකාලෙ, මිනිසුන් 7 ගම නොවසන කල්හි; ඵලමාර, ඵල ගත් කල; නලුපඤ්ඤානොනා, රනහුණින් පරිකින්න වූයේ; ගාලොව්භායාමං, සනවු මනුෂ් 10 වාස ඇති බව; 8 පටිසලලානාවෙලාය, කාබි ගාසුණු වේලෙහි; කලාප, හියවුරු; ආකඛිඤ්ඤාපඤ්ඤානොනො, ඉදිරියට පස් සට ඇදීම විසින්; පරිගනනොනො, කෙලවර ගෙහි; උමුඤ්ඤා, ගිනිපෙනෙහෙල්ලක්; පදිපෙසි, හැවිලි.....

177. කිඤ්ඤ ජනනං.

15

අභිවානකරොගො, අභිවානක නම් රොගයෙක්; අසු මහ, අසුමිහ; උපගොගමකොන, අනුගව වගයෙන්.....

178. කවචප ජනනං.

අනොසනං, නුසුදුසු එක්විසි අනෙමණයෙන් ප්‍රත්‍යය සෙවීම. "කවච්ඤා එසනා-අනොසනා" හේ මෙසේයි: වෙජ්ඣනමොන, 20 වෙවදුකමිහෙන්; දුකානමම, ගමන් ගමට යන දුකකමි; පහන ගමන, ගමන් ගමට යන ගමන්; ජඤ්ඤාසනිකා, ගෙන් ගෙට අසුන් ගෙන යාම; පිණ්ඩපතිපිණ්ඩ, මදක් දී බොහොවක් ගන්නා බව; ධුරගොනා හුකො, විය අදනා ගොන්ව; අනන ජකායං, තමාගේ අදහසින් උපන්; සභාපටිභානං, නමහට 25 වැටහීමෙන් වූ; භාගො වා, ප්‍රීතියෙක්-භාසයෙක් වේවයි; සොමනස්සං වා, සොමනසෙක් වේවයි; 9 පාඨෙයනණ්ඩුලොන, මහට සාලින්; ජානජකොනො, සාහද අත් ඇති 10 සනධමමා; සියක් ජනා අදනා දුහු අදනේ; බුද්ධපතිකුට්ඨාය, බුදුන් විසින් ගරහනලද.....

30

179. සනධමම ජනනං

1 පරලෙව්හි BF. 2 A හි පමණකි. 3 අබහුගහවජ්ජමානාය-මු. අ. ක. 4 විකිර්වා BODF. 5 උපවසනි BCDF 6 ඛට්ඨිකකාලෙ BCDF. 7 හැම BCDF. 8 පටිසලලික BODF. පතිසලලික A. 9 පාඨෙයනණ්ඩුලෙ-මු. අ. ක 10 සනධමමා BCDEF.

ජන්මං සංගජ්ඣා, එක්සිත්ව ගෙන

180. දුදද ඡන්තකං.

නතියො චගෙගා.

- ඉසාසසිපප, ධනුශලියෙහි. 'ඉසුං අසති බිපතීති-
 5 ඉසාසසො-ධනුශකො, තසා සිපං-ධනුබෙබදො'. රාජපාද
 මූලිකා, රාජසෙවකයෝ; අනුචරකො, වැඩ කැමැත්තේ;
 අමබිණ්ඩං, අභිකැණක්; නිවාසනනරෙ, පිළිඅතුරේ-හිණ
 යයි සේසි; සනනසනිකා, සභවා; කවචං බණ්ඩා, කැස බැද-
 10 කැසුකං, රත්වත් ඇඟි-රත් සැවිටයයි සේසි, ²ආවාපනාලිං,
 හිගවුරු; මණ්ඩකධනුං, මැඩහඟුදුන්න; උණ්ණිසං, හිස්වෙළුම-
 තොප්පිය. තලුල්පට යෙන් මැසි; මුරපපං, හීය; ආරොහණ,
 නැගෙන; ඔරොහණ, බස්නා; චණ්ඩං, නැටිය; කනනමානං,
 කපමින්; බධියකෙකෙච පනිකා, තුඩු අවධියෙහි-කැපු සකී
 15 යෙහිමැ හී; පුභෙඛ පහජ්ඣා, පහලියේ-දුන්නේ-පැහැරු;
 අභිතුලියො විධුනනි, ඇඟිලි පෙලා-අසුරු ගසා; සාමනන රජු
 නම් ප්‍රධාන රජහුගේ ³සේවා රජහුයි; කසචනපානිමකුලෙ,
 රත්තලි කැකුලෙහි; අවිරාධිනවෙධි, තොවරදවා විදිනේ;
 චම්මකායො, සම්සමුහය; අසනිපදරං, පියාපෝරු; අතිපා
 20 නෙනි, විදනහා

181. අසදිස ඡන්තකං.

- අධසුලලිඛිනෙනි, සමහරක් පැණ ගැහු; තුවටං ධො,
 වහාමැ; ධමනිසජ්ඣන, නහරවැල් පතල; ⁴කාමකෙඛනෙන,
 දුඩු සේනෙහි; ⁵ජච්චනපලිගුණ්ණිනං, ⁶සිවිසම් මතුයෙන්
 25 වසන ලද; සුචස්ස පච්චකං කාරොති, මනාකොට සලකා;
 අධිඤ්ඤානොපි, අඩුතුන් කෙලක්; කකුටපාද, පරෙවියන්
 පය පැහැ බඳු රත්පතුල් ඇඟි. පලුට්ඨමකකපි, පුලුටු වෙරලොම්
 වැදිරි; පාවිහොගො, ඇපය; කිං නානාකරණං, කවර තොර
 තුරු; නිනෙතපං අකාසි, ඇලුම් මද කෙලේ; පටිසංචං, ඇප;
 30 ගොජුර, දොරටු; සපනනාඤ්ඤා, සතුරු රජු; උණකකලො
 දිනි, හුණු මල ආදි; පහරණානි, ආයුධ; පටිකකම්, පහවි;

1 එක් පටුව ඇදැහි සේසි A. 2 වාපනාලිං-මු. අ. ක. 3 සේවා CD. 4 කාමකෙ
 කා-මු. අ. ක. 5 චම්මකා-ලොහිත පටිකුණ්ණිනං-මු. අ. ක. ජච්චන මක
 පටිකුණ්ණිනං A. 6 සැව A. 7 කෙටුම් A.

182. සබ්බාමාවචර 183. වාලොදක 184. ගිරිදන්ත 129
185. අනගිරති ජානක

පවනසමපහාරං, ලන ආශ්‍රම 1 කෙටුම් ඇති; පිටසබ්බා මෙ, දොරො; ජසිඤ්ඤාමහ, වාසල් දොර 2 හිදුටු හිදි වසන වැඩ; අභිජිත්තකානි විස, නසි සතු කැකුල් මෙන්; පලිසං, හිදි; බසාදෙකා, මැඩ.....

182. සබ්බාමාවචර ජානකං. 5

විසාසාදෙ, කා හල හිසවත් කන කටුවන්; චුලපට්ඨාසා, 3 සිරිපිල්ලයෝ; අප්පහිගෙසාසා, මද ගුණම් හඬ ඇති; පති සලලානමනුසුඤ්ඤානති, විවෙකගෙහි ගෙදෙන්; සනතිසිත්තා, සන්තූන්තානු; භසාපෙකා, සදවා; අලලරසං, සරසු; මුද්දි කපානං, මිදුපානු; ගනිපානං, ජාතිරස පානු; බහුකසමං, 10 බොහෝ 4 වසල; 5 මහවිපිලොතිකාති, තියදින් කල සේල කහින්; න උපලවනති, නොඉල්පෙති.....

183. වාලොදක ජනකං.

අසබ්බකා, අස්ගොවු තෙමේ, මුරරජජනෙ, මුවපාවලල් ලෙහි; සබ්බාරහාමං, සැරහුම්-අජරසිරින් යුත් බැව්; ආන 15 නො, මුරරක.....

184. ගිරිදන්ත ජානකං.

ආවිලවිනො, කැලති සිතැත්තේ; නප්පහිංසු, නො වැටුණානු; පගුණා, පුනුණුයි; 6 පිට්ඨාවරිණො, පිටඇදුරු-ඇදුරා ඉක්බිති; අප්පහිනානං නාම, නොවැටුණු නම්; සිප්පි 20 කාසඬ, කවති බොල්ලන්ද; සමුඛකාසඬ, රන්වන් බොල් ලන්ද.....

185. අනගිරති ජනකං.

දණොසි පවෙසනවසෙන යන තැන දඹුහොස්සේ හිදුටු පොරොව හා සරස්හි හිදුටු 7 වැය හා කියත්; පහංසිකා, 25 පැහැස; නලෙ, 8 ඇසහි; 9 ආවජෙජ්ඣපාඨ, ගොමුකරව-නමා පියවයි සේහි; වරනොනා 10 නැසිරෙන්තේ; මණ්ණකකිං, මිණි කදක්-මහාමැණිකෙකැයි සේහි; ජලකරණකිං, 11 සිතැසි දුල්මචගෙහි; පටිමණ්ඩලං, වැටුණවා; මණ්ඩුකානණමකන,

1 ඇටුම් BODEF. 2 හිදුවා-හැම 3 සිරිපිල්ලයෝ AE. සිරිපිල්ලයෝ C. 4 කොටසල C. 5 මකපිලොතිකාති-මු. අ. ක. 6 පිටසබ්බාමාවචර-මු. අ. ක. 7 වරාය BCF. 8 අත්හි A. අස්හි BF. අසහි E. 9 ආවජෙජ්ඣපාඨ-මු. අ. ක. 10 කරන්තේ A. කරන්තේ හැසිරෙන්තේ BCD. 11 සිතැසි BCEF.

මඩුකටුයෙත්; න සමපජ්ජති, නොතැගේ; ¹ඵගගවවලලි, කිඳි
හෝ අඟුළු වැල්; කකකාගෙඛා කාරා.....

186. දඛිවාහන ජානකං

අකඛරඛො, ගබදුච්චි.....

5

187. ²වතුමටඨ ජානකං

³සිගාලිකං [නාදං], කැණතිල් හඬ; පෙනතිකො, පියා
සතු; න උසසති, නොපොහොසති.....

188. සිගකොක්ඛක ජානකං

සරහඤඤං, හඬ විහිද-ව්‍යකතකොට කියන බණ; කසසක
10 කුලෙ, ගොවිකුලෙහි; ⁴ගදුභහාරකෙනන, ගබඩුවත් පිටින්
උසුල්වා.....

189. සිභවමම ජානකං.

වෙමජ්ඣං ගනකාලෙ, මැදට ගිය කල; නිහාපිනකුටුඛි
කෙනන, කැහැකෙලෙඹියකු හා; ⁵ලකාර, රුවල්; පදරාහි,
15 පුවරා.....

190. සිලාහිසංස ජානකං.

චතුර්වො වගෙගා.

⁶ජිහනිකා, විලි තැත්ති; ධුතනිකධාතුකා, කෙලීපියෝ
ඇත්ති; නඵසඤඤී හුඛා, සැබැවැඬි හැඟ; පිතං නෙ ⁷උගග
20 නං, තා පින් කිපියේද; 'තාගමති' කී තැන 'අමති' යනු "ලජ්ජා
පිතොමති" යි යොදනු. මරුවවාකෙසු, මරුවා වැහැරි-නිය
දින් කලද; ජියාකාරකෙසු, දුනුදිය ⁸වටන්තවුන්; ජිනනාය,
නිලීජ්ජි.....

191. රුහක ජානකං.

25

192. සිරිකාලකණ්ණි ජානකං.

දකඛිණජනතුං, දකුණු දසරුව; රොදිඛා, හඬා-කඳුළු
බහා; කඤ්ඤා, වැලප-වැතිර හඬා; ඵලාඵලං-ඵල නම් ක්‍ෂුද්‍ර
ඵලයි. අඵල නම් මහාඵල-නල් ආදී. 'අසොවා' යන තැත් සෙ
සින් අකාර වාදාසච්චියෙහි. ගබගාහිවහනනෙ, හෝවක්ති;

1 ඵගගවලලි යො-මු. අ. ක. ඵලවලලි A. ඵගගවලලි E. 2 වතුමට ජානකං
ABCEF. 3 සෙගාලිකං නාදං-මු අ. ක. 4 ගදුභහාරකෙන-මු. අ. ක. 5 මු. අ. ක. හි
නොආදේසි. 6 හිනනිකා A. 7 කුපිතං-මු. අ. ක. 8 යොදන්තවුන් A.

193. මුලපදම 194. මණිවොර 195. පබ්බතපඤ්චර ජානක 181

1 අමමණ, ගොරුවෙක්හි; පවාගෙහු, යැවුනු; අට්ඨකරං, බැහැර; කරුණං² පටිදෙවිනසද්දං, කුලුණු කටයුතු බැහැර; කාසාව³ධොවන, කසට දියෙන් දෙවුනා; ලෙපන, බෙහෙත් ආලෙපකිරීම; පටිකමම, පිළියම; භොණසං, කොටනු; ආවාගෙහො, නභාගෙන; පඤ්චනවානුසාරෙන, 5 පච්චිකවනානුසාරයෙන්; සබ්බජිඤා, රැස් කොට; පිතුච්ඡා පුත්තනා, පියා නභා පිත්-නැන්ද පිතැයි සේසි; පනිබ්බනා, සවාමිකට මැණියක්වූ යයි සේසි; වෙත්තපච්ඡං, වේවැල් පුළුල් ලක්; ⁴කුලදනනිභො, කුලවැස්සන් දුන්; භොමාරපනි, කුමාර කලමැ ලද සැමි

10

193. මුලපදම ජානකං.

වධාය පටිසංකානනං, වධයට ප්‍රයෝග කරන්නනු; පුප්ඵලනා විස, මල් පිපි ලියයක් මෙන්. 'ලලුමානා' යන පදය 'පුප්ඵලනා, මනනකිනනරි' යන දෙපදයට යොදනු. වඤ්චනි පටි වනෙහො, සඵ පෙරලා; වතුභෙසා වතුභෙසා, සන්ධියෙහි සන්ධි 15 යෙහි; බාහා පගගස, ඉස අත් බැද; පමාසං, අතික් තැන කට; වාචෙතුභාමො, වුතකරවනු කැමැත්තේ; අනිපගනානි, නොපහවු; සංඝාතං පඤ්චකාලෙ වා, ගොයම් පැසුණු කල හෝ; ලායනකාලෙ වා, දන කල හෝ; මදදනකාලෙ වා, කොළ මඩනා කාලයෙහි හෝ; ⁵සුත්තකාලෙ, වැස්සයුතු කල් 20 හිද; අපපටිලාභවසෙන, නොලබන විසින්

194. මණිවොර ජානකං.

පදසසි, වැරද්දේසි; පටිච්චිකමානො, පරික්ෂා කරන්නේ; දුබ්බිතුං, ද්‍රෝහ කරන්නට; සබ්බසාපදානි, සියලු තීරයවිත යෝ; නදිං පිවනෙනව, ගඟ පැත් බොත්මැයි; බද්ධනනිකතා 25 ය, [⁶උදක කිස අවසන්කොට ඇති] බවයෙන්; ඔරමංසු, වැලැ කියෙත්

195. පබ්බතපඤ්චර ජානකං.

උකකණ්ණිනො, අද යෙමිසි සෙට යෙමිසි නභා ගත් කර ඇත්තේ; උපලාලෙඤා, නලවා; ඉක්ඛිකුත්තෙනා, සත්‍රින්ගේ 30 ආචාරයෙන්; ¹අලඛකනඉක්ඛිවනෙනා, සැදි මාගමවිසින්; පුට්ඨසසඤ්චං, ²වෙණෙදුන්; උභොගි හනුභවසෙය්හි, දෙහනු කෙලවරින්; නිබ්බිපණ්ණි, ³නම්වැන්න; සිරිසවස්සු, එනම්

1 අමමණපක-මු. අ. ක. 2 පරදෙවනං BCF. 3 ධොපන-මු. අ. ක. 4 කුලදනනි යො-මු. අ. ක. 5 සුත්තපසුත්තකාලෙ-මු. අ. ක. 6 උකකය බවියෙහි A. මේ පාඨය හා අටය අතික් පුස්කොළ පොත්වල නොපැහේ. 7 මු. අ. ක. හි තොආසේසි. 8 වෙලුදුන් A. 9 තම්වැන්න E.

නුවර-සරසවතී නම යෙත් මැයි. 1 විසයකාලෙ, නිසැකවු කල්හි; පාදපටිවාටිකා, මෙහෙකරු; භාව, කවාක්ෂ ආදි; භාව නම් අදහස් උපදවන පියෝ. විලාස නම:—

අනවසථානමඛගස රූපයෙවනවිභ්‍රමී,
5 තතො විලඛනඤ්චති විලාස ඉති කිතීතා.

දෙවසඛබලික නම් දෙවිහැකිලි-නෙළුඇස් සෙසින් පාති හෙන අසෙක් පු. 2 කාරණාසරෙ, දහගෙහි; කලාණිං, කාලණි; ඔරතො, මෙතෙරින්; 3 අඛිකවෙයසනානි, දෙසියපන සක්; කාකසිසො, කවුඛකු බදු හිස් ඇති; මුඤ්ජනෙසො, 10 මුදුනණ බදු කෙස් ඇති; නමබපණ්ණිසරෙ, 4 නම්වැන්නා විල්හි; පලලලෙ, මඩු; ජනපදං, දඹදිවට; ඔතිනගෙ, 5 වැලක් කන්; පඤ්චවිනිබඤ්චන, පස් තැන බැදුම් ඇති; නිසොකා කුල සමපනවිතො, රජ බමුණු වෙළඳ තුන් කුලසපුව; 6 ඡ කාම ගෙහ, සදෙවි ලොව.

16 196. වලාහය්‍ය ජානකං.

උපාහනිකවිකං, වහන් පසිය; ගණසථා, ගණාවාරි; පහට්ඨාකාරං, සතුටුලෙස්; වකුනුනා වකුං ආහවම, ඇසින් ඇස කොටා; 7 පවචනිකභාහං, විපක්ෂ ගැනුම්.

197. මිනනාමිනන ජානකං

20 ගිවං⁸වලිකා, කර අඹරා; පවාසා, 9 බැහැරු වැස-විසො වැ; අනියානිකං, නොතියෙනු; ඉදනි ගිරා සථා, 'ගිරා' යයි යම් සේ දැන් කියනු ලැබේද; ලිඛිතං අනාදිසිකා, ලිඟු නො ගෙනැ; සවමුපසංගිතං, සැබවින් යුත්; කුකකුලෙ, හුණු අඵ යෙහි.

25 198. රාධ ජානකං.

අනෙතාවසෙස, 10 ඇතවස්හි; ඛණං, ඇස්වරක්; ඵසො, නේ; ගාමගොපකො, ගම්මුදලි; මංසමුලං සොගධනොනා විස, මස්මිල ඵලවන්නකුමෙන්; කිසං මංසං, මදමස් ඇති; කාරං කකා, පරිවෙඡද කොට; සඛගරං, ව්‍යවසථා; අනිවටිතුං,

30 11 ඉක්මවන්නට. 199. ගහපති ජානකං.

1 උසසමිතකාලෙ-මු. අ. ක. 2 කාරණාසරෙ-මු. අ. ක. A. 3 අඛිකවෙයසනා-මු. අ. ක. 4 නමබපණ්ණික BCEF 5 වලක්කන් BF. 6 ඡකාමසනෙහ-මු. අ. ක. 7 පවච නිකවනි, විපක්ෂගැන්ම A. පවචනිකවා, පක්ෂය ගැනුම් BCF.; 8 පරිවනෙනවා-මු. අ. ක. 9 බැහැරින් A. 10 ඇතුළුවස්හි A. 11 හික්මඤ්ජනට BCDEF.

200. සාධුසිල 201. බණ්ඩාගාර 202. කෙළිසිල ජානක 188

¹ නිවෙසහෙතන, ² පිහිටුවන්නකු විසින්; හවසඹවසන නනකා, හවසෙන් මුවා වූ හෙයින්; ³ සර්වදබලං, සිරුරුදුවා; සුප්පා, පුජ්‍යයි.

200. සාධුසිල ජනකං.

පඤ්චමො වගෙගා.

5

සනිවෙස්දක, උමං බිඳුනාහු; පණ්ණානක, මං පහරන සොරහු; අප්පබ්බත, දඬේ ලීම්; සඛලීත, ගැනිලී; පිණ්ඩ පානපටිකකනා, බික්සිගීමෙන් නැවැත්තාහු; ගෙහෙ කඤ්ඤා, ගෙට ගෙනගැරු; වනිං කඤ්ඤා, සිසාරා ගෙනා; ඵනපා නනො, කිරි පීමෙන්; සමපට්ඨපාපෙඤ්ඤා, ගිවිස්වා; නගර 10 ගුනනිකා, නුවර ලදුවෝ; බිඤ්ඤා, නිකු කරන ලද; ⁴ දුමො වං, නොමිදිය ගැනි.

201. බණ්ඩාගාර ජානකං.

මමනො, උනුවූ අත්බැව් ඇත්තේ ලකුණටකො, පුහුඹු- 15 මිටියයි සේයි; ⁵ සාමණේරො විය වුදදකො, හෙරණකුසේ කුදුවූ; ⁶ ක්විලනිකාය කතො විය, කෙළි පිණිස කරන ලද පෙතැලි රුවක් බඳු; විහාරභොධිකො, වෙහෙරදොරටුයෙහි; හස්සකුකුචං කඤ්ඤා, අතින් විරූප කොට; අභිනිහාරසමප නෙනා, උපනිශ්‍රය ඇති-රහත්වන පින් ඇති; අප්පසකකො, අලොකාකාරවූ; සමපට්ඨනකාදී, බිම හිස් තබා පෙරලෙනු 20 ආදිවූ; නිරො රච්චානි, නන් රට; බහුසමපනෙන, ආසන්නයට ආ කල; ⁷ අට්ඨෙහි, පෙළේ; හරායනි, ලජ්‍යා කෙරේ; ජිගුච්ඡ නි, පිළිකුල් කෙරේ; වද්ධාපවාසිකකමමං, දෙටුවන් පුදන ක්‍රියා.

202. කෙළිසිල ජානකං.

25

ජනනාසර, ගිනිහල්ගෙයි; සුනිරුකබනනො, දිරුණු රුක් අතුරකින්-රුක්බුහුරින් එව්; අභාවසීයස, භාවනා කෙලේ නම්; ඔදියසං කඤ්ඤා, උදෙසා; මනුසෙසසු, මිනිසුන් කෙරෙහි; විච්ඡික, ගෝනුස්සෝයි; සනාපදී, බහුපාදවූ බුහුණු ආදිහු; අනොදියසචසෙන, හිමි නොතබන බැව් විසින් යුදෙයි. 30 ⁸ වට්ට පඤ්චසු බණ්ඩුසු, සසර පයභීජනන පස්කදෙහි.

1 නිවෙසහෙතන-මු. අ. ක. 2 පිහිටුවන්නන් ABF. 3 සර්වදව්‍යං-මු. අ. ක. 4 දුමොවං-මු. අ. ක. 5 සාමණේර බහුකො, හෙරණකු බඳු A. 6 මේ පාඨය භා අභි A හි පමණක් ආයෙයි. 7 අභිග්ගි ABCDEF. 8 වට්ටපු ABCEF;

මෙයින් අනාසුවසකකි 1 වැරු වෙත්. 2 සත්තා, ඇලුණාහු; විස
 නතා, මොනොවට ඇලුණාහු; “ලග්ගා, 3 ලගිතා” යනු කී මැ
 අච්චි. සබ්බසත්තසංඛයාගභාගොව, හැම සතුන් 4 සහනනුවෝ
 මැයි; පමාණකාරානං කිලෙසානං, පරිචේදකරවු කෙලෙසුන්.
 5 කෙලෙස් නැති සතුන් පමණ නොදන හැකි බැවින් කෙ
 ලෙස්හු පමාණකර නම්හු. සරනතා, සිහි කරන්නාහු; උණණා
 සදිසං, එළලොම් බඳු; සරඬු, ගෙසුහුණු-සිකනලුන්; මුසිකා,
 මීයන්; සත්තනතං සමමාසමුද්ධානං, විපසයි ආදී සත්දෙනා
 වහන්සේ.

10 203. චක්ඛවතන ජානකං.

සුභනාලයං, තථාගතලීලා; උදකකාසා, දියකාවෝ; අනා
 දිසිකා, නොගෙනා; උමමුජ්ජනනා, කිම්පුනෝ; නිරසාසො,
 යොස නිරුඬු වූයේ; අසී, කීම. නොහොත් අසී පගෙසසී, නො
 දක්කිද; පඨියොනදො, සිසාරා බද.

15 204. චිරක ජානකං.

[අසුභනාවතං] අනනුසුඤ්චිකා, අසුභනාවතායෙහි නො
 යෙදී; රූපං උපලාලෙතනා, රූ නලවන්නාහු; රජිසා, රිය
 ඉස්; අනතුකකංසකො, නමා හුවන්නේ.

205. ගඤ්ඤය ජානකං.

20 කුරුඛගමිණො, එනම් මුව; සනපතනො, 5 කෑරොල;
 ලොහනිනල, යදම්; 6 වදාමයං, සම්මයවු-සමින් කල; වසසී
 කා, හඹා; 7 පුරද්ධාරෙන, ඉදිරි දෙරින්; පදං වසෙච්චිකා, පිය
 වලකා.

206. කුරුඛගමිභ ජානකං.

25 නෙලකලලෙ, සුවදතෙල් කලලා; ආලොකං වඤ්චිකා,
 ආලොක කිසුණු වඩා; විපපලපමානො, තත් බණන්නේ;
 ගොමසපාණකි, ගොමපණු; හවසඤ්චිපගනකාලනො
 පට්ඨාය, හවයෙන් මුවා වූ කල පටන් ගෙනා; කාමසමානාය,
 පතන්තිය විසින්; පිටියනි, මුවාකරනු ලැබේ.

30 207. අය්සක ජානකං.

1 වැසැ A. වරු BCDF. 2 ආසන්න-මු. අ. ක. 3 ලග්ගිතා-මු. අ. ක. 4 සහනනනු
 වා AE. හභවනුවා BF. 5 සෙගරෙල A. 6 වමමමයං, වම්මයවු A. 7 පුරනීමද්ධාරෙන-
 මු. අ. ක.

208. සුංසුමාර 209. කකකර 210. කඤ්ඤලක 211. සොමදත්ත 135

සුංසුමාරො, කිඹුලෙක්; කිනති, කිසියෙත්; කසටඵලාහි,
කසට රස ඇති ඵලයත්; විණ්ණට්ඨානො, හසලවිරු තැන්හි;
ලබ්ඪ, දෙල්; උදුමබරං, දිඹුල්; පිණ්ඩසට්ඨනං, මහත් කැන්
ඇති; දීපභො, දිවයිනැ.

208. සුංසුමාර ජානකං. 5

කිලිනන, විලිකුත්; 1 දීපකකකරං, තමා හුන් තැන් හමා
පහල කරන බැවින් 1 දීප නම් ලද සෙබටු-සේවටුවන්ද කියත්;
අසසකණ්ණ, අසුභය-මුරුතද කියත්; විශිට්ඨ, බුළු.

209. කකකර ජානකං.

2 රුක්ඛකොට්ඨක[සකුණ], රුක්කොටුලිහිණි; පාලිනදද 10
ක, එරබද; 2 උබුසුපෙ පිය, මිහි එවැ ඇහු අත්වට සෙසින්;
4 සමුච්චො, පුරුදුපු; ඡ්ඛනං, කැපිණි; කට්ඨබගරුකොකසු,
හරතැහි රුක්හි; සිමබලී, හිඹුල්; 5 සප්පතිස්සවචනං, ආදර
තෙපුලි.

210. කඤ්ඤලක ජානකං. 15

ඡට්ටො වග්ගො.

සමපාදෙට්ඨා, සපයා; සාරජ්ඣබහුලො, පිරිස් බිරිව; සහනි
ට්ඨානකාලෙ, සනිටුහන් කල්හි-නිමාමිහි සී සේසි; බිරණසු
මහභො සුසානො, එනම් සොහොන්හි; පජිසං 6 විශාහිට්ඨා,
පිරිසට වැද; සොගගානං විණ්ණවරණං යනු යොග්‍ය කිරීම 20
යුසේසි.

211. සොමදත්ත ජානකං.

කපණ්ණ⁷නටකුලෙ, බැහැ[නට]කුලයෙක්හි; දුගහනො,
දිලිඳු; දුරුපෙනො, දුකින් එලවන ලදුයේ-අරුපි හෝ; අති
වාරං වරහි, සවාමිහු හික්ම පවති; හතනං වග්ගිට්ඨො, බත් 25
පෙරට තබා; ඵලකං, බුදුනා පුවරු-⁸මොරවාද කියත්;
උත්තානභාවගයෙන, ප්‍රකාශ හසින්.

212. උච්චිට්ඨහතන ජානකං.

ගොති ගො පනි සමගෙන, එසමගෙහි; සකකතො, සත්
කාර කරන ලද්දේ; ගරුභනො, ගොරොක් කරන ලද්දේ; 30
මානිනො, සිතින් ආදර කරන ලද්දේ; පුජිතො, පුදන ලද්දේ;

1 දීපි-හැම. 2 රුක්ඛකොට්ඨක-මු.අ.ක. 3 මබුරසුව-මු.අ.ක. A. 4 සමුට්ඨි
නො-මු. අ. ක 5 සප්පතිස්සවචනං-හැම. 6 විහෙට්ඨා A. 7 නටකකුලෙ-මු.
අ. ක. 8 මුරවා C.

අපවිතො, බහුමාන කරන ලද්දේ; ගිලානපවවයගෙයජ්ජපභි
 ක්කාරා, ගිලන්හට රොගයට ප්‍රතිපක්‍ෂ බෙහෙත්; අඤ්ඤාතිත්ථි
 යා, තොළක් ලබයි ගත්තාහු; අභොරතනං, රාත්‍රිඤ්ඤා; ගුලුභ
 සහනිපානං කඤ්ඤා, රහස කැට්ව හෙතැ; ලාභගහයසගහපප
 5 නොනා, ලාභයසකොටස්හි අග්‍රප්‍රාප්තවු. 'අග්‍ර' ශබ්ද කොටස්හි
 වැටේ 'මධුරයෙහි අභිලිච්ඡෙහි වා' යේ. 'අග්‍ර' ශබ්ද උත්තම
 හෝ; භූමිසිසෙ, ප්‍රධාන භූමියෙහි; උච්චාසද්දමභාසද්ද, පැතිරු
 උස්වැ පවත්නා හෙයින්; එකං පඨියායධම්මදෙසනං, එක්
 ව්‍යාජ ධර්මදෙශනාවක්; රජහු අත්ලස් ගත්බැව් ඉදිවැ නොකියා
 10 අත් ලෙසින් කියන ධර්මදෙශනාවයි. ගණසංඝා, ගණයන්ට
 අනුශාසනා කරන; චට්ඨකොඤ්ඤා, නුගරුක්; සුකඛි, මෙලේ;
 න දුනි, 'න ඉදුනි' යි යොදනු; මයං ඉමෙහි 1 ජිනකා, ඇපි
 මොවුන් විසින් පරදවන ලදුමහ; රථපඤ්ඤා, රථකොටුවක්-
 රියම්භිභිභි; උභිභවනොඤ්ඤා, උතුරුවා; විචරං කඤ්ඤා, සිදුරු
 15 කොට; කිලෙසෙහි, ජන්‍යුගති ආදී කෙලෙසන් විසින්

213. ගරා ජාතිකං.

ජවනපඤ්ඤා, රූපාදියෙහි අතිතසාදි වශයෙන් දිවන
 නුවණැත්තේ; නිකම්පඤ්ඤා, වහාම කෙලෙසුන් සිදිනා ප්‍රඥ
 ඇත්තේ; නිබ්බන්ධිකපඤ්ඤා, උද්භවඋත්තාසඋත්තකණ්ඨා
 20 දීන් විදනික්මෙන පැන ඇත්තේ; උපාසපඤ්ඤා, මෙයට
 මේ කටයුත්තේය යන උපාය ප්‍රඥයෙන්; අසනිකරණං, සිහි
 නොකිරීම

214. පුණණනාදි ජාතිකං.

²වාචාහනො, තෙජලෙන් තසන ලදුයේ; දුට්ඨවෙටකා,
 25 දුෂ්ට කොල්ලෙහි; ආකාසධගණ, සදල්ලෙහි; ³විරසං භො,
 බොහෝ කල් පවත්; 'විරපට්ඨාය' යනුත් පාඨයි. අපභිසහනං,
 පමණ තැනි කොට; බ්‍යාහරනො, බණන්තේ; නරච්චිස
 සෙට්ඨ, තරයන් කෙරෙන් වියවියෙන් උත්තමය. 'සච්චාදි' යන
 තැන ආදී ශබ්දයෙන් ප්‍රඥවිභිතසාගාදිය ගන්නේයි

215. කච්ඡප ජාතිකං.

⁴මුඤ්ච මං සාමිනො, ⁵මා සාමිති හරුව ; කච්ඡ න
 හඤ්ඤාති, කිසි තැනක නොතැසී; මච්ඡං අනුබන්ධිමානො,
 30 මැසින්න අනුව දිවන්නේ

216. මච්ඡ ජාතිකං.

1 පරාජිතා-මු. අ. ක. 2 වාචාය හනො-මු. අ. ක. 3 විරපට්ඨකඤ්ඤා-මු. අ. ක.
 4 මුඤ්ච මෙ සාමිනො A. මුඤ්ච සාමිනො BCDEF. 5 මාගේ සාමිඤ්ඤ හරුව-හැම.

217. සෙය්‍ය 218. කුට්වාණීජ 219. ගරහිත ජාතක 187

1කතනබ්බතාය, කටයුත්තකින්; නෙන යනු 'ගාමි ධම්මෙත' යු සේසි. වසලධම්ම, අධිමයන්ගේ ධම්මයෙහි; පවනෙ, මහ වෙනෙහි; සා කය්‍ය කඤ්ඤමි, 'අහං කය්‍ය කඤ්ඤමි' හි 2විදේ.

217. සෙය්‍ය ජාතකං. 5

පහනිකා හුඬා, පසින් යන්තාහු; පුන දිවසෙ, ඉක්බිති දවස්; නිප්පිලෙඬා, පෙලා; පපසෙඬුඬා, ලස් කොට; ඵාලක, පඵ-3 සිහිවැල්; මුසිකාචචමං, මිහිවසුරු; කුලලො, රත් කදව ඇති හිප්ලිහිණියෙක්-කබරැස්සෙක් හෝ; අසුනන ගො නෙන, නොවියයුතු දෙයක් වන කල්හි; කඛ්ඛාපෙසාමි, අද 10 වම්; අටං, සලත්; පටිසාපෙය්‍යං, නැවැත සැලබැව්-සොර බැව් සේසි; ඤාපාචිකෙන, වඤ්චායෙන්; පටිගාගං කඬා, සුදුසු කොට; කුටපටිකුටානං, කුඵන් කුඵ දෙසුනැයි සේසි.

218. කුට්වාණීජ ජාතකං.

වනනසම්පනෙනා, ආචාරසම්පන්න වූයේ; හුඬා අනා 15 වචෙඬන, ඉපැද නස්තා අඵයෙන්; දෙසනාසිසමනනං, දෙස නාවට හිමිසි 4ආර හි සේසි; දසවිධමපි රතනං යනු

"මුත්තා මණි වෙඵරියඤ්ච සඛං සිලා පචාලං රජනං සුවණණං
5 මසාරහලලමපි ච ලොහිතබෙකා"

යන දස රුවති; හුඬා න ගවනි, ඇතිවැ නොවෙන්; කත 20 වෙණි, ගොතා බදනාලද 6කේ ඇතියේ; විදාකණණා, 7විදි කන් ඇතියේ; විතුදනි, කොටා.

219. ගරහිත ජාතකං.

වධාය පටිසකකනං, වධයට 3ප්‍රයොගකිරීම්; නාසාකාර මනනමපි, ත්‍රයා-ගයපත් ආකාර-මාත්‍රයකුදු; සිසපසාධන 25 කපපකො, ඉස අල්වා සරහන මගුල් කපු; පරපිට්ඨිමංසිකො, ජනා වෙහෙසන-අත්ලස් ගන්නේ හෝ-අනුන් ඇඟ මස් කන්තා සෙසින්. සාධමොපචාරයෙන් කිහු. සත්තානුදදයාය, සත්කරැණාවෙන්; බලාභිකදෙසං, බැරි වරදක්; අසගමය්‍ය කමමං, බහව නොකට හැකි ක්‍රියාවක්; 9කිහිති කඬා, කුමක් 30 කොට; පුපඵඵලභාරහපිත, මලින් පසින් බරවූ; පචචකඬං

1 ඉතිකත්තබ්බතාය-මු. අ. ක. 2 විදෙද ට. විදෙද D. 3 සිංහවැල් CD. 4 වර සි CD. 5 ලොහිතබෙකා මසාරහලං දසවිධරතනං-හැම 6 කෙස් B. 7 විසි A 8 ප්‍රතිසොග කිරීම් A. 9 මු. අ. කඵාහි තොපැනේ.

කඩා, ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කොට; සනං ධම්මං, සත්පුරුෂ ධම්; සුඛෙන
 ජීවිතස්සදිශො, සුවෙන් විසුවකු මෙන්; 1 සුඛපටිභවො විශ,
 2 සුවෙන් දිවිපෙවෙන් වටන ලදුවක්හු වැනි; නිරුද්ධකඛානං,
 දිශ නැති නැත්; කපණො විශ, බැහැ එකකු මෙන්; පජ්ඣා
 5 ශසි, සිතයි-සොස්සි සී යේසි; විවනං, වලට; අබ්‍යාහනා, පහ
 රන ලදුවෝ; අනුසුඤ්ඤා, ඊෂීයා නැතියෙම්; සම්පදසසිඤ්ඤා,
 කිපි; නිවසුවසෙව, හත් පිළිය; 3 බාදසිං, කැමි; මාභානො,
 4 නොමරන්නේ-සතුන් නොමරන දවස්; පක්ඛස්ස, 5 අභිමාස
 සම්බන්ධවූ; 6 දුභනිකඛිතනං, නපුරු කොට නබන ලදවා; පටිස්ස
 10 ජනොනා, සිපගන්නේ; ලලිතදුරකං, 7 කෙලනා දරුවා; පානිශ
 වාපිශො, පැන්සැල; පටිපව්චි, මිනිකිරිණි-විපාක සමය වී;
 පච්චෙකබොධිපනනං, පසේබුදුන් බික් සිහන පාත්‍රය. 8 පසේ
 බුදුහු පච්චෙකබොධි නම් ඇති මාගීඤ්ඤා හා යෙදීමෙන්
 පච්චෙකබොධි නම් වෙන්-නීලගුණයෙන් යුත් 9 පටය නීල නම්
 15 වන සෙසිත්. 10 ආචිණ්ණපටිච්චිණ්ණනා, පුරුදු කල බැවින්.

220. ධම්මදාස ජාතකං.

සන්තමො වගෙහො.

11 වස්සුමපන රාජගහෙ සමුට්ඨිනං, වත් රජගහා නුවර
 උපන්නේ; ජන්දකං 12 සංභවිඤ්ඤා, එක්සිත්වැ; මමපි. පනතිකං
 20 කතොඨ, මාද 13 හෙරි කරවි; ගනිකාසාවච්චං, සුවදවු
 කාශය වසනු. 14 උතුරුකුරුදිවිසිනා මලවුන් වසා හල පිළි ඇත්
 ගිජුලිහිණියෝ ගෙනා හැරැපියති. ඒ වනවරයන් අතින් ලදිත්
 ගනිපරිභාවිතවූ කරඹුයෙහි ලා තුබූ කසිවයනුයෙක් වේ. සංභ
 ඩසිනං, රැස්කල; 15 ඔවට්ඨිකං, 16 ඇස් තබන විදුම්; අරහදා
 25 ජං, රහුත්තට ධවජයක් බඳු; පටිදකි, හනි; සුඨපනි, සමූහ
 යෙහි ජෝඝවූ; දුගනවලස, දලවලලු; පටිභිසකං, හිස්පසිය;
 පටිගණකනොනා, පරික්‍ෂා කරන්නේ; ගරුං කාතුං, ගරු
 කරන්නට; මහකබා, අනුන්ගේ ගුණ මකන ලක්‍ෂණවූ මකබය;
 පලාශො, අනුන්ගේ ගුණ සැඟා දමන්නා සේ පවත්නා ආකාර

1 සුඛපටිභවො-මු. අ. ක. 2 සුවයෙන් දිවි පවත්වන ලදුවක්හු වැනි C. 3 බාදි
 AD. බාදිය. BF. බාදිය. CDE. 4 මාභානො, නොමරන්නේ-සතුන් නොමරන දවස්හි
 A. මාභානො, සතුන් නොමරන දවස්හි BF. මාභානො, සතුන් නොමරන දවස්හි
 CD. 5 මාස සම්බන්ධවූ BF. 6 දුක්ඛිතං A. 7 කෙලනාවර දරුවා BCDEF. 8 පසේ
 බුදුහු පච්චෙකබොධි නම් වෙන් A. 9 පය BCDF. 10 ආචිණ්ණපටිච්චිණ්ණනා-මු. අ. ක.
 11 වස්සු පන-මු. අ. ක. 12 සභිසරිඤ්ඤා-මු. අ. ක. 13 කිම් BCDEF. 14 උතුරුකුරු
 දවස් BCDEF. 15 ඔවට්ඨිකං-මු. අ. ක. 16 අස් BF.

ඇති දෙමිනස්සහගිය විනෙතාතපාද පලාස නමී; ඉය්සා, පර සමපන සැටෙන ඊඡ්ඡායී; මච්ඡයං, තමාගේ සමපත් සැහවීම ලක්ෂණ කොට ඇති මාතෘග්ගීයී; මායා, කල දෙය පැවිකරන වඤ්චායී; ඝාණ්ඩයං, නැති ගුණ පහල කරන වඤ්චායී; ඨමොගා, මානසෙන් නද බව; ඤාණමොගා, කරණුතතර්යකරණ; 5 මානො, නවවිධ මත්; අනිමානො, උතුම්හට උත්තම යෙමී යන අධික මාන; මඤ්ඤ, ජාති ආදී විසින් පවත්නා 1 මත්; පමාඤ්ඤ, පස්කම් ගුණයෙහි විහිදුනා පමාබැව්; දීඝබ්ඞං කිලෙසසහයං, යෙලදහසක් කෙලෙස්; අනිසසමොභානි, අති කඩ නොනො; නිසසකකමොභානි, 2 සම්පාඨීයෙහි; ආහිනො, පිහිටු 10 වන ලද්දේ.

221. කාසාවජානනං.

අහිමාතර, දුනුවායන්; සිලං පච්ඡකි, ගල් පෙරැලී; සයන ගුමෙබ්බ, හෝනා 3 ලැහැබිහි; පච්චනොන, දතවි කෙලවර; 4 අඛන විජජා, සිරැරැ ලකුණු දන්නා විද්දා; න ඉඡ්ඡකිනි, නොපවත් 15 නේයැ; ධනුකොඨං, දුනු කෙලවර; අඛනණපච්චයනොන, මහ හෙළි කෙලවර; අපිනාම, යෙහෙකි; පච්ඤ්ඤං, පිළින; ධනුං සනනායකි, දුන්න කැදගති; විච්චිවංසපුණා, වස්සව හා වස්කප්; පාරාසඤ්ඤො යනු හොත් විසින් කියත්; අනනනි පසසනි, තමා කෙරේ දකී.

20

222 චූලනඤ්ඤජානනං.

මොහාරං, ගනුදෙනු; ධාරණකො, ධරන්නේ-දරදී ඇත් තේ යයි සේයි; ඡානඡකිනනං, සාකුස් ඇති; පුටහනනං, පලා බත්; පදුමෙහයානි, ද්‍රොහකරන්නේයි; උපචාරං කඤ්චා, ආදර කොට; මහලලකානං පිතුනනං, මහලු දෙමවුපියන්ට; 25 අඛවාසසි, ගිවිස්සේය; වනඨං, සද; විපලලකච්චනොන, පෙරැලී සිතින්.

223. පුටහනනජානනං.

පරමහදදකා, වෙහෙසින් සොදුරැවු; රාසමෙඨන පිණ්ඩ මෙඨන යනු ගුණ යන්නෙහි අඨීයි. මෙනැන ගුණ ශබ්ද රාසි කියා.

30

224. කුච්චිලජානනං.

1 මත් BODEF. 2 සමපනීයෙහි A. 3 ලැවිහි C. 4 විජජා-මු. අ. සු.

පළසසි, වැරැද්දේ; නාසය වෙතොපරාධනී යන තැන බ්‍යඤ්ඤාවිපයනීසයෙන් 1 වකාරයහට වකාර කෙළේයි; දණ්ඩං පණ්ණති, දඩ යොද; රාජුනං සනා, රාජතියෙහි සිටි; අර ඤෙඤා, රාජ සවභාව නැත්තාහට.

5 225. ඛනච්ඡන්නනජනකං.

උලුකසකුණො, බකමුහුණු; නිලීසි, හැලිණි; 2 කොසිය නොතනං, කොසිකගොත්‍ර ඇති බකමුහුණු; පටිපානොනනි, හෙලත්; නිගනමනං, නික්මීම්; පරකකමනං, පෙරකුම් කිරීම්; සුතනපසුතනකාලෙ, 3 සපත් කල්හි; ධම්කසෙනා, කවුඩුමුළු; 10 සංවිදහනං, වැදුරුම් හෝ අනුට්ඨාන කිරීම්.

226. කොසියජාතකං.

කොණොධා, කොටෙක්; පහතිකහනන නම් දෙපෝයේ දෙන බත්; පටිභාසනී, හවා; වණඛමණඛකො විස, කුළු පොර ගසන එළුවකු සෙසින්; විවරං 4 සබ්බජිව්වා, සිවුරු පත් 15 කොට; අංසස ධපෙඤා, 5 කුලල ලාගෙනා; ආසාදෙසි, මිශ්‍ර කෙළේ; සිමහනෙර, දෙරට හිමි මැද; පාණකො, ගොමපණු යෙක්; විරච්චි, මහත් කොට ශබ්ද කෙළේ; ජිගුච්ඡනො, පිලි කුල් කරන්නේ; අවහසනො, කැඳවන්නේ; විජියවිකක මෙන, වියනී පරාක්‍රමයෙන්; සමපහාරො, යුධ; 6 ඡහනං, 20 7 චළිස්; අපසාදෙනො, ගරහන්නේ; සුනිනාව හඤ්ඤානුනි, අසුවින්නමැ නැගේවයි කියා; උදකං විසසජෙජඤා, කිය කොට.

227. 8 ගුප්පාණකජාතකං.

අනිත්තභාවං, තෘප්තියක් නැති බව; ඛෙමානි, සේම වුවන්; බලං සජ්ජං භාගෙඤා, සෙනහ යුක්ත කොට; වජ්ඣ 25 ලොහිනං, හදවත් ඇසිරු වූ ලේ; ලොහිනපකබජ්ඣනා, රකනා තීසාර; නිකිච්ඡිකුං, පිලියම් කරන්නට; රාජවෙජ්ජා, ප්‍රධාන වෙදහු; නිවාපෙනා, බත් විසදමින්; පටිබ්බසෙනා, අවශෙෂ වසනු විසදමින්;

“සුදසනසස ගිරිතො—ආරං හෙතං පකාසති”

30 යන තැන ගිරි ශබ්දයෙන් නුවර කියන තැන් පාඨයි. පමම නොන උපයෝගවචනං, ප්‍රථමායෙහිවූ ද්විතීයායි. 9 උපහනං,

1 වකාරයහට මකාර කෙළේයි BCDEF. වකාරයහට වකාර කෙළේයි E. 2 පක. සිය-මු. අ. ක. 3 සපත් BCDEF. 4 සංහරිතො-මු. අ. ක. 5 කුලලාගෙන A. කුරුල් ලාගෙන BCDEF. 6 මු. අ. කපාහි නොආයේයි. ඡකතකං E. 7 වනීස් E. 8 ගුප්පාණේ ජනකං A. ගුප්පාණජනකං BCDEF. 9 පහතං-මු අ. කු.

228. කාමනීන 229. පලාසි 230. දුතියපලාසි 231. උපාහනජා. 141

තැසු-1 හිංසාකල; වදබස, තැසියසුත්තාකව; බසබ්පජි
භාවනාදීහි, ඔෆ්ෂධපරිභාවිත කිරිමි ආදීන්

228. කාමනීනජනකං.

උෆ්ෂයා විස, රල මෙන්; උනනාදිනො හුසා, සොෂ
යෙන් සුකතව; ආපුමෙහි පහරඵ, ආසුධයෙන් සුඬ කරමි; 5
ඵරුදණ්ඩහි, බඩගයවේ ඇති; සෙලිත, එඵසත්

229. පලාසිජනකං.

වෙගවිකඛමහනවසෙත, වෙග සත්තිදවිම හෙසින්. "තති
සස තාදිසො අසමෙව"- 'තාදිසං' යනු හෝ පාඨයි. විලසහසි
සෙව, දවනු ලබන්නෙහිමැයි; නිසෙධසං, වලකන්නනු; 10
ගහණහිනො, ගැන්මෙහි බියපත් වූයේ

230. දුතියපලාසිජනකං.

අට්ඨමො වගෙහො.

ආවජිගමුටසිං, 3 ආචාර්යයන් නොකියා තබන අතීයි.
සමපසකාථො, සවිවු 4 ප්‍රකාර ඇත්තේ; 5 විලොමසං, ප්‍රතිපක්‍ෂ 15
ක්‍රියා; බසකකිතුං, පසුබස්තව; සාරමහං, සැහැසිම-එකකව
දෙකක් කෙරෙමි යන කථායි; සුඛසථාය, සුව පිණිස; 6 දුකකන
උපාහනා විස, තපුරු කොට කල වගන් මෙන්; 7 ආවහෙසා,
එලවා; පාදෙසු පවිමුක්කා, පයෙහි බහාලනලද; නං නං මන
නිනි, ඒ ඒ අභ්‍යාස කෙරේනුයි. 'මන-අභ්‍යාසෙ' යන බාතුයි. 20
පජිවනෙතනිනි, පිරිවා ප්‍රගුණ කෙරේනුයි; සුනාපජිසතනිං,
ඇසු පෙල; සුනොන, ශ්‍රැතපයභීජනියෙන්-සිලයෙන්; අනා
නමෙව, තමාම; බාදනිනි, තසානුයි; සුනොන බාදනොනා,
ශ්‍රැතයෙන් තසනු ලබන්නේ; පානාය, වහනින්; දුනොනි,
තවනලදනුයි; පානදු, පානදු නමි වේ. 'දු-පතාපෙ' යන 25
බාතුයි

231. උපාහනජානකං.

ගුනනං අනනථෙර, ගෙරින් අතුරෙහි; කකුධං, කියා ගැට-
මොල්ලි යයි යෙයි; අසුසුනානවෙසෙත, අප්‍රසිඬ වෙසකින්;
වාථෙසා, වලකා-රැස්වා. 'වර-ඵස්සායාමි'. 8 සිනාහිනසසං, 30

1 හිංසාකොලෝ-හැම. 2 පරිභාවනාදීහි-මු. අ. ක. 3 ආචාර්යයන් AF. ආචාර්ය
යන්ගේ G. 4 පහර F. 5 විලොම-මු. අ. ක. 6 දුකකතං උපාහනං-මු. අ. ක. 7 උඛ
හෙණ-මු. අ. ක. 8 සිනාහිනසසං A.

ගීතයෙන් පිහිටියාගේ; අපවිත්‍රායකො, තෙමේ නමහට සවුප්‍ර
ධාන හුටුයේ; වාමනනතා, මිටි හෙයින්; වාමෙන, කුඳු හා.
'වාමනෙත' යු තැන්. සද්‍යෙණිකො, දෙණ සහිතවු; සහිකු
විනො, හැලින් ඇතිල ගියේ; නිකබනනහාවමනනමෙව ඤායා,
5 කුඳු හා කැටිව තික්වුණු මාත්‍රයක් මුත් අතික් කාමසංසරීයක්
නොකල බව දන.

232. විකණණකජාතකං.

විකණණකසලලසදිසා, කනු නැති ගියක් වැන්නහ;
1 විදානවිකණණකං සුංසුමාරං විස, විදිතාලද විකණණක ශරය
10 කිඹුලා මරණයට පැමිණවුවායේ; 2 මමමධානො, මමේසාන
යෙහි; සවාදිනොන, බෙරසන් ඇති; මනාපනො, සිත් වඩනා
විසින්.

233. විකණණකජාතකං.

කිසමිඤ්චි අමඤ්ඤමානො, කිසිවක් කොට නොසිතන්
15 නේ; විනිනාමයමානා, දවස් යවන්නී; අනුභවෙසිකා, වැඩ
සොයන සුලු වී; අනුපදං, පිය අනුව; 3 පටිසඤ්චිකුං, සකාන
කරන්නට; අනුච්ඡමානො, අපරිච්ඡාදන තෘණො ඇත්තේ.

234. අසිනාභුජාතකං.

රොජමලලං, එනම් ඇති 4 මලවයා; ගිහිභොගෙන, ගිහි
20 සැපතින්; වාරවිහාරෙ, 5 වරියා විහාරයෙහි; අනුසුඤ්ඤා, කිසි
කමානනයෙහිත් උත්සාහයක් නැතිව; ඤරොනි, අභිභවා-
යටත් කෙරෙහි යේහි; නිපපටිනායො, තෘණො රහිත වූයේ-
විනවබෙදයක් නැතිව හෝ.

235. චච්ඡන්ධකජාතකං.

25 6 අබලබලො විස, විශේෂයෙන් 7 මද බලයකුමෙන්-
බොලද බොලදකු බඳුව හෝ. අතිශයානීයෙහි ආමුඛිතසි.
ගොපසනී, රකි; කබලං කට්ඨසාමිනී, කම් කියා; චොභොයා,
අලලා.

236. බකජාතකං.

1 විකණණකං විස පවිධං සුංසුමාරං-මු. අ. ක 2 කමමධානො, කමේසාන යෙහි
A. 3 පටිසඤ්චිකුං, සකාන කරන්නට A. 4 මලලං BF. 5 ඉරියා පඨවිහාරෙහි A.
6 අබලාබලො-මු. අ. ක. 7 බද්දකුමෙන් මද B.

සුවාසිතය, මොනොවට සුවද කරනලද; පටිසිතනං විය,
 1 පරිසෙකකරන්තාක් මෙන්; 2 අනුබදධා, අනුව එකලද්දේ.

237. සාහසනජානකං.

එකං පදං එකං කාරණං, හැම වැඩට සුදුසු එක් කාරණ
 යක්; බ්‍රහ්මචරියං, අක්‍රමපදයක්-පිරිවතා ශබ්දය; නිසිතං, 5
 ඇසුරු කරන ලද්දකු; 3 සබ්බාසිකං, සබ්බවට වැඩ; දක්‍ෂිණං
 එකපදං, 'දක්‍ෂිණං' යන මේ අනෙකාට නිශ්චිතව එකපද
 යයි. දක්‍ෂිණං නම් ලාභොත්පාදයෙහි ජෙකයාගේ දෙනසලපු
 යුක්ත විය යුතු යයි.

238. එකපදජානකං.

මණ්ඩුකයොනියං, 4 මණ්ඩුක ජාතියෙහි; කුමනානි, කෙ
 මෙන්; බ්‍රහ්මචරියං, හැටවූ; උදකාසිවිසො, ජලාශ්‍රය ආශීර්විත
 යෙක්-දිගබරණයයි; එකලොභිතං අනංසු, එක පැහැර ලේ මුසු
 කොලෝයි; විනිවිජ්ජාපිටානං, තමා සිත ඇති දෙය කියා බැණ
 පියන්තට සුදුසු විනිවිජ්ජාපිටානයක්; ආගනවිසං සමානං, 15
 පැමිණි විෂ ඇතියකු හෙවත් උගුටු විෂ ඇතියකු; හරිනමණ්ඩු
 කීපුතන යනු 'හරිතා මාතා' යනුයෙහි අර්ථය. සො විලම්බකො,
 ඒ ආදි කොට විලම්බනය කරන තැනැත්තෝ.

239. හටිනමාතුන්තකං.

බුද්ධපටිකණ්ටකො, බුදුන්ට පිළියතිය; හසති වානි, 20
 සනෙතාම හසතයද කෙලෝයි; දණ්ඩ, දඩ; බලී, අය; ජක්‍ෂ
 කහාපණ, කකුල් ගණන් ගන්නා කහවණු-මිනිස් ගණනි
 නැයි යෙයි; පණ්ණි, විලම්; ආලාහනං, සොහොන්; මණ්ඩන
 නලෙසු, හොබනාලද බිම්හි. රට්ඨික, රට හිමියෝ-මණ්ඩලික
 යහයි යෙයි; දොවාසිකො, දොරටු ගොවුවෙක්; අසසනොනා 25
 පසසනොනා, ආශාස ප්‍රශාස පවත්වන්නෝ-සුස්ම සුස්මා යු
 තැන්; නිබ්බදාපිටිකලානි, විනිවිද එකහෙලා පිගුටු කෘෂණ
 මණ්ඩලය ඇත්තානු; කම්මාරමුට්ඨිකාස හනිනොනා විය,
 කඹුරු මිටියෙන් අන්තක්කු මෙන්; 7 අට්ඨපිට්ඨිකං, අට අට
 ටොක්කක්; චාහසහසොනන, හැල් දහසකින්; දොඩ්ඨා, දවන 30

1 පරිසෙකකරන්තාක් මෙන් A. 2 අනුබදධා-මු. අ. ක. 3 සබ්බාසිකං A.
 4 මණ්ඩුකයොනියං A. 5 විලම්බකො-මු. අ. ක. 6 හරිතමාත-මු. අ. ක. 7 අට්ඨපිට්ඨිකං E.

ලද; ඔහා, කණා සමකරනලද; අඤ්ඤානු ගතිවසා, ගතිවස
යෙන්-උතපතතිවසයෙන්-ඊම විනා.....

240. මහාපිඞ්ගලජානකං.

නවමො වගෙගා.

5 පසිච්ඡයමනං නාම, පොලෝ දනන මතුරු-පොලෝ
තමභට තමන යු සේසි; ආවජ්ජනමනොනා, 1 වසා මනත්‍ර-සියලු
සතුන් තමා වසභකරන මනත්‍ර යයි සේසි; සජ්ඣායිඤ්ඤාමනී,
හදුරා ප්‍රතුණ කෙරෙමිසි; අඞ්ගණධර්මනා, හෙළි තැනෙකිසි;
පිටසිපාසාණෙ, අතල ගලෙකිසි; සජ්ඣායං, හැදුරුමී; අඤ්ඤං
10 විධිරතිනං, වෙන විධියක් තැන්තක්නු; ආවෙත්තං, අස්වන්තට;
නායාපි, තට වඩා; මහනනං අකුසලං, මහත් පවක් නොහොත්
මහත් තපුරෙක්; 2 මං ජානාසි න ඡනාසිති, මා හඳුනෙහිද
නොහඳුනෙහිදැයි විචාලේ; නොහොත් මාගේ ආඥ දන්තිද නො
දන්තිදැයි සේසි. මේ මනත්‍රය ඉගෙන මත්වපියා ඉතිබිබ මා සිතු
15 දෙයක් කෙරෙමිසි සිතා මෙසේ කියා. සමපච්චජී, ගිවිස්සි;
මාසපිටෙධනා, උදුපිටියෙන්; ආණං සුඛා, නියොග අසා; ඡසා
සසමිං සිහෙ නිසිනොනා, හෙතෙම යම් සිංහයක්නු හිස්මත්තේ
නුන්නේද; මුඛං උපජීලෙඤා, මුහුණ ඔබාගෙනා; අපසනිවනති
යං, අතිකකු විසින් නොපැවැත්විය හැක්කාවූ; 3 විජ්ඣාඤා,
20 ඇත-ඔවුනොවුන් විද හෝ; චල්ලුරං, 4 වැල්ලිහිරි මස්; දුසිනං,
සිංහයන්ට.....

241. සබ්බදුද්ධජානකං.

අමබලකොට්ඨකආසනසාලාය, එනම් ඇති හසුන්හල්හි;
පානීයභාරකා, ඒ හසුන්හලට පැත් ගෙනෙන මනුෂ්‍යයෝ;
25 ගද්දුලෙන, බලුකඳින්; නා වසසි, නොහැසි; මං පියායතිති,
මා කල් කෙරෙහි කියා-මා ගුණ වනැයි හෝ; විසසධම්මනොනා,
හරනලද මාත්‍ර ඇත්තේ; ධානො යන්නෙහි අජීය සුභිනො
යනු-සුවපත් වූයේ; අධිට්ඨිනමෙව, ඉටනලද්දේමැයි; පනිමා
නෙමි, බලමි; 5 සුපඤා, නිදද.....

30 242. සුනබජානකං.

පවචක්ඛාසී, හළි; ගධබබ්බකුලෙ, ගායනා කරන 6 විද්දත්
කුලෙහි; ගුනතිලගධබබ්බා නාම, ගුනතිල ගකුළු යයි කියා;

1 වෙවසාමනත්‍ර F. 2 මසං-මු අ. ක. 3 ඔවිජ්ඣා-මු. අ. ක. 4 වැල්ලිහිරිමස්
BCDEF. 5 පසුපඤා-මු. අ. ක. 6 විලන්කුලෙහි ABCDEF. විසන්කුලෙහි E.

1 දුරහරණං, අඹුවන් රක්ෂාකිරීම්; සුඛෙඨ, සොභා කල කල්හි; උත්තමමුච්ඡනයාය, උතුම්කොට තත් සැරහීමෙන්. 2 ෂඛිජාදි පිණිස කියත්; මුච්ඡෙඨා, තත් සරහා; කිලිඤ්ජකණ්ඩුවනං විශ, හුණපත් පැදුරෙහි නිය ගැහීමක් බඳුව; මජ්ඣමුච්ඡනයාය, මධ්‍යම සවරූපයෙන්; අයං විණං මුච්ඡෙඨනී, මේ භායනා 5 කරන්නට තත් සරහන වනැයි; හඤ, එබැවින්; ලග්ගෙඨා, අවුළුවා. 'සුසු' යි මීයන් පලවන්නට කියත්. විපපවුඤ්ඤා, බැහැර හිඟේ; උපකාරං, මෙහෙ; සානච්ඡා, 3 සසැදිලි-පුවජායි; එකන්තරස්ස, එකක්හු; නි සමපජ්ජනී, නොසැපවේ; පත්තබ්බ ලජ්ජනො, පැමිණිය යුතු ලජ්ජාවට වඩා; නිවනනනී, 4 ආයේ 10 නවත්තේය; ජඩ්ඝාමග්ගො, එක් පියවර මග; 5 රමණීයං, රමන වූ; සුද්ධදණ්ඩකමෙව, තත් සුන් විණාදණ්ඩමැ; පාසසපිකා, පසආට; විණාඤ්ඤා, විණා 6 අඟ්නි-සමිපයේ හෝ; වකකානි වකකා, රියසක් ආදි සක් මත්තේ සක්; උකකුට්ඨි, පොල්වර හඬ; සාවෙහෙතො, අස්වන්නේ; හමරනනනිං, බුරා බස්නා 15 නායක තන; ජාදෙඨා, පැතිරු; වෙලුඤ්ඤා, පිළි හිස නැට වීම්; විරජ්ඣාඨා, විරොධවැ; 7 සමකාරං, සමවූ ක්‍රියා; අභිකක හෙතන, ඉතා යහපත්වූ; චක්ඛුතනවද්ධිකා, උතුම් පිළි දුන්නී; කාමවණ්ණනී, ඉච්ඡානුරූප වෙමධාරීවූ; සසසුසසුරවනතං, නැදීමිලි වත්; 8 සාගතං, මොනොවට එන ලදී; සුපපහානං, 20 අද පහන්වූ නියා යහපති; සුචුට්ඨිනං, උදය නැගී සිටි නියා යහපති; ඉමාසාහං, ඉමාසං අහං; සමවජ්ජයාය, සම පිළිවෙතින්; සංසමෙහි, කායාදි සංයමයෙන්; දමෙහි, ඉන්ද්‍රියදමනයෙන්.

243. ගුණනිල ජානකය.

9 එක නාම කීං, එකෙක් නම් කීම; නිගහනිතො, පරා 25 ජය කරනලදී; වනගඤ්ඤාපිභාවිනං, වෙනෙහි පුෂ්පගඤ්ඤා යෙන් සුවද කල; වාදෙන ඛන්ධරහෙතො, වාදයෙන් මඬනේ; ගඛගා, ගංගා නම්; වාලුඤ්ඤා, වැලිද-ගඛගා නම් වන්නේ වැලි දැයි සේයි; යං උදකං වා—පෙ—නි තුස්සනී, යම් උදකයක් හෝ යම් රූපාදියක් හෝ ලබන්නේද ඒ ලත් දෙයකින් තුෂ්ටියකට 30 නොපැමිණෙන්නේය-උදකාදිය දැක මේ උදකාදිය මුත් මේ හැර වෙන ගංගාවෙක් නැතැයි නොගැනීම් වශයෙන් හෝ නොහොත් රූපාදියට පැමිණ රූපයන් නිසා ආතම් බැවහාර

1 දුරහරණං-මු. අ. ක. BCDEF. 2 ෂඛිජාදි-කැම. 3 සසැදිවීම් පාවජායි BCDE. 4 අය B. ආසේ D. 5 රාමණේසා-මු. අ. ක. 6 අභෙත BCDE. 7 සමකාරකං-මු. අ. ක. සමකාරිං ABCDEF. 8 සවාගතං-මු. අ. ක. 9 එකං නාම කීං-මු. අ. ක.

මුත් ඒ හැර වෙන ආකමයෙක් නැතැයි නොගැනීම් වශයෙන් ඒ ලද්දවූ උදකාදියෙන් තුෂ්ටියකට නො පැමිණෙන්නේය යනුයි. එවං, මෙයේ; හිලෙති, ගරහා.....

244. විනිවිජ්ජානකං.

- 5 උකකට්ඨං නිසාය, එනම් ජනපදය නිසා; අවෙහභි, අප හා; නානාඝරණං, තොරතුරු; අට්ඨති භූමිති, “පුද්ගල නසා වසෙන එකා භූමි බිණාසවයා වසෙන වනයො භූමියො”²සෙධානං වසෙන එකා භූමි තථාගතයා වසෙන දො භූමියො”යි කියනලද අට බුමුයෙන්. මෙහි භූමි විභාග මූලපරිචයාය
- 10 සුත්රයෙන් දකුණු. කිඤ්චි, කිසිවක්; මානසගගතිනසිච්ච, මානසිතින් හිවි³සිස් ඇතියවුන්; අනුශොභං දඤා, පරික්ෂා දී; බද්ධි, චෙතන; අනන්තො වඤ්චනභාවං, තමා වෙහෙසන බව; සන්තාධිවචනං, සතුන්ට නම්; භද්මධා, යහපත් මුහුණු ඇතියෙකි; කිං ජානිඤ්ච, කීම දතුද.....

245. මූලපරිචයාජානකං.

විභෙසෙතුකාමා, ⁴වෙහෙසනු කැමැත්තෝ; උද්දියා කටං, තමා උදෙසා කල; ජානං භුඤ්ජති, දැන දැන වලදයි.....

246. නෙලොවාදජානකං.

- 20 සඤ්ඤං විනිවිජ්ජනනි, පැන විසදත්; බට්ඨං භඤ්ඤී, තොල් බිත්දේ; ලාලො, ජබය; දකුපරිසකකතො, දද පියෝ ඇත්තේ; සසනි භුනාති, දක්නා වනැයි.....

247. පාදඤ්ජලීජානකං.

- 25 කිංසුකි, කැහැල; ධාණුභොරකකාලෙ, කොළ වැහිර දල පු කල්හි යයි යෙයි; බාලපලාසකාලෙ, ල පත් ඇති කල්හි; ⁵කාමද්දුණා, දෑ කණු; සිරිසො, මහරි; අපච්චුට්ඨා, නොසතුටුවුවෝ; විවිකිවජ්ජ, සැක කරව්; කඛිබ්බු, සැක කොළෝ; ⁶අපච්චිද්ධා, ධර්මයන්ගේ ලක්ෂණ වශයෙන් ප්‍රති වෙබ් නොකලාහු.....

248. කිංසුකොපමජානකං.

30

1 විනිවිජ්ජා D. විනිවිජ්ජ E. 2 සාවකානං-හැම. 3 සිස් ඇතියවුන් A. 4 ජනකා වෙහෙසනු-හැම. 5 කාමද්දුණං-මු. අ. ක. 6 අපච්චිවිචකතා-මු. අ. ක.

පිලෙහෙනා, ¹පෙලන්තේ; උපලාපෙනි, නලවා; නොව
මං සහසි, මා විෂයෙහි ඉවසිය නොහෙයි; විනා වනනිකුං,
වෙන්ව වසන්තට; සුභදයො, මනා සිත් ඇත්තේ; ඛඤ්ඤ
විකකයෙනා, ශාලිවිභාදී ධාන්‍ය විකිණීමෙන්; අභිගුණසී
තො, සපීයන් ගත්තේ; ජීවිකං කපෙසසි, දිවි පස්වැටි; ⁵
ඛඤ්ඤපණතො, වී විකුණන සලින්; වෙඵපෙසිකාය, හුණ
පත්තෙන්; උපලාලෙහෙනා, නලවන්තේ.

249. සාලකජානකං.

කුහකවනං, කොහොත් වත්; අවජිනනධාරෙ, නිරන්තර
ධාරා ඇති; විසිවෙසනි, සිත දුරු කරන්නේ; සිසිරසං, සිතට; ¹⁰
²අනුබ්බපෙ යන්නෙහි අඵ 'පවිසෙය්‍ය' යනුයි; ³උමුකිකං,
ගිනි පෙනෙහෙලි.

250. කපිජානකං.

දසමො වගෙගා.

දුකනිපාතවණණනා නිට්ඨිනා.

අලඛකතපටියනං, සද පිළියෙල කල; ආසසකිං, අය
සට; පුරාණපණණසටං, ⁴පරඵලාපත්; ⁵නාදිසකං, නා බදු
වක්භු; මහාසාලකුලෙ, ⁶මහසල්කුලෙහි; ⁷භිරඤ්ඤාලොකන
කමමං කරොහෙනා, ඒ ඒ ස්ථානයෙහි තුබූ වසනු බලන්නේ;
සමහනං, රැස් කරනලදද; උඤ්ජාවටියොය, පකාපැකි සෙවී ²⁰
මෙන්; ජඛ්‍යාවිහාර, කකුල් ගමන්; පටිසලලානසාරුපං,
විවෙකයට නිසි; සණ්ඨපෙඤ්ඤා, මොනොවට තබා-වල්කලා
හැද දලමඬුලු බැද අදුන් දිවිසම් ⁸ඵකස් කොට බහාලාය සී
සේයි; භියොභාසොමනනාය, විශෙෂයෙන්ම; ඛනිසිකුං, නවත්
තට; ගසසිඤ්ඤා, බවි; විසභාගාරමමණං, නොසුදුසු අරමුණු; ²⁵
නියොසණියා, හිනිත්; කච්චපටියොසානං, දුවන්; විසල
පහෙනා, ගඬන්තේ; උකකලාපං, කසල; පියට්ඨානං, ප්‍රිය
තැන්; වෙධං, විදි තැන්; රාගධොහෙනා, රාග නාමැති ජල
යෙන් දෝනාලද; නිසිහෙනා, මුවහත් තබනලද; සාච කණණ
චුළිකං, කන්සිල දක්වා; අභිකුපසෙවගෙනා, නොසදනලද ³⁰

1 පෙලෙන්තේ AOF. 2 අවජේ-මු. අ. ක. 3 උමුකං-මු. අ. ක. 4 පරණ
ලාපත් A. 5 නාදිසං-මු. අ. ක. 6 මහත් කුලෙහි . 7 භිරඤ්ඤාලොකන-මු. අ. ක.
8 අකස්කොට A.

යෙන්; අග්නිපදිනතාගි ඉට, ගිනි ගෙනැ දිලියෙන්තාක් මෙන්

251. සබ්බසප්පනිකං.

උපාසාසබ්බසුලො, බද්ධවෙරි-කීපුම් ඇත්තේ හෝ;
 5 කුප්පි, දුහැවි; අභිසජ්ජි, සැටිණි; අප්පච්චයං, රැහැණි; 1 ඵක පටලිකඋපාහනා, එක්පට වහන්; බමුඤ්චිකා, ගලවා; අප නාමෙකා, හිසින් පහ කොට; ආගනතුභසබ්බහං, පාද බොවන තෙලේකකින පානීයපුච්ඡන ඇ 2 අමුතු වන් සඟරා; සහ ස්සඤ්චිකං, දහසින් බද පියල්ල; සලලහුසෙනා, ලහුළු; කීල
 10 සෙතෙ කකා, තල හෙල කොට; නාමකාලුකො, තෘණොපර බව ඇත්තේ; ගිසො, හිසේ; පරෙ, පෙරෙවිද; සඤ්ඤා පෙත්තං, ගිවිස්වන්තට; අනුනාලනගහණාපෙක්ඛං, 'යං මං' යනුයෙහි දවිනීයා අනුනාලනාපෙක්ඛා යි. 'බාහාය මං ගහෙ කාන' යනුයෙහි දවිනීයා ගහණාපෙක්ඛා යි. 3 වෙඵයට්ඨියා,
 15 හුණු ලියෙන්; 4 අභිසෙ, උතුම් ආචාරයෙහි; යො වද්ධමපච්චායසි, යො නිං වද්ධං අපචායසි; අභියාචකාසොසාසි, උනනමවු ශරීර ගොහා ඇත්තෙහි; ලීඛගගහණොගොව, වෙෂගුහණයෙන්ම; ඡදනං කකා, මුවහ කොට; සුබ්බනානං, මනා වුන ඇති බුදු පසේබුදු රහතන්; පකඛජ්ඣි, පනන සුලුළු-කීපෙන සුලුළු හෝ;
 20 පඤ්ච වෙරහසං කමමං, පණ්චා ඇ පස්කම්; පහරණහෙනා, ශසත්‍රයෙන්; සාසනාඤ්චං, අවවාද පිණිස; අනුසඤ්චි, අවවාදෙහි; 5 පුච්චසකඛලිකා, පු කැබැලි-නොහොත් උදු කන දූ ආදී. 6 කර නොවු දු පු නම්. කරවු 7 ලහලු සකඛලික නම්. සහොඵං, බඩු හා සමඟ; දණ්ඨං පගොථානී, දණ්ඨන කරවයි.

25 කිලමුට්ඨිජාතකං.

අග්ගාලවෙ වෙතිසෙ, එනම් දෙවාලයෙහි; 8 සඤ්ඤාචිකා සො, තමා විසින් ඉල්වන ලද 9 වෑ ආදී උපකරණ ඇති; පුච්ච සඤ්ඤාරං; පුරුෂයන් ලවා හසනකමීය; උබ්බිජ්ජිංසු, කල කිරුණාහු; උනනසිංසු, හයපත් වූ; සමෙමාදනකථං, සතුටු
 30 වන තෙපුල්; විනොදෙකා, දුරු කොට; විනිවෙශෙකා, හුනා; උමමුජ්ජනනමෙව, නැහෙන්නහුම; අට්ඨපානක, අට්ඨ ජලු වොව මොව මටු මුද්දික ඵාරසක සාලුක යන අටපනු.
 10 ගා දසං න, නො දෙන්නෙම් නොවෙම්; ගාලපාසාණො,

1 ඵකට්ඨිකඋපාහනා-මු. අ. ක. 2 අමුතු සඟරා A. 3 වෙඵලට්ඨියා-මු. අ. ක. 4 අරියාචාර-මු. අ. ක. 5 පුච්චසකඛලි-මු. අ. ක. A. 6 කරණවු A. 7 ලහැඵA. ලහුලු C. 8 සඤ්ඤාචිකාස-මු. අ. ක. 9 වෑ ABCD. 10 නදසං A.

තෙල්සණ; ඉධාන, සණ 1 හා ශුඛ කරනලද; කසලනසර, රත්වන් මිටි ඇති; 2 අබ්බහිකා, කොපුයෙන් හයාගෙන

253. මණිකණ්ඩජාතකං.

ධම්මසොසක, ධම්මසොසක භික්ෂුහු නම් ආ ආ උපාසක වරුන්ට වහන්සේවරුන්ද විවාරා පාලාදෙන භික්ෂුහුයි; පටි 5 විංස, කොටස්; උසුසර, හිරු නැගී කල්හි; වළඤ්ජකා, තමන්ට අනුභවයට ගෙන; මහලලිකගහපනානිං, ගෙහිම අඹු; ගබ්බවුට්ඨානං, ප්‍රසව වීම්; වෙනනං, නවාතැන් මිල; වෙනනනො ධණ්ඩකා, නවාතැන් මිලයට කඩා; අවසා වන, 3 බත්ති වූ කැඳ; කාමසාහනනං, දඹුබත්; විසාසනිණං 10 ව, කා ඉතිරි තණද; කුණ්ඩක, කුඩු; ගනිං, තෙජස් සහිත ගරිරගද; වජ්ඣං, කන්තට; පනිමාගෙනෙනා, බලන්නේ; කුණ්ඩකකුවඡ්ඡික, කුඩු කන කුස් ඇති; සමාගෙනකා, විවාරා; බදනකසැඡ්ඡික, නිග හුණුකැන්; පිණ්ඩරස, මස්රස; එකෙ කං, වෙන් වෙන් කොට; පුට්ඨපොසාවනිකං, වැඩු මිල; බද 15 නාවසාවනං, 3 බත්ති වූ කැඳ; ආවාමකුණ්ඩකං අපි, 3 බත්ති වූ කැඳ හා කුඩුත් ලබන බව යහපතැයි; අසරකං, ඇතිරි; ඉමෙ අසෙස සුඛකනොපි මොවෙසනි, සෙසු මොහුගේ වික්‍රම කියනු කිමිද? මොහුගේ වික්‍රම දුටුවෝ සුංචන් ගන්නා තැනින් මේ අසුන් සුංචන් කොටස පොලා නොගන්නාහ. 20 එහෙයින් මේ සෙකිවතෙම සෙසු අයවන් සුංචන් ගන්නා තැනින් පොලා මුදන්නේ යයි කී. කපපකා, සද; වාගෙසි, දිවි; උදරෙ පටිකපිකා, තමන් බඩ සිසාරා බැඳ; බසාරපිංසු, එල්ලු; කාසි, දිලිහිණි

254. කුණ්ඩකකුවඡ්ඡිකිකිව ජාතකං. 25

අජිණ්ණකොන, අජිණ්ණකින්; 4 අනිසොජනොන, අධික කොට කැමෙන්; අනිධානනාය, ඉතා කැ බැවින්; ඔසි දනනා, පාතට බස්තේ; ඡිඡිනද්ධානං, දිවි පවත්නා කල්; අලං, 4 දුහු; සුකං, 5 හුහු; බාලො සුහිනො න සියා, අධික ව පිරුණු කුස් නො ඇත්තේ; උභාදුරො, සා කුස් ඇත්තේ; 30 මිනාහාරො, පමණින් යුත් අහර ඇතියේ; සනො, සිහි ඇතියේ; පටිබ්බපෙ, පවත්වන්නේයි; පහිනනසස, 1 ප්‍රති පනති විෂයෙහි මෙහෙයනලද ආනම ඇති; වෙදනා, දුක් වේද

1 ගහා A. 2 අබ්බහිකා-මු. අ. ක. 3 බත් නිමු කැඳ BODEF. 4 අනිසොජන පව්වෙහන-මු. අ. ක. 5 කැඳුණු A. 6 හුරු-කැම. 7 ප්‍රතිපනතිවශයෙන් පසෙහි මෙහෙයනලද A.

නාවෝ; මනුජස්ස, මනුෂ්‍යයාට; සංඤ්ඤා, සෙමෙන්; ආසු පාලයං, දිවි රක්තේ; අකඛස්ස අබ්බසස්සනං සථා, අකුර ගහනා වදනක් මෙන්. වදන නම් තෙලි. අමුවජ්ඣො, ගිජු නො වූයේ.

5 255. සුඛජානකං.

පුරාණඋදපානං, පරණ ලීදක්; අයං, යකඩ; පටිසංගම ජා, තභා තබා; සිද්ධියනනා, සිද්ධියාත්‍රා ඇත්තක්හු; එත්ථ, මේ ලීදෙහි; උනනබ්බලං කඤ්ඤා, තතුල් උඩ බදවා; නිපු, කළු තුඹ; සිසං, සුදු තුඹ.

10 256. ජරාදපානජානකං.

වස්සුච්ඡජා, බිම් ලකුණු දන්නා විදුක; විනිවජ්ජසුනනං, යුක්තියාසත්‍රය; විනනවනො, සිත් ඇත්තක්හට; අවස්සයො, පිහිට. 1 සත්ථං, අනුශාසනා කරනලදී; 'නායං කිඤ්චි විජානති' යන ගාථාපදය 'නායං කිඤ්චි න දුස්සයේ'යි පෙළ පැනෙයි.

15 ඒ පදයට අටුවා නැති බැවින් ඒ නොගෙන 'නායං කිඤ්චි විජානති'යි ගන්නේ. විවාචිනමෙව, දෙකමැ යහපතැයි නිශ්චය කරනලදී; සඤ්ජනනො, ගලපන බැවින්; පච්චයෙන, ගෙට වැද පරිවය ගෙසින්; 2 ථාලං, බත් කන තල්ල; 3 එලභං, පුවරුව; 4 බලියනො, හැකිලෙන්නේ; වජං, ගොවුද; ගිවං, ණයක්;

20 අයං නෙ රාජදුනො, මේ තට රාජදුන යි. රාජදුන නම් ආඥ යෙන් යුත් බොල ආදී යි. පනිනො, බිම හි බිහි වී; එඤ්ජනො පපානං, එක් දිසායෙකින් සෙල් වූ; 5 බද්ධපබ්බනං, බිම් හා එක් බැදී පවුවක්; කිලසස්සං, හුණුපාදුරා; 6 විනනනි, වියෙන්; පපානපයෙස, ගල්සෙල් සම්පයෙහි; අපුසනො, නොපහර

25 නෙමි; වමමකපාදෙ, තුඹස් සම්පයෙහි; පලලවමුට්ඨිමනනං, පලපත් මිටක් පමණ; පණකපරියොනදාං, සෙවෙලින් වලද නාලද; කසටානි, කසට රස; පාභටං, පුහුණු; පරිහරි, පරි හරණය කෙලේ; විස්සකෙඨා, නිසැකව; 7 විභාවෙත්ථං, සාධන් තට; මා මෙ ගෙහං ගිජ්ඣිති, මාගේ අමුව ගෙනා මාගේ ගෙය

30 නො නැසුව මැනවැයි; පිණ්ඩපතිපිණ්ඩනෙන, තමාගෙන් උන්ට දී නැවත උන්ගෙන් තමා ගැන්මෙන්; ජණං, වීරසාමි; ගතීං, බැලි-පණයම්; ලසවච්ඡිනනො, අත්ලසින් සතුටු වන් නේ; මුහමදෙයාං, උතුම් දන්.

257. ගාමණිවණ්ඩජානකං.

1 අනුස්ථං A. අනුසිට්ඨං BCDEF. 2 ථාලකං-මු. අ. ක. 3 ථාලකං-මු. අ. ක. 4 මලොකෙනො-මු. අ. ක. 5 පබ්බනං-මු. අ. ක. 6 විනනනි-මු. අ. ක. 7 භාවෙත්ථං-මු. අ. ක.

පරිනතදීප, ඤාදු දීප; මනුසසපටිභාඤ්ඤාව, මිනිස්සැටි
 යෙන්මැ; වතුහි ඉද්ධිහි, අභිරුප දීඝායුක අපභාබාධ චාතුච්ඡන්
 ශාභපභිත්ව ප්‍රිය බව යන සතර සාද්ධිත්; සුච්ඡේදකපටි, හකු
 ඵවා; දිබ්බච්ඡේදකා විශ, දිව්‍ය වර්ෂාවක් මෙන්; අබ්ගුකනිජ්ඣා,
 “පවනතතු හවං චකකරතනං” යනු නිශ්ච දිශ ඉසා; දිකො 5
 අද්ධා විනිවභොතා, බොහෝ කල් ඉක්මණින් පටිභාසකරන
 නිං, සෙනෙරත්; හසසිඤා, හිලී; අනුධානාමසෙසාය, නො
 නැහෙන ගෙවීමෙන්; සිභොරුං පටිභරනානි, මහමේර සිසාරා
 ඇවිදිත්; අසිරිකොනි, ස්වාමිහසි; ගුජ්ඣසා,¹ නිදුස්; සචණකොන
²ජාතකා, ධර්මප්‍රවණපයඤ්ඤානෙහි රහත්වූ ගෙයින්..... 10

258. මනිඛාතුජාතකං.

උසසිඤ්චනකොස, පැත් නහන පිණිස; ³රජජුඝටකං,
⁴මදුබහත්; අපාපුණකොන, නොපෙවෙන කල්හි; චමමින,
 පොරෝනාලද; සමබාහිඤා, මැඩ; සුනබ්භිච, අසන තැත්
 ආදි දීමෙන් නැවූ; සිප්පබ්භිච, ශිලාපයෙන් නැ; සඤ්ඤානා, 15
 යාගවන බැවින්.....

259. නිරිටවච්ඡජාතකං.

භොජනසුද්ධිකො, ආහාරසුද්ධි ඇත්තේ; සනරස
 භොජනං, සියක් රසබොජුත්; පිපාසං, ආසා; අසිග්ගාහො,
 කල් වඩන්නේ-අසිගානා හෝ; අබ්බාහෙසි, ඇඬි; උදරදුනො, 20
 උදරයාගේ දුකගෙමි; රථකොධපෙට්ඨිකා, රථයෙහි සිට යුද්ධ
 කරන්නන්ට ප්‍රධානාය; සුඵපටිභාසකොන, සමුහලට නායකවූ;
 සුනමිනනසායාය, යාපත්වූ ශ්‍රැතයමැ ධනකොට ඇතිගෙයින්-
 බොහෝ ශාස්ත්‍ර දන්නා බැවින් හෝ.....

260. දුතජාතකං.

25

පටිමො වගෙගා.

උසලවිච්චිං, මහනෙල් විකුණන විටියට; ⁵චතනුං ඡෙසා,
 බණන්ට දක්‍ෂයෝ; කථාකුසලා, කථායෙහි දක්‍ෂයෝ-හෙවත්
 වඤ්ඤාදිවූ වඤ්ඤාවණී නයෙහි දක්‍ෂවූවාහු; සරදසමයෙ, වර්ෂාකාල
 යෙහි; නිකඛිතනං, කෙණ්ඩියෙහි බහාලූ; සරෙ දඤා, ගෙට 30
 හැර දී.....

261. පදුමජාතකං.

1 නිදහස් C 2 ජාතො-මු. අ. ක. 3 රජජුඝටං-මු. අ. ක. 4 පදුබහත් BODF.
 5 වහනුවන්කා-මු. අ. ක.

අපරගාගෙ, ඉක්බිති; ¹අත්තනො ඵාමෙන, තම් අභිප්‍රා
 යෙන්; පිතුච්ඡා, නැදි; උද්ගාසී, කිවු; ²ආනඤ්ජකාරණං,
 හික්මවිම්; චතුරධග නම් මැදින්ගම කළුවර දෙපොහොස
 නැගු මහාමෙසස සත වනය යන සිවුරග. සජ්ජං කඤ්ඤා,
 5 යොග්‍ය කොට ගෙන; ආකාසධගණ, සදල්ල; අලලියාපෙ
 ඤා, අලලා සිටුවා-චතුරුලා හෝ; පද්‍රමකෙ, සිට නහන රත්
 පිටුමෙහි; ලඤ්ජකා, හසොබා; අප්පට්ඨාණො, අපගතවු
 තෘණො නැත්තේ-නො නවත්තේ හෝ; භායරෙ, පිරිහෙත්;
 අප්පකුං, හැදැරිම්; පඤ්ඤානිච නකකාරා, මං පහරන
 10 සොරුන් මෙන්; සසං, පරිවාරද; පජානනං, ප්‍රඥ ද-හෙවත්
 දැනීමද; කච්ඡපුඤ්ජං, දර රැසක්.

262. මුද්‍රපාණිජනකං.

අනුපව්‍යව්‍යා, දරුවන් නැතිව; දුභිකා, දෙව.
 කුන්‍යාභාරං [භක්‍ර] විසභාග ජනගත්තේ සඤ්ඤාර රහිතව
 15 භාවනාවට යොග්‍ය වනහෙයින් කියත්. 'අනිඤ්ඤකුමාරයා'
 යි නම යි. කඤ්ඤුල, අලඹුල්; අභිභාගෙඤා, හයා; භාමා
 වට්ටන, කාමනාමැති සලාවටුමෙන්; ආවට්ටනනො, අවුළු
 වන බැවින්; විකොපනා, විකොටුනෝ; සිමබලිකුල, හිඹුල්
 පුලුන්.

20

263. මුලපලාහනජානකං.

ජානිඤ්ඤා, දැසමත් වෙනෙහි; භොවිභාම නම් එනම්
 ගමෙකි; අප්පඤා, ආපොකසිණයට සමවැද; පුරෙ පබ්බජිකා
 විස, පෙර මහණවූවා මෙන්; සඤ්ඤාපට, අභුලෙහි; මුපිකං,
 කොත්කැරුල්ල. "තෙ ඉමං පාසාදං" යන්නෙහි "තෙ පිතා
 25 පුත්තා" යි නලකාරසමයෙහි පිතාපුත්‍රවු මහාපතාද රාජ සඬ
 වක්‍රවර්ති දෙදෙනා නිසා උපන් ගෙයින් ඒ දෙදෙනා අපෙක්‍ෂා
 කොලෝ. නිජිසං ³සොලසඋභෙඛමො, පලලින් සොලොස් ගර
 යක් විදිනා පලල ඇත්තේයි; උච්චං, උසින්; සහසුධා, දහ
 සක් ගර පමණ යි; සොලසඤ්ඤානිචපානවිඤ්ඤා, සොලොස්
 30 හිසකක් පමණ පලල ඇත්තේ යි; සහසුධානිචගමනානං,
 දහසක් හිසත් පමණ; උච්චා අහු, උස් ඇත්තේ වී; 'සත
 හෙදෙ' යනුයෙහි අඤ්ඤා 'සතභුමකො' යනු; ⁴සනභෙදො, සියක්
 වුඹු; හනිනාමණි ⁵පටිකඛණනා, උච්චතසානගෙහි නිල්මණි බවා

1 අත්තනො නමවන A. අත්තනො නමවන-මු. අ. ක. 2 ආනඤ්ජකාරණං-
 මු. අ. ක. 3 සොලසපබ්බජිකා-මු. අ. ක. 4 සතභෙදො BOD. 5 පටිකඛණනා-
 මු. අ. ක.

264. මහාපනාද. 265. චුරපප 266. වානගගසිකිව. 158

267. කකකමක. 268. ආරාමදුසක ජානක.

කරන ලද්දේ යි; දඹාරකමාම, මහදෙර; කායවෙසාවචච
කරො යනු ප්‍රාසාදනිමාපනාදිය ගෙනැ කිනු.

264. මහාපනාදනික.

අමච්චාදකකක යනු යන එන මිනිසුන් අතින් බල ගෙනැ
උන්ව රකවල් ගෙනැ අවවියෙන් ඇත් කරන්නේයි; උට්ඨ 5
හිංසු, පැන හුන්හු; සරභනනාරෙ, කතර නිමවා ගිය තැන;
චුරපප, ශර; මරණ විසුලෙන, මරණ පැමිණි කල්හි;
ඵරාදණවගෙහි, කඩුම්චිත්; නිකනනිං, තෘෂණා.

265. චුරපපජානක.

අටනිං, හැඳ වල්; මෙ ඉසසපියං, මාගේ ගඹී; අජ්ජ නං 10
මඛකං කඤ්ඤා, අද මොහු කර බහවාපියා-නොහොත් රැහැණි
කොට; 1 නිබ්බවෙසසි, බැවී; බසකකිකා, පසුබැස; වානගග
සිකිවො, වානගහි හා සමානවූ ගහි ඇති හෙයින් වානග
සිකිව නම්; උපසිසසමානො, හිඹුනා කල්හි; දහනචුලං. සකු
චුල්; ගබ්බිනහාවො, එහි ඇති බැවි.

15

266. වානගගසිකිවජානක.

උදාරසාධානිකාය, දරදි එළවන පිණිස; උදකරකදො,
විල්; බලමණචුල, කලවිටිමචුල; කණොරු, ඇතිනි; විඤ්ඤානං
පහනා, විය පැමිණියේ; ලොහසලාහං විස, යකදක් මෙන්;
අලදවසෙන, දළදෙකින්; සිධග, අං; සබ්බසබ්බාහිකවසෙන, 20
හැම තීරගචිතයන්ව සාමාන්‍යයෙන්; වාතුරනාහ, සතර
සාගරය කෙළවර කොට ඇති; 2 සන්ධි, නිභීය කෙළේ; මජ්ඣ
භවනෙන, මදවන කල; පචුයහිංසු, හෙනයන ලදහු; ආලමබර
මෙසො විස, ආලමබරමෙසයක් මෙන්. ආලමබරහෙරිහුගේ
ධවනියව බඳුනු ධවනි ඇති මෙස යයි; ඵනනිනි, ශබ්ද 25
කෙරේයයි.

267. කකකමකජානක.

දකකිණගිපිජනපදො, දකුණුගිරි නම් දනවිවෙහි; විරල,
තුනු; උපරොපහසු, හිඳුනු පැලයෙහි-3 පැලයෙහි හෝ; 4 වමම
සමට, සම්කල; උදහං 5 උදහසිඤ්ඤා, දිය ඉසිය.

30

268. ආරාමදුසකජානක.

1 නිබ්බවෙසි BCDF. 2 සන්ධිමොචා-චු. අ. ක. 3 පැලයෙහිනො A. පැල
නෙහිනො BF. 4 වමමසටකො-චු. අ. ක. 5 සිඤ්චිනා-චු. අ. ක.

සුඤ්ඤා, යෙහෙළිය; කුලසුඤ්ඤා, කුලදු; ඔහිනසොසානා,
 යොමු කල කන් ඇත්ති; පදුට්ඨවිනතා, රොම සිත් ඇත්ති;
 අභිනානුකමපිනී, අභිත කරන්නීද; ¹අඤ්ඤාසු, පරපුරුම
 යන් කෙරෙහි; උසුසුකා, උනසාහ ඇත්තීද; සාමිකො යං ධනං
 5 විද්දති—‘පටිලහති’ යු තැන්; අභිට්ඨහං, කරන්නේ; ²අභාම
 කාමා, ස්වාමිහු නොකැමැති ද කරන්නීද; මහගසසා, බො
 හෝ කන්නීද; දුරුතනවාදිනී, නොකියයුතු පරුම කියන්නීද;
³උට්ඨාසිකා න, කමානතයෙහි තොමෝ ⁴නොයෙදෙන්නී ද;
 අභිභුසා, ස්වාමිහු මැඹ; අයා ව, ⁵ස්වාමිදු යහි කියා ද; හිරි
 10 මනා, ලජ්ජා සහිත සිත් ඇත්තී ද; විරසා ආගතං, බොහෝ
 කලකින් ආ; සඛාරං, යහළුවක්හු දුක සතුටුවන්නාවූ; සබ්
 ඉම, යහළුවක්මෙන්; ⁶කොලීනියා, උතුම් කුලෙහි වූ; ⁷අභකු
 ට්ඨා, ආක්‍රොශ කරන ලද්දී—දුභිව බණන ලද්දී හෝ; කිනි
 කඛති, ඝෂමාකෙරේ ද; විරතනසංවුතා, බොහෝ කලක්
 15 කායආරාදියෙන් සංවාතවූවාහු; සරසුඤ්ඤං, ⁸ගෙහිමැ වූ
 යෙහෙළිය; අවසුඤ්ඤං, කාරණයක් නැති කොට; ⁹අනුනායකං,
 ගිවිස්වතු පිණිස; කිනිසකුණො, කිරලෙක්; එසා භොකිලා,
 එක් කෙටිල්ලක්; සරෙ සමමනනා හුචා, ශබ්දයෙහි මත් වෑ;
 සන්තවාපෙ, මට තෙපුල් ඇත්තිය; සබ්ලවාපෙ, මිහිරි සිතිදු
 20 තෙපුල් ඇත්තිය; කථානිගෙකාසසා, කාව්‍ය ¹⁰බණන කල
 කටින් නික්මෙන හඬ; චරවාචා, කුරු තෙපුල්; දුබ්බණණං
 සරිවණණනො, ශරීරයෙන් දුපිණිවූයේ; මනනාය, නුව
 ණින්; ¹¹කාරණනිසිනිනං කචා, ¹²හෙතුපපන්න කොට;
 සඤ්ඤාපෙසි, ගිවිස්වි.

25 269. ¹³සුභ්නජානකං.

සනතට්ඨනාලොකනානි, සන්අට ¹⁴ලාසක් පමණවූ; ¹⁵පඨම
 කප්පියකාලනො පට්ඨාසානි, ප්‍රථම කලපයෙහි වූ සතියන්
 පටතැඹ; ආණාසමපනනං, ආඤ සමපනනවූ; අපපනියාම
 වාසො, ප්‍රධානතයක්හු නැති වෑ විසීම—ඉටුනොටුත් කෙරෙහි
 30 අනාදර බැව් හෝ; පමෙණිආගතං, පරමපරායෙන් ආ;

1 ‘අඤ්ඤාසු’ යන්නෙහි පටන් 7 වැනි පෙළේ ‘පරුම කියන්නීද’ යනු දක්වා
 A හි පමණක් පැවේ. 2 අකමකාමා-මු. අ. ක. 3 උට්ඨාසකාමා-මු. අ. ක.
 4 යෙදෙන්නීද-කැම. 5 ස්වාමිහුසහි BCDEF. 6 කොලෙඤ්ඤා-මු. අ. ක. 7 අභකුට්ඨ
 සනතා-මු. අ. ක. 8 ගෙහිමු A. ගෙය මව් B. ගෙහිමව් CD. 9 අනුසාසනනං-මු.
 අ.ක. 10 බච්චන කළBCDEF. 11 කාරණසනනිසිනිනං-මු. අ. ක. 12 හෙතුපපන්නා
 කොට A. 13 සුභ්නජනකා-මු. අ. ක. 14 ලාසක් CD. 15 පඨමකපපික-මු. අ. ක.

[වචන], කාරණ සහිත වචන; ඤාණොභාසධරා, ඤාණ නැමැති ආලෝක ධරන්තාවු.

270. උදුකප්‍රකාශන.

දුතියො වගෙහො.

කව්‍යා, දුතීන්; ¹අවාහසි, නැසීද; ඵසිනගුණනනා, සො 5
යන ලද ගුණ ඇති හෙයින්; උග්‍රභද්‍රම, පුරිෂ විදුමෝ; ධමු
නෙතමපි, මුත්‍ර ද විදුමෝ. “නුමහාකං ධමමං වා අධමමං වා”
යනාදි ඔවුන් කෙරෙහි ධමී මේ ය අධමී මේ ය යන ව්‍යවස්ථා
වක් නැති හෙයින් ධමාධමීව්‍යවස්ථාව ඔවුන් නො දක්නා
හෙයින් කියත්.

10

271. උදපානදුසකප්‍රකාශන.

සංයෝගමපි න සහනී, කාරි වෑ හුන් කල තමාගේ ක්‍රමණ
පෙනෙන හෙයින් ²එක්වත් නො කැමැත්තේ; විශොගමපි,
කාරි වෑ හුන් කල ප්‍රත්‍යයාදියෙන් එකුහෙයින් හෝ දුර හුන්
කල ක්‍රමණ කීයකී කීයා හෝ විශොග වෑ වසන්තාත් නො 15
කැමැත්තේ; ³අරඤ්ඤා, අරණ්‍යයෙහි; ⁴ශොගකෙඛමා,
කයින් සිහින් විදිනා සුවයෙන්; පුඛෙඛවජ්ඣාභවං, තමාගේ
ජීවිත යස ලාභ පිරිහෙන්නාව පලමු කොට; ⁵සමුලලාපසංස
ගෙහො, කථාකිරීමෙන් සසභ; පඨිහොගසංසගෙහො, කාරි වෑ
ආහාරාදි අනුභව කිරීමෙන් සසභ; රඤ්ඤාය, තමාගේ ලාභ 20
යස ජීවිත රක්ෂා කරන්නේයි.

272. වෘග්ගප්‍රකාශන.

සලාකප්‍රවේසනිකමමං, ලභ යවන ක්‍රියාව; දවං, කෙලී;
උද්දිනගනෙනාව, බත් පිරුණු පාත්‍රයක් අතින් ගත්තක්හු
සෙයින්; ¹භහනවඩසීනිකං, බත් ඇවිත්තාලද; වාචනිකං, වෙද 25
කී තැන ලද වස්තුව; පුණ්ණභවෙත්ථා, වස්තුවෙන් පිරුණු අත්
ඇති; ²සද්ධභවතං, දන්බත්; ³අනාමසිනබ්බට්ඨානානී, නො
පිරිමැන්දායුතු තැන්. ⁴‘තසිදං’ යනු ‘මෙඵ්‍රිකකං’ යනු හා සමඟ
කි කරනු.

273. කව්‍යප්‍රකාශන.

30

1 අවාහසි-මු. අ. ක., අවාහසි, දුෂ්‍ය G. 2 එක්වීමක් A. 3 අරඤ්ඤායනනෙ-මු. අ. ක. 4 ශොගකෙඛමා-මු. අ. ක. 5 සමුලලපනසංසගෙහො G. 6 භහනවඩසීනි-කැම. 7 භවිභහන-හැම. 8 අනාමසිනබ්බට්ඨානානී-මු. අ. ක. 9 නං ඉද. BCDEF.

නිලපවතීං, කදලු පැස්; පාරාපන, 1 පරෙවි; ඔසකකිකා,
 2 පසුගැසිගෙනා; ගොමයරාසිං, ගොමරුසක්; විදබංසිකා,
 විසුරුවා; පුංසපවතීං, තොපැසක්; අජිණණසඛකා අජිනී, කැ
 දේ නො දිරැණු සැකයෙක් ඇතැයි; රසකගෙමිමකුණෙ, රස
 5 පෙරහන කොරමරුව මත්තෙහි; නිකුනනනං, කොඳුරන්තනු;
 දවං කරොනනා, කෙලෙතේ; අනනුසඤ්ඤා, නො අදුල
 ගෙසින්; ලඛකනනො, කැගෙන ගෙසින්. ලඛිනී නම් මෙස යයි;
 කණසසදිසෙන, මිබෙරුවක් වැනි; ලුනං, පත් සිඳුනාලද

274. ලොලජානනං.

10 ගාථාපි, ගාථාවෝ ද; එකනනනිකා එම, පලවු ගාථාව
 බොධිසකියෝ කිහ, ඉක්බිති දෙවන ගාථාව කවුටු කිය,
 තුන්වන ගාථාව බොධිසකියෝ කිහයි කියා මෙසේ ගාථාවෝද
 ඉක්බිති ඉක්බිති වූහ යි යනුයි; නිලපවතීං, තොපැසැ; සාමාන,
 බොධිහමු; නිණබිජ, බොධිහමු බිජු

15 275. රූචිර ඡන්දනං.

3 වාලිකාපුලිනෙ, වැලිනලායෙහි; නිශංසං, තුනැස්;
 සකලනනවාසං, අඹුවන් සහිත වැ විසිමි; අප්පමනනනෙසුපි
 ධානෙසු, 4 දෙදෙයෙක්හි පොවා; දසරාජධිමෙම,

“දුතං සිලං පරිව්වාගං අජ්ජවං මද්දවං නපං

20 අනෙකාධො අවිහිංසා ච ඛන්ති ච අවිරොධනං”.

යන දසරාජධිමි; රජඡ්ඣානන නම් යට ගසා කෙත් බෙදනුයේයි;
 දොණමාපනො, වී මණන්තෙයි; දුනී, මෙසේ මතු කියන පරිදි
 දෙන්; විපනනානී, විරූපභාවයට පැමිණියානු; නිගගහණා,
 පිහිටක් නැත්තානු; දබ්බසන්ධරෙ, ඉළුප් ඇතිරියෙහි—නො
 25 හොත් හිතණ ඇතිරියෙහි; සපිබ්බසං, මාගොපකරණ;
 ඔකප්පනසද්ධං, කමිඵල හදහන ප්‍රධාව යි; විනිමයවසෙන,
 පෙරැලිකිරිමි විසින්—ඇතු පෙරැලි කොට වසතු ඇ ගැනුම් වස
 යෙන්; නාගං දසසනී, එකානතයෙන් අපට ඇතු දෙන්නාහ.
 එහෙසින් ඒ ඇත් අප සන්නකයා හා සමය. ඔහු ගෙනැ අවුත්
 30 පසුව දීපියමිහ යි කියා මෙසේ—අනනනො සනනකෙන විස,
 තමා සන්නකයා මෙන්; ධාරයමානා, ධරන්තමෝ; නිලිමහසෙ,
 පෙරැලි කලමිහ—වික්කමිහ; 5 පව්වාසිංසනාය, ප්‍රත්‍යායා

1 පරපි B. 2 පැසුනු කැසිගෙන B. 3 වාලිකාපුලිනෙ-මු. අ. ක. 4 මදෙයෙක්හි
 CD, 5 පව්වාසිංසනානා-හැම.

වෙකින්; න ආරාධෙති, නුරුඹවසි; නනියෙ නනියෙ, තුන් තුන්වන; පුපභවනිමණ්ඩනෙ, මලින් සරභනලද; විනකසරෙ, විසිතුරු ශරයන්; නලාකපාලියා, 1 වෑමියර; උදකපිටෙඬ බිනනං, දියපිට හල; 2 නං විනා, ඒ මිස-එහෙයින් මිස හු යෙයි; සඛගණනායානි, භාරියා කරන්නේ යයි; 3 රසමං ව, 5 රැහැණ ද; පනොදං ව, කැහැට ද; 4 අනනරඹුරෙ, විය මැදෙහි-විය පිට හෝ; නරුණව්විචණ්ණං යි රන්වන් බාවින් කියත්; පුරනො කපියොමි, ඉදිරියට කකුළු වලින් ඇත හිඳුවා ලිම් නම්; ඔරොනා කපියොමි, මෑත මා දසාවට කකුළු වලින් මෑත හිඳුවා ලිම් නම්; ඔනිණොනා හවියොනි, බව වන; පපියොනො, 10 උපද්‍රවයක් වුවමැනවැයි සිතා; සැලිසිස, හැල් කරල්; පවච වෙකකිඤා, පරික්ෂා කොට; විභිමාලං, කරල්මිටි; සිසමුටසිං, කරල් මිටක්; ධුනාය, සනමහයෙහි; 5 රාජහොගෙ, රජුරු වන් සතු-උන්ට අයට; 6 අමිනවිහිනො, නොමිනු වීන්; ලකඛං, සන්; වණණදසි, කැහි; 7 පරමපාපිසුද්ධි හොනිනි, විශෙෂ 15 යෙන්මැ පිරිසුදු වන්නේ යයි.

276. කුරුඹමමත්තකං.

3 පබ්බතකඤ්ජරසමිපෙ, ගල්කඳුරක් සම්පයෙහි; අනිතරක පණණාසවසොනි, අධික පනස් හවුරුද්දක්; ජීර, දුරු; පපිකකමිඤා, දුරු වැ; 9 ග්‍රෙමක, පරෙවිය; උකකණ්ඩිනරුපා, 20 උකටලි සවභාව ඇත්තෝ.

277. රොමකජානකං.

සිලව, සිලැවු; පබ්බතපාද, පච්චපාර්ශවයෙහි ද; ගිච් දුග්ග, පච්චයෙන් දුගීයෙහි ද; වනසටෙ, අවශෙෂ ලැහැබිහි ද; ඡද්දොසනො, හෝවිලි කෙලනේ; නිනිකඛසි, ක්ෂමා කෙ 25 රෙහි ද; භියො, බොහෝයේ; 10 අමිකොකාසමානො, සපඨා නො කරන්නේ; විඬුනානො, ඇඟ සලන්නේ.

278. මහිසජානකං.

11 නිහනං, සන්හුන්; උකොකාටෙහනි, නසත්; සඤ්චඬ්ඬ, එක් වරෙක දුටුවෝද; සමනනා, බොහෝ කලක් සෙවි ගුණ 30 මිත්‍රයෝද; උපකුමහා හුඤා, වහල් ව ගෙනැ, 12 ගාහං, පලමු

1 ව්‍යාමියර-භෑම. 2 විතං විනා-මු. අ. ක. රසමියොව-මු. අ. ක. 4 අනො හුරෙ-මු. අ. ක. 5 රාජහොගෙ-මු. අ. ක. 6 අමිනවිහිරාසිතො-මු. අ. ක. 7 පරමා-මු. අ. ක. 8 ගිරිකඤ්ජරසමිපෙ-මු. අ. ක. 9 කපොතක BODEF. 10 අධිකොසමානො-මු. අ. ක. 11 නිහිතං A. 12 ගාලහං-හෑම.

ගත් මතය; හේතුව, බලපෑම පලමුව ආරම්භය; කලහ නම්
 හසරපරාමර්ශයෙන් සිසුවන් බලය; 1 විගහන නම් බව අධි
 මැයි යනාදි විසින් අනික් මගක් ගැනීම යි; විවාද නම් විරුද්ධ
 වූ නත් තෙපුලින් වාදය; එකසමය පහරණ, මේ ප්‍රකාශයෙහි;
 5 2 පස්සුහන, මං පැහැරීම; සැකිවෙස්ද, හුමං සොරකම්-මං
 පැහැරීම හෝ; බවකිණිමානා, හවුරන්ති; සහපතන, කැරල්;
 3 වස, හබගසව; 4 සබ්බරුහස්ස, හැම සතුන්ගේ හබ දන්නේ;
 විසමපටිසැකි, ලොහ උත්තරන පිළියද; මානා පන නො 5 මානා
 ව, තාගේ මව් වනාහි මව් මේ; වාමනො පනිගණනාති, නො
 10 කටයුතු කොට ගන්නී යි; උකඛිපනති, හුවත්; අනුපිසයනාණි
 මිනෙතනාති, සිත එකක් තබා කටින් සිත් ගන්නට නැලවිලි
 තෙපුල් කියන මිත්‍රපුත්රුපකයා යයි කියා; අසුසුදුසු, එක
 නතයෙන්; හරො, තමන් අයත් ගන්නේ ද; වවිපරො, සුබ
 දුකකියෙහි එක් නොවැ සිත් ගන්නට නිසි බස් උතුම් කොට
 15 අභේතේ ද; අනුපිසයං ආහ, නැලවිලි තෙපුල් කියන්නේ ද;
 අපායෙසු, අභිභයෙහි; සඛා, යහළු ද; ආරකා, දුරින්

279. සහපතනසිංහල.

සුමෙ කඛා, මුළු කොට-6 පැල කොට; කොවිදෙ භූත,
 20 දඬු වන

280. පුටුසසකපානකං.

නිතිශෝ වගෙගා.

පිණිසකකානං, 7 කැණින් විලකුණාවූ; පුටං, මුලක්; පඬි
 සකකිසාමි, තැන් කෙරෙමි; 8 විසුං විසුං, වෙන වෙන; හිනනා
 25 වාසා, තටවූ වාස අභේතෝ; සසුසු දඬා, සංඥ දී; 9 නිබද්ධං
 වඬා, අඹ වුව මැනවැයි එක්වත් කියා; අනුසුමොති, අසා
 එන නියායි. සානකවකක, කුඩා රථසකක්; නිකුටිත්තුං, සප
 යන්නට; මකෙඛඬා, මැඩ; නිපවමාකාරං, ආදර; කසුමන
 පබ්බනනනෙර, රන් පඵන ගුහා අභ්‍යන්තරයෙහි; කුමහණඬ,
 30 කල සා අණඬ ඇති හෙයින් කුමහණඬ යයි කියන ලද; මුලනන
 රෙන, මුල් අතුරෙන්; කමමකරණං, විත්‍රවඩ; මද්දිඬා, ගහටා
 පියා; 10 පුමඬා, පිඹ; අසනසිඬා, හයනැති වැ; හනතුර
 ඬෙඬ, ස්වාමිකායනීයෙහි; පරකකනනනා, උත්තාහ කරන්නේ;

1 විග්‍රහ-කැම. 2 පස්සුහන-මු. අ. ක. 3 උකෙකාථ ABD. උකකථථ O.
 උකෙකාථථන F. 4 සබ්බරුහස්ස A. 5 මහාගුණා-මු. අ. ක. 6 පැළපකොට
 A. 7 කැණවිලකුත්තාවූ BCDF. 8 මු. අ. කථාහි නොපැවතුණි. 9 නිබද්ධං-කථා-මු.
 අ. ක. 10 පුසුසුඬා-මු. අ. ක. පුමඬා, හවාපියා, පවිඬාපියා A.

අභේදකථා ගතිනානි, සලකුණු කොට රක්‍ෂා කරන ලදහ; ¹අස මෙහෙන, සමනොවන කල්හි; ²පබ්බතජාතකං අනාගර, පච්චතස්ස අතුරෙහි; ³ජුහමානො, ගිනි පුදත්තේ; සික්කාය, සාල්ලෙහි; පටිමුඤ්චිඨා, බැඳුණු

281. අබ්බහතරජාතකං.

5

පෙසුඤ්ඤං, කෙහෙළාමි; ජනපදං භිද්දනො, රට බිඳවා තමා වසභ කරන්නේ; පානෙහෙනා, මරන්නේ; යමක උක්කාහි, ගිනිසුළු සුගින්-විලක්කු දෙකින් හෝ; ⁴දුක්කාහි භුනොනා, දුකින් මඩනාලදුයේ; සෙය්‍යංසො, උතුම් අංස ඇත්තේ; සංඝං ඝාමො, විශාස කොට; ⁵සපෙඨො, එක් කොට; ⁶භුණ්ණසංඝානං, හිසවුරු යයි බැවහාර කරනලදුණු

282. සෙය්‍යංසජාතකං.

බිමබ්බසාරරඤ්ඤා, බිමසරරජහට; අභිකම්මං, එක්වත්; මනනවෙජ්ඣා භොනානි, මනත්‍රිකම්හි දක්‍ෂයභ නොහොත් රහස්හි තමතමන් අතුරෙහි මනත්‍රණ කිරීමෙහි දක්‍ෂයභ උමු 15 ක්කානි පොපෙඨො, පෙනෙහෙලි ගසා; නිද්දාසසි නො ඤානානි, තෙප නිදවි ද නොනිදවිදුසි විවාලේ; ⁶ලාලො, ජබ්බ; වාචිමනනං භනනං, සැලකි පමණ බත්; සුදංඝං විවාරෙසි, සුඬ විධාන කෙලේ. පදුමබ්බුහ නම් පදුමාකාරයෙන් සෙනාසනනි වෙස ක්‍රමයි. වක්කබ්බුහ නම් වක්‍රාකානි කොට සෙනාසනනි 20 වෙස ක්‍රමයි. සංඝාපබ්බුහ නම් ගැලත්තක් බදු සෙනාසනනි වෙස ක්‍රමයි. ඔවජ්ඤ්ඨො, මහ අසුරුවා; වග්ගිඨො, පාන; ⁷බිපෙ, කරප්භි; ඡෙකො සෙවනි, දක්‍ෂම වේදයි; නිට්ඨො, පිහිටි; පුට්ඨනනා, වැඩු බැචින්; නිබ්බදනා, නියන්; මුග්ගරෙ, මුගුරු; කඤ්ඤුල, අලමුල්; පටිසංඝො, උපදුව; ⁸වරා 25 පෙඨො, ගොදුරු කවා; භුමිසං, ජයගුම්; පිලලෙසෙ, පැටවුන්; නොසං, ඒ හැම හුරන්; නා ආචික්ඛිඨො, ඔවුන් සිසාරා; පොනක, නහඹවුන්; බලභුමබං, බලමුළු; පටිමණ්ඩලං, වට කොට; කුලලකසණ්ඨානං, කුළුසටහන් නොහොත් ඔරුවක් යේ දික් කොට; පබ්බාරසද්දිසං, ලෙණක් වැනිවු; පටිමලො 30 කෙළු නිනානි, ඔහු පෙරුලී නැවැත නොපි බලවි යයි; මුඛං නිබ්බාසෙඨො, කට විවෘත කොට; අය්‍යසි, ආනාපි; මුත්තං ජපබ්බසි, වටන් කෙලේ; භුමිසෙස, ජයගුම්ගෙහි; සංවිදගහො,

1 අසමනන-හැම. 2 පබ්බතසං-මු. අ. ක. පබ්බතජාතකං A. 3 දුක්කානො ABOD. 4 දුක්කාහිභුනො-මු. අ. ක. 5 මු. අ. කුපාහි නොආසෙසි. 6 ලොලො-මු. අ. ක. 7 බිපෙ-හැම. 8 වාරාපෙඨො-මු. අ. ක.

ප්‍රධාන එකෙක්. 'වරි' යනුයෙහි අඵසි 'විවරි' යනු. ව්‍යස ගමම, පහව ගෙනැ; ක්‍රියාසි, සිතයි; 'පුපු' යනුයෙහි අඵසි 'විසුං විසුං හුනා' යනු. රසනනි, හඬත්; දුපසසනා, මැඩපිය නො හැකි; කුලලකමුඛයා, කුලලමුඛසංසථානවු මුඛ ඇති, අති 5 සමබාධමුඛවධානන, ඉතාමැ හකවු කට ඇති තැන; පුඤ්ඤ කනො විස අනොසි, හකුළුවාලුවක් යේ වි; අනනරසනිමහි, ඇතුළු කලවයෙහි; සාව වකකපදෙසා, ලය දක්වා; දුඨාය පලි වෙසේයා, දළයෙන් වෙලාගෙනැ; ඇවිජකිකා, ඇතින් මැනට ඇදපියා; උපසිංසනනා, හිමුනාහු; න නාව තුසනනි, තව 10 සතුටු නො වු; එසසසනරමෙව කකා, එකපහරක්ම කොට- එකපහරින්මැ යනුයි; රාජානො අහිසිඤ්ඤනනි, රජ දරුවන් අහිමෙක කෙරෙත්; යනු හි [නාම], "යෙ නාම" යි තත්; අයමෙව වා පාසේ, 'ජිතිංසු සුකරා' යි කියා හෝ පාඨයි.

283. වඩ්ඨකිසුකරජානකං.

15 සිඤ්චොඤ්ඤ, ශ්‍රීකාන්තාව තෙනා ගන්නට පියෝ කල හෙ සින් සිරිවොරවු; සිඤ්චකඛණ, ශ්‍රී ලකුණු දන්තා-ශ්‍රී කාන්තා වගේ ලක්ෂණ දන්තා යනුයි. මුලාය, සිළු මුදුනෙහි-මලෙහි යනුයි; මණ්කඛකෙහි, මැණිකෙහි; ආරකඛකෙහි, අතින් ගන්නා සැරයටි දණෙහි; ජෙතනිකං, පැහැරගන්නට; වාචර 20 ව, කායසුවරිතයෙහි ද; විභාචර ව, වාක්සුවරිතයෙහි ද; ජෙවකුලෙ, දෙවොලෙහි; හණ්කාගාඤ්ඤාධානං, හණ්කා ගාරපොත් තනතුරු; උච්ඡබෙහ කකා, හිත ලාගෙනැ; මුසහ මානං, ගෙනයනු ලබන්නේ; වාලුකොදකෙන, වැලි මිශ්‍ර දියෙන්-වාතයෙන් අලොහිග ගඟ මොහු ගැලී පැත් බි 4 මුලාවු 25 හෙසින් කියත්. හනිධානං, ඇත්ඇඳුරු තැන්; හං පුඤ්ඤ, ඒ කුකුළු මස් ගෙන ගහට තහන්නට ගිය පුරුෂයා; හං කාර ණං, ඔහු කල කුකුළුවාරණාදිවු සියලු කාරණ; 5 ලකඛිව, පිතැත්තේමැ; 6 අතිවච්ඤ්ඤ, අනුන් ඉක්ම; එවකාචරා, 'අඤ්ඤව' යන පදයෙහි එවකාර; පුඤ්ඤදෙන, 'සබ්බත්' යන 30 පුඵපදය හා; ගොපෙනානෙහි, 'සබ්බත්ච' යි කියා යෙදිය යුතුයි. 7 'අතිවච්ච' යන්නෙහි අඵ 'අතිකකමිකා' යනුයි.

සුචණ්ණනා, මනා වච්ච ඇති බැව්; සුඤ්ඤනා, යහපත් කටහඬ ඇති බැව්; සුරූපනා, යහපත් රූ ඇතිබැව්; ආධිපවච්ච පඤ්චාචරා, අධිපතිබැව් හා පිරිවර; වකකවනනිසුඛමපි යං;

1 විසුං හුනා-මු. අ. ක. 2 විභාචරවා-හැම. 3 හාණකාරපුත්තනතුරු A. 4 මුදුඤ්ඤ සෙසින් A. 5 ලකඛිවා-මු. අ. ක. 6 අතිවච්ඤ්ඤ-හැම. 7 අතිව-හැම.

වකකවනතිසුබමපි' හි තන්; ණොනිසො, උපායෙන්; ඔව, එකා
 නතයෙන්; 1 පසුකැප්නො, ප්‍රයෝග කරන්නාකට; 2 විජ්ජා, දිව
 ඇස් පුළුන්විවාසානුසංඝාති ආසුච්ඡායකරඤන යන ත්‍රිවිදුසි;
 විමුඛනි, තදඛගවිමුඛනිය විකබ්භනවිමුඛනිය සමුච්ඡෙදවිමු
 තනිය පටිපසස්සද්ධිවිමුඛනිය නිසාරණවිමුඛනිය යන පඤචවිමු 5
 තනිද. එහි තදඛගවිමුඛනි නම් විපසස්සනාසි. විජකභනවිමුඛනි
 නම් ධ්‍යානසි. සමුච්ඡෙදවිමුඛනි නම් මාගී සි. පටිපසස්සද්ධිවිමු
 ඛනි නම් ඵල සි. නිසාරණවිමුඛනි නම් නිවනි. චසිභාචො ව,
 ධ්‍යානාදියෙහි වගභ බවද; පටිසම්භිදා, අත්ඛ ධම්ම නිරුතති පටි
 භාන යන සිවු පිළිසිඹියා. එහි අජීය දන්තා නුවණ අත්ඛපටි 10
 සමන්ද නම්. පෙල දන්තා නුවණ ධම්මපටිසමන්ද නම්. බ්‍යව
 භාර දන්තා නුවණ නිරුතතිපටිසමන්ද නම් අජීය ධම්ම
 නිරුතතිය වෙන් වෙන් කොට දන්තා නුවණ පටිභානපටි
 සමන්ද නම්. විමොක්ඛා ව, අභවිමොක්ඛද අභවිමොක්ඛ නම්:-
 "රුපි රුපාති පසස්සති-අජකිතතං අරුපසස්සදී බහිඤා රුපාති 15
 පසස්සති-සුභනති අබිමුච්චති-ආකාසානඤ්චායතන-විඤ්ඤාණ
 ඤ්චායතන-ආකිඤ්චඤ්ඤායතන-නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන-
 නිරොධසමාපනති" යන මේසි. බුද්ධභූමි, සමන්තාණ; කත
 සුඤ්ඤනං, කළු පින් ඇතිබැවි.

සුඤ්ඤිමාරණං, 4 සුඤ්ඤියෙන් මරණ; අපි නු අශ්‍යා, කිම
 5 ඇප වන්හිමියෙති; භවුභවප්පලාදිනි, ලමභ තකුල් ආදි; මාලා
 භවචරනතරෙ හිකතිසිඤ්චා, මල්කසල අතුරෙහි ලාපියා;
 ඉමෙ දිවසෙ, මෙදවස්; නත්‍ර, එහි-හිය තැනැ; උපචන,
 6 ගෙඋයන්වතු.

අභුනචාදි, බොරු කියනුයේ; නිරං උපෙති, තරකයට
 එලබෙයි-පිළිසද විසින් උපද්දී යු සේසි; ණො වාපි, යමෙක්;
 කඤ්චා, යමක් කොට; නි භාණොමනි, නොනෙලෙමිසි; ආභ,
 කියාද; 'සොපි නිරං උපෙති' හි යොදනු. පෙචච, පරලොච;
 ණො උභොපි නිහිනභමමා මනුජා, හිනවු නම් ඇති ඒ 30
 දෙපසයෙහි සචයෝ; පරඤ්ච, පරලොකයෙහි; සමා භවනනි,
 සමවන්නානුසි.

සුඤ්ඤියා අඤ්ඤාදි මාචිනාභාචං, සුඤ්ඤිය හිඤ්ඤන්වහන්
 සේ විනා සෙස්සවුන් විසින් මැරුබව නොමැරුබව;

1 පසුජප්තො ACD. 2 නිවිජ්ජා-කුම. 3 දුභියජකාන තභියජකාන වතුච
 ජකාන ආකාසානඤ්චායතන විඤ්ඤාණඤ්චායතන යන මේසි ACD. 4 සුඤ්ඤියෙ
 BCDF. 5 ඇවන් A. 6 ගෙවුයන් BCDEF.

[ජාතාධානි], පරික්ෂා කොට දන්වයි; ආගිණ්ඩු, ඇවිදුව; පුරිසවධදණ්ඩුනපලිබුදා, සුදුරි මැරු බුනියන්ට කරන වධ දණ්ඩනයෙන් බදනා ලද්දහු-ඔවුන්ට ¹කරන දු බලා අපටත් වේදෙහෙරිසියන හසින් පිහිනවුවාහු බුදුන් විෂයෙහි කරන 5 වික්‍රියායෙන් නැවැත්තාහ; කාලිකභාවං, කැලල-අයසස් හෝ; ක්වියොසබබනරාජියො, තුන් පළිත වලල්ලක්—තුන් පළිත රෙබාවක් හෝ; ජාතිමණ්ණො, ජාතිරහමාණිකාස යාගේ. ජාතිරහමාණිකාස නම් අකෘත්‍රිමවු සවභාව මාණිකාස යයි. නාසා, ඒ සිංහයාගේ; ජායා, ජායා තොමෝ; මණ්මහි, 10 මාණිකාසයෙහි; දරියො, ගුහායෙහි; අකාසකසො, නොකො රොස්

285. මණ්සුකරජාතිකං.

උනනරිහවෙහි, අවුළු; එස, මේ හුරු; මහාලොකිනො, මහලේදරු; ආතුරනනාහි භුසුජනි, මරබත් කහි; ගුසං, 15 තොහි; මුසලුනනරං, ²මොහොලක් වැනි සොට ඇති; සො මවවාහිකපුරිසො, ඒ විවා මහල් කරන පුරුෂයා; සුනන සෙවක නම් මහලා මහත් පරිසදින් පිරිවරන ලද හෙසින් සුකන-පිරිවරන ලද-සේවකයන් ඇති හෙසින් ඒ ³වෙවාහික පුරුෂ තෙම සුකන සෙවක නම් වේ. ⁴මාටිනං, මරනලදුව; 20 විකනනං, ⁵විදුරයට පමුණුවන ලදුව; ජරහහවා, වෘද්ධවු ගවයෝ; ⁶අවිනනසුං, ⁷සිතු

286. සාලුකජාතිකං.

සාමසුසං පහාස, ශ්‍රමණ භාවය හැරු; විකිණ්ණවාමෙ න, බොරු කියා ⁸ඇවිදිනවුන් විසින්; විලුමපනි, පැහැරු ගනී; 25 ⁹පටියාදිනන, තෘණයෙන් වලදනා ලද-ලොහයෙන් හෝ; විජනිකා, ඇරු; උමමනනෙහන විස, විසරු හුණුවහු මෙන්; සොණ්ඩසහාසයෝ නම් ඉතා විශාසයෝසි-කවටයෝ හෝසි. විපසකිණ්ණවාමො, විසිතුරුවැ ගිය තෙපුල්—බොහෝ දෙනා කෙරෙහි පතල තෙපුල්-ඇත්තේසි-නොහොත් නොඑක් 30 තැනැ නොඑක් [දු] කියා ඇවිදිනාසුලු තැනැත්තේසි. පඬු සිනානි, දුස්වන ලදහයි; සුසනි, අප විසින් මෙසේවු දෙයක් අසන ලද්දේසි; සුසුනනදුසුනනං, ගහපත් කොට නපුරු කොට යෙදු දෙයක්; ¹⁰අනුසුපී, අවවාදයි; අනනවිහිපානොන,

1 කල A. 2 මොහොල් අත්වැනි BCDEF. 3 වෙවාහික BCDEF. 4 මාරසිතු-මු. අ. ක. 5 විකාරයට CDEF. 6 විවිනෙහු-මු. අ. ක. අවිනෙහු-හැම. 7 අත්මුණුව-හැම. 8 ඇවිත්තවුන්-හැම. 9 පරියාදිනනවිනො-හැම. 10 අනුසුපී-මු. අ. ක.

287. ලාභගරහ. 288. මවුජුදාන. 289. නානාවජ්ජ. 168

290. සීලවිමංසජානකං.

තමා නැසීමෙන්; විසමකිඤ්ඤාය, පාප ක්‍රියායෙන්; අනනානං විනිසානෙත්වා, ගරහාදීන් තමා නසා; නඤ්ඤ, එසේ වූ ඒ ජීවිතවෘත්තියද; ධිරඤ්ඤ, නිඤ්ඤ වේවා; ජීවිතපඤ්ඤෙසනා, ජීවිත ප්‍රවෘත්තියට හෙතු වූ යම් ප්‍රත්‍යය 1 පරියෙසකායෙක් ඇත්ද. ජීවිතා යනුයෙහි අපි 'භික්ඛාචරියා' යනුයි. 5

287. 2 ලාභගරහජානකං.

වොහාරං, වෙලඳුම්-3 පිරුළුන්; දිගෙඛන යසෙන වධිසීත්වා යනු ආදී යසස් ඇතත් පසුවා පුණ්‍යානුමොදනායෙන් අධික වූ බව හෙතැ කියත්. එකං සකඛරාහණඛිකං, එක් හකුරු පොට්ටු තමක්; නාවං භොගවෙට්ඨා, මසු පොට්ටුතම දියෙහි හුණු 10 හඬ වැනි කොට නියෙන් නැව කොටා-නියෙන් නැවට ගසා අඳිලකොට; සත්තමාසනෙ, සත්මාසයක්-සත්වියැටක්; සහසෙසන ව, දහසක් කහවණුයෙන්ද; මවුජුදානං, මස්වැල; කිණ්ණයං, ගනිම්; මවුජුචග්ගං, මස්වැලයි. 'අපවිති' යන් තෙහි අපවිති නම් මෙතැන ආදරයෙන් පුණ්‍ය දනයයි. 15 න එනි භොති, වැඩ නොවේ. 5

288. මවුජුදානජානකං.

අට්ඨවරලාහං, බුදුන් වහන්සේ 4 සම්පයෙන් ලත් වර අටක්; අය්‍ය කිං නෙ, ස්වාමිය තට 5 ඉන් කිම්දුයි; භොවි 6 භාහො, කිසි ග්‍රහ පිඩායෙක්; 7 රොහිණිනං, 8 කිරි ඇති; 20 උදුකඛල, 9 වන්; සුප්පං, කුල්ල; ජමම, අධම වූ; සමපච්චා පෙඨ, පාවා දෙවි. 5

289. නානාවජ්ජජානකං.

සීලවිමංසකං, සීලය යහපත් දෙහෝ ග්‍රාහය යහපත් දෙහෝ යි පරික්‍ෂා කළ හෙයින් සීලවිමංසකවූ; 10 හෙරඤ්ඤ 25 එලභනො, මසුරන් තිබෙන පුවරුයෙන්; සීලවානි, අනුන්ව විහෙළුනෙක් නොකරන හෙයින් සීල්වතැයි යනු; 11 අනුමනං, දන්තාලදී. 5

290. සීලවිමංසජානකං.

චතුරේචා වගෙහො. 30

1 පරික්‍ෂාණයෙක් A. 2 ලාභගරු-හැම. 3 පිට එ රන් BC. පිටරන් D 4 සම්පයෙන් ACD. 5 ඉන්තට C. ඉන්දන්තට D. 6 ගහො CD. 7 මිරිකිනා BODEF. 8 රුකැහි A. කිරිහි BODEF. 9 ව. G. 10 හෙරඤ්ඤිකප්ලකපතා-මු. අ. ක. 11 මහ. BODEF.

පානව්‍යසනෙන, සුරාපානයෙහි නියුක්ත භාවයෙන්; පරකුඩධං, ¹ගෙහිතක්කත; විපිං ²ආවර්ඪා, විවිධ අවුරා, ³ඪං ගිනං, තෝ ගි කිය; සමජ්ජනිකො, ගි නැවුම් අතී වූයේයි; කුමහං, හදුසටයක්; ධුතනනො, මොහු යේවූ යම්
 5 ධුතීයෙක්; දිනො, ⁴ගර්චිතවු-පහලවූ හෝ; පොඤ්ඤා පිලොතිකාය, කැතිරිකඩ-රිච්ඡුඹුළු හෝ; ⁵අමනා, අගවිභ දම් නොදැක

291. හදුසටජානනං.

උසුමං පලාපෙනො, ⁶මහලු නිවන්තේ; ⁷වගගවගෙහ
 10 කඪා, රැස්රැස්කොට; හොජනවිහරිං, බත් හා බාඤ්ඤා; අගිහනඪා, පැහැරැ; දවිහි පාදෙහි, දෙපයින්—දෙපසුරෙන් හෝ; ⁸මමඤ්ච න ලජ්ජී, මා කෙරෙහිද ලජ්ජා නොකෙලෙහි; ⁹මුඛං, මුහුණ; ඛණ්ඩකි, කඩ කෙලෙහි-වණ කෙලෙහි යු යේයි; ¹⁰පච්චග්ගං, අලුත් නොහොත් වෙත වෙත මහ ඇති
 15 හෝ; අබහුණං, හුණු; අපට්ඨාසිහං, අලුත්; ඔප්පමංසවිකා නිසු වා, මනසාමංස විකාරිභ නිමිතත කොට හෝ; සුභජෙජ්ඣාදා, පක්ෂපාන කරන්නට

292. සුපනනජානනං.

¹¹අට්ඨනො, පිහිත වූයේ; බාලහං, අනවරතයෙන්, රූපප
 20 නො, විඩාව ¹²ඇවිදිනාවූ; අජ්ඤාදං, නසුරුවූ; අබ්බවජිනා, කෙලෙසයෙන් මුළුතාවූ; ¹³පරිවොක්ඛසනාවං, සකුය් සහවි ඇති බැව්

293. කායවිච්ඡද්දජානනං.

ජමබ්බසණ්ඩ, දඹවනයෙක; වගු, මධුරවූ; තිද්දසසරො,
 25 ¹⁴නො විසිර කොට ¹⁵කත හෙන්නාවූ තෙසුල් ඇති; අවුට්ඨනො, හුන්නේ; අවිසමෙන, නොවිසුරැණු; ¹⁶පිණ්ඩනෙන, පිඬු පිඬුවූ; සරිවණ්ණා, සමාන පැහැ ඇති; බායසි, වැටහෙයි; චනාදං, තනාපි අහර කන්නහු

294. ජමබ්බබාදකජානනං.

---

1 දනාමහනිත්කත AC. දනාමහනීක්කතD. 2 ආචාරෙඪා A. අචාරෙඪා CD 3 කි-මු අ. ක. 4 ගර්චිත පහලවූ C. 5 අමඪා A. 6 මහඵ ACD. 7 වගෙහ වාගෙහ-මු. අ. ක. A. 8 මමම-මු. අ. ක. 9 නාසං-මු. අ. ක. 10 වෙන වෙන; පච්චග්ගං, අලුත් මත ඇති හෝ CD. 11 අට්ඨනො CD. 12 ඇවිදිනාහු CD. 13 පරිභොග සනාවං-මු. අ. ක. 14 නොවිසර C. නොවිස සුභ දෙකොට A. 15 කරණ C. 16 පිණ්ඩන-BODEF.

භාමුපවාතර, ගම් උවසරෙයි-ගම් 1වැලැක් හෝ; බණ්ඩා,
කදව; පරිසාහි, මුඛ ඒ; භොක්කුභො, කැණහිල්

295. අනන්‍යජානකං.

²උදකකුමනං, ඔබරා-දියලවු හෝ; පණ්නපජිකතාර, මනා පිරිකර [ඇති]; අභිසමංසකථං, අලොච්ඡ ප්‍රතිපත්ති දීපක 5
වූ අරියවංසකථා; ³උදකං රක්ඛිතබ්බං, ⁴දිය රැක්කසුතු කොට-
අනුන් දිය නොගතදී රැක්ක සුතු කොට; ⁵උදකකා
භො, දියකාවෙක්; ⁶පරිවාසනී, හඩාද; සභිනං, ⁷භං සෝ
නදී; ඔසඝනනවෙලාය, බාදිය වේලෙහි; නික්ඛමනවෙලාය,
වඩදිය වේලෙහි

10

296. සමුදායජානකං.

⁸උවෙච්ච භෙමාන, උවෙච්චසථානයෙහි ⁹යන්තව; විභ
ඛගම, ආකාශයෙන් ¹⁰යන්තව; වාමුරු, මනා කලවේ ඇති;
සන්තං ච, තෙබද; නික්ඛං, මුන්ද; විරං මෙ භනාසා පියසා,
මාගේ ස්වාමීහු හිගේ නැතක් කල; උපපලසදිභො, නිලොතපල 15
පත්‍රයක් බඳු; ¹¹භො ච සන්තාහසපජානී අභො, හෙද
සන්තාහස හා යුක්තව තුබුයේ යන අර්ථය; පඤ්චහි, පස්කලදක්
පමණ; අඛගුලෙසාකං, මුන්ද

297. කාමවිලාපජානකං.

පිටතිපාසාණෙ නිවිටෙඨා, අතලගල පිහිටියේ; සමපියා 20
යමනා, තපස්වින්ගේ දර්ශනය පවත්නාහු; වසානො, වමී
සමයෙහි; සන්තසන්තාහං, සත්සතියක්; ¹²රත්තමුච්චදදක
වානරො, ¹³රත් මුහුණු ඇති රිලවෙක්; පාසාණදර්ශා, ගල්
ගුහායෙහි-ගල්ලෙණ; කුච්ඡං ඔලමෙඛො, බඩ ඵල්බවාද;
සුභිනාභාරං, තමා බඩ පිරුණු ආකාර; කපිසථානා, ¹⁴පුලිල 25
හෙළකිදී ඇසතු හෝ; පිලකඛා, පුලිල; ජිඛප්පාය, සයින්;
සුභිනො, නිවුණොවූ තෘණො ඇත්තේ; වසෙච්චසාමි නන්ති,
මොහු මා වසන ගුහායෙහි නොහිඳ පලා යන පරිද්දෙන් වඤ්චා
කල මැනවැයි; භො වදංඛමපවාසනී යනු තමා ¹⁵වෘඬ කොට
ගෙන වෘඬවූ තමා වසන තැන ගෙන ¹⁶වෙසදු නොකොට 30
¹⁷තමාටම හරන පිණිස ඔහු වඤ්චා කිරීම් වශයෙන් ඕනට කියා.

I පැලක් A පලල් BCDEF. 2 උදකකුමනං-මු. අ. ක. 3 උදකා A. 4දියෙන් A.
5 උදකාකො C. 6 පරිවාහි-මු. අ. ක. 7 ගභොනදී ACD. 8 උබෙඛජා
මානා C. උබෙඛමානා D. 9 යනාදීවු CD. 10 යන්තව-හැම. 11 සොච, තෙබද;
සොච ACD. 12 රත්තමුඛො බුදුදාසානරො-මු. අ. ක. 13 රත්වු මුඛ මුහුණු ඇති C.
14 කලපුලිල ACD. 15 මුඛකොට C. 16 මෙසදු ACD. 17 තම නමාටම-හැම.

අපවාසනී, පුද; සුභිනෝ, පිනා ගියෙමි; හී, තරාහි,— එසේ මැයි. නා කියන බස් ¹නොහැදහිය හැකිමැයි—නා කියන්නේ වූ කලී වඤ්චා මැයි; ඉමසමිං සදෙසෙ, මේ ²ආරණ්‍යයෙහි; ³වසං, වර්තමානයෙහි; ³න කිඤ්චි ⁴සබ්බං ඵලං අජ්ඣතී, ⁵සියලු කිසියම් පතා පැකෙක් නැත්මැයි. යම් හෙයකින් තෝ මේ පතා පැකි තැනි වනයට මෙමැ විගස පතා පැකි කන්නට ගොස් නොලදීන්මැ අවුත් සිට පතා පැකි අනුභව කොට අද යම්සේ මම් සුභිත විම්ද යනාදී කියයි ද එහෙයින් නාසේ ⁵මෙ බස් ¹නො හැදහින ⁶හැකි මැයි. නා කියන්නේ වඤ්චාය—ම, ¹⁰ මින් යන පිණිස නා වඤ්චා කිරිමි වශයෙන් කියන බව දැනිමිසි යනුයි කිලිනනං, තෙත් වූ.....

298. උදුම්බරජානකං.

⁷සංවෙජ්ජනී, ⁸කලකිරුවයි—⁹බවයි යු තැන්; අවජ රං පහරිනො, රැනැණිව අසුරු ගසා; ඔක්කඤ්ඤං, පැන පැන; ¹⁵ මක්කමියා හී, මුඛවිකාරාදීවු වදුරු කෙළිසි; ඔක්කඤ්ඤො, ¹⁰පැන පැන නොහොත් ඔකඳ කොට මනරුවු ජවත්වමින්; මුඛවිකාරාහී, මුඛ විසුළු; පරම විසුඤ්ඤා නම් ධ්‍යානයෙන් ශුඬු වන බවයි; කුඤ්ඤානුසුඤ්ඤා විභරාම, ධ්‍යානයෙන් යුක්තවැ වසමිහ; ආරා, දුරින්; පඤ්චවිධං බිජං, මූල බඳු ¹¹ඵල අඟ ²⁰ බිජ බිජය යන මේ පස් බිජු. එහි මූලබිජ නම් අල කසා ආදීසි, බඳුබිජ නම් නුග ඇසතු ආදීසි, ඵලබිජ නම් උක් බුලත් ආදීසි, අඟබිජ නම් ඉරිවේරිය අඳු ආදීසි, බිජබිජ නම් උදු තල ආදීසි.....

299. ඉතොමාසපුත්තජානකං.

²⁵ ¹²පුරාණසජ්ජනං, පරණ ඇතිරි-පංසුකුල-දමා පියා තුබු විවරාදියයි; සඤ්චාරා ගරහිනො, දෙවසක් ඇතිවැ උපසම්පද කල හෙයින් බුදුන් විසින් නිඤ්ඤ වූයේ; නිඤ්ඤො, කොසඹ වසනුයෙහි විවෙකවැ වැඩනුත් කලහි; අධම්මිකාසනිකා නම් යම් කෙනෙක් සඵඤ්ඤන් ¹³විවෙකවැ වැඩනුත් ¹⁴නැතට ³⁰ ගියානු නම් ආපනති යයි කියා මෙසේ ආපනති වශයෙන් කල ¹⁵කතිකායි. චනො, වක්—¹⁶දිවි ජාතියෙහි; ගිමොදකං,

1 නොහැදිය ACD. 2 ආරණ්‍යයෙහි CD. 3 මේ පාඨ මුද්‍රිත අවිකල්පයෙහි හා මෙහි විසදුමට පැහැ. 4 සබ්බි CD. 5 බස් AD. 6 හැකිය AC. 7 සංවෙජ්ජනී CD. 8 කලකිරුවයි CD. 9 බවයි හෝ AD. 10 පැන C. 11 ඵල CDE 12 පුරාණජං CD. 13 කතවිවෙකව BODEF. 14 කලතැනවයි D. 15 කතායි D. 16 දිවිආදියෙහි C. දිවිජාතියෙහි D.

හුල්දිය; පටිකිපි, වටකොට 1 ගනි-පහණ එකගෙලා නොගලා
සිසාරාගෙන දිය සිටි 2 බව ගෙනැ කිහු. අප්පසපපනා, පැන
හුනුයේ

300. වකණනකං.

පඤ්චමො වගෙගා.

5

2 නිකනිපානවණණනා නිට්ඨිතා.

4 පුච්ඡපටිපුච්ඡවිභක්ඛා, පාව්ඡා ප්‍රතිපාව්ඡාව ධන කොට
ඇත්තාහු. පාව්ඡා නම් පලමු පාව්ඡාය. ප්‍රතිපාව්ඡා නම් විභාග
විසින් විභාර වශයෙන් පිළිවිස්මයි. ජිනන, 5 සිස්; පානියං,
බොන පැන්; පබ්බජ්ජාභිසෙකං, ප්‍රවුජ්ජා නැමැති අභිසෙකය- 10
ප්‍රවුජ්ජාව උනනමසංඝාත ගෙයින් කියත්. පටිසොධං, තමා
හා සම දෙවැනි යොධයක්කු; පෙසාධෙඤා, 7 පලදනා පලදවා;
බාහිරොනොම, බැහැරින්මැ-නුවර වැද්දනොදී පිටතදීමැ යනුයි;
සිහෙනා, සිංහ සමානවූ; 8 සුසපෙනා, මනාකොට අනුශාසනා
කරන ලද; නිහනුන යන නිපාන සමුදය ප්‍රතිමෙධාචියෙහි 15
වැටේ. 'නහනුන ජානාති'යි 9 සබද කරනු-නොදත්තා
වනැයි යන අච්චි. ලෙඛං, පත් හසුන්. 'කාලිඛෙතා ව' යනු තමා
තොගහවා කියා. නෙතභි, 10 එසේ බැවින්; අනිච්ඡනිනො
හුඤා, නොවැලක-පසු නොබැස; 11 ඛසානං ආපාදි, වැර
හෙළීමට පැමිණියේ; සඨාරුචිං, අනුත්තේ යෙදුම් මෙහෙයීමක් 20
නැතිවැ තමන් කැමැති පරිද්දෙන්; උදරපසෙස, බඩ ඇල
යෙහි; වාමහපෙනා, වමතින්; උපපිලෙඤා, පැහැරැ-අසු
යතාපියා පෙරලා ගෙන හෝ; අනාසො, අවැඩ; විනාඨං න
හණනති, බොරු තොකියත්; උපානිවනනා, හික්ම පවත්
නාහු; 12 අසඨහසුඤ්ඤාමුඤ්ඤාමාදං, වැඩ තසන 13 මුඤ්ඤා 25
මානෙ, කියන කල්හි; න උසුසනති, ඊෂ්ඨා නොකෙරෙත්;
දමො, වියද්ද; අදෙප්පකා, සමාධි තරකොට ගැන්මයි; එහිම
අච්චි 'අහෙප්පකාධි' යනු-නොබින්ද ගැනි 14 සමවාසි; සමාධි
යනු මෙතැන තත්පරියාය 15 කියා. ඛාලෙ යන්තට අච්චි
'විටියකරණකාලෙ'; 16 අව්‍යගහනා යනුත් පරියායෙන් 30

1 ගැහි CD. 2 හව CD. 3 හිනිනිපාන CD. 4 පුච්ඡපටිපුච්ඡවිභක්ඛා-මු අ. ක.
5 රිස් CD. 6 පසාදෙඤා ACD. 7 පලනා පලදනාව OD. 8 සුසිපෙනා-මු අ. ක.
9 සබද කරනු ACD. 10 එබැවින් C. 11 වොසානං-මු. අ. ක. 12 අත්භසුඤ්ඤා
මුඤ්ඤාමාදං-මු. අ. ක. 13 මුඤ්ඤාමාදං D. 14 සමාගමයි A. සමාවයි C. 15 කියත් ACD.
16 අභ්‍යගහනා OD.

අනෝලීන භාවයෙන්; 1 එකං අනෝසකකතං, එසේ ඒ අනෝසකකතයද; විලොපං ගාභාපෙඤා, භාර පියා හි ය 2 වසනුව ගන්වා-කෝල්ලගන්වා හෝ.....

301. චුලලකාලිඛජානකං.

- 5 වච්චිතං, සන්තාභ සන්තඤ්ඤා වූ; වඛකමාපෙඤා, ඇත මෑත ඇවිදුවා පියා; බලීං, කරවුවර; 3 පක්කපුච්චෙ, 4 ලභඵ; පටිසංසජ්ඣා, සිපගෙන; සුවණ්ණනාමකෙනා, රන්තවට මින්; අගෙපජ්ජා, කාන් විසින් නොබිඳිය හැක්කාවූ; දුනං, පරිත්‍යාගය; අඤ්ඤාසෙසු, සෘජුබුද්ධි ඇත්තවුන් කෙරෙහි;
- 10 ආපදසු, ආපතනියෙහි, 5 සංගොගො වෙච්ච, එක්වීමද; එතං සබ්බං, සංගොග විගෙම දැනිය යන මේ සියල්ල; නාසානි, නැසෙයි-නොපවතියි; 6 මහාජුනිකං, මහත් පැහැ ඇතිසේ; 6 මහාවිපථාරං, මහත් පනලාවූ අනුසස් ඇත්තේයි.....

302. මහාඅඤ්ඤාගාමිකජානකං.

- 15 7 දුබ්භි, ද්‍රෝහ කෙළේ; සික්කාය, සහල්ලෙහි; උතත රුමමාර, උඛලියෙහි; අනුසාවච්චෙතා, අසා එන හෙයින්; නිට්ඨනා, කොට නිමවන ලදහ; ලභිතා පුජිමං, 'අපුරිමං යස ඤෙච්ච ලභා' යි තැන්-අපුරිම වූ නොලද විරු ධ්‍යානය ලදින් යන අවසර; පනුජ්ජ යනුයෙහි අවසර 'පනුදිතා' යනු-දුරුකොට
- 20 යනු අවසර; අභිනිබ්බන, නට.....

303. එකරාජජානකං.

- උකකාරකුමිං, කසලගොඩ; දද්දරපබ්බතපාදෙ, සඵටික පඵත පාදයෙක්හි; දෙඛුචුභානි, දියබරණහසි; සපනනි යනු යෙහි අවසර 'අකෙකාසනනි' යනු. දුරුතනානි, 8 දුච්චිතන්;
- 25 පුන අතනනො පගොනකකාලෙ, නැවත තමහට පිලිවන් කලෙක්හි.....

304. දද්දරජානකං.

- රු 9 දවහල් එක්කොට සදස පෑ ගෙනැ 'ජසුපි කොට්ඨාසෙ සු' යි කියු වෙන්. අනෝගාකොටිසන්ධාර, කොටිසන්ධාරයෙන්
- 30 ඇතුලත්හි; සුලාඤ්ඤන් මසු තබා ගත් පියෙස්හි ය යු සේයි.

---

1 එවා-මු. අ. ක. 2 වසනු U. 3 පක්කපුච්ච-මු. අ. ක. 4 අවුඵ BCDEF.
 5 සඤ්ඤා ගොවෙච්ච-මු. අ. ක. 6 මු. අ. කථාහි මේ වචනාසන්ඤේ කුම විපස්සාසසක් පෑහේ. 7 එකරාජ ජානකයට අයත් පාඨ හා අඵ A හි පමණක් ආයේයි. 8 දුච්චිතන් A. 9 දවස් BCDEF.

මසුරන් සුලසින් තබා ගත් හෙයින් ජෙනවතයට නම්. ජෙනො
 කො, සොරා ගෙන; නො, ඒ 1අනායක්ඛු නැති තැන; මයා
 අසුඤ්ඤා නොහි, මා ඇති හෙයින් මා විසින් 2අග්නා වේ;
 ධම්මං ජහු, සත්‍රී ප්‍රතිලාභයෙන් පිරිහුණාහු; 3නිකකමෙන,
 වැරැද්දෙන්.....

5

306. 4සිලවිමංසන්තකං.

සිලවිමාදො, සත්‍රී කලහ-සත්‍රීන් පිණිස කල ධරර; සයන
 කලහො, ගයායෙහි කලහ-ගහන් විෂයෙහි වූ කලහ; එකා
 5පණ්ණිකාධිකා, එක් පලා වෙලද දුවක්; ඛදරපච්ඡිං, ඛෙබර
 පැසක්; 6කංසමලලහෙ, රන්තට්ටමැ; වග්ගා, මනොඤ්චු; 10
 7වොකකා, සුචි; 8නණ්ඩු, මුඛුචු; කොලියං, 9කුලෙහි ආ; එලං,
 ඛෙබරපක්; උඛඛයනන, දහු ලැබෙයි; ඛවිනොවිනං, බුහු
 බුන්තා; 10ඛවිනාසි, හවුලයි; 11කුලදනනියං, කුලපරම්පරා
 යෙන් නිට වෙලදම් වසයෙන් පැමිණියා වූ.....

306. 12සුජානජානකං.

15

සෙබො, 13සෙබ සැඟවියෙමි—රහත් නොවූයෙමි යු
 සේයි; සභරණ්ණො, අවසිටි කරණිය ඇතියෙමි. මහ ඤ්ණින්
 සියුසස්සි කටයුතු කිසි කරණිය නම්. උසානොවරහො, පිරි
 නිවන් පානට වැඩගොත් උයන් ගබඩායෙහි; 14කපිසිසෙ,
 අගුළුකණුයෙහි; පඛානමනුසුඤ්ඤා, විරියයෙහි යෙද; 15පලාස 20
 රුකෙක, කැඟැලුරැක්හි; පච්ඡිකපිච්චා, සිසාරා—වනි ආදීන්
 පරිකෂෙප කොට; පච්ඡිකපිච්චා, කරන ලද්ද වූ මෙහෙ; නිද්දු,
 නිබිරි; 16පිලකකු, පුලිල; පුඛඛසඤ්ඤා, පෙර කල පින්; 17අද
 යාදො, අසාමකවු; 18වාචාච්ඡිකානි, තෙපුල් පොපියෝ—වාග්
 විඤ්ඤාගන්තූ යයි යනුයි; 19කායච්ඡිකානි, කායවිඤ්ඤානනී 25
 හුද—කායවලනයෝද; පුඛඛ සිට්ඨසඤ්ඤාවසෙන, පෙර කල
 දුන සබ්බානවු යාග වසයෙන්; 20කුමහිනං වසෙන, නිබාන
 වාටින්ගේ වසයෙන්.....

307. පලාසජානකං

1 අනායක්ඛු CD. 2 ග්නා නොවේ A. ආසුකනවේ CD. 3 නිකකමො, නැව
 තුයෙන්-ඇම. 4 සිලවිමංසනජානකං-මු. අ. ක. 5 පණ්ණිකාධිකා CD. 6 කංසමලල
 හෙ BCDEF. 7 වොකකා-මු. අ. ක. වොකකා AC. 8 නණ්ඩු CD. 9 කුලෙහි BCDEF.
 10 ඛවිනාසි ACD. 11 කුලදනනියං-මු. අ. ක. 12 සුජානා-මු. අ. ක. 13 සෙබයන් B.
 සෙබය C 14 කපිසිසං-මු. අ. ක. 15 පලාසරුකක-මු. අ. ක. 16 පිලකක AD.
 17 ආදියාදො ACD. 18 වාචානච්ඡිකානි CD. 19 කායනච්ඡිකානි CD. 20 නිබ්බුමෙහි
 කං-මු. අ. ක.

1 රුකකොටසකසකුණො, රුක්²කොටු ලිහිණි-
³කොටරමුණෝසි; පසුනො, සොයන්නේ; කිනො⁴දුකකය
 නිති, කීමෙක් තව දුක් කෙරේ දැයි; පනිනො ගනං, තුබු
 තැනින් වැටී හී පලා ගියේ-ලගනව තුබු තැනින් ගිලිහී පිටතට
 5 පලා ගියේ යනුයි; ⁵'අනු වචනයෙ' යනුයෙහි 'අනු' 'එව'
 'අචනයෙ' යනු පදවෙජ්දයි. 'එව' යනු 'අචනයෙ' යනුයෙහි
 යොදනු. අමභසෙව, 'කර්මභයෙව' යි තැන්; නනො, ඒ කාත්‍ය
 යෙන්; ⁶පුදදකානි කුබ්බනො, දරුණුකම් කරන්නාවූ; 'ඒවසි
 යං තං බහුං නනු' ⁷යි ගන්නේ. 'යසම් කතඤ්ඤතා තජී තං
 10 තථාරූපං අකතඤ්ඤං-පෙ-අපභිකාරකං පුග්ගලං සෙව
 නතසස සෙවනා නිරුථා' යනු සමබ්බකි. අනුසුඤාං, ඔවුන්
 කෙරෙහි රුකැණි නොවන්නේ; ⁸සමමුඛෙ කිනොන ගුණොන,
 සමමුඛයෙහි-දුක්කදී-ප්‍රත්‍යක්ෂකොට කලාවූ ප්‍රථමොපකාර
 සක්කිතා ගුණය හෙතුකොට ගෙනැ යමක්නුගේ මිත්‍රධර්මය නො
 15 ලැබේද හෙවත් ප්‍රත්‍යුපකාර වශයෙන් යමක්නුගේ මිත්‍රකියෙක්
 තැන්ද; සණ්ඛං, සෙමෙන්

308. ජවසකුණජානකං.

බාහිරමනොපි, පිටත් ශාස්ත්‍රද පොවා; වාවෙනො,
 පුහුණු කරන්නවුන් හෙවත් කියවාදී උගන්නවුන්; ධ්‍රුව
 20 එලො, නිබද එල ඇතිගේ හෙවත් අනවරතයෙන් එල ගත්
 නේ; වාහසා, කරුණෙන්; ⁹බලමිනිසාධං, බිම බලා
 එලෙන අත්තක්; නට්ඨා, මාගම් විසිබැවින් ¹⁰නටුයෙම්; කිං
 11 ධුලො, උසස්තෙහි හිද ශාස්ත්‍ර උගන්නා හෙයින් වරද
 12 තුලුල් බැවින් තෝ ¹³තුලුල්හි; මනො, ¹⁴පුරාතන ධර්මයෙන්
 25 වුත හෙයින් මෙලේය; උපසෙවනං යනු මාඵවට නම්. සිතනං,
¹⁵සෙවනය කරන ලද-එයින් මිශ්‍රවූ-යුක්තවූ-යනුයි;
 අසමා, පහණෙකින්; පාසාණො සටං විස, 'සටං භිද්දෙනො
 පාසාණො විස' යු සේසි; නාය, ඒ වුතයෙන්

309. ජවකජානකං.

30 සලකතිනකිණ්ණයෙව, සලකුණු කළ කෙණෙහිමැ;
 16 නිට්ඨුගණකිලසදිසං ගොති, කාරා දමාපි කෙළ ගා සම

1 රුකකොටසක-මු. අ. ක. 2 කොට ලිහිණි AC. 3 කොටරමුණෝසි BCDEF. 4 දුකකනිති BCDEF. 5 අනු අචනයෙ යනු පදවෙජ්දයි BCDEF. 6 පුදදානි-
 මු. අ. ක 7 සිතන්නේ C. සි තන් BD. 8 සමමුඛෙන CD. 9 බලමිනි-මු. අ. ක.
 10 නවියෙන් BCDEF. 11 මුළුලො-මු. අ. ක. 12 තුලුම් BCDEF. 13 තුල්හි BCD
 EF. 14 ධර්මයෙහි C. 15 සිඤ්ඤතස කරන ලද BCDEF. 16 නුට්ඨුග-මු. අ. ක.

වන්තෙති; ක්‍රියාසුඛතො, ක්‍රියාසුඛයෙන්; අත්තවිභිජානන
සංඛිතානෙන, තමා හෙළීම යනි කියන ලද.....

310. සංඝජානකං.

පටිමො වගෙහො.

අරඤ්ඤකුට්ඨිතාය, අරඤ්ඤයෙහි කළ ගෙයෙක්හි; කුට්ඨිපටි 5
වෙණං, 1 කිලිගේ ආකාරයෙන් කළ පිරිවන් කුට්ඨිපිරිවෙණ
නම්; පමුඛෙ, තිසවන්තෙහි; පදං මොවෙඤා, නොපෙනෙන
නියායෙන් 2 පිය වලහා; උක්කං, 3 සුළුකලේ; නිඝමො, කොසම;
සුමිනෙන, නිදීමෙන්; 'යනනු' යන්නෙහි 'නු' යනු 4 පාවජාපිඨි
ගහෙසසනනි යං, ගන්නාහ යන යමෙක් ඇත්ද; නඤ්ඤ, එහි; 10
ප්‍රවිමඤ්ඤ, කොසමවෘක්කයහට; 5 රුක්කසමුද්දවාරෙන, වෘක්ක
යෙහි විසු දෙවතාව හට වෘක්කයෙහි නමමැ කියන හෙයින් රුක්
වොහරින්; නඤ්ඤ, 'අසනනරුකෙක' යු සේයි. 6 ලභිසාම,
ලදමෝ නම්.....

311. ප්‍රවිමඤ ජානකං.

15

7 විසාමෙඤා, සතපා; සිසෙන උපපිලෙහො වීය, ඉසින්
යතන්නක්ඛු මෙන්-ඉසින් යන යතා හෙතැ යන්නක්ඛු සේයි;
ඤ්ඤං මං 8 අවසං ආනෙසිති, තෝ මා නොකැමැති සේ හෙතැ
යෙයිදැයි; කොට්ඨො, ආපස්සෙහි; 9 දෙවදනනියං වක්කලං
ගහෙඤා, දෙවිදනි සුමුළු ගෙතැ; 10 වසාරනෙන, වැසි කල්හි; 20
ඤ්ඤං මං අනනතො රුට්ඨො ආනෙසිති, තෝ මා නොකැමැති
සේ හෙතැ යේ දැයි; පටිපසසදාකිලමථං, සත්හුත් මාහී පිඩා
ඇතියනු; උපනිසිද්දො, සම්පයෙහි හිද; සපනි, ආක්‍රොශ
කෙරේද; සමථං, සන්තිදීමට; සමායනනි, එක්වෙත්ද; 11 න
ජීරනි, නොනස්සි; අධිපනනං, හික්වුණනු; 12 ඛික්කනපාපො, 25
නීඤ්ඤකරන ලද පටි ඇත්තේ; උහසෙහොපි, 13 'ධිරො' 'පණ්ඨි
තො' යන දෙකින්මැ; 14 අඤ්ඤං, මොහු කෙරෙහි මා කළ රොස්
යයි කියා; 15 නං අවචයදෙසනං, ඒ තමාගේ දෙම දන්නනු
විසින් මේ මාගේ දෙමය ඤාමා කළ මැනවැයි කියා මේසේ

1 හිලිගෙ කළ BCF. ගිලිගෙ D. 2 පද A. 3 සුළුකලෙ ABDF. 4 පවජාපිඨි
BCDEF. 5 රුක්කසමුද්දයෙන CD. 6 අලභිසාම BCDEF. 7 විසාමෙඤා-මු. අ. ක.
8 අනනතො වස.-මු. අ. ක. 9 දෙනෙහි වක්කලං ගහෙඤා, දහින් සුමුළු උපුට
ගෙන ABDEF. 10 වසාරනෙන-මු. අ. ක. BCDEF. 11 නහිරනි BF. නවහිරනි CD.
12 ඛික්කනපාපො ACDEF. 13 පිතො පණ්ඨිතො යනු G. 14 අඤ්ඤං-මු. අ. ක.
15 අවචයදෙසනං-මු. අ. ක. න අවචයදෙසනං BCD.

කරන්නාවූ අවමය දෙසනාව; පනිගණනිතො, යහපත ඝමා කෙළෙමයි කියා මෙසේ පිළිගන්නාසේ; භවිසු අබමාපෙහෙන සුපි, ඒ විරුද්ධයන් තමා 1 කෙරෙහි ඝමා නොකරන කල්හිදු තුමුම සමුවන්නාවියැයි යෙන් යුක්තවූ.....

5 312. කාසාපමච්ඡියජානනං.

විවෙසාදනවසෙන, යමෙක් යමෙක් යම් යම් වස්තුවකට සුදුසු වී තම් ඕනට ඒ ඒ වස්තු පරිච්ඡා කොට දෙන දුන වස යෙන්; අභෙක සසි, ඇකයෙහි හිස තබා ගෙනා ගොත්තේය; 2 පයොජිංසු, කොලෝ-පැවැත්වූ; 3 පකබනා, වන්නාහු; 10 කිඤ්චි කිඤ්චි, 4 කිසි කිසිවක්-මද මද 5 ධර්මයක් හෝ; වස ලිසො, 6 වණ්ඩාල දුහු; වූපසමෙසුං, එවිටම සන්හිදුවූ; ඛනනි වාදි, ඝානනියෙහි ගුණ කියන හෙයින් 7 ඝානනිවාදිමහයි; කණ්ටකකසඤ්ච, 8 කටු සැමරියද; 9 කාසාපනිවසනො, කඵද ආදී කාමාය වස්තු හැත්තේ; 10 ගණ්ඨො, හිස් තබා කපන 15 11 කොලොමුයෙහි; උකඛිපිඤ්චා, 12 උසුලාගෙනා; සාමක කණ්ණ කඤ්චා, කපා වල දමාපි හඤ්ජාපාදදිය පිළි 13 කුරු ගුලායෙක ලා එක්කොට තබා; 14 බලිබදධසාමනො විය, කැඳ හොත් දලපිළියක් සේ. 15 කැඳ වූ කබ සේ නැතිවැ පැළෙන හෙයින් කියත්; අභෙදසී, මැරවීද; සමපටිනො, පිහිටියේ.....

20 313. 16 ඛනනිවාදිජානනං.

විනතනෙළිං, රිසි රිසි නොඑක් කෙළී; මරණවහෙකන, මරණ නැමැති 17 බුරුවක්රයෙන්-රියසකින්-වක්රායුධයෙන් හෝ; 18 සාවච්චිසාමනො, සැවැත් නුවර සම්පයෙහි; මේ පොළොව යටින් ලෝකුඹු නරකය සැවැත් නුවර ඉද්දේ බව ගෙනා 25 කියත්. 19 විඬුනිංසු, සලාපිහු; සපපටිකමමා අපපටිකමමානි, සවපනයට කලමනා ප්‍රතිකාර ඇත්ද නැත් දැයි; ලමුකික සකුණිකා, ගොමරිනි 20 ලිහිණි නොහොත් කැටකිරිලි; 21 පච්චුපට්ඨාපෙසුං, එළවූහු; පුඤ්ජනිනො, යාගඤ්ජාගයෙහි 22 බැත්දවුන්; 23 උසාගසනා, 'උසාගපනනා' යු සේසි-

1 හා BCDEF. 2 පයොජිංසු-මු අ. ක. 3 පකබනා-මු. අ. ක. 4 කිසි කිසි හෙවත් BCDEF. 5 ධර්මපදයක් හෝ BCDEF. 6 වණ්ඩාලදු A. වණ්ඩාලවූ BCDEF. 7 ඝානනිවාදි නමහයි C 8 කටුගම්පියෙන්ද CD. 9 කාසාපනිවසනො-මු. අ. ක. 10 ගණ්ඨො BCDF. 11 මස්ලොමුයෙහි A. 12 උදලාගෙන C. 13 කුරුගුණයෙක B. කුරුගෙයක CD. 14 බලිපද්දසාමනො C. බලිනදධසාමනො ABDF. 15 කදඵ CD. 16 ඛනනිවාදු CD. 17 සුබවක්‍රයෙන් D. 18 සාවච්චි-මු. අ. ක. 19 වුනිංසු-මු. අ. ක. 20 මිහිදි BCDEF. 21 පච්චුපට්ඨාපෙසුං BCDEF. 22 බැදවුන් D. බැදවුන් CEF. 23 උමකාගසනා ABF, උමකාගසනනා CD.

උනසාහ ඇත්තාහු නොහොත් උඩගු වුවාහු යන අර්ථය; පසුසානසංස්කාර, තීරශ්චිතයන් මරා කරන හෙයින් පසුසානක නම් යාගය. මනුෂ්‍යයන්ද ඇතත් තීරශ්චිතයන්¹ බෙහෙවින් කියත්. චූන්‍රූපනිනො, යාගටැඹට ඵලවන ලද්දේ; ²මමායසී, නොවියදම්වීම පනහිද-වියදම්වනු නොකැමැත්තෙහිද යනුයි; ⁵ පච්චාභි, වැලකි; වානිනනං, අතිවරණයට-බැවහාරයට හෝ; ³කසිනො, කකියනලද; චාර, ඇතින් මැනව කපා විදහොන යන හෙයින් කෂාරවූ; ඡේනුදෙදහසං, පෙණ නහ නහා; කුමිතිනලං ආහවච, ⁴සැලපල්ලෙහි ගැසී; පකට්ඨං කනං, ප්‍රකෂිප්තයන් කරන ලද; ⁵ඵනෙසං, ඒ තීරා සතුන්ට; පියාලපන ¹⁰ මෙනං, ⁶මේ ප්‍රියතයෙන් ආලපනයි; චදඤ්ඤ, යාවකයන්ගේ අතිප්‍රාය දන්තෙමි හෙවත් ත්‍යාගී වූයෙමි; නොරසීසාසනනා යනු වෙන වෙන එකක් එකක්හුගේ වශයෙන් එකවචනගෙන් කීහු. හෙණං වරාපෙඤා, සඵසනියන්ට අහය පිණිස බෙර ලවා

15

314. ලොහකුමිතිජානනං.

⁷පිනචිරෙවනානං, ⁸බොනලද බෙහෙත් ඇත්තවුන්ට; සෙහනචිරෙවනං, විරෙක පිණිස වලදනා තෙල් හෝ සෙනහ විරෙවන නම් වේ; රසහනනං, රසබත්-මස්රස සහිත ආහාර යයි; චදනිසාසනවිපිඨං, බත් ⁹විකුණන හේ ඇති බත් වෙලදුන් ²⁰ ගේ වීචියෙහි; ¹⁰අනිපසගෙව නිවනනිඤ්ඤානි, ¹¹ඉතාම කලමැ- නොවේලෙහි-අවුනැයි; පුරෙඤා, හැම දෙනාගේමැ පා පුරා; මංගං ලභි යනු මාංස සහිතවූ ආහාර ගෙනැ කීහු; මගහසගාහ ට්ඨානො, මහට නුදුරු හන්තී; ඵනං-පෙ-¹²ආහරාපෙසා මුහි, මේ වැද්දු ලවා මස්කඩක් ගෙන්වා ගනිමිද හෙවත් ²⁵ මට දෙවා ගනිමි දැයි; ¹³කිලොමමංගඤ්ඤං, වැදලී මස් කඩක් නොහොත් ¹⁴දලබුකඩක්; අභගමෙව, සතැලී මාංස යක්මැ නොහොත් ශරීරාවයව ඉක්මැ මස් පිණිසයක්මැ; අයනනො, පවත්නා බැවින්; අහනනො කුටුම්භමපෙක, තමා බෑහදය හා එක්වැ

30

315. මංග්ගානකං.

1 වෙසෙසින් BCDEF. 2 ව්‍යායසි-හැම. 3 කුපිතෙ-මු. අ. ක. කසිනො BCDF. 4 සැලී BCDEF. 5 මු. අ. කපාහි නොපැහේ. එනෙ, ඒ තීරා සතුන්ට CD. 6 වෙන වෙන එකක් එකක්හුගේ එකවචනය විසයෙන් ප්‍රියතයෙන් ආලපන යයි-හැම. 7 පිනචිරෙවනානං වෙව CD. 8 වලදනා BCDEF. 9 විකහ BCDEF. 10 අනිපසගෙව නිවනනානි-මු. අ. ක. 11 ඉතාම කලැ කලැ බ්‍යා නොලෙහි ආවු නැයි CD. 12 ආහරාපෙමිති-මු. අ. ක. 13 කිලොමමංගඤ්ඤං-මු. අ. ක. 14 මෙතැන් පටන් 174 වෙනි පිටුව 2 වෙනි පෙළේ 'මස්වායා' යනු දක්වා A හි පමණක් පැහේ.

එකතො පබ්බතපාදො, එක් දිශායෙකින් පච්ච වෙහෙ
 යද; උදෙදා, මස්කාවා නොහොත් මස්වායා; බාලීසිකො,
 බිලීවැද්දෙක්; ¹හසසි, බවි; කුචියං, පාල; දෙව මංසසුලානි,
 වැල්හිරිමස් දෙකක්ද; දඬිවාරකාසුච, දිගෙහියක්ද නොහොත්
 5 ²දීපාණයක්ද; උග්ගාහණරජ්ජකං, ³උගරු රැහැණ; අමබ
 පිණ්ඩං, අඹකැනක්; දබ්බනිණානි, හීතණ; පගෙව, ඉතාම
 උදුසනග; රතනිහතනං, රාත්‍රි හකතග පිණිස; අමුසා, මේ
 කෛත්‍රපාලයාගේ; සංකධ්විකා, හයා—එක නැතැ රැස්
 කොට; දබ්බනිණසයනනො, හොත් හීතණ යහතින්;
 10 ⁴උප්පනිකා, අගුරු මත්තට පැනැ; ‘ලොමමතනමපි’ යි නො
 කියා ලොමකුපමතනමපි යි කායෙඤ්ඤ සමච්ච වන නැත් ගැන
 කිහු. පබ්බතරසං යනු ⁵හිගුල් පවරසය යුසේයි. සස
 ලකචණං, සා රුවැණු.

316. සසජාතකං.

15 පවෙසෙජානි, වඩා එවයි. ආදර වශයෙන් බුදුන් ගෙට
 වඩනට කියන්නේ අනුන්ව නියොග කරන්නා සේ කියා.
 අමච්චා, ඔහු හා සුඛ දුකඛයෙහි එක්වැ ඔහුගේ ඒ ඒ කෘත්‍ය
 යෙහි නියුක්ත වූවානුද; මුඛසංකොචනමතනමපි, ⁶මුහුණු
 හැකිලීම් මාත්‍රයකුද; අධ්වි ලොකධමෙම, ලාභග අලාභග අග
 20 සග යසග නිඤ්ඤ පසංසාග සුඛග දුකඛග යන ⁷අඝටලොක ධර්ම
 යන්; අනනානමපි, නොප නොපටද; ⁸අහි ව ගොගිතො,
 හොගිය යන නම් ඇති සපීයෝද; අහිකිරරෙ, ⁹මඩිත්ද; සුරා,
 සුරයම්හයි යන අභිමාන ඇති හෙයින් සුරවූ; ¹⁰විරා, විරිය
 වනනයම්හයි යන අභිමාන ඇති හෙයින් විරවූ; සජීරගො
 25 ගෙන, ශරීර හොගයෙන්-හොඟාවලියෙන් යුසේයි.

317. මනරොදනජාතකං.

නං ¹⁰සභොගං ගාභාපෙකා, ඔහු හාණි හා එක්කොට
 අල්වා ගෙනැ; බරසසරෙන, දැඩිවූ සවර ඇති; පණවෙන,
¹¹පණබෙරින් යුක්ත කොට; නගරෙ¹²විලොපඛාදකො, නුවර
 30 පැහැරැ ගෙනැ කන්නාවූ; සබ්බසං¹³මන්ධකොන, හැම දෙනා
 වමැ මත්තෙන් හෙවත් හැම දෙනගට උස්වැ-හැම දෙනගට
 වැඩි තරම්වැ; අයං—පෙ—පාකටො, මේ අප ගෙනැ හැරපි

1 මු. අ. කපාහි නොපැනේ. 2 උගුරු ACD. 3 ලබ්බිකා-මු. අ. ක. 4 හිගුල් පච්චයහි BCDEF. 5 මුහු BDF. 6 අඝටලොකධර්මයෙහි CD. 7 උරුගාව හොගිතො-
 මු. අ. ක. 8 මණිද A. මස්ද BCDEF. 9 මු. අ. කපාහි නොපැනේ. 10 සභොභා-
 මු. අ. ක. 11 බෙරින් BCDEF. 12 විලොපකාරකො-මු. අ. ක. 13 මන්ධකමන්ධකො-
 මු. අ. ක.

සොර තෙම රට ප්‍රකටය. ඔහු රට වැස්සෝ ගැම දෙනම¹ හඳු
 නති. එහෙයින් මේ සිටුපුතු දවහල් මරන්නට හෙතැ යන්න
 මෝ වූ මෝ නම් මේ සොරා නොවෙයි අනිකෙකැයි දැන
 ගන්නාහ. එහෙයින්; ²සමන්ධකාරං නාව හොතු, ³ඒ තාක්
 තව අඳුරුවැ යේවයි-පසුවැ අඳුරුවැ ගිය කල; පනිසලිනවෙ 5
 ලාය, හැකිලා ගිය කල්හි; ආභානනං, වධහභුමියට; උයාන
 වනිං, උයන්වැට; භානුසු, ශොභා ඇත්තේ; රහතරතනානං,
 මදක් රත් රත්වූ; පටිවනොහසි, බොහෝ කලක් කරන ලද
 සංසඨී ඇති ඒ තමාගේ ස්වාමිහු පෙරලා මා ගැනීමි වශයෙන්
 පරිවහතනය කලා; අඹුමං මං, තමගට තහවුරු නොවූ මා 10

318. 4කණවෙරජානකං.

⁵දීපඝනිනතිරං, තමා හුන් තැන් ⁶හඩා පහල කරන
 හෙයින් දීපක නම් වටු—යේවටු යයි යනුයි; මං පටිවම, මා නිසා;
 ඝමමං, කමිය; පුසනි, ලුඳුක තෙම සපයී කරන්නේය-සිඳු
 කරන්නේයි; පටිපණො, ⁷මාගේ නැගන්ට උපද්‍රවස්ථානයෙහි; 15
 නිට්ඨාමි, සිටියෙමි; අබ්‍යාවමසා, පවි කිරීමෙහි උත්සාහ නො
 කරන්නාවූ තට; පටිවම ඝමමං පුසනි, මා නිසා ප්‍රාණවධයට
 පැමිණේ. ⁸නිනොනා, පාප විෂයෙහි ⁹නිමන වූයේ; නපසා
 ණො, අධිකවැ නිමනවූයේ 20

319. නිනතිරජානකං.

උදධාරං, දරදී; ¹⁰දුඝෙඛයායානි, නසන්නේයයි; ඉදං යස
 මනනකමෙම, අගමෙහෙසුන් තනතුරුයයි කියනලද මෙපමණ
 යසසක්ම; ¹¹හිනපාවිකා ඩිබ්බි, හිත පසස්තිය; චාචාය, දෙන්නා
 තිබියදී දෙමි යන බස් මාත්‍රයකින්ද; ගිජිං, පථිතය; අදදං,
 නොදෙන්නේ; සුවමජං, දෙන්නට පිලිවන්වූවා; නවමජී, නො 25
 දුන්නේ. මේ පථිතය සවණ්ණිමයවැ ගියේ වී නම් ඉන් මට කිසි
 වක් දෙවූදැයි මා කි කල දෙන්නා තිබියදී දෙමි යන බස්
 මාත්‍රයකුත් නොකිවේ යයි යනුයි. පබ්බනං, සවභාවයෙන්
 සවණ්ණිමය නොවූ මාගේ වචනයෙන් සවණ්ණිමයවූ ඒ පථිතය;
 චාචාය, වචන මාත්‍රයකින්; ¹²අදද, දුන්නේ වීනම්-ඒ පථිතය 30
 නො දෙතුත් දෙමි යන බස් මාත්‍රයක් කියේ වීනම්;

1 හඳුනෙහි AD. හැදිනෙහි C. 2 සමන්ධකාරණං BCDEF. 3 ඒ තාක් තව
 අඳුරුවැ ගියකල C. 4 කතවෙර CD. 5 දීපනතිරං BCD. 6 පහල කරන BCDEF.
 7 මාගෙයන්ට BCDEF. 8 තනතිනොනා-මු. අ. ක. 9 නිමාමිවූයේ BCDEF.
 10 දුඝෙඛයායානි BCDEF. 11 උපසාරිකා-මු. අ. ක. 12 අදදං CD.

නාසය වජ්‍යනාසය, හේ මා විසින් ඉල්වන ලද්දවූ පඵතය
 වචන මාත්‍රයකින් දෙන්නාවූ මේ රජහු සමබකවැ-ඒ පඵතය
 නො දෙතුන් දෙමි යන බස් මාත්‍රයක් කිවාටු මේ රජහු විසින්;
 කිං හි වජ්‍යය, දිය යුත්තෙක් 1 කිමිද-දෙමි කී හෙයින් මට
 5 වෙන ඉන් දෙන දෙයෙක් කිමිද-දෙමි කියාලා ආදි දෙමිසි
 කී දෙය දුන්නා වේදැයි එකී පරිද්දෙන් දෙතොත් වේද එයට
 මැලිවැ 2 දෙමි නොකිව මැනවැ. 3 එසේ නැතිව නොදෙතුන්
 වි නම් 4 ලොකඥන පිණිස 5 දෙමිසි කී බස් මාත්‍රයකින් මෝහට
 කවර භානියෙක්ද. 6 අභ්‍යා ඩන, මොහුගේ ලොභයක් ඉතා
 10 ආයවයයි 7 නියාය; අදිනනමපි, කයින් සිතින් තමා අතට නුදුන්
 දෙය; 8 වචනමනෙතනෙව, නොදෙතුන් දෙමි යන බස්
 මාත්‍රයකින්ම; දිනනං භොති, තමා අතට දුන්නා නම් වේ
 නම්-නොදෙතුන් දෙමිසි කී බස් පමණකින්ම ඒ නුදුන් වසනුව
 තමා අතට දුන්නා නම්මැ වේ නම්-9 ඒ දෙනලද්ද නම්මැ වේ
 15 නම්; නං, එසේ ඒ සැටියේ ලබන දෙය; පුරෙතරමෙව ලද්දං
 නාම භවිසසනිති, දෙමිසි කිවත් නොකිවත් ඒ පෙරමැ ලද්ද
 නම් වන්නේය. ඒ සැටියේ දෙන දෙය පෙරමැ ලද්දේමය.
 ඒ සැටියේ දෙන දෙයට වෙන දෙමි සි කිවමනා දැයි කියා
 මෙසේ 'පුරෙතරමෙව ලද්දං නාම භවිසසනිති'යි කියා දෙමිසි
 20 කිවත් ඒ සැටියේ දෙන දෙය තමාට නොලැබෙන හෙයින්මැ-
 තමා කරා නොපැමිණෙන හෙයින්ම ඇයි ඒ දෙයම වේදැයි
 කියා මෙසේ කියන බැවහාර තතා කිනු. සභාඩධමෙම, අවි
 පරිතවූ බමියෙහි; 10 ජයමපති, අඹුසැමි දෙදෙනා

320. සුවචජ්ජනාසං.

දුතියො වගෙගා.

25

11 දුබ්බනො, නපුරැවූ වත් ඇත්තේ; සමමටෙසි, හැමදපි
 කල්හි; භාපෙඤා, හුණු කොට; පිට්ඨිකොට්ඨකො, මූලාපස
 ගෙහි පිටත-නහන කොටුව පිටිපස්සේ හෝ; උසුමිං, උණුසුම්;
 උඵඛකං, හුණුදිය සාඵව-එ හෝ; බනාරෙසී, සැලි ඇතුළට
 30 බහාලී; 12 භාජනාසය නලෙ, සැලි පත්ලෙහි; අනනගො-පෙ-
 13 දඤා, ඉන් සමහරක් තමා කැමැති අතික් තැනකටද දී;

1 කිත්දැයි කී හෙයින් C. 2 දෙමි නොකිව C. 3 එසේ වි නම් C.D. 4 ලොකඥ. BODEF, 5 මෙකී C. 6 වන-මු. අ. ක. 7 නිසා C. 8 වචනමනෙතනෙව C.D. 9 දෙනලද්දවූ නම්ම C. 10 ජයමපතිකා-මු. අ. ක. A. 11 දුබ්බවො-මු. අ. ක. 12 තුල්භාජනලෙ A. 13 ගනඨා-මු. අ. ක.

සභාගට්ඨානන, මිත්‍ර සථානගෙහි; චරණෙවු ගාධිගවෙජයා
 සෙය්‍යං සදිසමනනගො, 'යදි චරනො අනනනො සෙය්‍යං
 සදිසං වා නාධිගවෙජයා'—'න පටිලභෙය්‍ය' යු සේඛි. යදි,
 ඉදිත්; චරනො, අච්චිදුන්; අනනගො, නමාව; සෙය්‍යං,
 උතුම් එකකු හෝ; සදිසං, සම එකකු හෝ; ගාධිගවෙජයා, 5
 'න පටිලභෙය්‍ය'—නොලබන්නේද යනු අච්චි; එකවරෙය්‍යං,
 එකලාව හැසිරීම; දලනං කසිරා, දෘඪ කරන්නේයි. එකව-
 රියා දෘඪ කරන්නට කාරණ කිමිද යන්—බාලො, බාලයා
 කෙරෙහි; සභායනා ගජ්ඣ, සභායනියෙක් නැති—බාලයා
 කෙරෙහි මිත්‍රතියක් නැති හෙයින් බාලයා හා එක් නොවැ 10
 එක වරියාව දෘඪ කරන්නේයි. සිඛිලසකුණ, මලිතිය;
 1අනොවසංඝං, නො තෙමෙන්නාවූ; විචාරණපසංඝො,
 විචාරා පවත්නා නුවණ හෙවත් 2විධානයට තිසි නුවණ;
 අනවට්ඨිනවිනාසං, වපල වූ සිත් ඇති; 3දුගිගො, මිත්‍ර
 ද්‍රෝහිවූ; ආනුභවං, උපාය; 4පරිනාණං, වලකන්නාවූ 15

321. කුට්ඨසකඡානකං.

5 නිසංඝියමානං, තස්තා ලබන්නේ; බෙලුමමිසංඝං,
 6 බෙලි ගස් මිශ්‍රවූ; සංවට්ටෙය්‍යං, හැකිලෙන්නී වූ නම්; භොක
 ණොණා, ගෝණෙක්; භවයො, ගවරෙක්; ධගො, කහටිස
 ණෙක්; උසුභං 7 අනාපජ්ජනෙන, උනසාහ නොකරන කල්හි; 20
 පිණ්ඩනා, රුස්වැ ගෙනා; කිං වා එනං දදදහායනී, කුමක්
 පිණ්ඩ මේ සථානය 'දදදහ' යන ශබ්ද කරන්නේද; 8 සනානනා,
 හය පත්වූ; ආරකා, දුරවූද; මිරනා, දුරින් දුරවූද; 9 'පර
 ඝොසං' යන්නෙහි අච්ච 10 පරනාදං යනු—අනුත්තේ වචනය;
 ඔරනනාවෙන, නැවැති බැවින්; අනනගො පවමකභනා, 25
 තනාතනිය 11 තමන්ට ප්‍රත්‍යක්ෂ හෙයින්

ඥානගො, යම් සතියෙක් තෙම; අසංදොධා, 12 අවිඤ
 පාචන්ද්‍රකයන් කෙරෙහි ඇදහිල්ලක් නැත්තේද නොහොත්
 ජනයාගේ තෙපුල් නොහදහාද; අබ්බකඤ්ඤා ච, කිසිවක්හු
 විසින් නොකළ නිවන් දන්නේද; සංඛිවෙජ්ඤා ච, පිලිසද 30
 13 සිදුන්ද; භනාමඛාඥො, තසක ලද වට ඇත්තේද—

1 අනොවසං-මු. අ. ක 2 නිධානයට BCDEF. 3 දුබ්බිනො-මු. අ. ක.
 4 පරිනන A. පරිනනාන CDF. 5 මෙතැන් පටන් මූලික ජනකය දක්වා පාඨ හා
 අච්ච B හි 'නොපැනේ' 6 බෙල් DF. 7 නාපජ්ජනෙන-මු. අ. ක. 8 සනාන CDF.
 9 පරඝොසං-මු. අ. ක. 10 පනාදං-මු. අ. ක. පරනාදං A. 11 තමන්ට D. 12 අවඤ
 A. අභිඡා CDF. 13 සිදිනේද CF.

තසන ලද හව ඇත්තේදැයි යු සේසි; වනනාසො, වමාරන ලද තාමණා ඇත්තේදැ.

322. දදදහජානනං.

1 එකනලික, එක්පට; පව්වාසිංසාමිති, කාමැත්තෙමිසි; 5 අසසකති, පහවැ 2 හියා; නාමං ගහහතුං අසනෙකානෙහා, තමා කාමැතිවැ ඉල්වන දෙයෙහි නම් නොකිය හෙත්තේ; 3 රථපවර, රියදේවුට. රථ නම් සෙනහස. එයට ජ්‍යෙෂ්ඨ හෙයින් රථපවර නම්. 5 ශාරවලකකණ, ආදර ලක්ෂණයෙහි- මෙපමණ සවලා දෙයක් පොවා අනුන් අතින් ඉල්වන්නට බැරි 10 කොට සිතීම වසයෙන් 6 යමෙක ගෞරව සාරූප ඇතිවීමෙහිය යුසේයි.

323. බ්‍රහමදනනජානනං.

සුජකනට්ඨානං, පොර ගන්නා තැනට; බසකති, 7 පසු 15 බවි; 8 අසනනපගහණනනිකාරණං, අසජ්ජනයන් හුවන්නට කරුණු, 9 බසරනනං, පසු බස්නහු; වණණහණනමෙනං, 10 මේ ඔවුන්ගේ ගුණ කීම්-'යසසසි' යි කියා ඔහු ගුණ කියන පිණිස කියේය යනුයි; ඉනනරදසසනෙනන, මද කොටැ දුටු මාත්‍ර යෙන්; බාජිහාරො, බරවූ 11 කද-නවුස් පිරිකර හෝ; බ්‍රහම වාරි, බ්‍රහවාරි තෙම; 12 හඤඤනො, තසනු ලැබෙයි හෙවත් 20 තස්තේය එහෙයින්; අහිබාවථානි, දිව එවයි-මුඛ එවයි හෝ-දිව අවුත් නො තස්තාතුරු වහා ගත්වයි යනුයි.

324. වමමසාටකජානනං.

කායුසපනෙනා, මහත්වූ ශරීර ඇතිවැ; 13 පදුඛිපද්දියං, කිලිටිවූ වක්‍ර ජුයාදී ඉඳුරන් ඇත්තහු; මං නාව 14 විරදෙධා, 25 15 මං වන්නා වරදවන ලදී; හිඛගු, සිහ; ජීරක, දුරුය; 16 සිඛහි වෙර, හිගුරුය; මජිව, 17 මිරිස; පිපථලී, 18 වගපුල.

325. ගොධජනනං

1 එකපටලික-මු. අ. ක. එකතුලික, එක්පටා CD. 2 හියේ ABCF. 3 රථපහ. මු. අ. ක. රථපවරා CD. 4 දෙවුටා CDF. 5 ශාරවලකකණං CD. 6 යමෙක් A. යමක් BDE. 7 පසුබටවී C. 8 අසනනසමපගහණ-මු. අ. ක. අසනතුපපගහණන F. 9 ඔසකකනනං-මු. අ. ක. 10 මෙටයන් ඔවුන්ගේ ගුණ කියන පිරිසය යනුයි C. මොවුන්ගේ ගුණ කියමි යසසංසි කියා D. 11 තදවු-හැම. 12 හඤඤනි-මු. අ. ක. 13 පදුසිජදියං CDF. 14 විරදෙධා ACDF. 15 මං වසන්නා නොවරදන ලදී CD. මං වන්නා නොවරදන ලදී F. 16 සිඛහිවරක O. 17 මිරිස C. 18 වගපුල් O.

1කකකාරු නාම, කකුරු යයි 2යනු දිව්‍යලොකයෙහි එක් මල් ජාතියෙකි. හිනාබිමුනනිකානං, ලාමක සිත් ඇති; ඔසා, ඒ 3පුරොහිත තෙම; 4අවහාර, සොරකම්; විහනා, වහනු; එසෙය්‍ය, සොයන්නේද; අහාලිදදං, කසායේ පැහැයේ ක්‍ෂණයෙහි යහපත්වැ ක්‍ෂණයෙහි නපුරු නොවේද; 5විරපෙමං 5 හොනි, චිත්‍ර සුභාද්දීත් කෙරෙහි බොහෝ කලක් සිරවැ පවත්නා ප්‍රෙම ඇති වේද; ඔකපෙනියස්ස, හැදිගිය යුතු වූ—හැදිහිලි කටයුතු වූ; 6සාදු, මධුර; 7නිජො, තමා නොමැදයේ; සිඛජෙනා, පෙණමතෙකින්

326. කකකාරුජානකං.

8සිමබලිදහවිමානො, මෙරු සාගර මධ්‍යයෙහි තිබුල්වනය නිසාවූ විමානයෙහි; පටිගහගෙඩො, සෙසු තැන් පරික්‍ෂා කොට ගෙනැ නොදැකූ මේ සුපණණයා කාමරුපීය. එහෙයින් මැය හේ ගෙනැ ගියේ යයි ඔහු පරික්‍ෂා කොට ගෙනැ; එහෙයින් සප්තයනු ඒ සුපණණයා එක් විලකදී මනුෂ්‍ය වෙශය හැර සවකිෂු 15 සුපණණවෙශය ගෙනැ යන හෙයින් කියත්. එරකවනො, එරු වනයෙහි; නනො, නැවැත එක් දවසක් මනුෂ්‍ය වෙශයෙන් අවුත් රජ්ජුරුවන් හා කැටිවැ දු කෙල ඒ විලට අවුත් මනුෂ්‍ය වෙශය හැර. 9සවකිය වෙශයෙන් ඒ විලින්; පතනනනෙර, ඔහු නො දන්වා ඔහුගේ පියාපත් අතුරෙහි සැහවී; කථං. 10පනජි 20 ඡෙකබ්බං යනු[යෙහි] ඡෙකබ්බං යයි ජලය කියනු ලැබෙයි. මෙ තැන ජලයෙන් යුක්ත හෙයින් 11හොය කියනු ලැබේ. 12ජමබ්බුදිප සාගර නම් මෙරු සාගරයෙහුත් සප්ත සීදන්ත සාගරයෙහුත් මෑත සාගරයයි. නය්‍යං 13පරනො, ඒ ජබ්බුදිප සාගරයෙන් ඇත; පබ්බනනනෙරසු, සප්ත කුලපථිතයන් අතුරෙහි; 25 සප්ත සමුදදානි ව, සප්ත සීදන්ත සාගරයන්ද; ජාරං, සොර සාමියා; 14ආවහාමි, ගෙනැ යෙමි; ආනොනොනො, 15මොබ ගෙ නෙන්නෙමිද; 16නොනොනො ව, ඔබ මාගේ විමානයට ගෙනැ යන්නෙමිද

327. 17කාකානිජානකං.

1 කකකාරුනි-මු.අ.ක. 2 යන ACD. 3 පොරොහිත ACDF. 4 අවහර-මු. අ. ක. අවහර CDF. 5 විරපෙමං-මු.අ.ක. මිහපෙමං A. 6 සාචුං CDF. 7 නිරොකකා-මු. අ. ක. 8 සිමබලිදහවිමානො-මු. අ. ක. 9 සව ACF. 10 අතරි-මු. අ. ක. 11 හො D. 12 ජමබ්බුදිපසමුදු-මු.අ.ක. 13 පුරනො-මු. අ. ක. 14 අවහාමි CD, 15 ගෙනෙයන්නෙමිද O. 16 නෙතෙතා-මු. අ. ක. 17 කාකාරි OD.

අඤ්ඤදසු, එකානතයෙන්; ආලාහනං, සොහොනට; කුටෙ දිපො පිය, ඇතුළු කලයෙහි දිලියෙන පහනක් මෙන්; ¹සුගමනො, යහපත් කොට ආවාටු ගමන් ඇතිසේ; ²සමමුල භාසිනී, සිතා පෙරදුරි කොට බණන්නී; ලොභිනපකකිඤ්ඤා

5 බාධො, රකනානිසාර; නං පටිගගහෙයා, ඇ හැර ගෙන; එවංගතිඤා, 'එවංසභාවා' යු සේසි; ³න සන්ධමහාම, නො සන්ධිදෙමිහ—ශොක ⁴හමිවා ගත නොහෙමිහසි යනුසි; පදබභුං, යන්තාහු; විජ්ජනී, පවත්නීය; නොහි වා සනෙහති අතිරෙකසමබනිවසෙන, ඒ සනිගන් හා වෙසෙස් සබනි

10 හෙයින් හෙවත් මා හා සබනිය හැර පරලොව මල සතුන් හා ⁵අභිරා වන සබනිවිම් වශයෙන්; ඉදමපි මෙ කලෙබරං 'එකං භවිසසනිනී, මාත් එකානතයෙන් මියන හෙයින් මාගේ මේ ශරීරයෙන් ඒ මලවුත් හා මැ එක් වන්නේය—සම වන්නෙයි; [න] අනුගච්ඡනිනී, සථාන නිද්දුදිටු ඒ ඒ ඊයනීපථයට

15 පැමිණැ ඒ ඒ ඊයනීපථයෙහි මැ ඤාය වත් මුත් ඒ ඒ ඊයනීපථ යෙන් අනා අනා ඊයනීපථයට අනුවැ නොයෙයි යනුසි; සරමා නො, පිරිහෙන කල්හි; නඤ්ඤාමං අනනනී, ඒ මේ ආතවය; පදෙධ, ආයුඤ්ඤිත් අභිවු කල්හි; සං සෙසං යුනං, යම් සනි කොට්ඨාසයෙක් ශෙෂවීද; අමනං, නො මලද; සං පනෙනං,

20 යම් මේ සනිකොට්ඨාසයෙක්; 'අනනුසොවියං' යන්නට 'තං' යන්නක් අධ්‍යාහාර කරනු.

328. ¹අනනුසොවියජාතිකං.

²අභිමාරාදිසු, දුනුවා ආදින්; පට්ඨපිනානී, තබා දෙන ලද්දවු; ³ධුරහනාදිනී, නිත්‍ය භක්තාදින්; මනාභාලමකකමං,

25 මහා කළු වදුරක්නු; ⁴නාදිලකකිණයොගා, තාදි ලකුණු යොගයෙන්; ඉභොනිභොදිටු අභවලොක ධම්මෙහි නිර්විකාරවැ අවල බැව් තාදි ලකුණු තම. ⁵අපෙසකකා, ⁶'අප්පානුභාවා' යු සේසි—⁷මද වු ආනුභාව ඇත්තාහුසි යන අභිසි; නිදාපිනං යන්නෙහි අභිසි 'නිවජ්ඣං' යනු. එහි අභිසි ⁸'නිකකම්තං'

30 යනු—නෙරන ලද්දමිහ යනු අභිසි; විසාරමනංසු, හය පත්ව හැසු.

329. කාලබාහුජාතිකං.

1 සුතාගමණො-මු. අ. ක. සුගමනං CDF 2 සමමුලාසිනී-මු. අ. ක. 3 න සහාම-මු. අ. ක. 4 නොමගනහෙමිහසි A. 5 ඵෙරාවන CDF. එයිරාවන F. 6 එකා CD. 7 අනනුසොවින CDF 8 ධනුගගහෙසු-මු. අ. ක. 9 ධුරහනාදිනී-මු. අ. ක. ධුරහනාදින්-හැම. 10 තාදිලකකිණයොගතො-මු. අ. ක. 11 අප්පසකකාරා-මු. අ. ක. 12 අප්පානුභාවා CDF, 13 මඤ D. 14 නිකකඛිතං-මු. අ. ක.

330. සිලවිමංස. 331. නොකාලික. 332. රඵලට්ඨික ජාතක 181

සුනාමණ, මස් තුඩු අංගානියෙහි; එතෙ, මේ පඤ්ච කාමයන්; ගණනනනානං යෙව, මමායන කොට ගත්තවුන් වමැ; කුලලා, උස්සෝ; නිපපලිබොධං, පලිබොධයක් නැති යහ—¹ඛහන් නැතියහුයයි යු සේයි; නිරාසා, කිසිවෙක්හි අප ගතවූ ආසා ඇත්තී; සුඛං සුපනි, සුවයෙන් ²නිදිය. 5

330. සිලවිමංසජාතකං.

නතියො වගෙගා.

අමච්චරනනං යනුයෙහි රතන ශබ්දය ³උත්තමචාචිති- උතුම් ඇමැත්තෙකැයි යනුයි. ⁴මුඛතුණ්ඛකෙන, මුවතුඹන්; පනාසනි, ⁵බොහෝ කොට බෙණේද; නිකට්ඨි, ඇසිල්ලෙහි; ¹⁰ ⁶අපපමනනකෙ කාලෙ, සවලා මානුචු කල්හි—එවිගස්සිය යු සේයි; වාචං⁷රකඛගොව, යම් වචනයක් අනචාවහ වී නම් එසේවූ වචනයක් නො කීමෙන් වචන රක්ෂා කරන්නේයි; ⁸නිනනානාකරණෙපි, තමා හා තොරතුරක් ⁹නැත්තාදවූ; අසච්චිඤන, අපිය අනුභව කරන සුලුවූ. 15

331. නොකාලිකජාතකං.

සාකච්චසංස, ගැල්ලාට; කාමමං අසොධෙච්චා, කම් සොයා වරද නොපිරිස්සාය යු සේයි; අහං ජිනොමහිනි, මම පැරැද් දෙමි; ¹⁰නිශාමෙච්චා, නියම් කොට; ¹¹ඤ්ඤාආධානගාහි වසෙහන, තමාගේ ඥානය හෙතු කොට ගෙන මම නුවණැත් ²⁰ තෙමි කියන අභිමානයෙන් තමා නොසේ ගත් යම් ග්‍රහණ යෙක් ඇති නම් එහි දූස්ග්‍රාහිවැ පැවැතීම් වසයෙන්; ඉසංසිස, ආධිපත්‍යයයි. 5

332. රඵලට්ඨිකජාතකං.

පහනගොධං, ¹³පැලහු ගොයක්හු; පරමමුඛො, පිරිපැ ²⁵ පියා; සාඛාය, ආදී එල්ලු අත්තෙන්; එවං ඤං විදිනො, මෙසේ මා විසින් තෝ දන්නා ලදහි; ¹⁴නිරිට්ඨච්චච්චසංස, 5

1 ඛහනං A. ඛහං BCDEF. 2 නිදන්නියි ACF. 3 උත්තමචාචිත් O. 4 මුඛ තුණ්ඛන-මු. අ. ක. 5 බොහොට බොහොට D. 6 අපපමනන-මු. අ. ක. 7 රකඛගො-මු. අ. ක. 8 නිඤ්ඤකරණෙපි CD. 9 නැත්තාවූ O. 10 මු. අ. කපාහි නොපැහේ. නිසාපෙචා A. 11 ඤ්ඤාවනො ආධානගාහි-මු. අ. ක 12 රඵලට්ඨි-මු. අ. ක. 13 පැලු CD. පැලුහු A. 14 නිරිච්චච්චච්චසංස ODF.

රිච්ඡුමුළු 1 හත්තාකට; මග්ගාගමනාකාලෙ, මහ එන කලා; අශෝස සී කියා දෙවින් ආමනත්‍රණය කෙරෙත්

333. 2 ගොධජානකං.

අනෙතාජනෙ, ඇතුළු රජගෙසි වසන ජනයන් කෙරෙ 5 හිද; ජිමහං, 3 හැදවැ; ගහෙකායාගච්ඡනෙ, යන එන තැනට ප්‍රධානවැ ගෙනැ යත්තාමු; 5 ඡන්දාදි අගනිවසෙන, 6 සැද දෙය් මොහ හය යන සතර අගනි විසින්

334. රාජොවාදජනකං.

අනුකිරොනො, කලාක් කරන්නේ; 7 මාජනිං, 8 විජනිය; 10 ජාණුනා, දණින්—විලිබෙන යෙත් මේ; ශෝනියං, යොන්ති-ජාතියෙහි යු තැන්; උරෙන නිපජජී, බවින් වැදගෙනැ හොති; සිහවිසාසෙන, සිංහයාගේ ඉඳුල් කැමෙන්; විලොමිං, විපරිත කොට: 9 'මා ගණති' යොදනු. උග්ගනාකාශො, හිවි කාය ඇතියේ—මහත්වූ කාය ඇතියේය යනුයි; 10 සිගාලිකං, 15 කැණතිල් හඹ; කාලමාරණං, කාලාවක ඇතක්නු; අනුක්ඛ නනො, තනනන්නේ හෙවත් කොඳුරන්නේ; 11 භොක්ඛුම, ශාඛාලයා මෙන්; පමාය, නුවණින් දැනැ; පටිකඛවා, පරික්ෂා කරන්නේ; පටිවනෙනති, සිංහ සමාන පරාක්‍රම ඇත්තෙහි කියා මෙසේ සිංහයා සමාන කිරීම් වශයෙන් තමා පෙරලාද; 20 සුකණ්ඨනාමනාකඛධංසං, මනා සංස්ථාන ඇති මහා 12 කදව ඇති යනුයි; පමිණිකා, පිරිසිදැ; එමැ කියති 'උපපරිකක්ඛා'යි. අපජකගෙනාති අනො, මේ ශාස්ත්‍රය හදල කල මෙසේවූ 13 වෘද්ධියෙක් වෙසි කියා මෙසේ අභිනථි පරික්ෂා කොටැ ශාස්ත්‍රාධාරයනගෙන්ද යනු අභියි

25 335. ජමුක්ඛජනකං.

අබගුග්ගනාකා, ගොස් හෙවත් යුද පිණිස අභිමුඛවැ ගොස්; ගණසකා, සමූහයට අවවාද 14 කරන; 15 බාටිං විවිධ මාදය, වල්කලා ආදීවූ අනෙක තවුස් පිරිකර ගෙනැ නො හොත් බාටිං, තවුස් 16 කද; විවිධමාදය, වල්කලාදීවූ නොඑක්

1 හත්තාකට ACDF 2 පසකගොධ-මු. අ ක. 3 ගුදට CD. 4 ගවජනෙ, ACD. 5 ඡන්දාදි අගනිගමනවසෙන-මු. අ ක. 6 සැන් ACF. ගන් D. 7 විජනිය-මු. අ ක. 8 විජිත්පත්‍රය A. 9 මගලහි CDF. මහපණ්ඨි A. 10 සෙගාලකා-මු. අ ක 11 කුච්ඡව-මු. අ ක. 12 කදව CD. 13 බුද්ධියෙක් CDF. 14 කරවාගෙන AF. කරගත C. කරවාගණ D. 15 බාර්-මු. අ ක. 16 කද CD.

තවුස් පිරිකර ගෙනා; ළොහවාචිභයා, ලොහොසල; නිධිඋදා
රණමනාං, නිධි තනන මතුරු; නො නු නො නිණනානෙ, කව
රෙක් තාගේ තණ ගෙනා ගියේද; පනාසසී, කියන්නෙහි
නොහොත් බෙණෙහි; එවං එනං ආනානං භොති, මේ
මෙසේ කටයුතු වන්නේයි—බ්‍රහ්‍මචරිතයා තමා සවිලා 1 තාණ 5
යෙන් බොහෝ වසතු සොයා කැමැති වන්නා සේ කරන්නේ
වේදයි යනුයි; 2 අභයාපයාස, නො ගතයුතු වූ; බාලො
සිලානි කුඛනි, බාල තෙමේ සොරකම් ආදී වූ අපක්‍රියා කරන්
තේයි

336. බ්‍රහ්‍මචරිතඡානකං. 10

පටිසාමෙඤ්ඤා, තැන්පත් කොටා තබා; 3 අනිප්පගෙව,
ඉතාම උද්ඝන; නසු භසු චරිඤ්ඤා 4 පුන ගච්ඡන්තා, ඒ ඒ
ගෙවල උද්ඝනක් සේමැ ඇවිදපියා කිසිවක් නොලදින් 5 මේ
තව කැඳ වලදන වේලා නොවනැයි නැගී ගොස් ආසේ කැඳ
වලදන වේලා යන්නේයි; අව්වයං, වරද; 6 නොච ලග්ගාමි 15
යනු 7 'නෙව අභිසජ්ජාමි' යන්නෙහි අභිසී. 8 ක්‍රොධ වශයෙන්
ලග්ගා නොවෙමි—නො ඇවිලෙමි යනු අභිසී; පාජ්ජං 9 යන්
තෙහි අභිසී 'පාදමකකනං' යනු—පා ගාතා තෙල්

337. පීඨිඡනකං.

10 දකුණිණඡනතු, දකුණු දසරුවෙහි; එදෙධා අභයාසි, 20
දෙල දුඹි වූයේ වී; 11 භෙද්‍යාපඤ්ඤා, තවා; පගුනි, පවත් කොටා;
අජානාසනතු නම් 12 වූයේ නොඉපැදමැ සතුරු වූ ගෙයින්;
මණ්ඩනා, පහසින් ගත්වා; මමායභනා, ප්‍රේම කරන්නේ;
පටිච්ඡන්තන ආරොඤ්ඤා, මුවා තැන්හි ලා; මහාඋපට්ඨාන
ආලො, දුකුම් දෙන වෙල්ලේ; භග්ගාපානිසං, බත් කන තිලි 25
යෙහි; 13 භග්ගන ආරදෙධාසෙව, බත් කන්නට පටන්ගත්
කලමැ; ආලවදදලෙපි අනිඤ්ඤා, සනාකිකාරයෙහිද; පුසං,
තොහො; 14 නිඤ්ඤාණිභවසෙන, කනට නොදුරා කියන
මනාලන වශයෙන්; සනානඤ්ඤා, බැඳැ; 15 ඉතිච්ඡිච්ඡාරණං,
මෙසේ ගසමි දෙගොයි [මෙසේ ගසමි දෙගොයි] කියා මෙසේ 30

1 ත්‍රිශණසෙත් ACD. 2 අභයාපයාස-මු. අ. ක. 3 අනිපානොච-මු. අ. ක.
4 පුනාගච්ඡන්තා-මු. අ. ක. 5 එම පට U. මෙතනට D. 6 නෙවලග්ගා CD.
7 අභිසජ්ජා C. අභිසජ්ජාමි D. 8 ක්‍රොධවශයෙන් C. 9 යනුයෙහි D. 10 දකුණි
ඡනතු ACD. 11 දුපපඤ්ඤා-මු. අ. ක. භෙද්‍යාපඤ්ඤා CDF. 12 වූ D. 13 භග්ගන අච්ඡ
පනෙතෙව-මු. අ. ක. භග්ගෙ ආරදෙධා සෙව CD. 14 නිකනවසෙන CDE. 15 ඉති
ච්ඡි ච කාරණං-මු. අ. ක. ඉතිච්ඡිකාරිකාරණං F.

සිතා 1 පහරණොකාස පරියෙසන සඛ්ඛාන කාරණයද; 2 නක්කමනෙතන, සිතිවිලි මාත්‍රයෙකින්; අරසෙද්ද³ ජානො මක්කමො යනු යුථපති වාතරයන් තමන් දරුවන් තමන් අභිභවා යුථ පරිහරණය කෙරෙහි යනු හෙයින් බාලාචාරියා 5 යෙහිමැ බිජොඤ්ඤා කළ හෙයින් කියත්. නවසි 4 අහිරජජ කාමසස, මා අභිභවා රාජ්‍යය කරන්නාවූ තාගේද; සිඛිසසනං, ශ්‍රී යහන් ගතීයව; සාසපනෙඛනෙත, හබවත්තෙහි; 5 පච්ඡ සපසසි, සැලෙයිද හෙවත් සැලී 6 ඇවිදීද; 7 කාරණසරං, සිරගෙව.

10 338. පුසජානනං.

8 වුද්ධිමනාස, මහත්වැ ගෙනැ; දිසානානං, සාගරමධ්‍ය යෙහි දිසාමුසවූ කල්හි දිසාව හඳුන්වනු පිණිසැ විහිදිය යුතුවූ කවුඩුවක්නු; 9 කුපගෙග, කුඹ මත්තෙහි; 10 ගලපච්ඡොසානං, කරක්; 11 නාමාඤ්ඤ, නැව් හිසැ; වායසසස, 12 කවුඩුවට; පුපු, 15 බොහෝවූ; නවහි ලොකුතරධමෙමහි, සතරමහ සතරළල නිවන යන නව ලොකොත්තර ධම්මෙන්.

339. 13 බාවෙරජානනං.

පටිබාහිකා, ඔවුන්ගේ තෙපුල් නොගෙනැ; දුනබ්බා වටා, දුනෙහි නියුක්තයෝ; අඛිමාසකමනනමපි, දෙවියව 20 සමාරක් පමණත්; අසිනසෙවම, දැකැත්තක්ද; 14 ආසසෙව යනුත් පාඨයි. අඵ මෙමැයි. දවාරනාගර, දොරතුරෙහි—දොර මුල්ලෙහි හෝ; 15 නිණවණු, තණ කෙතට—තණ වත්තට යු තැත්; ලාසිකා, 16 දුගෙන් කපා; අනනිනි හමිංසු, ඇස් 17 බමා ගියේ—18 කළු හි ගියේ යනුයි; නිණං අවසන්කිකා, ගෙනැ 25 යෙමින් සිටි තණ මත්තෙහි වැහිඳ; 19 සංයමනෙතසසව, අදුන වසයෙන් සංගමන කරන්නාහටමැ; සතනවනපදහි,

මාතාපෙනතිහරං ජනතුං කුලෙ ජෙට්ඨාපවාසිතං
සණ්ඨං සබ්බසමකාසං පෙසුණෙග්ගපපභාසිතං
මච්ඡරචිතයෙ යුත්තං සව්චං කොධාභිභුං නරං
නං වෙ දෙවා තාවතිංසා ආහු සපුට්ඨො ඉති—

30 1 පුහරණොකාස-හැම. 2 නක්කමනෙතනි CD. 3 ජන-මු. අ. ක. 4 අහිරජජ කාරණො ACD. 5 සංසපසසි-මු. අ. ක. 6 ඇවිදීද C. 7 බනිනාගාරං-මු. අ. ක. 8 වුද්ධිමනවාය-මු. අ. ක. 9 මු. අ. කපාහි නොපැනේ. 10 සලාපරියොසානං කරං A. සලපරියොසානං කතං CDF. 11 නාමාය ඤ්ඤ-මු. අ. ක. 12 කවුඩුවකට AC. 13 බාවෙර ACD. 14 අසංදමං A. ආසදණි CD. 15 නිණවණු-මු. අ. ක. 16 දු CD. 17 බමාගියේ A. බැමවා ගියේ D. 18 කළුහි C. 19 සංගමනෙතසස-මු. අ. ක.

343. කුහනනිජනක.

මෙසේ කියන ලද සභා වුන පදයන්ද; 1 නිහිනං, පිහිටුවන ලද්දවු; 2 වඩදිං, දුන 3 සඳ්ඛාන යම් වාද්ඛියක් ඇත්ද; 4 ප්‍රියසිතං, සිහි නැති කොට කරනව; 5 පරිභුතනාමනසෙව, අනුභව කරන ලද අමා ඇත්තක්හු මෙන්

340. විශයජානකං.

5

චතුරෝ වගෙහා.

විචාරකථා, විසාර කථා—ප්‍රත්‍යුත්‍යන කථා ගෙනැ කිහු. 5 කුනාලජානකෙ ආවි හවිසනි යි මෙහි තොකීමට කරුණු කියත්

341. 6 කණ්ඩරිජානකං.

10

සුංසුමාරි, කිඹුල් 7 දෙනක්; අසම්, වුද්ධි කාරණය; විසං අජානනො, වහා තොදන්නේ; 8 ලොකිකකිමවානං, ලොකික කෘත්‍යයන්ගේ—වාද්ධි කාරණවු ඒ ඒ ලොකික කෘත්‍යයන්ගේය යනුයි

342. වානරජානකං.

15

9 නිවුසු, විසු; 10 කුහනනිසකුණිකං, කොස්ලිහිණියක; දුනෙය්‍යහාභිකා, දුනකම් කරනුවු; පොසාවනික, වඛන; අයං, 'කුත්‍යසකුණිකා' යු සේයි; 11 අකර, කෙලෙහි; චජාමි, යෙම්; 12 වචසගහනෙව, 13 'සනතිට්ඨානනෙව' යු සේයි; කන සස ව, ආදිකොට ද්‍රොහ කලාවුද; විහනනිවිපරිණාමං කඛා, 20 'න කතසස ව කතවා ව' යන ගාථාපෙදෙහි 'කතවා' යන ප්‍රථමා විහනනිය ඡඡසින් පෙරලා; 14 එම පසින් 'යො කතවා තසස'යි. 15 සමමනි, සන්තිදේ

343. 16 කුහනනිජානකං.

සමබනි, ගුණවත්; සකකතනං කාරෙසි, ශක්‍ර දෙව රාජ්‍යය 25 කෙලේ; සංවෙජෙසාමි නනනි, මොහු බවමිසි; පලිවුද්ධි,

1 නිගහනං CDF. 2 වහං-මු. අ. ක. 3 සමපාන CDF. 4 පරිභුතනාමන සෙව-මු. අ. ක. 5 කුණාල-මු. අ. ක. F. 6 කිනනරි-මු. අ. ක. කඛාරි A. කණ්ඩ භාරි D. 7 දෙනෙක්-හැම. 8 ලොකිය-මු. අ. ක. 9 නිවුසු.-මු. අ. ක. 10 කුහනිනි-මු. අ. ක. 11 අකරි-මු. අ. ක. 12 වචසගහනෙව-මු. අ. ක. පරසගහනෙන CDF. 13 සනතිට්ඨානනෙවෙ යුසසයි ACD. 14 එම පසින් යො කඛා CD. 15 සකියනෙ-මු. අ. ක. 16 කුහනිනිජනකා-මු. අ. ක.

වැලකි; ¹නීලිකං මණ්ඩයනී, කරුප්පු ලාද; උට්ඨිනං, නැති කර; සණ්ඩාසෙන, හඬයෙන්; අභිසාඨියා නම් ස්වාමීන් සොයා රු දෙරට යන ගැනිසි; භාඨියා, බැරවු; සපථා, ²සපථ-දිවිටිම

344. ³අමබවොරජාතකං.

5 අලසහිකුට්ඨං, ප්‍රමාද භික්ෂුවක්ත්‍ර-මැලි හෝසි සේසි; උදෙදස පරිපුච්ඡා, හදාරනු උදෙසේ නම්. ⁴අරුත් ගහණේ පරිපුච්ඡා නම්; ⁵ආලසිසො, ප්‍රමාදය; කුසිනො, මැලිය; ආලසිසං, දකුටු-ප්‍රමාදවු-ගමන් ඇති; එකං ගජකුමහං නාම, ගජකුමහ නම් ඇති ⁶එක් ප්‍රාණියකු-පිනැඹිලියෝය යු තැන්; ⁷වෙච්චනානී, 10 'පරියාය වචනානී' යු සේසි; හිවචං පචලායනී, නිරන්තර යෙන් හුන් තැන සිටි තැන කපිනිද්‍රා වශයෙන් නිදන්තේය; ⁸පචලකයෝ නමුත් පිනැඹිලියෝ මැයි; ⁹ගරුච්ඡිසො, ලසි ගත් ¹⁰වියවී ඇත්තේ; දකුභයනී, ¹¹කුසින වේද හෙවත් ලසි ගනීද

15 345. ගජකුමහජාතකං.

ඛපානකුනං, පැන්වලක් වැන්න; කාසාවපජජාතං, සිටුරෙන් දිලියෙන්තේසි; ඉසිවාන ¹²පච්චානං, සෘෂිවරයන් ගේ ගමනින් උපන් වානයෙන් යුක්තය; ¹³නං භතනං නෙසං. ¹⁴දකුභා යනු ස්වභවයෙන් ආදරයෙන් තමන් වහන්සේ 20 වරුන්දගේ අභිප්‍රායානුකූලවෑ තමන් වහන්සේ වරුන්දට දී වලදනු පිණිස ඒ කුලයන්ට දුන් බව ගෙනැ කීහු. ලුඛං, රස තැත්තාවු-කොරසැටි හෝ; ¹⁵නීචාර, හුරුහැල්; ¹⁵සාමාන, බොඛනමු; උදකමනනසිනනං, දිය එවලා හුයාපි; ¹⁶වෙන සිකරොගො, වෛතසික රොග සකිසාන රොගය; ගාථා- 25 පෙ-කනො, 'ජාදයති'යි කිවමනා තැනැ 'ජාදයන්ති'යි කියා ගාථාබකි සුවය පිණිස අනුනාසික කරන ලදි; කථං ¹⁷ජාදයනී, කෙසේ සනෙතාම කරන්තේද; ¹⁸සුඛසං, සුව පිණිස; ¹⁰විසස ජො, සැක නැතිව ගෙනැ; ²⁰අමබ්ලකඤ්ඡිකං, ඇඹුල්ගඹු

346. කෙසවන්තකං.

1 නීලියං-මු. අ. ක. 2 සපථය ACDF. 3 අමබජතකං-මු. අ. ක. 4 අරුත් ගණන් A. අරුත් නනන් C. 5 ආදසිනො, පමාදය; ආදසිනො, කුච්චදය O. 6 එක් ප්‍රාණියෙක් D. එක් පාසියෙක් CF. 7 මු. අ. කථාහි මේ පාඨය නොපැවේ. 8 පචලකාසො CDF. 9 මුදුච්චියො-මු. අ. ක. 10 චිරිය CF. 11 ලකුසින වේද CDF. 12 පරිචාතං ACDF. 13 නං භතං CDF. 14 ගහෙනා O. 15 මු. අ. කථාහි හා මෙහි පද විපභසසයෙති. 16 වෙනසිකරොගො CDF. 17 ජාදෙති ACDF. 18 සුඛතනං CDF. 19 විසසට්ඨං-මු. අ. ක. 20 අමබ්ලකඤ්ඡියං-මු. අ. ක.

¹කණණිකමනනං, කැණීමඔලක් සාධු; ආදිනනං, දිලියෙන්නාධු; ඉඤ්චජිරං, වජ්‍රාසුධය; සබ්බායසං, සියල්ලම යකසින් කලාධු; ²පභිනො, නු අසි, එලබා සිටියෙහි වී; කඤ්ඤා, හඬන්වයි-හඬා යෙන්වයි යනුයි; ³විහෙසිකං, හැවිලි

347. අයකුටජානකං

5

කරමරෙ ගහෙධා, කරඑ ගෙනැ. ගම් පැහැරැපියා ඉන්මැ අයුකතින් සිර කොට බැඳ ගෙනැ යන මිනිස්සු කරමරයෝ නම් වෙත්. ⁴පණ්ණං, සෙනහය; විසාසවචනං, විශ්වාසයෙන් කියන්නාධු වචනය; මුහුණනනොව-පෙ-සභාවං, කෙණෙහි ඇලෙන කෙණෙහි විරකන වන සවභාව ඇති; විචි 10 නිධා, විචාරා

348. අරඤ්ඤජානකං.

නඤ්ච පන ගහෙධා, ඒ පෙභුතා වචනය ගෙනැ-ඒ අනුන් කී කේලාම් ගෙනැ; කුලෙන ආගනමෙනනිසා, පරපුරෙන් ආවාධු මිත්‍රකයෙන්-දෙමවුපියන් කෙරෙහි සිට පැවැත 15 ගෙනැ ආ ⁵මිත්‍රකයනැයි යනුයි; එනෙසං නනියතෙ උපපනෙන, මොවුන් දෙන්නාට තුන්වැනිවැ විශ්වාස වශයෙන් අතිකක්හු සභවවු කල්හි; ගනො, වල සිට ගිය සමයෙහි; සාමඤ්ඤං, සාමාන්‍ය බවෙක්-එක් බැවෙක් හෝ; ⁶ශාව හං විනනිනං, අඛිකවු විනනිතයක්-විශෙෂ වු ඒ සිතු උපායක්; ⁷පසසි 20 යනු හා සකින කරනු. ⁸මිනනසණ්ඨෙදසස, මිත්‍රයාගේ විශ්වාස බිඳුනාධු; පච්චනනමානො, ඔබින් ⁹නුබ කියා ¹⁰නුබින් ¹¹බ කියා මෙසේ පෙරලන ලබන කල්හි; න සාරනො පච්චනනි, හේ සකි හෙදකයාගේ පෙභුතා වචනය සාර කෙසින් නො පසසින්-¹²නො අදහත්; චොදෙධා, මේ නියා 25 වු දෙයක් කලාවද? කිලාවද? ඒ කුමක් පිණිස කලාද කිවු දැයි කියා මෙසේ චොදනා කොට; සාරණො, සාරණ කොට-කල වරද සිහි කරවාය යු දේයි

349. සණ්ඨෙදජානකං.

350. දෙවනාපඤ්ඤ ජානකං.

30

පඤ්චමො වගෙගා.

වතුඤ්ඤ නිපානවණණනා නිට්ඨනා.

1 කණණිකපනනං ODF. 2 විහිතො-මු. අ. ක. A. 3 විහිසිකා-මු. අ. ක. 4 මු. අ කපාති නොපැනේ. 5 මිත්‍රසෙනැයි ODF. 6 යාවසුචිකනිතං-මු. අ. ක. 7 පසස-මු. අ. ක. පසෙසි ODF. 8 මිනනසණ්ඨෙදසස-මු. අ. ක. 9 නුබ C. 10 නුබින් C. 11 උබ D. 12 නොදහත් A. නොදහත් C.

ජීනෝ, පිරිහිණි; ¹නිසෙසසෙසු² හටෙසු, නිරවශෙෂ කොට
 හැර ගත් කල්හි යනුයි; ³මවො වා, සතු හෝ; ⁴මහාජන
 සහ සොකකාලෙපි, මහාජනයා ගොත කරන්නට නිසිවූ
 මෙසේවූ ආපදප්‍රාප්ත කාලයෙහිද; ⁵සනතුක, සතුරු රජ; ⁶අක්‍ර
 5 ⁷පලෙති යන්නෙහි අච්චි 'අක්‍රං ගච්චති' යනු. ⁸වාරං පටි
 ගණනනොනා, වයඹ පරිභ්‍රම කරන්නේ—ඒ රජහුගේ දුෂ්ටවූ
 චරිත හෙතැ'වොදනා කරන්නේ; ⁹පටිච්චාපෙක්ඛා, පාවාදීම

351. මනිකුණ්ඩලජානකං.

ආරාමෙ, උයන්හි; ආවිජකිනොනා, සිසාරන්නේ—සිසාරා
 10 ඇවිදිනෙයි; ¹සඤ්ඤාපෙත්‍රං, හඟවන්නට; ²ලුඤ්චිකා, සිදා;
 සමුට්ඨගෙය්‍යානි, නැගී සිටිනේ යයි; ³සන නම් හිතෙලි.
⁴අබ්බහි, උදුරාපි; ⁵අපානුදි, දුරු කෙළෙද; ⁶යමමාසි, 'යං මෙ
 ආසි' සි තැන්; ⁷අනාවිලො, නො කැලඹුණාවූ චිත්තසන්නාන
 ඇත්තෙමි

15 352. සුඡන්දනකං.

භෞගහසු, ¹හගුරුවා; ²සුංසුමාරගිණිං, කිඹුලකු වැනි පඵ
 තර—ජිනම් නුවර හෝ; ³හෙසකලාවනො, මිහිගු වෙනෙහි;
 පඤ්ඤාදනසිසං, පරිගුණවූ ශිලා [ඇති]; ⁴පලවො, නැව;
 කායෙ, ගර්චයෙහි; ⁵යා ව ඵසා, යම් මේ සුවපත් බැවෙක්
 20 ඇත්ද; ⁶රුක්ඛිකා, ⁷වලකා; ⁸පටිසඛ්ඛිකා, තරකොට; ⁹අපස
 ධංසියං, නොනැසිය හැකි කොට; ¹⁰පඤ්චමධුරමංසං, හදමස්
 ලමැහි අක්මා පපු අතුණුය යන මේ පස් මිසුරු මස්; ¹¹අනා
 වට්ඨිති, අතුණුවැටියෙන්; ¹²මලෙල, මලවයන්; ¹³නිපට්ඨිනො
 නොව, සිප ගැන්මෙන්මා; ¹⁴බලහෙණිං, යුධ බෙර; ¹⁵ආහො
 25 චාපෙක්ඛා, ¹⁶ගස්වා; ¹⁷අයමෙව සො රුකෙක්ඛා යනු ¹⁸අයමෙව
 සො' යන්නෙහි අච්චි. ¹⁹සොභසුඤ්ඤානසං යන්නෙහි අච්චි
 17 'සිගුරුකකසං' යනු. ²⁰සිගු නම් මුරුංගායි; ²¹පටිනො
 කුං, රක්තව

353. 19 ධොනසාවඡනකං

1 නිසෙසසෙසු-මු. අ. ක. 2 මු. අ. කපාහි නොපැවේ. 3 පලෙති AD.
 4 වාරං ගරහනොනා-මු. අ. ක. 5 සඤ්ඤාපෙත්‍රං CDP. 6 ඡිකුචා A. ලුඡිකා CDF.
 7 අබ්බලහං-මු. අ. ක. අබ්බහි CD. 8 බගු CD. 9 සුංසුමාරගිරං-මු. අ. ක. 10 පල
 වො V. 11 යා ව ඵසා-මු. අ. ක. යා මෙ ඵසා DF. 12 වැලකි CF. වැලක D.
 13 නිපට්ඨිනොනො-මු. අ. ක. 14 බලිහෙණි-මු. අ. ක. 15 A හි පමණකි. 16 අයමෙව
 සො පිඤ්ඤා-හැම. 17 සිගු-මු. අ. ක. 18 පරිනොණං කාතුං-මු. අ. ක. 19 වෙන
 ආව-මු. අ. ක. ධොනසාව ACEF. ධොනසාව D.

1 නිබ්බානවෙතොව, ආදි උපන් භවභාවයෙන්ම-ආදි සිටි
 සැටියෙන්ම යනුයි; නිමුණපෙතොනා, ගල්වන්තෙයි-
 2 ඔබාය යනුයි; විනාකං, සෑ; භොගරහිනො, 3 අනුභව රහිතවු-
 ප්‍රවානනියක් නැත්තාවු; මරණකාලං, මරණ සංඛ්‍යාවු
 4 ක්‍රියාව-වුනි ක්‍රියාවයි යනුයි; 5 රුනෙතන වා, ඇඳීමෙන් හෝ; 5
 6 පරිදේවනෙන වා, වැලපීමෙන් හෝ. වැලපීම නම් මහත්
 කොට නො හඩා ඇසින් කඳුළු ගැන්මයි. 'රුනන' නමුත්
 7 'රොදන' නමුත් මහත් කොට 8 නරවැ හැඹිමයි. යා 9 අනභගනි,
 යම් ආකමගනිතෙක් ඇත්ද-ඉපැද්ද යුතු වූ යම් දිව්‍ය ගති ආදි වූ
 ගතියෙක් ඇත්ද; පරිභසිධා, පරිහරණය කොට-උසුලාය 10
 යු සේයි; එසංඝං, කිරි; 10 අනාග්‍රහො, 11 නොකැඳවන ලද
 යේ; අරනි සිසා, මොවුන්ට වූ දුක් මහත් නියායයි කියා අප
 නිසා බොහෝ කිරිකැටලි 12 උපන්නේ වන්නේය; ලබනනිසා
 ලබනනියං, ලැබෙනු නොලැබෙනු; එවං සමපදමෙව යනුයෙහි
 අපිම 'එවං නිපථනනිකමෙව' යනු. එවැනි නිපැත් එවැනි නිසා 15
 ඇත්තේයි-එමැ යයි යු සේයි; 13 ඔගෙම සි කියා ශුක්‍රණ්ඩෙ
 ගාරව වචනයි-උනතමයයි 14 කී නියායි

354. උරගජානකං.

නාබ්බනිනාහරො, ඉකුත්වූ අපි ගෙනෙන්නේ නොවේ;
 රුපපනො, එයින් මචනා ලද්දහට; 15 සානුච්චසංඛානං, 20
 මධුර සුඛය කියන ලද; කිලෙසදරථරහිනං, කෙලෙස් ගිනි
 නැත්තාවු-කෙලෙසුන් 16 තැවුලි නැත්තාවු; සසසනා, යම්
 රජක්ෂුණේ 17 ආකමය තෙමේ

355. සනජානකං.

මච්ඡබ්බාදිනං, කෙවුළු ආදිවු; අරුචියා, 18 නොකැමැති 25
 යෙත්; ඩ්‍රාහමණවාචනාසංඛාය, වෙද කියවන පිණිස-ශාන්ති
 19 කරවන පිණිස; වාතුරනනං, 'වතුසාගරනනං' යු සේයි; දර්ශං,
 කඳුරු; ජීඨිංසං, දිනත්තට උනසාහ කරන්නේ; සංසාරමොච
 භාදයො, මෙයින් සැව අතින් නැතෙක නොවදුම්හයි-20 එයින්
 ඇපි මේ ආකමභාවයෙන්ම සසරින් මිදෙම්හයි සිතන්නෝ 30

356. 21 කාරණිකජානකං.

1 තංඝභාවෙනෙව-මු අ.ස. 2 සප්ඵඛාය-හැම. 3 අනුභවCDF. 4 ක්‍රියාව යනුයි
 CDF. 5 සාරුඤ්ඤන-මු.අ.ස. රොදෙන A. රොනෙන CDF. 6 පරිදේවන-
 මු. අ. ස. පරිදේවනා CD. 7 රොද-හැම. 8 නරවා OD. 9 අනභගො ගනි-මු. අ. ස.
 10 අනභගිතො-මු. අ. ස. 11 කැඳවන OD. 12 උපන්නේයි CD. 13 මු. අ.
 සථාති නොපැනේ. ඔහමා CD. 14 කියායි CD. 15 සානුච්චසංඛානං-මු. අ. ස.
 16 තැවුලි CD. 17 ආනම CDF. 18 නොකැමැතියේ CDF. 19 කරන පිණිස AD,
 20 AF හි පමණකි. 21 කාරණිකජානකං AC,

¹ලමුකිකසකුණිකා, කැටකිරිලි; ²පරිත්තාණන්ධාය, රක්ෂා කරන පිණිස; ³සට්ඨිභායන, සැට ⁴හවුරුද්දෙකින් ⁵මද ගිලිහෙන්නව; සකුණපොනානානං උපරි ⁶ගනවො, සකුණ පොනකයන් මත්තෙහි ගොස්—පැටවුන් යටබඩා කොටා ⁵ ගෙනැ සිට යනුයි; නසස, ඒ එකවාරි ⁷ගසනියාට; ⁸මුත්තෙන පවාහෙකො, මුත්ත වත්කොටා; පවවාසිංසාමි, කැමැත්තෙමි; ආසාපිකං, හිසම; පුලවෙහි, පණුවන් විසින්; ⁹පවටෙකො, පෙරලා

357. ලමුකිකජානකං.

10 ¹⁰පරිසකකනං, උත්සාහ; අසිමාලකං යන්නෙහි අසි මාලක නම් ආසට නභා උඩදී කඩුයෙන් කොටා ¹¹සුන්සුන් කිරීමයි; උපධානසපිකං, නබා අත්පා ¹²සිඳුනා දඹුකඩ; අවජ් ජදිකො, උදුරාගෙනා; එලකං, පුවරුව; එරසුං, කෙටේරිය පොරව හෝ; භුනහනා, වැඩ නැසුයෙමි; නරුණවංසකලීරෙ ¹⁵ විය, ලා හුණුකිලිල් කපන්නා සේ; අසිතුණොඛන නං පටිවජ් කො, අහසට නභා කඩුමුවහන එළවා; පලලවෙක ආනුං, පයවිකයෙහි හිඳිනට; මහානලෙ, මහාමාලෙහි බිමැ; ¹³පදරං, පුවරුව

358. පුලලධමමපාලජානකං.

20 ¹⁴බුදධමාමිකා, 'මමෙව බුද්ධො'යි කියා මෙසේ බුදුන් කෙරෙහි පැවැති මමක අත්හීයි; රහනකමෙලගෙණඤ්ඤාසදි සෙන, රත්පලස් පෙදක් වැනිවූ; කිං ¹⁵එස, මේ තොපව ¹⁶කීමෙක්ද; පාසං ¹⁷සකොරෙතං න සකඛිසසි, මේ මල තොපි උසුලා ගත තොප්ද—මේ මල ධරාගත තොහි බඳුරාව ²⁵ කරන්නේය යනුයි; නසස ¹⁸පාදනො පට්ඨාය—පෙ—¹⁹ගාර වෙතොමමාහ, ²⁰පා රත්වුවද මහුගේ පය පවත්—පා මසීද කොට සියලු ²¹ගරීරය රත්වත් හෙයින් යවණිවණිවූ ගරීරයට පාදයාගේ මසීදභාවය ගෙනැ මෝ තොම සුවණණමිග යයි

1 ලමුකිකා-මු. අ. ක. 2 පරිත්තානාය CDF. 3 සට්ඨිභායනං-මු. අ. ක. 4 අවු රුද්දක් D. 5 මද මද ගිලිහෙන්නාවූ CDF. 6 ආචා-මු. අ. ක. 7 හසනිහට CDF. 8 මුත්තෙනන-මු. අ. ක. 9 පරිගලිචා-මු. අ. ක. පවෙබෙකො A. 10 පරිසකකනනං-කැම. 11 සුන් CDF. 12 සිඳිනා D. 13 පදරනලං-කැම. 14 බුදධමාමකා-මු. අ. ක. 15 එනං-මු. අ. ක. 16 කුමක්ද CDF. 17 සන්තොරෙතං නාසකඛිසි ACD. පටිසනපා රෙතං නාසකඛිසි F. 18 මු. අ. කපාහි නො පැහේ. 19 රාගවෙගෙනෙවං ආහ-මු. අ. ක. 20 පා රත්වුවද CDF. 21 ගරීරයන් වහන කරන හෙයින් A. ගරීරයන් වහන හෙයින් CDF.

නොකියා බොධිසත්වයන් කෙරෙහි ගෞරවයෙන් කීහු;
1 පඤ්ඤාභේදා, තමා ඇඟ වතුරුවා ගෙනා; 2 මාමාමාමා,
මුක්තවන්තව සුදුස්සක්; පලාසපණ්ණානි, කැල කොළ;
3 අසිංහාසනො, කඩු කොපුයෙන්; වාසිභා, මස් කපන කැත්
තෙන්; අනුමොදනං කථොනනි, වැද්ද සතුටු 4 කරන්නි. 5

359. සුවණ්ණමිගජානකං.

සුවණ්ණභූමිං, 5 සවණ්ණාකරයට; 6 නාමාවෙවනනං බණ්ණ
භො, නැව් කුලියට කඩා; සුඛපයානාය නාමාය, සුවසේ නැව
සාගර මධ්‍යයට පැමිණී කල්හි; මච්ඡා වලිසුනනි, ගායනා
ශබ්දය අසා මත්ස්‍යයෝ 7 මත්වැපියා ඇලලෙන්තාහ; මනුසු 10
මනෙත, මනුෂ්‍ය මාත්‍රයක්හු—මිනිසකු ගායනා කළ හෙයින්
යනුයි; 8 මුච්ඡෙඤ්ඤා, සරහා; 9 සමමනනා හුභො, ගායනා ශබ්දය
අසා එහි ලොල්වැ මත්වැපියා; වලිංසු, ඇලලී ගියෝහි; සඨා
වානං, සුලභ හමන දසට; බාහාහි පඤ්ඤාභේදා, බාහුසුගම
යෙන් බසවා ඇර ගෙනා; සමසුසුකාලෙ, අස්වස් ලද කල්හි- 15
10 සැතපි ගිය කල්හි යනුයි; නිමිරරුකකා, මිදෙල් ගස්—කස
ගස් හෝ; නමෙඛන කාමිනකාමා, තම තම රජහු විසින් ඒ
11 සුසොයාඤ්ඤ විෂයෙහි කැමැති වන ලද කාමයෝ; නො, ඒ
තම තම රජහු විසින් 12 කැමැති වන ලද 11 සුසොයාඤ්ඤ
විෂයවූ කාමයෝ; අනන්තාපි, තමා හාද. 20

360. 11 සුසොයාඤ්ඤජානකං.

පඨමො වගෙගා.

13 සුඤ්ඤාගාරං, විවේක සුඛ; සුඤ්ඤාගාර නම් ජන රහිත
ගෙයය. මෙතැන එහි හිඳ කරන විවේක සුඛ සංකල්පන භාවනා
කියනලදී. අනුමුඤ්ඤාමානි, වඩමිහයි; විශාසාදො, 14 කවුළු 25
වෙක්; 15 කලාහාගමපි, සොළොස් කොටසින් එක් කොටස
කුදු; පසචො, උපදවන්නෙයි; වසස්ස, යහළු; සඨානච්ඡං, තනි
යෙන්—සවභාවයෙන්ම ඇති දෙයක් යම්සේද; අවිසංවාදකෙනා,

1 පඤ්ඤාභේදා A. 2 මු. අ. කපාහි නො පැවතේ. 3 අසිංහාසනො-මු. අ. ක.
4 කරවා A. 5 සුවණ්ණාකරයට F. 6 නාමාය වෙනතො-මු. අ. ක. 7 මත්ව ලොල්ව O
8 මුච්ඡෙඤ්ඤා-මු. අ. ක. 9 මත්ස්‍යා හුභො-මු. අ. ක. 10 සැතපුණු කල්හි A. 11 සුසනි-
මු. අ. ක. 12 කැමැති A. 13 අරඤ්ඤාපං-මු. අ. ක. 14 කවුලුවෙක් ODEF.
15 කලහාගමපි-මු. අ. ක.

කී දෙයට අත්‍යථාතීයක් නොකරන්නාවූ-කී 1 දෙයෙක අත්‍යථාතීයක් නැත්තාවූ; සෙහි, හෙවි-සථානනිෂද්ධි වතුර්විධ ඊයතීපථයෙන් යුක්තවැ පවතීද.....

361. වණණාරොහජානනං.

- 5 2 සුනාධාරසුනෙතානී, ශ්‍රැත සඛ්ඛාත ආධාරයෙන්- ප්‍රතිභායෙන් යුක්තයයි තෙරේදෙහෝයි; 3 විලොපවාද නොනී, පැහැර ගෙනැ කන්නේයි; සමපරායාය, පරලොව පිණිසැ; සුනපටියනනිනො, ඇසු පෙලව වඩා; වාචිනන සීලය නම් 4 ආචාර සීලයයි. වාචිනන සීලය නම් පණිවා ආදීන් දුරු
- 10 විම් වශයෙන්වූ ශීලයයි. කාසික සීල නම් කායචාරයෙන් අව්‍යතික්‍රම වශයෙන් ප්‍රවෘත්ත සීලයයි. වාචසික මානසික සීල යත් මෙසේ මැයි. 5 සො හී, ඒ බ්‍රාහ්මණ. තෙම; 6 අනුසංච චසෙන, අසා එන හෙයින්; 7 ජවඩාහකවණඩාලා, මිනී දවන සැබලෝ; පුපථජඩධකපුකකුසා, අසුචි දමන බබුරෝ.....

362. සීලවිමංසජානනං.

- 8 පවජනන, නටුවාවූ; සඛ්ඛාපනෙය්‍යා, සියලු ධන 9 ඇත්තාහු; පටිකාපනෙ, ප්‍රත්‍යපකාර 10 කරන්නවුන්; එලං ච, දිව්‍යලොක එලද; ආනිසංසං ච, ඉහ ලොකයෙහි සමනව වන ප්‍රයෝජන සඛ්ඛාත අනුසන්ද; උපධිවිමෙක නම්
- 20 කෙලයොපධියෙන් විත්තසන්නාතයාගේ විවෙකයයි.....

363. ගිච්ජානනං.

බජේජාපනකපඤ්ඤා, කදේපැත-මහ උමංදයෙහිමැ එන්නේයි.....

364. බජේජාපනකජනනං.

- 25 විබ්භමි, සිවුරු හැරැපී; සුභදයො, මෙසේ ගහට 11 කර තුන් වි නම් තෙරුන්ට කිසි දුකක යෙක් තමා විසින් 12 නොකෙ ලේ වි නම් මනාවූ ලු ඇත්තේ; සිකඛාපෙඤ්ඤා, ශීලා ඉගෙනැ කෙලවන පරිද්දෙන් හික්මවා ගෙනැ; අහිං කීලාපෙහෙනා, ඒ වදුරා ලවා සසීයන් කෙලවන්නේ; උපලාපෙඤ්ඤා, නලවා;

1 දෙයට A. 2 සුනාචාර-මු. අ. ක. 3 විලම්පකවොරකොනි-මු. අ. ක. 4 ආචාර ගුණී CD. 5 මු. අ. කථාහි නොපැනේ. 6 අනුසංච චසෙන වදනි CD. 7 ජවච්ඡ ඛධක වණාලාම-මු. අ. ක. 8 අවචිනන-මු. අ. ක. 9 ඇත්තාවූ A. 10 කරන්නාවූ A. 11 කරනොත් CDE. 12 කෙලේ වි නම් A. තෙල වි නම් OD.

සමම, සබද; සුමුඛ, යහපත් මුහුණු වාතරය; 1 දුගත, දුත මණ්ඩලයෙහි; අකඛපරාජිතො, දු කෙළියෙන් පරදවන ලද්දෙමි; 2 චුතොනා අමනි, අභි පක් දෙමිහි කියෙමි වීම්—පැරැදි තැනට අභි පක් දෙමිහි ගිවිසූ කියෙමි වීම්හි යනුහි; අමබ පකකානි, අභි පක්; 3 ඤාවෙහි, කෙල; නො විරියං, තොපගේ 5 විය්‍යීය; භක්ඛයාමසෙ, කමු—තොප හෙළා අභි දී තොපගේ විය්‍යීයෙන්—ශෞඨ්‍යීයෙන්—ඒ දිය යුත්තෙන් මුකතවීමෙන් 4 තොපගේ විය්‍යීය—තොපගේ ශෞඨ්‍යීය—දැන් අපි අනුභව කරමිහි යනුහි; 5 සුභොජනරසෙන මාතුකුචජියං සෙව යනු මාතෘ කුක්ඛියෙහි වසන තැන් පටන් කොටමැ සියලු සැප 10 තින් උනනියක් නැති බව 6 හෙතැ 7 කිහු. අලබකන පටියනොන සයනගබ්බෙහ යනු 8 හුන් තැන හින්දදීමැ කිසි දුකක් නැතිවමැ සියලු සැපත් නිපදනා බව හෙතැ කිහු. 9 නිනානං, සියලු සැපතින් පිනා 10 ගියහු.

366. 11 අභිගුණසිකාපානකං. 15

එකෙන 12 ගුමිනෙන, ලැහැප්පි ඇවිදිනා හෙයින් එනම් ලද එක් 13 යකක්හු විසින්; ‘ගුමෙබ් වරතීති ගුමිකො—තෙන ගුමිකෙන’යි තැන්. මහාචන්දනානි, මහා විකිණාවට් මාභීයෙහි; 14 මධුකඛණ්ඩ, මීවද; 15 අධිඛ්ඛාදිනානි, ඒ විෂයේ මදක් කත ලද්දහුද; 16 වමනවිසරවනං, 17 නහන්තට නිසි ඖෂධ යොග 20 යක් යොද; 18 සෙ නො පඤ්චගුණා නාම, 19 යම් මේ පඤ්ච කාම ගුණ කෙනෙක් ඇත්ද; එනං, මේ පඤ්චකාම ගුණය; 20 මච්චුගුණස්ස, 21 ‘සත්තුගුණස්ස’ 22 යි තැන්; 23 ලාමකස්ස, ලාමකවු මනසරයාහට; ආමිසං, ආමිෂ යයි—24 ඇමය යනුහි; අච්ඤ නම් හැකිලි; මච්චු යනුයෙහි 24 අභිකථා කීහු ‘මරණ 25 මච්චු’ යනු—මරණ සඳිබ්‍යාතවු මෘත්‍යුයයි යනුයි. මෙයින් මෘත්‍යු යයි කිවා වෙන්. 25 ආගනාතුරා, සමප්‍රාප්ත පිඩා ඇත් තාහු—සමප්‍රාප්තවු විනාශ ඇත්තාහු; 26 කිලෙසසංචට්ටකො,

1 ජුතෙ-මු. අ. ක. 2 චුතොනා-මු. අ. ක. 3 හරෙහි-මු. අ. ක. සෙවෙහි, හෙල-හැම. 4 තොපගේ ශෞඨ්‍යීයවිසර්ග A. 5 සුභොජනෙන-මු. අ. ක. 6 දුත-හැම. 7 කියන් CD. 8 හුන් තැන්හිදීමැ A. 9 නිනානි-හැම. 10 ගියහු AD. 11 අභිගුණසිකා-මු. අ. ක. අභිගුණපික C. අභිගුණපික DF. 12 ගුමිකොන-මු. අ. ක. ගුමිකොන F. 13 සතක්හු CDF. 14 මධුකඛණ්ඩ-මු. අ. ක. 15 අධිඛ්ඛාදිනා-හැම. 16 වමනවිසරවනං-මු. අ. ක. 17 වන්තට A. 18 එතෙ පඤ්චකාමගුණා නාම-මු. අ. ක. එතෙ පඤ්චගුණා නාම A. 19 මේ ගුණ කෙනෙක් A. 20 මු. අ. කථාහි නොපැවේ. 21 සත්ත A. සත්තු C. 22 යි සේහි CD. 23 අමය A. 24 අභි කියනු තසා කීහ CD. 25 ආතුරා-මු. අ. ක. 26 කිලෙසසංචට්ටකො-මු. අ. ක.

කෙලෙස් වටවූ; සබග නම් ලොහයි—රාහාදීවූ කෙලෙස ජාතියයි.....

366. ගුණිකජානකං.

1 විටඬිඅනනරෙන, වෙලෙප් අතුරෙන්; සාලියව්ජාපං,
5 සැලලිහිණි පැවවක්නු; කම්මසේකකං, කම් සදාය-කල කම්ය වැනිවි; පටිච්ඡන්, විපාකදීම් වශයෙන් නැවැත පෙරුළි ඒ කම්ය ඒ නිරපරාධයන්ව අපරාධ කලාවූ පුද්ගලයා කරා පැමිණෙන්නේය.....

367. සාලියජනකං.

10 2 ගද්දුලෙහි, බලු කදිත්. 'කුදණකික' යයි කියාත් බලු කදට නම්. නවසාරසමපටිනා යනු හුණ දණෙකින් කල බලු කදිත් බැදී බව ගෙනැ කිනු; චනගගගගගගන, සැසැදිලින්; යනො, යම් කලෙකිනි.....

368. නවසාරජනකං.

15 ආසාදෙසි, පැමිණියේ; කාරාහං දෙවානමසරං යනු දෙවතාවන් තමතට එදක් කලහයි යන බුද්ධීන් කියා; 3 උගභවම යනුයෙහි අපිත '4 හනිකා' යනු—පැහැරූ සු යෙයි; අනු, මෙහි; 5 හවිසසනනි මසෙසෙකි, වන්නාහයි සිතමි; 6 නිච්ච සමානං, සකල ශරීරය සුනු කෙරෙමින්; භසසි, ඉසින් පාතට බව.....

369. මිත්තවිඤ්ජානකං.

ගමනාගමනමගෙග, යන එන මහ; විසමිකා, සැකපි; 8 විටඬිඅනනර, වෙලෙප් අතුරෙහි; සම්ම පලාස යි කියා ඒ පලාසවෘක්ෂ දෙවතාවාට ඒ පලාසවෘක්ෂ 9 ව්‍යවහාරයෙන් ආමන්ත්‍රණයි. පටිගවෙවච, පලමුකොටම; පටිමපාදෙ පනෙකං
25 10 යනාදි මේ ජානකයෙහි පලමුවන 11 ගාථායෙහි ගංස යාගේ මන්ත්‍රණයන් ඇති හෙයින් 'පඨමං ගාථමාහ'යි ඔහුමැ කිවමැ වැනි කොට කී බව මුත් ආදි පාදය බුද්ධු වදාලහයි හඟ වන පිණිස කිනු.....

370. පලාසජනකං.

දුතියො වගෙගා.

30

1 විටපබ්බනනරෙන-මු. අ. ක. 2 කුදණකිකෙහි-මු. අ. ක. 3 ඔහවම-මු. අ. ක. 4 ඔහනිකා-මු. අ. ක. 5 හවිසසරෙ-මු. අ. ක. හවිසසනි-හැම. 6 නිපපිලියමානං-මු. අ. ක. නිපනසමානං A. නිපිරසමානං D. 7 මිත්තවිඤ්ජාන-මු. අ. ක. 8 විටපබ්බනනරෙ-මු. අ. ක. 9 බැවහාරයෙන් ODF. 10 යනාදියෙහි ODF. 11 ගාථාව A.

371. දිසිතිකොසල. 372. මගපොනක. 373. මුසිකජානක 196

ගණිතභාරකො, ඔබර කරන්නාවූ; ඔරසා, ¹උරසිජාතා ඔරසා; පුතනා යනු හා සබඳ කරනු. මරසනිය සාධන්නට කියැවී මුඛනො ජානා යනාදි-මුඛයෙන් උපන්නාවූ-දෙයනා යෙන් උපන්නාවූ යනුයි; නි දුඛනාමි, ²මිත්‍රද්‍රොහ නොකෙරෙමි.

371. දිසිතිකොසලජානකං. 5

පරිබාහිරො ³එකො හවිසන්ති, පිටත් එකෙක් වනැයි කිය කියා ⁴හුන්නු; සොවාමෙවාහනනි, එහෙයින් මම ශොක කෙරෙමිමැයැයි කී; කිං නිකකමමා⁵ අවජාම, ඒකම් කුමට ⁶හිදුමෝද.

372. මගපොනකජානකං. 10

අමනාසං ධුමකාලෙ, අප මල කල්හි; ⁷සංරුලභවණං, හටගන්නාවූ වුණ ඇති; යවමසුං, යව ⁸වත්තකට-සෛත්‍රය කට හෝ; මොරනනං [කාතුං], ශත්‍රු පක්‍ෂයෙහි සිට සොරකම් කරන්නට හෙවත් ⁹පසන් දනව්වට ගොස් සතුරුවැ ගම් පැහැරුම් ආදීන් රාජ්‍යය ගන්නට; සොධෙඤා, බලා ඥාති ¹⁰කොට; නකකගහාහෙනි, සිතාගැන්මෙන්-අනුමානයෙනැයි යු සේයි; ¹¹දඛනවිඤ්ඤ නම් ආයුධයෙන්; අඛගසිකකහෙනි, ආතමසමානවූ; ¹²අනුප්පන, ¹³පුත්‍රයා විසින්; පරිගනනිං, ¹⁴පෙල හා සන්නයි; අධිසිනබ්බමෙවානි, ඇසිය යුතු මැයි.

373. මුසිකජානකං. 20

එනං ¹⁵ධානං, එක් අරණ්‍ය ප්‍රදේශයක්; නං ධානං අගිරැ හිතුං, ඒ ඇතු සිටි වලට නැගෙන්නට-යන්නට; උට්ඨති, දිව ¹⁶අයි; එනං ¹⁷මංසසුලං, එක් මස්තීරක්-එක් මස්වැදූල්ලක් හෝ; අනනානං සමනාවෙඤා, මාසේ වුවන්ටත් මෙසේ කෙ රෙත්දැයි තමා අධික කොට-ගරු කොට-තකා; කණ්ඩනාලී ¹⁸යං, හියවුරෙහි; නසස උරෙ, ඔහු ලමැද; ඵරං, කඩුම්ට; ඵරදණ්ඩං පරාමසිඤා, ¹⁹කඩුම්ට අල්වාගෙනැ; උනනාන නලං, සතුස් ඇඟි-නො ගැඹුරුවූ කුස් ඇඟිය යනුයි; නර නොනා මිය, පිහිනන්නක්නු සෙයින්; එළගලාගුමිං, කලිල බැද්දකට. ²⁰'කමෙබජභුමබ' නමුත් හේමැයි. ²¹චාපො, 30

1 උරසිජා CDF. 2 ද්‍රොහ CDF. 3 එසා-මු. අ. ක. 4 හුන්නාහු A. 5 ගවජාම-මු. අ. ක. 6 හිදුමෝද A. 7 ආරුලභවණං A. 8 වත්තට A. 9 පසල් CDF. 10 දණෙහින-මු. අ. ක. 11 පුත්‍රතන-මු. අ. ක. අනුජ-හැම. 12 රාජපුත්‍රයා A. 13 පෙල ගාසත්‍රයි BCDF. 14 පදෙස-මු. අ. ක. 15 ආයි D. 16 මංසදුලං A. 17 කඩුම මට A. 18 කමෙබජ-මු. අ. ක. න කමෙබජ BCDF. 19 මු. අ. කථාහි තොපැයේ,

සොරසාමි; ¹පමුඛ, අභිමුඛයෙහි; ²අනුභාසියනනි; ³අනුභාසියංකියා; දනනවිදංසකං, දන් විවෘත කොට කරන; මහාහසිනං පුවචනි, මහා හාසනය කියනු ලැබේ—⁴දන්වච සිතා කියනු ලැබෙයි යනුයි; ⁴අනමහකාලෙ, අඛන්තව සුදුසු කාලයෙහි;
 5 ජාතිපපතෙනා හුඛා, ⁵හානි ප්‍රාභවැ—මංසපෙසි ආදියෙන් හානියට පැමිණියේ යනුයි; හරනි, යමෙක් මේ මාත්‍රයකුත් සොරා ගත්තේවිද; සො හරනෙව, ක්‍රමයෙන් සොරකම් වඩා ගෙනැ ⁶ගොසින් එසේවූ ⁷මහආභිවූ වස්තුවක් හෙතෙම ගත්තේ මැයි.

10 **374. මූලෙධනුගහහජානකං.**

නිලපවජියං, කදලු පැස; ⁸නිනනිනායනො, තතනන් නේ; ⁹පාරාපනො, පරෙවියා විසින්; කපොට¹⁰යයිද කියත්. ගනො මෙ පව්‍යාමිනනකණ්ටකො යනු තමා කරනු කැමැති නොකටයුත්තට බාධා කොට කියන හෙයින් කියා. විජ්ඣනාපී
 15 යෙන් ¹¹දුමදයකාපීයෙන් කණ්ටකයක් වැන්තෝනුයි පස මිතුරෝ කණ්ටක නම් වෙති. එසේ හෙයින් මාගේ පව්‍යාමිනන සංකාරාන කණ්ටකය ගියේය—¹¹සපරහ විය යනුයි. ¹²පවාහෙ නො, නිවන කල්හි; රසකරොවියං ¹³නිලීසි, රස පෙරහන කොරමරුයෙහි ¹⁴හිනි; පිට්ඨිමදද නම් ශාඛිවෙරාදීන් ¹⁵එක්
 20 කොට කළ කල්කයි; පිඤ්ජානි, පත්; ¹⁶කාශ්ලං, කැබිලිනි.

375. ¹⁷කපොනජානකං.

නනියො වගෙගා.

¹⁸පඤ්චනිපානවණනා නිට්ඨනා.

නිසථනාවිකං, තොට නැවියකු—තොට හඳුනන නැවියකු
 25 යයි යු සේයි; ¹⁹හෙට්ඨා නිසථං නාවං නෙඤා, ඉදුරා අවුත් පසුවැ යට ²⁰තොටබලා නැව පැදගෙනැ ගොස්; උලොලං කඤා, ²¹උලෙළ කොටැ—²²නැව ඇත් මැත් කොට සලා

1 සමමුඛ-මු. අ. ක. 2 අනුභාසියනනි අනුභාසියං කියා-හැම. 3 තදවච B. 4 අනමහකාලෙ-මු. අ. ක. 5 ජාති ACF. 6 ගොස් AC. 7 මහාහි CD. 8 නිසුනා යනො-මු. අ. ක. 9 පාරාවනො-මු. අ. ක. පරෙවනො F. 10 යයි කියාද කියත් BCDF. 11 විමසිය යුතුයි. 12 පවාහෙනො, නිවන්තේ-හැම. 13 නිලීසිනා-මු. අ. ක. 14 බැස හිනි CD. 15 හා එක්කොට A. 16 කාශ්ලිකං-මු. අ. ක. 17 කපොට B. 18 පඤ්චනිපාන-හැම. 19 හෙට්ඨානාවං-මු. අ. ක. හෙට්ඨානිත්තං නාවං A. 20 පොටලා A. 21 උලොලං A. 22 නැවැත් F.

ඇතුළු නැවට දිය වදනා පරිද්දෙන් හලලාය යනුයි; 1 සැකිං
 උපට්ඨානං, එක් වරෙක උපසථාන; 2 අනුසන්ධියා, අවවාද
 යෙන්; ආශාසායං, වැඩ අවැඩ; නරං, තරණය; 3 භොගවඩ්ඪි,
 භොගයන්ගේ වෘද්ධියයි—භොගයන්ගේ වන වැඩ හෝ; 4 අනු
 නම් ඵලය; 5 ධම්ම නම් ඒ ඵලයාගේ නිෂ්පන්නියට හෙතුවයි; 5
 එතිලා මෙතැන 6 අනුකාමය හෙතුව, එයින් නිපදනා ඵලය
 ඔවුන් දෙදෙනාගේ වෘද්ධිය—‘අනුවඩ්ඪි ධම්මවඩ්ඪි’ නම් වේ.
 හෙද හෙතුව කීමෙන් ඵලය නිවා නම් වේනුයි මෙම ගාථා
 යෙන් දෙකමැ කියන ලදී, 7 සො ඉති ඉමෙයං පදානං, ‘සො’
 යන ‘ඉති’ යන මේ දෙපදයන්ගේ; 7 සුනි සන්ධි භොගි, ‘සුනි’ 10
 යන සංහිතාවේ; කුමය යු නැත යන්? ‘සුනි’ යන සංහිතාව
 ‘සො ඉති’යි බිඳා ඉකාරයකට ලොප් කොටැ ඔකාරයකට උකාර
 කොට දීඪි කල කල්හි ‘සුනි’ යන පදය සිඳු වෙයි යු නැත්

376. 3 ආචාර්යයජානකය.

උද්වම, ප්‍රසිඳ්ධි; පාදනනරෙත, දෙපා අභුරෙන්—දෙපා 15
 හස්සෙන්; හං ගමෙඞ්ඪි, තා යවම් යි; හනෙකකා, සිතා
 ගෙනැ; ධනුධ්වනිකෙ [ගහෙකා], කදෙට-කර-ගෙනැ යනුයි;
 9 න ලඨකො, ‘න හදුකො’ යු සේයි; දිසා යනු ‘දිසවා’ යනු
 යෙහි අභිය—යථොක්කවු මාත්‍රාදීවු පුච්චිඤා ආදීවු දිසාවන් අභු
 රෙහි හෝ; අපද්ධිකා, නිසා; උපරුපෙ අවහායනනො, මතු 20
 මන්තෙහි සම්පන්නියට කැඳවන හෙයින්—දායකයන්ගේ දානය
 පිළිගෙනැ සඵල කිරීම් වශයෙන් උන් මතුමත්තෙහි සම්පන්නි
 යට 10 කැඳවන්නේ නම් වෙතියි ගෙන කියත්; 11 අලමකො, 25
 සමච්ච ආනම ඇති—මනාවු සිත් ඇති හෝයි; 12 අනවසෙසකං,
 යනු ‘තෙලපනකං’ යන්නට විශේෂණ කරනු. 13 ‘පරිහරෙය්’ 25
 යන ක්‍රියාවට හෝ විශේෂණ කරනු. මේ ‘තෙලපනකං’ යන්
 නට විශේෂණ වන් අවසෙක රහිතවු—මෝචිට්ඨමවැ පිරුණු
 හෙයින් පුරනු පිණිස කැවැන වන් කිරීමක් කැත්තාවු තෙල්
 පැණ යනු වේ. ‘පරිහරෙය්’ යනුවට විශේෂණවන් 14 අනව
 සෙක කොට නොවම්වා පරිහරණය කරන්නේය යනු වේ. 30
 ‘සිප්පමනන වරණ’ යන්නෙහි සිප්ප නම් හසන් ශිලපාදි ශිලපයි;

1 දෙවසිකං-මු. අ. ක. 2 අනුසිට්ඨියා-මු. අ. ක. 3 භොගවඩ්ඪි-මු. අ. ක. 4 අනු
 ACDF. 5 ධම්ම ACDF. 6 ආ නුකාමනෙතුය A ආනුකාමනෙතුමය D. 7 මු. අ. කථාහි
 මේ පාඨයේ නොපැනෙත්. 8 අවාරි-මු. අ. ක. ආවාරි BCDF. 9 මු. අ. කථාහි
 නොපැනේ. 10 කැඳවන්නී-හැම. 11 අප්පමකො-මු. අ. ක. 12 අනවසෙකං A.
 13 මෙ පරිහරෙය් A 14 අනවසෙක CD,

1 මහන නම් වෙද මනුසි; සාබා²ගන් වරණ නම්; ³නොහොත්
 ශිලාසි; පටිච්චිකා, වලදවා; චගුලිවිනා වරඪ, වවුල් තපස්
 කරව; සාණ්ඛ්‍යාසංඝායං, කටුමැස්සේ තපස්; ⁴පඤ්චනාප
 නම් සතර දිශාවෙන් ගිනි හා උච්චන් අවුසෙන් තැවෙන බවයි;
 5 ⁵උකකුටිකපපධානමනුසුඤ්ජඪ, කෙළිල්ලෙන් හිද තපස්
 කරව; ⁶උදකොපරාහනං, දිසෙහි ගැලිමද; මනෙත සජ්ඣා
 යඪ, වෙද මනු හදරව; අපසසයපිඨනො, පිටාටු සහිතවූ පුටු
 යෙහි; ⁷පඤ්චවණ්ණසමුප්පලවාසනං, පස් පැහැයකින් දිලි
 යෙන වසා ඇති; ආධාරනො, දණ්ඩාසකයෙහි. 'අතඤ්ජනා
 10 අමණ්ඩිකා ⁸උඛනිවාසනා උඛපාරාපනා'යි යොදනු. අනඤ්ජි
 නා, අඳුන් ⁹නොගැවානු; අමණ්ඩිනා, නොසැරනුණානු; උඛ
 නිවාසනා, නොපිණි අනතරවාසක ඇත්තානු—නොපිණි වල්
 කලා හැන්දහුය යනුයි; උඛපාරාපනා, රුක්වූ වල්කලා
 10 පෙරවිසානු; මනුසෙසහි කනනබ්බපයොගෙ යනු ඔවුන්
 15 කොට ගෙනූ හුන් ක්‍රියා තකා කිනු; ලොකං විදිකා, ලොව
 වූනියාව දැනූ; සහසසවෙදෙපි, සහසු හාග හෙයින් දත්තාවූ
 වෙද ඇත්තෝද; වරණං යනුයෙහි අඵය 'සිලසමාපනතිසඛ්ඛා
 තං' යනු. සිල් 11 සමවන් වරණ නම්; 'වරති—එතෙත ගච්ඡති
 අමනං දිසං නිබ්බානන්ති වරණං' යනු වේ. 12 ඵලකාවුධානි,
 20 කඩු පලහ; 13 මහනතරනො කකා, ගේ රක්තවුන් කොට—
 ගේ රක්තා පරිද්දෙන් හෝ; අයං කිර¹⁴මහනතරකානං
 වංසො, මෙතැන සිටි ගණවැස්සන් ආ හෙයින් මේ ගණවැස්
 සන්ගේ වංසං

377. සෙනෙකානුජානකං.

25 දර්මුඛො, රු ඇති මුහුණු ඇත්තේ; පගගණනාපෙසි,
 ගැස්පි; පසසදධදරඪො, සන්තූන් ශ්‍රම ඇත්තේ; ඛය නම්
 අතුරෙහි මිශ්‍රන ලක්ෂණ මරණය; ඛය නම් සනතාන හෙදයි;
 පටඪපෙකා, විවාරා—පටන් ගෙනූ; නිලකනිණං සමමසිකා,
 තුන් ලකුණු විවාරා—ත්‍රිලක්ෂණය සමමගීතය කොට; ගිනි
 30 ලිඛණං, ගිනිවෙස්; පටිමුච්චි, ලගනවි; නලි, හුණ ගස්; ආසන්තා,
 15 හැලුණානු; විසන්තා, වෙසෙසින් ¹⁵හැලුණානු; මහාඛදදමො,

1 මනු ACD. 2 ගක-හැම. 3 ගොඤ්ච CD. 4 පඤ්චනප-මු. අ. ක. A.
 5 උකකුටිකපපධානං අනුසුඤ්ජඪ-මු. අ. ක. 6 උදකොපරාහනකමමං-මු. අ. ක.
 7 පඤ්චවණ්ණසමුප්පල-මු. අ. ක. 8 උඛනිවාසනිවාසනා BCDF. 9 නොගැටු
 වානු AD. 10 පෙරවිසනු-හැම. 11 සමපන CD. 12 ඵලකාවුධානි CD. 13 මහන
 කාරකො-මු. අ. ක. 14 මහනකාරකානං-මු. අ. ක. මහනකාරණං BCDF.
 15 ගැලුණානු BCDF.

පලිප නම් මහා කඳුමයි—¹මහා සැල්පලි; පදලෙකා, පිහිරා; අභිඤ්චනං, කිසි යමක් ²නැත්තා වූ; ³නිඛි මූලෙති⁴පති ටසිනං විශ, තුන් මූලකින් පිහිටි දෙයක් පරිද්දෙන්; අවලං, ⁵කාමය නම් නිඛලවූ භයෙක-මහත් වූ භයෙක යනුයි; අනා නුවාදහය නම් 'න මෙ ඊදිසං කමං පතිරූපං' යන ඇතෙත් ⁵ තමා තමාට කරන ⁶අවවාදයි; දචනනිං⁷කමමකාරණ නම් ⁸පඤ්චවිධ බකින ඇ කමනටුලි; අභිජ්ඣාකාය⁹ගණෙන, ලොභ නම් ඇති කාය ¹⁰ග්‍රන්ථයෙන්; නාමකාය හා ¹¹රූපකාය ගැට හෙලන අටින් ලොභය කාය ¹⁰ග්‍රන්ථ නම් වේ. පභනී ජනාපගෙන, ¹²කලණ ප්‍රකාශීය දුරුකිරීමෙන්; ¹³ගුණපටිධං ¹⁰ සකං, ගුණ නසන්නාවූ; ¹⁴ජානං, දැන දැන; ධුරණිකෙඛපං අභකා, අවවාද නොකියමිසි තබා නොපියා; ¹⁵චතුකුච්ඡික නිරසො නාම, සිටුපසින් ¹⁶හැකිලෑ පැසෙන ¹⁷නිරා නම්; අජඤ්ඤං, නොසකස්; ජඤ්ඤරූපං, 'ජඤ්ඤකාරං' යු සේයි; ¹⁸ගෙහිනා, ¹⁹ගිජුච්චානු; ²⁰ගබ්බොකකනනිමූලකං, මවුකුස ¹⁵ පිලිසද මුල්කොට ඇති; ²⁰ගබ්බපටිභාරමූලකං ච, ගභී පරි හරණය මුල්කොට ඇති වූද; ²¹ගබ්බ පරිහරණයත් දුක් හෙයින් කියත්. පලිච්ඡාදා; හුකා, වලදනා ලදුවා; ඕච්ඡිල, බෙල සුල්වූ; මලහ, අසුවී; හන්ඨං චා, අනුත් අහ හෝ—ප්‍රසවාදිය පිණිස අනුත් දික්කලු අතය යනුයි; ²²අඤ්චමසසං, ²³සුව හා ²⁰ නොමුසු

378. දර්මවිජයානකං.

නො නාම, කී නම්ද; ²⁴පභනීකාකසවා, ප්‍රකාශි කාක සමුහයෝ—ගම් කවුඩෝයි; එනෙ ඵ්ඨ ඵ්ඨාසදිසාය පුජාය පුජ නියා හොනනි යනු සියලු ඒ පච්චය තමා හරා පැමිණි ²⁵ ගීනොතකාඡවාදී මාහාදීත් නොහෝරා හැම දෙනාම ඵක පැහැර රත්වත් කරන හෙයින් කියත්. භ ²⁵ච්ඡනි, නො හෝරාද; හන්ඨනි ච්චසගහනෙච්ච නිපාහො, 'හන්ඨ'යි කියා

1 සැල්පලි A. 2 නැත්තානු-හැම 3 නිමූලෙති ABCDF 4 පතිමණ්ඨිකං BCDF. 5 කාමය නම්වූ නිඛලවූ බලවහස්ස මහත්වූ භයෙක් යනුයි A. 6 අනු වාදයි BCDF. 7 කමමකාරණං BCDF. 8 පඤ්චවිච්චකින A. 9 ගබ්බො-හැම. 10 ගබ්බො-හැම. 11 රූපකාය හා A. 12 කලණං BCDF. 13 ගුණපටිධං-මු. අ. ක. 14 ජානං-මු. අ. ක. 15 චතුකුච්චිකං-මු. අ. ක. 16 හැකිලෑ A. 17 නිරය BCDF. 18 ගෙහිනා-මු. අ. ක. 19 ගිජුච්චානු-හැම. 20 ගබ්බො මකකනනිමූලකං පරිහරණ මූලකං-මු. අ. ක. 21 ගභී A. 22 අඤ්චමසසං-මු. අ. ක. 23 සච්චාච හා BCDF. 24 පභනීකාකසමුහං-මු. අ. ක. 25 ච්ඡනි A. ච්චනනි BCDF.

නියමාචයෙහි 1 ගිවිස්වතාචයෙහි හෝ නිපාතයි; හද, 2 විසෙස් නොකරන බැවින්

379. තෙරුජානකං.

3 ජිසිකා, පිරිහි; 4 ගිවෙසෙකා, බැඳෑ; ශානි දුජ්ජානානි
 5 නාමානි, යම් නොදන හැක්කාවූ නාම කෙනෙක් ඇත්ද; ක්තොකා, කියා; එලනී, එල ගන්නි; අරොගා⁵ නුඛො නොනි, නව දේ හෝ නොනව දේ හෝයි; 6 දසනාමකං කාචෙකා, එකෙකි වසනුවට දස දස නම් 7 බැවින් දසනාමක නම් ශාසත්‍රයක් කරවා; බසසන ගිසිනනට්ඨානනො අවිදුරෙ,
 10 බසසා හුන් පච්චයට නුදුරු තැන්හි; ඔසපුණණං කාකා, වතුරෙන් 8 පිරුණා කොටැ—දියෙන් 8 පිරුණා කොටැ; පබ්බත මස්සෙකනි පෙසෙසි, ශක්‍රයා තමාගේ ආනුභාවයෙන් පච්ච පාදයෙහිවූ නදිය පච්ච මස්සකයෙන් 9 මෙහෙයි - යන පරිද් දෙන් කෙළේ; හසසිකා, බැසෑ; 10 එවං දුරගතා සමානා,
 15 මෙසේ දුරස්ථවූද ඒ බසසාගේ ආශා නොමෝ—හුන් තැනට දුරවූ උදක මනසයන් කෙරෙහි කරන ලද්දවූ ඒ බසසාගේ ආශාවද පොවා සමාඥවීය. නොපගේ ආශාව කුමක් පිණිස සමාඥ 11 නොවන්නේද; සමාඥ වන්නේ මැයි. එසේ හෙයින් ආශාවෙජ්දය නොකරව යනුයි. සෙසෙසසසස මාලා,
 20 රන්වන් කටුකරඹු මල්දමක් සේ—කටුකරඹු මලක් සේ; 'කණටකකුරණකික' නමුත් 'සුවණණකුරණකික' නමුත් හේ මැයි. ජසසුමන, වදමලි; අහං, මම; පිනරං ආමනනායාම, මා පියාණන් ආපුවජා කොටැ යම්තාක් වැද සමු ගනිමිද; මහාරාජ, මහරජ; ආගමෙහිනි, ඒ තාක් හැමමැයි කියා

25 380. ආසඩකජානකං.

12 මුනිශානං, මුනින්ට විෂයවූ; 13 නිධනං, විනාශයට;
 14 වතුකකණණකදුරොව, සතර කන් 15 ලියද්දක් මෙන්; එතෙනා පරං, මෙසේ පෙනෙන ඔබට; සසනි යනුයෙහි අච්චි 'පඨවිපබ්බතාදීහි' යනු; අනනනො වසසනසසපච්චොණං
 30 ආසුං යනාදි ගිජුලිහිණියන්ට හවුරුදු දහසකට ආසු ඇති

1 ගිවිස්වතාචයෙහි A. 2 විසෙසෙස නොකර බැවින් A. විසෙස් කරන බැවින් BCDF. 3 ජිසිකා-මු. අ. ක. ජිවිකා A. 4 නිවාසාපෙචා-මු. අ. ක. 5 නුඛොති-මු. අ. ක. 6 දසනාම.-නැම. 7 බැවින් CD. 8 පිරුණු කොටැ A. 9 මෙහෙසයි A. 10 අවිදුරගතා A. 11 නොවන්නෙහිද CD. 12 මු. අ. කපාහි නොපැයේ. 13 බසස නා-මු. අ. ක. 14 වතුකකණණං-ව කෙදරා-මු. අ. ක. 15 ලියන්දක් BCD.

හෙයින් කියත්. කාලවාන නම් වෙරළ වානගෙන් යට හැසි රෙන වානයි.

381. මිශ්‍රලොපජනකය.

දසකමකරපොඨිසාපි, දසයෝද කමකර පුරුෂයෝද; අනන්‍යො උපට්ඨානෙයෙව, තමන් හෝනා යහන් ගැබෙහි 5 ම; මමමනුස්සානකෙදෙව, මාගේ සේවකයන්ගේම; යනන පාසාණො විස, යනුගෙකින් පෙරළ; පහණක් සෙයින්. ශිෂ්‍ර ගතිය ගෙනැ කිහු. උපට්ඨානද්වාරෙ, යහන් ගැබා දෙරු; ධාතුසො, අදහස් හෙයින්; 2 අනුවර්තියාසනෙ ව, අනුත් විසින් අනුභව නොකළ යහන්හිද; සුගගගාහං, සමවැ ධුර ඉසුලුම්; 10 සාරමහවසෙන, සැහැල්ලි විසින්; 3 කෙරාපිකලකඛණෙන, 'සාදෙය්‍ය ලකඛණෙන' යු සේයි; සද්ධං, තමහට වැඩ; වික්ඛාරෙනබ්බා, යොජනාදි ක්‍රමයෙන් විසාර කටයුත්තාහ— අනුත්තාන පදමැ වණිතා කරම්හසි යනුයි; කිවමං, වාද්ධි කාන්තය; දවෙන, ක්‍රීඩාවෙන්; 4 අද්දිනා හුක්ඛා, පිහිතවැ ගෙනැ; 15 එතෙහි⁵ මකඛාදිහි, මේ මකඛාදිවූ පාපධම්යෙන් උපලක්ෂිතවැ— ඔවුන් කරණ කොට ගෙනැ හෝ; 6 සුචණ්ණසස දසසනෙන, රත්වන් පැහැ ඇති; ධංස, ඇට ලේ මැස්සෝද; සිඨිංසපෙ ව, සපීයන්ද; 7 පිඛලමකිකා වුවවනති, 8 පිභවන් මැස්සෝ කියනු ලැබෙත්. එතකුදුවන් සියලු මැස්සෝමැ සඛ්‍යාතිත 20 යෝයි. නිවානවුනති යනුයෙහි අඵයි 9 'මනෙතති අනුභවතො නිවවුනති' 10 යනු; පදට්ඨානා, ප්‍රතිභා වේ; 11 පනතිකා, හෙරි; පමුස්සති, නසාද; 12 ආමිසසංවිභාගො, ආමිස බෙදුදීම; මෙ, මට; භනනා සිට්ඨ, මනොඥවු ශ්‍රී නොම; 13 නාඨියට්ඨානෙ සිනාති, බැරි තැන සිටියෙහි—ශ්‍රී රක්ෂාකොට ගත්තට මට බැරි 25 යයි ශ්‍රී දුරුකරන පිණිසැ ශ්‍රී වාද්ධියට කාරණවූ ගුණයන් කෙරෙහි ප්‍රමාද වේද යනුයි; 14 ඉච්ඡනොනාව, කැමැත්තේමැ— 15 ශ්‍රියට නොපැමිණමැ ශ්‍රී වුව මැනවැයි 16 පසස්තේමැ; ලහික්ඛා, ශ්‍රී ලදින් එහි මුර්ඡිතවැ; යො ගොවි, යම් කිසිවෙක්; 17 අනන්‍යාව, තෙමේම නමාට; සිඨිංසගතියසායං වංසො, 30

1 පුරුසානකෙදෙව—මු. අ. ක. 2 අනුවර්තියාසනෙ—මු. අ. ක. අනුවර්තියා සනෙව—හැම. 3 කෙරාපිය—මු. අ. ක. 4 අද්දිනා ABF. අභිතා OD. 5 මකඛාදිහි—මු. අ. ක. 6 සුචණ්ණවසණ්ණහි—මු. අ. ක. 7 පිඛලමකිකාව BCD. 8 පිභවන් මැස්සෝද BOD. 9 යසෙන—මු. අ. ක. 10 යනුයෙහි නියතිවුනතිකා හෙරිපද ට්ඨානං A. යනු පනතිකාහෙරිපදට්ඨානං CD. 11 හතතිකා—මු. අ. ක. 12 මු. අ. කපාහි නොපැහේ. 13 යට්ඨානෙ—මු. අ. ක. 14 ඉච්ඡනොනා—මු. අ. ක. 15 තට ශ්‍රී AD. 16 පස්සන්මැ—හැම. 17 අනන්‍යා—මු. අ. ක.

එසමයෙහි සිටැ ඒ යහනෙහි ප්‍රවෘත්තවූ ව්‍යවහාරය හෙතැ ඒ ව්‍යවහාරයෙන් අන්‍ය ශයනයන්වද ශ්‍රීශයන යහි කියා එන හෙයින් මේ ශ්‍රී ශයනයන්ගේ වංශයයි.....

382. සිවිකාලකණ්ණජානකං.

- 5 වංශයා ගහණං, ඇගේ ගැන්මට-ඇ අත්පත් බවට හෝ; උපලාපෙඤා, පොලොඹා-නලවය යනුයි; චණ්ණභාසන පුබ්බබගමාය, 'ගුණකථනපුරෝචාරිකාය' යු සේයි; නව කොමාචිකා හචියා හචියාමනි, 'නව කන්‍යාදුතයෙන් අඹු වෙමිසි. කොමාරිකහරියාවෝ නම් කන්‍යාදුතයෙන් හිඳු වූ
- 10 අඹුවෝයි; 2'කුණපබාදිනී' යනාදී 3මුළු පදමැ 4ආමනත්‍රණ පදයි. ඡන්දස් පිණිස දිසීයි. න විසහි, 5නොපොහොසත් වූ; වාතුච්ඡෙයන, වණිසංසථාන විලාසභාවයෙහි වාතුයනීයෙන්-දක්‍ෂභාවයෙන යු සේයි.....

383. කුකකුටජානකං.

- 15 ඡාපහෙ ව, පැටවුන්ද; 6උපසනෙතා හුඤා, සන්හුන්තකු සේ වැ; මහසා විදුගෙහා, සිතින් දුදුළුවූ-වපලවූ හෝ-මායා සාචෙයනාදී වූ කෙලෙස් දුදුළු ඇත්තාවූ යනුයි; බිලාසයො, බිලයෙහි හෝනා කෘණ සපීයක්හු මෙන් ප්‍රච්ඡන්තවූ කාය වාක් කමී ඇති සඤ්ඤා තෙම.....

384. 7බමමඛපජානකං.

- 8මිගවධවිභනනො, මෘග මාරණය මැ ධන කොටැ ඇත්තේ-මුව දඹ කැමැත්තේ-එහි යුක්ත වූයේය යුසේයි; 9මිගවං, මුවදඹ; 10අඤ්ජනවනං, අඳුන් වන නම්වූ-කුඹුක්වන නම් වූය යනුයි කුඹුක් බොහෝ හෙයින් කියත්. හිහචිඤා, ගෙනැ
- 25 හැරැ; පච්චාචරඤා, නොයන පරිද්දෙන් සිසාරා වට කොට ගෙනැ; ගොරුපාහි විශ වජං, 11ගහලට 12ගෙරින් 13වද්දන් නාසේ; නානාචලකාචුඛහණා, නානාප්‍රකාරවූ කචුපලග ආදීවූ ආයුධ ගත් අත් ඇත්තාහු; බාහුතා බහුං පිලෙඤා, අතින් අත බැඳ ගෙනැ; දචාරං ඵහෙඤා, දෙර පියා; හිවාප,
- 30 කන පිණිසැ වපුල කුදුරුසාදී ගොදුරු තණද; පාහි, බොන

1 තඤ්ඤා A. නව UD. 2 කුණපාදිනී-මු. අ. ක. සකුණොපබාදිනී A. සකුණොපදිනී BCD. 3 මුළුලු ACDEF. 4 ආමනත්‍රණය ABCDE. 5 නොපොහොසත්හු A. නොපොහත්වූ C. 6 උපසනනුපසනොනා-මු. අ. ක. 7 බමමඛප BCDF. 8 මිග විභනකො-මු. අ. ක. 9 මිගවධං-මු. අ. ක. 10 අඤ්ජනවනං-මු. අ. ක. 11 ගහල A. 12 ගෙරි UD. 13 වද්දන සේ BCD.

පිණිසැ පිළියෙල [කල] පැන්ද; හොඡනං, උදුකගෙහි අවශෙඡ
 තෘණද; 1 නිවුණා, වපුලාවු; සංකඩ්ඪිකා²සමොධානටෙඨන,
 ඇතින් මැතින් 3 ගෙනැ කැටි කල අටින්; 4 අවගොනතුං,
 කපුරු කොටැ නොකා හැක්කැ; 5 අවගුඤ්ජනානි නාම, නො
 එසේ 6 වළදන්තා නම් වේ; චුරපසං, හීය; සනනඤ්ඪිකා, දුන් 5
 නෙහි හිදුවා ගෙනැ; 7 මහාඡාසුකපසසං, මහ ඇලය; ඔදහි
 සසාමි, 8 නවච්ඡි හෙවත් නතු කෙරෙමි—විදිනා පරිද්දෙන් නතු
 කොටැ පැ සිටිමි යනුයි; මානරං පසෙස සෘං අපිනාම, මැණි
 යන් දුටුයෙමි වීම් නම් යෙහෙකි; 9 කලිඛගරචණඛමපි, 10 දුනු
 දඹුකඩද පොවා; අජ්ජවං, සෘජු බවද; ඉච්චෙන යනුයෙහි 10
 'ඉති' යනු නිදහිනාචියෙහි 11 නිපාතය. 'එතෙ' යනු දඹිතය
 පරාමඤ්ඤ කිරීමයි—මේ දක්වන ලද කුලල කමය යු සේයි;
 කසස සනනිකෙ, 12 ඔහට සම්පවු; අදෙජ්ඣං කඛාන, නහලා;
 ඔටෙඛඩ්ඪිං, 13 පැ නතුකෙලෙමි.

පටිමො වගෙගා.

14 භුසං විශ, හළ මිටක් සෙයින්; 15 පිපිලිකානාමපි, සින්
 නන්ගේද-කුහුඹුලෝයි; 16 නිකුජ්ජිනං, නමා පියන ලදි; සිඤ්චං,
 17 බත්හුළු; 18 කචචජුං, සැන්දයි; 19 නිබදදධා, වෙහෙසන
 ලද්දේ—'පිලියමානො' යු සේයි; අජිතං කඛා, 20 එළියක් 20
 කොටැ; 21 ගඳුගො යනු ගඳුහයාව උපන් අශචියහට කියත්;
 කරණඤ්ඤ, තෘතීයාචියෙහි; පච්චනනං, ප්‍රඵමායි; 22 චජිසසනි,
 තසයි; 23 එඤ්ඤ හි චකාරොපි කරණඤ්ඤ නිපාතො, මෙහි
 චකාරයද කරණාචියෙහි නිපාතයි. සෙසු තන්හි කරණාදිය
 යම්යේ කරණාචි වීද එසේමැ මෙතැන චකාරයත් කරණාචියෙහි 25

1 නිවුනානි-මු. අ. ක. 2 සමොධානකටෙඨන-මු. අ. ක. 3 කැටි කල O. ගෙන
 හැර කැටි කල D. 4 මේ පාඨය හා අචය A හි පමණකි. 5 අවගුහනං ආඤ්ජනි නාම-
 මු. අ. ක. 6 වෙලන්තා CD. 7 මහාඡාසුකා BCDF. 8 තඛමි A. 9 කලිඛගරකණඛමපි-
 මු. අ. ක. A. 10 දුනු දඹු කඛ A. දඹුකඩද පොවා BCDF. 11 නිපාතය පරාමඤ්ඤ
 කෙරේ BCDF. 12 ඔහට CD. 13 පැන්තකෙරෙ O. පැනතුකෙරෙ D. 14 භුසං, හළයි
 A. 15 කිපිලිකානාමපි-මු. අ. ක. 16 නිකුජ්ජිනං-මු. අ. ක. D. 17 බත්හුලු A.
 18 A හි පමණකි. 19 නිබදදධා, වෙහෙසන ලද්දේ A. කොකමපිලියමානො යුජස්සි
 CD. 20 එළි කොටැ AD. 21 මු. අ. කචාහි නොපැනේ. 22 ජහිසසනි-මු. අ. ක.
 චජ්ජිසසනි CD. 23 එඤ්ඤ චකාරො පිකාරණේ නිපාතො-මු. අ. ක. එච්චකාරො
 කාරණඤ්ඤ නිපාතො මෙ භවකාරණයද කාරණාචියෙහි නිපාතයි CD. A හි
 නොපැනේ.

නිපාතය යනුයි. එහෙයින් [‘එත්’] ආදී කියේ. 1 ඔව්නසේන
යනුයෙහි අළු ‘වඛසිතසේන’ යනු—යසසින් වඛනා ලද්දවූ
ආතම ඇත්තනු විසිත යනුයි; 2 වෙටහෙ, ගෙඩි දෙන
කොල්ලන්

5 386. බරපුනනජාතකං.

3 කුටිසහසොසා, ගෙය දහසක් ඇති; ජනපදකලාණී
ලකඛණෙහි, ජනපද කලාණී ලක්ෂණයෙන්. ජනපද කලාණී
ලක්ෂණ නම් ජවි කලාණය මාංශ කලාණය අට්ඨිකලාණය
කෙසකලාණය වයකලාණය යන මේයි. 4 සාමනගාමෙ,
10 ආසන්න ගමිහි; වාසි, වෑය; එරසු, පොරොව; ඵාල, සිවැල්;
5 පාවනාදි, කැඟැටය යන මේ ආදී; අයං, 6 යකඩක්; 7 සන
සුචං, සනවු—අව්ජදුටු හිදිකටුවක්; පාසෙ විජ්ඣකා, හිදි
කටු මල විදු; ඔප්පියාපෙචා, උපුල්වා; භොසකං, කොපු;
නාලිකාය, 8 හිදිකද; ඔවට්ඨිකාය සාචා, හිත තබා ගෙන;
15 දවාරෙ ධචා, විවිදෙරු සිට; කිණ්ඤං, 9 විකිණි ගන්නට;
වණේණනොනා, වණිනා කරමින් ගොස්; 10 පටලස වා,
11 පටලසක් වේවයි; නිලකස වා, 12 පිහිරි නොපැඟැරු තුඩු
තලකඵ වේවයි; 13 ඔච්චො වා අභාවෙන, හිරි වේවයි නැති
හෙයින්; 14 අරෙන, පිහිරින්; [ඛොනනා], 15 ඛොතහෙයින්ද;
20 පාසාණඛොනනා, කුරුඳු සණැලු හෙයින්ද; 16 කුරුච්ඤක
මුණේණන, කුරුඳු සුත්තෙන්; පාසවෙධනෙන, හිදිකටුමල
විදිනා කටුයෙන්—කඛප්පනියයි; යා, යම් සුවියක් තොමෝ;
සානිසමානා, කිණිහිරිමැද අගින් පහරනු ලබන්නී; 17 අඛ
කරණං අනුපමිසනි, කිණිහිරි විද ගෙනැ වදිද. ‘සන’ යයි
25 කියාද ‘අඛකරණි’ යයි කියාද කිණිහිරිට නම්. අලලපිණ්ඣමං
සෙන, අලුත් මස් 18 පිටෙකින්. මොලොක් බව හා සිතල බව
ගෙනැ කියත්. ඔතිආලිඤකො, පිටත නිසවත්තෙහි; සචානි,
19 ය සැත්නු; විහනනිවිපලලාසො සනො, ‘සුවි’යි කියා ප්‍රථමා
විහනනි වියයුතු තැන ‘සුවිං’ කියා දව්තියා විහනනි කොටැ

1 ඔව්නසේන, වෑසි ආතම ඇත්තවුන් විසින් A. 2 වෙරසාතකෙ-මු. අ ක.
A හි නොපැවේ. 3 සහසසකුටිකො-මු. අ. ක. සහසසාඤ්චායදහසක් BCDF. 4 සාම
නගාමෙසු-මු. අ. ක. සාමාන්‍යගාමො ආසන්නායෙ ගම ඇතෝ A. 5 පාවන,
කැව්විද්දු A. 6 යාගි A. 7 සනං සුචං-මු. අ ක. 8 ජලකනද B. ජලිකනද CD. ජලී
කනද F. 9 මකුණන්ට A. 10 එලසං-මු. අ. ක. පටසං BCDF. 11 පටල වේවයි A
12 අභිරි BCDF. 13 ඔස්නා, හිරිනැති බැවින්ද A. 14 බරෙන-මු. අ. ක. ආරෙන A.
15 බරදෙන නම් කුරුඳුසණැලු හෙයින් A. අඛොත හෙයින්ද වඤ්ඤව පසාරෙනා
තතතා කුරුඳු සනවු හෙයින්ද BCDF. 16 කුරුච්ඤ කුරුඳුයි A. 17 අඛකරණ
නම් සණ නම් කිණිහිරිටනම් A. 18 පිටින්; ඔති ආලිඤකො A. 19 යහස්තසු-භෑම.

විභවතිවිපලාස කරන ලදී; නය්‍ය නය්‍ය සිද්ධස්ථානවදිශා, ඒ ඒ ශිලා දත්තා ඇදුරෝ; එවං වා 1කනානි, මෙයේ මේ ආකාරයෙන් 2කළැයි කියා හෝ; නයා ව, නී විසිත්ද හෙවත් තිගෙන්ද; මං නිමනෙතය, මා නිමනුණය කරන්නේය— පවරන්නේය යනුයි; කංසථාලං, කස්ලොහො තල්ලක්—ලෝ 5 මණ්ඩියක් යනු ; 3නොව අනන්, මේ හිදිකදයයි කියා අනන්යක් වේවයි; නි කොමිං, මේ හිදිකටුව යයි කියා කෙල වරක් වේවයි; අයං සුවි යි කියා මත්තේ කොපුව හල බව මුත් ඉතිරි කොපු තව නොහල හෙයින් මේ කොපු සතිතවු මැ සුවිය; 4උදං චා, උඛට බලාමැ උස්වැ වේවයි; අපධා වා 10 අහුචා, එක් දිසාවෙකින් දියෙහි ගැලී යට බලා මැ මිටිවැ වේවයි මෙසේ නොවැ සමවැ; 5අඛගුලියො පොඬෙචා, අපොලා—විසමයවැ අසුරැ ගසාය යු තැනි

387. සුවිජානකං.

කුච්ඡියං විදාසයො විය, ශරයෙකින් කුසෙහි විදි සාවකු 15 මෙන්; නදෙව, එම මරණමැ; 6බාරාණසිගාමවාසිනී, 'බාරාණසිද්වාරගාමවාසිනී' යි තැන්—බරණස් නුවර දෙරගම ව සන්නාවූය යනුයි; සට්ඨියා, කතතර යටිතින්; 7ආකො චෙනනී, 'භනනනී'—ඇතැ ඇතැ යනුයි; කිණනනානං, විකිණි ගන්නවුන්ට; පට්ඨෙයං කපොගිනී, වියදම් කරවයි; 20 8ඵපසිංසු, 'ඵපෙසුං' යු සේයි; එනසමිං ගච්ඡති, මේ ගසමුල යයි නොහොත් මේ ලැහැබ යයි කිවු; සන්ධමිතං, සන්ධිදෙන් තට හෙවත් තරවැ සිටිතට; පට්ඨෙයමනී, භුමත්වැ ඇවිදුනේයි; චෙට්ඨි, 9වෙවුලන්තෙහි; 10කුණ්ඩකයාගු වා, කුටු 11හමු හෝ; ක්කාමභගනනං වා, දමුබත් හෝ; නවච්ඡදකං, යන් 25 තෙහි අඵය 'නවාකාරං' යනු—මෙතෙක් කල් මෙසේවූ ආහාර යක් නුදුන් විරැ හෙයින් අලුත්වූ යනුයි; දුනං, ආහාර දුන යෙක්; එවං එනෙයං 12සිනභාවාපි, මොවුන් මෙසේ සිටි බැවින්ද; 'අපි' ශබ්දයෙන් නවච්ඡදක භාවාදිය ගනුයුතු. එනෙව, මේ අනෙකාග්‍රාමයෙහිමැ; උද්භරනනෙය්‍යව, 'කථෙ 30 නනසෙසව' යු සේයි; 13ගච්ඡං, බොධිසත්තෙයන් සිටි 14තැන

1 කතාවිනිති-හැම 2 කරන කියා-හැම. 3 තෙව අං කියා අනන්යක් වේවයි-හැම. 4 උඛට බලව උස්ව වේවයි-හැම. 5 අඛගුලිං පොඬෙයි, අසුරැ ගැසු A. 6 බාරාණසිද්වාරගාම-මු. අ. ක. 7 ආකොචෙනනී; භනනි-හැම. 8 ඵපු.-හැම. 9 වෙවු ලයි A. 10 කුණ්ඩකයාගු, කුටු හමු A. 11 අමු D. 12 සිනභාවොපි-මු. අ. ක. 13 ගච්ඡ-මු. අ. ක. ගච්ඡනං, ගස් ඇතුල A. 14 තැනට ACDF.

ගස්තාක් නොහොත් ලැහැබිතාක්; ගවජනනරං යනුත් නම්
 ගස් ඇතුළු යනු අච්ඡි; ඔහාහ, බසු; නීනි සුවච්ඡිනානි, කාය
 සුවරිත වාක්සුවරිත මනොසුවරිත යයි යන තුන් ¹සුවරිතයෝද; ²සනතනිංසලොධංකනිසධමො, 'වනතාරො සතිපට්ඨානා
 5 වනතාරො සමම පටධානා වනතාරො ඉද්ධිපාද පඤ්චිඤ්චියානි
 පඤ්චබලානි සනතබොජ්ඣබහා අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො'
 යන සත්තිස් බොධපාක්ෂික ධර්මයෝද. එහි සතර සතිපට්ඨාන
 නම් කාය වෙදනා විතත ධම්ම යන මේ සතර තැන පවත්නා වූ
 සිහියි. සතර සම්මපට්ඨාන නම් නූපන් ³අකුසල් නූපදවා උපන්
 10 ³අකුසල් නසා නූපන් කුසල් උපදවා උපන් කුසල් යථිත කරන
 චියයි. ⁴සතර ඉද්ධිපාද නම් ඡන්ද විතත විරිය විමංසා යන
 මේ සතරයි. පඤ්චිඤ්චිය නම් සද්ධිඤ්චිය විරිඤ්චිය සතිඤ්චිය
 සමාධිඤ්චිය පඤ්ඤිඤ්චිය යන මේ පසයි. ⁵අසුද්ධාය කොස
 ජ්ජය මුට්ඨසුභිස විකෙඛපය අඤ්ඤාණය යන මොවුන් නසා
 15 ⁶ප්‍රධාන බැවින් ඉඤ්චියෝ නම්හු. පඤ්චබල නම් එම
 සද්ධාදී පස්දෙන ⁷අසුද්ධාදී එම පස් අකුසලන් කෙරෙහි
⁸කමපා නොවන හෙයින් බල නම්හු. සනත ⁹බොජ්ඣබහ
 නම්—බොධි නම් සතර මහ නුවණය. එයට අභිභවැ—
 කාරණවැ සිටිනා හෙයින්—සති ධම්මවිවය විරිය පිති පසුද්ධි
 20 සමාධි උපෙඛා යන මොහු සත්දෙන සනත ⁹බොජ්ඣබහයෝ
 නම්හු. අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො—සමොද්ධි සමොසබ්බපෙපා
 සමොචාචා සමොකමමනො, සමොආජ්චො සමොචායාමො
 සමොසති සමොසමාධි යන මේ අරි අට මහයි.

ඉමිනා, 'අකද්දමො' යන මෙයින්; සෙසධම්මනො,
 25 'ධම්මො' යි සාමාන්‍යයෙන් කිවද සෙසු යථොක්තවූ ශීලාදී
 ධර්මයන් කෙරෙන්; චිනිවමෙට්ඨො, තොර කොට; හිබ්බාන
 මෙව දසෙසනි, 'ධම්මො'යි කියා නිබ්බානගමැ ¹⁰දක්වයි;
 කුමක් හෙයින්ද යත්? සකල කෙලයෙන් නසා සනතානගෙහිත්
 පහල වන හෙයින්, සෙසු ධර්මයෝ ගෙෂ වෙන්වූහි ඔවුන්ට වඩා
 30 නුදු මේමැ සඵප්‍රකාරයෙන් කෙලයකදීම් හා අසමමිශ්‍ර භාවයෙන්
 11 අකදීම්භයෙන් උනතමනුයි ¹²කියා අකදීම්භයෙන්
 13 උනතම බවට ප්‍රමාණ පෑ ලීයි. යාවනා හිකඛවෙ යනාදී

1 සුවරිතයෝයි A. 2 සනතනිංස බොධපාක්ෂික ධර්මය නම් A. 3 අකුසලන් A.
 4 සතර ඉද්ධිපාදයෝ නම් විමංසා යන CD. 5 අසුද්ධිය-හැම. 6 ප්‍රධානව විසින්
 CD. 7 කොසජ්ජාදි-හැම. 8 කල්වන හෙයින් CD. 9 බොධසබ්බයෝ CD. 10 දක්වන්
 CD. 11 අකද්දසනතයෙන් C. අකද්දසනතයෙන් D. 12 කියායි CD. 13 උම උනතම
 බවට CD.

1 සඛ්‍යාන වාචිඛි. ප්‍රත්‍යය සමුත්‍පන්න 2 ධමියන් කියනු.
 3 වටවූ පවෙජ්දෙය, කම්වට 4 විවාවට කෙලෙස්වට නසන හෙයින්
 වටවූ පවෙජ්දකවු; උපනිශ්‍රය සපවමයවසෙන කිරි 5
 සනෙතා, යමෙක් තෙමේ යමක් නිසා උපන්නේ විනම් ඔහුගේ
 සමභවයට හෙතු වූ දෙය උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය නම් වෙයි. එහෙයින් 5
 නිජාණාඛිගමයට යම් 6 ප්‍රතිපත්තිතෙක් උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය
 වශයෙන් ප්‍රත්‍යය වේද එසේ වූ නිජාණාඛි ප්‍රතිපද සඛ්‍යානවු
 7 උපනිශ්‍රය ප්‍රත්‍යය වශයෙන් වූ 8 ප්‍රතිපත්තිගම වෙසෙසින්
 9 කියන්නාවූ බොධිසත්‍වයෝ; එවං ඛාජෙඝි, 'ඔහු රුදං
 අකදුමං' යි කිනු; සද්දං මනොපදෙසො, යම් මේ විත්‍යයාගේ 10
 දුභවතාවෙක් ඇත්ද; එකවිධෙත පාපං, මේ එක් ප්‍රකාරයේ
 කින් පාපය; වන්තා 10 අගනිගමනාහි, ජන්‍යගති දොභාගති
 භයාගති මොභාගති යන සතර අගති ගමනයයි; 11 පඤ්ච
 වෙනොබ්ල නම් 'වුද්දො කඛ්ඛති ධම්මෙ කඛ්ඛති සබ්බෙස
 කඛ්ඛති සික්ඛාය කඛ්ඛති සමුගමවාරිසු ආහතවිත්තො හොති 15
 බ්ලජාතො' යන පසයි. ජ අභාරවා යන 12 තත්ති 'සජරි
 අභාරවො ධම්මෙ අභාරවො සබ්බෙස අභාරවො සික්ඛාය අභා
 රවො අපමාදෙ අභාරවො පටිසන්ධාරෙ අභාරවො' යන මේ
 ඡවි අභාරව 13 නම් වේ. සන්ත අසද්ධමමා යනුයෙහි 'අසස
 දො හොති අභිරිකො හොති 14 අනොත්තාපි හොති අපසසු 20
 තො හොති කුසිතො හොති මුට්ඨසසතිකො හොති අපසඤ්ඤ
 හොති' යන මේ සත සත් අසද්ධමම නම්. අධිමිච්ඡනා යන්
 නෙහි 'මිච්ඡාදිට්ඨි මිච්ඡාසඛ්ඛපප මිච්ඡාචාචා මිච්ඡාකමනන
 මිච්ඡාආජීව මිච්ඡාචායාම මිච්ඡාසති මිච්ඡාසමාධි' යන මේ අට
 අධිමිච්ඡන නම්. නව ආඝාන චක්ඛු නම් 'අනන්ධං මෙ අවරි 25
 වරති වරිසසතිති ආඝාතො ජායති පියසස මෙ මනාපසස
 අනන්ධං අවරි වරති වරිසසතිති ආඝාතො ජායති අපිටියසස මෙ
 අමනාපසස අන්ධං අවරි වරති වරිසසතිති ආඝාතො ජායති'
 යන මේ නවයයි. දසවිධෙත පාපං යන්නෙහි දස 15 ප්‍රකාර
 යෙන් වූ 16 පාප නම් පාණාතිපාත අදන්තාදුත 17 කාමමිච්ඡා 30
 වාර මුසාවාද පෙසුඤ්ඤ ඵරුසාවාචා අසමන්තප්‍රලාප අභිජ්ඣා
 ව්‍යාපාද 18 මිච්ඡාදිට්ඨි යන මේ දසයයි. 19 එක නම් රාග

1 සංඛතවාචි BCDF. 2 ධමියෙන්-හැම. 3 වටවූ පවෙජ්දෙය. ACD. 4 වටව D.
 5 බොධිසත්‍වයො-හැම. 6 ප්‍රවුහති යෙක් හෙතෙම A. ප්‍රතිපත්තිතෙසින් BODEF.
 7 උපනිශ්‍රය සංඛ්‍යානවු ප්‍රත්‍යය CD. 8 ප්‍රතිපත්තිගම වෙසෙසි-හැම. 9 කියන්නාව
 A. 10 අගනිගති ගමනාහි A. 11 පඤ්චවෙනොබ්ලා CD. 12 තත්ති ඡවි අභාරව නම්
 BODF. 13 නම් BCDF. 14 අනොත්තපෙපා A. අනොත්තපී D. 15 ප්‍රකාරයෙහි
 O. 16 පාපය CD. 17 මිච්ඡාවාර OD. 18 මිච්ඡාදඡවි A. 19 එකක-වූ. අ. ක.

1 දෙව්භාදීයි. දුක නම් 2 'පාපිකඤ්ච සීලං' 3 පාපිකා ව දිට්ඨි
 4 යනාදීයි. කික නම් 'නිති දුච්චරිතානි' 4 යනාදීයි. 5 වතුකක
 නම් 'වනතාරි අගති ගමනානි' 6 යනාදීයි. පඤ්චක නම් 'පඤ්ච
 වෙනොබ්චානි' 6 යනාදීයි. ජකක නම් 'ජ විවාදමුලානි' 6 යනා
 5 දීයි. සත්තක නම් 'සත්ත අසභ්ඛමා' යනාදීයි. අට්ඨක නම්
 'අට්ඨ මිච්ඡතතා' 6 යනාදීයි. නවක නම් 'නව ආඝාතවැස්තුනි'
 යනාදීයි. දසක නම් 'දස අකුසලකම්මපථා' යනාදීයි. වතුපාඨි
 සුභ්ඛි⁷ සීල නම් ප්‍රාතිමොක්ඛ සංවර 8 සීලය ඉන්ද්‍රිය සංවර 8 සීලය
 ආර්ථ 9 පාරිශුද්ධි 8 සීලය ප්‍රත්‍යය සන්නිශ්ශ්‍රිත 8 සීලය යන මේ
 10 සතරයි. වතුජානිගනි නම් 10 'කාලාගරු වතගරං කපජුරං
 හරිව්ඤ්ඤං' යන මේ සතරයි. මලලිඛා, සිතිද්ද; චස්සකි,
 දසමන්; නගර, තුවරලා; ණො ච සීලවනං ගනිකා, යම් මේ
 11 සීලවනනයන්ගේ සීලගනියෙක්; 12 ණො, ඒ සීල ගනිය;
 වානි, හමයි; පාණානිපානාස්ස, 13 ප්‍රාණඝාතකමියාගේ; සබ්බ
 15 ලහුණො, හැමයට ලඝුච්චි; ණො විපාභො, යම් විපාකයෙක්
 ඇත්ද—නරකාදීච්ච සතර අපායෙහි 14 දුක් අනුභව කොට
 අවශිෂ්ටච්ච එහෙයින්ම ඉතාම ස්වප්‍රච්ච ප්‍රාණානිපාත කමියාගේ
 යම් විපාකයෙක් ඇද්ද ඒ විපාකය යනුයි; ඝාව පාපං න
 පච්චනි, කරන ලද්දච්ච පාපකමිය යම්තාක් විපාක 15 නොදේද
 20 ඒ තාක්; බාලො, අඤ්ඤාතෙම; මධුචා¹⁶ මඤ්ඤානිති, 'මධු ඉව
 මඤ්ඤානිති'—පාපකමිය මධුවක් මෙන් සිතන්නේයයි—මිච්චන්
 තක් යේ මධුර කොට සිතන්නේයයි වදාළ හෙයින්; මධුර
 සඤ්ඤානො හුඤ්ඤා, පාපයෙහි මධුර සඤ්ඤා ඇතිවැ; අමිතො
 නොව අනනො, අනෙක දුකබාවක හෙයින් අමිත්‍රයක්හු වැනිච්ච
 25 17 තමාගේ ආනමය හා සමහමැ; 'දුමෙමධා බාලා වරනනි'යි
 අනුසකින කරනු. එතනහමි න ජානනනි, 'වරනනි බාලා
 දුමෙමධා' 18 යනාදී වදාළ හෙයින් නොඑක් පාපයට භාජනවැ
 අනෙක දුකබාවක හෙයින් ආනමය නම් තෙමේ අමිත්‍රයක්හු
 වැන්න. එසේ අමිත්‍රයක්හු වැනිච්ච 19 තමාගේ ආනමය හා
 30 සමහ 20 අපායොත්තනනි වන්නේයයි කියා මෙපමණකුත්
 බාලයෝ නොදන්නාහුය යනුයි; 'යස්ස' යන්නට 'කමමස්ස'

1 දෙව්භාදී A. 2 පාපකඤ්ච-මු. අ. ක. 3 පාපිකඤ්ච-හැම. 4 යනාදී A.
 5 වතුකක යනුයෙහි පටන් දසක අවසන් කොට ඇති පාඨ මු. අ. කපාහි 'නිකාදී'
 යන ආදී ශබ්දයෙන් සබ්භාහිතයි. 6 යනාදියයි A. 7 සීලය A. 8 සීලය CD. 9 පාරි
 සුභ්ඛි CD. 10 කාලාගරු තගර CD. 11 සීලවනනයන්ගේ A. 12 මු. අ. කපාහිනො
 පැනේ. 13 ප්‍රාණඝාතයාගේ A. 14 අනුභව කොට A0. 15 නොලද්දේ CD.
 16 මඤ්ඤානි-හැම. 17 තමන්ගේ CD. 18 පාපයට භාජනව CD. 19 ආනමය හා
 OD. 20 අප පවත්නේයයි A.

යන්තක් අධ්‍යාහාර කොට 'විපාකං' යනු හා සමබක කරනු. අසසුමුඛො, කදුළු මුසු මුසුණු ඇත්තේ; රොදං, වලප්තේ—
 1 'රොදනො' යු සේසි; නි භනෙය්‍ය, නොමරනු; නි ඝානෙය්‍ය, නොමරවනු. නොහොත් නි භනෙය්‍ය, නොපහරතේය; නි ඝානෙය්‍ය, 2 නොමරවන්නේසි; ගුණසුණණාය, 3 තුණෙන් 5 පුණේ. 3 පුණණමියෙහි නොඑක්දෙනා නොඑක් සුවරිතයෙහි යෙදෙන හෙයින් කියත්. අමම, 4 යුකති; 5 නිරෙති, විවාරා.

388. තුණකිලපානකං.

ධනපාලගජ්ජිනං, ධනපාල හසති දමනෙ; 6 සෙවපචි සමනිදුසපනො හුඤා, ශෙණ පිළිසිඹියා පත්ව. 7 තුන් 10 මහ තුන්පෙලෙහි ලබන පිළිසිඹියා සෙව පිළිසිඹියා නමි. ඝාසසක, ඝාසි කමානන කොටු ජීවත් වන්නාවූ; ඝාසසකඝාස මනනං, 8 'ඝාසසමනනබෙනනං' යු සේසි; ඝාසිං ඝාසෙසි, සැවී; ඝාසිං, හෙබකට; 9 උනනෙසාටකනනෙර, උතුරුසළු 10 අතුරෙහි—හිණය යනුසි; නිති මණඩලානි, යොත මණඩල 15 කාණණ මණඩල දුමටි මණඩල යයි යන 11 ත්‍රිවිධ මණඩලයෝ; දුදොදාහනො, නොමනා දෙලෙක්; ඤං—පෙ - ජානාමි, තෝ 12 නොපොහොසත්හසි කියා 13 මමත් තා නොපොහොසත් බව දනිමිසි-බලන්නට එක් උපායක් කියමිසි යනුසි; හෙදුර මඤ්ඤාදං, ශ්‍රීයදිමියර; නිලියනං ච, හිදිමද; නිලියනා, හිදු; 20 අලෙන, දළිත්; එනසස ඝාසණා, මේ පුරුමයා කරණ කොට ගෙන; නාම, 14 ඒ තාක්—විම දුරු කරන තෙක්; ඝාසො, කවුඩු තෙම; සමබදබහො හොතිනි, ඇප වන්නේය—ඇප වූ හිදිතේය යනුසි; ආවමාන්, දුරුකර; උසලමකුලං වීය, උසල් කැකුලක් මෙන්.

25

389. සුවණණහඤ්ඤාපානකං.

බිලබිගදුනියං, ඇඹුල් 15 කාහිදිය දෙවනු කොට ඇති; ඝාණාජහමෙම, 16 තිමුඩු සාලේ බත්ම; ධුපිනවාසිනෙසු, දුම් කවා සුවද කල; 17 දුලඟුලකසාටකෙ, දහවලු පොවා

1 රොදන්තේ A රොදනනා BCDF. 2 නොමරන්නේසි BCDF. 3 පුණේමියෙහි BCDF. 4 සටන් A. 5 නිරෙති-මු. අ. ක 6 සෙකක BCDF. 7 තුන්මහ තුන්පෙලෙ මෙහෙති A. තු.ම.සමයෙහි B. තුන්මහ මෙහෙති CDF. 8 ඝහසසමනන. යුසෙසි A. 9 උනනර-මු. අ. ක. 10 අතුරි A. 11 ත්‍රිත්ඤ A. 12 නොපොහොසත්හසි A. නොපොහොසත්හසි C. 13 මමනා A. 14 ඒ තාක්කල් BDF. 15 කාසි BCDF. 16 තිමුඩු A. 17 දුලඟුලකසාටකෙ-මු. අ. ක. දුලඟුලකසාටකෙ BCDF.

.....; කහකරරථකෙන, මහලු රථයෙකින්; සතනනි
 1 රතනිඤ්චෙති, සත් ර සත් 2 දවහලකින්; බ්‍රහ්මපට්ඨානං න
 කතොසි යනු නැතක් ද නො ආ හෙයින් 3 වදලෝ. ඔහුලා
 හො ව, ධනලාභ කාරණයද; නනු වරාම⁴ මහාසෙට්ඨිනි, 5 මහ
 5 සිට තව සිහන්තමෝ නොවූමෝදුයි නොහොත් මහසිට තව
 සිහන්තමෝ වේදුයි; අහො වන මෙ ජානිනි, මට ඉතා පරි
 කානියෙක් වූයේ යයි; පුඤ්ඤව දුනා සුමනො, දුතයට පුඤ්ඤ
 යෙහි මෑ සුමන වන්නේය; සඤ්ඤස, දුතයාගේ; කනිට්ඨං,
 මලනු; සඛගණනිඤා, ඇති නැති දෑ දී 6 ඔවුන් රක්ෂා කොටෑ;
 10 ඔපිලාපෙඤා, ගලා; භාතුජාසා, 7 බැදූවු; ගිවිසානුදරිසු,
 සත ශෛල පඵත ගුහායෙහිද—පාංශුමිශ්‍ර පඵත ගුහායෙහිද;
 පිපඨං, පුලිල-කලසු එව්.....

390. මහකජානකං.

අඤ්ඤංසු, දන්ත; නං දිඤා ආගනපුට්ඨෙස, ඒ විදුබරයා
 15 9 දුක ආ පුරුෂයන්; සඛසකඤ්චමෙව, ප්‍රධාන තෙරුන්මා;
 පුරකඤා, ඉදිරිකොටා; උදවා, නොහොත්; 10 යථාවසරස
 වසෙන, යථා තනි වශයෙන්—11 යථා සවභාව වශයෙන්; න
 12 ගණනනි, නොකියත්—ඇයිදී නම්ගොත් නොකියති යු
 යෙයි; සීලවරණෙන, සීල හා අපට සමාපනති සඛිඛාතවු
 20 වරණයෙන්. 13 වරණ යනු සීලය හා අපට සමාපනතියි.....

391. ඔපච්ඡෙදසානකං.

උපසිඛති, 14 හිමිබෙයි; ගකිඤ්චගො නාම, අනුන්
 විසින් නුදුන් දෙය හිමි හෙයින් 'ගකිඤ්ච' නම් වන්නෙහි.
 ප්‍රමුච්ඡන්තං නො සරුප් හෙයින් කියා. මෙසඤ්චනනි,
 25 15 සෙනය කොට්ඨාසයෙකැයි—නොපගේ මේ එක් සොරකමෙ
 කැයි කියා; සංචෙපෙසි, බැව්; සායාමි, 16 ආශ්‍රාණය කෙරෙමි-
 හිඹෙමි යනුයි; හිසානි වෙව, තෙලුහු අලද; පුණ්ඩරිකානි,
 පිසුම් කෙමිද; ආරා ධිඤා උපසිඛනනං, දුර සිට හිමිනනුට;
 17 බානිදුසියා, කිරිමව් මිහියගේ නොහොත් 18 දරුමිහියගේ;

1 රතනිඤ්චෙති-මු. අ. ක. 2 දවහලකින් BC. දවහලකින් DF. 3 වදලෝ C.
 4 සෙට්ඨිනි-මු. අ. ක. 5 නොහොත් යනු දක්වා A හි පමණකි. 6 ඔහු BD. 7 බැදූවා
 A. 8 මහකත A. මහක BCDF. 9 කැදවා ආ A. දුක උද ආ OD. 10 යථාව-මු. අ. ක.
 11 A හි පමණකි. යථා සවභාව තනි වශයෙන් A. 12 ගණනනි A. 13 සීල
 වරණයෙහි A. 14 හිඹෙහි-හැම. 15 චෙසන D. 16 ආශ්‍රාණ AC. 17 බානි
 ඔ. හියා BE. 18 දරුමිහියගේ BE. දරුමිහියගේ OD.

අභිබාහාසිකං කථොසි, 'වොහරිතුං අයුත්තං කථොසි' යු
 සේසි—කුමක් පිණිස කියන්නට 1 නුසුදුසු කෙරෙසිද යනු
 අභිසි; නව 2 හනිහනා, තොපට බලයට මෙහෙ කොටැ ජවත්
 වන්නාවූ නොහොත් නව 3 හනිහනා, තොපට බල මෙහෙ
 කරන්නාවූ

5

392. හිසපුපුජානකං.

මෙජ්ඣාරකෙසු, සුවිච්චි 4 ශ්‍රමණ ධර්මයට යොග්‍යවූ මහ
 වල්හි; ඡොසෙ, ශ්‍රමණ ධර්මයෙහි; ඡොගං, යෙදීම හෙවත්
 වීර්‍ය; කාසදබසිබහුලා, කඟ තරකිරීමෙහි තතපරවැ ශරීර
 පොෂණයෙහි නියුක්ත වූවාහු; 5 ආවහනා, අස්වන්නේ; ඡෙ 10
 බ්‍රාහ්මණස්ස යනාදි ගාථායෙන් යමෙක් තමා සනතක දෙය
 සිල්වත් 6 මහණන්ට දී ඉතිරි දෙයක් අනුභව 7 කරන්නාවූ 8 වූනම්
 එසේවූ ජනයෝ විසාසාදී නම්හ. තෙපි නිකම් ශ්‍රමණ යම්හයි
 9 ප්‍රතිඥාවැ ක්‍රිබාසිලිවැ සිංහව්‍යාහ්‍රාදීන් කා ඉතිරි මාංසාදිය
 අනුභව කොටැ හිදිනා හෙයින් උච්ඡිට්ඨ 10 හොජ්හ. එහෙයින් 15
 තෙපි යථොක්ත වූ හිහි ජනයනුත් තොවටතා ශ්‍රමණයම්හයි
 11 ප්‍රතිඥාවැ හිදිනා 12 විසාසාදියවයි යනු හඟවා

393. විසාසජානකං.

*ලුඛං, නපුරැවූ; *අභිශානං සුඛං, 13 ආයතීයන් සම
 කීවූ සුඛය; ජීවිතවුනති, ජීවිත 14 වෘත්ති තොමෝ; සමුද්‍යන 20
 වුං, පවත්වන්නට; සුභිබ්බනතිසා, සුවයෙන් නිපදවා ගත
 ගැක්කැයි යනුයි

394. වට්ටකජානකං.

15 වරාටකං, කැබිලිත්තක්; නිහාසිහං, කරනැවැමියක්
 හු; කප්පක යි කියාත් කරනැවැලියාට 16 මැයි; කිකුචරහි, 25
 කීමෙක; ඡොසාසං අනුසිකඛාමි, ඔවුන් අනුව හික්මෙමි—ඒ
 සුවපතුන් දරුවන් කර මැණික් එල්ලෙන හෙයින් මමත් උන්

1 නොසුදුසු ACF. 2 හතහතා BCDP. 3 ගතිහුහි BODF. 4 ලහ A. ශරක
 BODF. 5 සංචෙප්පනනා-මු. අ. ක. 6 මහනාදි OD. මහණදී BF. 7 කරන්නක්හු
 CD. 8 විනම් AC. 9 ප්‍රතිඥාවත්වැ A. 10 හොගිවූ A. හොජ්ව CD. 11 ප්‍රතිඥත්වැ
 A. 12 විසාසායවයි ABF. හිදිනා විසාසායවයි D. *පුස්සොල පොත්හි මේ
 පද හා අභි විපයසිසවි වැටී තිබේ. 13 අභිශානං A. අප්පහනවූ ආර්යයං CD.
 14 වුකති OD. 15 වරාටකං-මු. අ. ක. කරාවං OD. 16 නමැයි D.

සේම මා කර මැණික් බැන්දෙමි යනුයි; මා කිං මඤ්ඤි, තෙපි මා මේ කෙළියට කළැයි නොසිනවු.

396. කාකජානකං.

දුතියො චගෙගා.

6

ජනකනිපාන චණණනා නිවසිනා.

වාසාභාරං, වසන ගෙයක්; විපසභනංගොති, නොති මියේ වේ; දියබිඳිකුඤ්ඤා, උසින් යෙල 1 රියනක් පමණ; සසිං සපා, සිංසපා සහිතවූ. සිංසපායයි ගෝනැස් 2 විද ලු පිට දුවක් කියත්මැයි. මත්තේ 3 කැණීමඛල ගාවා ගෝනැස් මුල් වසා

10 ඒ මත්තේ ගසාලු 4 පුවරුවටත් නියත් මැයි. අපේගුහා, 5 පිට කොටුල් නැති; දියබිඳිනනා, යෙල රියන්; 6 උවචනන න, උසින්; මාතුලුඛනං, 7 ලප්තාරං; 8 'වෙල' යයි කියාද 9 'මෙල' යයි කියාද ඒවමැ නම්. 10 නිතනං වා සාරොනනි, 11 සැසැ හැරැපියමනා පොත්ත සඵප්පකාරයෙන් නොහැරීමෙන්

15 වේවසි හලමනා කච්චලයේ නොහැරැ 12 තුනුකොට හැරීමෙන් වේවසි තිත්ත ගෝ කරන්තාහ; අඛිලං වා, හලමනා පොත්ත මැ හැරැ නොපියා නොහලමනා මධුර රස ඇති සුඹුළු 13 හැරැ හුදු 14 හැමුල් හෝ කරන්තාහ; 15 පඤ්ච, රජ; 16 සඤ්ඤා හඤ්ඤා, කැහි හත් අත් ඇත්තේ; බහිනචං නනුභමපි අන

20 ච්ඡනනා, 17 පිටත පොත්ත තුනු කොටත් නොසස්නේ— 18 පිටපොත්ත මදකුත් නොසස්නේ යනුයි; නනුභං පන චචං උදබරනනා, තිත්ත රස පොත්ත හලමනා කච්චලයේදී 19 හැරැ නොපියා තුනු කොට 20 පොතු හරනේද; 21 අනපනන නනා, පොත්ත නොගත්තේ; උපවිහානං, වේයන්; චඡමික

25 වබ්භනනිසාමෙත, තුඹස් බදනා ක්‍රමයෙන් හෙවත් වේයන් නැහෙන තුඹස් සේ; 22 මධුකරානං, බමරැන්; අජ්ඣ ව නම් සැජ්ඣ බවයි; මදද ව නම් මෘදු බවයි; නප නම් පීඨයීයි නොපොත්

1 සියසක් C. 2 වදවුච්චට දවත් A. ඔදළපිටිදවත් CD. 3 කැණීමඛලය A. 4 පුවරුවටත් AC. 5 පිටකොටුම් A. පිටකොටුල් BF. 6 උවචනනනොන-හැම. 7 ලප්තාරන් A. 8 මෙලෙ CD. 9 වෙලෙ BCDF. 10 නිතනකං-මු. අ. ක. 11 සැසහැරැ පිටමද පොත්ත CD. සැසහැණේ මදපොත්ත BEF. 12 නුභි A. 13 හැරැ හැඟ හුදු A. පා හැරැ හුදු CD. 14 ඇමුල් BCDF. 15 පඤ්චා-මු. අ. ක. 16 සඤ්ඤා-මු. අ. ක. 17 පිට D. 18 කච්චපොත්ත A. පොත්ත CD. 19 රැහැ C. 20 පොත්ත CD. 21 අන පුනිතනනා-මු. අ. ක. 22 මධුකරා-හැම.

පසුව ගිලාදියයි; වෙවචන නම් 1 පයනියයි; 2 අගනිනිකාසිනා,
 වන්තිසකකුසියක් සේ දිලියෙන්නාවූ; භූමමනෙස, සපාමාපි
 යෙහි; කිං කාරණා, යථොක්ත 3 ගුණාඛගසඛගන රජනු කෙ
 රෙහි කමිකෙලයෙ 4 නොඵලෙන්නව කාරණ කිමිද යත්;
 නාදිසො, එබඳුවූ රජනෙම—යථොක්තවූ 5 ගුණාඛගයෙන් 5
 යුක්තවූ රජය යනුයි; පොකකරණිසු ජානපදමං යථා, 6 පුජක
 රිණියෙහි සඤ්ජානවූ පදමය 7 උදකකඳුමාදීන් යමිසේ අනුප
 ලිප්තද එපරිද්දෙන්ම 8 කමිකෙලයෙන් විසින් අනුපලිප්ත වන්
 නේය. එහි-ඔහු කෙරෙහි-කමිකෙලයෙය් 9 නො ඇලෙන්.

396. කුකුළුජානකං. 10

ගණනි, වැස්සී; 10 රාජපොභාගා, රාජවාහනයහ; නනොසි,
 ඵ් ඇතුළු නුවර පොකුණෙනුදු; අට්ටකං, මැස්සක්; 11 ගරු
 භාරනාය, බර හත් බැවින්; ඔලිනවෙහං, මදවූ වෙහ ඇතියනු;
 නාරාවෙන, ශරයෙන්; හිනනමනි, නැමේද ගෙවත් නැමි
 ණිද—12 නහන ලද ද; නොනැගු දුන්නෙහි ජිය ශබ්ද නැති 15
 බව හෙතැ කියත්. 13 හඤ්ඤනි, නහන ලදී—14 නවැසි යනුයි;
 15 සරවරවෙබ්නිබ්බුහං, උතුම් හියෙන් විදුනා ලදුව මලාවූ.

397. මනෝවිද්‍යාව.

මිහවිනනනො, මුව දඩ කැමැත්තේ; සො ඉමං නාම
 ජිනොනි, ඵ් මෙනම් දෙයක් 16 දන්නා ලබන්නේ යයි හෙවත් 20
 17 මෙනම් දෙයක් දියයුතු වන්නේ යයි; ධුමමගහට්ඨානො,
 එකාවනු පලන කඩ නොහොත් මුවන් එකාවනු යන එන කඩ;
 උට්ඨාපිනෙසු, නහන ලද මුවන් කෙරෙන්; 18 එනිමිගො, එළු
 මුවෙක්; = නි, පමා 19 කොටලා යන පිණිස එතැනමැ වැටී හිනි;
 අපහසිංසු, 20 සිපිනුයි; චපෙට, න්‍යග්‍රොධ වෘක්කයෙක්හි; කිං 25
 අපේජච බාදිසුසි, කිමෙක්ද තෝ මා හෙතැ අදමැ කයිද.
 නොහොත් නිබද්ධං බාදිසුසිනි, අද මා හැරුපිං මා තට
 බිලි තබා දුන් කල 21 ඵ් නිරන්තරයෙන් කයිදයි; අසුසුකිලිනන

1 පර්යායයි BCD. 2 අගනිකාසිනා-හැම. 3 ගුණගණාඛග A. 4 නොයෙක්
 නව C. 5 ගුණගණාඛගයෙන් BCDF. 6 පුජකරණි BCDF. 7 උදකකඳුමලා
 දීන් A. 8 කමිකෙලයෙය් නොඇලෙන්නේ A. 9 නොඇලෙන්නෙත් BCDF. 10 රාජ
 ඛගා BCDF. 11 ගරු BCDF. 12 ලද නොනැගු CD. 13 හඤ්ඤනෙ-මු. අ. ක.
 14 මිනවැසි A. 15 සරවරවෙහනිබ්බුහං-මු. අ. ක. 16 ලබන්නේ යයි A. දන්නාලද
 දෙයක් දන්නා ලබන්නේ CD. 17 මේ නම් දිය CD. 18 එහිමුගො-මු. අ. ක.
 19 නොකොටලා BCDF. 20 සිපිනු BCDF. 21 එහි A.

මුඛං, කඳුලෙන් තෙත්වූ මුහුණ; අසෙසෙසු—පෙ—එනි, සෙසු දවස් සෙසු පුරුෂයන් එන සැටියේ නොවෙයි අද එන්නේය; අසිතුණෙකු—පෙ—කිට්ඨා, ඇතුළු රුක් සෙවණ 1 නොව දනා පිණිස කඩු මුණයෙහි බත්තලිය තබාගෙනැ කඩු මුණ 5 යෙන් බත් තලිය දික්කොට ගෙනැ ඇතුළු රුක් සෙවණට 2 කොට ගෙනැ; අපසකෙනි කාරණෙන, ඉදින් තෝ 3 මා මැරැගෙහි වී නම් හේ මාගේ ප්‍රාණ විනාශ සිඛ්‍යාත සව්‍ය කාරණයෙන්; මහනාං අප්ඨං, තට වන්නාවූ මහත් වැඩ—තට නිරන්තරයෙන් දෙන්නාවූ මේ බලි; 4 අයං ලද්ධගමනං, මේ 10 නිරන්තරයෙන් 5 ලද්දවූ ගමන් ඇත්තේයි හෙවත් නිරන්තර යෙන් තට එන්නේයි; අහං හී නව සනාතෙක ධාතෙ යනාදී රුක්සෙවණ සිටියත් තමන්ට උපද්‍රවයක් නොකොට ගතහැකි බව ගෙනැ කියත්. සජ්ජා හුඬා, සැරහී ගෙනැ; නගරදවා රෙ, නුවර දෙරට වදනා 6 තැනැ

15 398. 7 සුනානුජාතකං.

ගිජ්ඣගුහාය, 8 ගිජ්ඣ පච්ඡන ගුහායෙහි නොහොත් ගිජ් ලිහිණියන් වසන ගුහායෙහි; අනියාමෙඤා, අසෝ ගිජ්ඣ බැඳෙන පිණිස යයි මෙසේ නියම නොකොට; කා ඤා, කව රෙක් 9 නම්ද—10 කුමන නම් හැඟීමෙක්ද යනුයි; ණාජනසනාං 20 අනිකාමම යනාදී කුණප සොයා ඇවිදිනා කල දෙතුන් සිය යක් යොදුන් කව්ටලයෙහි තුඩු කුණපයෙක් විනම් එක් දෙසි යයක් යොදුන් ගෙවා ගෙනැ ගිය කල යොදුන් සියයක් 11 කව් ටලයේදී දක්නා බව ගෙනැ කීහු; ආසජ්ජාපි, 12 පැමිණද; සනානං ආගනිඤාපි න ජානාසිනි, යොදුන් සියයක් ඉක්මැ 25 තුඩු කුණප දක්නට සමඵවූ තෙපි තොප බැඳෙන පිණිස අට වන ලද දුල් හා මල හා සමීපයට අවුදිනුත් එමෙ දුල්මල කුමක් පිණිස නොදන්නාදැයි—කුමක් පිණිස නුදුටුවාදැයි විවාලේ

399. ගිජ්ඣජාතකං.

30 අභියවංසපටිපදං, 'වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ අරියවංසා. කතමෙ වත්තාරො? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සභවුටෙභා හොති

I නොවන A. 2 ගෙන A. 3 තෝ මැරැගෙහි A. 4 ලද්ධාගනි ලද්ධ අයං ලද්ධා ගමනං-මු. අ. ක. 5 දෙන ලද්දවූ A. 6 තෙතයි A. 7 හුතනො-හැම. 8 ගිජ්ඣකුට ගුහායෙහි C, 9 නම් A. 10 කුන්නම් නැසීමෙක්ද BODF. 11 කව්ටලයේද OD, 12 පැමිණෙද-හැම.

ඉතරිතරෙන චිවරෙන ඉතරිතරෙන පිණ්ඩපාතෙන ඉතරි
තරෙන ¹සෙතාසනෙන භාවනාරාමො හොති භාවනාරතො
පභාතාරාමො හොති පභාතරතො' යන මේ ආර්යවංශ ප්‍රති
පතතිසි; පාදෙ වැලිඟා පළිබ්බදො, පඨ වැල ²බාද පැකිල්ලේ;
අදො යනාදි ඒ විභාරයෙන් ලැබිය යුතු වස්තුවට මේ ලතා ⁵
යෙන් පාදසබ්බලතය පුළුනිමිත්ත යයි හෙතැ කියා. න පඨ
පදය අනුච්ඡවිකං කතං, ආර්යවංශ පිළිවෙතට පුද්ගලක්
නොකරන ලද; පනිරුපෙ, සුදුසු පිළිවෙත්හි; ³පළිබ්බදො,
පැකිලි—⁴රොහිත මත්ස්‍යයා ප්‍රතිලාභයට ⁵ඉඡට නිමිත්තයක්
ලදිමිසි සිතා හෙතැ; අනුනිරමම, හෝතෙර හොස්සේමැ; ¹⁰
දෙව උදො, ⁶මස්වයෝ දෙදෙනෙක්; පටිකබ්බදොනා, නග්ට
⁷ගත්මස්වයා ⁸ලා හයා හෙනමැ; සො, ඒ මත්ස්‍යයා විසින්
දියට හැද හෙතැ යන මත්ස්‍යයාගේ නග්ට ගත් ¹⁰මස්වයා තෙ
මේ; මහාමච්ඡා, මත්ස්‍යයා ¹¹ඉතාමැ මහති; ඉතරෙන සද්ධං,
¹²ගොඛ සිටි මස්වයා හා සමඟ; අනුනිරමම, ¹³අනුනිරමම; ¹⁵
න සංහිරාමි, අදනා නොලැබෙමිද; අනුධාමාති, ගොඛට
බලා ¹⁴අදසි කී; විවාදො ¹⁵වූපසමමනං, තොප විසින් අපගේ
මේ විවාදය සන්තිදේවා; දබ්බපුප්පඡාන වණණනාය, වැලක්
මල් හා සමාන හෙයින්—වැලක්මල් පැහැ වැනිවූ සිරුරු පැහැ
ඇති ¹⁶හෙයින්මැ; නං ආලපනි, ¹⁷දබ්බපුප්පඡානි කියා ඒ ශාඛා ²⁰
ලයා ආමන්ත්‍රණය කෙළේ; ¹⁸අලං, අලක්වූ; අධිගමුපායං,
ලද උපාය; මායාමි සි කියා ¹⁹කැණහිලිට ආමන්ත්‍රණයයි.

400. ²⁰දබ්බපුප්පඡානකං.

වෙනසිකරොගෙන, සිතිවිලි රොගයෙන්; පුරොහිත
පුප්පතා, ²¹පුරොහිතයාගේ පුතා; ²²නාමාය ගනමගො විස, ²⁵
දියෙහි නැව් ගිය මඟක් මෙන්; කුවජ්ජො ලොහිතං ගිකඛමි
යනු ²³රක්කානිසාර හෙතැ කියත්; නිකිච්ඡසාමනි, පිලියම්
කෙරෙමිසි; ²⁴සමජ්ජ නම් කෙළිසි. අඨසා නං, ඉක්බිති තෝ
මඟට; ²⁵නාමාරුපිං මාමං, ²⁶නො දෙතොත් නොදෙමිසි

1 'සෙතාසනෙන' යන්න ලඟට ඉතරිතරෙන ගිලනපව්වය හෙසජ්ජ පරිකා
රෙන' යන පාඨය හැම පොත්වලම පැවතේ. 2 පැකිල්ලේ A. 3 පළිබ්බදො-මු.
අ. ක 4 රේමත්ස්‍යයා CD. 5 ඉඡටනිමිත්තයට D 6 මස්වයාගේ A. මස්‍යයා CD
7 ගත-හැම. 8 මස්වයා BCDF. 9 හයා C. 10 මස්වයා BCDF. මත්ස්‍යයා මේ
තෙමේ CD. 11 ඉතා CD. 12 හෝ සිටි A. 13 අනුනිරමමයා-හැම. 14 අදසි A.
15 උපසමමතු-මු. අ. ක, 16 හෙයින් CD. 17 දබ්බපුප්පඡාන-හැම. 18 මු අ. කපාහි
නොපැවතේ. 19 කැණහිලිට BCDF. 20 දබ්බපුප්පඡාන CD. 21 පුරොහිතපුත්‍රයාගේ
BCDF. 22 නාමා BCDF. 23 රක්ක අනිසාර A. 24 A හි නොපැවතේ. සමජ්ජ නම්
කෙළෙහි-හැම. 25 තාරුපං-මු. අ. ක. 26 නොදෙතුන් BCDF.

කියන එබඳු වචනය නිසා; න බාදනහි, එබඳු වූ ¹බසමැ කා
 ජීවත් නොවන්නාහ. 'සමපනනං ව ²තං පාසිනං වාහි ³සමප
 හනපාසිනං'. සමපනනං, 'සුඤ්ජරං—⁴නිපනනනනි අනො'
 'පානං සීලමෙතසසාහි පාසි'. කසස පානනනි ආසඛකාය පර
 5 සස ලොභිතනනි සාමජීයනො ඤායති'යි අම් ගන්නේ. එමැ
 කියති අටුවායෙහි 'සමපනනං ⁵පරලොභිතපාසිනං'යි. අති
 දුක්ඛාරං ⁶වචනං කනනනි, මා විසින් ⁷නොකොට ගත හැකි
 වචනයෙක් කරන ලද්දි—දෙමිසි කියන්නාවූ මා විසින් කියන්
 නට නොපිළිවන් ⁸බසෙකැ ⁹කියේ. ¹⁰යහපත මා කල දෑයයි
 10 ප්‍රසාද උපයා. නදකථනොනකෙ ගනෙව, ඒ ප්‍රශ්නාපීය ප්‍රකාශ
 කරන්නට නිසි ශාස්ත්‍රයෙහි. මෙයින් ප්‍රශ්න ව්‍යාකරණය
 ශාස්ත්‍රයෙහි පරිචය ¹¹ඇතිව මුත් නො පිළිවන්නේයයි බො
 හෝ ශාස්ත්‍රයෙහි පරිචය ඇති බව ගෙනැ කියත්. නසමිං
 ලොභං අවාසනෙරයා—¹²ජනෙය්‍ය, එහි ¹³ලොභය දුරු කෙ
 15 රේද—¹⁴යමක් ¹⁵දෙමිසි ¹⁶කියේ වී නම් එහි ලොභ නො
 කොට කී පරිද්දෙන් දේද යනුයි; දුස්සකාමිණියා, පිරිසුදු
¹⁷කොට දුහම්නිය හැකි—පිරිසුදු කොට නොධාරිය හැක්කැයි
¹⁸යනුයි; ආදුච්චාපං, පරමදුහු; යං කුමාරා විහඤ්ඤෙර, 'යෙන
 කාරණෙන කුමාරා විහඤ්ඤෙර' යු ජේසි; සනඤ්ච[බමමං],
 20 හුදී කුසල්බම්; කුච්ඡී, කුසමිරොග හෙවත් ශොකයෙන් ඇතිවූ
 රකතානිසාරය; පඤ්ඤාසාසි, සිටගති

401. දසකණකජනනං.

සරහපලලබක, සරහ මුවන් හිඳුවා කල ¹⁹පලන්; සවනහි
 හි, හෝ ²⁰ගහින්; උපාදාගෙන, දරින්; ක්‍රාසි, ධ්‍යානලාභී
 25 තෙමේ; ²¹ක්‍රානවිහාරසමාපනනියා, ²²ධ්‍යාන විහාර සමා
 පනනින්; සෙධො, සොවාන් ආදී; අසවයෙන, වට විහිදීමෙන්
 හෙවත් කෙලන ප්‍රභාණියෙන් නොහොත් නිව්‍යාණයෙන්;
²³බුනගුණෙන, අපිස් ගුණෙන්; විසිසාරමෙහන, වීර්‍ය වැඩි
 මෙන්—වීර්‍යයෙන්; සාකච්ඡාය, ඔවුනොවුන් හා ධම්කථා
 30 බිණීමෙන්; විසාරදො, හය නැත්තේ; විසසප්පා, නිසැකවැ—

1 බස BCDF. 2 බො තං BCDF. 3 සමපනනපාසි-හැම. 4 නිපනනනනි
 CD. 5 පරලොභිතපානපාසිනායි A. පරලොභිතපාසනායි CD. 6 වන මෙ-
 මු. අ. ක. 7 නොකටහැකි D. 8 වනසේකැ A. 9 මා කියේ-හැම. 10 යහපතායි A.
 11 ඇති බව යෙන කියත් A. 12 ජිඤ්ඤා-මු. අ. ක. 13 ලොභ A. 14 යමෙක් CD.
 15 දෙමෙයි A 16 කියේ නම් CD. 17 කොදු හැම නියරැකි CD. 18 කියනුයි A.
 කියනුයි CD. 19 පලක් OD. 20 හහින් CDF. 21 විහාරසමාපනනියා-මු. අ. ක.
 22 ක්‍රාන BCDF. 23 බුතබහගුණෙන-මු. අ. ක.

බුහුච්චා; ¹බදබසනනුඅබදබසනනනන, බද හත් නොබද හත්; බද හත් නම් ²හත්වටයි. නොබද හත් නම් ³හත්සුහුයි. රුකබ
 සුසිරෙර, ගස් සිදුරෙහි; නොගං ආහුජ්ඣා, දරණ ලා; ⁴පඤ්ච
 පසසාදුනි, උමමාපුපඵ කණ්කාරපුපඵ බනුජ්චකපුපඵ ඔසගි
 තාරකා ⁵අඤ්චර්චක යයි යඵානුමයෙන් කියන ලද නිල 5
 පිත ලොහිත ඔදන කාල වණ් ගෙනැ කිහු. උමමාපුපඵ නම් දිය
⁶බෙරලිය මලි; ⁷අඤ්චර්චක නම් පෙණල මලි. බනුජ්චක නම්
 බදුවදයි. නාමය, 'අසස සොකං' යු සේයි; ⁸සච්චිනිඤ්ඤො
 සිනි, නොකයෙන් සැටුණාටු—පහරන ලද්දටු ඉදුරන් ඇත්
 තේයි; මොදදගොනා, වොදනා කරන්නේ හෙවත් ගොක 10
 කාරණ විචාරන්නේ; සහනසබ්බාපෙසු, සනි සංසකාරතත්
 කෙරෙහි—සජ්ච අජ්ච වසතුන් කෙරෙහිය යනුයි; උබ්බනි
 ඤාපි, කර වැල් ලා ඇදගෙනාදමියන්නාහ; ඉමිනා සපෙපන,
 මොහු සපියක්නු වුව මැනවැයි; කණ්කාරපෙපන, මොහු
 යමිත් කාණ්කාර සපියක්නු වුව මැනවැයි ⁹හෙවත් නයකු වුව 15
 මැනව; උපායගොසලලඤ්ඤොගොව, උපාය විෂයෙහි—ඒ ඒ
 කාරණ විෂයෙහි—දක්නු දෙනයෙන්ම; පච්චෙඪානි, වනැයි;
 මඤ්ඤාමි, 'එනමඪං මඤ්ඤාමි'—මේ අඵය හෙවත් මේ කාරණය
 සිතමි; ¹⁰කබ්බිමම, කාච්චිකාව මැ. කාංසා නැවැත නැවැත
 උපදනා හෙයින් විචිකිච්චා නම් වෙයි. එහෙයින් එසේ වූ 20
 පුනපුන උපපජ්ජමානානි විචිකිච්චනානි ව, නැවැත
 නැවැත උපදනා විචිකිච්චාවෝද; ¹¹හනනං පමුඤ්ච, පසුමිනිය
 මුදයි කිවු; ¹²සංචිගහරුපො, හයින් කලකිරුණාටු සවරුප
 ඇත්තේ; මුඛබනිතං කාඤා, නො කැහැකි පරිද්දෙන්
 මනෙත්‍රාපධාදීන් මුඛබනිතය කොට; එනොන, මේ රජහු 25
 විසින්; විචනනව්ඡදනො, 'විචනනං—පරිවනනිතං-කිලෙසමයං
 ඡදනං යසස සො විචනනව්ඡදනො'යි ¹³දන්නේ; විචනන,
 පරිවනිතය කරන ලද නොහොත් තසාපියන ලද; විචම,
 දෙන නැමැති වඤ්ඤාසට ප්‍රකාශවැ පෙනෙන; බලවනනි, බල
 වත් දැයි විචාලේ; ජාරසස, වෛර සවාමියාහට; ¹⁴'කුඤ්ඤමපි අනි' 30
 යනුයෙහි ¹⁵'කුලුපක බ්‍රාහමණා' යනු යොදනු.

402. 16 සහනුහනනනනනනන.

1 බදබසනනනන-මු. අ. ක. 2 අහත්වටයි A. 3 සුහුයි BCDF. 4 'පඤ්චපස
 සාදුනි' යන පදයට පරව 219 වැනි පිටේ 12 වැනි පෙළේ 'ඉති බැවින්' යනු පවත්
 19 වැනි පෙළේ 'ගමන වාරසෙක්ද' යනු දක්වා පාසිය BCD පොත්වල වැටී තිබේ.
 5 අඵච්චකබනු ABDE. අඵච්චකබනු BF. 6 බෙරලිය CD. 7 අඵච්චක BF.
 8 කුච්චිනිඤ්ඤොසිනි-මු. අ. ක. 9 A හි නොපැවැත්. 10 කාංසා මේ කාංසාව A.
 සබ්බමම කාංසාවද BCDF. 11 හනනං A. මු. අ. ක. 12 සංචිගහන-මු. අ. ක.
 13 දක්වෙය BCDF. 14 A හි නොපැවැත්. කුඤ්ඤමපි අනි BOD. කුඤ්ඤමපි අනි F.
 15 කුලුපකබ්‍රාහමණො A. 16 සහනුහනනනනනනන-මු. අ. ක.

කුමිකාරසිකඛාපද නම් සෙනසුන් නගන්තව පැනවු
 ශිකායි. 1 වාරවිහාරෙ, වයඹ විහාරයෙහි නොහොත් ඊයඹ,
 පඨ විහාරයෙහි; අසජ්ජමානො, 2 නොඇලෙන්නේ—ලොහ
 වශයෙන් සබලනයක් නැත්තේ; චනිබ්බකා, වනිපකයෝ;
 5 ගුණ කියා ඉල්වන්නෝ වනිපක නම් වෙත්. මිත්තාමව්වාදී
 නමපි, මිත්තයන්වදු ඇමැතියන්වදු; 3 විදදදසො 'හවෙසාමෙව,
 සතුරු 5 වෙම්මැය; විදදදසනා, දොම; අධිගමෙති, අධිගම්
 කරවා—පුණ්‍යකොට්ඨාසයට පමුණුවයි යනුයි; නි දියසනති
 යනුයෙහි අපිය 6 'න කුජ්ඣනති' යනු. 7 'දව්ඪ—අප්‍රිතො' යන
 10 බාතුයි; අඤ්ඤදක්ඛ, එකානනයෙන්; 8 වරමනතං යනුයෙහි
 අපිය 'තං මං 9 වරෙති' යනු. 10 ආවිණණා, පියවි—සවභාවය
 යනුයි; භාසබ්බං වාවබ්බං, කායවිඤ්ඤනති වච්චිඤ්ඤනති යු
 යෙයි; භික්ඛාය නිට්ඨනා, භික්ඛාතව්‍ය වස්තුව නිසා භික්ඛාචාර
 11 වාතතියෙන් සිටිමි; ගුණනං, ගෙරි; අඤ්ඤවනො, කිසි පට්‍රී
 15 බොධයක් නැත්තාවු.

403. අට්ඨසෙනිජාතකං.

විභිකොට්ඨිකාස දුසියා, වී පරන මිභියෙන්; ආනිපෙ
 පසාපිතා, 12 හවුයෙහි වැනු; ඔමුකෙකනනා, ගිනිපෙකහෙල්
 ලෙන්; ආදිත්තසරීරො, ගින්නෙන් දිලියෙන සිරුරු ඇත්
 20 තේ; 13 වණ්ණා, වුණව ගියානු; මහකමවසා, වදුරු තෙල්;
 දිසො හොති, සතුරු වේ; වෙහනහො, යේවටු; එනාති සීලා
 දිති විය, තමා කෙරෙහි පිහිටි සීලාදීන් දුටුවායේ තමාගේ
 සන්තානයෙහි පිහිටි සීලාදී වූ බවින් මේ සීලාදී බවේයේ මාගේ
 සන්තානයෙහි පිහිටියේ යයි [දුටුවායේ] යනුයි; පනිට්ඨිනො නු
 25 බොමහි, අබණ්ණාදි භාවයට 14 පැමිණිවීමට සමච්චිම් වශයෙන්
 මමත් ඒ සීලාදී බවේයෙහි පිහිටියෙම් දෙහොයි; පනිට්ඨිනානාවං,
 අබණ්ණාදි භාවයට 15 පැමිණිවීමට සමච්චිම් වශයෙන් තමාද ඒ
 ගුණබවේයෙහි පිහිටාගත් බව; 16 පට්ඨපට්ඨාපහෙනාපි, පිරිස්
 වටන්තනු විසින්ද. 'පරිසං උපට්ඨාපෙනති 17 පරිසුපට්ඨාපකො'
 30 යනු වේ.

404. කපිජාතකං.

1 ආචාර විහාර-මු. අ. ක. 2 ඇලෙන්නේ-හැම. 3 විදදදාසො-හැම. 4 හවෙ
 ය්-මු. අ. ක. 5 නොවෙම්මැය-හැම. 6 කුජ්ඣනති-හැම. 7 විඪපිතො A. දිස
 ආප්‍රිතො B. දිස අප්‍රිතො CD. දිස අප්‍රිතො F. 8 වරතං-මු. අ. ක. වරමනතා-
 හැම. 9 වරෙති BCDF. 10 ආවිණණං පියවි-හැම. 11 වාතුතනසං A. වුතතියෙහි
 D. 12 අවියෙහි A. 13 ගුණනා-මු. අ. ක. 14 පැමිණිවීමට C. 15 පැමිණිවීමට
 16 පරිසුපට්ඨාපෙනාපි BCDF. 17 පරිසුපට්ඨාපකො BODF.

ඉදං, මේ ආනවය; නිවමං, නිත්‍යය; ධ්‍රැමං, එකාන්තය; සංඝාතං, සිරිය; අවචනාමමං, නොමිඟන සුද්‍රයි; නිසං රණං, නිවන්; 'නිසාරති එතෙනාති නිසාරණං'යි ගන්නේයි. හෙට්ඨපපනතිනො, ධ්‍යාන භාවනා කොට නිකාන්ති වශයෙන් 1 උඩ බඹලොවින් යට බඹලොව දක්වා උපත් ඇතියේයි. හෙට්ඨ 5 පපනතියමැ විභාවනා කවැටිවැ කියති 'පුබ්බෙ ක්‍රිාතං භාවෙනා' ඇ. 2 සුභකිණ්ණසු යනු 3 වෙහපඵලයෙහි සිටැ තතියජ්ඣාන උකටකොට භවා තතියජ්ඣන් තෙලෙහි නිපත් ගෙනැ කියත්. ආභසාරසු යනු සුභකිණ්ණ තෙලෙහි සිටැ දුතියජ්ඣන් උකට කොට භවා 4 අපපමාණසුභ 5 පරිත්තසුභ නම් ඇති 10 6 තතියජ්ඣන් තල 7 දෙක් පියා දුතියජ්ඣන් තෙලෙහි 8 මතු පත් ආභසාර තෙලෙහි උපත් ගෙනැ කියත්. 9 ඉති බැවින් 'හෙට්ඨ පපනතිනො' යනුයෙහි යට යට 10 තෙලෙහි උපත් ඇතියේයි අරුත් 11 නො ගන්නේය. යට යට ධ්‍යන් තෙලෙහි උපත් ඇතියේ යයි අරුත් 12 ගන්නේයි. සමම්ඤ්ජිතං වා බාහං, 15 හකුළුවා ගත් අතක්; 13 පසාරය, දික්කරන්නේද; සමම් ඤ්ජය, හකුළුවා ගන්නේද; එවමෙවං, එපරිද්දෙන් ගෙවත් එපමණ කලෙකින්; සද්දං ඉධාගමනාය, 14 මේට ඊම පිඤ්ඤ ආවාචු යම් මේ තොපගේ ගමනවාරයක්ද; 15 විරසං ශ්‍රො මාසිස ඉමං පටියාසං අභාසි, නිදුක තෝ මේ ගමන වාරය 20 16 බොහෝ කලෙකින් 17 කෙලෙහි; ඉදං, මේ ආනවය; කෙටලං, ජරාමරණාදින් අසමමුඟ; න වචනි න උපපජ්ජති යනු මතු මතුවෙහි චුති පුතියනී තැතැයි ගෙනැ කියා. 18 අවිජ්ජා කප්පා, මොහයෙන් වසන ලද්දේ; සක්‍රිති නාම, 'යො තාම'— 19 ය නම් මේ 20 බකය යන නම් ඇති බ්‍රහ්මයෙක් තෙම; 25 සහනඤ්ච 21 පනඤ්ඤං, 'විජ්ජමානඤ්ඤච පනඤ්ඤං' යු යේයි; 22 උභතඤ්ඤං නිසාරණං, 'අත්තනො දිට්ඨියා ගතිතතිබ්බා තනො උපරි විජ්ජමානං යෙව නිබ්බානං' යු යේයි—තමාගේ දූෂටියෙන් ගත් නිඵාණයට වඩා නොහොත් තමාගේ ගත් දූෂටියට වඩා මත්තෙහි විදුමානවුමැ නිඵාණය යනුයි. 23 කං 30 එවං.—පෙ—කප්පෙසිති, තෝ මෙයේ කීද තෝ මෙයේ කීද

1 උඩබඹලොව උපත් ඇතියේ B. උඩබඹලොව යට බඹලොව උපත් CDF
 2 සුභකිණ්ණසු-මු. අ. ක. 3 වෙහපඵලකෙය A. 4 අපපමාණසුභ-හැම. 5 අසු. පනතිසුභව A. අසුභපනතිසුභ BODF. 6 තතියජ්ඣාන D. 7 දෙක් කියා A. 8 මතු උපත් BODF. 9 නතු බැවින් A. 9 නි එබැවින් D. 10 තෙලෙහි සිට BCDF. 11 නො ගනුයේය-හැම. 12 ගනන්නේයි-හැම. 13 අපසාරය A. 14 මේ BCDF. 15 අවිරසං-හැම. 16 බෝ A. 17 කෙලෙහි A. 18 අවිජ්ජාගතො-මු. අ. ක. 19 විමසිය යුතුයි. යය නම්ම BF. යනම්ම OD. 20 බකය BCDF. 21 පනඤ්ඤ විජ්ජමානාඤ්ඤපනං OD. 22 උභතර BODF. 23 කං එවං-හැම.

වැලියයි නොහොත් තෝ මෙසේ කියයිද 1 තෝ මෙසේ කියයිද
 වැලියයි; අනුච්ඡේදනො, විවාරත්තේ; 2 අනුබන්ධනි, ලුහු
 3 බදනේ යයි 4 හෙවත් වෙහෙසත්තේයයි; 5 අනුයෝගහයා,
 වොදනා හයින් හෙවත් සඵලයන් තමා මෙසේ විවාරනිති
 6 කියා විවාරයෙහි කල හයින්; භිනො, බිය පත්වූයේ;
 අසෙසෙසි—පෙ—ආවිකාවනො, මම මතු නොවෙමි. සෙස්
 සෝත් මෙසේ කියනිති කියා සෙසු තමාගේ 6 සහායයන් 7 කියන්
 නේ; පුසෙසෙසිමා, කුලල කමීයෙන්; අසෙසෙසිං උපෙ, සෙස්ස
 වුන්ගේ 8 මත්තෙහි; අනනනො වසං වනනනොනි, තමන්ගේ
 10 ඉසුරු පැවැත්වීමෙන්; නො, ‘අඹාකං’—අපගේ; අසං, මේ
 9 අපරාමරතාව ප්‍රාප්ති වසයෙන් බ්‍රහ්මපතනි නොමෝ—ලොභ
 භාව ප්‍රාප්ති නොමෝ; 10 වෙදෙහි, වෙදගෙන් නොහොත්
 ප්‍රඥගෙන්; බ්‍රහ්මපනි, ‘බ්‍රහ්මං උත්තමං—නසං පතනි බ්‍රහ්ම
 පතනි.’ එමැ කියති ‘පවුරුකොටිපතනි සෙට්ඨාච්චපතනි’යි.
 15 අසමා යනුයෙහි අඵය ‘අඵෙ’ යනු. අභිස්සන්ති යනුයෙහි
 අඵය ‘අඵං බො හඵං බ්‍රහ්මා මහාබ්‍රහ්මාහි ආදිති වදනො නම
 සන්ති’ යනු. සසං සහසන්තිං නාම, සහසුයන් සමබන්ධි
 යතයත් නම්; 11 සනසහසං, ලක්ෂයෙක. වම් ගණනාගෙන්
 තීරබ්‍රද ලක්ෂයකට ආශ්‍ර යයි කී නියයි. උපානිවනනොසමිති,
 20 හික්මිණිමිති; 12 නිසමපරෙනො යනුයෙහි අඵය ‘අභිවිය පුටෙඨ’
 යනු. උබ්බනොධො, පෙරලා 13 නොහොත් හුපුල්ලා; කුරමර
 ගාහං, සිරකොට ගෙනා; වර්ෂමනුසෙස, 14 සිරහළුන් හෙවත්
 වරපුරුෂයන්; 15 පබ්බන්දො, පච්ඡින ජාලයට—ලොභීන්
 පිහින පච්ඡින 16 බෙහෙදටය යු සේයි; යුද්ධනෙහිං ආකොටා
 25 පෙහෙනා, සටන් බෙර ගස්වන්නේ; දෙව—පෙ—සබ්බාදෙ
 බන්ධො, දෙතුන් 17 හභුලක් එක්කොට බැඳා; ‘සබ්බාට’ නම්
 හභුළු හෝය. එක්කොට බැඳී නැව් හෝයි. සමබන්ධිකුලං,
 එතෙර සබද කුලයකට; හුහනඛිදිනාවසෙසාහි, අනුභව
 කොට—18 කා—ඉතිරි; බසිදුපෙමිති, ගලා පියමිති; 19 බිප්ප
 30 නිසන්ධියා, සකුසින් කුන් 20 සමවැජිය 21 සහන බැවින්;

1 A C පොත්වල නොපැවේ. 2 අනුබද්ධනි-හැම. 3 බදවන්නේයයි A 4 A හි
 පමණකි. තෙවන් වෙහෙසන්නියයි A. 5 අනුයෝගහයනිනො-මු. අ. ක. 6 සහයන්
 BDF. 7 වෙත් BCDF. 8 කෙරෙහි BCDF. 9 අපරාමරප්‍රාපනා. 10 වෙදෙහි-මු. අ. ක.
 11 සහසහසානං-හැම. 12 සමමනිසමපරෙනො-මු. අ. ක. නිසමපරෙනො-හැම.
 13 නොහොත් පුලල A. නොහුපුල්ලා BF. නොහුල්ලා CD. 14 සිරහළුන් A.
 15 පබ්බන්දො-මු. අ. ක. 16 බෙදයට A. හෙදයට B. 17 හභුල් D. 18 ඉතිරි BCD.
 19 බිප්පනිසන්ධියා-මු. අ. ක. බිප්පනිසන්ධියා A. 20 සමවැජිය A. සමව
 ජිය BCDF. 21 සහන බැව් A. සහනයමු BCDF.

'බිප්පං—සීසතරං—කිංතාරමම ණයා නිසමනං බිප්ප නිසග්ගි—
 තය්සානුභාවෙන' යු සේසි. නඨා නිං බුද්දො, එසේ මැසි සෝ
 සඵඤ්ඤෙහි මැසි; ¹නං දසෙසනි, එහෙයින් නෝ සඵඤ්ඤෙහි මැ
 යැසි කියා සඵඤ්ඤන් දක්වා; නඨ අයං ජලිනො සර්වසභා
 වො, දිලිසෙන්නාවු නොපගේ මේ ශරීර ප්‍රභාවය—ශරීරා ට
 ලොකය; ආසවෙහි, කෙලෙසුන් කෙරෙන්; ²විග්ගාහි, සිත්;
 විමුච්චිංසු, ³මුක්තවු

405. බහුමාණවිකල්පය.

පටිමො වගො.

හෙසජ්ජසනාධිකාරසිකා;පදං, බෙහෙත් නනා තිබ්බිතෙති 10
 පතවන ලද සිකාපදය; ජොමණණමයෙ කනෙ, සුවණ්මය
 කල කල්හි; පසඤ්ඤෙසජ්ජනාහි, 'සප්පි ⁴නවනිතං තෙලං මධු
 ඵාණිතං' යන මේ පස් බෙහෙත්; බාහුලිකා අනොසි, ප්‍රත්‍ය
 යාගේ බාහුලයෙන් යුක්තවු; ජොලමෙබ්, බදනෙහි කුඩුවමද
 කියත්; පනනසුචිකායොපි, පාත්‍ර පසිද; පටිකාමෙසි, 15
 නභා තුඩු; අනෙහාකොට්ඨානාපිකා, අචුළු කොට ගෙවල්
 ඇත්තාන—අචුළු—නමත් වසන තැන—⁵කොට ගෙවල් ඇත්
 තාන; සිකා;පදං පසඤ්ඤෙසඤා, 'යාති බො පත තාති ගිලා
 නානං පටිසායනීයාති හෙසජ්ජනි සෙසපිදං සප්පි නවනිතං
 තෙලං මධු ඵාණිතං.' තාති පටිගහෙත්වා සත්තාපරමං 20
⁶සනාධිකාරකං පරිභුංඤ්ජනබ්බාති. තං අතිකකාමයතො
 යථාධිමො කාරෙතබ්බො' යන ⁷සිබ් පතවා; ⁸ජොණසකඛරා
 මනනං, පුණ්ණකැටි මාත්‍රයක්; නිදහනෙන, නභා තබන්තවුත්;
 සනාධිං, තිබ්බත්; ⁹අද්ධිච්චසසා, තොදුටු විරු ¹⁰යහළුවෝ;
 ධම්මසුච්චනනං, 'ධම්මසුත්තං අත්ථසුත්තං'සි යොදනු. ධම්ම 25
 නම කුශල ධම්මසි; ¹¹අත්ථ නම් වැඩසි; අභිලඛිකනාමෙව,
 නැගෙන්නාවු මැ; අච්චිච්චි, ගති. ¹²මයනමෙපස යනාදි
 පරිහරණාදිය සවග්ගිමොක්ඛාවරණ හෙයින් කියත්. යාහං, 'යො
 අහං' සි ¹³බිඳුනේසි; වජ්ජමණ්ඩලං චිය, වජ්ජමණ්ඩලය පරිදි
 දෙන් කිසි උපකෙලයක් නැතිවැ; කුලෙ ව, සුනිකුලාදි කුල 30
 යෙහිද; ගණෙ ව, පරිවාරයෙහිද; ජො, ඒ ගකාර රජ තෙම;

1 දසෙසනි-මු. අ. ක. එතං. දසෙසනි A. 2 විතො, සිත-හැම. 3 මුක්චු BF.
 මුක්චු CD. 4 නවනිත තෙල BCDF. 5 කොටසම ගෙවල් A. 6 සනාධිකාර-හැම.
 7 සිකාපද A. 8 ජොණසකඛර-හැම. 9 අද්ධිච්චසසා-මු. අ. ක. 10 යහළුවා-
 හැම. 11 අච්චි-හැම. 12 මයනමෙපසනාපරිහරාදිය A. 13 යොදන්තේ A.

රජ්ජං, රාජ්ජයද; සමවතනවාසං, මෙමුත්ති කරුණා මුදිතා
 උපෙක්ඛා යන යතර බුහව විහාර වාසය නොහොත් එක් තැනෙ
 කමැ නොහිඳැ නොඑක් තැනැ දවස් මස් හවුරුදු ගණනින්
 විසිමි හෝසි; ඉදං, මේ 1 රාජ්ජයී තොම; 2 යාව මං නිප්පහං
 5 කරොති'යි අනුසංඝාත කරනු. පවතනමුලභොජනා හුඛා,
 ස්වයමපතිත 3 පකාපැකිමැ ආහාර කොට ඇත්තාහු; පණණ
 පුච්ච ඛණ්ඩා, පත් ගොටුගෙක බැඳැ; තිණවට්ඨි අනතරෙ,
 තණ කැරැල්ලක් අතුරෙහි; අකිසඛුනභාවං, 4 නිප්පයීබොධ
 භාවයට; චජ්ජදසසිනං යං, වරද දර්ශී වූ යමකු; නිධිනං
 10 පවතනාරං ඉම පඤ්ඤා, නිධානයක් කියන එකක්හු මෙන්
 5 දක්නේයැ; නිගහගහවාදිං, නිගොතැ කියන්නාවූ-8 නිගොතැ
 අවවාද කරන්නාවූ යනුයි; ඤෙඤෙඤා, වැඩ; ඤා, යමෙක්;
 ඔවඤෙඤා, දුටු වරදට අවවාද දෙන්නේද; අනුඤාඤෙඤා, නො
 උපන් වරදෙහි අනුසස් දෙන්නේද; අසබ්බා ව, අකුසලින්;
 15 කුණ්ඩසංඝාතෙහි, නොකැපෙන කරයකින්; 7 මුණ්ඩගොනා
 විස, මුඛ කරන්නකු සේ; මහජ්ඣමසි වෙ වාවං, ඉදින් මහත්
 වූ ප්‍රයෝජන ඇති 8 වාවාගෙකුත් විනමි; නං, එසේවූ වාවාව;
 9 භුසං ව, රටු මටක් මෙන්; 10 විකිරියකු, විසිරේවයි; යථා
 කුමහකාරො 11 ආමකමනනිකො, යම්සේ කුමහකාරයා හමු
 20 මැටියෙහිද-යම්සේ කුමහකාරයා භාජනය 12 නැවැත නැවැත
 ගසා බලා ආමභාජනය හැරැ පකකභාජනය ගනීද; ආනන්ද,
 ආනන්දය; 13 වො, තොපට; නථා න පරකකමිසාමි, එසේමැ
 උත්තාහ නො කෙරෙමි-එසේමැ නැවැත නැවැත අවවාද
 කොට 14 නිගොතැ 15 අපකක භාජන සදාය පුද්ගලයා හරිමිසි-
 25 16 පකකභාජන සදාය පුද්ගලයා හික්මවාගන්ට උත්තාහ කෙරෙ
 මිසි යනුයි; 17 නිගහගහ නිගහගහ, නිගොතැ නිගොතැ; ආකො
 චෙඛා, ගසා බලා; ආමකං, 18 පැලහු ද අමු මැටි බදන;
 ආචාරපණණනනිවිනිකො, 'ආචාරවිනයො පණණනනිවින
 යො'යි යොදනු. ආචාර විනය නම් ආචාරයෙහි හසල බවයි-
 30 ආචාර සමාචාර විසින් රක්තා වාරිත්‍ර ශීලයයි; පණණනනි
 විනය නම් වදාල විනය නො ඉක්මෙන බවයි-සිසොපදයෙහි
 19 කිසු නියෙන් රක්තා 20 වාරිත්‍ර ශීලයයි; 'ආචාරමි' යනුයෙහි

1 රාජ්ජයී තොම A. රාජ්ජයී තොම BDF. 2 යාමං-හැම. 3 පචාපල A. 4 නිප්ප
 ලිචරොධ B. නිප්පයීරොධ ODF. 5 දන්තේසි BCDF. 6 නිගොතැ නිගොතැ A.
 7 මුචෙතොනා විස, මුචකරන්තකු සේ B. 8 වාවයකුත් D. 9 භුසං-වැ-මු. අ. ක.
 10 විකිරියකු-මු. අ. ක. 11 ආමකමතො-හැම. 12 නැවැත A. 13 වො-මු. අ. ක.
 14 ගොතැ A. 15 පුපකක A. 16 දුපකක A. 17 නිගහගහ-මු. අ. ක. 18 පලමු
 ද A. පැලමුද OD. 19 කිසු OD. 20 වාරිත්‍ර-හැම.

උඹට නඟා තුලාවක් සේ 1 හෙළා; 2 වෙමෙන, නිභීය කොට; 3 උලලඛිසිසා, නඟා; ගනටභානනො, ගොස් සිටි එතෙරින් නැවැත; ලභාගුණං, 4 වැල්වලය; 5 විසසජ්ඣා, අහසට තමන් විහිදුවා; නුණොණා, පුරණය කරන ලද්දේම - මෙහෙයන 5 ලද්දේම නොහොත් පිනුයේම; වෙතනලනාය ව, වෙනුලතාව ගේ ද දෙ අතුරෙහි; විණාය ගමරතනන් විස, විණායෙහි බඳ බමරතත් සෙසින්. 'ගමරතනන්' නම් 6 බුරවන තනයි. විනානං, 7 දික්වැ සිටියා වූ ශරීර ඇති; චාහනසස, 8 විය උසුලන්නා වූ; සොගහසස, වාහන වූ හසනායයන්වද; ඉඤ්චාභාරමපි, අනතා; 10 පුර වඩුන්වද; කුහනගෙහ, කෝල් අග්නි

407. මහාසපිඤ්ඤාං.

9 සමුද්දවාරං, සමුද්දවරණය ගෙවත් ගැසිරීම—ප්‍රවෘත්තිය යනුයි; 10 කුමභකාරකුලං නිසසාස, 11 අත් කුමල් කුලයක් නිසා බලයට මෙහෙ කොට; අමබිජ්ඣං, අමකැනක්; 15 සෙසෙහි, ගැත්තන් විසින්; 14 බහගහවිහගහසාඛං කඤ්චා, 13 ඇත් මැත්ති බිඳුණු අතු ඇති කොට; නොහොත් බහගහ, බිඳුනා ලද; විහගහසාඛං කඤ්චා, විශෙෂයෙන් බිඳුනා ලද අතු ඇති කොට; ගභිනප්පලො, අනුන් විසින් කඩා ගන්නා ලද්ද වූ පක් ඇත්තේ; අඤ්ඤානො, අතික් දශායෙකින්; මුණඤ්ඤාණි 20 පබ්බතො විස, කුළු නැති ඉඳුනිල් මිණි පව්වක් සේ; සොසි නො, සියලු ශෝක පරිදවාදීන් තාක් දුරිකාව හෙයින් වියලා පිහන ලද; අට්ඨපාසාණො, ඇට සැකිලි නැමැති පවුර. සසරින් නොයාදී පරික්ෂණ ආවරණව සිටිනා හෙයින් කියත්. සුනභ යොගසස, යෙදුණා වූ යොග ඇත්තාගට-භාවනායෙහි යෙදුනා 25 14 වූය යනුයි 'සුඤ්ඤානබ්බිතතා යොගො-භාවනා. තත් සුනභ සස' යු සේයි; අභිලපපෙන, ආකාශයෙන්; නිඤ්ඤාලපබ්බාර මෙව, එනම් පඵත බෙයදටම; මණ්වලයං, මැණික් වලලු නොහොත් කදවලලු; ගඤ්චං පිංසමානං, සුවද වටන්තිය; සෙතො, උකුස්සෙක්; 15 සුනාපණනො, මස් අවුණින්; 30 ඉමෙ හි බහුනනං සාධාරණො, මේ පඤ්චකාමයෝ නම් බහු සාධාරණයහ; චජ්ඣාරං, භාල්දොර; අනාරහජ්ඣමහි, ගටබඩා; හිකඛාවජ්ඣං, බිත් සිහිම් ඇති; සෙල නම් මැණිකි; චල

1 හෙළි-හැම. 2 A හි පමණකි. 3 උලලඛිසා-හැම. 4 වැල්වලය A. 5 විසස ජෙජ්ඣා-මු අ. ක. 6 බුපවන A. 7 එක්වැ A. 8 උසුලන්නා වූ BCDF. 9 නිගහන-මු. අ. ක. 10 කුමභකාරකමම.-මු. අ. ක. 11 අතික් BCDF. 12 බහගහවිහගහ-BCDF. 13 ඇත්මැත් බලා හිඳුණු අතු BCDF. 14 වූ CD. 15 සුනාපණකතො AG, සුනාකතො D.

කිකුඩං, සැලෙන්නාවු මොල්ලිය ඇති; ¹කලිඛිනාගං, ²කලිභු
 රට වැසියන්ගේ; සිලාදිභි පඤ්චභි ගුණෙහි, ගිලොඤ්චි ධර්මයා
 ප්‍රඥා ³විමුක්තිඤ්චි විමුක්ති ඥාන දර්ශනා යන පඤ්ච ගුණෙන්;
 ගහගච්චි, ⁴කිංකල්ප; ⁵අත්තනො අත්තනො චන්දනො, තම
 තමන්ගේ සීමා වශයෙන්—පරිචේද වශයෙන්. 'ගථොධිකානි' ⁶
 යනුයෙහි 'ගථා' යන්නෙහි අපිඨ 'අත්තනො අත්තනො' යනු.
 රූපාදිඛිඛිපඤ්චා, රූප ශබ්ද යනාදි පරිචේද වශයෙන්. රූප
 ශබ්ද ගනු රස සපඨී යන පඤ්චකාම ගුණයන් අත්තසංකිණී
 නොවැ ⁶පිරිසිදි සිටි බැවින් කියත්. යනොධිකානි යන
 පාඨයෙහි විග්‍රහ වාක්‍ය ⁷පඨිති 'ගතො—උපරතො ඔධි ඵතෙසං' ¹⁰
 යි. යනො යනු 'ගම—උපරමෙ' යන ධාවුකි. එයින් කියති අපි
 කියන්නාහු 'උපරතො' යි. උපරනනොධිකානාහි, පනවු කාම
 නොධිකාසයන් ඇත්තාවු කාමයන්; එතො නොධිකාසො,
 තදඛිත වශයෙන් එක් කොටසෙක්; 'එතො නොධිකාසො' යනු
 තදඛිත වශයෙන් ප්‍රභාවය කෙලෙස නොධිකාසය ගෙනැ කිනු. ¹⁵
⁸අභානාය, ⁹'කරණීයාකරණීයං' යු සේසි; නොතොත් වැඩ
 අවැඩ; ඵොභං උභතණ්චුලං, මදක් ¹⁰සහල් කොට; කලි
 නාගං, ¹¹විලික්ඛවැ; ¹²ආම, මේ නොපැසිණැයි කියාදැ

408. කුමහකාරජානකය.

¹³සබ්බලොකනිච්චරණ, සියලු ලොකයා ¹⁴සසර මත ²⁰
 සසුරෙන් එතෙර කරන්නාවු; ගහවා සබ්බඤ්ඤ, භාග්‍යවත්වු
 සඵඤ්ඤෙහි; උදෙතො වංසරාජා, ¹⁵වංශාගත වු මේ උදෙත
 නම් රජ තෙම; පියාසිත්තා, ගුණවත් වැ; මුමනට්ඨං, දුම්
 මලා-සුවද දුම්මලායි; ¹⁶අරඤ්ඤකනිනාහි, වැටකේ කොළ;
¹⁷ඔට්ඨ, ඔටු දෙනෙක්; ව්‍යාධි යති පිට ¹⁸මහා මොල්ලි ගැට ²⁵
 ඇති හෙයින් කියන ලද; දුතොග්ගරණනිච්චං, හසුන් ගෙනැ
 යන කම්; ¹⁹ගොමග්ගරණනානාහි, ගොමවැරැටි ගෙනෙන
 ගැල්ලි; අත්තනො ධම්මනාය, තමා ²⁰කැමැති පරිද්දෙන්—
 කැමැති යම් තැනෙකහි; ඡායු, ²¹'ඤාමාමි'-නොපට ආරාධනා
 කෙරෙමි; සනතුගං උපච්චි, සතුරන් මත්තට ගෙවත් සතුරන් ³⁰

1 කාලිඛිනාගං A. 2 අලිභුරට F. 3 විමුක්තිඤ්චි යන පඤ්චකාම ගුණයෙන්
 අත්ත A. විමුක්ති ඥානදර්ශනය OD. 4 A හි නොපැවැත්. කිම්බැල්ල BCDF.
 5 අත්තනො ඔස-මු. අ. ක. 6 පිරිසිදි CD. පිරිසිදි BF. 7 දක්වති A. 8 ආත්තනො A.
 අත්තනො BCDF. 9 කරණීයං යු සේසි BCDF. 10 සාල් A. 11 වලක්කො A.
 විලික්ඛවා BCDF. 12 ආමං-ගැම. 13 සබ්බලොකනිච්චරණ-ගැම. 14 සසර C. 15 රජ
 වංශාගත BCDF. 16 අරඤ්ඤ-මු. අ. ක. 17 ඔටු OD. 18 මොල්ලි BCDF.
 19 ගොමග්ගරණ BCDF. 20 කැමැතිවන A. 21 ඤාමාමි A.

කරා; අභිභරණී, ප්‍රෙරණය කරන්නෙමි හෙවත් දමන්නෙමි; සුදෙබ්¹විකකනනාමනී, යුධවිෂයෙහි වික්‍රම ප්‍රාඤානු—වික්‍රම වන්ද්‍රිය යනුයි; ඡකනනාමනා[කඤා], ගොමවැරැටි ගැල්² හයන පරිද්දෙන් කොටැ; ³පවිණනී යනුයෙහි අභිය 'හරනි—
 5 සෙවනි' යනු. නං නානාකිවෙවසු⁴පඤ්චාං පොසං, ආදි අපරිනිත කාලයෙහි—සමඵලා සිටි කාලයෙහි—ඵ ඵ⁵කාත්‍ය යෙහි මොහුටුව මැනැවැයි කියා මෙසේ ප්‍රාචිනා කරන ලද්දනු—කාමැතිවන ලද්දනු—ඵ පුරුෂයා පසුවැ

409. දලහබමමජානකං.

10 උඤ්ජාවර්ශාය, ⁶භෑවිලිලි ආභාරයෙන්; මං දුරං පවුටු දෙති, දුරදී මැ මා පෙරමහට එන්නේයැ; විභාවනාසෙඤ, පහල කරන අභියෙහි. ⁷විභාවනාය මැ ⁸පයිනි 'අයමෙව සො න අඤ්ඤා' යි. මාලුචලනාය, ⁹මාලුවා ලියයෙහි; අගගප මාලං, අලුත ¹⁰ හටගත් අක්දලුවයි—අග්‍රාභිකුරුය නමුත් හේ
 15 මැයි; ¹¹මනො වන, එකාන්තයෙන් ¹²මෙලේ; විපපමුත්ත යස වෙතසො, කාමයන් කෙරෙහි මුක්තනු සිත් ඇති; කිං ¹³නිකකමමා අවජාම, ¹⁴නිෂකමීක වැ කුමට ¹⁵හිදුමෝද— නිකමී කුමැයි ¹⁵හිදුමෝද යනුයි; මජ්ඣිමා, ¹⁶පියැපියා; ගො ඤං, යම් බදුටු තෝ

20 410. සොමදනනජානකං.

න නිගුහනනී, නොසහවන්නාහ; ¹⁷පනනියාපෙඤා, ¹⁸හඟවා; ¹⁹උග්‍රකා විවිධනනී, උතුණත් බලන්නී; හමරඤ්ඤ න වණණානී, නිල් බමරැත්වත් අඳුන්වත් පැහැ ඇති; ²⁰දස කුසලකමමපඵබමම නමි පාණානිපාන අදනතාදන ²¹කාම
 25 මිඵභාවාර යන මේ තුනින් වැලැක්ම යයි කියන ලද තුන් කාය සුවරිතයැ මුසාවාද පෙසුඤ්ඤ ඵරුස සමඵපපලාප යන මේ සතරින් වැලැක්ම යයි කියන ලද සතර වාක් සුවරිතයැ ²²අභිධ්‍යා ව්‍යාපාද මිඵභාදුෂටි යන මේ තුනින් වැලැක්ම යයි කියන ලද තුන් මනෝචාරික සුවරිතයැ යන මේ දශයයි;

1 විකකනනමිණි-හැම. 2 හරන BCDF. 3 කියනුයෙහි BCDF. 4 පවහිනා-
 මු. අ. ක. 5 ප්‍රත්‍යයෙහි-හැම. 6 ඇවිලිලි A. 7 විභාවනාය A. 8 කියනි A. 9 මාලුච
 BCDF. 10 අටගත් CD. 11 අමනො-හැම. 12 මෙල-හැම. 13 නිකකමම-හැම.
 14 නිෂකර්මක D. 15 හිදුමෝදයි CD. 16 පිස CD. 17 පටිඤ්ඤාපෙඤා-මු. අ. ක
 18 පහදවා A. 19 විවිධනනි-මු. අ. ක. 20 දසකුසල කමිපඵබමි ADF. 21 කාම
 මිඵභාවාර BDF. 22 අභිදු BCDF.

මමෙව 1 සීසෙ 2 ජානපලිනං, මාගේමැ හිසැ කරයසි දනු;
 ඉනරං, 'උත්තමඛගං' යනු කියත්; උගගනො, 3 හිවියෙහි;
 නරුණකලීරො 4 විය, 5 ලා හුණ කිලීල්ලක් මෙන්; දුහියෙ
 වා නනියෙ වා අන්තභාවෙ 6 විපාකදුනනො යනු බ්‍රමිසරවස්
 එමැ අත්බැවැ විපාක එල 7 නො දෙන්නෙන් කියත්. දෙවන 5
 තුන්වන අත්බැවැ නියමයෙන් එල දෙන බැවින් කියත්.
 කාලිකං නාම, කලෙකින් වන්නා නම් වෙයි - කලෙකින් සුව
 එලවන්නා නම් වෙයි; 8 'අකාලිකං අනුධාවි මා කාලිකං අනු
 ධාවී'යි යොදනු. කල් නියමයෙන් එල දෙන බ්‍රමිසරවස් 9 නහම්
 අනුවා යු තැන්. 10 හවිතබ්බමෙවෙතං කපේසි, විග්‍රහ 10
 දෙය මැ කී-නොප ඉසැ මේ කරයසි කියන නොප එකාන්ත
 යෙන් වන දෙය 11 මැ යැ කියේ යනුයි; 12 පරිණමනෙහි පරිණ
 මනෙහි හි වයෙ, වයස් පෙරලෙත් පෙරලෙත්-13 මුකුරත්
 මුකුරත්ය යනුයි; සාණ්චාකසදීසෙහි, 14 සභවැල්ලේ සුදුවැ;
 කාලා යනුයෙහි අඵය 'කාලවලලී' යනු. කාලවලලී, කඵවැලී; 15
 පචාලාව හුක්කා, 15 පබ්ඵවන්වැ පලපතින් අඛකුරයෙන් යුක්ක
 වැ ගෙනැ; පචෙලලනී, ලෙලේද; ගොපානසිසමහොගං,
 16 ගොනසක් වැනි වක්වූ ශරීර ඇතිවැ; එමැ කියති 'ගොපානසි
 ආකාරෙහි හගහසරීරං'යි. 17 නධ්ඤාකාසණිකං පරිසෙසනනිං
 වීස, නව කණුවක් සොයන්නියක මෙන්; 18 හගහසරීරො, 20
 වක්වැ හියවූ ශරීර ඇතියෙමි; පරිවනනිතං, පෙරැලී ගත්
 නව; විවෙකසුචවසෙහන, ඒ කෙලයෙන් කෙරෙන් වෙන්වී
 මෙන් සමාව කායික වෙනසික සුව වසයෙන්; පරිවනනිතං,
 පෙරැලී ගත්තව; කාමරති-පෙ - ආරමමණානි අභාර
 මජෙක ධ්විනානි, කාමරති දයකවූ රූපාදි ආලබ්භයෝ 25
 අභාර මධ්‍යයෙහි පිහිටුවන ලදහ; නානි ආරබ්භ, ඒ රූපාදිත්
 නිසා. 19 ආදී කී 'තෙසං' යනු 'පරිවනනමානානං' යනු හා
 සමබ්භි කරනු. පරිවනනමානානං, පෙරැලෙන්නාවූ හෙවත්
 20 පවත්නාවූ; තෙසං, ඒ සත්‍යන්ගේ; නං මුහුත්තං, එකෙ
 ණෙහි; උපායාස නම් බලවත්වූ දුකි; එනමයි රජ්ජං, තොසිද 30
 පිය හැක්කාවූ මේ කාමරති නැමැති රජ්ජවද.

411. සුඛිමජ්ඣනකය.

1 සීසං-හැම. 2 සකද්ජාත-මු. අ. ක. 3 ග..ස්සේ A. 4 මු. අ. කඵාහි නොපැ
 නේ. 5 හුණ A. 6 විපාකජනනනො-මු. අ. ක. 7 නොදෙන තැන් ගෙන A. 8 කාලි
 කා-හැම. 9 නහකම්-හැම. 10 හවිතබ්බමෙවෙතං-මු. අ. ක. හවිතබ්බමෙවතං A.
 11 මැකියේය A. 12 පරිණමනෙහි හි වයෙ-මු. අ. ක. 13 මුකුරත් මුකුරත් A.
 14 සැණැ A. සැණචා BCDF. 15 වප්ඵවන්වූ-හැම. 16 ගොනසක් OD. 17 නධ්ඤ
 කාසණි-හැම. 18 ගොහහසරීරො BCDF. 19 ආදී කී පරිවනනමානං යනු ,BCDF
 20 පවත්වන්නාවූ O.

1 කොටසිමලියං, කොළ හිඹුලෙහි; බ්‍යාමසහසායාමං,
 දහසක් බඩ 2 දිග ඇති; 3 භොගං පවෙසෙය්‍යා, දරණ ගසා;
 සමුග්ගානං, උත්මුල බවට හෙවත් මුලින් උපුට ගෙන ගිය
 බවට; නාගමෙදං, නාතෙල්; 4 රුක්කානං, වෘක්කයන්ගේ
 5 මය්‍යකයෙහි-මහා ගස් මත්තෙහි; අජ්ඣාරුභා, නැගෙනහිර
 වූ; චන්ද්‍රානි යයි කියා 5 මහත් වැවකට 6 ප්‍රධාන වැසිපිනා
 වූ වෘක්කයටද කියති-මල් නොගෙන පක් ගන්නා ගසටද
 කියත්

412. 7 කොටසිමලිජානකං.

10 සුඛිටසිලගොනොනා, සුඛිටසිලයා හා සමාන ගොනු ඇති;
 කුරුරටවාසීන්ට රජ හෙයින් කොරවා නම්; කිංශොකො
 නාම තුමහාකං සොකො, නොපගේ ශොකය කුමන නම්
 ශොකයෙක්ද; සරභෙ, සරභ මුවන්; බහුනොනො යනුයෙහි
 අච්ඡි 'බහුතලුකුනො' යනු. බහුතලුකුනො, ගිනිදුම් පිණිස
 15 කැටි කරන ලද බොහෝ දර ඇත්තේ; චිච්චො, ගොදුරු
 ගෙන; 8 අපවච්චෙකඛිනා, පරික්ෂා නොකරන ලද්දවූ-
 නොවිචාරන ලද්දවූ; නදිනං පහවට්ඨානානි ච, නදින්ගේ
 උපරිතර්ථ ස්ථානයටද හෙවත් 9 බොහෝ ගං හෝ ඇති නැත
 ටද; සො තුමහාදිසො එකො, ඒ 10 නොපගේ වූ 11 ගමහර
 20 එකෙක්; 12 විභවනා, 'විනසන්නති' යු සේයි; සඤ්ඤානාං
 13 ගහෙය්‍යා, ගිවිස්මට පැමිණ-14 ගිවිසා යයි යනුයි

413. ධුමකාජිජනකං.

වඩ්ඛාමං අඛිට්ඨාසී, රාත්‍රිය මුළුල්ලෙහි නොසිඳූ සක්මන්
 කෙල්ලේ; ජග්ගනනං, නොනිදන්නාවූ; ජග්ගනොනා, නොපමා
 25 වූයේ; 15 'ධානං වඩ්ඛමො ච ඉරියාපටො එනසසාති' 16 ධාන
 වඩ්ඛමිටියාපටො යනු වේ-සිටිම් හා සක්මන් මැ ඉරියවු
 කොට ඇත්තේය යු සේයි; ජග්ගනං සනනානං 17 අනනරෙ,
 නොනිදන සතුන් අතුරෙහි; නවච්චිලොකුනනරධමමං,
 සෝවාන් සෙදගාමි 18 අනනාමි රහත් මගය යන මේ සතර

1 කොටසිමලියං-මු අ. ක B. 2 ඇති BCDF. 3 භොගංවා-ගාම 4 රුක්කා-
 මු. අ. ක. 5 මහත් CD. 6 ප්‍රධානවූ A. 7 කොටසිමලි-මු. අ. ක. 8 අපවච්චෙකඛ
 නනසස-මු. අ. ක අපවච්චෙකඛිකා BCDF. 9 ගංනෝ C. 10 නොපගේ සමහර CD
 11 සම A. 12 මු. අ. කපාහි නොපැනේ. 13 ගහෙය්‍යා-මු. අ. ක 14 ගිවිසම A.
 15 ධානවඩ්ඛමො-ගාම. 16 ධානවඩ්ඛම-මු. අ. ක. 17 අනනරෙසු-ගාම. 18 අනා
 ගාම C. අනාගාමී D.

මගය සෝවාන්¹ ඵල ආදී සතර ඵලය තිචාණය යන මේ නව ප්‍රකාරවු ලොකුතතර ධර්මය; අයං සඤ්ඤාමො, මේ කාය වාක් සංගමය—²මෙයින් මාගීගත ගිලය කිහු. අයං දමොන්, මේ ඉන්ද්‍රිය දමන යයි කියාද—මෙයින් ඉන්ද්‍රිය සංවර කිහු. මනව්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං, මනස³ සවනු කොට ඇති ඉන්ද්‍රිය 5 යන්—ඡඛින්ද්‍රියයන් යනුයි; පදසංඛතො, 'රාගො ජසාරාගො' යනාදීන් පාලියෙහි දක්වන ලද සියක් පෙදෙන්; දුක්ඛාදිසු⁴ අධිචක්ඛුසු, 'දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං දුක්ඛසමුදයෙ අඤ්ඤාණං දුක්ඛ නිරොධෙ අඤ්ඤාණං දුක්ඛනිරොධගාමිනිපටිපදය අඤ්ඤාණං පුබ්බනො අඤ්ඤාණං අපරනො අඤ්ඤාණං පුබ්බනාපර 10 නො අඤ්ඤාණං ඉදපච්චයනාපටිච්චසමුපනොසු ධමෙසු අඤ්ඤාණං' යන මේ අට තැන්හි පවත්නාවු; ලඛිකං කමො, යහපත් කොට; මයමපි නං⁵ ඵවමෙවං කමෙම, අපිත් ඵපරිද් දෙන් මැ කියමු—තෙපි මේ ප්‍රශනය යම් පරිද්දෙකින් කිවුද අපිත්⁶ කියන්නමෝ ඵමැයි.

15

414. ඡායාපිටකය.

⁸කුමමාසපිණ්ඩ නම් යවසාලින් කල කොමු පිටුයි; පුපථ පවජ්ඣං, මල්කඩන⁹ පැසෙහි; ඡනාරාජදත්ථියං, සතර වරම් මහරජුන් විසින් දෙන¹⁰ ලද; නාසාරජ්ජුසා, ¹¹දත් ගෙන හි; අයසා ඔරුයස, අසු පිටින් බැස ¹²පියා; අනනගො—පෙ— 20 පවෙසෙයො, ඇ තමාගේ ගෙටමැ ¹³නගා යවා පියා; ¹⁴පුබ්බ ට්ඨාසිනාදිහි, පුබ්බට්ඨාසිනී පවණිනිපාතිනී කිංකාරපටිසා විනී පියවාදිනි මනාපවාරිනි' යන; ¹⁵අලොභිකං, 'ඵාණිත රතිතං' යු සේසි—ඵාණිත රතිතවැ ¹⁶නොමිහිරිවූයේ යනුයි; අනනරාජගො, අතුරු අවුණෙන්—¹⁷අංගාණියෙන් යනුයි. 25 ඵවං, මෙයේ කල්හි; වාලිසං උසසාපෙයො, ගොඩ ගොඩ කොට වැලි කැටි කොට; සාධානඛණං, 'හග්ගසාවං' යු සේසි— කඩන ලද අතු නොගොත් අතු කඩා; පණණිපුපමන, පත් ගොටුයෙන්; නිසසඤ්ඤාන, මුඛය ඵලයෙන්; සබ්බඤ්ඤාන— පෙ—ගොතු යනු සඵඤ්ඤානෙතයත් මුඛය ඵලකොට තැකු 30

1 ඵලය D. 2 මෙත් A. 3 සයනු ACD. 4 සරාගො-A. අනිත් පොත්හි නොපැවේ. 5 අධිසු-මු. අ. ක. 6 ඵවමෙව-මු. අ. ක. 7 කියන්නේ-හැම. 8 කුමමා සපිණ්ඩ-හැම. 9 පැස BCDF 10 ලද්දේ A. 11-විමසිය යුතුයි. 12 පියා-පෙ- හැම. 13 යවා C. 14 පුබ්බට්ඨාසිනාදිහි-හැම. 15 අලොභිකං අඵාණිතං-මු. අ. ක. අලොභිකං ඵාණිතං ඵාණිත BCDF, 16 නොමිහිරිවූයේ OD. 17 අංගාණියෙන්- හැම.

බැවින් කියත්; 1 නං ධානං, 2 එතැන හෙවත් 3 එතැන කල ඒ පුණ්‍යකමීය; පසන්නාදුසෙ, පහත් 4 කැටපතෙක්හි; සුවණ්ණ පිණ්ඩකං, රත් පුඩු ඇති; කඤ්චනමාල, 4 රත්මලොලඹු ඇති; නිසොං වෙනනා, පුරිම වෙනනා මුඤ්චන වෙනනා අපර 5 වෙනනා යන මේ වෙනනානුය. පුරිමවෙනනා නම් දුනොප කරණ සොයන කාලයෙහි වෙනනාවයි. මුඤ්චන වෙනනා නම් දුනග පිළිගත්වන සමයෙහි ලොභාදීන් අභිභවනය කොට උප දනා වෙනනාවයි. අපරවෙනනා නම් 'දුකකරං මයා 5 කතං'යි දුනග ප්‍රත්‍යවෙණා කොට පසුවැ සොමිකස් උපදවන වෙනනා 10 වයි. විෂොධොධො යනුයෙහි පුරිමවෙනනාව මාත්‍යයඝ්ඝිමලාදිය සොයනු. මුඤ්චන වෙනනාව 6 ලොභාදීන් අභිභවනය කිරීම වශයෙන් 7 සොයනු. අපරවෙනනාව 'දුකකරං මයා' යන ඇ විසින් පඤ්චාත්‍යාපය මැඩ සොයනු; පටිච්චජනාකිට්ඨොපි, පරි ත්‍යාග කිරීමද; පටිතනා 8 නාම, විපාක වශයෙන් මහත් 15 හෙයින් සව්‍යවු පරිවර්ථයාවක් නම්; 9 එලපාපිභවනිතා, 'එලං ඉච්ඡන්තනා' යු සේයි; 'කාමො - 10 ඉච්ඡතො වණෙණා කාම වණෙණා, සො එතස්සා අජ්ඣති' කාමවණෙණිති යනු වේ. 11 කැමැති කැමැති වණි ඇත්තාවූ නොහොත් කැමැති කැමැති 12 රූ මවන්තාවූ—'ඉච්ඡානුරූපවෙසාරි' යනුයි; මුත්තාදිධනං 20 ව, මුත්තා මාණික්‍ය වෙවුයඝ්ඝි ගබ්බ 13 ශිලා ප්‍රමාල 14 මසාරගලල යන ධනද; 15 සත්ත විධිධිඤ්ඤාති ව, 'සාලි විහි යවො කඛතු කුද්‍රාස වරක ගොධුම' යන සභන ප්‍රකාරවූ ධාන්‍යද. සාලි නම් කැලැ. විහි නම් විශා. යව නම් යවයා. කඛතු නම් තණයා. කුද්‍රාස නම් හමුයා වරක නම් වරායා. ගොධුම නම් 16 ගොධුමි. 25 මච්ඡරමලං, මසුරුමප; විතනං, සිත; පටියාදුස, වැලිද ගෙනා; වටිණමා ආලොපො යනුයෙහි අභිධි 'වරිමං කබලං' යනු. කෙලවර ආලොපය—අවසන්හි පිඩග යු සේයි; නනොපි, 'වරිමකබලනොපි' යු සේයි; අසංචිනජ්ඣා, 'පරෙසං විහජ්ජ අදන්තා' යු සේයි; පානාගාර නම් රා බොන ගෙයයි; ගීනාසං 30 යනු 'න කිරජ්ජි' යනාදි දෙගග සදහා 17 කීයා. මසාං නි කිඤ්ච නිජ්ජි, මට එසේ නැති දෙයෙක් නැත—සියලු වස්තුවැ මාගේ ඇත; අජ්ඣං කච්ඡො දෙඨ යනුයෙහි කථන ක්‍රියාව

1 මු. අ. කපාහි නොපැහැ. 2 එතෙන-නාම. 3 කැටපතෙක්හි C. 4 රත් ලෝලඹු A. රත්මලොලඹු CD. 5 කතං දුනග CD. 6 ලොභාදී A. 7 යොදනු A. 8 නම්-කැම. 9 පලපපනති පාටිකඛබමානානං-මු. අ. ක. පලපාටිකං CD. 10 ඉච්ඡතො CD. 11 කැමැති A. 12 රූප CD. 13 සීල CD. 14 මසාරගලල A. 15 සත්ත A. 16 ගොධුමි OD, 17 කීය A.

හා දුන ක්‍රියා දෙකව මැ 'අත්තං' යනු කම් වේ. 'අත්තං කපේතො
 අත්තං දෙප' යනු වේ; කාසාවග්ගදදපිඨං, රත්පුට්ඨකි; කුසසි
 ක්‍රියා, ¹සතුටු සතුටුවැ; ²නායන, ³එක්වත් කියන; ඉදං රජ්ජං,
 මේ රාජ්ජය; ⁴පරවෙනනගනො, අනුන් ⁵බැල මේ කොට ලත්
 විශදම්ත් ජීවත්වත්තාවුද මම්; එකපිඨකියා ⁶අනෙකගෙහි ⁵
 යන්තෙහි එක්විසි අනෙසුත් නම් 'ඉධෙකවෙවා වෙළදනෙන
 වා පතනදනෙන වා ⁷පුප්ඵලසිතානදනකකට්ඨදනෙන වා
⁸වාටුකමමකාය වා මුග්ගසුප්පතාය වා ⁹පාරිභට්ටකතාය වා ජබ්බ
 පෙසනිකෙන වා ¹⁰අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන බුද්ධිපතිකුට්ඨෙන
 මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකං කපෙපති'යි මෙසේ කියන ලද දසයද ¹⁰
 'ආජීවගෙතු පඤ්ඤතතානං ජනනං සිකඛාපදනං ¹¹විනිකක
 මසා වසෙන'යි කියන ලද සයද ¹²'කුහනා ලපතා ¹³තෙමිත්ති
 කතා තිපෙපසිකතා ලාගෙන ලාභං ¹⁴නිජීංසනතා' යන
 පසද මේ හැම එක්විසි ¹⁵අනෙසුත් නම්. එහි ¹⁶පත්‍ර දුන නම්
¹⁷පලා ආදී දීමයි. සිතාන දුන නම් ¹⁸නභානවු සනානවුණි ¹⁵
 දුනයයි. වාටුකමමකා නම් ¹⁹සවුල කම් කිරීමයි මුග්ගසුප්පතා
 නම් සිත් ගන්නා පිණිස බොරු සබායෙන් යුක්ත තෙපුල්
 බිණිමයි පාරිභට්ටකතා නම් සිත් ගන්නා පිණිස දරුවන්
²⁰සැනීමයි ජබ්බපෙසනික නම් මෙහෙවර කොට ඇවිදීමයි.
 තෙමිත්තිකතා නම් ප්‍රත්‍යය උපදවා ගන්නා පිණිස අනුන්ට ²⁰
 කියන කරන හිමිත්ත සලකුණුයි. තිපෙපසිකතා නම් දුත
 කමානයි. ²¹එකාදසග්ගිනිබ්බාගෙන ව, රාග දෙස මොහ
 ජාති ජරා මරණ සොක පරිදෙව දුකබ් දෙමනසුප්පායාය යන
 මේ එකොළොස් හිති තිවිමෙන්; ඤාමාසවාදී යනුයෙහි ආදී
 ශබ්දයෙන් ²²භවාසව දිට්ඨාසව අවිජ්ජාසව ගතයුතු. ²³නිසාද ²⁵
 එලං, මුඛ්‍ය එලයි; ජුලලිං, සමාදානවු; පනිරුපදෙසවාසා
 දිසං යනුයෙහි ආදී ශබ්දයෙන් සතපුරුම ²⁴සෙවා ඤාන
 පුණ්‍යතා ආනම් ²⁵සමසක් ප්‍රණීධි ගතයුතු. භසං, ²⁶විශ්චි;
 'අරානං ගතතතා අරිතං ව ගතතතා'යි යොදනු. අරානං,

1 සතුටුවැ සතුටුවැ A. 2 යන A. ගායනා BCDF. 3 පක්වැ A. 4 පරවෙනන
 ගතසකා A. 5 බැලමේලත් A. බැලමෙහෙ කොට ගත් D. 6 අනෙසනෙහි-මු. අ ක.
 7 පුප්ඵල B. පුප්ඵසි ODF. 8 වාටුකමමකාය BC. 9 පාරිභට්ටකට්ඨං D.
 10 අඤ්ඤතරපතිකුට්ඨෙන A. 11 විනිකකමමසා-හැම. 12 කුහනලපන AC.
 කුහනලපනා D. 13 තෙමිත්තිකතා AD. 14 නිජීංසනා A. ජීංසනතා BCDF.
 15 අනෙසන CD 16 ප්‍රත්‍ය OD. 17 පතආදී A. එලආදී D. 18 නභනවුණි BCDF.
 19 සවුලකම් කීමයි A. 20 නැසීමයි C. 21 එකාදසග්ගිනිබ්බාපනෙත ව-මු. අ.
 ක. 22 කාමභවාසව A. 23 නිසාද නම් මුඛ්‍ය A. 24 සංසෙවාදී CF. 25 මසන්
 ප්‍රණීධි A. 26 විරිය ODF.

සංසාර නැමැති චක්‍රයෙහි ¹කුසලාකුසල කම් නැමැති දූවි;
 අවිනං, කෙලෙස් නැමැති සතුරන්; භවනතා, නසන ලද
 බැවින්; අභගදකඛිණේශ්‍යතා, උතුම් දක්‍ෂිණාවට නිසි බැවින්;
 'අභගදකඛිණං අරහතනිති අභගදකඛිණේශ්‍යා' යනු වේ. **ඒලා**
 5 **විලාසෙන** චා, 'ලීලාසඛිකාතෙන විලාසෙන චා'යි යු සේසි; **උදා**
විධා, උදුරා වෙන් කොට; **නාණනං මිලාපෙඤා**, තාණනාව
 නසා; **නච පාදෙ පච්චරමානා**, තොපගේ ශ්‍රී පාදයෙහි මෙහෙ
 කරන්නෙමි.

415. ²කුමමාසපිණ්ඩන්තකං.

10 ³සිලෙ පච්ඡකි, ගිජුකුළු පව්වෙන් බුදුන් මරන පිණිස
 ගල් හෙළාය; **නාසමනනමපි**, භය මාත්‍රයකුදු; **පනිසලලීනෙසු**,
 හැකුළුණු කල්හි; ⁴**උදකනිදාමනෙන**, වාරමාගීගෙන්; **අදාස**
 මනුසෙසා, ගෞතී මිනිසෙක්; **සභාගටඨානෙ**, නිසි තැනෙක්හි
 සෙනග වන්නට සුදුසු තැනෙක්හි යනුයි; ⁵**අභිණනසංසගහ**
 15 **වසෙන**, අනවරත සමාගමගෙන්; **අනිවපි**, අනාවාර කළා;
භූමිසං නිවණානිති, බිම වල කැණ පියා ⁶**වලලාපියවසි** කිවු;
⁷**භිනගිනො**, වෙසෙසින් බිය පත්වූයේ; **ආවාපෙ** ⁸**නිකඛිනන**
භාවං, වල ලු බැව්; **උසනනාසිවිසෙ**, ⁹බොහෝවූ ආශීර්විෂ
 යන් ඇති; **බ්‍රාහ්මණ්‍යා**, බ්‍රාහ්මණික විෂයෙහි; **සලලකනිතං**
 20 **මෙති**, මා විසින් සලකන ලද්දි—¹⁰නිද්මත නොසලකා නිකම්
 කියා පිමිසි සිටිමිසි සලකා ගනිමිසි; ¹¹**අසිනාපඛිති**, අදු
 තෙන් නිල්වූ ඇස් කෙළවර ඇත්තිය; **විපපිපජජිඤා**, පිළිබද
 සිත් ඇතිවූ අනාවාර කොට; **යභෙන** යනුයෙහි 'තෙ' යනු
 'පිඬු' යනු හා සබ්බකි කරනු—තපියාව යයි යනුයි; **නෙන**, ඒ
 25 **පරනනපයා විසින්**; **ඵරුගහණං**, කවු අල්වා ගන්නා සේ;
සිකඛාපෙසි, හික්ම වී—ඉගැන්විය යනුයි.

416. පරනනපජනකං.

දුතියො වගෙහො.

සත්‍යකනිපානවණණනා නිට්ඨනා.

1 කුසලකම් CD. 2 කුමමාසපිණ්ඩ A. 3 සිලං-මු. අ. ක. + නිදාමනෙන-මු. අ. ක. 4 අභිණනසංසගහ A. අභිනන CD. 5 වලල A. 6 ගිනතසිනො-මු. අ. ක. 7 නිකඛිනන-මු. අ. ක. 8 බොහෝ BCDF. 9 නිද්මත නොසලකන ලද කාකි නම් කියා පිමි මිටිව සලකා CDF. 10 අසින අපඛිති-මු. අ. ක.

මානිදෙවනො හුඩා, මව මෑ දේවතා කොට ඇත්තේ;
 1 බුමකාලෙ, මල කල්හි; උමමුජ්ඣා, කිමිදු හෙවත් මුසවෑ
 පැවැතෑ; උජකුපෙඩා, 2 උදවෑපියා; අවමානං, කල කල
 දෙය නොකෑමැතිවීම් වශයෙන්වූ 3 අවඤ්ච; පටිවිසසානානං,
 ඉක්බිති හෙසි ඇත්තවුන්ට; අනිකර්මා, හෙත හැරෑ; කිවං 5
 4 නිසබ්බිත්ථං, කටයුතු කරන්නට; භගවා, සඵලයෙහි; ධුමමා
 මනො යනු 5 පෙරටැපවායනාදිවූ ධර්මය ලොකයෙහි නැතැයි
 හෙතැ නැත්තා තම් වන්නේ මලෙන් වේද යන 6 බුද්ධීන් බෙද
 වෑ කියා; 7 නිලපිට්ඨකච්ච, තල සුනුද නොහොත් තලවුරෑ
 වටද; පවනථාලිභාසච්ච, බත් පිසන 8 සාලියද; දබ්බිඤ්ච, සැත් 10
 දද; නිහි මනුසසභිසෙයහි උදධනං කඤ්චා, මිනිහිස් තුනකින්
 ලීපක් ඉදිකොට; උදකං ඔරුයහ, දියට බැසෑ; 9 සාමභං විකඤ්චා
 ලෙඩා, හත්කඩ දියෙහි 10 සෝධා 11 හැද හෙතැ; කිලොද
 නොන, තලබතින්; කිවිධසුචරිතධමමො ව, කායසුවරිත වචි
 සුවරිත මනොසුවරිත යන ත්‍රිවිධ සුවරිත ධර්මයද; 12 ධම්මවරං 16
 යනුයෙහි අපිසි 'උත්තමධම්මං' යනු; අත්තානං 13 උත්තම
 ධම්මං කඤ්චා, ධර්මානම්ක හෙරින්ද ලොකයහට ධර්මය ප්‍රකාශ
 කරන හෙයින්ද තමාම උත්තම ධර්ම කොට; සුඤ්ඤා, යෙහෙලි;
 14 නසථ, 15 ඒ ධර්මය මල බැවෙහි; අහං යනු ශෝචනාචියෙහි
 නිපාතයි. ඔි යනු නිකුසි; 16 ඵහං ව හෙ 17 රැවච්චා, මේ 18 මා 20
 මතු කියන්නාවූ 19 දෙය තට රැවි වේවා; නිත්තා, 20 මුහුඬුරේදැ.

417. කව්‍යාතිජානකං.

අවිනිවේශාගසද්දං, මේ අසෝ 21 ශබ්දයෙකැයි කියා
 මෙසේ 22 නොතෝරා ගත හැකි ශබ්දයක්; 23 රාජනිවේසන
 ඤාමනා උසාගනා, රජහෙට සමීපවූ උයනෙහි; 24 සුඤ්ඤා 25
 ඤානො, ගුල්ලෙක්; 25 පොසාවනිකා, 26 වඩන නොහොත්
 වසන; මිහො, මූවා; සචෙපි අඤ්ඤං කිඤ්ච නි පඤ්ඤාති,
 ඉදින් 27 යම් අත් කිසිවෙක් නොවේ නමුත්.-28 අත් කිසි යම්
 වස්තුවෙක් සමඟව නොවේ නමුත් යනුයි; 29 නිසසදං, එල;

1 මතකාලෙ BCDF. 2 දවාපියා A. උපදවාපියා BD. 3 අවජානවෑ A. 4 නිස
 රිකු-හැම. 5 පෙරටැපවායනො A. 6 බුද්ධිසත්මද කියා A. බුද්ධියෙන් බෙදවයි.
 BD. 7 නිලපිට්ඨං BCD. 8 තලිය CDF. 9 මුඛං-මු. අ. ක. 10 සෝද BCD.
 11 හෙත A. 12 ධම්මං වරං-හැම. 13 උත්තමං A. 14 ඵහං-මු. අ. ක. 15 මේ BODF.
 16 ඵහංමෙව A. 17 රැවච්චි-මු. අ. ක. 18 මතු BCD. 19 දෙයට රැවි A. 20 මුහුඬුරේ
 A. මුහුඬුරා D. 21 ශබ්දයෙහි O. 22 තෝරා නොගත D. 23 රාජනිවේසන-මු. අ. ක.
 24 සුඤ්ඤා CD. සුඤ්ඤා BF. 25 පොසාවනිය-මු. අ. ක. පොසාතික A. 26 වසන-
 හැම. 27 අත් යම් UD 28 අත්කි කිසි UD. 29 නිපාතං-මු. අ. ක. සසසද
 ඵලං BCD.

නලාපට සිඛගං බණ්ඩා, දන්තා බවට සලකුණු පිණිසැ
 තලල 1 හගක් බැඳ ගෙනැ; 2 සුනපවවයා, 'සුනසං-සවනසං
 පවවයා' යු සේසි-ඇසු ගෙයින් යු තැනි; ජීසවජාපරෙනා,
 සයින් පෙලෙන්නේ; නිනනමාහු, දියෙන් ගැඹුරු විය; බස
 5 රාජසං සි බකයා නමා පියා අපෙණායෙන් කියා—3 ම පියවු
 බකරාජයාටය යනුයි; උදකතුමෙබන, 'උදකපතාලියා' යු
 සේසි; හඬිමෙණේඩා, ඇත් නොවු; පේගහු, පිට කොවුල්;
 නසං, ඒ ගුළු 4 පණුවකට; පේගහුසා, පේගහුවනේ; යාව,
 යමතාක් තැන්; නිපටනනි අනොසි, ආහාරවැ ප්‍රතිණාචිම්
 10 වගයෙන් 5 නිපටනනිවිද නිණාචිද නෙවත් ආහාරවැ ප්‍රතිණා
 චිම් වගයෙන් 6 ප්‍රවානනවිද; සා සබ්බා, ඒතාක් ඕකට ආහාරවැ
 ප්‍රතිණාචිම් වගයෙන් ප්‍රවානනවු ඒ සියලු පේගහු නොම;
 අනනානං 7 රමසිසාම, කවර දවසක් රමණීයවු වනගෙහි ඇල
 වම්ද; 8 සුඛනනිකොනා හුඩා, යහපත් කොට කරන ලද
 15 නිවාසයාන ඇතිවැ නොහොත් 9 ආලය ඇතිවැ; 10 බාහිරක
 රට්ඨවාසි, පිරිවර වසන්නාවු; තුබ්බ, උස්වු; ඔවිනනනා,
 කඩා රැස්කරන්නාහු නොහොත් සිදුනාහු; අපකඛලනොනා,
 නොපැකිලෙන්නෙහි; 11 අකුකාරෙ නමෙ, අකුකාරවු
 තමස්සි—සකාකුකාරගෙහිය යනුයි; මා පාදං බනි, නොපගේ
 20 පය ගල්වල ගසා නහමක් 12 පලවු; අසමනි, ගල්හි; නි බිසසැ
 නි, හැණි ගැසී නො13 පැලේද; 'බහු-අවදරණේ' යන බාතුයි.
 බකුභාරං, පඤ්චසකකු සඤ්චාරං භාරය; පුනබ්බවාස, පුනභී
 වගෙහි උභ්‍යන්තිය පිණිස පවත්නාවු; සාධුකිලං, මනා කෙලී;
 සබ්බගකුචිනනෙ, සදුන් කළුවැල් ආදී සියලු සුගකු ද්‍රව්‍ය
 25 ගෙන් කරන ලද සුළද දර සැගෙහි; 14 සරීරනිකොඛපං
 [කඩා,] 15 අළු කුස කොට

41b. අට්ඨසද්දජානකං.

වියසමනිජාය, සැතපෙනු පිණිසැ; උසසිකුඛානි,
 නහයි; ආනිසදං, ඉදුම කෙරෙහි; 'ආ නිසීදනනි එතෙනානි
 30 ආනිසදො-නං ආනිසදං' යු සේසි. ආසුමනි, හේලා 16 පහළු;
 මනමනි, සැණෙකින්; ඩානුපපනනිකපඤ්ඤාය, ඇහිල්ලේ

1 අගක් A. 2 සුනපවවයා B.C.D. 3 මපියවු A. 4 පණුවකට A. 5 නිපටනනි
 විද නෙවත් A. 6 ප්‍රවානනවු ඒ සියලු පේගහුනොම B.C.D.F. 7 මාරසිසාම-හැම.
 8 කනනිකොනා-වු. අ. ක. 9 ආදර A. 10 බාහිරකට්ඨවාසි-වු. අ. ක. 11 අකුභවකා
 රකො-වු. අ. ක. 12 පලවු C.D. 13 පෙළේද B.C.D.F. 14 සරීරං කොපෙනා-
 වු. අ. ක. -හැම. 15 අළු O. 16 පහළු B.C.F.

සිතාගත් ප්‍රඥයෙන්-අඹුලෙහි ඒ ඒ උපාය සිතන්නට 1 කිසි
 නුවණින් යනුයි; 2 වණණදසී නම් වෙහෙරවෙරි; සහසෙසන
 රතනිං ගවජනී, එක් පුරුෂයෙක් 3 නෙරෙත් රූකට දහසක්
 ගන්නීයි; භූමිං, බල මුළු; 4 ආභානනං, මරන තැනට;
 සහතිස්සාමි, පොහොසත් වූයෙමි වීම් නම්-හරවා ගත හිණිම් 5
 නම් යනුයි; 5 පටිසුණං, ගිවිස්සෙමි; 6 ගිංස පෙති, බවයි;
 7 අහනකා, නොමරා; නි වාහං 8 අනුජානාමි, හි කියන
 9 යමක් ඇත් නම් ඒ අනුනොදනිමි; 10 බන්ධනාගනං, තී මෙතැ
 නට නොයා යම් වස්තුයෙක් ඇත් නම් ඒ හැම තිබේ උතුරු
 සඵලෙහි පොදිකොට තබා ලැබී කී; 11 ධානුසපතනිකකාරණං 10
 පටිලගිකා, සඵනොත්පතනික ප්‍රඥවලාන-සඵනොත්පතනික
 ප්‍රඥයෙන් ඇසිල්ලෙහි උපායක් සිතා ගෙනාය යනුයි; ගනො,
 යම් තැනෙක පටන්; අහනානං, මා; අරාමි, සිහි කෙරෙමිද-
 යම් තැනෙක 12 පටන් මමි කී බිණු බහ දරිමිද එතැන පටන්
 13 මා පුරුෂයන් හා එක්වන මාතර්ශය යනුයි; උපගුහසු 15
 මනනී, මා සිප 14 ගතැයි; පාදපිටගියං සිසං ධූපකා, දෙ
 පත්ල පිට ඉස තබා-ඉදිරියෙන් වැදෑ; බාහාපසෙස, දෙඅත
 ඇලයෙහි; දවිසු 15 පවජාභාගෙසු, පිටතින් දෙඅත් කර අල්වා
 ගෙනා; සනපොච්ඡෙස, 16 සිය මිනිස් පමණ ඇති; නිරසෙ,
 අපගතවූ වාදි ඇති හෙයින් නිරය යයි කියන ලද ප්‍රපාතයෙහි; 20
 පුට්ඨබන්ධනමිං, කත දක්වා 17 අයා ගත්තාවූ දුන්න ඇති
 කල්හි-දුන්න 18 කත පුරා අයා ගත් කල්හි යනුයි. එම
 කියති මත්තෙහි 19 ආකණ්ණපුණ්ණබන්ධනමිං'යි.

419. 20 සුලසා ඡායා.

පාලනගායකා, අමුත්තෝ; සිසං විවජිකා, 21 හිස් වසා 25
 පෙරෙවි සිවුරැපට හිසින් පහකොට; සරං 22 උඤ්චි, ඇඟිත්
 ශරය හුදුරා ගයාපි; අනුකම්පිකානී, අනුකම්පා කලවූ
 දැයි විවාලේ; රාජවනනං, රජසිරිත්; අපෙකනිකා, දුත නො
 හොත් විවාරා; අට්ඨවස්සුකාදිහෙදං දණ්ඩං, අට කහවණුවක්
 ගන්නා දඩය සොලොස් කහවණුවක් ගන්නා දඩය යනාදී 30
 විභාග ඇති දඩ; පරයග නි පනොග්ග, අනුන්ට 23 නොයොදන්

1 නිසිය යනුයි B C D F. 2 වණණදසීනු B O F. 3 කරා-හැම. 4 ආභාන-මු අ. ක.
 5 පටිසුණං-මු අ. ක. 6 ගයාපෙහි A. 7 අහනකානි-හැම. 8 අභිජානාමි-මු අ. ක.
 ආජානාමිනි A O D. 9 යමෙක්-හැම. 10 බන්ධනාගනං-හැම. 11 ධානුසපතනි-
 කාරණං-මු. අ. ක. 12 සිටන් සඤ්චිමිද O D. 13 මා පුරුෂයන් එක්වන සේස යනුයි
 A. 14 ගනිමිහි C. 15 පවජාභාගෙසු B F. 16 සියක් B O D F. 17 පුරා අයා B C F.
 ගායා D. 18 සාරණ D. 19 ආකණ්ණපුණ්ණ-මු. අ. ක. 20 සුලස-හැම. 21 හිසින්
 වසා B O D F. 22 උඤ්චි O D. 23 නොයදන්තෙහි C D.

නේසි; නයානං, ¹සුකතායුකති; ²අගෙනුකො ඳණං, නිවරදෙති දඹ; කිලෙසසනිඤ්ඤව, කෙලෙසුන් ³සන්තිදි වීමෙහිද; සොරවෙම ඥායෙති අභිසි ⁴සොසිලාසඛානෝ යනු; නරානඤ්ඤ මධ්‍යනඤ්ඤ, 'පුරිසානඤ්ඤ දුඤ්ඤ' යු 5 සේසි; මා විජනි, ඒ ශ්‍රියද-ලක්ෂමියද-නගමක් ⁵හරා-දුරා නොකොට බොහෝ කලක් සවිර ⁶කරනුයි.

420. සුමඛලජනකං.

වණ්ඤුපොසඨකමමං, කඛ ⁷පොහෝ-⁸දවස් මුළුල්ලෙහි නුච්චි හෙයින් කඛ ⁹පොහෝ නම්; චිජ්ජාලකාපි, වස්සන් 10 රක්තා ¹⁰වසු ගොපල්ලෝද; ජ දිවසෙ යනු සාර පොහොයෙහි ¹¹දෙවියෙහි එව් දෙ එකොළොස්වක් ගෙනැ කියත්; සුඛිමො හුච්චා, කීකරුවා; උරං දච්චා, ල දී-ල ඇතිවිය යනුයි; අතනගො කිලමඨං අගණොච්චා, නමාගේ පිඬා නොවිවාරා; ජණං, ¹²පෞෂඨොත්තවය; භතකාඤ්ඤා, බත් දෙන තානා 15 ත්ති; ¹³පානියා භතනං චබ්බිච්චා, තලියෙහි බත් ඇවිසාලා; සන්චකවානා, බඩ සතින් කපන්නායේ පහරන රාජාවෝ; සමුච්චිකිංසු, පහලවු; ¹⁴ජීවිතපටියනං කච්චා සමාදිසිං යනු මෙතැන පටන් ජීවිතාන්තය දක්වා ¹⁵රක්ෂා කෙරෙමි කියා මෙසේ නමා සමාදන්වු හෙයින් හෝ කීහ. නොහොත් ¹⁶මාගේ 20 ජීවිතය යේ නමුත් ශීලයට අනතුරාක් නොකෙරෙමි කියා මෙසේ ¹⁷තමා සමාදන්වු හෙයින් හෝ කීහ; නිභජිච්චා, ගෙන් පිටතට කොට ගෙන හැරූ; ඛිසාරකො, නිසවත්තෙහි; කිලො පසුගො, කෙලියෙහි බද්දේ-තත්පරවූයේය යනුයි; උදක භනිං, ¹⁸දිය බැල-දිය බැල නම් බැලට දිය ඇදීමයි. 25 ¹⁹අඛිච්චාසකං, ²⁰වියට සමාරක්-²⁰වියට භාගයක්ය යනුයි. දෙ²⁰වියටකැයිද දෙ²⁰වියට සමාරකැයිද සතර ²⁰වියටකැයිද ²¹කියත් මැයි. ²²පාකාඤ්චිකාය අනගරෙ, නුවර ²³පවුරේ උඵ අතුරෙහි; නච්ච, ඒ ²⁴නුවරමැ දඤ්ඤාචාරයෙහි; මාසගො හොති, ²⁵මාසකයෙක් වෙයි-²⁶වියටෙක් වෙයි යු සේසි;

1 සුකතායුකති A. අසුකතායුකති D. 2 අගෙනුකං දණං-මු. අ. ක. අභො භා. දණං. BCDF 3 සන්තිදිවීමෙහි BCF. 4 සුසිලා-හාම. 5 හරා නොකර BCDF. 6 නොකරනුයි A. 7 පෙහේ A. 8 දවස CD. 9 පෙහෙ CD. 10 වචුන්ගොපල්ලෙද BF. වචුන්ගොල්ලොද CD. 11 දවසෙහි CD. 12 පෞෂඨොත්තවය AC. 13 පානියං-මු අ ක 14 ජීවිතපරියන්තං CD. 15 පෞෂඨොත්තවය රක්ෂා A. 16 තභොගේ AD. 7 තමන් D. 18 දියබැලයට දිය ඇදීමයි CD 19 අඛිච්චාසං C. 20 වට BD 21 කියත් A. කියයි මැයි CD. 22 පාකාර පිටකියාය BCDF. 23 පවුර A 24 නුවර මැද BCDF. 25 මාසකයෙක් වියටෙක් A. 26 වියටෙක යු සේසි CDF.

‘අබ්බමාසක’ යයි කියා දෙවියව සමාරක්ද සතර විභවක්ද හත් පක්ෂයෙහි මාසභෝගා භෝගි යනුයෙහි මදවෙක් වෙයි කියා අභි භතයුතු. මදවෙක් නම් සතර විභවෙක් වෙයි, පඨ 1 විභවෙකුත් මේ, අව විභවෙකුත් මේ. කාසාමනනනනනිවාසනො, කසව රුදු පියලිකඩ හත්තේ—කඵ ද කඩරෙද්දක් 2 අද ගෙනැය 5 යනුයි; 3 අසොභිවනනනන, ග්‍රාමි රාගයකින්; ජාටිකා යයි ද කුඹකුල යයි ද හඵ මැයි; භෝ නාම නෙ අසොධානි, යව කී තාහේ ඒ කවයුතු නම් කවරේ දුයි; හදයං න චිජ්හනි, ලෙන් පහ තොවත්තේය; අසෙඛිඛා, කභවණු භාගයෙක්ද; පාඨෙ, දෙ අපකක්ද; වනනාරො මාසකා, සතර විභවක්ද නො 10 හොත් මදවෙක්ද; මම ගමනං 4 අභාපෙඤා, මාහේ ගමන සිඤ්ඤා නො කොට; 5 අබ්බිභිඤා, කොපුයෙන් හයා ගෙනැ; පඨෙසෙසි, කොපුයේ ලී; 6 කාමමුලං, කාමයාහේ මුලය— කාමයාහේ මුලය නම් 7 කාමසංකල්පනාවය. හේ කාමයාහේ උත්පත්තියව පෙලෙඹිමව 8 ප්‍රවෘත්තියව කාරණ වන හෙයින් 15 මුල නම් වී. අයං, මේ කාමය තෙමැ; ජග්ගනනනන, ප්‍රමාද තිද්‍රාව දුරු කරන්නේ; 9 අපජිසනනන, නො සැහෙන්නාක; අභො යනු බෙදයි; ඉමම, මේ කාමයන්; පරිඤ්ඤාපභානාහි සමයෙහි, සකඛි පඤ්ඤානෙ තීරණය කරන්නාවූ තීරණ පරිඤ්ඤා යයි කියන ලද විදගීනා ප්‍රඥයෙන් හා කෙලයෙන් 20 සමුවෙජ්ද ප්‍රභාණීය කරන්නාවූ මාහී ඥානයෙන්; අභිසමෙඤා, දුතැ; හං උද්ගං සකලං ඤානා, ඒ තමාහේ අභිවූ ‘අපසස කමමසස ඵලං මමෙදං’ යන මේ උද්ගය දුන් සවුණි කොට— අනික් තුන් 10 පාදයකින් යුක්ත නොව; 11 මඛලනනනපඨකා, මඟුල් කපුයෙක් නොහොත් මඟුල් කරනැවැමියෙක්; චුරපඨි 26 ඤාමමං, කරකම්; සණ්ඛාසෙන, නාසා 12 හඛියෙන්; ලොමාහි ගභහඤා, නාසා ලොමී උදුරුවා; ඤානිභොගපඨිවට්ටං, ‘ඤාතිපරිවට්ටං භොගපරිවට්ටං’ යි යොදනු. ඥති 13 වගීයාද භොග 13 වගීයද නොහොත් නොඑක් භොග රාගියද යනුයි; හිනජ්චෙවා, හිනවූ ජාති 14 අත්තාවූ; ලොජ්ජභො, අභ 30 රොමාදිවූ මල 15 හරන; සොරවමසස, සංවර සීල සබ්බානවූ

1 විභවකුන් A. විභවෙක් D. 2 තවද A. හැද BODF. 3 අසොභවනනනන- මු. අ. ක. අසොභාවනනනන A. 4 ආභාපෙඨා-මු. අ. ක. 5 අදබ්බිභි A. බො සිඤා CD. 6 කාමසසමුලං-මු. අ. ක. 7 කාමයාහේ සංකල්පනාවය A. 8 ප්‍රවෘත්තී කාරණ BODF. 9 අලං පරයනනන-මු. අ. ක. 10 පාදයන් CD. 11 මඛලනනන පඨකා-මු. අ. ක. 12 හැඛියෙන් A. 13 වගීද C. 14 අත්තන් A. අත්තානු BOF. 15 හරතාවූ BOF.

1 පුරතභාවයානේ; පසස්ථ අමමානී, බැලුව 2 මෑතව අම්මයි; තුමෙන, තොප; නාමෙන, තමන් හෙවත් තම කියා; 3 ආල පිඤා, කැඳවත්තව. 'එවරුපසා හිතජවමසා අසුතතං'යි අනුසකික කරනු. අනාමික මුනිහු තම් 4 ගිහිවැ 5 ප්‍රවුජ්‍යා ලිඛන 5 ගෙහි සිටි 6 ආයතීයෝයි; අනාමික මුනිහු තම් 5 ප්‍රවුජ්‍යා ගිහි 6 ආයතීයෝයි; 7 අසකම මුනිහු තම් තුන් මාගීසථ ඵලසථ යන් හා අතීන් මාගීසථයෝයි; 8 අසකම මුනිහු තම් අතීන් ඵලසථයෝයි; පවෙවස මුනිහු තම් පසේ 9 වුදුහුයි. 10 මොන පටෙසු, මොනපථ තම් මුනින්ගේ පුච්භාග ප්‍රතිපතතිය— 10 එසේවු ඒ පුච්භාග ප්‍රතිපතතියෙහි; සිකමානං, හික්මෙන ලද්දවු

421. ගඛමාලජාතකං.

අ=විනාකාරං, 11 නිවවු වෘතති යු සේයි; සුපජිහාරං, 'සුඛෙන පරිහරිතබ්බං' යු සේයි; ධානනාරං පන පුතනසා 15 1 දසෙසී යනු ඉදින් ඒ සථානානාරය තමන් නො 13 කැමැත හොත් මා හුන් කල මට 14 දෙවුවමනා වේද එසේ මට නො දෙවා තමන් පුතණුවන්ට දෙවුවා තම් වන්නේ 15 තමන්මැ කරන තියා වේද එහෙයින් තමන් පුතණුවන් කරන සථානා නාරය බැණෝ තුමුමැ කරන්නා 16 තම් නොවෙත්ද යත 20 අභිප්‍රායෙන් කීහු. විජ්ජාධරා, 17 විදුධරය හෙවත් නොඑක් මනු ධරන්නේය; පෙතෙතසාසා, 18 සිඵ පියහට; ගුණපජි ධංසපකා, ගුණ තසනු වූයේ; අභගො, නො තසන ලද ධමිය; 19 කඤ්චිතං, 20 කිසිවක්හු; නි භනති, නො තසා; පඤ්ඤං පුච්ඡිතො, ප්‍රශන විචාරන ලද්දේ—මෙසේ කෙලේ 25 ඇත්ද 21 මෙසේ තිණුයේ ඇත්ද මේ කෙසේද යනාදීන් මෙසේ 22 විචාරන ලද්දේය යනුයි; 23 ඵනං, ම බැණෝ 24 විදුධරයහ, අභුතයෙන් නොප වඤ්චා කෙරෙති, දිව්‍යපුත්‍රයන් 25 වඤ්චා වුවන් මෙන් කෙරෙති 26 යනාදීන් මේ; අනනගො 27 කපින මෙව 28 පුරතො කිපරාගො, බොබිසතවයන්ගේ බස්

1 පුරත BCDF. 2 මෑතව අම්මායි CD. 3 ආලපන.-මු. අ.ක. 4 ගිහිවැ සිටි A. 5 ප්‍රවුජ්‍යාව A. පුබුජ්‍යා BF. ප්‍රවුජ්‍යාය CD. 6 ආචාර්යයෝයි BD. ආර්යයෝයි F. 7 අසක A. අසක BCDF. 8 අසක A. අසක BCDF. 9 මුනිහුයි A. 10 මොනවා, මොහු BCDF. 11 නිවවුතති BCDF. 12 දසෙසී AD. 13 නොකා මැහි ගේ BCDF. 14 දෙවු BCDF. 15 තමන් AD. 16 තම් වන්නේ වෙද්ද BCDF. 17 විදුධරයා A. විදුධර BCDF. 18 සුඵ CD. 19 කිඤ්චිතං-මු. අ. ක. 20 කිසිවක් C. 21 මෙසේ ඇද්ද C. 22 කරන ලද්දේ CD. 23 ඒ කීම බැඳෙනා CD. 24 විදුධරයා හා A. 25 වඤ්චාමුවන් A. වඤ්චාවුවදන් CD. 26 යන මේ CD. 27 කපිමෙව A. කතමෙව OD. 28 පුර OD.

1 නොහොත් ඒ අභිභවනය නොව නමුත් කථාවලට පෙර
 දැරී කරන්නේ—නමුත් බසම මතු කරන්නේ; 2 සල
 නොහොත්, 3 සලකා ගෙවත් සිති එළවා ගෙන බොරු නොකියා
 යනා 4 කියා; එම වඩා, සබා 5 කියව එසේ සබා කී කල්හි
 නොප පිරිනුනු සතර 6 සාදාය පෙර පරිද්දෙන් ඇති කොට 5
 ලත්තට පිළිවනැයි මෙසේ කියා; [ශාම] ගොස්සා, ගොප මස
 දක්වා; 7 පව්වෙහි, 8 වති; එහෙයින්—ඉසිනා අභිභවනය,
 ඉදින් මහරජ තෝ බොරු 9 කියන්නෙහි වී නම් නිම 10 පිහි
 වන්නෙහි ආකාශයට නැග නොහොත් නෙහි යනාදි කියන ලද
 11 වචන ගෙනා කිනු; කාලපරිණායං, මරණ කාල වාරයට; 10
 සත්තපතිවිනි, 'වතුනි පාදෙහි සොණෙනික වාලයියා
 12 කොසෙහිහි සත්තති අවයවෙහි භූමියං පතිවිනි' යු සේසි;
 13 පසුබාරං, පස් දැවියක් ඇත්තාවූ; වකාපසුපරං, නිම
 වලල නැති සකස් නොහොත් ගැලැත්ත හෝසි; 14 මහාබුදු
 නැත, මහා විනාශ කොට—නිති දිවියාය යෙත් මේ; 15 පව්ව 15
 මුහුණදිසිය, වායව්‍ය කොණයෙහි

422. වෙනස් කිරීම.

නවකතා වෙම, අලුත් බැවින්ද; 16 පිංචා වා, 17 පුටුවක්
 වේවයි; එලකා වා, 18 පුළුවක් වේවයි; උච්චකපිටෙහි,
 19 එ පිටින් නොහොත් 20 සහළ පිටින්; සට්ඨනා, සටන ලද; 20
 ගිනනසිසිසා, බිඳුණු 21 හුළු ඇති නොහොත් 22 හුළු ඇලී
 ගියාවූ; 23 කසුණාභු වා, 24 කළ කැඳ එව්—අඹු එව්; කළ
 25 කැඳ අඹු නම් අනතයෙහි බොහෝ 26 බඳුන් පතුල් රූරා
 පෙරා එක් 27 කොට සැදි සපා පිවාවූ කැඳයි; සුනිසුකවස්
 කං වා, 28 පිළිනිවූ විසලී ගොස් තිරොජස්කවැ ගිය කත දැක් 25
 වේවයි; කුමසුකවස්භා වා, ද, ගොස් තිරොජස්කවැ ගිය
 29 දමුකබෙක් වේවයි ගෙවත් දමු බතෙක් වේවයි; සුසමපදි
 නාහි, මනාකොට සපයන ලද; සසතමනවිනාය, 30 පවුමැටි
 යෙන් 31 ගෙවත් සුදු මැටියෙන්; නිසිදපසො, තමා 32 බලනු

1 නො ගැනැ අභිභවනය A. 2 සලකෙහි ACD. 3 සලකා CD. 4 කියා A.
 කියා CD. 5 කියවා A. 6 ඉදිය CD. 7 පාවෙකි-මු. අ. ක. 8 වතනි A. වත්ත CD.
 9 කියන්නේ වීනි නම CD. 10 පිහිට වන්නෙහි ACD. 11 ජ වචනය CD. 12 නෙ
 සෙහිහි C. 13 මු. අ. කථාහි නොපැවත්. 14 මහාදුපං-මු. අ. ක. 15 පව්ව
 උත්තර-මු. අ. ක. 16 පිංචං-මු. අ. ක. 17 පුටුවක් A. 18 පුළුවක් A. 19 එවූ
 පිටින් A. එහු පිටින් CF. මුහුණු පිටින් BD. 20 සහළ ACD. 21 හුණු-හැම
 22 හුළු CDF. 23 සාභාව-මු. අ. ක. 24 කළ කැඳ අඹු A. කළ කැඳවූ BODF.
 25 කැඳවූ අඹු ACD. 26 බුමුදු පතුල් C. 27 කොට ගත් BODF. 28 පිළිනිවී C.
 29 දමු A. 30 පවු C. 31 නොහොත් CD. 32 කලකු CD.

කරන්නට ආ එකක්හු මෙන් කොට හිඳුවාලා; පිටසිගඹො, ගෙන් 1 පිටත ගැබ; අතිව්ජාපෙහි, 'අතිකකම්භා 2 ඉක්මාපෙහි' යු සේසි—අපතේ මේ ගෙය 3 ඉක්මා අතික් තැනක් කැමැති කරව හෙවත් පරගෙන් 4 බික කැමැති වන පරිද්දෙන් කරාසි 5 කිව යු සේසි; ආගනාමා, තමා අවුළු පිසන තැනින් නික්මා; 5 සාණිකං, අවුළු පිසන තැන තමාට මුවා කොට තුලු කඩ තුරාව; 6 අපහා, බෙදගැ; දුරකපිහානි, මා දරුවන් පියාණෝ යයි; තුමෙහ ඉපබව පිනිබබායඵ, නුඹවහන්සේ 7 ඉතිකින් මේ වෙසෙය් සිට මෙහි මැ පිරිනිවිය 8 මැනව; විබකම්සාම, 10 හිහි වෙමි; 9 පිව්ජාපෙනො, පාචා දෙන්නේ; වතුහි කුණෙහි යහු වතුකක තසින් රූපාවචර බාහන වතුකෙය ගෙනැ කිහු; අගභද්ධාපරන, 10 පලමුවන වාසල් දෙරන්; කච් ට්ඨකඅස්සමෙ, එනම් අසපුයෙහි—ගිවුළු වොනහි පිහිටි බැවින් එව් එනම් කියත් මේ; අවනන්දකතිණාපෙඵ, අවනති නම්වූ 15 දකිණ 11 දෙයගෙහි; සනාසෙලා, මුදුනෙහි ගස් කොළ නැති ගත 12 ගලක්; ගුහාලෙණා, 13 ගල්ලෙණෙක්හි; හචං අකලල ණොනි, පින්වත් තෙමැ ගිලනැයි කියා; අවසුඤ්ඤා භවෙසි, බොරු කියා හෙවත් අකාරණ කොට 14 සිස් කියා; කච්චි, කිමැ; ඉනාපරන, නාරද තාපසයන් විසින්; නානිවනනනි, 20 අනුවැ නොපවතීද; කිච්ඡස්ස, දුකබය; නිරාමිසසුඛං, කෙලය 15 රහිත හෙයින් නිරාමිස සුඛවූ; කිච්ඡනනං, දුකබයාගේ අනන්තිය සිසි කියන ලද; නං වා ඡයාගසුඛං, ඒ නිජාණ සුඛ යට හෝ; අනුබ්බිලොච්ඡනනං, නො ඉපිලෙන බව; අසිනො දෙවලො, 16 කළු දෙවුල් සාමි; ඵනානං ඵනං පණ්ඩවං, 25 මේ පාණ්ඩවය නම් මෙතෙක් මැයි—නුවණැති බව නම් මෙතෙක් මැයි—නුවණැත්තවුන් කිවමනා දෙය මැ මොහු කියෙය—නුවණැති 17 බව හැමත් 18 මෙතෙක් වේද යනුයි. ඉනො, 19 මොහට වඩා; ඡයා හි පස්මමෙව් කානාබ්බිජුතනකං න භාණානි, ගමෙක් වනාහි පලමු කොට කටයුතු දෙය නො 30 කෙරේද—නාරදය නා මේසා දුකකට පැමිණියේ මේ උපද්‍රවය නොවන පරිද්දෙන් පලමු කොට මැ කළමනා දෙය නොකළ හෙයින් වේද—පලමුකොට ඉන්ද්‍රිය සංයමාදිය නොකළ හෙයින් වේද—වැලිදු නාරදය ගමෙක් වනාහි මෙලොව තමහට වන

1 පිට CDF. 2 පුච්චාපෙහි C. 3 ඉක්මවා C. 4 බික් C. 5 සාණිං-මු. අ. ක 6 අපෙහා-මු. අ. ක 7 එකකින් BCDF. 8 මැනවැයි A. 9 පටිච්චාදෙනො C. 10 පලමුවන A 11 දිශාගෙහි A. 12 ගසක් A. ගලක BCF. 13 ගල්ලෙණෙහි A. 14 සිස A. සිසා BCDF. 15 රහිතයෙන් A. 16 කළුල්දෙව-හැම. 17 බව නම් හැක් BQDF. 18 මෙත් A. 19 මේ කට A.

යම් උපද්‍රවයෙක් ඇත් නම් ඒ නොවන පරිද්දෙන් පලමුකොට
 මෑ 1 කලමනා දෙය නොකෙරේද යනුයි; 2 ගිවිසෙකිනිගනං,
 පච්චෙදනං විසින් පිරිබෙච්චි කරන ලද—සිසාරා සිරි 3 පච්ච
 යක් ඇතිය යනුයි; පච්චෙදනං, පච්ච 4 බෙදෙනට; 5 අනා
 ගිණිකිනිගනාම, නො ඇවිදිනෙමිම; දිට්ඨිමමමමමමමමමම, 6
 මෙමෑ ජාතියෙහිමෑ විදුචන; රාජ්‍යයා, පැළිතිරි; දුරුපතා,
 8 විරුප වූයේ; දුස්සංඝානිගනා, නපුරුවූ සංඝාන ඇත්තේ
 හෙවත් සටහන් නැත්තේ; ආජීවසාධකං කිවමං, ජීවනොපාය
 කාර්යය හෙවත් දිවි වටන කමි; 7 සහසංජීනා, 8 දහසෙකින්
 පරදවන ලද; 9 සමානං, 'නො අතං'යි පදවෙන්න කරනු—යම් 10
 බදු වූ මමය යන අමි; ගොගෙ උපපාදෙයං, ගොගෙන්
 උපදවමි ද; ගොට්ඨාසං, 10 දු:බ කොට්ඨාසයට හෙවත් දු:බා
 වසාවට

423. ඉඤ්ජය ජානනං.

විවිච්චා, 11 සොයා—පරික්ෂා කොට; අනුච්චිකං යනු 15
 බුද්ධාත්තාදයෙහි දුන් හෙයින් අනාචාර්යී කොට ගෙනා කියු.
 වනිබ්බකයෝ නම් ගුණ කියා ඉල්ලන්නෝයි; දුනිගනං, දන්
 දෙන්නාවූ ස්ථානය හෙවත් දන්හල; නි භාසෙති 12 නො
 සදාස්වසි හෙවත් සතුටු 13 නොකරවයි; පුස්ථානි පෙසෙසධා,
 පසේ බුදුන් වසන දිගට මල් අහසට දමා යවා; උපපාසං 20
 ධානි, අටසිල්; සුචිනිපුස්ථ, දෑසමන් මල්; පඤ්චධානි,
 හස්තආයං පාදආයං නලාටයං යන 14 පස් අවයවයන්;
 පුන දිවසෙ, පැවරූ දවස් මුත් අතික් 15 දවස්—16 සෙට වැනි
 දවස් වලදක කල පැවරීම අද වැනි දවස් වන බව ගෙනා කියු;
 උපෙ පනිංසු, මුදුනෙහි වැගිරූ ගිණේ; සනතපච්චෙකබුද්ධ 25
 යනාදියෙහි සත් දෙනකු වන්නේමෑ කැදවා වඩනා පරිද්දෙන්
 සමවන කෙලේ සත් මල් මිටක් දකා සත් 17 දෙනකු කැමැත්
 තාහ යන 18 අදහසිනි; ඡාහං භුත්තානං, ආදී ආ දවස් හා
 එක්කොට සදවසක් මුළුල්ලෙහි වැලදු 19 පසේ බුදුන් වරුන්දට;
 20 රහතභවනාපරාධි, රිහනක් දිග ඇතිර කඩකුත්; 30

1 කලමනා කෙසරද C. 2 ගිරිපකභිත්තං B C D F. 3 පච්චෙදනං යනුයි C D.
 4 පච්චෙදනං B C D F. 5 අනිගිණිකිනිගනා ඇවිදිනෙමිම-කම. 6 විසිරුප C
 7 සහසංජීනා-මු. අ. ක. සහසංජීනං. A. සහසංපරාජිත B සහසංජීන
 C D F. 8 දහසෙකින් A. 9 සහසංජනාගයි පදවෙන්නයි B C D F. 10 දු:බ C F.
 11 පරික්ෂා A. 12 නොකුස්වසි B C D F. 13 නොකෙරෙයි B C D F. 14 පස් අහ
 අවයවයන් A. 15 දවස A B D. 16 මෙ සෙට වැනි G D. 17 දෙනකු C D
 18 අදහසිනි D. 19. පසේ බුදුන් වන්නේවරුන්ට B C D F. 20. ගිණසො:රොච්.
 මු. අ. ක.

එකාදසකි අගිහි, රාභ දොඹ මොහ ජාති ජරා මරණ
ශොක පරිදෙව දු:බ දෙඅමිනසොපායාස යන එකාදසාගනින්;
දසවිධදුනටක්ෂුහෙදං,

1“අනතුං පානං යානං චන්ථං මාලාගකිවිලෙපනං

5 සෙය්‍යාවසථපදීපෙය්‍යං දුනචක්ඛු²ඉමෙ දස”

යන දස වැදුරුමිච්ච දුනචක්ඛු විනෙභ අභි; විසංසාහසොගාම
වණා, විදගීතායෙහි නියුක්ත සොභාවචරයාද—භාවනා කරන
පුභුලී; [උට්ඨානවිජිඤ] ‘උට්ඨානවිජිඤන’ යු සේසි-උට්ඨානෙහි
කීයක ලද විෂයයෙන් යනුයි. ‘උට්ඨාන නම් නො උපන් ගුණ

10 උපදවන්තව කරත්තාවු විශ්වයයි. යො ජනතු, ‘යො සතො’
යු සේසි; එක්ථ, මෙහි; උපායාගණෙඨ සාමිච්චනං³කක්ඛාපි,
ද්විතීයාචයෙහි⁴ඡෂපි විහකති කොටද, ‘ධම්මලදාං උට්ඨාන
විජිඤාධිගතං’යි කීමමනා තැන ‘ධම්මලදාසං උට්ඨානවිජිඤාධි
ගතස්ස’⁵යි ද්විතීයාචයෙහි⁴ඡෂපි⁶ කොටද යනුයි. අනෙකා

15 ‘දට්ඨිකඛ්ඛා, ‘ධම්මලදාං උට්ඨානවිජිඤාධිගතං දෙය්‍යධම්මං
යො ජනතු සීලවතොසු දුනං දදති’යි අච්චි - දත යුත්තේසි;
අට්ඨිමභාහිරයො, සඤ්චිකාලසුත්‍ර සම්භාන රොච්ච මහා
රොච්ච අච්චි තාප⁸ප්‍රතාප යන අව මහා තීරයෙහි;⁹වයගිරු
කස්ස, ඤාභිරුකෙහව—වසනුව්‍යය¹⁰බනුවහටය යු තැන්;

20 හයගිරුකස්ස, මරණ¹⁰බනුවහට;¹¹මුඤ්චනවේගනා, වසනු
පරිත්‍යාග¹²වේතනා තොම-දන් දෙන කල උපදනා වේතනායි;
¹³දකඛිණං ච, දකඛිණාවද—දියයුතු¹⁴වසනුවද යු සේසි;¹⁵දකඛි
ණංය්‍යඤ්ච, දකඛිණාවට තිසි¹⁶පුභුලාද; ‘දකඛිණං අරහතීති
දකඛිණෙය්‍යා’යනු වේ. සුණරා භොගී, තිඨිතවිම්ච වසයෙන්

25 සුර වේද; බාහිරනික්ඛායනානා, බාහරවූ තීචික ශාසනයෙහි;
ක්ඛානස්ස උපචාරමනං, මතු උපදනා අභිණාධානායට සමීප
¹⁷මානුචු ධානාය ගෙවත් උපචාර ධානාය;¹⁸පණ්ඨාස, ප්‍රාචීනා
කොට—එක්තරා දෙවතිකායක් පතා හැසිරෙන්නාවූය යනුයි.
සුබ්බිනණා, ‘ඉමසම්ච කපෙඨ කස්සපබුද්ධාදීනං¹⁹අතිසගෙන

1 අනතුං පානං යානං මාලාගකිවිලෙපනං A අනතුං පානං චන්ථං C D. 2 දස
ඉමෙ-තෑම 3 කක්ඛා-හෑම 4 ඡෂපි කොටද B C D F. 5 මෙතැන සිට 21 වැනි පෙළේ
වේතනා තොම යනු දක්වා A හි පමණකි. 6 කොටදක්ද යනුයි A 7 වේදිකඛ්ඛා-
මු අ. ක. 8 ප්‍රතාපහ A. 9 තස A. 10 බාදුනට A. බදුනට B C D F. 11 මුඤ්චන
වේතනා A. 12 වේතනාතොම A. 13 දකඛිණං A C D. 14 මුදුස C 15 දකඛි
ණංය්‍යච C D. 16 පුභුලාද A D. පුභුලක්ද C. 17 මානුචු A. 18 පනිධාන A.
19 ආදිසගෙන B C D ආදිසගෙන F.

1 පුබ්බතනා—පාරතනා—දුරතනා වෙසසභුදසබ්ලාදයො 2 පුබ්බ
තරා නාම, තෙ පුබ්බතරො' යු සේසි.

424. ආදිතනජානනං.

3 පනාසෙත්තං, සභුට්ඨකරත්තව; 5 එනෙ, පණ්ණිතවරුන්;
සමුලලපනනසෙසම, 6 බණන්තාභටම—7 බිණ්ණදිය යනුයි; 8
අමහාභං 9 සහසසකලී නාම නන්ති, අපට දහසක් ගෙනැ
කෙලී නම් තැන. අපට එසේ දහසක් ගෙනැ කෙලී තැන.
දහසක් එසේම ආදී කොට අප අත තබාලුව මැනැවැ. 9 එන
සිත්ය යනුයි. අසිකිනොට්ඨනං¹⁰ බාදිං යනු ඇ හා තමන්
සංවාසයෙහි පවත්නා තෙක් මානසෙහි ඇට දී එතැනට විභද්ධි 10
වූ ධන ගෙනැ කීනු. විරජජී, යනින් කෙරෙහි විරතන වී—ඇලුම්
දුරු කෙලේය යනුයි; 11 පාපෙ, පට්ට; ජමමි, යටත් තැනැත්
තීර; සුනිවසෙත, ශ්‍රැති වශයෙන්—අසෝ තැන වෙසෙතිසි
කියා මෙසේ ඇසුවවුන් කෙරෙන් අසාය යනුයි; යං නි හමි
නබ්බං, යමෙක් තොවිහ යුතුද හෙවත් යමෙක් තොවන්නේද; 15
නං හමිසසති, ඒ තොවන¹² දෙය වන්නේ වී නම්; 13 සිසසොන
භාවං පහාය, සිසු වූ ජලප්‍රවාහ භාවය හැර—සිසු වැනිම
හැරය යනුයි; හමෙසස නාමානි, එකානතයෙන් 14 වන්නා
නම් වෙති කියා; [මකතිකා] 15 ගණවංගි—මුළු මුළු වැ
ඇවිදිනා මකතිකාවෝ; කව්ඡංලොමුසෙත, කැසුප් ලොම් 20
ප්‍රපින් කල; එනො, 'පාවාරො' යු සේසි. පාවාර නම පොරෝ
නාසි හෙවත් පිඩාමි; භුලෙන, පුලුතින්; එනො උහසෙත,
කැස්බත්ගේ රොමයෙන් හා පුලුතින් හා දෙකින් කල එක
පොරෝනාවෙක් වන්නේද; පාපුරණාය, පොරෝනා පිණිස;
එනොභං සුරාභටං පිච්චො, 16 එකෙකි දෙන එකකි රා කල වී; 25
බිමබ්ඵල, කෙම්ඵල; අසුසුමසුසුසු සමපනනං ඉච්ඡනා,
ඔවුනොවුන්ට සැපත් සමෘද්ධි කැමැත්තාහු; 17 පිහසෙසුං,
ඔවුනොවුන්ට වෘද්ධි පතත් ද; 18 පුලසගච්ඡංගනානං, කපුපිල
පතින්; සනෙතනි වෙම, රුවල් ගොතින් හාද—රුවල් 19 තහන
20 බානයි; 21 චට්ඨාභරෙන ව, රොමාදී 22 බහතින් හාද. 30

425. අට්ඨාන ජානනං.

1 පුබ්බතනා දුරතනා BCDF 2 පුබ්බතනා CD. 3 පොසෙත්තං—මු. අ. ක.
4 කරවත්තව A. 5 නෙ—මු. අ. ක. 6 බණන්තාමෙ A. 7 විනිසමදිය CD.
8 සහසකලී—මු. අ. ක. 9 එසේනසින් D. 10 බාදි-හාමි 11 පාපො ACD.
12 නො දෙවයන්ගේ විනාමි A. 13 සිසසොනං පනාය—මු. අ. ක. 14 වන්නාවූ
නම් BCDF 15 ගහවාරිහි C ගහවරිහි D 16 එකකි රා කල BCDF.
17 පිහසෙසුං B. C. D. 18 පුලසගච්ඡංගනානං—මු. අ. ක. 19 හදනා
CD. 20 පානපි-හාමි. 21 චට්ඨාභරෙන ව—මු. අ. ක. 22 පහන්-හාමි.

1 ගිවිසවිකිනෙත, පච්චයක්ඛු විසින් පිරිබෙව් කරන
 ලද—වචා සිටි පච්චයක් ඇතිය යනුයි; ගිවිබ්බපසෙතාසනො,
 2 වචා සිටි පච්චය හෙතු කොටැ හෙතැ වජ්ජයක් වැනි හෙයින්
 ගිරිබ්බජ නම්වූ විහාරයෙහි; බහිසි, නැවැත්නිසි—රුදී ගියාය
 5 යනුයි; විසභ්ඤා, මෙසේ ආ කල මෙසේ ගනිමිසි යනාදීන්
 3 සැරැහි සිටියදීමැ; 4 වාග්‍රහෙනසු, තණ කවන කල්හි; ඛම
 නිසං, තොපගේ ශරීරය ක්‍ෂමද; සුඛං පුපෙච්ඡායාසිනි, සුවදුක්
 5 විචාරවසි කියා; නිබ්බදානිසංඝරාමං, නභුටු 6 මචුල්ල හෙවත්
 නගුට; 7 හෙසිසිකා, වෙලා හෙවත් මැඩගෙනැ—තොමැහියද
 10 8 විෂම කමට කියා; 9 අට්ඨනට්ඨානං නාම, තොගුඛු තැනෙක්
 නම්; ඛනෙ ගහෙකා, කදව හෙතැ හෙවත් කර බැහැගෙන;
 ගිවං මදදී, උගුර 10 මැහි; පරකකණ්ණොව පුපෙච්ඡායා, ශෛය්
 යමැ යෙදෙන්නන්සි—දුටොයා විෂයෙහි සුභාසිත උච්චතෙක්
 නම් නැත. ඔහු කෙරෙන් මුක්තවැ ගත්තට නිසි යම් ශෛය්
 15 යෙක් 11 ඇත්තේ නම් ඒ මැ ඔහු විෂයෙහි 12 යොදන්නේයැ
 යනුයි

426. දීපිජානකං.

කච්චානි වගෙහා.

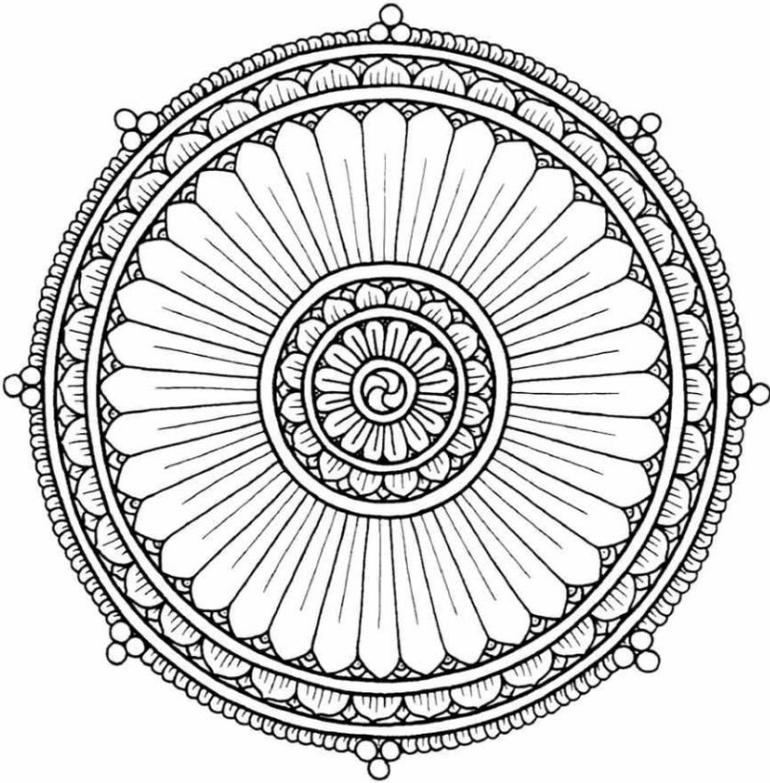
12 අට්ඨනිපාගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

---

1 ගිරිපකිනෙත D. 2 වචසිටි C. 3 සැරහි සැරහි සිටියදී D. 4 වරනනසු-
 මු. අ. ක. වාරනනසු ABC. 5 විචාරසි CD. 6 මචොල්ල CD. 7 විෂමසභා A.
 8 විෂමකට ABDF. විෂකට C. 9 රහිතට්ඨානං-මු. අ. ක. අසිතට්ඨානං A.
 10 මැහි A. මැහි CD. 11 ඇත්තම CD 12 යෙදෙන්නන්සි A. 13 අට්ඨක-මු. අ. ක

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු